

VIÐAUKI A

um upprunareglur

EFNISYFIRLIT

I. BÁLKUR ALMENN ÁKVÆÐI

- 1. gr. Skilgreiningar

II. BÁLKUR SKILGREINING HUGTAKSINS „UPPRUNAVÖRUR“

- 2. gr. Almennar kröfur
- 3. gr. (Í þessum viðauka er engin 3. gr.)
- 4. gr. Uppsöfnun uppruna í aðildarríki
- 5. gr. Að öllu leyti heimaþingar vörur
- 6. gr. Framleiðsluvörur sem hlotið hafa nægilega aðvinnslu
- 7. gr. Ófullnægjandi aðvinnsla
- 8. gr. Skilgreiningareining
- 9. gr. Fylgihlutir, varahlutir og verkfæri
- 10. gr. Samstæður
- 11. gr. Atriði sem hafa ekki áhrif

III. BÁLKUR SKILYRÐI VARÐANDI YFIRRÁÐASVÆÐI

- 12. gr. Meginregla um yfirráðasvæði
- 13. gr. Beinn flutningur
- 14. gr. Sýningar

IV. BÁLKUR ENDURGREIÐSLA EÐA UNÐANÞÁGA

- 15. gr. Bann við endurgreiðslu á eða undanþágu frá tollum

V. BÁLKUR SÖNNUN Á UPPRUNA

- 16. gr. Almennar kröfur
- 17. gr. Reglur um útgáfu EUR.1-flutningsskírteinis
- 18. gr. EUR.1-flutningsskírteini gefin út eftir á
- 19. gr. Útgáfa á eftirriti af EUR.1-flutningsskírteininu
- 20. gr. Útgáfa EUR.1-flutningsskírteinis á grundvelli sönnunar á uppruna sem gefin var út áður
- 20. gr. a Bókhaldsleg aðgreining
- 21. gr. Skilyrði fyrir því að gefa út yfirlýsingu á vörureikningi
- 22. gr. Viðurkenndur útflytjandi
- 23. gr. Gildistími sönnunar á uppruna
- 24. gr. Sönnun á uppruna lögð fram
- 25. gr. Innflutningur í áföngum
- 26. gr. Undanþágur frá sönnunum á uppruna
- 27. gr. Fylgiskjöl
- 28. gr. Varðveisla sönnunar á uppruna og fylgiskjala
- 29. gr. Ósamræmi og villur í framsetningu
- 30. gr. Fjárhæðir gefnar upp í evrum

VI. BÁLKUR FYRIRKOMULAG Á SAMVINNU STJÓRNVALDA

- 31. gr. Gagnkvæm aðstoð
- 32. gr. Sannprófun vegna sönnunar á uppruna
- 33. gr. Lausn deilumála
- 34. gr. Viðurlög
- 35. gr. Tollfrjáls svæði

I. BÁLKUR ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Skilgreiningar

Að því er þennan viðauka varðar merkir:

- „framleiðsla“: hvers konar aðvinnslu, þar með er talin samsetning eða sérvinnsla;
- „efni“: hvers konar efnisþátt, hráefni, íhluta eða hluta o.s.frv. sem notað er við framleiðslu vörunnar;
- „framleiðsluvara“: vöru sem er framleidd, jafnvel þótt fyrirhugað sé að nota hana í annars konar framleiðslu síðar;
- „vara“: bæði efni og framleiðsluvörur;
- „tollverð“: verð sem ákveðið er í samræmi við samninginn frá 1994 um framkvæmd VII. gr. Hins almenna samnings um tolla og viðskipti (samning Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um tollverðsákvörðun);

- f) „verksmiðjuverð“: verð sem framleiðanda í aðildarríkjunum er greitt fyrir framleiðsluvöruna frá verksmiðju hafi lokaaðvinnslan farið fram í fyrirtæki hans, að því tilskildu að í verðinu sé innifalið verðmæti alls efnis sem notað er, að frádregnum innlendum sköttum sem hafa verið endurgreiddir eða endurgreiða má þegar varan sem er heimafengin er flutt út;
- g) „verðmæti efnis“: tollverð við innflutning á efni sem notað hefur verið og er ekki upprunaefni eða, ef það er ekki þekkt og ekki verður sýnt fram á hvert það er, fyrsta verð sem sýnt er fram á að greitt hafi verið fyrir efnið í hlutaðeigandi aðildarríki;
- h) „verðmæti upprunaefna“: verðmæti slíkra efna eins og skilgreint er í g-lið að breyttu breytanda;
- i) „virðisauki“: verksmiðjuverð að frádregnu tollverði hvers efnis sem notað er og upprunnið er í landi sem um getur í 4. gr. eða, ef tollverð er ekki þekkt eða ekki verður sýnt fram á hvert það er, fyrsta verð sem sýna má fram á að greitt hafi verið fyrir slíkt efni í hlutaðeigandi aðildarríki;
- j) „kaflar“ og „vöruliðir“: kaflar og vöruliðir (fjögurra tölustafa tákni) í nafnaskránni sem myndar samræmdu vörulýsingar- og vörunúmeraskrána, sem í þessum viðauka er vísað til sem „samræmdu tollskrárinnar“ eða „ST“;
- k) „flokkað“: flokkun framleiðsluvara eða efna undir tilteknum vörulið;
- l) „vörusending“: framleiðsluvörur sem eru annaðhvort sendar samtímis frá einum útflytjanda til eins viðtakanda, eða vörur sem hafðar eru á sama flutningsskjali vegna flutnings frá útflytjanda til viðtakanda eða á sama vörureikningi ef flutningsskjal er ekki fyrir hendi;
- m) „yfirráðasvæði“: einnig landhelgi;
- n) „evra“: hinn sameiginlegi gjaldmiðill Myntbandalags Evrópu.

II. BÁLKUR SKILGREINING HUGTAKSINS „UPPRUNAVÖRUR“

2. gr.

Almennar kröfur

1. Við framkvæmd þessa samnings skulu eftirfarandi framleiðsluvörur taldar upprunnar á Íslandi eða í Noregi:
 - a) framleiðsluvörur að öllu leyti fengnar á Íslandi eða í Noregi í skilningi 5. gr. þessa viðauka;
 - b) framleiðsluvörur fengnar á Íslandi eða í Noregi, sem í eru notuð efni sem eru ekki að öllu leyti fengin þar, að því tilskildu:
 - i) að slík efni hafi hlotið nægilega aðvinnslu á Íslandi eða í Noregi í skilningi 6. gr. þessa viðauka; eða
 - ii) að slík efni séu upprunnin á Íslandi, í Noregi eða Sviss í skilningi þessa viðauka;
 - c) vörur sem eru upprunnar á Evrópska efnahagssvæðinu (EES), í skilningi bókunar 4 við samninginn um Evrópska efnahagssvæðið.
2. Við framkvæmd þessa samnings skulu eftirfarandi framleiðsluvörur taldar upprunnar í Sviss:
 - a) framleiðsluvörur að öllu leyti fengnar í Sviss í skilningi 5. gr. þessa viðauka;
 - b) framleiðsluvörur fengnar í Sviss, sem í eru notuð efni sem eru ekki að öllu leyti fengin þar, að því tilskildu:
 - i) að slík efni hafi hlotið nægilega aðvinnslu í Sviss í skilningi 6. gr. þessa viðauka; eða
 - ii) að slík efni séu upprunnin á Íslandi eða í Noregi í skilningi þessa viðauka.
3. Framleiðsluvörur, sem eru upprunnar í aðildarríki og fluttar frá einu aðildarríki til annars í óbreyttu ástandi eða hafa ekki fengið aðvinnslu í útflyttingsríkinu umfram það sem um getur í 7. gr. þessa viðauka, skulu halda uppruna sínum þrátt fyrir ákvæði ii-liðar í b-lið 1. mgr. og ii-liðar í b-lið 2. mgr.
4. Við framkvæmd 3. mgr. teljast framleiðsluvörur, sem eru notaðar og upprunnar í tveimur eða fleiri aðildarríkjum og hafa ekki fengið aðvinnslu í útflyttingsríkinu umfram það sem um getur í 7. gr. þessa viðauka, upprunnar í því aðildarríki þar sem verðmæti upprunaefna, sem notuð eru, er mest.

3. gr.

(Í þessum viðauka er engin 3. gr.)

4. gr.

Uppsöfnun uppruna í aðildarríki

1. Með fyrirvara um 1. og 2. mgr. 2. gr. skulu framleiðsluvörur teljast upprunnar í aðildarríki ef þær eru fengnar þar og hafa að geyma efni sem eru upprunnin í Póllandi, Ungverjalandi, Lýðveldinu Tékklandi, Lýðveldinu Slóvakíu, Búlgaríu, Rúmeníu, Lettlandi, Litháen, Eistlandi, Slóveníu, Tyrklandi eða Evrópubandalaginu í samræmi við ákvæði bókunarinnar um upprunareglur, sem fylgir samningum sem gerðir hafa verið milli aðildarríkjanna og annaðhvort Evrópubandalagsins eða hvers þessara landa, enda hafi efnin fengið aðvinnslu í hlutaðeigandi aðildarríki umfram það sem um getur í 7. gr. þessa viðauka. Efnin þurfa ekki að hafa fengið nægilega aðvinnslu.
2. Ef aðvinnsla í aðildarríki er ekki umfram þá meðferð sem um getur í 7. gr. telst heimafengna framleiðsluvaran vera upprunavara í hlutaðeigandi aðildarríki því aðeins að virðisaukinn þar sé meiri en virðisauki sérhvers efnis, sem er notað í vöruna og upprunnið annaðhvort í Evrópubandalaginu eða í einu þeirra landa sem um getur í 1. mgr. Sé sú ekki raunin telst viðkomandi framleiðsluvara vera upprunnin annaðhvort í Evrópubandalaginu eða í landinu þar sem verðmæti upprunaefna, sem notuð eru við aðvinnslu í hlutaðeigandi aðildarríki, er mest.
3. Framleiðsluvörur, sem eru upprunnar annaðhvort í Evrópubandalaginu eða í einu þeirra landa sem um getur í 1. mgr. og hafa ekki fengið meðferð í hlutaðeigandi aðildarríki, skulu halda upprunaréttindum sínum þegar þær eru fluttar annaðhvort til Evrópubandalagsins eða eins þessara ríkja.
4. Því aðeins er heimilt að beita uppsöfnun, sem kveðið er á um í þessar grein, að efnin eða vörurnar sem eru notaðar í framleiðsluvöruna hafi öðlast upprunaréttindi á grundvelli beitingar upprunareglna sem samsvara þeim upprunareglum sem tíundaðar eru í þessum viðauka.

5. gr.

Að öllu leyti heimafengnar vörur

1. Eftirfarandi skal talið að öllu leyti fengið í aðildarríki (heimafengið):
 - a) jarðefni unnin úr jörðu eða úr hafsbotni þar;
 - b) vörur úr jurtaríkinu sem þar eru ræktaðar;
 - c) lifandi dýr sem þar eru borin og alin;
 - d) afurðir lifandi dýra sem þar eru alin;
 - e) veiðibráð og fiskafurðir sem aflað er þar með veiðum;
 - f) sjávarafurðir og aðrar afurðir sem teknar eru úr sjó utan landhelgi aðildarríkjanna af skipum þeirra;
 - g) vörur framleiddar um borð í verksmiðjuskipum þeirra, eingöngu úr afurðum sem um getur í f-lið;
 - h) notaðar vörur sem þar er safnað og eingöngu er unnt að nota til að vinna hráefni úr, þar á meðal notaðir hjólbarðar sem nýtast eingöngu til sólunar eða sem úrgangur;
 - i) úrgangur og rusl sem til fellur vegna framleiðslustarfssemi þar;
 - j) vörur unnar úr yfirborðslögum eða undirlögum hafsbotsins utan landhelgi þeirra, að því tilskildu að þeir hafi einkarétt á að nýta þessi lög;
 - k) vörur sem þar eru framleiddar eingöngu úr þeim framleiðsluvörum sem tilgreindar eru í a- til j-lið.
2. Orðin „skip þeirra“ og „verksmiðjuskip þeirra“ í f- og g-lið 1. mgr. eiga aðeins við um skip og verksmiðjuskip:
 - a) sem eru skráð eða skrásett í aðildarríki;
 - b) sem sigla undir fána aðildarríkis;
 - c) sem eru að minnsta kosti 50 af hundraði í eigu ríkisborgara aðildarríkis, eða í eigu fyrirtækis sem hefur aðalstöðvar í einu þessara ríkja enda séu framkvæmdastjóri eða framkvæmdastjórar þess, stjórnarformaður eða formaður umsjónarnefndar og meirihluti stjórnarnefndarmanna eða umsjónarnefndarmanna ríkisborgarar aðildarríkis; auk þess sé að minnsta kosti helmingur höfuðstóls í eigu þessara ríkja eða opinberra stofnana eða ríkisborgara þessara ríkja, ef um er að ræða sameignarfélög eða hlutafélög;
 - d) þar sem skipstjóri og yfirmenn eru ríkisborgarar aðildarríkis; og
 - e) þegar að minnsta kosti 75 af hundraði áhafnarinnar eru ríkisborgarar aðildarríkis.

6. gr.

Framleiðsluvörur sem hlotið hafa nægilega aðvinnslu

1. Að því er varðar 2. gr. skulu framleiðsluvörur sem eru ekki að öllu leyti heimafengnar teljast hafa hlotið nægilega aðvinnslu hafi skilyrðum í skránni í II. viðbæti verið fullnægt.

Skilyrði þessi eiga við um aðvinnslu efna sem eru ekki upprunefni og eru notuð við framleiðslu þeirra vara sem samningur þessi tekur til, og gilda þau einungis um slík efni. Af þeim sökum skal framleiðsluvara, sem telst upprunavara vegna þess að skilyrðum sem sett eru í skránni er fullnægt og er notuð við framleiðslu annarrar vöru, ekki þurfa að fullnægja skilyrðum sem gilda um framleiðsluvöruna sem hún er sett saman við og skal ekki taka tillit til efna sem eru notuð við framleiðslu hennar og eru ekki upprunefni.
2. Þrátt fyrir 1. mgr. skulu efni, sem ekki teljast upprunefni, því aðeins notuð við framleiðslu vöru samkvæmt þeim skilyrðum, sem sett eru í skránni, að:
 - a) heildarverðmæti þeirra sé ekki meira en 10 af hundraði af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar;
 - b) við beitingu þessarar málsgreinar sé ekki farið yfir neina af þeim hundraðshlutatölum sem eru tilgreindar í skránni sem hámarksverðmæti efna sem eru ekki upprunefni.Þessi málsgrein gildir ekki um framleiðsluvörur sem teljast til 50.–63. kafla í samræmdu tollskránni.
3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda nema að því leyti sem kveðið er á um í 7. gr.

7. gr.

Ófullnægjandi aðvinnsla

1. Með fyrirvara um 2. mgr. teljast eftirfarandi aðgerðir ófullnægjandi aðvinnsla sem ekki veitir upprunaréttindi óháð því hvort kröfum 6. gr. hefur verið fullnægt:
 - a) aðgerðir til að tryggja að framleiðsluvörur haldist óskemmdar meðan á flutningi og geymslu stendur;
 - b) uppskipting og sameining umbúða;
 - c) þvottur, hreinsun, þar með talið að hreinsa burt ryk, oxíð, olú, málningu eða annað sem myndar hjúp á vörunni;
 - d) straujun og pressun textílefna;
 - e) einfaldar aðgerðar til að mála og fægja;
 - f) afhýðing, bleiking, að hluta eða að öllu leyti, fæging og gljáhúðun korns og hrísgrjóna;
 - g) aðgerðir til að lita sykurla eða búa til sykurmola;
 - h) afhýða, taka steina úr og taka skurn af ávöxtum, hnetum og grænmeti;
 - i) skerping, einföld slípun eða einfaldur skurður;
 - j) sigta, sálda, sundurgreina, flokka, velja saman (þar á meðal að útbúa hluti í samstæður);
 - k) einföld setning á flöskur, í dósir, glös, poka, kassa, öskjur, á spjöld eða töflur og allar aðrar einfaldar pökkunaraðgerðir;
 - l) festing eða prentun merkja, kennimerkja, miða eða annarra slíkra auðkenna á framleiðsluvörur eða umbúðir þeirra;
 - m) einföld blöndun framleiðsluvara, hvort sem um er að ræða ólíkar vörur eða ekki;
 - n) einföld samsetning vöruhluta þannig að úr verði fullgerð framleiðsluvara eða sundurhlutun framleiðsluvara í vöruhluta;
 - o) sameining tveggja eða fleiri aðgerða sem tilgreindar eru í a- til n-lið;
 - p) slátrun dýra.
2. Litið skal á allar aðgerðir, sem fara fram í einu aðildarríkjanna á tiltekinni framleiðsluvöru, sem eina heild þegar ákvarðað er hvort aðvinnsla hennar teljist ófullnægjandi í skilningi 1. mgr.

8. gr.

Skilgreiningareining

1. Skilgreiningareining vegna beitingar ákvæða þessa viðauka er sú framleiðsluvara sem telst grunneining við flokkun samkvæmt nafnaskrá samræmdu tollskrárinnar.

Af þessu leiðir að:

- a) þegar framleiðsluvara er sett saman úr mörgum hlutum og flokkuð í einn og sama vörulið samkvæmt skilmálum samræmdu tollskrárinnar telst heildin vera ein skilgreiningareining;
 - b) þegar í vörusendingu eru margar sams konar framleiðsluvörur, sem flokkaðar eru í sama vörulið samræmdu tollskrárinnar, skal hver einstök framleiðsluvara tekin fyrir þegar ákvæðum þessa viðauka er beitt.
2. Þegar umbúðir eru, samkvæmt 5. almennu reglu samræmdu tollskrárinnar, taldar hluti framleiðsluvöru við flokkun skal telja þær með við ákvörðun uppruna.

9. gr.

Fylgihlutir, varahlutir og verkfæri

Fylgihluti, varahluti og verkfæri, sem send eru með búnaði, vél, tæki eða ökutæki og teljast eðlilegur búnaður og eru innifalin í verðinu eða eru ekki á sérstökum vöruheikningi, skal skoða sem hluta af viðkomandi búnaði, vél, tæki eða ökutæki.

10. gr.

Samstæður

Samstæður, sem skilgreindar eru í 3. almennu reglu samræmdu tollskrárinnar, skulu skoðast sem upprunavörur þegar allir vöruhlutarnir eru upprunavörur. Þó skal samstæða, sem er samsett bæði af upprunavörum og vörum sem eru ekki upprunavörur, teljast í heild upprunavara, að því tilskildu að verðmæti þeirra vara sem eru ekki upprunavörur, sé ekki meira en 15 af hundraði af verksmiðjuverði samstæðunnar.

11. gr.

Atriði sem hafa ekki áhrif

Þegar ákvarða þarf hvort framleiðsluvara sé upprunavara er ekki nauðsynlegt að ákvarða uppruna eftirfarandi, þótt notað hafi verið við framleiðslu vörunnar:

- a) orku og eldsneytis;
- b) verksmiðju og búnaðar;
- c) véla og verkfæra;
- d) vara sem ekki mynda og ekki var ætlað að mynda efnisþátt í framleiðsluvörunni fullgerðri.

III. BÁLKUR
SKILYRÐI VARÐANDI YFIRRÁÐASVÆÐI

12. gr.

Meginregla um yfirráðasvæði

1. Ef ekki er kveðið á um annað í 4. gr. og 3. mgr. þessarar greinar verður að fullnægja skilyrðum í II. bálki, um öflun upprunaréttinda á yfirráðasvæði eins aðildarríkis, óslitið.
2. Ef ekki er kveðið á um annað í 4. gr. skal ekki litið á vörur, sem fluttar eru út frá aðildarríki til lands annars en aðildarríkis og síðan fluttar inn aftur, sem upprunavörur nema hægt sé að sýna fram á það með fullnægjandi hætti að mati tollyfirvalda að:
 - a) vörunar sem eru fluttar inn aftur séu þær sömu og voru fluttar út; og
 - b) ekki hafi verið gerð á þeim nein aðgerð umfram það sem nauðsynlegt er til að varðveita gæði þeirra í því landi eða á meðan á útflutningi stóð.
3. Aðvinnsla utan yfirráðasvæðis hlutaðeigandi aðildarríkis á efnunum, sem eru flutt út frá því aðildarríki og flutt inn aftur, hefur ekki áhrif á öflun upprunaréttinda í samræmi við skilyrði II. bálks, að því tilskildu að:
 - a) efnin séu fengin að öllu leyti í aðildarríki eða hafi fengið aðvinnslu umfram þær ófullnægjandi aðgerðir sem getið er í 7. gr. áður en þau voru flutt út; og
 - b) hægt sé að sýna fram á það með fullnægjandi hætti að mati tollyfirvalda að:
 - i) endurinnfluttu vörunar hafi fengist með aðvinnslu útfluttu efnanna; og
 - ii) heildarvirðisauki, sem fæst utan hlutaðeigandi aðildarríkis með beitingu ákvæða þessarar greinar, nemi ekki meira en 10 hundraðshlutum af verksmiðjuverði fullunninnar framleiðsluvöru sem krafist er upprunaréttinda fyrir.
4. Að því er 3. mgr. varðar skulu skilyrði um öflun upprunaréttinda, sem mælt er fyrir um í II. bálki, ekki eiga við um aðvinnslu utan hlutaðeigandi aðildarríkis. Ef reglu í skrá II. viðbættis um hámarksverðmæti fyrir öll efni, sem eru notuð en eru ekki upprunaefni, er beitt til að ákvarða uppruna fullunninnar framleiðsluvöru skal heildarverðmæti efna, sem eru notuð í hlutaðeigandi aðildarríki en eru ekki upprunaefni, ásamt heildarverðmæti, sem fæst utan þess aðildarríkis með beitingu ákvæða þessarar greinar, ekki vera hærri en uppgefinn hundraðshluti.
5. Að því er varðar beitingu ákvæða 3. og 4. mgr. merkir „heildarvirðisauki“ allan kostnað sem til fellur utan hlutaðeigandi aðildarríkis, að meðtöldu verðmæti efna sem eru sett saman við þar.
6. Ákvæði 3. og 4. mgr. gilda ekki um framleiðsluvörur sem fullnægja ekki skilyrðum í skrá II. viðbættis og teljast einungis hafa fengið nægilega aðvinnslu ef hinum almennu frávikum í 2. mgr. 6. gr. er beitt.
7. Ákvæði 3. og 4. mgr. gilda ekki um framleiðsluvörur sem teljast til 50.–63. kafla í samræmdu tollskránni.
8. Hvers konar aðvinnsla utan aðildarríkis, sem fellur undir ákvæði þessarar greinar, skal fara fram á grundvelli fyrirkomulags um vinnslu á öðrum stað eða sambærilegs fyrirkomulags.

13. gr.

Beinn flutningur

1. Sú fríðindameðferð sem kveðið er á um í þessum samningi gildir einungis um framleiðsluvörur sem fullnægja þeim kröfum sem settar eru fram í þessum viðauka og eru fluttar beint milli aðildarríkjanna eða um yfirráðasvæði hinna landanna eða Evrópubandalagsins eins og um getur í 4. gr. Hins vegar má flytja framleiðsluvörur í einni vörusendingu um önnur yfirráðasvæði vegna umfermingar eða bráðabirgðageymslu á þeim yfirráðasvæðum, ef tilefni er til, að því tilskildu að vörurnar séu undir eftirliti tollyfirvalda í landinu þar sem umfermingin eða geymslan á sér stað og hljóti ekki aðra meðferð en affermingu, endurfermingu eða meðferð sem miðar að því að forða þeim frá skemmdum.

Heimilt er að flytja framleiðsluvörur sem eru upprunavörur um leiðslukerfi yfir önnur yfirráðasvæði en yfirráðasvæði aðildarríkis.

2. Sannanir um að skilyrðunum, sem um getur í 1. mgr., hafi verið fullnægt skulu lagðar fram hjá tollyfirvöldum í innflutningslandinu með:

- a) einu farmskírteini sem gildir um flutninginn frá útflutningslandinu um umflutningslandið; eða
- b) skírteini, sem tollyfirvöld umflutningslandsins gefa út, þar sem fram kemur:
 - i) nákvæm lýsing á framleiðsluvörinni;
 - ii) dagsetningar affermingar og endurfermingar og, þar sem við á, heiti hlutaðeigandi skipa eða annar flutningsmáti; og
 - iii) við hvaða aðstæður framleiðsluvaran var geymd í umflutningslandinu; eða
- c) að öðrum kosti, hvers konar skjöl sem færa sönnur á þetta.

14. gr.

Sýningar

1. Upprunavörur sem sendar eru frá aðildarríkjunum á vörusýningu utan aðildarríkjanna, landanna eða Evrópubandalagsins eins og um getur í 4. gr. og seldar eftir sýninguna til innflutnings í öðru aðildarríki skulu við innflutninginn njóta góðs af ákvæðum þessa samnings að því tilskildu að sýnt sé fram á það með fullnægjandi hætti að mati tollyfirvalda að:

- a) útflytjandinn hafi sent þessar framleiðsluvörur frá aðildarríki til landsins þar sem sýningin er haldin og sýnt þær þar;
- b) sá útflytjandi hafi selt framleiðsluvörurnar eða ráðstafað þeim með öðrum hætti til viðtakanda í öðru aðildarríki;
- c) framleiðsluvörurnar hafi verið sendar á meðan á sýningunni stóð eða strax eftir hana í því ástandi sem þær voru þegar þær voru sendar til sýningar; og
- d) framleiðsluvörurnar hafi ekki, frá því að þær voru sendar til sýningar, verið notaðar í öðru skyni en til sýningar á sýningunni.

2. Sönnun á uppruna skal gefin út eða útbúin í samræmi við ákvæði V. bálks og lögð fram með venjulegum hætti hjá tollyfirvöldum í innflutningslandinu. Þar skal tilgreint nafn sýningarinnar og sýningarstaður. Ef nauðsyn ber til má krefjast skjalfestra viðbótarsönnunargagna um við hvaða aðstæður þær eru sýndar.

3. Ákvæði 1. mgr. skulu taka til allra vöru-, iðn-, landbúnaðar- eða handverkssýninga, kaupstefna eða áþekkra opinberra sýninga sem eru ekki skipulagðar í eiginhagsmunaskyni í sölubúðum eða verslunarhúsnæði með það fyrir augum að selja erlendar framleiðsluvörur, enda séu þær undir tolfteirliti meðan á sýningu stendur.

IV. BÁLKUR ENDURGREIÐSLA EÐA UNÐANÞÁGA

15. gr.

Bann við endurgreiðslu á eða undanþágu frá tollum

1. Efni sem teljast ekki vera upprunaeftni en eru notuð við framleiðslu á vörum, sem eru upprunnar í aðildarríki, eða einu hinna landanna eða Evrópubandalaginu eins og um getur í 4. gr. og gefin hefur verið út eða útbúin sönnun á uppruna fyrir í samræmi við ákvæði V. bálks, skulu ekki njóta endurgreiðslu á eða undanþágu frá neins konar tollum í aðildarríkjunum.

2. Bannið í 1. mgr. gildir um hvers konar fyrirkomulag varðandi endurgreiðslur, eftirgjöf eða niðurfellingu á greiðslum, að fullu eða að hluta, á tollum eða gjöldum sem hafa samsvarandi áhrif sem beitt er hjá aðildarríkjunum vegna efna sem notuð eru við framleiðslu, ef slíkum endurgreiðslum, eftirgjöf eða niðurfellingu á greiðslum er beitt, beint eða í reynd, þegar framleiðsluvaran sem unnin er úr áður nefndum efnum er flutt út en ekki þegar hún er til notkunar innanlands.

3. Útflytjandi framleiðsluvöru, sem sönnun á uppruna tekur til, skal vera reiðubúinn að leggja fram, hvenær sem er, að beiðni tollyfirvalda, öll tilheyrandi skjöl því til staðfestingar að ekki hafi verið um endurgreiðslu að ræða fyrir þau efni sem eru ekki upprunaeftni og notuð voru við framleiðslu á viðkomandi vöru og að allir tollar, eða gjöld sem hafa samsvarandi áhrif, sem falla á slíkt efni hafi verið greidd.

4. Ákvæði 1.–3. mgr. gilda einnig um umbúðir í skilningi 2. mgr. 8. gr., fylgihluti, varahluti og verkfæri í skilningi 9. gr. og framleiðsluvörur í samstæðum í skilningi 10. gr. þegar slíkir hlutir eru ekki upprunavörur.

5. Ákvæði 1.–4. mgr. gilda aðeins um efni þeirrar tegundar sem samningurinn tekur til. Þau skulu heldur ekki koma í veg fyrir að beitt verði ráðstöfunum um endurgreiðslu vegna landbúnaðarafurða við útflutning í samræmi við ákvæði þessa samnings.

V. BÁLKUR SÖNNUN Á UPPRUNA

16. gr.

Almennar kröfur

1. Upprunavörur, í skilningi þessa viðauka, skulu við innflutning til aðildarríkis njóta góðs af ákvæðum þessa samnings gegn framvísun:

- a) EUR.1-flutningsskírteinis, samkvæmt fyrirmynd í III. viðbæti; eða

- b) yfirlýsingar útflytjanda, í þeim tilvikum sem frá er greint í 1. mgr. 21. gr., en texta hennar er að finna í IV. viðbæti, sem gefin er á vörureikningi, afhendingarseðli eða öðru því viðskiptaskjali sem lýsir viðkomandi vöru nægilega vel til að hægt sé að bera kennsl á hana (hér á eftir nefnd „yfirlýsing á vörureikningi“).
2. Þrátt fyrir 1. mgr. skulu upprunavörur í skilningi þessa viðauka, í þeim tilvikum sem greint er frá í 26. gr., njóta góðs af ákvæðum þessa samnings án þess að nauðsynlegt sé að framvísa skjölunum sem um getur í 1. mgr.

17. gr.

Reglur um útgáfu EUR.1-flutningsskírteinis

1. Tollyfirvöld í útflutningslandinu skulu gefa út EUR.1-flutningsskírteini hafi útflytjandi skilað inn skriflegri umsókn eða fulltrúi hans á hans ábyrgð.
2. Útflytjandi eða fulltrúi hans skal í þessu skyni bæði fylla út EUR.1-flutningsskírteini og umsóknina en sýnishorn af þeim er að finna í III. viðbæti. Eyðublöðin skulu fyllt út á einu af tungumálunum sem samningurinn er gerður á og í samræmi við ákvæði laga útflutningslandsins. Ef þau eru handskrifuð skulu þau útfyllt með bleki og með prentstöfum. Vörulýsingin skal skrifuð í reitinn sem er ætlaður til þess án þess að skilja eftir auðar línur. Ef reitur er ekki notaður að fullu skal draga lárétta línu neðan við síðustu línu lýsingarinnar og strika yfir ónýtta svæðið.
3. Útflytjandi sem sækir um útgáfu EUR.1-flutningsskírteinis skal vera reiðubúinn að leggja fram hvenær sem er, að beiðni tollyfirvalda í útflutningslandinu þar sem EUR.1-flutningsskírteinið er gefið út, öll tilheyrandi skjöl þar sem vottað er að viðkomandi framleiðsluvara sé upprunavara og að öllum öðrum kröfum sem settar eru fram í þessum viðauka sé fullnægt.
4. Tollyfirvöld í aðildarríki skulu gefa út EUR.1-flutningsskírteini ef viðkomandi framleiðsluvörur geta talist upprunnar í aðildarríki eða einu hinna landanna eða í Evrópubandalaginu eins og um getur í 4. gr. og fullnægja öðrum kröfum þessa viðauka.
5. Tollyfirvöld sem gefa skírteinið út skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að sannreyna að viðkomandi framleiðsluvörur séu upprunavörur og að öðrum kröfum þessa viðauka hafi verið fullnægt. Þau hafa í þessu tilliti rétt til að krefjast hvers konar sannana og athuga bókhald útflytjandans eða viðhafa annars konar eftirlit sem þau álíta nauðsynlegt. Tollyfirvöld sem gefa skírteinið út skulu einnig tryggja að þau eyðublöð sem um getur í 2. mgr. séu rétt útfyllt. Einkum skal athuga hvort það svæði sem ætlað er fyrir vörulýsingu sé útfyllt þannig að engin hætta sé á svíksamlegum viðbótum.
6. Útgáfudagur EUR.1-flutningsskírteinis skal koma fram í reit 11 á skírteininu.
7. Tollyfirvöld skulu gefa út EUR.1-flutningsskírteini sem er tiltækt útflytjanda um leið og útflutningur hefur átt sér stað eða verið tryggt.

18. gr.

EUR.1-flutningsskírteini gefin út eftir á

1. Þrátt fyrir 7. mgr. 17. gr. er heimilt, í undantekningartilvikum, að gefa EUR.1-flutningsskírteinið út eftir að útflutningur framleiðsluvörunnar hefur átt sér stað, að því tilskildu að:
 - a) það hafi ekki verið gefið út þegar útflutningurinn átti sér stað vegna mistaka eða yfirsjóna eða sérstakra aðstæðna; eða
 - b) sýnt sé fram á það á fullnægjandi hátt, að mati tollyfirvalda, að EUR.1-flutningsskírteinið hafi verið gefið út en ekki verið samþykkt við innflutning af tæknilegum ástæðum.
2. Við framkvæmd 1. mgr. skal útflytjandinn taka fram í umsókninni hvar og hvenær útflutningur framleiðsluvöru, sem EUR.1-flutningsskírteinið á við um, á sér stað og taka fram ástæður fyrir beiðninni.
3. Tollyfirvöldum er einungis heimilt að gefa út EUR.1-flutningsskírteinið eftir á þegar gengið hefur verið úr skugga um að upplýsingarnar sem fram koma í umsókn útflytjandans séu samhljóða þeim sem viðkomandi gögn hafa að geyma.
4. EUR.1-flutningsskírteini sem eru gefin út eftir á skulu vera árituð með einni af eftirfarandi setningum:

„NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT“,
„DÉLIVRÉ À POSTERIORI“,
„RILASCIATO A POSTERIORI“,
„ISSUED RETROSPECTIVELY“,
„ÚTGEFIÐ EFTIR Á“,
„UTSTEDT SENERE“
5. Áritunin sem um getur í 4. mgr. skal færð í athugasemdareit EUR.1-flutningsskírteinisins.

19. gr.

Útgáfa á eftirriti af EUR.1-flutningsskírteininu

1. Hafi EUR.1-flutningsskírteini verið stolið, það glatast eða eyðilagst getur útflytjandinn sótt um, til þeirra tollyfirvalda sem gáfu það út, að fá eftirrit gert á grundvelli útflutningsskjala sem eru í þeirra vörslu.
2. Eftirritið sem er gefið út á þennan hátt skal vera áritað með einhverju eftirfarandi orða:

„DUPLIKAT“, „DUPLICATA“,
„DUPLICATO“, „DUPLICATE“, „EFTIRRIT“
3. Áritunin sem um getur í 2. mgr. skal færð í athugasemdareit eftirrits EUR.1-flutningsskírteinisins.
4. Eftirritið skal vera með sömu útgáfudagsetningu og upphaflega EUR.1-flutningsskírteinið og gilda frá og með þeim degi.

20. gr.

Útgáfa EUR.1-flutningsskírteinis á grundvelli sönnunar á uppruna sem gefin var út áður

Ef upprunavörur eru settar undir eftirlit tollstöðvar í aðildarríki skal sá möguleiki vera fyrir hendi að láta eitt eða fleiri EUR.1-flutningsskírteini koma í stað upphaflegrar sönnunar á uppruna í þeim tilgangi að senda allar þessar framleiðsluvörur eða hluta þeirra til annars staðar í aðildarríki. Sú tollstöð sem hefur eftirlit með framleiðsluvörunum skal gefa út EUR.1-flutningsskírteini sem kemur í stað annars skjals.

20. gr. a

Bókhaldsleg aðgreining

1. Ef umtalsverður kostnaður eða verulegir örðugleikar fylgja því að halda aðskildum birgðum af upprunaefnum og efnunum af sama tagi, sem ekki eru upprunaefni, og geta komið hvert í stað annars, geta tollyfirvöld, samkvæmt skriflegri beiðni þeirra sem hlut eiga að máli, heimilað að nota kerfi það er nefnist „aðgreint bókhald“ til að halda utan um slíkar birgðir.
2. Með því kerfi á að vera unnt að tryggja að á tilteknu viðmiðunartímabili sé fjöldi heimaefnginna framleiðsluvara sem talist geta „upprunavörur“ sá sami og sá sem væri heimaefnginn ef um efnislegan aðskilnað birgðanna hefði verið að ræða.
3. Tollyfirvöld geta veitt slíka heimild með hverjum þeim skilyrðum sem talin eru viðeigandi.
4. Kerfi þetta ber að skrá, nota og halda við í samræmi við almennt viðurkenndar bókhaldsreglur sem gilda í landinu þar sem varan er framleidd.
5. Sá sem nýtur góðs af þessari einföldun getur gefið út upprunasönnun eða, eftir atvikum, farið fram á að gefin verði út upprunasönnun um það magn framleiðsluvara sem geta talist upprunavörur. Að beiðni tollyfirvalda skal hann leggja fram greinargerð um hvernig magnið var ákvarðað.
6. Tollyfirvöld skulu fylgjast með því hvernig slík heimild er notuð og er þeim heimilt að afturkalla hana hvenær sem er ef handhafinn notar hana ótillhýðilega eða uppfyllir ekki þau skilyrði sem sett eru í þessum viðauka.

21. gr.

Skilyrði fyrir því að gefa út yfirlýsingu á vörureikningi

1. Heimilt er að eftirfarandi aðilar gefi út yfirlýsingu á vörureikningi sem um getur í b-lið 1. mgr. 16. gr.:
 - a) viðurkenndur útflytjandi í skilningi 22. gr.; eða
 - b) útflytjandi vörusendingar sem inniheldur einn eða fleiri pakka með upprunavörum að heildarverðmæti ekki meira en 6 000 evrur.
2. Heimilt er að gefa út yfirlýsingu á vörureikningi ef viðkomandi framleiðsluvörur teljast vörur upprunnar í aðildarríki eða einu hinna landanna eða í Evrópubandalaginu eins og um getur í 4. gr. og fullnægja öðrum kröfum þessa viðauka.
3. Útflytjandi sem gefur út yfirlýsingu á vörureikningi skal vera reiðubúinn að leggja fram, hvenær sem er, að beiðni tollyfirvalda í útflutningslandinu, öll tilheyrandi skjöl sem sanna upprunaréttindi viðkomandi framleiðsluvara og að öðrum kröfum þessa viðauka hafi verið fullnægt.
4. Yfirlýsing á vörureikningi skal gefin út með þeim hætti að útflytjandi vélritar, stimplar eða prentar á vörureikninginn, afhendingarseðilinn eða annað viðskiptaskjal yfirlýsingu með þeim texta sem fram kemur í IV. viðbæti og skal hann nota útgáfu á einu tungumálanna sem um getur í þeim viðbæti í samræmi við ákvæði landslaga útflutningslandsins. Yfirlýsinguna má einnig handskrifa og þá skal skrifa með bleki og prentstöfum.
5. Yfirlýsing á vörureikningi skal vera með upprunalegri eiginhandarundirskrift útflytjandans. Þess skal þó ekki krafist af viðurkenndum útflytjanda í skilningi 22. gr. að hann undirriti yfirlýsingu á vörureikningi að því tilskildu að hann afhendi tollyfirvöldum í útflutningslandinu skriflega yfirlýsingu þess efnis að hann taki fulla ábyrgð á sérhverri yfirlýsingu á vörureikningi sem auðkennd er honum eins og hann hafi undirritað hana með eigin hendi.
6. Útflytjandi getur gefið út yfirlýsingu á vörureikningi þegar framleiðsluvörurnar sem hún tekur til eru fluttar út eða síðar með því skilyrði að henni sé framvísað í innflutningslandinu eigi síðar en tveimur árum eftir innflutning framleiðsluvaranna sem hún á við um.

22. gr.

Viðurkenndur útflytjandi

1. Tollyfirvöld í útflutningslandinu geta heimilað útflytjanda, hér á eftir nefndur „viðurkenndur útflytjandi“, sem stundar tíðar sendingar á framleiðsluvörum samkvæmt samningnum, að gefa út yfirlýsingu á vörureikningi óháð verðmæti viðkomandi framleiðsluvara. Útflytjandi sem fer fram á slíka heimild skal veita tollyfirvöldum fullnægjandi tryggingar fyrir því að vörurnar séu upprunavörur og fullnægja auk þess öðrum kröfum þessa viðauka.
2. Tollyfirvöld geta viðurkennt útflytjanda með þeim skilyrðum sem þau telja viðeigandi.
3. Tollyfirvöld skulu gefa viðurkenndum útflytjanda tollleyfisnúmer sem skal koma fram á yfirlýsingu á vörureikningi.
4. Tollyfirvöld skulu hafa eftirlit með notkun viðurkennda útflytjandans á leyfinu.
5. Tollyfirvöld geta afturkallað leyfið hvenær sem er. Þau skulu gera það ef viðurkenndur útflytjandi veitir ekki lengur þær tryggingar sem um getur í 1. mgr., fullnægir ekki þeim skilyrðum sem um getur í 2. mgr. eða misnotar leyfið með öðrum hætti.

23. gr.

Gildistími sönnunar á uppruna

1. Sönnun á uppruna skal gilda í fjóra mánuði frá útgáfudegi í útflutningslandinu og skal hún lögð fram áður en sá tími er liðinn hjá tollyfirvöldum innflutningslandsins.
2. Heimilt er að taka við sönnun á uppruna, sem lögð er fram hjá tollyfirvöldum innflutningslandsins, eftir að frestur sá sem tilgreindur er í 1. mgr. er útrunninn til að beita fríðindameðferð hafi umrædd skjöl ekki verið lögð fram fyrir lok frestsins vegna sérstakra aðstæðna.
3. Í öðrum tilvikum, þegar sönnun á uppruna er lögð fram of seint, geta tollyfirvöld innflutningslandsins tekið við henni ef framleiðsluvörur hafa verið framvísað fyrir lok frestsins.

24. gr.

Sönnun á uppruna lögð fram

Leggja skal fram sönnun á uppruna hjá tollyfirvöldum í innflutningslandinu í samræmi við þær reglur sem gilda í því landi. Þessi yfirlýsing geta krafist þýðingar á skjalinu með sönnun á uppruna og einnig krafist þess að aðflutningsskýrslunni

fylgi greinargerð frá innflytjanda þess efnis að framleiðsluvörurnar fullnægi þeim skilyrðum sem nauðsynleg teljast vegna framkvæmdar þessa samnings.

25. gr.

Innflutningur í áföngum

Þegar sundurteknað eða ósamsettar framleiðsluvörur, í skilningi a-liðar 2. reglu í hinum almennu reglum samræmdu tollskrárinnar, sem heyra undir XVI. og XVII. flokk eða nr. 7308 og 9406 í samræmdu tollskránni, eru fluttar inn í áföngum að beiðni innflytjanda og með þeim skilyrðum, sem sett eru af tollyfirvöldum í innflutningslandinu, skal leggja fram eina sönnun á uppruna fyrir þær framleiðsluvörur hjá tollyfirvöldum þegar byrjað er að flytja þær inn.

26. gr.

Undanþágur frá sönnunum á uppruna

1. Framleiðsluvörur sem eru sendar sem smábögglar frá einum einstaklingi til annars, eða eru í einkafarangri ferðamanna, skulu taldar upprunavörur án þess að framvísa þurfi sönnun á uppruna, að því tilskildu að vörurnar hafi ekki verið fluttar inn á viðskiptagrunðvelli og að lýst hafi verið yfir að þær uppfylli kröfur þessa viðauka og enginn vafi leiki á um sannleiksgildi slíkrar yfirlýsingar. Ef framleiðsluvörurnar eru sendar í pósti má gefa yfirlýsinguna á CN 22/CN 23-tollseðli eða á blaði sem er fest við það skjal.

2. Innflutningur sem er tilfallandi og hefur eingöngu að geyma framleiðsluvörur til persónulegra nota viðtakenda eða ferðamanna eða fjölskyldna þeirra skal ekki talinn innflutningur viðskiptalegs eðlis ef ljóst er af eðli og magni framleiðsluvaranna að enginn viðskiptalegur tilgangur býr að baki.

3. Enn fremur má heildarverðmæti slíkra framleiðsluvara ekki vera meira en 500 evrur ef um litla pakka er að ræða og 1 200 evrur ef um er að ræða framleiðsluvörur í einkafarangri ferðamanna.

27. gr.

Fylgiskjöl

Þau skjöl, sem um getur í 3. mgr. 17. gr. og 3. mgr. 21. gr. og er ætlað að sanna að framleiðsluvörur sem falla undir EUR.1-flutningsskírteinið eða yfirlýsingu á vörureikningi geti talist framleiðsluvörur upprunnar í aðildarríki eða einu hinna landanna eða í Evrópubandalaginu eins og um getur í 4. gr. og fullnægi öðrum kröfum þessa viðauka, geta meðal annars verið:

- sannanir um þá vinnslu sem útflytjandi eða birgir hefur framkvæmt til þess að fá umræddar vörur sem finna má til dæmis í reikningum eða fyrirtækjabókhalda hans;
- skjöl sem staðfesta upprunaréttindi efna sem notuð hafa verið og eru gefin út í aðildarríkinu þar sem skjölin eru notuð í samræmi við lög aðildarríkisins;
- skjöl sem staðfesta þá aðvinnslu sem efni hafa hlotið í aðildarríki og eru gefin út í hlutaðeigandi aðildarríki þar sem skjölin eru notuð í samræmi við lög aðildarríkisins;
- EUR.1-flutningsskírteini eða yfirlýsing á vörureikningi til sönnunar á upprunaréttindum efna sem notuð hafa verið, gefin út í öðru aðildarríki í samræmi við þennan viðauka, eða í einu hinna landanna eða í Evrópubandalaginu eins og um getur í 4. gr. í samræmi við þá grein;
- viðeigandi sannanir um aðvinnslu utan yfirráðasvæða aðildarríkjanna með beitingu 12. gr. er sanna að kröfur þeirrar greinar hafi verið uppfylltar.

28. gr.

Varðveisla sönnunar á uppruna og fylgiskjala

- Útflytjandi sem sækir um útgáfu EUR.1-flutningsskírteinis skal varðveita, í að minnsta kosti þrjú ár, þau skjöl sem um getur í 3. mgr. 17. gr.
- Útflytjandi sem gefur út yfirlýsingu á vörureikningi skal varðveita í að minnsta kosti þrjú ár eintak af henni ásamt skjölunum sem um getur í 3. mgr. 21. gr.
- Tollyfirvöld í útflutningslandinu er gefa út EUR.1-flutningsskírteini skulu varðveita í að minnsta kosti þrjú ár umsóknareyðublað það sem um getur í 2. mgr. 17. gr.
- Tollyfirvöld í innflutningslandinu skulu varðveita í að minnsta kosti þrjú ár EUR.1-flutningsskírteini og yfirlýsingar á vörureikningum sem þeim eru afhent.

29. gr.

Ósamræmi og villur í framsetningu

1. Uppgötvist lítils háttar ósamræmi milli staðhæfinga sem settar eru fram í sönnun á uppruna og þeirra sem fram koma á skjölum, sem afhent eru tollyfirvöldum vegna formsatriða sem fullnægja þarf fyrir innflutning á framleiðsluvörum, skal það ekki verða sjálfkrafa til þess að sönnun á uppruna teljist ógild ef fram koma óyggjandi sannanir fyrir því að þetta skjal svari til þeirra framleiðsluvara sem um ræðir.

2. Augljósar villur í framsetningu eins og vélritunarvillur á sönnun á uppruna skulu ekki leiða til þess að skjalinu sé hafnað ef villurnar eru þess eðlis að enginn vafi leikur á að staðhæfingarnar í því séu réttar.

30. gr.

Fjárhæðir gefnar upp í evrum

1. Við beitingu ákvæða b-liðar 1. mgr. 21. gr. og 3. mgr. 26. gr. skulu hlutaðeigandi lönd, í þeim tilvikum þar sem reikningur fyrir framleiðsluvörur er í öðrum gjaldmiðli en evrum, ákveða á hverju ári þær fjárhæðir í innlendum gjaldmiðlum aðildarríkjanna og landanna, sem um getur í 4. gr., er jafngilda fjárhæðum sem eru gefnar upp í evrum.

2. Sending skal njóta hags af ákvæðum b-liðar 1. mgr. 21. gr. eða 3. mgr. 26. gr., að því er varðar þann gjaldmiðil sem er á reikningnum, í samræmi við þá fjárhæð sem hlutaðeigandi land hefur ákveðið.

3. Fjárhæð í innlendum gjaldmiðli skal vera jafngild fjárhæð sem er gefin upp í evrum fyrsta virkan dag í október og skal hún gilda frá 1. janúar næsta árs. Tilkynna skal hlutaðeigandi löndum um þær fjárhæðir sem um ræðir.

4. Heimilt er að námunda fjárhæðina sem fram kemur við umreikning á fjárhæð, sem er gefin upp í evrum, yfir í innlendan gjaldmiðil. Ekki má muna meira en 5 af hundraði á námunduðu fjárhæðinni og þeirri fjárhæð sem út kemur við umreikninginn.

Heimilt er að halda fjárhæð í innlendum gjaldmiðli, er jafngildir fjárhæð sem er gefin upp í evrum, óbreyttri ef umreikningur hennar leiðir, við árlega aðlögun sem kveðið er á um í 3. mgr, ekki til meiri hækkunar á henni en 15 af hundraði í innlendum gjaldmiðli áður en námundað er. Heimilt er að halda fjárhæð í innlendum gjaldmiðli óbreyttri ef umreikningur leiðir til þess að jafnvirði hennar lækkar.

5. Ráðið skal, að beiðni aðildarríkis, endurskoða fjárhæðina sem er gefin upp í evrum. Ráðið skal við endurskoðunina skoða hvort æskilegt sé að viðhalda áhrifum viðkomandi takmarkana að raungildi. Í þessu skyni getur hún ákveðið að breyta fjárhæðum sem gefnar eru upp í evrum.

VI. BÁLKUR FYRIRKOMULAG Á SAMVINNU STJÓRNVALDA

31. gr.

Gagnkvæm aðstoð

Til þess að tryggja að þessum viðauka sé rétt beitt skulu aðildarríkin aðstoða hvert annað, fyrir tilstuðlan tollyfirvalda sinna, við að sannreyna áreiðanleika EUR.1-flutningsskírteina og yfirlýsinga á vörureikningi og upplýsinganna sem fram koma á þeim skjölum.

32. gr.

Sannprófun vegna sönnunar á uppruna

1. Sannprófun vegna sönnunar á uppruna skal framkvæmd með úrtakskönnunum eða hvenær sem tollyfirvöld í innflutningslandinu hafa rökstudda ástæðu til að draga í efa áreiðanleika slíkra skjala, upprunaréttindi viðkomandi framleiðsluvara eða að öðrum kröfum þessa viðauka hafi verið fullnægt.

2. Vegna framkvæmdar ákvæða 1. mgr. skulu tollyfirvöld í innflutningslandinu endursenda EUR.1-flutningsskírteinið og vörureikninginn, hafi honum verið framvísað, yfirlýsingu á vörureikningi eða afrit af þessum skjölum til tollyfirvalda í útflutningslandinu og tilgreina, þar sem það á við, ástæður fyrir því að fyrirspurnin er gerð. Skjöl og upplýsingar, sem aflað hefur verið og benda til þess að upplýsingar gefnar á sönnun á uppruna séu rangar, skulu sendar til stuðnings beiðni um sannprófun.

3. Sannprófunin skal framkvæmd af tollyfirvöldum í útflutningslandinu. Þau mega í þessum tilgangi óska eftir hvers konar sönnunum og framkvæma hverja þá skoðun á bókhaldi útflytjanda eða viðhafa annað eftirlit sem þau telja nauðsynlegt.

4. Ef tollyfirvöld í innflutningslandinu ákveða að fresta fríðindameðferð á viðkomandi framleiðsluvörum á meðan beiðið er niðurstöðu sannprófunarinnar skulu þau heimila innflytjanda að leysa framleiðsluvörurnar út með þeim varúðarráðstöfunum sem þau álfta nauðsynlegar.

5. Tilkynna skal þeim tollyfirvöldum sem fara fram á sannprófunina um niðurstöður hennar eins fljótt og unnt er. Koma skal skýrt fram í niðurstöðunum hvort skjölin séu áreiðanleg og hvort telja megi að viðkomandi framleiðsluvörur séu upprunnar í aðildarríki eða einu hinna landanna eða í Evrópubandalaginu eins og um getur í 4. gr. og hvort öðrum kröfum þessa viðauka hafi verið fullnægt.

6. Ef ekkert svar berst innan tíu mánaða eða ekki eru veittar nægilegar upplýsingar í því til unnt sé að ákvarða áreiðanleika skjalsins sem um ræðir og raunverulegur uppruni framleiðsluvaranna er dreginn í efa skulu tollyfirvöldin sem lögðu beiðnina fram eiga rétt á því að synja um fríðindameðferð, nema í við sérstakar aðstæður.

33. gr.

Lausn deilumála

Ef upp rísa deilur í tengslum við reglur um sannprófun í 32. gr. sem tollyfirvöld er fóru fram á sannprófunina og tollyfirvöld sem bera ábyrgð á framkvæmd hennar geta ekki leyst eða þær leiða til þess að vafi leiki á hvernig túlka beri þennan viðauka, skal vísa þeim til ráðsins.

Lausn deilumála milli innflytjanda og tollyfirvalda í innflutningslandinu skal í öllum tilvikum heyra undir löggjöf þess lands.

34. gr.

Viðurlög

Hver sá sem gefur út eða veldur því að gefið er út skjal með röngum upplýsingum í því skyni að afla sér fríðindameðferðar fyrir framleiðsluvörur skal sæta viðurlögum.

35. gr.

Tollfrjáls svæði

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að í stað framleiðsluvara, sem verslað er með í skjóli sönnunar á uppruna og fluttar eru um tollfrjáls svæði á yfirráðasvæði þeirra, komi ekki aðrar vörur og að þær hljóti ekki aðra meðferð en þá sem eðlileg telst til að verja þær skemmdum.

2. Þegar framleiðsluvörur, sem eru upprunnar í aðildarríki og fluttar inn á tollfrjálst svæði í skjóli sönnunar á uppruna og hljóta meðferð eða vinnslu, skulu hlutaðeigandi yfirvöld veita undanþágu frá ákvæðum 1. mgr. og gefa út nýtt EUR.1-skírteini, að beiðni útflytjanda, ef meðferð eða vinnsla vörunnar er í samræmi við ákvæði þessa viðauka.

I. VIÐBÆTIR VIÐ VIÐAUKA A

Skýringar við skrána í II. viðbæti

Skýring 1:

Í skránni koma fram þau skilyrði sem allar framleiðsluvörur er samningurinn tekur til þurfa að uppfylla til þess að þær teljist hafa hlotið nægilega aðvinnslu í skilningi 6. gr. viðaukans.

Skýring 2:

- 2.1 Í fyrstu tveimur dálkum skrárinnar er framleiðsluvörurni sem fengin er lýst. Í 1. dálki er númer vöruliðar eða númer kafla samræmdu tollskrárinnar og í 2. dálki er vörulýsing, sem notuð er í þeirri tollskrá, fyrir þann vörulið eða kafla. Fyrir hvert atriði í fyrstu tveimur dálkunum er tilgreind regla í 3. og 4. dálki. Þegar orðið „úr“ fer á undan atriði í fyrsta dálki merkir það að reglan í 3. og 4. dálki gildir aðeins um hluta þess vöruliðar eða kafla eins og lýst er í 2. dálki.
- 2.2 Þegar nokkrum vöruliðum er safnað saman í 1. dálki, eða númer kafla er tilgreint og vörulýsingin í 2. dálki er því almennt orðuð, gilda viðkomandi reglur í 3. eða 4. dálki um allar framleiðsluvörur sem í samræmdu tollskránni eru flokkaðar undir vöruliði kaflans eða einhverja þá vöruliði sem teknir eru saman í 1. dálki.
- 2.3 Þegar mismunandi reglur í skránni gilda um mismunandi framleiðsluvörur innan vöruliðar felur hver undirliður í sér lýsingu á þeim hluta vöruliðarins sem viðeigandi reglur í 3. og 4. dálki gilda um.
- 2.4 Þegar regla er tilgreind bæði í 3. og 4. dálki fyrir færslu í fyrstu tveimur dálkunum má útflytjandi velja hvora regluna sem er. Ef engin regla um uppruna er tilgreind í 4. dálki á að beita reglunni í 3. dálki.

Skýring 3:

- 3.1 Ákvæði 6. gr. bókunarinnar um framleiðsluvörur, sem hafa fengið upprunaréttindi og eru notaðar við framleiðslu annarra vara, gilda hvort sem slíkar vörur hafa fengið upprunaréttindin í verksmiðjunni þar sem þær eru notaðar eða í annarri verksmiðju í sammingsríki.

Dæmi:

Vél í nr. 8407, þar sem sú regla gildir að verðmæti þeirra efna sem teljast ekki upprunaefni og má nota við framleiðsluna megi ekki vera meira en 60% af verksmiðjuverði, er gerð úr „öðru stálblendi gróflega formuðu með smíði“ í nr. úr 7224.

Hafi þetta smíðaeefni verið unnið í sammingsríki úr málmhleifi (ingot), sem ekki telst upprunaefni, hefur smíðaeefnið þegar öðlast upprunaréttindi samkvæmt reglunni fyrir nr. úr 7224 í skránni. Smíðaeefnið telst þá til upprunaefni við verðmætaútreikning vélarinnar án tillits til þess hvort það var framleitt í hlutaðeigandi sammingsríki. Verðmæti málmhleifsins, sem ekki telst upprunaefni, er því ekki reiknað með þegar tekið er saman verðmæti þeirra efna sem notuð voru og ekki teljast upprunaefni.

- 3.2 Reglan í skránni felur í sér lágmarksaðvinnslu sem krafist er og frekari aðvinnsla veitir einnig upprunaréttindi; á hinn bóginn getur minni aðvinnsla ekki veitt upprunaréttindi. Ef regla kveður þannig á um að efni sem ekki telst upprunaefni megi nota á vissu framleiðslustigi er heimilt að nota slík efni á fyrra framleiðslustigi en notkun þeirra á síðari stigum er óheimil.
- 3.3 Með fyrirvara um skýringu 3.2, má einnig nota efni úr sama vörulið og framleiðslan fellur undir þegar regla kveður á um að nota megi „efni í hvaða vörulið sem er“, þó með þeim sérstöku takmörkunum sem kunna að felast í reglunni. Samt sem áður er með orðasambandinu „framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þar á meðal öðrum efnum í nr. ...“, átt við að eingöngu megi nota efni sem er flokkað undir sama vörulið og framleiðsluvara með annarri vörulýsingu en á framleiðsluvörurni sem tilgreind er í 2. dálki í skránni.

- 3.4 Þegar regla í skránni felur í sér að framleiða megi vöru úr fleiri en einu efni er átt við að nota megi eitt eða fleiri þessara efna. Ekki þarf að nota þau öll.

Dæmi:

Reglan um dúk í nr. 5208 til 5212 felur í sér að nota megi náttúrlegar trefjar auk kemískra efna og annarra efna. Með þessu er ekki átt við að nota verði hvort tveggja; nota má annað hvort eða hvort tveggja.

- 3.5 Þegar regla í skránni felur í sér að vara verði að vera framleidd úr sérstöku efni er skilyrðið því augljóslega ekki til hindrunar að notuð séu önnur efni sem ekki geta eðlis síns vegna uppfyllt skilyrði reglunnar. (Sjá einnig skýringu 6.2 hér á eftir sem tengist textílefnunum).

Dæmi:

Reglan um matvæli í nr. 1904, sem útilokar sérstaklega að notað sé korn eða afleiður þess, hindrar ekki að notað sé steinefni, kemísk efni eða önnur aukefni sem ekki eru framleidd úr korni.

Þetta á hins vegar ekki við um vörur sem hægt er að framleiða úr efni af sama tagi á fyrri stigum framleiðslunnar, þótt ekki sé hægt að framleiða þær úr því sérstaka efni sem tilgreint er í skránni.

Dæmi:

Ef um er að ræða fatnað úr 62. kafla úr efnum sem eru ekki ofin og með minna af syntetískum efnum en 50 af hundraði, og heimilt er að nota einvörðungu garn sem er ekki upprunavara í þennan flokk fatnaðar, er ekki hægt að hefja framleiðsluna úr dúk sem er ekki ofinn – jafnvel þótt að öðru jöfnu sé ekki hægt að framleiða dúk, sem ekki er ofinn, úr garni. Í slíkum tilvikum myndi upphafsefni að öðru jöfnu vera á undan vinnslustigi garns – þ.e. trefjastigi.

- 3.6 Þegar í reglu í skránni eru tilgreindar tvær hundraðshlutatölur fyrir hámarksverðmæti efna sem teljast ekki upprunaefni og heimilt er að nota er ekki hægt að leggja þessar hundraðshlutatölur saman. Hámarksverðmæti allra þeirra efna sem ekki teljast upprunaefni má með öðrum orðum aldrei fara yfir hæstu hundraðshlutatöluna sem er tilgreind. Ekki má heldur fara yfir einstakar hundraðshlutatölur fyrir þau tilteknu efni sem þær gilda um.

Skýring 4:

- 4.1 Orðin „náttúrlegar trefjar“ eru notuð í skránni til að vísa til trefja annarra en gervi- eða syntetískra þræða. Þau eiga einungis við á þeim stígum framleiðslunnar sem koma á undan spuna, að meðtöldum úrgangi og, nema annað sé tekið fram, trefjum sem hafa verið kembdar, greiddar eða unnar á annan hátt, þó ekki spunnar.
- 4.2 Orðin „náttúrlegar trefjar“ eiga einnig við um hrosshár í nr. 0503, silki í nr. 5002 og 5003 og auk þess ullartrefjar, fin- eða grófgert dýrahár í nr. 5101-5105, baðmullartrefjar í nr. 5201-5203 og aðrar jurttatrefjar í nr. 5301-5305.
- 4.3 Orðin „textílmassi“, „kemísk efni“ og „efni til pappírsgerðar“ eru notuð í skránni til þess að lýsa efnunum sem flokkast ekki í 50.–63. kafla og nota má til framleiðslu á gervitrefjum, syntetískum trefjum eða pappírstrefjum eða gervigarni, syntetísku garni eða pappírgarni.
- 4.4 Orðin „tilbúnar stuttrefjar“ eru notuð í skránni til að vísa til syntetískra þátta eða gervivöndulþátta, stuttrefja eða úrgangs í nr. 5501-5507.

Skýring 5:

- 5.1 Þegar vísað er í þessa skýringu vegna ákveðinnar framleiðsluvöru í skránni skulu skilyrðin í 3. dálki ekki gilda um grunntextílefni sem notuð eru við framleiðslu hennar og í heild eru 10 af hundraði eða minna af heildarþyngd allra þeirra grunntextílefna sem notuð eru. (Sjá einnig skýringar 5.3 og 5.4 hér á eftir).
- 5.2 Þessi mörk eiga hins vegar einungis við um blandaðar framleiðsluvörur gerðar úr tveimur eða fleiri grunntextílefnum. Eftirfarandi telst grunntextílefni:
 - silki,
 - ull,
 - grófgert dýrahár,
 - fíngert dýrahár,
 - hrosshár,
 - baðmull,
 - efni til pappírsgerðar og pappír,
 - hör,
 - hampur,
 - júta og aðrar basttextíltrefjar,
 - sísal- og aðrar textíltrefjar af agava-ætt,
 - kókostrefjar, abaca, ramí og aðrar textíltrefjar úr jurtaríkinu,
 - syntetískir þræðir,
 - gerviþræðir,
 - straumleiðandi þræðir,
 - syntetískar stuttrefjar úr pólyprópyleni,
 - syntetískar stuttrefjar úr pólyester,
 - syntetískar stuttrefjar úr pólyamíði,
 - syntetískar stuttrefjar úr pólyakrýlónítríli,
 - syntetískar stuttrefjar úr pólyímíði,
 - syntetískar stuttrefjar úr pólyetraflúoretýleni,
 - syntetískar stuttrefjar úr pólyfenýlensúlfíði,
 - syntetískar stuttrefjar úr pólyvínýlklóríði,
 - aðrar syntetískar stuttrefjar,
 - gervitrefjar úr viskósa,
 - aðrar gervistuttrefjar,
 - garn úr pólyúretani með sveigjanlegum pólyeterþáttum, einnig yfirspunnum,
 - garn úr pólyúretani með sveigjanlegum pólyesterþáttum, einnig yfirspunnum,
 - vörur úr nr. 5605 (málmgarn) sem innihalda ræmu með kjarna úr álþynnum eða kjarna úr plastfilmu, einnig húðuð með áldufti, ekki yfir 5 mm að breidd, lögð með lími milli tveggja plastfilma,
 - aðrar vörur í nr. 5605.

Dæmi:

Garn í nr. 5205, sem gert er úr baðmullartrefjum í nr. 5203 og syntetískum stuttrefjum í nr. 5506, er blandað garn. Af því leiðir að nota má syntetískar stuttrefjar sem teljast ekki upprunaefni og fullnægja ekki upprunareglunum (en í þeim er krafist að framleitt sé úr kemískum efnunum eða textílmassa) og vegna alls að 8 af hundraði af þyngd garnsins.

Dæmi:

Ullardúkur í nr. 5112, sem gerður er úr ullargarni í nr. 5107 og syntetísku stuttrefjagarni í nr. 5509, telst blandaður dúkur. Af því leiðir að nota má syntetískt garn sem fullnægir ekki upprunareglunum (sem krefjast framleiðslu úr kemískum efnunum eða textílmassa) eða ullargarn sem fullnægir ekki upprunareglunum (sem krefjast framleiðslu úr náttúrlegum trefjum sem ekki eru kembdar, greiddar né unnar á annan hátt undir spuna) eða blöndu úr hvoru tveggja, að því tilskildu að þau vegi samtals ekki meira en 10 af hundraði af þyngd dúksins.

Dæmi:

Límbundinn textíldúkur í nr. 5802, sem gerður er úr baðmullargarni í nr. 5205 og baðmullardúk í nr. 5210, er aðeins blönduð framleiðsluvara ef baðmullardúkurinn er sjálfur blandaður dúkur gerður úr garni sem flokkast í tvo aðskilda vöruliði eða ef baðmullargarnið sem er notað er sjálft blandað.

Dæmi:

Ef límbundni textíldúkurinn hefði verið gerður úr baðmullargarni í nr. 5205 og syntetískum dúk í nr. 5407 hefðu tvö aðskilin grunntextílefni augljóslega verið notuð og límbundni dúkurinn því verið blönduð framleiðsluvara.

- 5.3 Ef framleiðsluvara inniheldur „garn úr pólýúretani liðað með hreyfanlegum pólýeterliðum, einnig yfirspunnið“, er leyfilegt frávik 20 af hundraði fyrir þetta garn.
- 5.4 Ef í framleiðsluvörum er ræma með kjarna úr álþynnum eða kjarna úr plastfilmu, einnig húðuð með áldufti, ekki yfir 5 mm að breidd, lögð með lími milli tveggja plastfilma, er leyfilegt frávik 30 af hundraði að því er varðar þessa ræmu.

Skýring 6:

- 6.1 Varðandi textílvörur, sem auðkenndar eru í skránni með neðanmálsgrein sem vísar til þessarar skýringar, má nota textílefni, þó ekki fóður og millifóður, sem uppfylla ekki skilyrði reglunnar í 3. dálki skrárinnar fyrir hina tilbúnu vöru, að því tilskildu að þau séu flokkuð í annan vörulið en framleiðsluvaran og að verðmæti þeirra fari ekki yfir 8% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar.
- 6.2 Með fyrirvara um skýringu 6.3 er notkun efna sem eru ekki flokkuð undir 50.–63. kafla engum takmörkunum háð við framleiðslu á textílvörum, hvort sem þau innihalda textílefni eða ekki.
- Dæmi:
Ef í reglu í skránni segir að nota verði garn í tiltekna vöru úr textílefni, svo sem buxur, hindrar það ekki að notaðir séu hlutir úr málm, svo sem hnappar, vegna þess að hnappar flokkast ekki undir 50.–63. kafla. Á sama hátt hindrar það ekki notkun á rennilásum jafnvel þó að í þeim megi að jafnaði finna textílefni.
- 6.3 Þegar hundradshlutaregla gildir skal telja með verðmæti efna sem flokkast ekki undir 50.–63. kafla þegar reiknað er út verðmæti efna sem eru ekki upprunavörur en eru notuð til framleiðslunnar.

Skýring 7:

- 7.1 Að því er varðar nr. úr 2707, 2713 til 2715, úr 2901, úr 2902 og úr 3403, telst eftirfarandi vera „sérstök vinnsla“:
- a) eiming við lágþrýsting;
 - b) endureiming með mjög ítarlegu þáttunarferli;
 - c) sundrun;
 - d) umbreyting;
 - e) útdráttur með sérhæfðum leysiefnum;
 - f) vinnsla sem felur í sér allar eftirtaldar aðgerðir: vinnsla með óblandaðri brennisteinssýru, rjúkandi brennisteinssýru (óleum) eða brennisteinsanhýdríði; hlutleysing með alkaliefnum; aflitun og hreinsun með náttúrulega virkum jarðefnum, ávirkum jarðefnum, ávirkum viðarkolum eða baxíti;
 - g) fjölliðun;
 - h) alkylun;
 - i) hverfing (ísómering).
- 7.2 Að því er varðar nr. 2710, 2711 og 2712, telst eftirfarandi vera „sérstök vinnsla“:
- a) eiming við lágþrýsting;
 - b) endureiming með mjög ítarlegu þáttunarferli;
 - c) sundrun;
 - d) umbreyting;
 - e) útdráttur með sérhæfðum leysiefnum;
 - f) vinnsla sem felur í sér allar eftirtaldar aðgerðir: vinnsla með óblandaðri brennisteinssýru, rjúkandi brennisteinssýru (óleum) eða brennisteinsanhýdríði; hlutleysing með alkaliefnum; aflitun og hreinsun með náttúrulega virkum jarðefnum, ávirkum jarðefnum, ávirkum viðarkolum eða baxíti;
 - g) fjölliðun;
 - h) alkylun;
 - ij) hverfing (ísómering);
 - k) að því er varðar þykkan olíur sem falla einungis undir nr. úr 2710, hreinsun brennisteins með vatnsefnum er leiðir til að minnsta kosti 85% minnkunar á brennisteinsinnihaldi framleiðsluvara sem eru unnar með þessum hætti (ASTM D 1266-59 T-aðferðinni);
 - l) að því er varðar framleiðsluvörur sem falla einungis undir nr. 2710, hreinsun paraffíns með annarri vinnsluáferð en síun;
 - m) að því er varðar þykkan olíur sem falla einungis undir nr. úr 2710, meðferð með vatnsefnum við meira en 20 bara þrýsting og hærra hitastig en 250° C með notkun hvata, til annars en að hreinsa brennistein, þegar vatnsefni er virkur þáttur í kemísku efnahvarfi. Þó telst frekari meðferð smurolíu með vatnsefnum í nr. úr 2710 (svo sem lokavinnsla með vatnsefnum eða aflitun), einkum til að bæta lit eða stöðugleika, ekki vera sérstök vinnsla;
 - n) að því er varðar brennsluolíur sem falla einungis undir nr. úr 2710, eiming við venjulegan loftþrýsting með því skilyrði að minna en 30% af þessum framleiðsluvörum, miðað við rúmmál og að meðtöldu tapi, eimist við 300° C með ASTM D-86-aðferðinni;
 - o) að því er varðar þykkan olíur, aðrar en gasolíur og brennsluolíur sem falla einungis undir nr. úr 2710, meðferð með hátíðnirafhleðslu.
- 7.3 Að því er varðar nr. úr 2707, 2713 til 2715, úr 2901, úr 2902 og úr 3403 veita einfaldar aðgerðir, svo sem hreinsun, afhelling, fjarlæging salts, sundurgreining vatns, síun, litun, merking, þar sem brennisteinsinnihald fæst með blöndun framleiðsluvara með misjafnlega miklu brennisteinsinnihaldi, hvers konar samsetning þessara aðgerða eða álíka aðgerðir, ekki upprunaréttindi.

II. VIÐBÆTIR VIÐ VIÐAUKA A

Skrá yfir tilskilda aðvinnslu efna sem ekki teljast upprunaefni til að framleiðsluvaran öðlist upprunaréttindi

Vörur í þessari skrá er ekki allar að finna í samningnum.
Því verður að skoða aðra hluta samningsins.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi
(1)	(2)	(3) eða (4)
1. kafli	Lifandi dýr	Öll dýr í 1. kafla verða að vera heimafengin að öllu leyti
2. kafli	Kjöt og ætir hlutar af dýrum	Framleiðsla úr efnum í 1. og 2. kafla sem verða að vera heimafengin að öllu leyti
3. kafli	Fiskur og krabbadýr, lindýr og aðrir vatnahryggleysingjar	Framleiðsla úr efnum í 3. kafla sem verða að vera heimafengin að öllu leyti
úr 4. kafla	Mjólkurafurðir; fuglaegg; náttúrlegt hunang; ætar vörur úr dýraríkinu, ót.a., þó ekki:	Framleiðsla úr efnum í 4. kafla sem verða að vera heimafengin að öllu leyti
0403	Áfir, hleypt mjólk og rjómi, jógúrt, kefir og önnur gerjuð eða sýrð mjólk og rjómi, einnig kjarnað eða með viðbættum sykri eða öðru sætuefni, eða bragðbætt eða með ávöxtum, hnetum eða kakaói	Framleiðsla: – úr efnum í 4. kafla sem verða að vera heimafengin að öllu leyti; – úr hvers konar ávaxtasafa (þó ekki ananas-, súraldin- eða greipaldinsafa) í nr. 2009 sem verður þegar að vera upprunavara; – úr efnum í 17. kafla sem að verðmæti eru ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 5. kafla	Vörur úr dýraríkinu, ót.a., þó ekki:	Framleiðsla úr efnum í 5. kafla sem verða að vera heimafengin að öllu leyti
úr 0502	Burstir eða hár af grísum, alisvínum eða villisvínum	Hreinsun, sótthreinsun, flokkun og sléttun bursta og hára
6. kafli	Lifandi tré og aðrar plöntur; blómbláur, rætur og þess háttar; afskorin blóm og lauf til skrauts	Framleiðsla: – úr efnum í 6. kafla sem verða að vera heimafengin að öllu leyti; – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
7. kafli	Matjurtir og tiltekna rætur og hnýði	Framleiðsla úr efnum í 7. kafla sem verða að vera heimafengin að öllu leyti
8. kafli	Ætir ávextir og hnetur; hýði af sítrusávöxtum eða melónum	Framleiðsla: – úr ávöxtum og hnetum sem verða að vera heimafengin að öllu leyti; – úr efnum í 17. kafla sem að verðmæti eru ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 9. kafla	Kaffi, te, maté og krydd, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum í 9. kafla sem verða að vera heimafengin að öllu leyti
0901	Kaffi, einnig brennt eða koffeínsneytt; kaffiskurn og kaffihýði; kaffilíki sem inniheldur eitthvað af kaffi:	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er
0902	Te, einnig bragðbætt	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er
úr 0910	Kryddblöndur	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er
10. kafli	Korn	Framleiðsla úr efnum í 10. kafla sem verða að vera heimafengin að öllu leyti
úr 11. kafla	Malaðar vörur; malt; sterkja; inúlín; hveitiglúten, þó ekki:	Framleiðsla úr korni, matjurtum, rótum og hnýðum í vörulið nr. 0714 eða ávöxtum sem verða að vera heimafengin að öllu leyti

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 1106	Mjöl, fín- eða grófmalað, og duft úr þurrkuðum, afhýddum belgávöxtum í nr. 0713	Þurrkun og mólun belgávaxta í nr. 0708		
12. kafli	Olúfræ og olúrík aldin; ýmiss konar sáðkorn, fræ og aldin; plöntur til notkunar í iðnaði og til lyfja; hálmur og fóður	Framleiðsla úr efnum í 12. kafla sem verða að vera heimaefngin að öllu leyti		
1301	Kvoðulakk; náttúrulegar gúmkvoður; resin, gúmmí-harpixar og oleóresín (t.d. balsöm):	Framleiðsla þar sem efni í vörulið nr. 1301 er að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
1302	Jurtasafar og jurtafjarnar; pektínefni, pektínöt og pektót; agar og önnur jurtafjarnar og hleypiefni, einnig umbreytt, unnið úr vörum úr jurtafjarnar:			
	– Jurtafjarnar og hleypiefni, einnig umbreytt, unnið úr vörum úr jurtafjarnar:	Framleiðsla úr jurtafjarnar og hleypiefnum sem hefur ekki verið umbreytt		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
14. kafli	Fléttiefni úr jurtafjarnar; vörur úr jurtafjarnar, ót.a.	Framleiðsla úr efnum í 14. kafla sem verða að vera heimaefngin að öllu leyti		
Úr 15. kafla	Feiti og olíur úr dýra- og jurtafjarnar og klofningsefni þeirra; unnin matarfeiti; vax úr dýra- eða jurtafjarnar, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
1501	Svínafeiti (þar með talin hreinsuð svínafeiti (Lard)) og alifuglafeiti, þó ekki vörur í nr. 0209 eða 1503:			
	– Feiti úr beinum eða úrgangsefnum	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þó ekki í nr. 0203, 0206 eða 0207 eða bein í nr. 0506		
	– Annað	Framleiðsla úr svínakjöti eða ætum hlutum af svínunum í vörulið nr. 0203 eða 0206 eða úr alifuglakjöti eða ætum hlutum af alifuglum í nr. 0207		
1502	Fita af dýrum af nautgripaætt, kindum eða geitum, þó ekki vörur í nr. 1503:			
	– Feiti úr beinum eða úrgangsefnum	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þó ekki í vöruliðum nr. 0201, 0202, 0204 eða 0206 eða bein í vörulið nr. 0506		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum í 2. kafla sem verða að vera heimaefngin að öllu leyti		
1504	Feiti og olíur og þættir þeirra, úr fiski eða sjávarspendýrum, einnig hreinsuð en ekki efnafræðilega umbreytt:			
	– Fastir þættir	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, einnig öðrum efnum í nr. 1504		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum í 2. og 3. kafla sem verða að vera heimaefngin að öllu leyti		
úr 1505	Hreinsað lanólín	Framleiðsla úr hrárrí ullarfeiti í nr. 1505		
1506	Önnur dýrafeiti og -olíur og þættir þeirra, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt:			
	– Fastir þættir	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, einnig önnur efni í nr. 1506		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum í 2. kafla sem verða að vera heimaefngin að öllu leyti		
1507 til 1515	Jurtaolía og þættir hennar			

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaeefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Sojabauna-, jarðhnetu-, pálma-, kókoshnetu-, pálmakjarna-, babassú-, tung- og oiticica-olía, myrtuvax og japanskt vax, þættir jójóbaolíu og olíur til tækni- og iðnaðarnota annarra en framleiðsla matvæla til mannelis	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
	– Fastir þættir, þó ekki jójóbaolíu	Framleiðsla úr öðrum efnum í nr. 1507 til 1515		
	– Annað	Framleiðsla úr jurtaefnum sem verða að vera heimaefngin að öllu leyti		
1516	Feiti eða olíur úr dýra- eða jurtaríkinu og þættir þeirra, hert að fullu eða að hluta, víxlesterað, enduresterað eða elaðínerað, einnig hreinsað en ekki frekar unnið	Framleiðsla: – úr efnum í 2. kafla sem verða að vera heimaefngin að öllu leyti; – úr jurtaefnum sem verða að vera heimaefngin að öllu leyti. Þó má nota efni í nr. 1507, 1508, 1511 og 1513		
1517	Smjörlíki; blöndur eða framleiðsla til mannelis úr jurtafeiti eða -olíum eða þáttum úr mismunandi fitu eða olíum þessa kafla, þó ekki feiti eða olíur til mannelis eða þættir þeirra í nr. 1516	Framleiðsla: – úr efnum í 2. og 4. kafla sem verða að vera heimaefngin að öllu leyti; – úr jurtaefnum sem verða að vera heimaefngin að öllu leyti. Þó má nota efni í nr. 1507, 1508, 1511 og 1513		
16. kafli	Framleiðsla úr kjöti, fiski eða krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum	Framleiðsla úr dýrum í 1. kafla. Öll efni í 3. kafla verða að vera heimaefngin að öllu leyti		
úr 17. kafla	Sykur og sætindi, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 1701	Reyr- eða rófusykur og kemískt hreinn súkrósi, í föstu formi, bragðbættur eða litaður:	Framleiðsla þar sem verðmæti efnanna í 17. kafla er ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
1702	Annar sykur, þar með talinn kemískt hreinn laktósi, maltósi, glúkósi og frúktósi, í föstu formi; sykursíróp sem inniheldur hvorki bragðefni né litarefni; gervihunang, einnig blandað náttúrulegu hunangi; karamel			
	– Kemískt hreinn maltósi og frúktósi	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, einnig öðrum efnum í nr. 1702		
	– Annar sykur í föstu formi, bragðbættur eða litaður	Framleiðsla þar sem verðmæti efnanna í 17. kafla er ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem verða öll að vera upprunavara		
úr 1703	Melassi unninn með kjörnun eða hreinsun sykurs, bragðbættis eða litaðs	Framleiðsla þar sem verðmæti efnanna í 17. kafla er ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
1704	Sætindi (þar með talið hvítt súkkulaði) án kakaóinnihalds	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum í 17. kafla sem að verðmæti eru ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
18. kafli	Kakaó og framleiðsla úr kakaói	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran; – úr efnum í 17. kafla sem að verðmæti eru ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
1901	Maltkjarni; framleiðsla úr mjöli, fín- eða grófmöluðu, sterkju eða maltkjarna, sem ekki inniheldur kakaó eða inniheldur minna en 40% miðað við þyngd af kakaói reiknað út frá algerlega fitusneyddum grunni, ót.a.; matvæli úr vörum í nr. 0401-0404 sem ekki innihalda kakaó eða innihalda minna en 5%, miðað við þyngd, af kakaói reiknað út frá algerlega fitusneyddum grunni,ót.a.:			
	– Maltkjarni	Framleiðsla úr korni í 10. kafla		
	– Annað	Framleiðsla: – úr efnunum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluværan – úr efnunum í 17. kafla sem að verðmæti eru ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
1902	Pasta, einnig soðin eða fyllt með kjöti eða öðrum efnunum) eða unnin á annan hátt, svo sem spaghetí, makkarónur, núðlur, lasagne, gnocchi, ravíólí, kannellóní; kúskús, einnig unnið:			
	– Sem inniheldur 20% eða minna, miðað við þyngd af kjöti, hlutum af dýrum, fiski, krabbadýrum eða lindýrum	Framleiðsla úr kornvörum og afleiðum þess (nema harðhveiti og afleiðum þess) sem verða að vera heimaefngnar að öllu leyti		
	– Sem inniheldur meira en 20%, miðað við þyngd, af kjöti, hlutum af dýrum, fiski, krabbadýrum eða lindýrum	Framleiðsla: – kornvörum og afleiðum þess (nema harðhveiti og afleiðum þess) sem verða að vera heimaefngnar að öllu leyti – úr efnunum í 2. og 3. kafla sem verða að vera heimaefngin að öllu leyti		
1903	Tapíókamjöl og tapíókalíki úr sterkju, sem flögur, grjón, perlur, sáldur eða í áþekkrí mynd	Framleiðsla úr efnunum í hvaða vöruliði sem er, öðrum en kartöflustærkjú í nr. 1108		
1904	Matvæli úr belgdu eða steiktu korni eða kornvörum (t.d. kornflögur); korn (annað en maís), sem grjón eða sem flögur eða önnur unnin grjón (þó ekki mjöl, fín- eða grófmalað), forsoðið eða unnið á annan hátt, ót.a.:	Framleiðsla: – úr efnunum sem flokkast ekki undir nr. 1806; – þar sem korn og mjöl (nema harðhveiti og afleiður þess og <i>Zea mays</i>) verður að vera heimaefngið að öllu leyti; ¹ – úr efnunum í 17. kafla sem að verðmæti eru ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
1905	Brauð, sætabrauð, kökur, kex og aðrar brauðvörur, einnig með kakaói; altarisbrauð, lyfjahylki, innsiglnaroblátur, rísþynnur og áþekkar vörur	Framleiðsla úr efnunum í hvaða vöruliði sem er, þó ekki efnunum í 11. kafla		
úr 20. kafla	Framleiðsla úr matjurtum, ávöxtum, hnetum eða öðrum plöntuhlutum, þó ekki:	Framleiðsla úr ávöxtum, hnetum eða matjurtum sem verða að vera heimaefngin að öllu leyti		
úr 2001	Kínverskar kartöflur, sætar kartöflur og aðrir svipaðir ætírlöntuhlutar sem innihalda 5% eða meira af sterkju miðað við þyngd, unnið eða varið skemmdum með ediki eða ediksýru	Framleiðsla úr efnunum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluværan		

¹ Undanþágan varðandi *Zea mays* gildir til 31.12.2002.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 2004 og úr 2005	Kartöflur, fín- eða grófmalaðar eða flögur, unnar eða varðar skemmdum á annan hátt en með ediki eða ediksýru	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
2006	Matjurtir, ávextir, hnetur, ávaxtahýði og aðrir plöntuhlutur, varið skemmdum með sykri (gegendreypt, gljásýkrað eða kristallað)	Framleiðsla þar sem verðmæti efnanna í 17. kafla er ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
2007	Sulta, ávaxtahlaup, mauk, ávaxta-eða hnetudeig, soðið, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætuefni:	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum í 17. kafla sem að verðmæti eru ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 2008	– Hnetur án viðbættis sykurs eða áfengis	Framleiðsla úr upprunalegum hnetum og olíufræjum í nr. 0801, 0802 og 1202-1207 sem að verðmæti í heild eru yfir 60% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Hnetusmjör; kornblöndur; pálmakjarni; maís (korn)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
	– Annað, þó ekki ávextir og hnetur sem matreidd eru á annan hátt en með gufusuðu eða suðu í vatni, án viðbættis sykurs, frosin	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum í 17. kafla sem að verðmæti eru ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
2009	Ávaxtasafi (þar með talið þrúguþykkni) og matjurtasafi, ógerjaður og án viðbættis áfengis, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætuefni	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum í 17. kafla sem að verðmæti eru ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 21. kafla	Ýmis matvælaframleiðsla, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
2101	Kjarni, kraftur og seyði úr kaffi, tei eða maté og framleiðsla að stofni til úr þessum vörum eða að stofni til úr kaffi, tei eða maté; brenndar síkóríurætur og annað brennt kaffilíki, og kjarni, kraftur og seyði úr þeim	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – þar sem allar síkóríurætur verða að vera heimaefngnar að öllu leyti		
2103	Sósur og framleiðsla í þær; blönduð bragðefni og blönduð bragðbættiefni; mustarðsmjöl, fín- eða grófmalað, og unninn mustarður:			
	– Sósur og framleiðsla í þær; blönduð bragðefni og blönduð bragðbættiefni;	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota mustarðsmjöl, fín- eða grófmalað, og unninn mustarð		
	– mustarðsmjöl, fín- eða grófmalað, og unninn mustarður:	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er		
úr 2104	Súpur og seyði og framleiðsla í það	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, öðrum en grænmeti, unnu eða vörðu skemmdum, í nr. 2002-2005		
2106	Matvæli, ót.a.	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum í 17. kafla sem að verðmæti eru ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 22. kafla	Drykkjarvörur, áfengir vökvar og edik, þó ekki:	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – þar sem allar þrúgur, eða önnur efni unnin úr þeim, verða að vera heimaefngnar að öllu leyti		
2202	Vatn, þar með talið ölkelduvatn og loftblandað vatn, með viðbættum sykri eða öðru sætuefni eða bragðbætt, og aðrar óáfengar drykkjarvörur, þó ekki ávaxtasafar eða matjurtasafar í nr. 2009	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran; – úr efnum í 17. kafla sem að verðmæti eru ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem allur ávaxtasafi (annar en ananas-, súraldin- og greipaldinsafi) verður að vera upprunavara		
2207	Ómengið etylalkóhól að alkóhólstyrkleika 80% eða meira miðað við rúmmál; etylalkóhól og aðrir áfengir vökvar, mengað, að hvaða styrkleika sem er	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast ekki undir nr. 2207 eða 2208 – þar sem allar þrúgur, eða önnur efni unnin úr þeim, verða að vera heimaefngnar að öllu leyti eða ef öll efnin teljast þegar upprunavörur má nota „arrak“ í allt að 5% af rúmmáli		
2208	Ómengið etylalkóhól að alkóhólstyrkleika minna en 80% miðað við rúmmál; áfengir vökvar, líkjörar og aðrar áfengar drykkjarvörur	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast ekki undir nr. 2207 eða 2208 – þar sem allar þrúgur, eða önnur efni unnin úr þeim, verða að vera heimaefngnar að öllu leyti eða ef öll efnin teljast þegar upprunavörur má nota „arrak“ í allt að 5% af rúmmáli		
úr 23. kafla	Leifar og úrgangur frá matvælaframleiðslu; unnið skepnufóður, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 2301	Hvalmjöl, mjöl, fínmalad eða grófmalað, og kögglar úr fiski eða krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum, óhæft til manneldis	Framleiðsla úr efnum í 2. og 3. kafla sem verða að vera heimaefngin að öllu leyti		
úr 2303	Leifar frá sterkjuguð úr maís (aðrar en hreinn vínandi sem lagt er í bleyti í), með meira en 40% prótín miðað við þyngd af þurri vörunni	Framleiðsla úr maís sem verður að vera heimaefnginn að öllu leyti		
úr 2306	Olíukökur og aðrar fastar leifar frá kjörnun olífuolíu, sem innihalda meira en 3% olífuolíu.	Framleiðsla úr olífum sem verða að vera heimaefngnar að öllu leyti		
2309	Framleiðsla til dýraeldis	Framleiðsla úr: – korni, sykri eða melassa, kjöti eða mjólk sem verður að vera upprunavara – efnum í 3. kafla sem verða að vera heimaefngin að öllu leyti		
24. kafla	Tóbak og framleitt tóbakslíki, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum í 24. kafla sem verða að vera heimaefngin að öllu leyti		
2402	Vindlar, einnig endaskornir, smávindlar og vindlingar, úr tóbaki eða tóbakslíki	Framleiðsla sem verður að vera upprunavara að minnsta kosti 70% miðað við þyngd óunnins tóbaks eða tóbaksúrgangs í nr. 2401		
úr 2403	Reyktóbak	Framleiðsla sem verður að vera upprunavara að minnsta kosti 70% miðað við þyngd óunnins tóbaks eða tóbaksúrgangs í nr. 2401		

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 25. kafla	Salt; brennisteinn; mold og steintegundir; gipsefni, kalk og sement, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 2504	Náttúrulegt kristallað grafit, með auknu kolefnisinnihaldi, hreinsað og malað	Aukning kolefnisinnihalds, hreinsun og mólun óhreinsaðs kristallaðs graffts		
úr 2515	Marmari, einungis sagaður eða hlutaður sundur með öðrum hætti í réttthyrningslaga (þar með talið ferningslaga) blokkir eða hellur, 25 cm eða minna að þykkt	Sagaður eða hlutaður sundur með öðrum hætti (jafnvel þegar sagaður), meira en 25 cm að þykkt		
úr 2516	Granít, porfyr, basalt, sandsteinn og annar steinn til höggmyndagerðar eða bygginga, einungis sagað eða hlutað sundur með öðrum hætti í réttthyrningslaga (þar með talið ferningslaga) blokkir eða hellur, 25 cm eða minna að þykkt	Sagaður eða hlutaður sundur með öðrum hætti (jafnvel þegar sagaður), meira en 25 cm að þykkt		
úr 2518	Brennt dólómít	Brennsla á óbrenndu dólómíti		
úr 2519	Mulið, náttúrulegt magnesíum karbónat (magnesít), í loftþéttum umbúðum, og magnesíumoxíð, einnig hreint, þó ekki brædd magnesía eða glædd magnesía	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota náttúrulegt magnesíumkarbónat (magnesít)		
úr 2520	Gipsefni sérstaklega framleitt til tannsmíða eða tannlækninga	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 2524	Náttúrulegar asbestrefjar	Framleiðsla úr asbestkirmi		
úr 2525	Gljásteynduft	Mólun gljásteyns eða gljásteynsúrgangs		
úr 2530	Jarðlitir, brenndir eða muldir í duft	Brennsla eða mólun jarðlita		
26. kafli	Málmgrýti, gjall og aska	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 27. kafla	Eldsneyti úr steinaríkinu, jarðolíur og efni eimd úr þeim; jarðbiksefni; jarðvax, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 2707	Olíur sem í er meiri þungi arómatískra efnispáttu en óarómatískra efnispáttu og eru áþekkar jarðólíum sem framleiddar eru með eimingu úr háhitaðri koltjöru sem eimast meira en 65% miðað við rúmmál við 250°C (þar með talið blöndur af bensíni og bensóli), ætlaðar til notkunar sem orku- eða hitagjafi	Hreinsun og/eða ein eða fleiri tegundir annarrar sérstakrar vinnslu ¹ eða önnur vinnsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vöruliði ef verðmæti þeirra í heild eru ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 2709	Óunnar olíur fengnar úr tjörukenndum steinefnum	Eiming tjörukenndra steinefna með niðurbroti		
2710	Jarðolíur og olíur fengnar úr tjörukenndum steinefnum, þó ekki óunnar; framleiðsla sem í er miðað við þyngd 70% eða meira af jarðólíum eða olíum fengnum úr tjörukenndum steinefnum, ót.a. enda séu þessar olíur grunnþáttur framleiðslunnar	Hreinsun og/eða ein eða fleiri tegundir annarrar sérstakrar vinnslu ² eða önnur vinnsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vöruliði ef verðmæti þeirra í heild eru ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

¹ Sjá skýringar nr. 7.1 og 7.3 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um „sérstaka vinnslu“.

² Sjá skýringar nr. 7.2. í inngangskaflanum um sérstakar reglur um „sérstaka vinnslu“.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
2711	Jarðolíufugas og annað loftkennt kolvatnsefni	Hreinsun og/eða ein eða fleiri tegundir annarrar sérstakrar vinnslu ¹ eða önnur vinnsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vöruliði ef verðmæti þeirra er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
2712	Vaselín; paraffín, örkrystallað jarðolíuvax, kolavax, ósókerít, brúnkolavax, móvax, annað jarðefnavax, og áþekkar vörur fengnar með efnasmíð eða öðrum aðferðum, einnig litað	Hreinsun og/eða ein eða fleiri tegundir annarrar sérstakrar vinnslu ¹ eða önnur vinnsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vöruliði ef verðmæti þeirra er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
2713	Jarðolíufukox, jarðolíubítumen og aðrar leifar úr jarðólíum eða olíum úr bikkendum steinefnum	Hreinsun og/eða ein eða fleiri tegundir annarrar sérstakrar vinnslu ² eða önnur vinnsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vöruliði ef verðmæti þeirra er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
2714	Jarðbik og asphalt, náttúrulegt; bítúmen- eða olíuleir og tjörusandur; asphaltít og asphaltsteinn	Hreinsun og/eða ein eða fleiri tegundir annarrar sérstakrar vinnslu ² eða önnur vinnsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vöruliði ef verðmæti þeirra er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
2715	Bítúmenblöndur að meginstofni úr náttúrulegu asphalti, náttúrulegu bítúmeni, jarðolíubítúmeni, jarðtjöru eða jarðtjörubiki	Hreinsun og/eða ein eða fleiri tegundir annarrar sérstakrar vinnslu ² eða önnur vinnsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vöruliði ef verðmæti þeirra er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 28. kafla	Ólífraen kemísk efni; lífraen eða ólífraen sambönd góðmálma, sjaldgæfra jarðmálma, geislavirkra frumefna eða samsætna, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vöruliði, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 2805	Málmblöndur	Framleiðsla með rafgreiningar- eða varmaaðferðum þar sem verðmæti efnanna í heild fer ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 2811	Brennisteinstríoxíð	Framleiðsla úr brennisteinsdíoxíði		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 2833	Álsúlfat	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

¹ Sjá skýringar nr. 7.2. í inngangskaflanum um sérstakar reglur um „sérstaka vinnslu“.

² Sjá skýringar nr. 7.1 og 7.3 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um „sérstaka vinnslu“.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi	
(1)	(2)	(3)	eða (4)
úr 2840	Natríum perbórat	Framleiðsla úr dínatríum tetrabóratpentahydrati	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 29. kafla	Lífræn efni, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 2901	Raðtengd kolvatnsefni sem notuð eru sem eldsneyti til orkugjafar eða hitunar	Hreinsun og/eða ein eða fleiri tegundir annarrar sérstakrar vinnslu ¹ eða önnur vinnsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið ef verðmæti þeirra í heild eru ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
úr 2902	Cyclan og cyclen (þó ekki azúlen), bensen, tólúen, xylen sem notuð eru sem eldsneyti til orkugjafar eða hitunar	Hreinsun og/eða ein eða fleiri tegundir annarrar sérstakrar vinnslu ¹ eða önnur vinnsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið ef verðmæti þeirra er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
úr 2905	Málmalkóhólöt alkóhóls í þessum vörulið og etanóls eða glýseróls	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, að meðtöldum öðrum efnum í nr. 2905. Þó má nota málmalkóhólöt sem flokkast undir þennan vörulið, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
2915	Mettaðar raðtengdar monokarboxylsýrur og anhydríð, halíð, peroxíð og peroxýsýrur þeirra; halógen-, súlfó-, nítró- eða nítrósóafleiður þeirra	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er. Þó má heildarverðmæti efna í nr. 2915 og 2916 sem notuð eru ekki vera yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 2932	– Innri eterar ásamt halógen-, súlfó-, nítró- eða nítrósóafleiðum þeirra	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er. Þó má heildarverðmæti efna í nr. 2909 sem notuð eru ekki vera yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	– Hringasetöl og innri hemiasetöl og halógen-, súlfó-, nítró- eða nítrósóafleiður þeirra	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

¹ Sjá skýringar nr. 7.1 og 7.3 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um „sérstaka vinnslu“.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi	
(1)	(2)	(3)	eða (4)
2933	Heterohringliðasambönd einungis með köfnunarefnisheterofrumeindum	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er. Þó má heildarverðmæti efna í nr. 2932 og 2933 sem notuð eru ekki vera yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
2934	Kjarnasýrur og sölt þeirra; önnur heterohringliðasambönd	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er. Þó má heildarverðmæti efna í nr. 2932, 2933 og 2934 sem notuð eru ekki vera yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 30. kafla	Lækningavörur, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið ef verðmæti þeirra í heild eru ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
3002	Mannsblood; dýrablood framleitt til lækninga, varnar gegn sjúkdómum eða sjúkdómsgreiningar; mótsermi og aðrir bloodþættir og umbreyttar ónæmisfræðilegar vörur, einnig fengnar með líftæknifræðilegum aðferðum; bóluefni, toxín, ræktaðar örverur (þó ekki ger) og áþekkar vörur:		
	– Vörur gerðar úr tveimur eða fleiri efniþáttum, sem blandað hefur verið saman, til lækninga eða varnar gegn sjúkdómum eða óblandaðar vörur sem notaðar eru í þessum tilgangi, í afmældum skömmtum, formaðar eða í umbúðum til smásölu	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þar með talin önnur efni í nr. 3002. Einnig má nota efni sem svara til þessarar lýsingar, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
	– Annað:		
	– Mannsblood	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þar með talin önnur efni í nr. 3002. Einnig má nota efni sem svara til þessarar lýsingar, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
	– Dýrablood framleitt til lækninga eða til varnar gegn sjúkdómum	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þar með talin önnur efni í nr. 3002. Einnig má nota efni sem svara til þessarar lýsingar, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
	– Bloodþættir aðrir en mótsermi, bloodrauði og bloodvatnsglobúlín	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þar með talin önnur efni í nr. 3002. Einnig má nota efni sem svara til þessarar lýsingar, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
	– Bloodrauði, bloodglobúlín og bloodvatnsglobúlín	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þar með talin önnur efni í nr. 3002. Einnig má nota efni sem svara til þessarar lýsingar, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	— Annað	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þar með talin önnur efni í nr. 3002. Einnig má nota efni sem svara til þessarar lýsingar, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3003 og 3004	Lyf (þó ekki vörur í nr. 3002, 3005 eða 3006):			
	— Fengin úr sýklalyfjum í nr. 2941	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni í nr. 3003 eða 3004, enda sé verðmæti þeirra samanlagt ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	— Annað	Framleiðsla: — úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir nr. 3003 eða 3004, enda sé heildarverðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
		— þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 31. kafla	Áburður, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
úr 3105	Áburður, úr steinarfkinu eða kemískur sem inniheldur tvö eða þrjú af áburðarefnunum köfnunarefni, fosfór og kalcíum; annar áburður; vörur sem teljast til þessa kafla í töflum eða áþekku formi eða í 10 kg umbúðum brúttó eða minni, þó ekki: — natríumnítrat — kalsíumsýanamíð — kalcíumsúlfat — magnesíumkalcíumsúlfat	Framleiðsla: — úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar — þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
úr 32. kafla	Sútunar- eða litakjarnar; tannín og afleiður þeirra; leysilítir (dyes), dreifulítir (pigment) og önnur litunarefni; málning og lökk; kítti og önnur þéttiefni; blek, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
úr 3201	Tannín og sölt þess, estrar, eterar og aðrar afleiður	Framleiðsla úr tannínkjörnum úr jurtaríkinu	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
3205	Litlögur (colour lakes); blöndur sem tilgreindar eru í 3. athugasemd við þennan kafla að meginstofni úr litlegi	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þó ekki í nr. 3203, 3204 og 3205. Þó má nota efni sem flokkast undir nr. 3205, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	

¹ Í skýringu nr. 3 við 32. kafla segir að þessar blöndur séu til nota við litun hvers konar efnis eða sem efnisþættir við framleiðslu litarefna, enda flokkast þær ekki undir annan vörulið í 32. kafla.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 33. kafla	Rokgjarnar olíur og resinóíð; ilmörur, snyrtivörur eða hreinlætisvörur, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
3301	Rokgjarnar olíur (einnig terpensnauðar), einnig fastar eða fljótandi; resinóíð; útdregin oleóresín; kjarnar úr rokkgjörnum olíum í feiti, órokkgjörnum olíum eða vaxi eða þess háttar, fengnir með „enfleurage“ eða „maceration“; terpenríkar aukaafurðir frá terpensneyðingu rokkgjarnra olía; vatnskennt eimi og vatnsupplausnir úr rokkgjörnum olíum	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þar með talin efni úr öðrum „flokki“ ¹ í þessum vörulið. Þó má nota efni úr sama flokki, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 34. kafla	Sápa, lífræn yfirborðsvirk efni, þvottaefni, smurefni, gervivax, unnið vax, fægi- eða ræstiefni, kerti og áþekkar vörur, mótunarefni, tannvax og tannlækningavörur að meginstofni úr gipsefnum, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3403	Smurefni sem innihalda jarðolíu eða olíu sem fengin er úr tjörukenndum steinefnum, enda séu þau minna en 70% miðað við þyngd	Hreinsun og/eða ein eða fleiri tegundir annarrar sérstakrar vinnslu ² eða vinnsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið ef verðmæti þeirra er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3404	Gervivax og unnið vax:			
	– Að meginstofni til úr parafíni, jarðolíuvaxi, vaxi fengnu úr jarðbiksefnum, kolavaxi eða skelvaxi	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þó ekki: – hertar olíur með vaxeinkenni í nr. 1516; – fitusýrur án kemískrar skilgreiningar eða iðnaðarfitualkóhól með vaxeinkenni efna í nr. 3823 – efni í nr. 3404		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
		Þó má nota þessi efni, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 35. kafla	Albúmínkennd efni; umbreytt sterkja; lím; ensím; þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
3505	Dextrín og önnur umbreytt sterkja (t.d. forgelatíneruð eða estruð sterkja); lím að meginstofni úr sterkju eða dextríni eða annarri umbreyttri sterkju:			

¹ „Flokkur“ telst vera hvaða hluti vöruliðar sem er aðskilinn með semíkommu.

² Sjá skýringar nr. 7.1 og 7.3 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um „sérstaka vinnslu“.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	Eteruð og estruð sterkja	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þar með talin önnur efni í nr. 3505		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	Annað	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þó ekki í nr. 1108		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3507	Unnin ensím, ót.a.	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
36. kafli	Sprenghiefni; flugeldavörur; eldspýtur; kveikiblendi; tilteknar eldfimar blöndur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 37. kafla	Ljósmynda- eða kvikmyndavörur, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
3701	Ljósnaemar plötur og filmur, flatar, ólýstar, úr hvers konar efni öðru en pappír, pappa eða textílefni; filmur til skyndiframköllunar, flatar, ljósnaemar, ólýstar, einnig samlokur (packs):			
	Litfilmur til skyndiframköllunar í samlokum (packs)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en nr. 3701 eða 3702. Þó má nota efni í nr. 3702, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	Annað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en nr. 3701 eða 3702. Þó má nota efni í nr. 3701 og 3702, enda sé samanlagt verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
3702	Ljósnaemar filmur í rúllum, ólýstar, úr hvers konar efni öðru en pappír, pappa eða textílefni; filmur til skyndiframköllunar, í rúllum, ljósnaemar, ólýstar	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en nr. 3701 eða 3702		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
3704	Ljósmyndaplötur, -filmur, -pappír, -pappi og -textílefni, lýst en ekki framkallað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en nr. 3701 til 3704		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi	
(1)	(2)	(3)	eða (4)
úr 38. kafla	Ýmsar kemískar vörur, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vöruliði, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3801	Hlaupkennd grafit í sviflausn í olíu og hálfhlaupkennd grafit; kolefniskennt deig í rafskaut	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
	Grafit í formi deigs, sem inniheldur yfir 30% af grafit með jarðólíu miðað við þyngd	Framleiðsla úr efnum í nr. 3403 sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3803	Hreinsuð tallolía	Hreinsun á hrárrí tallolíu	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3805	Hreinsuð súlfatterpentína	Aðvinnsla sem felur í sér eimingu og hreinsun á hrárrí súlfatterpentínu	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3806	Estragúmkvöða	Framleiðsla úr resinsýrum	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3807	Viðarbik (viðartjörubik)	Eimung viðartjörü	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
3808	Efni til varnar gegn eða útrýmingar á skordýrum, nagdýrum, sveppum og illgresi, efni til að hindra spírur og efni til að stjórna plöntuvexti, sóttgreinsandi efni og áþekkar vörur í formi eða umbúðum til smásölu eða sem blöndur eða hlutir (t.d. brennisteinsunnin bönd, kveikir og kerti, og flugnaveiðarar)	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
3809	Áferðar- og íburðarefni (finishing agents), litberar til að hraða litun eða festingu litunarefna og aðrar vörur og blöndur (t.d. fyllir og litfestir) sem notað er í textíl-, pappírs-, leður- eða skyldum iðnaði, ót.a.	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaeefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
3810	Unnin sýruböð til yfirborðsmeðferðar á málmum; bræðsluefni og önnur hjálparefni til notkunar við lóðun, brasa eða logsuðu; duft og deig til að lóða, brasa og logsjóða, úr málmum og öðrum efnum; efni til nota sem kjarni eða hjúpur fyrir rafskaut og stangir til logsuðu	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3811	Efni til varnar vélabanki, oxunartálmi, harpíxtálmi, smurbætiefni, tæringarvarnaefni og önnur tilbúin íblöndunarefni, fyrir jarðolíur (þar með talið bensín) eða fyrir aðra vökva sem notaðir eru í sama tilgangi og jarðolíu:			
	– Tilbúin íblöndunarefni fyrir smurolíur sem innihalda jarðolíur eða olíur fengnar úr tjörukenndum steinefnum	Framleiðsla úr efnum í nr. 3811 sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3812	Unnir gúmmíhvatar (rubber accelerators); samsett mykiefni fyrir gúmmí eða plast, ót.a.; mótoxunarefni og önnur samsett varðveisluefni (stabilisers) fyrir gúmmí eða plast	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3813	Blöndur og hleðslur fyrir slökkvitæki; hlaðin slökkvihylki	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3814	Lífræn samsett upplausnarefni og þynnur, ót.a.; unnir málningar- eða lakkeyðar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3818	Kemísk frumefni efnabætt til nota í rafeindatækni, sem diskar, þynnur eða í áþekku formi; kemísk sambönd efnabætt til nota í rafeindatækni	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3819	Hemlavökvi og annar unninn vökvi fyrir vökvaskipt drif sem inniheldur ekki eða inniheldur minna en 70% af jarðolíu eða olíu úr tjörukenndum steinefnum miðað við þyngd	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3820	Frostlögur og unninn afísingurvökvi	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3822	Prófefni á grunnni til greininga eða fyrir rannsóknastofur og unnin prófefni til greininga eða fyrir rannsóknastofur, einnig á grunnni, þó ekki þau sem eru í nr. 3002 eða 3006	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3823	Einbasískar karboxyfítusýrur frá iðnaði; sýruolía frá hreinsun; feitalkóhól frá iðnaði:			
	– Einbasískar karboxyfítusýrur frá iðnaði; sýruolía frá hreinsun	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
	– Feitalkóhól frá iðnaði	Framleiðsla úr efnum í hvaða vöruliði sem er, þar með talin önnur efni í nr. 3823		

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaeefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
3824	Tilbúin bindiefni fyrir málmsteypumót eða málmsteypukjarna; kemískar vörur og framleiðsla kemísku eða skylds iðnaðar (þar með taldar blöndur úr náttúrulegum efnum), ót.a.; úrgangsefni kemísku eða skylds iðnaðar, ót.a.			
	– Eftirtalið í þessum vörulið: Tilbúin bindiefni fyrir málmsteypumót eða málmsteypukjarna að meginstofni úr náttúrulegum resínefnum Naftansýrur, sölt þeirra óuppleysanleg í vatni og estrar þeirra	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota efni sem flokkast undir sama vörulið, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	Sorbitól, annað en í nr. 2905			
	Jarðolíusúlfónöt, þó ekki jarðolíusúlfónöt úr alkalímálmum, ammóníum eða etanólamið; þíofenaðar súlfónsýrur úr olíum úr tjörukenndum steinefnum og sölt þeirra			
	Jónaskiptar			
	Flýtar fyrir lofttæmipípur			
	Alkalísk járnnoxíð til gashreinsunar			
	Ammóníum gasvatn og notað oxíð fengið við gaskolahreinsun			
	Súlfónaftansýrur, sölt þeirra og estrar óuppleysanleg í vatni			
	Fúsílolía og Dippelolía			
	Blönduð sölt með mismunandi anjónum			
	Fjölrítunardeig, að meginstofni úr gelatíni, einnig á pappír eða textílundirlagi			
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3901 til 3915	Fjölliður etylens, í frumgerðum úrgangur, afklippur og rusl úr plasti, þó ekki úr 3907 og 3912, sem um gildir eftirfarandi regla:			
	– Framleiðsluvörur úr einfjölliðuauka þar sem ein einliða vegur meira en 99% af heildarinnihaldi fjölliða	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem efni í 39. kafla er að verðmæti ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar ¹		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	– Annað	Framleiðsla úr efnum í 39. kafla sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar ¹		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

¹ Að því er varðar vörur úr efnum sem flokkast annars vegar í nr. 3901 til 3906 og hins vegar í nr. 3907 til 3911 gildir takmörkun þessi aðeins um þann flokk efna sem meira er af miðað við þyngd.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 3907	Samfjöllidur, gerðar úr pólýkarbónati og akrylónítrílbútadíen-styren samfjöllidum (ABS)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má verðmæti efna sem flokkast undir sama vörulið ekki vera yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar ¹		
	Pólyestri	Framleiðsla úr efnum í 39. kafla sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar og/eða framleiðsla úr pólýcarbónötum úr tetrabromo-(bisfenól A)		
3912	Sellulósi og kemískar afleiður hans ót.a., í frumgerðum	Framleiðsla þar sem verðmæti efna sem flokkast undir sama vörulið og framleiðsluvaran er ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
3916 til 3921	Hálfunnar vörur úr plasti, þó ekki úr 3916, 3917, 3920 og úr 3921 sem um gilda eftirfarandi reglur:			
	Flatvörur, unnar meira en aðeins á yfirborði eða skornar í aðra lögun en réttþyrninga (þar með talið ferningar), aðrar vörur sem hlotið hafa frekari vinnslu en einungis yfirborðsmeðferð	Framleiðsla úr efni í 39. kafla sem í heild er að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	Annað:			
	Framleiðsluvörur úr einfjölliðuauka þar sem ein einliða vegur meira en 99% af heildarinnihaldi fjölliða	Framleiðsla: — úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar — þar sem efni í 39. kafla er að verðmæti ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar ¹		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	Annað	Framleiðsla þar sem efni í 39. kafla er að verðmæti ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar ¹		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3916 og úr 3917	Próffilar og slöngur	Framleiðsla: — úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar og — þar sem efni sem flokkast undir sama vörulið og framleiðsluvaran eru að verðmæti ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 3920	Jóníumblöð og filmur	Framleiðsla úr hitadeigu efni að hluta til úr salti sem er samfjöllidur úr etýlen og metaakrýlsýru sem er að hluta til gerð hlutlaus með málmjónum, einkum sinki og natríum		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	Blöð úr endurunnum sellulósa, pólyamíðum eða pólyetýleni	Framleiðsla þar sem verðmæti efna sem flokkast undir sama vörulið, er ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

¹ Að því er varðar vörur úr efnum sem flokkast annars vegar í nr. 3901 til 3906 og hins vegar í nr. 3907 til 3911 gildir takmörkun þessi aðeins um þann flokk efna sem meira er af miðað við þýngd.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaeefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 3921	Plasthimnur, málmhúðaðar	Framleiðsla úr mjög gagnsæjum polyestrahimnum sem eru ekki meira en 23 míkron að þykkt ¹		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
3922 til 3926	Vörur úr plasti	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 40. kafla	Gúmmí og vörur úr því, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 4001	Lagskiptar plötur úr hrágúmmí til skógerðar	Lagskipting á blöðum úr náttúrlegu gúmmí		
4005	Blandað (compounded) gúmmí, óvulkaníserað, í frumgerðum eða í plötum, blöðum eða ræmum	Framleiðsla úr efnum, að undanskildu náttúrlegu gúmmí, sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
4012	Sólaðir eða notaðir lofthjólbarðar úr gúmmí; gegnheilir eða púðahjólbarðar, skiptanlegir hjólbarðaslitfletir og -felgubönd, úr gúmmí:			
	– Sólaðir, loft-, gegnheilir eða púðahjólbarðar úr gúmmí	Sólun notaðra hjólbarða		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þó ekki nr. 4011 eða 4012		
úr 4017	Vörur úr harðgúmmí	Framleiðsla úr harðgúmmí		
úr 41. kafla	Óunnar húðir og skinn (þó ekki loðskinn) og leður, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 4102	Óunnin skinn af sauðfé, án ullar	Ull tekin af skinnnum af sauðfé, með ull		
4104 til 4107	Leður, án hára eða ullar, þó ekki leður í nr. 4108 eða 4109	Endursúttun á forsútuðu leðri eða framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
4109	Lakkleður og lagskipað lakkleður; málmhúðað leður	Framleiðsla úr leðri í nr. 4104 til 4107, enda sé verðmæti þess ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
42. kafli	Vörur úr leðri; reiðtygi og aktygi; ferðabúnaður, handtöskur og áþekkar hirslur; vörur úr dýraþörmum (þó ekki silkiormaþörmum)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 43. kafla	Loðskinn og loðskinnsgervi; framleiðsla úr þeim, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 4302	Sútuð eða verkuð loðskinn, samsett:			
	– Plötur, krossar og svipuð form	Bleiking eða litun svo og skurður og samsetning á ósamsettum sútuðum eða verkuðum loðskinnum		
	– Annað	Framleiðsla úr ósamsettum, sútuðum eða verkuðum loðskinnum		
4303	Fatnaður, fylgihlutir og aðrar vörur úr loðskinni	Framleiðsla úr ósamsettum, sútuðum eða verkuðum loðskinnum í nr. 4302		
úr 44. kafla	Viður og vörur úr viði; viðarkol, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 4403	Trjábólir, gróflega tilhöggðir	Framleiðsla úr óunnum trjábólum, einnig birtir eða gróflega tilhöggðir		

¹ Eftirtaldir himnur teljast mjög gagnsæjar: himnur sem draga minna en 2% úr ljósmagni, mælt samkvæmt ASTM-D 1003-16 af Gardner Hazemæli (þ.e. Haze-þáttur).

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 4407	Viður sagaður eða högginn eftir endilöngu, flagaður eða birtur, yfir 6 mm að þykkt, einnig heflaður, slípaður eða fingurskeyttur	Heflun, slípun eða fingurskeyting		
úr 4408	Spónapynnur og þynnur í krossvið ekki yfir 6 mm að þykkt (einnig splæstar) og annar viður sagaður eftir endilöngu, flagaður eða birtur, ekki yfir 6 mm að þykkt einnig heflaður, slípaður eða fingurskeyttur	Splæsing, heflun, slípun eða fingurskeyting		
úr 4409	Viður unninn til samfellu á hvaða brún eða hlið sem er, einnig heflaður, slípaður eða fingurskeyttur:			
	– Slípaður eða fingurskeyttur	Slípun eða fingurskeyting		
	– Listar hvers konar	Listar hvers konar		
úr 4410 til úr 4413	Listar hvers konar, einnig mótaðir gólflistar og aðrar mótaðar plötur	Listar hvers konar		
úr 4415	Umbúðakassar, öskjur, grindur, hylki og áþekkar umbúðir, úr viði	Framleiðsla úr ótilsniðnum borðum		
úr 4416	Ámur, tunnur, ker, balar og aðrar beykisvörur og hlutar til þeirra, úr viði	Framleiðsla úr klofnum stöfum, sem aðeins eru sagaðir á tveimur hliðum en óunnir að öðru leyti		
úr 4418	– Trésmíðavörur til bygginga	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó má nota holviðarþiljur og þakspón		
	– Listar hvers konar	Listar hvers konar		
úr 4421	Eldspýtnaefni, viðarnaglar og -pinnar fyrir skófátnað	Framleiðsla úr viði í hvaða vörulið sem er, þó ekki mótuðum viði í nr. 4409		
úr 45. kafla	Korkur og vörur úr korki, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
4503	Vörur úr náttúrlegum korki	Framleiðsla úr korki í nr. 4501		
46. kafli	Framleiðsla úr strái, úr espartó eða öðrum fléttiefnum; körfugerðarvörur og tágasmíði	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
47. kafli	Deig úr viði eða öðru trefjakennu sellulósaeefni; endurheimtur pappír og pappi (úrgangur og rusl)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 48. kafla	Pappír og pappi; vörur úr pappírdeigi, pappír eða pappa; þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 4811	Pappír og pappi, eingöngu línustrikaður eða rúðustrikaður	Framleiðsla úr pappírgerðarvörum í 47. kafla		
4816	Kalkipappír, sjálfafrítunarpappír og annar afritunarpappír eða færípappír (þó ekki vörur í nr. 4809), fjölrítunarstenslar og offsetprentplötur, úr pappír, einnig í öskjum	Framleiðsla úr pappírgerðarvörum í 47. kafla		
4817	Umslög, bréfkort, póstkort án mynda og skrifkort, úr pappír eða pappa; öskjur, pokar, veski og skrifmöppur, úr pappír eða pappa, sem innihalda ýmiss konar bréfsfni	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 4818	Salernispappír	Framleiðsla úr pappírgerðarvörum í 47. kafla		
úr 4819	Öskjur, box, kassar, pokar og önnur flát til umbúða, úr pappír, pappa, sellulósavatti eða vef úr sellulósatrefjum	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 4820	Skrifblokkir	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 4823	Annar pappír, pappi, sellulósavatt eða vefur úr sellulósatrefjum, skorið í stærðir eða lögum	Framleiðsla úr pappírsgerðarvörum í 47. kafla		
úr 49. kafla	Prentaðar bækur, blöð, myndir og aðrar vörur prentiðnaðar; handrit, vélrit og upprættir, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
4909	Prentuð eða myndskreytt póstkort; prentuð kort með persónulegum óskum, skilaboðum eða tilkynningu, einnig með myndum, umslögum eða skrauti	Framleiðsla úr efnum sem flokkast ekki undir nr. 4909 eða 4911		
4910	Almanök alls konar, prentuð, þar með talin dagatöl:			
	– Eilífðaralmanök eða með útskiptanlegum almanaksblokkum á undirstöðu úr öðru efni en pappír eða pappa	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast ekki undir nr. 4909 eða 4911		
úr 50. kafla	Silki, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 5003	Silkiúrgangur (þar með talið hjúpar, ónothæfir til afvinnslu, garnúrgangur og tætt hráefni), kembdur eða greiddur	Kembing eða greiðsla silkiúrgangs		
5004 til úr 5006	Silki og garn spunnið úr silkiúrgangi	Framleiðsla úr ¹ : – hrásilki eða silkiúrgangi, kembdu eða greiddu eða á annan hátt unnu undir spuna, – öðrum náttúrlegum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða – efnum til pappírsgerðar		
5007	Ofinn dúkur úr silki eða silkiúrgangi:			
	– Með gúmmíþræði	Framleiðsla úr einþræða garni ¹		
	– Annað	Framleiðsla úr ¹ : – kókosgarni – náttúrlegum trefjum – tilbúnum stuttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna – kemískum efnum eða textílmassa eða pappír eða		
		þrykking ásamt að minnsta kosti tveimur aðgerðum til undirbúnings eða fullvinnslu (svo sem hreinsun, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, sléttun með gufumeðferð (decatising), gegndreypping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykks dúks sem notaður er ekki yfir 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

¹ Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílefnum.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 51. kafla	Ull, fingert eða grófgert dýrahár; hrosshárgarn og ofinn dúkur, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
5106 til 5110	Garn úr ull eða fingerðu eða grófgerðu dýrahári eða hrosshári	Framleiðsla úr ¹ : – hrásilki eða silkiúrgangi, kembdu eða greiddu eða á annan hátt unnu undir spuna – náttúrlegum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna – kemískum efnum eða textílmassa eða efnum til pappírsgerðar		
5111 til 5113	Ofinn dúkur úr ull, fingerðu eða grófgerðu dýrahári eða hrosshári:			
	– Með gúmmíþræði	Framleiðsla úr einþráða garni ¹		
	– Annað	Framleiðsla úr ¹ : – kókosgarni – náttúrlegum trefjum – tilbúnum stuttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna – kemískum efnum eða textílmassa, eða pappír eða		
		þrykking ásamt að minnsta kosti tveimur aðgerðum til undirbúnings eða fullvinnslu (svo sem hreinsun, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, sléttun með gufumeðferð (decatising), gegndreyping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykktis dúks sem notaður er ekki yfir 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 52. kafla	Baðmull, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
5204 til 5207	Garn og þræðir úr baðmull	Framleiðsla úr ¹ – hrásilki eða silkiúrgangi, kembdu eða greiddu eða á annan hátt unnu undir spuna – náttúrlegum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna – kemískum efnum eða textílmassa, eða efnum til pappírsgerðar		
5208 til 5212	Ofinn baðmullardúkur:			
	– Með gúmmíþræði	Framleiðsla úr einþráða garni ¹		
	– Annað	Framleiðsla úr ¹ : – kókosgarni – náttúrlegum trefjum – tilbúnum stuttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna – kemískum efnum eða textílmassa, eða pappír		

¹ Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílefnum.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
		eða þrykking ásamt að minnsta kosti tveimur aðgerðum til undirbúnings eða fullvinnslu (svo sem hreinsun, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, sléttun með gufumeðferð (decatising), gegndreyping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykks dúks sem notaður er ekki yfir 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 53. kafla	Aðrar textíltrefjar úr jurtaríkinu; pappírgarn og ofinn dúkur úr pappírgarni, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
5306 til 5308	Garn úr öðrum textíltrefjum úr jurtaríkinu; pappírgarn	Framleiðsla úr ¹ : <ul style="list-style-type: none"> – hrásilki eða silkiúrgangi, kembdu eða greiddu eða á annan hátt unnu undir spuna – náttúrlegum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna – kemískum efnum eða textílmassa, eða efnum til pappírsgerðar 		
5309 til 5311	Ofnir dúkar úr öðrum textíltrefjum úr jurtaríkinu; ofnir dúkar úr pappírgarni:			
	– Með gúmmíþræði	Framleiðsla úr einþráða garni ¹		
	– Annað	Framleiðsla úr ¹ : <ul style="list-style-type: none"> – kókosgarni – jútugarn – náttúrlegum trefjum – tilbúnum stuttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna – kemískum efnum eða textílmassa eða 		
		pappír eða		
		þrykking ásamt að minnsta kosti tveimur aðgerðum til undirbúnings eða fullvinnslu (svo sem hreinsun, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, sléttun með gufumeðferð (decatising), gegndreyping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykks dúks sem notaður er ekki yfir 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
5401 til 5406	Garn, einþáttingar og tilbúnir þræðir	Framleiðsla úr ¹ : <ul style="list-style-type: none"> – hrásilki eða silkiúrgangi, kembdu eða greiddu eða á annan hátt unnu undir spuna, – náttúrlegum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, – kemískum efnum eða textílmassa, eða efnum til pappírsgerðar 		
5407 og 5408	Ofnir dúkar úr tilbúnu þræðgarni:			
	– Með gúmmíþræði	Framleiðsla úr einþráða garni ¹		

¹ Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílefnum.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Annað	Framleiðsla úr: ¹ – kókosgarni – náttúrulegum trefjum – tilbúnum stuttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna – kemískum efnum eða textílmassa, eða pappír eða		
		Þrykking ásamt að minnsta kosti tveimur aðgerðum til undirbúnings eða fullvinnslu (svo sem hreinsun, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, sléttun með gufumeðferð (decatising), gegndreyping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykks dúks sem notaður er ekki yfir 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
5501 til 5507	Tilbúnar stuttrefjar	Framleiðsla úr kemískum efnum eða textílmassa		
5508 til 5511	Garn og saumþræðir úr tilbúnum stuttrefjum	Framleiðsla úr: ¹ – hrásilki eða silkiúrgangi, kembdu eða greiddu eða á annan hátt unnu undir spuna – náttúrulegum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna – kemískum efnum eða textílmassa eða efnum til pappírsgerðar		
5512 til 5516	Ofnir dúkar úr tilbúnum stuttrefjum			
	– Með gúmmíþræði	Framleiðsla úr einþráða garni ¹		
	– Annað	Framleiðsla úr: ¹ – kókosgarni – náttúrulegum trefjum – tilbúnum stuttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna – kemískum efnum eða textílmassa eða pappír eða		
		Þrykking ásamt að minnsta kosti tveimur aðgerðum til undirbúnings eða fullvinnslu (svo sem hreinsun, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, sléttun með gufumeðferð (decatising), gegndreyping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykks dúks sem notaður er ekki yfir 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr kafla 56	Vatt, flóki og vefleysur; sérgarn; seglgarn, snúrur, reipi og kaðlar og vörur úr þeim, þó ekki:	Framleiðsla úr: ¹ – kókosgarni – náttúrulegum trefjum – kemískum efnum eða textílmassa eða efnum til pappírsgerðar		
5602	Flóki, einnig gegndreyptur, húðaður, hjúpaður eða lagskipaður:			

¹ Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílefnum.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	– Stunginn flóki	Framleiðsla úr ¹ : – náttúrlegum trefjum – kemískum efnum eða textílmassa Þó má nota: – pólyprópylen þræði í nr. 5402, – pólyprópylen trefjar í nr. 5503 eða 5506 – pólyprópylen vöndulþræði í nr. 5501 sem að einingu til í öllum einþáttungum eða trefjum eru minna en 9 desítex, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla úr ¹ : – náttúrlegum trefjum – tilbúnum stuttrefjum úr kasíni eða – kemískum efnum eða textílmassa		
5604	Gúmmíþráður og gúmmísnúra, hjúpað með textílefni; textílgarn og ræmur o.þ.h. sem lýst er í nr. 5404 eða 5405, gegndreypt, húðað, hjúpað eða klætt með gúmmí eða plasti:			
	– Gúmmíþráður og gúmmísnúra, hjúpað með textílefni	Framleiðsla úr gúmmíþræði eða gúmmísnúru sem ekki eru hjúpuð með textílefni		
	– Annað	Framleiðsla úr ¹ : – náttúrlegum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna – kemískum efnum eða textílmassa – efnum til pappírsgerðar		
5605	Málmgarn, einnig yfirspunnið, sem er textílgarn eða ræmur o.þ.h. sem lýst er í nr. 5404 eða 5405, í sambandi við málm sem er þráður, ræma eða duft, eða húðað með málm	Framleiðsla úr ¹ : – náttúrlegum trefjum – tilbúnum stuttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna – kemískum efnum eða textílmassa eða efnum til pappírsgerðar		
5606	Yfirspunnið garn, og ræmur o.þ.h. í nr. 5404 eða 5405, yfirspunnið (þó ekki það sem er í nr. 5605 og yfirspunnið hrosshárgarn); chenillegarn (þar með talið hnökrað chenillegarn); lykkjurifflað garn	Framleiðsla úr ¹ : – náttúrlegum trefjum – tilbúnum stuttrefjum, hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna – kemískum efnum eða textílmassa, eða efnum til pappírsgerðar		
57. kafli	Gólfteppi og aðrar gólfábreiður úr textílefnum:			
	– Úr stungnum flóka	Framleiðsla úr ¹ : – náttúrlegum trefjum, eða – kemískum efnum eða textílmassa Þó má nota: – pólyprópylen þræði í nr. 5402, – pólyprópylen trefjar í nr. 5503 eða 5506, eða – pólyprópylen vöndulþræði í nr. 5501 sem að einingu til í öllum einþáttungum eða trefjum eru minna en 9 desítex, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar Heimilt er að nota undirlag úr jútu		

¹ Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílefnum.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	Úr öðrum flóka	Framleiðsla úr ¹ : – náttúrlegum trefjum, hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna – kemískum efnum eða textílmassa		
	Úr öðrum textílfefnum	Framleiðsla úr ¹ : – kókosgarni eða jútugarni – syntetísku eða gerviþráðgarni, náttúrlegum trefjum, eða tilbúnum stuttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna Heimilt er að nota undirlag úr jútu		
úr 58. kafla	Ofinn dúkur til sérstakra nota; límbundinn textíldúkur; laufaborðar; veggteppi; leggingar; útsaumur, þó ekki:			
	– með gúmmíþræði	Framleiðsla úr einþráða garni ¹		
	– Annað	Framleiðsla úr ¹ : – náttúrlegum trefjum – tilbúnum stuttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, eða – kemískum efnum eða textílmassa eða þrykking ásamt að minnsta kosti tveimur aðgerðum til undirbúnings eða fullvinnslu (svo sem hreinsun, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, sléttun með gufumeðferð (decatising), gegndreyping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykts dúks sem notaður er ekki yfir 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
5805	Handofin veggteppi af gerðinni góbelín, flandern, aubusson, beauvais og þess háttar og handsaumuð veggteppi (t.d. góbelínsaumur, krosssaumur), einnig fullgerð	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
5810	Útsaumur sem metravara, ræmur eða mótíf	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
5901	Textíldúkur húðaður gúmkvoðu eða sterkjukenndum efnum, til nota í bókahlífar eða þess háttar; afritaréft; unnið listmálunarléreft; stíflaréft (buckram) og áþekkur stífur textíldúkur til hattagerðar	Framleiðsla úr garni		
5902	Hjólbarðadúkur (tyre cord fabric), úr háþolnu garni úr næloni eða öðrum pólýamíðum, pólýestrum eða viskósarayoni			
	– úr meira en 90% af textílfefnum miðað við þyngd	Framleiðsla úr garni		
	– Annað	Framleiðsla úr kemískum efnum eða textílmassa		

¹ Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílfefnum.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
5903	Textíldúkur gegndreyptur, húðaður, hjúpaður eða lagskipaður með plasti, þó ekki dúkur í nr. 5902	Framleiðsla úr garni eða þrykking ásamt að minnsta kosti tveimur aðgerðum til undirbúnings eða fullvinnslu (svo sem hreinsun, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, sléttun með gufumeðferð (decatising), gegndreypping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykks dúks sem notaður er ekki yfir 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
5904	Línóleum, einnig tilsniðið; gólfúkur úr yfirborðshúðuðu eða yfirborðshjúpuðu textílundirlagi, einnig tilsniðinn	Framleiðsla úr garni ¹ :		
5905	Veggfóður úr textílefni:			
	– Gegndreypt, húðað, hjúpað eða lagskipað með gúmmí, plasti eða öðrum efnum	Framleiðsla úr garni		
	– Annað	Framleiðsla úr ¹ : – kókosgarni – náttúrlegum trefjum tilbúnum stuttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, eða – kemískum efnum eða textílmassa, eða þrykking ásamt að minnsta kosti tveimur aðgerðum til undirbúnings eða fullvinnslu (svo sem hreinsun, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, sléttun með gufumeðferð (decatising), gegndreypping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykks dúks sem notaður er ekki yfir 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
5906	Gúmmíborinn textíldúkur, þó ekki dúkur í nr. 5902:			
	– Þrjónaðir eða heklaðir dúkar	Framleiðsla úr ¹ : – náttúrlegum trefjum – tilbúnum stuttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna – kemískum efnum eða textílmassa		
	– Aðrir dúkar gerðir úr syntetísku þráðgarni þar sem textílefni eru yfir 90% miðað við þyngd	Framleiðsla úr kemískum efnum		
	– Annað	Framleiðsla úr garni		

¹ Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílefnum.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
5907	Textíldúkur gegndreyptur, húðaður eða hjúpaður á annan hátt; máluð tjöld sem eru leiktjöld, svartur bakgrunnur í myndastofur eða þess háttar	Framleiðsla úr garni eða þrykking ásamt að minnsta kosti tveimur aðgerðum til undirbúnings eða fullvinnslu (svo sem hreinsun, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, sléttun með gufumeðferð (decatising), gegndreypping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykks dúks sem notaður er ekki yfir 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
5908	Kveikir úr textílefni, ofnir, fléttaðir eða þrjónaðir, í lampa, ofna, kveikjara, kerti eða þess háttar; glóðarsokkar og slöngulaga þrjónað glóðarnetefni til þeirra, einnig gegndreypt:			
	– Glóðarsokkar, gegndreyptir	Framleiðsla úr slöngulaga þrjónuðu glóðarnetefni		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
5909 til 5911	Textílvörur til notkunar í iðnaði:			
	– Fágunarskífur eða -hringir úr öðru en flóka í nr. 5911	Framleiðsla úr garni eða afgangsdúkum eða -tuskum í nr. 6310		
	– Ofinn dúkur, af þeirri gerð sem er oft notuð til pappírsgerðar eða annarra tækninota, fóðraður með flóka, einnig gegndreyptur eða húðaður, slöngulaga eða endalaus með einþráða eða margþráða uppistöðu og/eða ívafi, eða sléttofinn með margþráða uppistöðu og/eða ívafi í nr. 5911	Framleiðsla úr ¹ : – kókosgarni – eftirfarandi efnum: – garni úr pólýtetraflúor etýleni ² – margþráða garni úr pólýamíði, húðuðu, gegndreyptu eða hjúpuðu með fenólresíni – garni úr syntetískum textílefnatrefjum úr arómatískum pólýamíðum, fengnum með fjölpéttingu <i>m</i> -fenýlendíamíða og isophthalsýru		
		– einþáttingu pólýtetraflúoretýlens ² – garni úr syntetískum textílefnatrefjum úr pólý-p-fenýlen terephthalamíði – glertrefjagarni, húðuðu með fenólresíni og yfirspunnið með akrylgarni ² – blandaðir polyestraeinþáttingar úr polyestra og resíni terephthalsýru og 1.4-cyclohexanedinchanol og isophthalsýru,		
		– náttúrlegum trefjum – tilbúnum stuttrefjum, hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, eða – kemískum efnum eða textílmassa		
	– Annað	Framleiðsla úr ¹ : – kókosgarni – náttúrlegum trefjum – tilbúnum stuttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, eða – kemískum efnum eða textílmassa		

¹ Sjá skýringu nr. 5 í inngangskafnanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílefnum.

² Notkun þessa efnis takmarkast við framleiðslu ofins efnis af þeirri gerð sem er notuð í vélbúnað til pappírsgerðar.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
60. kafli	Prjónaður eða heklaður dúkur	Framleiðsla úr ¹ : – náttúrlegum trefjum – tilbúnum stuttrefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, eða – kemískum efnum eða textílmassa		
61. kafli	Fatnaður og fylgihlutir, prjónað eða heklað:			
	– Vara unnin með því að sauma eða festa saman með öðru móti tvö eða fleiri stykki sem hafa verið sniðin sérstaklega eða fengin sérsniðin úr prjónuðu eða hekludu efni	Framleiðsla úr garni ^{1, 2}		
	– Annað	Framleiðsla úr ¹ : – náttúrlegum trefjum – tilbúnum trefjum hvorki kembdum né greiddum eða unnum á annan hátt undir spuna, eða – kemískum efnum eða textílmassa		
Úr 62. kafla	Fatnaður og fylgihlutir, hvorki prjónaðir né heklaðir, þó ekki:	Framleiðsla úr garni ^{1, 2}		
úr 6202, úr 6204, úr 6206, úr 6209 og úr 6211	Kvenna-, telpna- og ungbarnafatnaður og fylgihlutir fyrir börn, útsaumað	Framleiðsla úr garni ² eða framleiðsla úr efni sem hefur ekki slíkt ytra lag, enda sé verðmæti efnisins ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar ²		
úr 6210 og úr 6216	Eldþolinn útbúnaður úr efni sem hefur þunnt ytra lag úr álblönduðum pólyestra	Framleiðsla úr garni ² eða framleiðsla úr efni sem hefur ekki slíkt ytra lag, enda sé verðmæti efnisins ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar ²		
6213 og 6214	Vasaklútar, sjöl, klútar, treflar, slár, slæður og þess háttar:			
	– Útsaumað	Framleiðsla úr óbleiktu, einþráða garni eða ^{1, 2} framleiðsla úr efni sem er ekki útsaumað enda sé verðmæti efnisins ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar ²		
	– Annað	Framleiðsla úr óbleiktu, einþráða garni eða ^{1, 2}		
		gerð og síðan þrykking ásamt að minnsta kosti tveimur aðgerðum til undirbúnings eða fullvinnslu (svo sem hreinsun, bleiking, mersivinnsla, hitun, ýfing, pressun, afhleyping, straufríjun, sléttun með gufumeðferð (decatising), gegndreyping, viðgerð, hnökrahreinsun), enda sé verðmæti óþrykktrar vöru í nr. 6213 og 6214 sem notuð er ekki yfir 47,5% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
6217	Aðrir fullgerðir fylgihlutir fatnaðar; hlutar fatnaðar eða fylgihluta, þó ekki vörur í nr. 6212:			

¹ Sjá skýringu nr. 5 í inngangskaflanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílefnum.

² Sjá skýringu nr. 6 í inngangskaflanum.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	Útsaumaðir	Framleiðsla úr garni ² eða framleiðsla úr efni sem er ekki útsaumað enda sé verðmæti efnisins ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar ²		
	Eldþolinn útbúnaður úr efni sem hefur þunnt ytra lag úr álblönduðum pólýestra	Framleiðsla úr garni ² eða framleiðsla úr efni sem hefur ekki slíkt ytra lag, enda sé verðmæti efnisins ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar ²		
	Millifóður í kraga, og manséttur, tilsniðið	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla úr garni ²		
Úr 63. kafla	Aðrar fullgerðar textílvörur; samstæður; notaður fatnaður og notaðar textílvörur; tuskur, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
6301 til 6304	Ábreiður, ferðateppi, sængurlín o.s.frv.; gluggatjöld o.s.frv.; aðrar vörur til húsbúnaðar			
	– Úr flóka, úr vefleysu	Framleiðsla úr: ¹ – náttúrlegum trefjum, eða – kemískum efnum eða textílmassa		
	– Annað:			
	– Útsaumað	Framleiðsla úr óbleiktu, einþráða garni eða ^{2, 3} framleiðsla úr efni sem ekki er útsaumað (öðru en þrjónuðu eða hekludu) enda sé verðmæti efnisins ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla úr óbleiktu, einþráða garni ^{2, 3}		
6305	Sekkir og pokar til umbúða um vörur	Framleiðsla úr: ¹ – náttúrlegum trefjum – tilbúnum trefjum sem eru ekki kembdar, greiddar eða unnar að öðru leyti undir spuna, eða – kemískum efnum eða textílmassa		
6306	Yfirbreiðslur, skyggni og sóltjöld: tjöld; segl á báta, seglbretti eða landfór; viðlegubúnaður:			
	– Úr vefleysu	Framleiðsla úr: ^{1, 2} – náttúrlegum trefjum eða – kemískum efnum eða textílmassa		
	– Annað:	Framleiðsla úr óbleiktu, einþráða garni ^{1, 2}		
6307	Aðrar fullgerðar vörur, þ.m.t. fatasnið	Framleiðsla þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

¹ Sjá skýringu nr. 5 í inngangskafnanum um sérstakar reglur um framleiðsluvörur úr blönduðum textílefum.

² Sjá skýringu nr. 6 í inngangskafnanum.

³ Sjá skýringu nr. 6 um þrjónaðar eða heklaðar vörur, án teygju- eða gúmmíefna, sem unnar eru með því að sauma eða festa saman með öðru mótí tvö eða fleiri stykki úr þrjónuðu eða hekludu efni (sem hafa verið sérstaklega sniðin eða þrjónuð þannig).

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
6308	Samstæður sem í er ofinn dúkur og garn, einnig með fylgihlutum, til að búa til úr gólfmottur, veggteppi, útsaumaða borðdúka eða pentudúka, eða áþekkar textílvörur, umbúnar til smásölu	Hver hlutur samstæðunnar verður að vera í samræmi við þá reglu sem um hann gildi væri hann ekki hluti af samstæðunni. Þó má nota hluti sem ekki teljast upprunavörur ef verðmæti þeirra í heild er ekki yfir 15% af verksmiðjuverði samstæðunnar		
úr 64. kafla	Skófatnaður, legghlífar og þess háttar, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, þó ekki samsetning skóyfirluta við innri sóla eða aðra hluta sólans í nr. 6406		
6406	Hlutar til skófatnaðar (þar með taldir yfirhlutar, einnig festir við sóla, þó ekki ytri sóla); innlegg, hælþúðar og áþekkar vörur; ökkla hlífar, legg hlífar og áþekkar vörur, og hlutar til þeirra	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 65. kafla	Höfuðfatnaður og hlutar til hans, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
6503	Flókahattar og annar höfuðfatnaður úr hattabolum, höttum eða skífum í nr. 6501, einnig fódrað eða bryddað	Framleiðsla úr garni eða textíltrefjum ²		
6505	Hattar og annar höfuðfatnaður, þrjónað eða heklað, eða úr laufaborðum, flóka eða öðrum textíldúk, sem metravara (en ekki í ræmum), einnig fódrað eða bryddað; hárnét úr hvers konar efni, einnig fódruð eða brydduð	Framleiðsla úr garni eða textíltrefjum ¹		
úr 66. kafla	Regnhlífar, sóhlífar, göngustafir, setustafir, svipur, keyri og hlutar til þeirra, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
6601	Regnhlífar og sóhlífar (þar með taldar göngustafsregnhlífar, regnhlífatjöld, garðhlífar og þess háttar regnhlífar)	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
67. kafli	Unnar fjaðrir og dúnn og vörur úr fjöðrum eða dún; gerviblóm; vörur úr mannhári	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 68. kafla	Vörur úr steini, gipsefni, sementi, asbesti, gljásteyni eða áþekktum efnum, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 6803	Vörur úr flögusteini eða mótuðum flögusteini	Framleiðsla úr unnum flögusteini		
úr 6812	Vörur úr asbesti; vörur úr blöndum að meginstofni úr asbesti eða að meginstofni úr asbesti og magnesíumkarbónati	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er		
úr 6814	Vörur úr gljásteyni, þar með talinn mótaður eða endurunninn gljásteyn, á uppistöðu úr pappír, pappa eða öðrum efnum	Framleiðsla úr unnum gljásteyni (þar með talinn mótaður eða endurunninn gljásteyn)		
69. kafli	Leirvörur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 70. kafla	Gler og glervörur, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 7003, úr 7004 og úr 7005	Gler með óspeglandi lagi	Framleiðsla úr efnum í nr. 7001		

¹ Sjá skýringu nr. 6 í inngangskaflanum.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
7006	Gler úr nr. 7003, 7004 eða 7005, beygt, unnið á köntum, greipt, borað, gljábrennt eða unnið með öðrum hætti, en ekki innrammað eða lagt öðrum efnum:			
	– Undirlag fyrir glerplötur húðað með þunnri rafeinangrandi filmu, í flokki hálfleiðara, í samræmi við staðla SEMII ¹	Framleiðsla úr óhúðuðu undirlagi fyrir glerplötur í nr. 7006		
	– Annað	Framleiðsla úr efnunum í nr. 7001		
7007	Öryggisglær, úr hertu (tempered) eða lagskipuðu gleri	Framleiðsla úr efnunum í nr. 7001		
7008	Marglaga einangrunargler	Framleiðsla úr efnunum í nr. 7001		
7009	Glerspeglar, einnig í römmum, þ.m.t. baksýnispeglar	Framleiðsla úr efnunum í nr. 7001		
7010	Körfukútar, flöskur, pelar, krukur, pottar, lyfjaflöskur, lyfjahylki og önnur flát úr gleri, sem notað er til flutnings eða þökkunar á vörum; niðursuðukrukur úr gleri; tappar, lok og annar lokunarbúnaður, úr gleri	Framleiðsla úr efnunum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran eða glerskurður, enda sé verðmæti óskorinnar vöru ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
7013	Glervörur notaðar sem borð-, eldhúsi-, bað- eða skrifstofubúnaður eða til innanhússkreytingar eða áþekkra nota (þó ekki vörur í nr. 7010 eða 7018)	Framleiðsla úr efnunum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran eða glerskurður, enda sé verðmæti óskorinnar vöru ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar eða handskreyting (að undanskilinni silkiprentun) handblásinna glervara, enda sé verðmæti handblásinnar vöru ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 7019	Vörur úr glertrefjum (aðrar en garn)	Framleiðsla úr: – ólituðum vöndlum, vafningum, garni eða söxuðum þráðum, eða – glerull		
úr 71. kafla	Náttúrlegar eða ræktaðar perlur, eðalsteinar eða hálfedalsteinar, góðmálmar, málmar klæddir góðmálmi, og vörur úr þessum efnunum; glýsvarningur; mynt, þó ekki:	Framleiðsla úr efnunum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 7101	Perlur, náttúrlegar eða ræktaðar, flokkaðar og dregnar á þráð til bráðabirgða til að auðvelda flutning	Framleiðsla úr efnunum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 7102, úr 7103 og úr 7104	Unnir eðalsteinar eða hálfedalsteinar (náttúrlegir, syntetískir eða endurgerðir steinar)	Framleiðsla úr óunnum eðal- eða hálfedalsteinum		
7106, 7108 og 7110	Góðmálmar			
	– Óunnir	Framleiðsla úr efnunum sem flokkast ekki undir nr. 7106, 7108 eða 7110 eða sundurgreining góðmálma í nr. 7106, 7108 eða 7110 með rahreinsunar-, hita- eða efnameðferð eða efnameðferð góðmálma í nr. 7106, 7108 eða 7110 innbyrðis eða við ódýra málma		
	– Hálfunnir eða í duftformi	Framleiðsla úr óunnum góðmálum		

¹ SEMII – Semiconductor Equipment and Materials Institute Incorporated.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 7107, úr 7109 og úr 7111	Málmur klæddir góðmálmi, hálfunnir	Framleiðsla úr málmum sem klæddir eru góðmálmi, óunnum		
7116	Vörur úr náttúrlegum eða ræktuðum perlum, eðalsteinum eða hálfedalsteinum (náttúrlegum, syntetískum eða endurgerðum)	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
7117	Glysvarningur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran eða framleiðsla úr hlutum úr ódýrum málmum, hvorki húðuðum né plettuðum góðmálmi, enda sé verðmæti allra efnanna ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 72. kafla	Járn og stál, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
7207	Hálfunnar vörur úr járn eða óblendnu stáli	Framleiðsla úr efnum í nr. 7201, 7202, 7203, 7204 eða 7205		
7208 til 7216	Flatvalsaðar vörur, teinar og stengur, prófilar, form eða hlutir úr járn eða óblendnu stáli	Framleiðsla úr steypuhleifum eða öðrum frumgerðum í nr. 7206		
7217	Vír úr járn eða óblendnu stáli	Framleiðsla úr hálfunnum efnum í nr. 7207		
úr 7218, 7219 til 7222	Hálfunnar vörur, flatvalsaðar vörur, teinar og stengur, prófilar, form og hlutir úr ryðfríu stáli	Framleiðsla úr steypuhleifum eða öðrum frumgerðum í nr. 7218		
7223	Vír úr ryðfríu stáli	Framleiðsla úr hálfunnum efnum í nr. 7218		
úr 7224, 7225 til 7228	Hálfunnar vörur, flatvalsaðar vörur, teinar og stengur, heitvalsað, í óreglulega undnum vafningum; prófilar úr öðru stálblendi; holir borteinar og borstengur, úr blendnu eða óblendnu stáli	Framleiðsla úr steypuhleifum eða öðrum frumgerðum í nr. 7206, 7218 eða 7224		
7229	Vír úr öðru stálblendi	Framleiðsla úr hálfunnum efnum í nr. 7224		
úr 73. kafla	Vörur úr járn og stáli, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 7301	Þilstál	Framleiðsla úr efnum í nr. 7206		
7302	Eftirtalið brautarbyggingarefni fyrir járnbrautir eða sporbrautir, úr járn eða stáli: Teinar, öryggisteinar og tannhjólateinar, skiptiblöð, tengispor, trjónustengur og önnur skiptistykki, brautarbitar (krosstengi), tengispangir, teinafestingar, festingafleygar, undirstöðuplötur (grunnplötur), teinagrip, teinastengur, festiplötur og annað efni sérstaklega ætlað til tengingar eða lagningar járnbrauta	Framleiðsla úr efnum í nr. 7206		
7304, 7305 og 7306	Leiðslur, pípur og holir prófilar, úr járn (þó ekki steypujárn) eða stáli	Framleiðsla úr efnum í nr. 7206, 7207, 7218 eða 7224		
úr 7307	Leiðslu- eða píputengi úr ryðfríu stáli (ISO nr. X5CrNiMo 1712), úr mörgum hlutum	Rennismíði, borun, snörun, snittun, jöfnun og sandblástur á grófformuðu efni, að verðmæti ekki yfir 35% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
7308	Mannvirki (þó ekki forsmíðaðar byggingar í nr. 9406) og hlutar til mannvirkja (t.d. brýr og brúarhlutar, lokur (lock-gates), turnar, súlnagrindur, þök, þakgrindur, hurðir og gluggar og karmar til þeirra og þröskuldar fyrir hurðir, hlerar, handrið, stöplar og súlur), úr jární eða stáli; plötur, stengur, prófílar, leiðslur og þess háttar, tilsníðið til notkunar í mannvirki, úr jární eða stáli	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Óheimilt er þó að nota soðna prófíla, form eða hluti í nr. 7301		
úr 7315	Hjólbarðakeðjur	Framleiðsla úr efnum í nr. 7315 sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 74. kafla	Kopar og vörur úr honum, þó ekki:	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
7401	Koparsteinn; koparsement (felldur kopar)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
7402	Óhreinsaður kopar; koparforskaut til rafhreinsunar	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
7403	Hreinsaður kopar og koparblendi, óunninn:			
	– Hreinsaður kopar	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
	– Koparblendi og hreinsaður kopar sem inniheldur önnur efni	Framleiðsla úr hreinsuðum kopar, ónumum eða úr koparúrgangi og -rusli		
7404	Koparúrgangur og koparrusl	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
7405	Koparforblendi	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 75. kafla	Nikkil og vörur úr því, þó ekki:	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
7501 til 7503	Nikkilsteinn, nikkiloxíðfraud og aðrar millistigsvörur frá nikkilvinnslu; óunninn nikkil; nikkilúrgangur og nikkilrusl	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 76. kafla	Ál og vörur úr því, þó ekki:	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
7601	Óunnið ál	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
		eða		
		framleiðsla með hita- eða rafmeðferð úr óblönduðu áli eða álúrgangi og álrusli		
7602	Álúrgangur og álrusl	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 7616	Vörur úr áli aðrar en vírnet, vírdúkur, grindur, netefni, girðingaefni, styrktardúkur o.þ.h. (þar með talin endalaus bönd) úr álvír og möskvateygðar plötur úr áli	Framleiðsla:		
		– úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran Þó má nota vírnet, vírdúk, grindur, netefni, girðingaefni, styrktardúk o.þ.h.(þar með talin endalaus bönd) úr álvír, eða möskvateygðar plötur úr áli;		
		– þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
77. kafli	Verður hugsanlega notaður síðar í Samræmdu tollskránni			
úr 78. kafla	Blý og vörur úr því, þó ekki:	Framleiðsla:		
		– úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
		– þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
7801	Óunnið blý:			
	– Hreinsað blý	Framleiðsla úr stöngum eða vinnslublýi		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Óheimilt er þó að nota úrgang og rusl sem flokkast undir nr. 7802		
7802	Blýúrgangur og blýrusl	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 79. kafla	Sink og vörur úr því, þó ekki:	Framleiðsla:		
		– úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
		– þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
7901	Óunnið sink	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Óheimilt er þó að nota úrgang og rusl sem flokkast undir nr. 7902		
7902	Sinkúrgangur og rusl	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 80. kafla	Tin og vörur úr því, þó ekki:	Framleiðsla:		
		– úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran, og		
		– þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8001	Óunnið tin	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Óheimilt er þó að nota úrgang og rusl sem flokkast undir nr. 8002		
8002 og 8007	Tinúrgangur og tinrusl; aðrar vörur úr tini	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
81. kafli	Aðrir ódýrir málmar, keramikmelmi; vörur úr þeim			
	– Aðrir ódýrir málmar, unnir; vörur úr þeim	Framleiðsla úr efnum sem öll flokkast undir sama vörulið og framleiðsluvaran og eru í heild að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 82. kafla	Verkfæri, áhöld, eggjárn, skeiðar og gafflar, úr ódýrum málm; hlutar til þeirra úr ódýrum málm, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8206	Verkfæri í tveimur eða fleiri af nr. 8202 til 8205, umbúin í vörusamstæður til smásölu	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en nr. 8202 til 8205. Þó er heimilt að hafa með í samstæðunni verkfæri í nr. 8202 til 8205, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 15% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8207	Skriptiverkfæri í handverkfæri, einnig aflknúin, eða í smíðavélar (t.d. til að pressa, stansa, höggva, snitta, bora, snara úr, rýma, fræsa, renna eða skrúfa), þar með talin mót til að draga eða þrykkja málm og verkfæri til að bora í berg eða jarðveg	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar 		
8208	Hnífar og skurðarblöð í vélar eða vélræn tæki	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar 		
úr 8211	Hnífar með skurðarblöðum, einnig sagtennt (þar með taldir sniðlar), þó ekki hnífar í nr. 8208	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó er heimilt að nota hnífblöð og -sköft úr ódýrum málm		
8214	Önnur eggjárn (t.d. hárklippur, kjötaxir eða eldhúsaxir, saxarar, hakkarar, pappírshnífar); áhöld til hand- eða fót snyrtingar, einnig í samstæðum (þar með taldar naglaþjalir)	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó er heimilt að nota sköft úr ódýrum málm		
8215	Skeiðar, gafflar, sleifar, gatasleifar, kókuspaðar, fiskhnífar, smjörhnífar, sykurtengur og áþekkur eldhús- eða borðbúnaður	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó er heimilt að nota sköft úr ódýrum málm		
úr 83. kafla	Ýmsar vörur úr ódýrum málm, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 8302	Aðrar festingar, áfellur (fittings) og áþekkar vörur fyrir smíði og sjálfvirkar dyralokur	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó er heimilt að nota önnur efni í nr. 8302, enda sé verðmæti þeirra í heild ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 8306	Myndastyttur og aðrir skrautmunir úr ódýrum málm	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó er heimilt að nota önnur efni í nr. 8306, enda sé verðmæti þeirra í heild ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 84. kafla	Kjarnakljúfar, katlar, vélbúnaður og vélræn tæki; hlutar til þeirra, þó ekki:	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar 		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 8401	Kjarnaeldsneyti	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran ¹		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

¹ Þessi regla gildir til 31. desember 2005.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8402	Katlar til framleiðslu á vatnsgufu eða annari gufu (þó ekki heitavatnsmiðstöðvarkatlar sem einnig geta framleitt lágþrýstigufu); háhitavatnsskatlar	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8403 og úr 8404	Katlar til miðstöðvarhitunar, þó ekki katlar í nr. 8402 og aukavéla- og kostur til nota með kötlum til miðstöðvarhitunar	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en nr. 8403 eða 8404		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8406	Vatnsgufuafshverflar og aðrir gufuafshverflar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8407	Stimpil- eða hverfibrunahreyflar með neistakveikju	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8408	Stimpilbrunahreyflar með þrýstikveikju (dísil- eða hálf dísilhreyflar)	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8409	Hlutar eingöngu eða aðallega nothæfir til hreyfla í nr. 8407 eða 8408	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8411	Þrýstihverflar, skrúfuhverflar og aðrir gashverflar	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8412	Aðrar vélar og hreyflar:	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 8413	Snúningsdælur með viðlægrri færslu	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 8414	Viftur, blásarar og svipuð tæki fyrir iðnað	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8415	Loftjöfnunartæki með hreyfilknúnni viftu og búnaði til að breyta rakastigi og hitastigi, þar með taldar vélar þar sem ekki er sjálfstætt hægt að stjórna rakastigi:	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8418	Kæliskápar, frystar og annar kæli- eða frystibúnaður, einnig fyrir rafmagn; varmadælur, þó ekki loftjöfnunartæki í nr. 8415	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
		– þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
úr 8419	Vélar fyrir við, pappírseig, pappír eða pappa	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka, efni flokkuð í sama vörulið og framleiðsluvaran að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8420	Sléttipressur eða aðrar völsunarvélar, þó ekki fyrir málma eða gler, og valsar til þeirra	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka, efni flokkuð í sama vörulið og framleiðsluvaran að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8423	Vogir (þó ekki vogir með 5 cg nákvæmni eða meiri), þar með taldar talningar- og eftirlitsvogir; vogarlóð alls konar:	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8425 til 8428	Vélbúnaður til lyftingar, meðhöndlunar, hleðslu og losunar	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar og – í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka, efni flokkuð í nr. 8431 að verðmæti ekki yfir 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8429	Jarðýtur, vegheflar, jöfnunarvélar, skafarar, vélskóflur, gröfur, ámokstursvélar, vélþjöppur og valtarar, sjálfknúid:			
	– Valtarar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – sem í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka, efni flokkuð í nr. 8431 að verðmæti ekki yfir 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8430	Annar vélbúnaður til að færa, hefla, jafna, skafa, grafa, þjappa, binda, vinna eða bora í mold, steinefni eða málmgrýti; fallhamrar og stauratogarar; snjóplógar og snjóblásarar	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – sem í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka, efni flokkuð í nr. 8431 að verðmæti ekki yfir 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 8431	Hlutar eingöngu eða aðallega nothæfir í valtara	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8439	Vélbúnaður til framleiðslu á deigi úr trefjakennendum sellulósa eða til framleiðslu eða vinnslu á pappír eða pappa	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – sem í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka, efni flokkuð í sama vörulið og framleiðsluvaran að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8441	Annar vélbúnaður til vinnslu á pappírseigi, pappír eða pappa, þar með taldar hvers konar pappírs- eða pappaskurðarvélar	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – sem í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka, efni flokkuð í sama vörulið og framleiðsluvaran að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8444 til 8447	Vélbúnaður í þessum vöruliðum til nota í textílnaði	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 8448	Hjálparbúnaður fyrir vélar í nr. 8444 og 8445	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8452	Saumavélar, þó ekki bókasaumavélar í nr. 8440; hús-gögn, undirstöður og lok sérstaklega hannað fyrir saumavélar; saumavélanálar:			
	– Saumavélar (einungis með stingsaumi) með hausum sem eru ekki meira en 16 kg að þyngd án mótors eða ekki meira en 17 kg að þyngd með mótör	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem verðmæti efna sem eru notuð til að setja saman hausinn (án mótors) og ekki teljast upprunaefni er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara og		
		– búnaður til að stilla þræði, sauma út og síkksakka er upprunavörur		
	– Annað	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8456 til 8466	Vélar, vélbúnaður og fylgi- og varahlutir sem flokkast undir nr. 8456 til 8466	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8469 til 8472	Skrifstofuvélar (til dæmis ritvélar, reiknivélar, gagnavinnsluvélar, fjölrítunarálar, heftivélar)	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8480	Mótakassar til málmsteypu; mótaundirstöður; mótamynstur; steypumót fyrir málm (þó ekki hrásteypumót), málmkarbíð, gler, jarðefni, gúmmí eða plast	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8482	Kúlu- eða keflaleg	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8484	Þéttingar og áþekk tengi úr málmplötum í sambandi við annað efni eða úr tveimur eða fleiri málmplötum; samstæður eða úrval af þéttingum og þess konar tengjum af mismunandi gerðum, í pokum, hylkjum eða áþekktum umbúðum; vélrænt þétti	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8485	Hlutar til vélbúnaðar, ekki búnir rafmagnstenglum, einangrurum, spólum, snertum eða öðrum rafmagnsbúnaði, ót.a. í þessum kafla:	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 85. kafla	Rafbúnaður og -tæki og hlutar til þeirra; hljóðupptöku- og hljóðflutningstæki, mynd- og hljóðupptökutæki og mynd- og hljóðflutningstæki fyrir sjónvarp, og hlutar og fylgihlutir til þess konar vara, þó ekki:	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar 		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8501	Rafhreyflar og rafalar (þó ekki rafalasalastæður);	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – sem í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka, efni flokkuð í nr. 8503 að verðmæti ekki yfir 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar 		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8502	Rafalasalastæður og hverfistraumbreytar	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – sem í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka, efni flokkuð í nr. 8501 eða 8503 sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar 		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 8504	Orkugjafaeyningar fyrir sjálfvirkar gagnavinnsluvélar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 8518	Hljóðnemar og standar fyrir þá; hátalarar, einnig í hátalaraboxi; rafmagnshyrtíðnimagnarar; rafmagnshljóðmagnarasett:	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara 		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8519	Snúðar (plötusnúðar), plötuspilarar, snælduspilarar og önnur hljóðflutningstæki, án hljóðupptökubúnaðar	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara 		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8520	Segulbandsupptökutæki og önnur hljóðupptökutæki, einnig með búnaði til endurskila á hljóði	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara 		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8521	Myndupptökutæki eða myndflutningstæki (video), einnig með innbyggðum myndmóttakara (video tuner)	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8522	Hlutar og fylgihlutar sem eingöngu eða aðallega eru nothæfir til tækjabúnaðar í nr. 8519-8521	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8523	Fullgerðir óáteknið miðlar til hljóðupptöku eða áþekkrar upptöku á öðrum merkjum, þó ekki vörur í 37. kafla	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8524	Hljómplötur, bönd og aðrir áteknir miðlar fyrir hljóð eða önnur merki upptekin á áþekkan hátt, þar með talin mót og frumgerðir (masters) til framleiðslu á upptökum, þó ekki vörur í 37. kafla:			
	– mót og frumgerðir til framleiðslu á upptökum	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – sem í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka, efni flokkuð í nr. 8523 að verðmæti ekki yfir 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8525	Senditæki fyrir firðtal, loftsketasendingar, útvarpssendingar eða sjónvarp, einnig með móttökubúnaði eða hljóðupptöku- eða hljóðflutningsbúnaði; sjónvarpsmyndavélar; myndbandsmyndavélar fyrir kyrrmyndir og aðrar myndbandstökuvélar:	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8526	Ratsjár, radíómiðunartæki og radíófjarstýribúnaður	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8527	Móttökutæki fyrir firðtal, loftsketasendingar eða útvarpssendingar, einnig sambyggð, í sama hylki, með hljóðupptöku- eða hljóðflutningsbúnaði eða klukku	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8528	Móttökutæki fyrir sjónvarp, einnig með útvarpsviðtæki eða hljóð- eða myndbandsupptökubúnaði eða -flutningsbúnaði; myndskjáiir (video monitors) og myndvarpar (video projectors)	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8529	Hlutar eingöngu eða aðallega nothæfir til tækja í nr. 8525 til 8528			
	– eingöngu eða aðallega nothæfir til myndbandsupptökubúnaðar eða -flutningsbúnaðar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8535 og 8536	Raftækjabúnaður til að tengja, rjúfa eða vernda rafrásir, eða til tengingar við eða í rafrásum	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – sem í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka, efni flokkuð í nr. 8538 að verðmæti ekki yfir 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8537	Bretti, töflur, stjórnborð, borð, skápar og aðrar undirstöður, búið tveim eða fleiri tækjum í nr. 8535 eða 8536, til rafstýringar eða dreifingar á rafmagni, þar með talinn búnaður sem búinn er áhöldum eða tækjum í 90. kafla, og talnastjórntöflur, þó ekki skiptibúnaður í nr. 8517	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – sem í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka, efni flokkuð í nr. 8538 að verðmæti ekki yfir 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 8541	Díóður, smárar og áþekkir hálfleiðarar, þó ekki þynnur sem hafa enn ekki verið skornar í flögur	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8542	Rafeindasamrásir og rafeindadvergrásir:	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – sem í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka, efni flokkuð í nr. 8541 eða 8542 sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8544	Einangraður (þar með talinn gljábrenndur eða skauthúðaður) vír, kaplar (þar með taldir samása kaplar) og aðrir einangraðir rafleiðarar, einnig með tengihlutum; ljósleiðarar úr sérslíðruðum trefjum, einnig búnir rafleiðurum eða með tengihlutum	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8545	Rafskautskol, burstakol, lampakol, rafhlöðukol og aðrar vörur úr grafít eða öðru kolefni, einnig með málmi, til rafmagnsnotkunar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
8546	Einangrarar úr hvers konar efni:	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8547	Einangrandi tengihlutir í rafmagnsvélar, -tæki eða -búnað sem eru að öllu leyti úr einangrandi efni, einnig þótt við mótun þeirra hafi eingöngu vegna samsetningar verið notaðir minni háttar efnisþættir úr málmum (t.d. tengihlutir með skrúfgangi), þó ekki einangrarar í nr. 8546; rafmagnsrör og tengi til þeirra, úr ódýrum málmum fódrað með einangrandi efni	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8548	Frumrafhlöð, frumrafhlöður og rafgeymar, sem úrgangur og rusl; notuð frumrafhlöð, notaðar frumrafhlöður og notaðir rafgeymar; rafmagnshlutar til vélbúnaðar eða tækjabúnaðar, ót.a. í þessum kafla	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 86. kafla	Eimreiðar, vagnar og hlutar til þeirra fyrir járnbrautir eða sporbrautir; sporbúnaður og tengihlutar fyrir járnbrautir eða sporbrautir og hlutar til þeirra; hvers konar vélrænn umferðamerkjabúnaður (þar með talinn rafknúinn), þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8608	Sporbúnaður og tengihlutar fyrir járnbrautir eða sporbrautir; vélrænn merkja-, öryggis- eða umferðarstjórnubúnaður (þar með talinn rafknúinn), fyrir járnbrautir, sporbrautir, vegi, vatnaleiðir, bifreiðastæði, hafnarmannvirki eða flugvelli; hlutar til þess sem að framan greinir	Framleiðsla: — úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran — þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
úr 87. kafla	Ökutæki, þó ekki járn- eða sporbrautarvagnar og hlutar til þeirra, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
8709	Vinnuvagnar, sjálfknúinir, án tækja til lyftingar eða meðhöndlunar, til nota í verksmiðjum, vöruheimsnum, á hafnarsvæðum eða flugvöllum til flutnings á vörum stuttar vegalengdir; dráttarvélar til nota á stöðvarpöllum járnbrauta; hlutar til framangreindra ökutækja	Framleiðsla: — úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran — þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
8710	Skriðdrekar og aðrir brynvarðir stríðsvagnar, vélknúinir, einnig búnir vopnum, og hlutar til slíkra ökutækja	Framleiðsla: — úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran — þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
8711	Bifhjól (þar með talin stigin bifhjól) og reiðhjól með hjálparvél, með eða án hliðarvagns; hliðarvagnar:			
	— Með stimpil-brunahreyfli með sprengirými:			

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
	— 50 cm ³ eða minna	Framleiðsla: — úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar — þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 20% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	— Yfir 50 cm ³	Framleiðsla: — úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar — þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	— Annað	Framleiðsla: — úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar — þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 8712	Reiðhjól án kúlulega	Framleiðsla úr efnum sem flokkast ekki undir nr. 8714		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8715	Barnavagnar og hlutar til þeirra	Framleiðsla: — úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran — úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
8716	Tengivagnar og festivagnar; önnur ökutæki ekki vélrænt knúin; hlutar til þeirra	Framleiðsla: — úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran — úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 88. kafla	Löftför, geimför, og hlutar til þeirra, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 8804	Hverfifallhlífar	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er, einnig önnur efni í nr. 8804		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi	
(1)	(2)	(3)	eða (4)
8805	Flugtaksbúnaður fyrir loftför; þilfarsfangarar eða svipaður búnaður; flughermar; hlutar til framangreindra vara	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
89. kafli	Skip, bátar og fljótandi mannvirki	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Óheimilt er þó að nota skipsskrokka í nr. 8906	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 90. kafla	Áhöld og tækjabúnaður til optískra nota, ljósmyndunar, kvikmyndunar, mælinga, prófunar, nákvæmnivinnu, lyflækninga eða skurðlækninga; hlutar og fylgihlutir til þeirra, þó ekki:	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar 	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
9001	Ljóstrefjar og ljóstrefjabúnt; ljósleiðarar, þó ekki í nr. 8544; þynnur og plötur úr ljósskautandi efni; linsur (einnig snertilinsur), strendingar (prisms), speglar og aðrar optískar vörur, úr hvers konar efni, án umgerðar, þó ekki þessar vörur úr gleri sem ekki hafa verið optískt unnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
9002	Linsur, strendingar, speglar og aðrar optískar vörur, úr hvers konar efni, í umgerð, sem eru hlutar eða tengihlutar til áhalda eða tækjabúnaðar, þó ekki þessar vörur úr gleri sem ekki hafa verið optískt unnar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
9004	Gleraugu, hlífðargleraugu og þess háttar, til sjónréttingar, verndar eða annars	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
úr 9005	Sjónaukar fyrir bæði augu eða annað, aðrir optískir sjónaukar, og umgerðir til þeirra, þó ekki stjörnufræðilegir linsusjónaukar og umgerðir til þeirra	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara 	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 9006	Ljósmyndavélar (þó ekki fyrir kvikmyndir); leifturtæki til ljósmyndunar og leifturlampar, þó ekki glóðarlampar	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara 	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi	
(1)	(2)	(3)	eða (4)
9007	Kvikmyndavélar og kvikmyndasýningavélar, einnig með hljóðupptökutækjum eða hljóðflutningstækjum	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara 	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
9011	Sambyggðar optískar smásjár, einnig til örmyndatöku, örkvikmyndatöku eða örmyndvörpunar	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara 	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 9014	Önnur áhöld og tæki til siglinga	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
9015	Áhöld og tæki til landmælinga (þar með taldar mælingar eftir myndum), vatnamælinga, haffæðirannsóknna, vatnafræðirannsóknna, veðurfræðirannsóknna eða jarðeðlisfræðirannsóknna, þó ekki áttavitar; fjarlægðarmælar:	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
9016	Vogir með 5 cg nákvæmni eða meiri, einnig með lóðum	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
9017	Áhöld til teiknunar, afmörkunar eða útreiknings (t.d. teiknivélar, uppdráttáfritarar (pantographs), gráðubogar, teikniáhalldasamstæður, reiknistokkar, reikniskífur); handáhöld til lengdarmælinga (t.d. málstokkar og málbönd, örkvarðar, rennimál), ót.a. í þessum kafla	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
9018	Áhöld og tæki til lyflækninga, skurðlækninga, tannlækninga eða dýralækninga, þar með taldir leifturritar (scintigraphic apparatus), önnur rafmagnslækningatæki og sjónprófunaráhöld:		
	– Tannlæknastólar með sambyggðum tannlæknaáhöldum eða skálum til munnskolunar	Framleiðsla úr efnum í hvaða vörulið sem er að meðtöldum öðrum efnum úr nr. 9018	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
	– Annað	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – þar sem verðmæti efnanna í heild er ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar 	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
9019	Tæki til mekanóterapí; nuddtæki; tæki til sálfræðilegrar hæfileikaprófunar; ósonterapí, oxygenterapí-, aerosólterapí-, gerviöndunar- eða önnur öndunartæki til lækninga	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
9020	Annar öndunarbúnaður og gasgrímur, þó ekki verndargrímur sem hvorki eru búnar vélrænum hlutum né skiptanlegum síum	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
9024	Vélar og tæki til að prófa hörku, styrkleika, þrýstiþol, þan eða aðra eðlisfræðilega eiginleika efna (t.d. málma, víðar, spunavara, pappírs, plasts):	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9025	Flotvogir og þess konar flotáhöld, hitamælur, háhitamælur, loftvogir, rakamælur og rakaprýstimælur, einnig sjálfritandi, og hvers konar samsetning þessara áhald	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9026	Áhöld og tækjabúnaður til að mæla eða prófa flæði, hæð, þrýsting eða aðrar breytur í vökvum eða gasi (t.d. rennslismælur, vökvahæðarmælur, þrýstimælur, varmanotkunarmælur), þó ekki áhöld og tækjabúnaður í nr. 9014, 9015, 9028 eða 9032:	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9027	Áhöld og tækjabúnaður til eðlisfræðilegrar eða efnafræðilegrar greiningar (t.d. ljósskautunarmælur, ljósbrotsmælur, ljósrofsmælur, gas- eða reykgreiningartæki); áhöld og tækjabúnaður til að mæla eða prófa fljótanleika gropinleika, þenslu, yfirborðsspennu eða þess háttar; áhöld og tækjabúnaður til að mæla eða prófa magn hita, hljóðs eða ljóss (þar með taldir birtumælur); örsniðlar (microtomes)	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9028	Notkunar- og framleiðslumælur fyrir gas, vökva og rafmagn, þar með taldir mælur til prófunar á þeim:			
	– Hlutar og fylgihlutir	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	– Annað	Framleiðsla: – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar – þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
9029	Snúningsteljarar, framleiðsluteljarar, ökugjaldsmælur, vegmælur, skrefateljarar og þess háttar; hraðamælur og snúningshraðamælur, þó ekki mælur í nr. 9014 eða 9015; snúðsjár	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
9030	Sveiflusjár, litrófsgreiningartæki og önnur áhöld og tækjabúnaður til að mæla eða prófa rafmagnsstærðir, þó ekki mælar í nr. 9028; áhöld og tækjabúnaður til að mæla eða greina alfa-, beta-, gamma-, röntgen-, geim- eða aðra jónandi geislun:	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9031	Áhöld, tækjabúnaður og vélar til mælinga eða prófana, ót.a. í þessum kafla; sniðmyndavörpur:	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9032	Áhöld og tækjabúnaður til sjálfvirkar stillingar og stjórnunar:	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9033	Hlutar og fylgihlutir (ót.a. í þessum kafla) fyrir vélar, tæki, áhöld eða tækjabúnað í 90. kafla	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 91. kafla	Klukkur og úr og hlutar til þeirra; þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9105	Aðrar klukkur	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> — úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar — þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara 	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
9109	Klukkuverk, fullgerð og samsett	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> — úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar — þar sem verðmæti notaðra efna, sem ekki teljast upprunaefni, er í heild ekki meira en verðmæti notaðra upprunavara 	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
9110	Fullgerð úrverk eða klukkuverk, ósamsett eða samsett að hluta (gangverkssamstæður); ófullgerð úrverk eða klukkuverk, samsett; gróf úrverk eða klukkuverk	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> — úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar — í eru aðeins notuð, innan ofangreindra marka, efni flokkuð í nr. 9114 að verðmæti ekki yfir 10% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar 	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
9111	Úrkassar og hlutar til þeirra	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> — úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran — úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar 	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
9112	Klukkukassar og kassar af áþekkri gerð fyrir aðrar vörur í þessum kafla, og hlutar til þeirra	Framleiðsla: <ul style="list-style-type: none"> — úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran — úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar 	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 30% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar	
9113	Úrólar, úrbönd og úrfestar, og hlutar til þeirra:			
	— Úr ódýrum málm, einnig gull- eða silfurhúðuðum, eða málm klæddum góðmálm	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
	— Annað	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
92. kafli	Hljóðfæri; hlutar og fylgihlutir til þessarar vara	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
93. kafli	Vopn og skottfæri; hlutar og fylgihlutir til þeirra	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 94. kafla	Húsgögn; rekkjubúnaður, dýnur, rúmbotnar, púðar og áþekkur stoppaður húsbúnaður; lampar og ljósabúnaður, ót.a.; ljósaskilti, ljósanafnskilti og þess háttar; forsmíðaðar byggingar, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
úr 9401 og úr 9403	Húsgögn úr ódýrum málmum sem í er notað óbólstrað baðmullarefni 300 g/m ² að þyngd eða minna	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran eða framleiðsla úr forsäumudu baðmullarefni í nr. 9401 eða 9403, enda sé: – verðmæti þess ekki yfir 25% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar og – öll hin efnin séu þegar upprunavörur og flokkast ekki undir nr. 9401 eða 9403		Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 40% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar
9405	Lampar og ljósabúnaður, þar með talin leitarljós og kastljós og hlutar til þeirra, ót.a.; ljósaskilti, ljósanafnskilti og þess háttar sem tengt er föstum ljósgjafa, og hlutar til þeirra, ót.a.	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9406	Forsmíðaðar byggingar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 95. kafla	Leikföng, leikspil og íþróttabúnaður; hlutar og fylgihlutir til þessara vara, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
9503	Önnur leikföng; smækkuð líkön (í stærðarhlutföllum) og áþekktómstundalíkön, einnig gangfær; hvers konar prautir	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 9506	Golfkylfur og hlutar þeirra	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran. Þó er heimilt að nota grófmótaða kubba við gerð golfkylfuhæsa		
úr 96. kafla	Ýmsar framleiddar vörur, þó ekki:	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		
úr 9601 og úr 9602	Unnin útskurðarefni úr dýra-, jurta- eða steinarfíkinu	Framleiðsla úr „unnum“ útskurðarefnum í sama vöruliði		
úr 9603	Sópar og burstar (þó ekki hrískústar og svipaðar vörur og burstar úr marðar- eða íkornahári), handstýrðir vélrænir gólfsópar, án hreyfils; málningarpúðar og -rúllur; skaftþvögur og þveglar	Framleiðsla úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9605	Hreinlætis-, sauma- eða snyrtisett fyrir skó og fatnað til nota á ferðalögum	Hver hlutur samstæðunnar verður að vera í samræmi við regluna sem um hann gildir og hann verður ekki hluti af samstæðunni. Þó er heimilt að hafa með hluti sem ekki eru upprunavörur, enda sé verðmæti þeirra ekki yfir 15% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi		
(1)	(2)	(3)	eða	(4)
9606	Hnappar, þrýstítölur, smellur og smelluhnappar, hnappamót og aðrir hlutar til þeirra vara; hnappaefni (button blanks)	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
9608	Kúlupennar; pennar og merkipennar með flókaoddi og öðrum gropoddi; sjálfblekningar, stylógrafpennar og aðrir pennar; eftirritunargrifflar; skrífblyántar eða renniblyántar; penna-, blyánts- og áþekk sköft; hlutar (einnig hettur og klemmur) til framangreindra vara, þó ekki vara í nr. 9609	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran Þó má nota penna eða pennaodda sem flokkast undir sama vörulið		
9612	Ritvélaborðar eða áþekk bönd með bleki eða unnin á annan hátt til áprentunar, einnig á spólum eða í hylkjum; blekpúðar, einnig með bleki eða í öskjum	Framleiðsla: – úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran – úr efnum sem í heild eru að verðmæti ekki yfir 50% af verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 9613	Kveikjarar með þrýstirafkveikju	Framleiðsla þar sem verðmæti efna í nr. 9613 er ekki yfir 30% verksmiðjuverði framleiðsluvörunnar		
úr 9614	Reykjarpípur og pípuhausar	Framleiðsla úr grófmótuðum kubbum		
97. kafli	Listaverk, safnmunir og forngripir	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran		

III. VIÐBÆTIR VIÐ VIÐAUKA A

EUR.1-flutningsskírteinið og umsókn um EUR.1-flutningsskírteini

Fyrirmæli um prentun

- Hvert eyðublað skal vera 210 x 297 mm að stærð; leyfileg frávik í lengd eru frá mínus 5 mm og upp í plús 8 mm. Pappír sá sem notaður er skal vera hvítur skrifpappír, límvatnsborinn, sem inniheldur ekki vélunninn trémassa og vegur minnst 25 g á fermetra. Hann skal vera með grænu prentuðu bakgrunnsmynstri sem gerir allar falsanir með vélrænum eða kemískum hætti augljósar.
- Lögbær yfirvöld samningsaðilanna geta áskilið sér rétt til að annast prentun skírteinanna eða falið hana viðurkenndum prentsmiðjum. Í því tilviki skal vísað til viðurkenningarinnar á hverju skírteini. Á hvert skírteini skal vera skráð nafn og

heimilisfang prentsmiðjunnar eða tákni sem gefur til kynna hver hún er. Skírteinið skal enn fremur bera raðnúmer, prentað eða ritað á annan hátt, sem auðkennir það.

EUR.1-FLUTNINGSSKÍRTEINI

1. Útflytjandi (<i>nafn, fullt heimilisfang, land</i>)	EUR.1 Nr. A 000.000		
	Sjá skýringar á bakhlið áður en eyðublaðið er útfyllt		
	2. Skírteini sem notað er í fríðindaverslun milli og <i>(tilgreinið viðkomandi land, lönd eða yfirráðasvæði)</i>		
3. Viðtakandi (<i>nafn, fullt heimilisfang, land</i>) <i>(valfrjálst)</i>	4. Land, lönd eða yfirráðasvæði þar sem framleiðsluvörurnar teljast upprunnar	5. Ákvörðunarland, -lönd eða -yfirráðasvæði	
	7. Athugasemdir		
6. Upplýsingar um flutning (valfrjálst)	7. Athugasemdir		
8. Vörunúmer; merki og númer á stykkjum; fjöldi og tegund umbúða ⁽¹⁾; vörulýsing	9. Brúttóþyngd (kg) eða önnur mælieining (líttrar, m³ o.s.frv.)	10. Vörureikningar (valfrjálst)	
11. ÁRITUN YFIRVALDA Yfirlýsingin staðfest Útflutningsskjal ⁽²⁾ Eyðublað nr. Stimpill Frá Tollstöð Útgáfuland eða -yfirráðasvæð Dagsetning <i>(Undirritun)</i>	12. YFIRLÝSING ÚTFLYTJANDA Ég undirritaður lýsi yfir að ofangreindar vörur fullnægja skilyrðum fyrir útgáfu þessa skírteinis Staður og dagsetning: <i>(Undirritun)</i>		

1) Ef vörur eru ekki í umbúðum skal tilgreina stykkjatölu eða rita „búlkavara“ eftir því sem við á

2) Útfyllist aðeins ef reglur í útflutningslandinu eða -yfirráðasvæðinu mæla svo fyrir

<p>13. BEIÐNI UM SANNPRÓFUN, til</p>	<p>14. NIÐURSTAÐA SANNPRÓFUNAR</p> <p>Sannprófun hefur leitt í ljós að þetta skírteini ⁽¹⁾</p> <p>☐ var gefið út af því tollyfirvaldi sem tilgreint er í skírteininu og að upplýsingar þær sem í því eru gefnar eru réttar.</p> <p>☐ uppfyllir ekki skilyrði um áreiðanleika og nákvæmni (sjá meðfylgjandi athugasemdir).</p>
<p>Farið er fram á sannprófun á áreiðanleika og nákvæmni upplýsinga</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;"><i>(Staður og dagsetning)</i></p> <p style="text-align: right;"><i>Stimpill</i></p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;"><i>(Undirskrift)</i></p>	<p>.....</p> <p style="text-align: center;"><i>(Staður og dagsetning)</i></p> <p style="text-align: right;"><i>Stimpill</i></p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;"><i>(Undirskrift)</i></p> <p>.....</p> <p>⁽¹⁾ Setjið X í viðeigandi reit</p>

ATHUGASEMDIR

1. Á flutningsskírteini má hvorki afmá það sem ritað hefur verið né rita ofan í það sem fyrir er. Breytingar skulu gerðar þannig að strikað er yfir röngu atriðin en hinum réttu er bætt við. Sá sem fyllir út skírteinið skal rita upphafsstafi sína við allar breytingar sem þannig eru gerðar og skulu þær staðfestar af tollyfirvöldunum í landinu eða á yfirráðasvæðinu þar sem skírteinið er gefið út.
2. Óheimilt er að skilja eftir eyðu milli vöruliða á skírteininu og fyrir framan hvern vörulið ber að skrá vörunúmer. Strax á eftir síðasta vöruliðnum skal draga lárétt strik. Eyðu þá sem eftir verður ónotuð skal strika yfir þannig að engu verði aukið við síðar.
3. Vörunum skal lýst í samræmi við viðskiptavenjur og af nægilegri nákvæmni til að unnt sé að þekkja þær af lýsingunni.

UMSÓKN UM FLUTNINGSSKRÍRTEINI

1. Útflytjandi (<i>nafn, fullt heimilisfang, land</i>)	EUR.1 Nr.A 000.000		
	Sjá skýringar á bakhlið áður en eyðublaðið er útfyllt		
3. Viðtakandi (<i>nafn, fullt heimilisfang, land</i>) <i>(valfrjálst)</i>	2. Skírteini sem notað er í fríðindaverslun milli <hr style="border-top: 1px dotted black;"/> og <hr style="border-top: 1px dotted black;"/> <i>(tilgreinið viðkomandi land, lönd eða yfirráðasvæði)</i>		
	4. Land, lönd eða yfirráðasvæði þar sem framleiðsluvörurnar teljast upprunnar	5. Ákvörðunarland, -lönd eða –yfirráðasvæði	
6. Upplýsingar um flutning (valfrjálst)	7. Athugasemdir		
8. Vörunúmer; merki og númer á stykkjum; fjöldi og tegund umbúða ⁽¹⁾; vörulýsing	9. Brúttóþyngd (kg) eða önnur mælieining (lítrar, m³ o.s.frv.)	10. Vörureikningar <i>(valfrjálst)</i>	

1) Ef vörur eru ekki í umbúðum skal tilgreina stykkjatölu eða rita „búlkavara“ eftir því sem við á

YFIRLÝSING ÚTFLYTJANDA

Ég undirritaður, útflytjandi þeirra vara, sem lýst er á framhlið,

LÝSI YFIR að vörurnar fullnægja skilyrðum fyrir útgáfu á viðfestu skírteini;

TILGREINI þau atvik sem ráða því að þessar vörur teljast fullnægja ofangreindum skilyrðum:

.....
.....
.....
.....

LEGG FRAM eftirfarandi gögn þessu til stuðnings ⁽¹⁾:

.....
.....
.....
.....

SKULDBIND MIG til að leggja fram, verði þess krafist af réttum yfirvöldum, öll sönnunargögn sem þau kunna að telja nauðsynleg til að viðfest skírteini verði gefið út, svo og til að samþykkja að viðkomandi yfirvöld athugi bókhald mitt og framleiðsluferli framangreindra vara, verði þess krafist:

ÓSKA EFTIR útgáfu á viðfestu skírteini vegna þessara vara.

.....

(Staður og dagsetning)

.....

(Undirskrift)

⁽¹⁾ Til dæmis: innflutningsskjöl, flutningsskírteini, vörureikningar, yfirlýsingar framleiðenda o.s.frv., varðandi þær framleiðsluvörur sem notaðar hafa verið við framleiðslu eða þær vörur sem fluttar eru út aftur í óbreyttu ástandi.

VIÐBÆTIR IV VIÐ VIÐAUKA A

Yfirlýsing á vörureikningi

Yfirlýsing á vörureikningi, en texti hennar kemur fram á hér á eftir, skal gerð í samræmi við neðanmálgreinarnar. Hins vegar þarf ekki að endurtaka neðanmálgreinarnar.

Ensk útgáfa

The exporter of the products covered by this document (customs authorization No ... ⁽¹⁾) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ... preferential origin ⁽²⁾.

Dýsk útgáfa

Der Ausführer (Ermächtigter Ausführer; Bewilligungs-Nr. ... ⁽¹⁾) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte ... Ursprungswaren sind ⁽²⁾.

Frönsk útgáfa

L'exportateur des produits couverts par le présent document (autorisation douanière n° ... ⁽¹⁾) déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle ... ⁽²⁾.

Ítölsk útgáfa

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento (autorizzazione doganale n. ... ⁽¹⁾) dichiara che, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale ... ⁽²⁾.

Íslensk útgáfa

Útflytjandi framleiðsluvara sem skjal þetta tekur til (leyfi tollyfirvalda nr. ... ⁽¹⁾), lýsir því yfir að vörurnar séu, ef annars er ekki greinilega getið, af ... friðindauppruna ⁽²⁾.

Norsk útgáfa

Eksporthøren av produktene omfattet av dette dokument (tollmyndighetenes autorisasjonsnr. ... ⁽¹⁾) erklærer at disse produktene, unntatt hvor annet er tydelig angitt, har ... preferanseopprinnelse ⁽²⁾.

.....⁽³⁾
(Staður og dagsetning)

.....⁽⁴⁾
(Undirskrift útflytjanda;
auk þess þarf nafn þess sem undirritar
yfirlýsinguna að koma fram með
SKÝRUM STÖFUM)

¹ Þegar viðurkenndur útflytjandi, í skilningi 22. gr. þessa viðauka, gefur út yfirlýsingu á vörureikningi skal leyfisnúmer hans koma fram í þessari eyðu. Ef yfirlýsingin er ekki gefin út af viðurkenndum útflytjanda skal svigagreinin felld burt eða skilin eftir eyða.

² Hér á að tilgreina uppruna vörunnar.

³ Ekki er þörf á að taka þetta sérstaklega fram ef upplýsingarnar koma fram á skjalinu sjálfu.

⁴ Sjá 5. mgr. 21. gr. þessa viðauka. Ef þess er ekki krafist að útflytjandi skrifi undir eigin hendi felur það jafnframt í sér að ekki er þörf á að taka fram nafn þess sem undirritar.

V. VIÐBÆTIR VIÐ VIÐAUKA A

Valkvæðar upprunareglur fyrir viðskipti innan EFTA með tilteknar framleiddar tóbaksvörur

1. gr.

Útflytjanda er heimilt að velja að beita annaðhvort aðvinnslureglum í 3. gr. þessa viðbætis eða viðeigandi aðvinnslureglum fyrir viðkomandi framleiðsluvöru í II. viðbæti við viðauka A í þessum samningi, að því er varðar eftirtaldar framleiðsluvörur sem flokkast undir ST-númer:

24.02 Vindlar, einnig endaskornir, smávindlar og vindlingar, úr tóbaki eða tóbakslíki

24.03 Önnur framleiðsla úr tóbaki og framleitt tóbakslíki; jafnblandað eða endurunnið tóbak; tóbakskjarnar og tóbaksseyði

og framleiddar í EFTA-ríki og sem heimilt er að veita fríðindameðferð í samræmi við þennan samning.

2. gr.

Þegar beita á upprunareglu í 3. gr. þessa viðbætis skal beita viðauka A við þennan samning að breyttu breytanda, að öðru leyti en því sem kveðið er á um í 4., 5. og 6. gr. hér á eftir.

3. gr.

Valkvæðar upprunareglur sem gilda um framleiðsluvörur sem um getur í 1. gr. þessa viðbætis.

ST-númer	Vörulýsing	Aðvinnsla efna, sem ekki teljast upprunaefni, er veitir upprunaréttindi	
1	2	3	4
24.02	Vindlar, einnig endaskornir, smávindlar og vindlingar, úr tóbaki eða tóbakslíki	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran	
24.03	Önnur framleiðsla úr tóbaki og framleitt tóbakslíki; jafnblandað eða endurunnið tóbak; tóbakskjarnar og tóbaksseyði	Framleiðsla úr efnum sem flokkast öll undir aðra vöruliði en framleiðsluvaran	

4. gr.

Að því er varðar framkvæmd þessa viðbætis verða framleiðsluvörur, sem öðlast upprunaréttindi í samræmi við ákvæði 3. gr. þessa viðbætis, að fá aðvinnslu í EFTA-ríkjunum.

5. gr.

Ef upprunareglum í 3. gr. þessa viðbætis er beitt og upprunavörur í 1. gr. þessa viðbætis fá, samkvæmt þessum samningi, aðra meðferð en innflutningur slíkra framleiðsluvara er falla undir fríðindasamninga sem EFTA-ríkin hafa gert við Evrópubandalagið eða annað land, eins og um getur í 4. gr. í viðauka A við þennan samning, skulu framleiðsluvörur njóta fríðindameðferðarinnar, sem kveðið er á um í þessum samningi, hafi þeim fylgt sönnun um uppruna, sem um getur í V. bálki við viðauka A við þennan samning, sem EFTA-ríki gefur út eða útbýr og skal á hana ritað „Beiting V. viðbætis við viðauka A“ annaðhvort í reit 7 „Athugasemdir“ á EUR.1-flutningsskráteini eða sett sem texti við yfirlýsingu á vörureikningi.

6. gr.

Einungis má eiga viðskipti með framleiðsluvörur, sem hafa fengið upprunaréttindi í samræmi við upprunareglurnar í 3. gr. þessa viðbætis, innan EFTA-ríkjanna og er óheimilt að flytja þær aftur út í sama ástandi sem upprunavöru til Evrópubandalagsins eða annars lands sem um getur í 4. gr. í viðauka A við þennan samning eða nota þær sem upprunaefni vegna uppsöfnunar réttinda við framleiðslu annarrar vöru sem flytja á út til Evrópubandalagsins eða annars lands eins og um getur í 4. gr. í viðauka A við þennan samning.

VIÐAUKI B

um gagnkvæma aðstoð stjórnvalda í tollamálum

1. gr.

Skilgreiningar

Að því er þennan viðauka varðar merkir:

- a) „vörur“: allar vörur sem falla undir 1.–97. kafla í samræmdu tollskránni án tillits til gildissviðs samningsins um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu, er nefnist hér á eftir „EFTA-samningurinn“;
- b) „tollalöggjöf“ lagaleg eða réttarfarsleg ákvæði sem einstök EFTA-ríki, er nefnast hér á eftir „aðildarríkin“, samþykkja um innflutning, útflutning og umflutning vöru og meðhöndlun hennar samkvæmt hvaða tollareglum sem er, að meðtöldu banni, takmörkunum og eftirliti;
- c) „yfirvald sem sækir um“: lögbært stjórnvald skipað af aðildarríki til þess að sækja um aðstoð í tollamálum;
- d) „yfirvald sem leitað er til“: lögbært stjórnvald skipað af aðildarríki til þess að taka við beiðnum um aðstoð í tollamálum;
- e) „brot á tollalöggjöf“: hvert brot á tollalöggjöf svo og hverja tilraun til þess að brjóta þá löggjöf.

2. gr.

Gildissvið

1. Aðildarríkjunum ber að veita hvert öðru gagnkvæma aðstoð, á sviðum sem eru innan marka valdsviðs þeirra og á þann hátt og með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessum viðauka, við að tryggja að löggjöfinni sé rétt beitt, einkum með því að koma í veg fyrir, ljóstra upp um og rannsaka brot á þeirri löggjöf.
2. Aðstoð í tollamálum, eins og kveðið er á um í þessum viðauka, á við um hvert það stjórnvald aðildarríkjanna sem er til þess bært að beita ákvæðum þessa viðauka. Hún hefur ekki áhrif á reglur um gagnkvæma aðstoð í sakamálum. Hún tekur heldur ekki til upplýsinga sem eru fengnar í krafti þess valds sem notað er að beiðni dómsyfivalda, nema þau hafi áður veitt samþykki sitt fyrir því að slíkar upplýsingar verði veittar.

3. gr.

Aðstoð samkvæmt beiðni

1. Að beiðni yfirvalds sem sækir um skal yfirvald sem leitað er til veita því allar viðeigandi upplýsingar svo að það geti tryggt að farið sé að tollalöggjöf, þar á meðal upplýsingar um starfsemi sem tekið hefur verið eftir eða skipulögð og stríðir eða gæti strítt gegn slíkri löggjöf.
2. Að beiðni yfirvalds sem sækir um skal yfirvald sem leitað er til láta vita hvort útflutningsvörur frá yfirráðasvæði eins aðildarríkjanna hafi verið fluttar inn á yfirráðasvæði þess á réttan hátt, og tilgreina, eftir því sem við á, samkvæmt hvaða tollareglum vörurnar voru meðhöndlaðar.
3. Að beiðni yfirvalds sem sækir um skal yfirvald sem leitað er til gera nauðsynlegar ráðstafanir, innan ramma laganna, til þess að tryggja að eftirlit sé haft með:
 - a) einstaklingum eða lögpersónum ef réttmæt ástæða er til að ætla að þeir brjóti eða hafi brotið tollalöggjöf;
 - b) stöðum þar sem vörur eru geymdar á þann hátt að ástæða er til að ætla að þær styðji við starfsemi sem er brot á tollalöggjöf;
 - c) vöruflutningum ef tilkynnt hefur verið að þeir geti haft í för með sér alvarlegt brot á tollalöggjöf;
 - d) flutningatækjum ef réttmæt ástæða er til að ætla að þau hafi verið, séu eða geti verið notuð í starfsemi sem er brot á tollalöggjöf.

4. gr.

Aðstoð veitt að eigin frumkvæði

- Aðildarríkin skulu, að eigin frumkvæði og í samræmi við lög, reglur og aðra lagagerninga, veita hvert öðru aðstoð telji þau það nauðsynlegt við beitingu á tollalöggjöf, einkum þegar þau fá upplýsingar sem lúta að:
- starfsemi sem stríðir gegn eða virðast stríða gegn slíkri löggjöf og gætu verið gagnlegar öðrum aðildarríkjum,
 - nýjum úrræðum eða aðferðum sem beitt er til þess að vinna að slíkri starfsemi,
 - vörum sem vitað er að tengjast alvarlegu broti á tollalöggjöf,
 - einstaklingum eða lögpersónum ef réttmæt ástæða er til að ætla að þeir brjóti eða hafi brotið alvarlega á tollalöggjöf,
 - flutningatækjum ef réttmæt ástæða er til að ætla að þau hafi verið notuð, séu notuð eða geti verið notuð við starfsemi sem er alvarlegt brot á tollalöggjöf.

5. gr.

Afhending/Tilkynningar

Að beiðni yfirvalds sem sækir um skal yfirvald sem leitað er til gera allar nauðsynlegar ráðstafanir í samræmi við löggjöf sína til þess að:

- afhenda öll skjöl,
 - tilkynna allar ákvarðanir, og aðra réttargerninga sem eru hluti af þeirri málsmeðferð sem um ræðir,
- sem heyra undir gildissvið þessa viðauka til viðtakanda sem er búsettur eða hefur staðfestu á yfirráðasvæði þess. Í því tilviki skal 3. mgr. 6. gr. gilda um beiðni um afhendingu eða tilkynningu.

6. gr.

Form og efni aðstoðarbeiðna

1. Beiðnir sem eru lagðar fram samkvæmt þessum viðauka skulu vera skriflegar. Nauðsynleg skjöl fyrir framkvæmd slíkrar beiðni skulu fylgja þeim. Í brýnum tilvikum er leyfilegt að samþykkja munnlegar beiðnir en þær skal þegar í stað staðfesta skriflega.
2. Beiðnir sem lagðar eru fram samkvæmt 1. mgr. skulu fela í sér eftirfarandi upplýsingar:
 - a) hvaða yfirvald leggur fram beiðnina,
 - b) hvaða ráðstöfun farið er fram á,
 - c) markmið með og ástæða fyrir beiðninni,
 - d) hvaða lög, reglur og annar lagagerningur eru málinu viðkomandi,
 - e) upplýsingar sem eru eins nákvæmar og tæmandi og unnt er um einstaklinga eða lögaðila sem rannsóknin beinist að,
 - f) yfirlit yfir þau atriði sem málið varðar og fram komnar fyrirspurnir, nema í þeim tilvikum sem kveðið er á um í 5. gr.
3. Beiðnir skulu lagðar fram á opinberu tungumáli þess yfirvalds sem leitað er til eða á tungumáli sem það yfirvald samþykkir.
4. Ef beiðni fullnægir ekki formkröfum er hægt að fara fram á að hún verði leiðrétt eða fullgerð; þó má óska eftir því að varúðarráðstafanir verði gerðar.

7. gr.

Beiðnum framfylgt

1. Til þess að framfylgja beiðni um aðstoð skal yfirvaldið, sem leitað er til, veita fyrirbyggjandi upplýsingar, annast viðeigandi rannsókn eða láta rannsókn fara fram, innan marka valdsviðs síns og með öllum tiltækum ráðum, eins og það væri að bregðast við að eigin frumkvæði eða að beiðni annarra yfirvalda sama aðildarríkis. Þetta ákvæði á einnig við stjórnsýsludeildina sem yfirvaldið, sem leitað er til, beinir beiðninni til ef það er ekki einfært um að bregðast við.
2. Beiðnum um aðstoð skal framfylgt í samræmi við lög, reglur og annan lagagerning aðildarríkisins sem leitað er til.
3. Embættismenn með fullt umboð aðildarríkis geta, með samþykki annars hlutaðeigandi aðildarríkis og með fyrirvara um skilyrði sem síðarnefnda aðildarríkið setur, fengið upplýsingar um brot á tollalöggjöf sem yfirvaldið, sem sækir um, þarf á að halda vegna þessa viðauka frá skrifstofum yfirvaldsins sem leitað er til eða annars yfirvalds sem það ber ábyrgð á.
4. Embættismenn aðildarríkis geta, með samþykki hlutaðeigandi aðildarríkis og með þeim skilyrðum sem það setur, verið viðstaddir rannsókn sem fram fer á yfirráðasvæði síðarnefnda aðildarríkisins.

8. gr.

Upplýsingum komið á framfæri

1. Yfirvald sem leitað er til skal senda niðurstöður rannsókna til yfirvalds sem sækir um í formi skjala, staðfesta afrita skjala, skýrslna og sambærilegra gagna.
2. Í staðinn fyrir skjölin sem kveðið er á um í 1. mgr. geta komið hvers kyns tölvugögn sem unnin eru í sama skyni.

9. gr.

Undantekningar frá þeirri skyldu að veita aðstoð

1. Aðildarríkin geta neitað að veita þá aðstoð sem kveðið er á um í þessum viðauka ef hún:
 - a) er líkleg til að hafa áhrif á fullveldi, allsherjarreglu, öryggi eða aðra mikilvæga hagsmuni; eða
 - b) tekur til annarra reglna um gjaldeyri eða skatta en þeirra sem varða tolla; eða
 - c) rýfur iðnaðar- eða viðskiptaleynd eða ljóstrar upp um atvinnuleyndarmál.
2. Ef yfirvald óskar eftir aðstoð sem það væri sjálft ekki fært um að veita ef um væri beðið ber að vekja athygli á því í beiðninni. Það er undir yfirvaldinu, sem leitað er til, komið hvernig það bregst við slíkri beiðni.
3. Ef hætt er við aðstoð eða synjað um hana skal þegar í stað tilkynna það yfirvaldinu sem sækir um og geta um ástæðu fyrir synjuninni.

10. gr.

Trúnaðarskylda

1. Upplýsingar sem veittar eru í samræmi við þennan viðauka, í hvaða formi sem það er gert, skulu vera trúnaðarmál eða aðgangur að þeim takmarkaður. Þær heyra undir opinbera þagnarskyldu og njóta verndar í samræmi við viðeigandi lög sem gilda hjá aðildarríkinu sem fékk þær um sambærilegar upplýsingar.
2. Því aðeins er heimilt að skiptast á persónuupplýsingum, þ.e. öllum upplýsingum er tengjast persónugreindum eða persónugreinanlegum einstaklingi, að viðtökuríkið skuldbindi sig til að veita slíkum gögnum í það minnsta jafngóða vernd og ætti við í sams konar tilvikum í aðildarríkinu sem lætur þær í té.

11. gr.

Notkun upplýsinga

1. Aðfengnar upplýsingar skal eingöngu nota í tengslum við þennan viðauka. Fari aðildarríki fram á að nota slíkar upplýsingar í öðrum tilgangi skal það leita fyrir fram eftir skriflegu samþykki þess stjórnvalds sem veitti þær. Slík notkun skal vera háð þeim takmörkunum sem það stjórnvald setur. Slíkar upplýsingar má veita öðrum yfirvöldum sem beinlínis berjast gegn ólöglegri eiturlyfjasölu.
2. Ákvæði 1. mgr. koma ekki í veg fyrir notkun upplýsinga í hvers konar málarekstri af hálfu dómstóla eða stjórnvalda sem stofnað er til vegna þess að ekki hefur verið farið að tollalöggjöf. Tilkynna skal lögbæra yfirvaldinu, sem veitti upplýsingarnar, um slíka notkun þegar í stað.

3. Aðildarríkin geta, í skráðum sönnunargögnum sínum, skýrslum og vitnisburði og í málarekstri og kærur sem koma fyrir dómstóla, notað upplýsingar sem fengist hafa og skjöl sem hafa verið skoðuð sem sönnunargögn í samræmi við ákvæði þessa viðauka.

12. gr.

Sérfræðingar og vitni

Veita má embættismanni yfirvalds, sem leitað er til, heimild til þess að koma fyrir rétt, innan marka veittrar heimildar, sem sérfræðingur eða vitni í málarekstri fyrir dómstólnum eða stjórnvöldum í málum sem þessi viðauki tekur til í lögsögu annars aðildarríkis, og að leggja fram hluti, skjöl eða staðfest afrit þeirra eftir því sem nauðsynlegt er vegna málareksturs. Í beiðni um komu verður að tilgreina sérstaklega um hvaða málefni og í krafti hvaða stöðu eða hæfni embættismaðurinn verður yfirheyrður.

13. gr.

Kostnaður vegna aðstoðar

Aðildarríkin skulu fella niður allar kröfur á hendur hvert öðru um endurgreiðslu kostnaðar sem stofnað er til samkvæmt þessum viðauka, nema, eftir því sem við á, greiðslur til sérfræðinga og vitna og til túlka og þýðenda sem eru ekki í þjónustu hins opinbera.

14. gr.

Beiting

1. Beiting þessa viðauka skal falin töllyfivöldum aðildarríkjanna. Þau skulu taka ákvarðanir um allar nauðsynlegar hagnýtar ráðstafanir og fyrirkomulag vegna beitingar hans, með hliðsjón af reglum um upplýsingavernd.
2. Aðildarríkjunum ber að hafa samráð og veita síðan hvert öðru, fyrir milligöngu aðalskrifstofu EFTA, nákvæmar upplýsingar um þær framkvæmdarreglur sem samþykktar eru í samræmi við ákvæði þessa viðauka. Þau skulu einkum láta hvert öðru í té skrá yfir lögbær yfirvöld sem hafa heimild til að hlutast til um mál samkvæmt þessum viðauka.

15. gr.

Fylling

Þessi viðauki skal koma til fyllingar en ekki hindra beitingu samninga um gagnkvæma aðstoð stjórnsýslustofnana sem gerðir hafa verið eða kunna að verða gerðir milli aðildarríkjanna og þriðju landa, svo og milli aðildarríkja Evrópubandalaganna og aðildarríkja EFTA og/eða þriðju landa. Hann skal ekki heldur koma í veg fyrir enn víðtækari gagnkvæma aðstoð sem veitt er samkvæmt slíkum samningum.

VIÐAUKI C

Skrá yfir landbúnaðarvörur og vörur unnar úr hráefni úr landbúnaði, sem um getur í 1. mgr. 8. gr.¹

ST-númer	Vörulýsing
	I. HLUTI
04.03	Áfir, hleypt mjólk og rjómi, jógúrt, kefir og önnur gerjuð eða sýrð mjólk og rjómi, einnig kjarnað eða með viðbættum sykri eða öðru sætuefni, eða bragðbætt eða með ávöxtum eða kakói:
10	-Jógúrt:
úr 10	--Með kakói
90	-Annað:
úr 90	--Bragðbætt eða með ávöxtum eða kakói
07.10	Matjurtir (ósoðnar eða soðnar með gufu eða í vatni), frystar:
40	-Sykurmaís (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
07.11	Matjurtir, rotvarðar til bráðabirgða (t.d. með brennisteinstvöldisgasi, saltlegi, brennisteinssýrtingi eða öðrum rotvarnarlausnum), en óhæfar í því ástandi til manneldis:
90	-Aðrar matjurtir; matjurtablöndur:
úr 90	--Sykurmaís (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
13.02	Jurtasafar og jurtakjarnar; pektínefni, pektínöt og pektöt; agar og önnur jurtaflím og hleypiefni, einnig umbreytt, unnið úr vörum úr jurtarfkínu:
	-Jurtaslím og hleypiefni, einnig umbreytt, unnið úr vörum úr jurtarfkínu:
31	--Agar:
úr 31	---Umbreytt
32	--Jurtaslím og hleypiefni, einnig umbreytt, unnið úr fuglatrésbaunum, -fræi eða gúarfræi:
úr 32	---Umbreytt
39	--Annað:
úr 39	---Umbreytt
17.02	Annar sykur, þar með talinn kemískt hreinn laktósi, maltósi, glúkósi og frúktósi, í föstu formi; sykursíröp sem inniheldur hvorki bragðefni né litarefni; gervihunang, einnig blandað náttúrlegu hunangi; karamel:
50	-Kemískt hreinn frúktósi
17.04	Sætindi (þar með talið hvítt súkkulaði) án kakóinnihalds
18.06	Súkkulaði og önnur matvæli úr kakói
19.01	Maltkjarni; matvæli úr mjöli, fín- eða gröfmöluðu, sterkju eða maltkjarna, sem ekki inniheldur kakóduft eða inniheldur minna en 50% miðað við þyngd af kakódufti ót.a.; matvæli úr vörum í nr. 04.01 til 04.04 sem ekki innihalda kakóduft eða innihalda minna en 10%, miðað við þyngd, af kakói, ót.a.:
10	-Barnamatur, í smásöluumbúðum:
úr 10	--Matvæli úr vörum í nr. 04.01 til 04.04
20	-Blöndur og deig til framleiðslu á brauðvörum í nr. 19.05:
úr 20	--Matvæli úr vörum í nr. 04.01 til 04.04
90	-Annað:
úr 90	--Maltkjarni og matvæli úr vörum í nr. 04.01 til 04.04
19.02	Pasta, einnig soðin eða fyllt (með kjöti eða öðrum efnum) eða unnin á annan hátt, svo sem spaghetí, makkarónur, núðlur, lasagna, gnocchi, ravióli, kannellóni; kúskús, einnig unnið:
	-Ósoðin pasta, ekki fyllt eða unnin á annan hátt:
11	
19	
20	
úr 20	--Annað en vörur sem innihalda meira en 20%, miðað við þyngd af pylsum, kjöti, hlutum af dýrum eða blóði eða hvers kyns blöndu af því
30	-Önnur pasta

¹ Ath.: ST-númer 07.11, 20.01, 20.04: Til sykurmaíss, sem um getur í þessum vörulíðum í I. hluta viðauka C, teljast ekki blöndur af sykurmaís og öðrum vörum í þessum vörulíðum. Slíkar blöndur falla undir III. hluta viðauka C.

ST-númer	Vörulýsing
40	-Kúskús
19.04	Matvæli úr belgdu eða steiktu korni eða kornvörum (t.d. kornflögur); korn, annað en maís, sem grjón, forsoðið eða unnið á annan hátt
19.05	Brauð, sætabrauð, kökur, kex og aðrar brauðvörur, einnig með kakói; altarisbrauð, lyfjahylki, innsiglunaroblátur, rísþynnur og áþekkar vörur:
20	-Hunangskökur (engiferkökur) og þess háttar
30	-Sætakex; vöfflur og kexþynnur
40	-Tvíbökur, ristað brauð og áþekkar ristaðar vörur
90	-Annað:
úr 90	--Annað en brauð, sem ekki inniheldur viðbætt hunang, egg, ost eða ávexti og ekki meira en 5% sykur miðað við þyngd þurrefnis, og ekki meira en 5% fitu
20.01	Matjurtir, ávextir, hnetur og aðrir ætir plöntuhlutar, unnið eða rotvarið með ediki eða edikssýru:
90	-Annað:
úr 90	--Sykurmaís (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
20.04	Aðrar matjurtir, unnar eða rotvarðar á annan hátt en með ediki eða edikssýru, frýstar:
90	-Aðrar matjurtir eða matjurtablöndur:
úr 90	--Sykurmaís (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
20.05	Aðrar matjurtir, unnar eða rotvarðar á annan hátt en með ediki eða edikssýru, ófrýstar:
80	-Sykurmaís (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
21.01	Kjarni, kraftur og seyði úr kaffi, tei eða maté og framleiðsla að stofni til úr þessum vörum eða að stofni til úr kaffi, tei eða maté; brenndar síkóríurætur og annað brennt kaffilíki, og kjarni, kraftur og seyði úr þeim:
10	-Kjarni, kraftur og seyði úr kaffi og framleiðsla að stofni til úr þessum kjarna, krafti eða seyði eða að stofni til úr kaffi:
úr 10	--Framleiðsla að stofni til úr kaffi
20	-Kjarni, kraftur og seyði úr tei eða maté og framleiðsla að stofni til úr þessum kjarna, krafti eða seyði eða að stofni til úr tei eða maté:
úr 20	--Framleiðsla að stofni til úr tei eða maté
30	-Brenndar síkóríurætur og annað brennt kaffilíki, og kjarni, kraftur og seyði úr þeim
21.03	Sósur og framleiðsla í þær; blönduð bragðefni og blönduð bragðbættiefni; mustarðsmjöl, fín- eða grófmalað, og unninn mustarður:
10	-Sojasósa
20	-Tómatsósur
90	-Annað
21.04	Súpur og seyði og framleiðsla í það; jafnblönduð samsett matvæli:
10	-Súpur og seyði og framleiðsla í það
20	-Jafnblönduð samsett matvæli:
úr 20	--Sem ekki innihalda kjöt eða hluta af dýrum
21.05	Rjómaís og annar ís til manneldis, einnig með kakóinnihaldi:
úr 21.05	-Vörur í þessum vörulið, þó ekki rjómaís sem inniheldur fitu en ekki kakó
21.06	Matvæli, ót.a.:
10	-Prótínseyði og textúruð prótínefni
90	-Annað:
úr 90	--Vörur þessa undirliðar, þó ekki:
	(a) Fitufleyti og svipuð framleiðsla sem inniheldur meira en 15% af mjólkurfitu miðað við þyngd
	(b) Bragðbætt eða litað sykursýróp
22.02	Vatn, þar með talið ölkelduvatn og loftblandað vatn, með viðbættum sykri eða öðru sætuefni eða bragðbætt, og aðrar óáfengar drykkjarvörur, þó ekki ávaxtasafar eða matjurtasafar í nr. 20.09.
22.03	Öl gert úr malti
22.08	Ömengað etylalkóhól að alkóhólstyrkleika 80% eða minna miðað við rúmmál; áfengir vökvar, líkjórar og aðrar áfengar drykkjarvörur; samsettar alkóhólblöndur til nota við framleiðslu á drykkjarvörum:

ST-númer	Vörulýsing
10	-Samsettar alkóhólblöndur til nota við framleiðslu á drykkjarvörum
20	-Áfengir vökvar eimaðir úr þrúguvíni eða þrúguhrati:
úr 20	--Áfengir vökvar eimaðir úr þrúguvíni
30	-Viskí
40	-Romm og tafía
50	-Gin og genever
90	-Annað:
úr 90	--Áfengir vökvar eimaðir úr korni; áfengir vökvar eimaðir úr melassa; ákavíti, eftirlíkingar af rommi og vodka; áfengir drykkir byggðir á áðurgreindum áfengum vökvum og á viskí, rommi, tafíu, gini og genever; fikjukoníak; líkjörar og áfengisblöndur
29.05	Raðtengd alkóhól ásamt halógen-, sulfó-, nítró- eða nítrósóafleiðum þeirra:
	-Önnur pólyhydrísk alkóhól:
43	--Mannítól
44	--D-glúkitól (sorbitól)
29.40	Sykrur, kemískt hreinar, þó ekki súkrósi, laktósi, maltósi, glúkósi og frúktósi; sykrueutar og sykruestrar, og sölt þeirra, þó ekki vörur í nr. 29.37, 29.38 eða 29.39:
úr 29.40	-Sorbósi og sölt hans og estrar
30.01	Kirtlar og önnur líffæri til lækninga, þurrkað, einnig í duftformi; kjarni til lækninga, úr kirtlum eða öðrum líffærum eða úr seyti þeirra; heparín og sölt þess; önnur efni úr mönnum eða dýrum framleidd til lækninga eða varnar gegn sjúkdómum, ót.a.:
90	-Annað:
úr 90	--Heparín og sölt þess
35.01	Kasín, kasínöt og aðrar kasínafleiður; kasín lím:
90	-Annað:
úr 90	--Kasín lím
35.02	Albúmín, albúmínöt og aðrar albúmínafleiður:
10	-Eggjaalbúmín
90	-Annað:
úr 90	--Mjólkuralbúmín (mjólkurhvíta)
35.05	Dextrín og önnur umbreytt sterkja (t.d. forgelatíneruð eða estruð sterkja); lím að meginstofni úr sterkju eða dextríni eða annarri umbreyttri sterkju
35.07	Ensím; unnin ensím, ót.a.:
90	-Annað:
úr 90	--Unnin ensím sem innihalda efni sem hafa næringargildi
38.09	Áferðar- og íburðarefni (finishing agents), litberar til að hraða litun eða festingu litunarefna og aðrar vörur og blöndur (t.d. fyllir og litfestir) sem notað er í textíl-, pappír-, leður- eða skyldum iðnaði, ót.a.:
10	-Að stofni til úr sterkjukennendum efnum
	-Annað:
91	--Til nota í textíliðnaði:
úr 91	---Með 30% eða meira heildarinnihald sterkju eða afleiðum sterkju, miðað við þyngd
92	--Til nota í pappírsiðnaði:
úr 92	---Með 30% eða meira heildarinnihald sterkju eða afleiðum sterkju, miðað við þyngd
99	--Annað:
úr 99	---Með 30% eða meira heildarinnihald sterkju eða afleiðum sterkju, miðað við þyngd
38.23	Tilbúin bindiefni fyrir málmsteypumót eða málmsteypukjarna; kemískar vörur og framleiðsla kemísku eða skylds iðnaðar (þar með taldar blöndur úr náttúrlegum efnum), ót.a.; úrgangsefni kemísku eða skylds iðnaðar, ót.a.:
10	-Tilbúin bindiefni fyrir málmsteypumót eða málmsteypukjarna:
úr 10	--Að stofni til sterkja eða dextrín eða með heildarinnihald 30% eða meira af sterkju eða afleiðum sterkju
60	-Sorbitól, annað en í nr. 2905.44

ST-númer	Vörulýsing
90	-Annað:
úr 90	--Með 30% eða meira heildarinnihald miðað við þyngd af sykri, vörum sem heyra undir nr. 04.01 til 04.04, sterkju eða afleiðum sterkju
39.13	Náttúrlegar fjölliður (t.d. algínsýra) og umbreyttar náttúrlegar fjölliður (t.d. hert prótín, kemískar afleiður náttúrlegs gúmmís), ót.a., í frumgerðum:
90	-Annað:
úr 90	--Annað en hert prótín og kemískar afleiður náttúrlegs gúmmís
	II. HLUTI
04.03	Áfir, hleypt mjólk og rjómi, jógúrt, kefir og önnur gerjuð eða sýrð mjólk og rjómi, einnig kjarnað eða með viðbættum sykri eða öðru sætuefni, eða bragðbætt eða með ávöxtum eða kakói:
10	-Jógúrt:
úr 10	--Bragðbætt eða með ávöxtum en ekki með kakói
19.01	Maltkjarni; framleiðsla úr mjóli, fín- eða grófmöluðu, sterkju eða maltkjarna, sem ekki inniheldur kakóduft eða inniheldur minna en 50% miðað við þyngd af kakódufti ót.a.; matvæli úr vörum í nr. 04.01 til 04.04 sem ekki innihalda kakóduft eða innihalda minna en 10%, miðað við þyngd, af kakói, ót.a.:
10	-Barnamatur, í smásöluumbúðum:
úr 10	--Annað en framleiðsla úr vörum úr 04.01 til 04.04
20	-Blöndur og deig til framleiðslu á brauðvörum í nr. 19.05:
úr 20	--Annað en framleiðsla úr vörum úr 04.01 til 04.04
90	-Annað:
úr 90	--Annað en maltkjarni og matvæli úr vörum í nr. 04.01 til 04.04
19.03	Tapíókamjöl og tapíókalíki úr sterkju, sem flögur, grjón, perlur, sáldur eða í áþekkri mynd
19.05	Brauð, sætabrauð, kókur, kex og aðrar brauðvörur, einnig með kakói; altarisbrauð, lyfjahylki, innsiglunaroblátur, rísþynnur og áþekkar vörur:
10	-Hrökkbrauð
90	-Annað:
úr 90	--Brauð, sem ekki inniheldur viðbætt hunang, egg, ost eða ávexti og ekki meira en 5% sykurs miðað við þyngd þurrefnis, og ekki meira en 5% fitu
20.04	Aðrar matjurtir, unnar eða rotvarðar á annan hátt en með ediki eða edikssýru, frýstar:
10	-Kartöflur:
úr 10	--Fín- eða grófmalaðar eða flögur
20.05	Aðrar matjurtir, unnar eða rotvarðar á annan hátt en með ediki eða edikssýru, ófrýstar:
20	-Kartöflur:
úr 20	--Fín- eða grófmalaðar eða flögur
20.08	Ávextir, hnetur og aðrir ætir plöntuhlutur, unnið eða rotvarið á annan hátt, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætuefni eða áfengi, ót.a.:
	-Hnetur, jarðhnetur og önnur fræ, einnig blandað saman:
11	--Jarðhnetur:
úr 11	---Hnetusmjör
19	--Annað, þar með talið blöndur:
úr 19	---Blöndur að stofni til sáðkorn
	-Annað, þar með talið blöndur, aðrar en í nr. 2008.19:
99	--Annað:
úr 99	---Maís (korn) annað en sykurmaís (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
21.02	Ger (lifandi eða dauðt); aðrar einfruma örverur, dauðar (þó ekki bólu efni í nr. 30.02); unnið bökunarduft:
10	-Lifandi ger:
úr 10	--Pressuger
21.05	Rjómaís og annar ís til manneldis, einnig með kakóinnihaldi:
úr 21.05	-Rjómaís með fituinnihaldi en ekki með kakóinnihaldi
21.06	Matvæli, ót.a.:
90	-Annað:

ST-númer	Vörulýsing
úr 90	--Fitufleyti og svipuð framleiðsla sem inniheldur meira en 15% af mjólkurfitu miðað við þyngd
22.04	Vín úr nýjum þrúgum, einnig vín blönduð vínanda; þrúguþykkni annað en í nr. 20.09:
	-Annað vín; þrúguþykkni sem gerjun hefur verið hindruð eða stöðvuð í með íblöndun alkóhóls:
21	--Í tveggja lítra umbúðum eða minni:
úr 21	---Ógerjaður þrúgusafi eða ógerjað þrúguþykkni, með viðbættu alkóhóli
29	--Annað:
úr 29	---Ógerjaður þrúgusafi eða ógerjað þrúguþykkni, með viðbættu alkóhóli
22.05	Vermút og annað vín úr nýjum þrúgum bragðbætt með plöntum eða ilmeftum
22.08	Ómengið etylalkóhól að alkóhólstyrkleika minni en 80% miðað við rúmmál; áfengir vökvar, líkjörar og aðrar áfengar drykkjarvörur; samsettar alkóhólblöndur til nota við framleiðslu á drykkjarvörum:
20	-Áfengir vökvar eimaðir úr þrúguvíni eða þrúguhrati:
úr 20	--Áfengir vökvar eimaðir úr þrúguhrati
90	-Annað:
úr 90	--Annað en eftirfarandi: áfengir vökvar eimaðir úr korni; áfengir vökvar eimaðir úr melassa; ákavíti, eftirlíkingar af rommi og vodka; áfengir drykkir að stofni til úr áðurgreindum áfengum vökvum og á viskí, rommi, tafíu, gini og genever; fíkjukoníak; líkjörar og áfengisblöndur
35.01	Kasín, kasínöt og aðrar kasínafleiður; kasínlím:
10	-Kasín
90	-Annað:
úr 90	--kasínöt og aðrar kasínafleiður
	III. HLUTI
1. kafli	Lifandi dýr
2. kafli	Kjöt og ætir hlutar af dýrum:
úr 2. kafla	-Annað en hvalkjöt (úr 0208.90)
4. kafli	Mjólkurafurðir; fuglaegg; náttúrulegt hunang; ætar vörur úr dýraríkinu, ót.a.:
úr 4. kafla	-Annað en vörur í nr. 04.03, bragðbætt eða með ávöxtum eða kakói
05.04	Þarmar, blöðrur og magar úr dýrum (þó ekki úr fiski), heilt og í stykkjum:
úr 05.04	-Annað en eftirfarandi vörur: ætir þarmar, blöðrur og magar, heilt og í stykkjum, úr sauðfé, svínunum og dýrum af nautgripætt
05.11	Vörur úr dýraríkinu, ót.a.; dauð dýr í 1. eða 3. kafla, óhæf til manneldis
6. kafli	Lifandi tré og aðrar plöntur; blómlaukar, rætur og þess háttar; afskorin blóm og lauf til skrauts
7. kafli	Matjurtir og tilteknar rætur og hnyði:
úr 7. kafla	-Aðrar en eftirfarandi vörur:
	(a) hvítlaukur, nýr eða kældur (0703.20) eða þurrkaður hvítlaukur, heill, skorinn, sneiddur, mulinn eða steyttur í duft, en ekki frekar unninn (úr 0712.90)
	(b) sykurmaís (<i>Zea mays var. saccharata</i>); (úr 0710.40 og úr 0711.90)
8. kafli	Ætir ávextir og hnetur; hnyði af sítrusávöxtum eða melónum
9. kafli	Kaffi, te, maté og krydd
10. kafli	Korn
11. kafli	Malaðar vörur; malt; sterkja; inúlín; hveitiglúten
12. kafli	Olíufræ og olíurík aldin; ýmiss konar sáðkorn, fræ og aldin; plöntur til notkunar í iðnaði og til lyfja; hálmur og fóður, þó ekki:
	-Fræ af barrtrjátegundum til sáningar (úr 1209.99);
	-Sjávargróður og aðrir þörungar (1212.20)
15.01	Hreinsuð svínafeiti (lard); önnur svína- og alifuglafeiti, brædd og skírd, einnig pressuð eða unnin með upplausn
15.02	Fita af dýrum af nautgripætt, kindum eða geitum, hrá eða brædd og skírd, einnig pressuð eða unnin með upplausn
15.03	Svínafeitisterín, svínaolía, tólgarsterín, oleólía og tólgarolía, ekki gert að fleyti eða unnið á annan hátt:
15.06	Önnur dýrafeiti og -olíur og þættir þeirra, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt:

ST-númer	Vörulýsing
úr 15.06	-Önnur en feiti úr skönkum nautgripa, innflutt til tækninota
15.07 til 15.15	Órokjörjn jurtafeiti og -olífa og þættir hennar, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt, að undanskildu eftirfarandi:
	-Olíur, útdregnar úr ólífuleifum með íðefnum, til tækninota (úr 15.10);
	-Jójóbaolífa og þættir hennar (1515.60)
15.16	Feiti eða olíur úr dýra- eða jurtaríkinu og þættir þeirra, hert að fullu eða að hluta, víxlesterað, enduresterað eða elaðínerað, einnig hreinsað en ekki frekar unnið:
10	-Dýrafeiti og -olíur og þættir þeirra:
úr 10	--Aðrar en að fullu úr fiski og sjávarspendýrum
20	-Jurtafeiti og -olíur og þættir þeirra:
úr 20	--Aðrar en hertar kristpálmaolíur
15.17	Smjörlíki; blöndur eða framleiðsla til manneldis úr jurtafeiti eða -olíum eða þáttum úr mismunandi fitu eða olíum þessa kafla, þó ekki feiti eða olíur til manneldis eða þættir þeirra í nr. 15.16
15.18	Feiti eða olíur úr dýra- eða jurtaríkinu og þættir þeirra, soðið, oxað, vatnssneytt, brennisteinsborið, blásið, fjölliðað með hita í lofttömi eða í eðalgasi eða umbreytt með öðrum hætti, þó ekki það sem er í nr. 15.16; blöndur eða framleiðsla, ekki til manneldis, úr feiti eða olíum dýra- eða jurtaríkisins eða úr þáttum úr mismunandi feiti eða olíum þessa kafla, ót.a.:
úr 15.18	-Blöndur eða framleiðsla, ekki til manneldis, úr feiti eða olíum dýra- eða jurtaríkisins eða úr þáttum úr mismunandi feiti eða olíum þessa kafla, aðrar en blöndur sem eru aðallega úr vörum í nr. 15.04
16.01	Pylsur og þess háttar vörur úr kjöti, hlutum af dýrum eða blóði; matvæli gerð aðallega úr þessum vörum
16.02	Annað kjöt, hlutar af dýrum eða blóð, unnið eða rotvarið
16.03	Kjarnar og safar úr kjöti, fiski eða krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum:
úr 16.03	-Þó ekki eftirtaldar vörur:
	a) Kjötkraftur (hvalaafurð);
	b) Kjarnar og safar úr krabbadýrum, lindýrum eða öðrum vatnahryggleysingjum
	c) Safar úr fiski
17.01	Reyr- eða rófusukur og kemískt hreinn súkrósi, í föstu formi:
17.02	Annar sykur, þar með talinn kemískt hreinn laktósi, maltósi, glúkósi og frúktósi, í föstu formi; sykursíróp sem inniheldur hvorki bragðefni né litarefni; gervihunang, einnig blandað náttúrulegu hunangi; karamel:
10	-Laktósi og laktósasíróp
20	-Hlynsykur og hlynsíróp
30	-Glúkósi og glúkósasíróp sem inniheldur ekki frúktósa eða inniheldur sem þurrefni minna en 20% af frúktósa miðað við þyngd
40	-Glúkósi og glúkósasíróp sem inniheldur sem þurrefni að minnsta kosti 20% en þó minna en 50% af frúktósa miðað við þyngd
60	-Annar frúktósi og frúktósasíróp sem inniheldur sem þurrefni meira en 50% af frúktósa miðað við þyngd
90	-Annað, þar með taldar einsykrur (invert sugar):
úr 90	--Annað en kemískt hreinn maltsykur (maltósi)
17.03	Melassi unninn með kjörnun eða hreinsun sykurs
18.01	Kakóbaunir, heilar eða muldar, hráar eða brenndar
18.02	Kakóskurn, kakóhýði, kakóskæni og annar kakóúrgangur
19.02	Pasta, einnig soðin eða fyllt (með kjöti eða öðrum efnum) eða unnin á annan hátt, svo sem spaghetí, makkarónur, núðlur, lasagna, gnocchi, ravíólí, kannellóní; kúskús, einnig unnið:
20	-Fyllt pasta, einnig soðin eða unnin á annan hátt:
úr 20	--Sem inniheldur meira en 20% miðað við þyngd af pylsum, kjöti, hlutum af dýrum eða blóði eða blöndum af því
20.01	Matjurtir, ávextir, hnetur og aðrir plöntuhlutar til manneldis, unnið eða rotvarið með ediki eða ediksýru:
10	-Gúrkur og reitagúrkur
20	-Laukur
90	-Annað:
úr 90	--Annað en sykurmaís (<i>Zea mays var. saccharata</i>)

ST-númer	Vörulýsing
20.02	Tómatar, unnir eða rotvarðir á annan hátt en með ediki eða ediksýru:
10	-Tómatar, heilir eða hlutaðir
90	-Annað:
úr 90	--Annað en maukaðir tómatar eða tómatauk í loftþéttum umbúðum sem inniheldur sem þurrefni ekki minna en 25% tómata miðað við þyngd, eingöngu úr tómötum og vatni, með eða án salts eða annarra efna til rotvarnar eða bragðbætis
20.03	Sveppir og jarðsveppir, unnið eða rotvarið á annan hátt en með ediki eða ediksýru
20.04	Aðrar matjurtir, unnar eða rotvarðar á annan hátt en með ediki eða ediksýru, frýstar
10	-Kartöflur:
úr 10	--Annað en fín- eða grófmalaðar eða flögur
90	-Aðrar matjurtir og matjurtaþöndur:
úr 90	--Aðrar en sykurmaís (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
20.05	Aðrar matjurtir, unnar eða rotvarðar á annan hátt en með ediki eða ediksýru, ófrýstar:
10	-Jafnblandaðar matjurtir
20	-Kartöflur:
úr 20	--Annað en fín- eða grófmalaðar eða flögur
30	-Súrkál
40	-Ertur (<i>Pisum sativum</i>)
	-Belgaldin (<i>Vigna spp., Phaseolus spp.</i>):
51	--Belgaldin, afhýdd
59	--Annað
60	-Sperglar
70	-Ólífur
90	-Aðrar matjurtir og matjurtaþöndur
20.06	Ávextir, hnetur, ávaxtahýði og aðrir plöntuhlutar, rotvarið með sykri (gegndreypt, gljásykrað eða kristallað)
20.07	Sulta, ávaxtahlauð, mauk, ávaxta- eða hnetudeig, soðið, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætuefni
20.08	Ávextir, hnetur og aðrir ætir plöntuhlutar, unnið eða rotvarið á annan hátt, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætuefni eða áfengi, ót.a.:
	-Hnetur, jarðhnetur og önnur fræ, einnig blandað saman:
11	--Jarðhnetur:
úr 11	---Annað en hnetusmjör
19	--Annað, þar með taldar blöndur:
úr 19	---Annað en blöndur byggðar á sáðkorni
20	-Ananas
30	-Sítrusávextir
40	-Perur
50	-Apríkósur
60	-Kirsuber
70	-Ferskjur
80	-Jarðarber
	-Annað, þar með talið blöndur, aðrar en í nr. 2008.19:
91	--Pálmakjarni
92	--Blöndur
99	--Annað:
úr 99	---Annað en maís (korn)
20.09	Ávaxtasafi (þar með talið þrjúgubýkni) og matjurtasafi, ógerjaður og án viðbættis áfengis, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætuefni
21.02	Ger (lifandi eða dauð); aðrar einfruma örverur, dauðar (þó ekki bóluafni í nr. 30.02); unnið bökunarduft:
20	-Dauðt ger; aðrar einfruma örverur, dauðar:
úr 20	--Aðrar einfruma örverur, dauðar, til nota í skepnufóður
21.04	Súpur og seyði og framleiðsla í það; jafnblönduð samsett matvæli:
20	-Jafnblönduð samsett matvæli:
úr 20	--Með kjöti eða hlutum af dýrum

ST-númer	Vörulýsing
21.06	Matvæli, ót.a.:
90	-Annað:
úr 90	--Sykursíróp sem inniheldur bragðefni og litarefni
22.04	Vín úr nýjum þrúgum, einnig vín blönduð vínanda; þrúguþykkni annað en í nr. 20.09:
10	-Freyðivín
	-Annað vín; þrúguþykkni sem gerjun hefur verið hindruð eða stöðvuð í með íblöndun alkóhóls:
21	--Í tveggja lítra umbúðum eða minni:
úr 21	---Annað en ógerjaður þrúgusafi eða ógerjað þrúguþykkni, með viðbættu alkóhóli
29	--Annað:
úr 29	---Annað en ógerjaður þrúgusafi eða ógerjað þrúguþykkni, með viðbættu alkóhóli
30	-Annað þrúguþykkni
22.06	Aðrar gerjaðar drykkjarvörur (t.d. eplavín, peruvín, mjöður)
22.08	Ómengið etylalkóhól að alkóhólstyrkleika minni en 80% miðað við rúmmál; áfengir vökvar, líkjörar og aðrar áfengar drykkjarvörur; samsettar alkóhólblöndur til nota við framleiðslu á drykkjarvörum:
90	-Annað:
úr 90	--Ómengið etylalkóhól að alkóhólstyrkleika minna en 80% miðað við rúmmál
22.09	Edik og edikslíki fengið úr ediksýru
23.02	Klíð, hrat og aðrar leifar, einnig í kögglum, sem fellur til við sáldun, mölun eða vinnslu korns eða belgjurta
23.03	Leifar frá sterkjugerð og áþekkar leifar, rófudeig, bagasse og annar úrgangur frá sykurfremleiðslu, hrosti og úrgangur frá bruggun eða eimingu, einnig í kögglum
23.04	Olíukökur og aðrar fastar leifar, einnig muldar eða í kögglum, frá kjörnun sojabaunaolíu
23.05	Olíukökur og aðrar fastar leifar, einnig muldar eða í kögglum, frá kjörnun jarðhnetuolíu
23.06	Olíukökur og aðrar fastar leifar, einnig muldar eða í kögglum, frá kjörnun jurtafeiti eða jurtaolíu, þó ekki í nr. 23.04 eða 23.05
23.08	Jurtaefni og jurtaúrgangur, jurtaleifar og aukaafurðir, einnig í kögglum, sem notað er til dýraeldis, ót.a.
23.09	Framleiðsla til dýraeldis:
10	-Hunda- og kattafóður í smásöluumbúðum
90	-Annað:
úr 90	--Annað en fiskisöðkjarni
24.01	Óunnið tóbak; tóbaksúrgangur

VIÐAUKI D

Skrá yfir tollaívilnanir á landbúnaðarvörum

Tafla 1
Ívilnanir af hálfu Íslands

Íslenskt tollskrárnúmer	Vörulýsing	Gjaldskrá EFTA	
		Gildandi bestu kjör	Ívilnun
úr 1106.	Mjöl, fin- eða grófmalað, og duft úr þurrkuðum belgávöxtum í nr. 0713, úr sagó eða rótum eða hnýðum í nr. 0714 eða úr vörum í 8. kafla:		
3000	- Úr vörum í 8. kafla	0	Tollfrjálst
2008.	Ávextir, hnetur og aðrir ætir plöntuhlutar, unnið eða rotvarið á annan hátt, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni eða áfengi, ót.a.:	0	Tollfrjálst
2009.	Ávaxtasafi (þar með talið þrugubykkni) og matjurtasafi, ógerjaður og án viðbættis áfengis, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni:	20%	Tollfrjálst
úr 2309.	Framleiðsla til dýraeldis:		Tollfrjálst
1000	- Hunda- og kattafóður í smásöluumbúðum	0	Tollfrjálst
9003	-- Fóðursölt, snefilefni, bætiefni, steinefnablöndur o.þ.h., tilreitt sem skepnufóður	0	Tollfrjálst

Tafla 2

Ívilnanir af hálfu Noregs

ST-númer	Vörulýsing	Bestu kjör (2000)	EFTA
úr 02.03	Svínakjöt, nýtt, kælt eða fryst		
	- Nýtt eða kælt:		
0203.11.00	-- Skrokkar og hálfir skrokkar	24,64	23,64
	- Fryst:		
0203.21.00	-- Skrokkar og hálfir skrokkar	24,64	23,64
04.05	Smjör og önnur fita og olía fengið úr mjólk; mjólkurviðbit		
0405.10.00	- Smjör	25,19	22,39
0405.20.00	- Mjólkurviðbit	25,19	22,39
0405.90.00	- Annað	25,19	22,39
04.06	Ostur og ystingur	28,24/ 28,04/ 27,15/ 24,68	Tollfrjálst ¹
úr 04.07	Fuglseg, í skurn, ný, rotvarin eða soðin		
0407.00	- Hæneegg:		
0407.00.11	-- Til útungunar	272%	229%
0407.00.19	-- Annað	12,59	10,59
úr 05.11	Vörur úr dýraríkinu, ót.a.; dauð dýr í 1. eða 3. kafla, óhæf til manneldis:		
	- Annað:		
0511.99	-- Annað:		
	--- Blóðduft, óhæft til manneldis:		
0511.99.11	---- Til fóðurs og fóðurgerðar	3,53	2,33
0511.99.21	---- Annað	0,36	Tollfrjálst
06.04	Lauf, greinar og aðrir plöntuhlutar, án blóma eða blómknappa og grös, mosi og skófir, sem notað er í vendi eða til skrauts, nýtt, þurrkað, litað, bleikt, gegndreypt eða unnið á annan hátt:		
0604.10.00	- Mosi og skófir	1,2%	Tollfrjálst
	- Annað:		
0604.91	-- Nýtt:		
0604.91.10	--- Venushár (<i>Adiantum</i>) og Aspars, á tímabilinu 1. júní til 31. október	67%	66,9%
	--- Annað:		

¹ Innan 60 tonna innflutningskvóta.

ST-númer	Vörulýsing	Bestu kjör (2000)	EFTA
0604.91.91	---- Venushár (<i>Adiantum</i>) og Aspars, á tímabilinu 1. nóvember til 31. maí	0,12	Tollfrjálst
0604.91.92	---- Jólatré	0,12	Tollfrjálst
0604.91.99	---- Annað	0,12	Tollfrjálst
0604.99.00	-- Annað	3,9%	Tollfrjálst
úr 07.02	Tómatar, nýir eða kældir		
0702.00.30	- á tímabilinu 11. júlí til 14. október	8,86	7,86
0702.00.40	- á tímabilinu 15. október til 31. október	1,60	0,60
úr 07.03	Laukur, skalottlaukur, hvítlaukur, blaðlaukur og aðrar skyldar matjurtir, nýjar eða kældar		
0703.20.00	- Hvítlaukur	0,03	Tollfrjálst
úr 07.05	Salat (<i>Lactuca sativa</i>) og síkoria (<i>Cichorium spp.</i>), nýtt eða kælt		
	- Salat:		
úr 0705.11	-- Salat, kálhausar (head lettuce):		
	--- Jöklasalat:		
0705.11.30	---- á tímabilinu 1. desember til 28./29. febrúar	Tollfrjálst	Tollfrjálst
úr 07.06	Gulrætur, næpur, rauðrófur, hafursrót, seljurót, radísur og áþekkar ætar rætur, nýjar eða kældar		
úr 0706.10	- Gulrætur og næpur:		
0706.10.11	-- Gulrætur á tímabilinu 1. maí til 31. ágúst	2,61	2,53
0706.10.21	-- Gulrætur á tímabilinu 1. september til 30. apríl	1,15	1,07
úr 07.07	Gúrkur og reitagúrkur, nýjar eða kældar		
	- Slöngugúrkur:		
0707.00.20	-- Á tímabilinu 1. nóvember til 30. nóvember	0,60	Tollfrjálst
0707.00.30	-- Á tímabilinu 1. desember til 9. mars	Tollfrjálst	Tollfrjálst
úr 07.09	Aðrar matjurtir, nýjar eða kældar:		
	- Sveppir og tröfflur:		
0709.51	-- Sveppir:		
0709.51.10	--- Ræktaðir ætisveppir	0,30	Tollfrjálst
úr 08.04	Dödlur, fíkjur, ananas, lárperur (avocado), guavaber, mangóaldin og mangóstinaldin, nýtt eða þurrkað:		
úr 0804.20	- Fíkjur:		
0804.20.90	-- Annað (annað en nýtt)	0,01	Tollfrjálst
úr 08.09	Apríkósur, kirsuber, ferskjur (þar með taldar nektarínur), plómur og þyrnplómur, nýtt:		
0809.30	- Ferskjur, þar með taldar nektarínur		
	-- Ferskjur:		
0809.30.10	--- Á tímabilinu 16. maí til 15. ágúst	0,12	Tollfrjálst
0809.30.20	--- Á tímabilinu 16. ágúst til 15. maí	0,24	Tollfrjálst
	-- Nektarínur:		
0809.30.30	--- Á tímabilinu 16. maí til 15. ágúst	0,12	Tollfrjálst
0809.30.90	--- Á tímabilinu 16. ágúst til 15. maí	0,24	Tollfrjálst
úr 08.10	Aðrir ávextir, nýir:		
0810.10	- Jarðarber:		
0810.10.11	-- Á tímabilinu 15. apríl til 8. júní	0,18	Tollfrjálst
	-- Á tímabilinu 9. júní til 31. október		
0810.10.23	--- Á tímabilinu 9. júní til 30. júní	7,21	6,91
0810.10.24	--- Á tímabilinu 1. júlí til 9. september	7,21	6,01
0810.10.25	--- Á tímabilinu 10. september til 31. október	1,92	0,72
0810.10.30	-- Á tímabilinu 1. nóvember til 31. mars	0,36	Tollfrjálst
0810.10.40	-- Á tímabilinu 1. apríl til 14. apríl	0,36	Tollfrjálst
0810.50.00	- Kíví	0,06	Tollfrjálst
úr 11.06	Mjöl, fin- eða grófmalað, og duft úr þurrkuðum belgávöxtum í nr. 0713, úr sagó eða rötum eða hnýðum í nr. 0714 eða úr vörum í 8. kafla		
úr 1106.30	- Úr vörum í 8. kafla:		
1106.30.90	-- Annað (annað en til fódurs og fóðurgerðar)	0,04	Tollfrjálst
úr 12.09	Fræ, aldin og sporar til sáningar		
	- Rófufrae:		
1209.11.00	-- Sykurrófufrae:	0,72	Tollfrjálst
úr 1209.19	-- Annað:		
1209.19.02	--- Beðjufrae	29,06	28,46

ST-númer	Vörulýsing	Bestu kjör (2000)	EFTA
1209.19.09	--- Annað (annað en næpu- og fódurnæpufræ)	29,06	26,66
	- Fódurplöntufræ, þó ekki rófufræ		
úr 1209.22	-- Smárafræ (<i>Trifolium spp.</i>):		
1209.22.09	--- Annað (annað en rauðsmárafræ)	29,06	28,26
1209.23.00	-- Túnvingulfræ:	17,68	17,28
1209.24.00	-- Vallarsveifgrasfræ (<i>Poa pratensis L.</i>):	29,06	28,46
1209.25.00	-- Rýgrasfræ (<i>Lolium multiflorum Lam., Lolium perenne L.</i>)	29,06	28,46
úr 1209.29	-- Annað:		
1209.29.10	--- Língresisfræ (<i>Agrostis</i>)	29,06	28,46
1209.29.20	---Fræ af axhnoðarpunti, sveifgrasi og skrauthala	14,81	14,41
	- Annað:		
úr 1209.91	-- Matjurtafræ:		
1209.91.10	--- Gúrku-, blómkáls-, gulróta-, lauk-, skallotlauks-, blaðlauks-, steinselju-, vetrarsalats- og salatfræ	0,18	Tollfrjálst
1209.91.99	--- Annað (annað en hvítkálsfræ)	0,72	Tollfrjálst
úr 15.01	Svínafeiti (þar með talin hreinsuð svínafeiti (Lard)) og alifuglafeiti, þó ekki vörur í nr. 02.09 eða 15.03:		
1501.00.01	- Hreinsuð svínafeiti (til tækninota)	8,64	8,44
1501.00.09	- Annað (til tækninota)	8,64	8,56
úr 15.02	Fita af dýrum af nautgripazett, kindum eða geitum, þó ekki vörur í nr. 15.03		
	- Annað (annað en til fódurs og fódurgerðar):		
1502.00.20	-- Tólg	0,01	Tollfrjálst
1502.00.99	-- Annað	0,05	Tollfrjálst
15.05	Ullarfeiti og feitiefni unnin úr henni (þar með talið lanólín)		
1505.10.00	- Ullarfeiti, hrá	0,02	Tollfrjálst
1505.90.00	- Annað	0,02	Tollfrjálst
úr 15.06	Önnur dýrafeiti og -olíur og þættir þeirra, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt		
	- Annað (annað en til fódurs og fódurgerðar):		
1506.00.21	-- Beinafeiti, beinaolía og feiti úr skönkum nautgripa	0,05	Tollfrjálst
	-- Annað:		
1506.00.30	--- Þættir í föstu formi	5,1%	Tollfrjálst
úr 15.18	Feiti eða olíur úr dýra- eða jurtaríkinu og þættir þeirra, soðið, oxað, vatnssneytt, brennisteinsborið, blásið, fjöllíðað með hita í lofttömi eða í eðalgasi eða umbreytt með öðrum hætti, þó ekki það sem er í nr. 15.16; blöndur eða framleiðsla, ekki til manneldis úr feiti eða olíum dýra- eða jurtaríkisins eða úr þáttum úr mismunandi feiti eða olíum þessa kafla, ót.a.		
1518.0011	- Þornandi olía og soðin línolía, til fódurs og fódurgerðar	3,91	3,63
	- Annað		
1518.0031	-- Þornandi olíur	0,08	Tollfrjálst
1518.0041	-- Línolía, soðin	0,07	Tollfrjálst
úr 20.01	Matjurtir, ávextir, hnetur og aðrir plöntuhlutar til manneldis, unnið eða rotvarið með ediki eða ediksýru		
úr 2001.90	- Annað:		
	-- Matjurtir:		
2001.90.10	--- Kapar	0,60	Tollfrjálst
2001.90.20	--- Ólífur	0,30	Tollfrjálst
úr 20.02	Tómatar, unnir eða rotvarðir á annan hátt en með ediki eða ediksýru:		
úr 2002.10	- Tómatar, heilir eða hlutaðir		
2002.10.01	-- Í loftþéttum umbúðum	1,50	0,80
úr 20.05	Aðrar matjurtir, unnar eða rotvarðar á annan hátt en með ediki eða ediksýru, ófrystar, þó ekki vörur í nr. 20.06		
2005.70.00	- Ólífur	0,60	Tollfrjálst
úr 20.08	Ávextir, hnetur og aðrir ætir plöntuhlutar, unnið eða rotvarið á annan hátt, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni eða áfengi, ót.a.		
2008.40.00	- Perur	0,30	Tollfrjálst
	- Annað, þar með talið blöndur, aðrar en í nr. 2008.19:		
úr 2008.99	-- Annað:		
2008.99.02	--- Plómur	0,64	Tollfrjálst

ST-númer	Vörulýsing	Bestu kjör (2000)	EFTA
úr 20.09	Ávaxtasafi (þar með talið þrúguþykkni) og matjurtasafi, ógerjaður og án viðbættis áfengis, einnig með viðbættum sykri eða öðru sætiefni		
2009.30	- Safi úr hvers konar öðrum sítrusávöxtum		
2009.30.10	-- í 3 kg umbúðum eða stærri (með innihaldi)	Tollfrjálst	Tollfrjálst
	-- Annað:		
2009.30.91	--- Með viðbættum sykri	0,15	Tollfrjálst
2009.30.99	--- Annað	0,15	Tollfrjálst
úr 21.01	Kjarni, kraftur og seyði úr kaffi, tei eða maté og framleiðsla að stofni til úr þessum vörum eða að stofni til úr kaffi, tei eða maté; brenndar síkórúrætur og annað brennt kaffilíki, og kjarni, kraftur og seyði úr þeim		
	- Kjarni, kraftur og seyði úr kaffi og framleiðsla að stofni til úr þessum kjarna, krafti eða seyði eða að stofni til úr kaffi		
úr 2101.12	-- Framleiðsla að stofni til úr kjarna, krafti eða seyði úr kaffi eða að stofni til úr kaffi		
2101.12.02	--- Framleiðsla að stofni til úr kaffi	3%	Tollfrjálst
2101.12.09	--- Annað (annað en það sem inniheldur ekki mjólkurfitu, mjólkurprótein, sykur eða sterkju eða sem inniheldur minna en 1,5% af mjólkurfitu, 2,5% eða minna af mjólkurpróteíni, 5% eða minna af sykri eða 5% af sterkju miðað við þyngd)	3%	Tollfrjálst
úr 2101.20	- Kjarni, kraftur og seyði úr tei eða maté, og framleiðsla að stofni til úr þessum kjarna, krafti eða seyði eða að stofni til úr tei eða maté:		
2101.20.10	-- Kjarni, kraftur og seyði úr tei	Tollfrjálst	Tollfrjálst
2101.20.91	-- Framleiðsla að stofni til úr tei eða maté	3%	Tollfrjálst
	-- Annað:		
2101.20.99	--- Annað (annað en það sem inniheldur ekki mjólkurfitu, mjólkurprótein, sykur eða sterkju eða sem inniheldur minna en 1,5% af mjólkurfitu, 2,5% eða minna af mjólkurpróteíni, 5% eða minna af sykri eða 5% af sterkju miðað við þyngd)	3%	Tollfrjálst
úr 23.09	Framleiðsla til dýraeldis		
2309.10	- Hunda- og kattafóður í smásöluumbúðum:		
	-- Með kjöti af eða hlutum af landdýrum, í loftþéttum umbúðum		
2309.10.11	--- Hundafóður	0,42	Tollfrjálst
2309.10.12	--- Kattafóður	0,42	Tollfrjálst
	-- Annað:		
2309.10.91	--- Hundafóður	Tollfrjálst	Tollfrjálst
2309.10.99	--- Kattafóður	Tollfrjálst	Tollfrjálst
úr 2309.10	- Annað		
	-- Annað (annað en með kjöti af eða hlutum af landdýrum, í loftþéttum umbúðum)		
	--- Fiskafóður:		
2309.9030	---- Fyrir skrautfiska	Tollfrjálst	Tollfrjálst
	--- Fuglafóður:		
2309.9050	---- Fyrir gæludýr	Tollfrjálst	Tollfrjálst
	--- Annað:		
2309.90.80	---- Fyrir gæludýr	Tollfrjálst	Tollfrjálst

Tafla 3

Ívilnanir af hálfu Liechtenstein¹ /Sviss

Svissneskt tollskrárnúmer	Vörulýsing	Tollur Svissn. frankar / 100 kg brúttó	
		Gildandi bestu kjör	Ívilnun
0101.	Lifandi hestar, asnar, múlasnar og múldýr:		
	- Hestar:		
	-- Hreinræktuð dýr til undaneldis:		
11 10	--- Flutt inn innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 1)	120.-	Tollfrjálst
	-- Annað:		
	--- Til slátrunar:		
19 11	---- Flutt inn innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 5)	90.-	Bestu kjör mínus 10.-
	--- Annað:		
19 91	---- Flutt inn innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 1)	120.-	Tollfrjálst
0106.	Önnur lifandi dýr:		
00 90	- Annað :		
úr 00 90	- Loðdýr	Tollfrjálst	Tollfrjálst
0204.	Kinda-eða geitakjöt, nýtt, kælt eða fryst:		
	- Lambaskrokkar, heilir og hálfir, nýir eða kældir		
10 10	-- Flutt inn innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 5)	30.-	Bestu kjör mínus 10.-
	- Annað kindakjöt, nýtt eða kælt:		
	-- Sneitt á annan hátt, með beini:		
22 10	--- Flutt inn innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 5)	30.-	Bestu kjör mínus 10.-
	-- Beinlaust:		
23 10	--- Flutt inn innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 5)	30.-	Bestu kjör mínus 10.-
	- Lambaskrokkar, heilir og hálfir, frystir:		
30 10	-- Flutt inn innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 5)	30.-	Bestu kjör mínus 10.-
	- Annað kindakjöt, fryst:		
	-- Skrokkar og hálfir skrokkar:		
41 10	--- Flutt inn innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 5)	30.-	Bestu kjör mínus 10.-
	-- Sneitt á annan hátt, með beini:		
42 10	--- Flutt inn innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 5)	30.-	Bestu kjör mínus 10.-
	-- Beinlaust:		
43 10	--- Flutt inn innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 5)	30.-	Bestu kjör mínus 10.-
0205.	Kjöt af hrossum, ösnum, múlósnum eða múldýrum, nýtt, kælt eða fryst		
00 10	- Flutt inn innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 5)	20.-	Bestu kjör mínus 9.-
0406.	Ostur og ystingur, fluttur inn innan 60 tonna tollfrjáls kvóta EFTA	21.- til 442.-	Tollfrjálst
0504.	Þarmar, blöðrur og magar úr dýrum (þó ekki úr fiski), heilt og í stykkjum, nýtt, kælt, fryst, saltað, í saltlegi, þurrkað eða reykt:		
	- Aðrir magar úr dýrum í nr. 0101 til 0104; vinstur:		
00 31	-- Hæft til manneldis	765.-	Tollfrjálst
00 39	-- Annað	-.50	Tollfrjálst
00 90	- Annað	Tollfrjálst	Tollfrjálst
0602.	Aðrar lifandi plöntur (þ.m.t. rætur), græðlingar og gróðurkvistir; sveppapræðir:		
10 00	- Græðlingar og gróðurkvistir, án róta	6.80	Tollfrjálst

¹ Tollaívilnanir gilda einnig um vörur sem fluttar eru inn til Liechtenstein frá Noregi og Íslandi meðan tollabandalagssamningurinn frá 29. mars 1923 milli Svissneska ríkjasambandsins og furstadæmisins Liechtenstein er í gildi.

Svissneskt tollskrárnúmer	Vörulýsing	Tollur Svissn. frankar / 100 kg brúttó	
	- Tré, runnar og búskar, einnig ágrætt, sem bera æta ávexti eða hnetur		
	-- Ungar plöntur (ræktaðar af fræjum eða afleggjurum):		
	--- Annað:		
20 51	---- Með berar rætur	6.80	Tollfrjálst
20 59	---- Annað	5.20	Tollfrjálst
	-- Annað:		
	--- Með berar rætur:		
20 79	---- Annað	22.-	Tollfrjálst
	--- Annað:		
20 89	---- Annað	19.60	Tollfrjálst
	- Annað:		
	-- Ungar plöntur (ræktaðar af fræjum eða afleggjurum) nytjaplantna; sveppapræðir:		
90 11	--- Ungplöntur matjurta og upprúllað torf	1.40	Tollfrjálst
90 12	--- Sveppapræðir	-20	Tollfrjálst
90 19	--- Annað	5.20	Tollfrjálst
	-- Annað:		
90 91	--- Með berar rætur	22.-	Tollfrjálst
90 99	--- Annað	19.60	Tollfrjálst
0603.	Afskorin blóm og blómknappar sem notað er í vendi eða til skrauts, lifandi, þurrkað, lítað, bleikt, gegndreypt eða unnið á annan hátt:		
	- Nýtt:		
	-- Á tímabilinu 1. maí til 25. október:		
	--- Nellikur:		
10 31	---- Innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 13)	25.-	Tollfrjálst
	--- Rósir:		
10 41	---- Innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 13)	12.50	Tollfrjálst
0604.	Lauf, greinar og aðrir plöntuhlutar, án blóma eða blómknappa og grös, mosi og skófir, sem notað er í vendi eða til skrauts, nýtt, þurrkað, lítað, bleikt, gegndreypt eða unnið á annan hátt:		
	- Mosi og skófir:		
10 10	-- Nýtt eða ekki unnið á annan hátt en þurrkað	Tollfrjálst	Tollfrjálst
	- Annað:		
	-- Nýtt:		
	--- Af trékenndum plöntum:		
91 11	---- Jólatré og greinar af barrtrjám	Tollfrjálst	Tollfrjálst
91 19	---- Annað	5.-	Tollfrjálst
91 90	--- Annað	Tollfrjálst	Tollfrjálst
	-- Annað:		
99 10	--- Ekki unnið á annan hátt en þurrkað	Tollfrjálst	Tollfrjálst
0702.	Tómatar, nýir eða kældir:		
	- Kirsiberjatómatar:		
00 10	-- Á tímabilinu 21. október til 30. apríl	5.-	Tollfrjálst
	- Peretti-tómatar (plómutómatar):		
00 20	-- Á tímabilinu 21. október til 30. apríl	5.-	Tollfrjálst
	- Aðrir tómatar, 80 mm í þvermál eða meira (bufftómatar):		
00 30	-- Á tímabilinu 21. október til 30. apríl	5.-	Tollfrjálst
	- Annað:		
00 90	-- Á tímabilinu 21. október til 30. apríl	5.-	Tollfrjálst
0703.	Laukur, skalottlaukur, hvítlaukur, blaðlaukur og aðrar skyldar matjurtir, nýjar eða kældar:		
	- Laukur og skalottlaukur:		
	-- Sáðlaukar:		
10 11	--- Frá 1. maí til 30. júní	-20	Tollfrjálst
	--- Frá 1. júlí til 30. apríl:		
10 13	---- Innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 15)	-20	Tollfrjálst
	-- Annar laukur og skalottlaukur:		
	--- Hvítur laukur, með grænan stilk (cipollote):		
10 20	---- Frá 31. október til 31. mars	2.90	Tollfrjálst

Svissneskt tollskrárnúmer	Vörulýsing	Tollur Svissn. frankar / 100 kg brúttó	
	---- Frá 1. apríl til 30. október		
10 21	----- Innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 15) --- Flatur hvítur laukur, innan við 35 mm í þvermál:	2.90	Tollfrjálst
10 30	---- Frá 31. október til 31. mars ---- Frá 1. apríl til 30. október	2.90	Tollfrjálst
10 31	----- Innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 15) --- Strandlaukur (lampagioni):	2.90	Tollfrjálst
10 40	---- Frá 16. maí til 29. maí ---- Frá 30. maí til 15. maí:	2.90	Tollfrjálst
10 41	----- Innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 15) --- Laukar, 70 mm í þvermál eða meira:	2.90	Tollfrjálst
10 50	---- Frá 16. maí til 29. maí ---- Frá 30. maí til 15. maí:	2.90	Tollfrjálst
10 51	----- Innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 15) --- Rauður eða hvítur laukur, innan við 70 mm í þvermál, annar en í undirliðum 0703.1030/1039:	2.90	Tollfrjálst
10 60	---- Frá 16. maí til 29. maí ---- Frá 30. maí til 15. maí:	2.90	Tollfrjálst
10 61	----- Innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 15) --- Annar laukur:	2.90	Tollfrjálst
10 70	---- Frá 16. maí til 29. maí ---- Frá 30. maí til 15. maí	2.90	Tollfrjálst
10 71	----- Innan marka innflutningskvóta (Kv. nr. 15)	2.90	Tollfrjálst
10 80	--- Skallotlaukur	2.90	Tollfrjálst
0705.	Salat (<i>Lactuca sativa</i>) og síkoría (<i>Cichorium spp.</i>), nýtt eða kælt:		
	- Salat:		
	-- Salat, kálhausar (head lettuce):		
	--- Jöklasalat án ytri blaða:		
11 11	---- Frá 1. janúar til febrúarloka --- Flatur salatfífill (<i>Batavia</i>) og annað jöklasalat:	7.-	Tollfrjálst
11 20	---- Frá 1. janúar til febrúarloka --- Annað:	7.-	Tollfrjálst
11 91	---- Frá 11. desember til febrúarloka	10.-	Tollfrjálst
0707.	Gúrkur og reitagúrkur, nýjar eða kældar:		
	- Gúrkur:		
	-- Salatgúrkur:		
00 10	--- Frá 21. október til 14. apríl -- Nostrano- eða Slicer-gúrkur:	10.-	Tollfrjálst
00 20	--- Frá 21. október til 14. apríl -- Lagmetisgúrkur, yfir 6 cm á lengd en undir 12 cm:	10.-	Tollfrjálst
00 30	--- Frá 21. október til 14. apríl	10.-	Tollfrjálst
0709.	Aðrar matjurtir, nýjar eða kældar:		
	-- Paprikur:		
60 11	--- Frá 1. nóvember til 31. mars	6.-	Tollfrjálst
0711.	Matjurtir, rotvarðar til bráðabirgða (t.d. með brennisteinstvöldisgasi, saltlegi, brennisteinssýrlingi eða öðrum rotvarnarlausnum), en óhæfar í því ástandi til manneldis:		
20 00	- Ólífur:		
úr 20 00	-- Svartar ólífur	3.-	Tollfrjálst
0713.	Þurrkaðir belgávextir, afhýddir, einnig flysjaðir eða klofnir:		
	- Hæsnabaunir (garbanzos):		
	-- Heilir, óunnir:		
20 19	--- Annað (ekki til dýraeldis, tækninota eða ölgerðar)	Tollfrjálst	Tollfrjálst
0802.	Aðrar hnetur, nýjar eða þurrkaðar, einnig afhýddar eða flysjaðar:		
50 00	- Hjartaaldin - Annað:	Tollfrjálst	Tollfrjálst
úr 90 90	-- Annað, furuhnetur	4.-	Tollfrjálst
0805.	Sítrusávextir, nýir eða þurrkaðir:		
30 00	- Sítrónur (<i>Citrus limon</i> , <i>Citrus limonum</i>) og súraldin (<i>Citrus aurantifolia</i>)	Tollfrjálst	Tollfrjálst

Svissneskt tollskrárnúmer	Vörulýsing	Tollur Svissn. frankar / 100 kg brúttó	
0807.	Melónur (þar með taldar vatnsmelónur) og pápáaldin (papayas), nýtt:		
	- Melónur (þar með taldar vatnsmelónur):		
11 00	-- Vatnsmelónur	2.-	Tollfrjálst
19 00	-- Annað	2.-	Tollfrjálst
0904.	Pipar af ættinni Piper; þurrkaðir, pressaðir eða muldir ávextir af ættinni Capsicum eða af ættinni Pimenta:		
	- Pipar:		
11 00	-- Hvorki pressaður eða mulinn	Tollfrjálst	Tollfrjálst
12 00	-- Pressaður eða mulinn	7.50	Tollfrjálst
	- Ávextir af ættinni Capsicum eða af ættinni Pimenta, þurrkaðir, pressaðir eða muldir:		
20 10	-- Ekki unninn	Tollfrjálst	Tollfrjálst
20 90	-- Annað	Tollfrjálst	Tollfrjálst
1207.	Önnur olíufræ og olíurík aldin, einnig sundurskorin:		
	- Mustarðsfræ		
	-- Annað (en til dýraeldis eða olíuframleiðslu):		
50 91	--- Til manneldis	- .10	Tollfrjálst
50 99	--- Annað	- .10	Tollfrjálst
1209.	Fræ, aldin og sporar til sáningar:		
	- Rófufra:		
	-- Sykkurófufra:		
11 90	--- Annað	Tollfrjálst	Tollfrjálst
	-- Annað:		
19 90	--- Annað	Tollfrjálst	Tollfrjálst
	- Fóðurplöntufra, þó ekki rófufra:		
21 00	-- Refasmárafra (<i>alfalfa</i>):	Tollfrjálst	Tollfrjálst
22 00	-- Smárafra (<i>Trifolium spp.</i>):	Tollfrjálst	Tollfrjálst
23 00	-- Túnvingulfra:	Tollfrjálst	Tollfrjálst
24 00	-- Vallarsveifgrasfra (<i>Poa pratensis L.</i>):	Tollfrjálst	Tollfrjálst
25 00	-- Rýgrasfra (<i>Lolium multiflorum Lam., Lolium perenne L.</i>):	Tollfrjálst	Tollfrjálst
26 00	-- Vallarfoxgrasfra:	Tollfrjálst	Tollfrjálst
	-- Annað:		
	--- Fræ af flækjum og lúpínu:		
29 19	---- Annað	Tollfrjálst	Tollfrjálst
29 80	--- Fræ af axhnoðapunti, gullinló, ginhafra, faxgrasi og þvíumlfku	Tollfrjálst	Tollfrjálst
29 90	--- Annað	Tollfrjálst	Tollfrjálst
30 00	- Fræ jurta sem ræktaðar eru aðallega vegna blóma þeirra	Tollfrjálst	Tollfrjálst
	- Annað:		
91 00	-- Matjurtafra	Tollfrjálst	Tollfrjálst
	-- Annað:		
	--- Annað:		
99 99	---- Annað	Tollfrjálst	Tollfrjálst
1212.	Fuglatrésbaunir (jóhannesarbraud), sjávargróður og aðrir þörungar, sykkurófur og sykurreyr, nýtt, kælt, fryst eða þurrkað, einnig mulið; aldinsteinar og -kjarnar og aðrar vörur úr jurtaríkinu (þar með taldar óbrenndar síkoríurætur af afbrigðinu <i>Cichorium intybus sativum</i>) sem aðallega er notað til manneldis, ót.a.:		
	- Annað:		
	-- Annað:		
	--- Þurrkaðar síkoríurætur:		
99 19	---- Annað	Tollfrjálst	Tollfrjálst
	--- Annað:		
99 99	---- Annað	Tollfrjálst	Tollfrjálst
1501.	Svínafeiti (þar með talin hreinsuð svínafeiti (Lard)) og alifuglafeiti, þó ekki vörur í nr. 0209 eða 1503:		
	- Svínafeiti (þar með talin hreinsuð svínafeiti (Lard)):		
	-- Annað:		
úr 00 18	--- Í tönkum eða málmtonnum, til tækninota	1.-	Tollfrjálst
úr 00 19	--- Annað, til tækninota	1.-	Tollfrjálst

Svissneskt tollskrárnúmer	Vörulýsing	Tollur Svissn. frankar / 100 kg brúttó	
	- Alifuglafeiti:		
	-- Annað:		
úr 00 28	--- Í tönkum eða málmtonnum, til tækninota	1.-	Tollfrjálst
úr 00 29	--- Annað, til tækninota	1.-	Tollfrjálst
1502.	Fita af dýrum af nautgripætt, kindum eða geitum, þó ekki vörur í nr. 1503:		
	- Annað:		
úr 00 91	-- Í tönkum eða málmtonnum, til tækninota	1.-	Tollfrjálst
úr 00 99	-- Annað, til tækninota	1.-	Tollfrjálst
1506.	Önnur dýrafeiti og -olíur og þættir þeirra, einnig hreinsað en ekki efnafræðilega umbreytt:		
	- Annað:		
úr 00 91	-- Í tönkum eða málmtonnum, til tækninota	1.-	Tollfrjálst
úr 00 99	-- Annað, til tækninota	1.-	Tollfrjálst
1602.	Annað kjöt, hlutar af dýrum eða blóð, unnið eða rotvarið:		
	- Úr dýralifur:		
20 10	-- Að stofni til úr gæsalifur	71.-	Tollfrjálst
2309.	Framleiðsla til dýraeldis:		
	- Hunda-og kattafóður í smásöluumbúðum		
10 10	-- Kex	5.90	Tollfrjálst
	-- Í loftþéttum umbúðum:		
10 21	--- Sem inniheldur mjólkurduft eða mysuduft	12.80	Tollfrjálst
10 29	--- Annað	11.-	Tollfrjálst

VIÐAUKI E

Sáðvörur (11. gr.)

1. gr.

Gildissvið

Viðauki þessi gildir um sáðvörur af tilteknum nytjajurtum í landbúnaði sem falla undir lagagerninga sem skráðir eru í 1. viðbæti.

2. gr.

Viðurkenning á samræmi í lögum og reglum

- Aðildarríkin viðurkenna hér með að kröfurnar sem mælt er fyrir um í lagagerningum sem um getur í 1. þætti 1. viðbætis við þennan viðauka hafa sömu áhrif.
- Leyfð er verslun milli aðildarríkjanna með sáðvörur af tegundum sem eru skilgreindar í lagagerningum sem um getur í 1. mgr. og heimilt er að markaðssetja þær án takmarkana á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, samanber þó 6. og 7. gr. Eina skjalið sem krafist er sem staðfestingu þess að farið sé að lögum og reglum aðildarríkjanna skal vera merkimiði eða annað skjal sem krafist er fyrir markaðssetningu samkvæmt áðurnefndum lögum og reglum.
- Aðila sem bera ábyrgð á eftirliti með samræmi ber að skrá í 2. viðbæti.

3. gr.

Gagnkvæm viðurkenning á vottorðum

- Aðildarríkin skulu, að því er varðar sáðvörur af tegundum sem falla undir lagagerninga sem um getur í 2. þætti 1. viðbætis, viðurkenna vottorð, eins og það er skilgreint í 2. mgr., sem stofnanir, skráðar í 2. viðbæti, hafa útbúið í samræmi við lög og reglur hinna aðildarríkjanna.
- Að því er 1. mgr. varðar er „vottorð“ það skjal sem krafist er samkvæmt gildandi lögum og reglum aðildarríkjanna um innflutning á sáðvörum sem falla undir lagagerninga sem skráðir eru í 2. þætti 1. viðbætis.

4. gr.

Samræming laga

- Aðildarríkin skulu leitast við að samræma lög sín og reglur um markaðssetningu sáðvara af tegundum sem falla undir lagagerninga sem skráðar eru í 2. þætti 1. viðbætis og af tegundum sem falla ekki undir lagagerninga sem skráðar eru í 1. og 2. þætti 1. viðbætis.
- Setji eitthvert aðildarríkjanna ný lagaákvæði skuldbinda aðildarríkin sig til að kanna möguleikana á að víkka út gildissvið þessa viðauka þannig að hann nái yfir nýtt svið.
- Breyti eitthvert aðildarríkjanna lagaákvæðum um svið sem fellur undir þennan viðauka skuldbinda aðildarríkin sig til að meta afleiðingar slíkrar breytingar.

5. gr.

Nefnd um sáðvörur

- Ráðið skal koma á fót nefnd um sáðvörur (hér á eftir kölluð „nefndin“) og skal hún fjalla um öll mál sem upp kunna að koma í tengslum við þennan viðauka.
- Nefndin skal endurskoða reglulega lög og reglur aðildarríkjanna á þeim sviðum sem falla undir þennan viðauka.
- Nefndin getur einkum beint þeim tilmælum til ráðsins að breyta ákvæðum viðbætanna.

6. gr.

Afbrigði

- Aðildarríkin skulu leyfa á yfirráðasvæði sínu markaðssetningu sáðvara af afbrigðum sem eru skráð í sameiginlega skrá Evrópubandalagsins, að því tilskildu að þau falli undir lagagerninga sem skráðir eru í 1. þætti 1. viðbætis.
- Ákvæði 1. mgr. skal ekki gilda um erfðabreytt afbrigði.
- Aðildarríkin skulu tilkynna hvert öðru um umsóknir til samþykktar, afturköllun umsókna, skráningu nýrra afbrigða í innlendar skrár og breytingar á þeim. Þau skulu gefa hvert öðru, samkvæmt beiðni, stutta lýsingu á helstu einkennum sem tengjast notkun hvers nýs afbrigðis og á þeim einkennum sem hægt er að styðjast við til að þekkja tiltekið afbrigði frá öðrum þekktum afbrigðum.
Sérhvert aðildarríki skal halda skrá sem er tiltæk hinum aðildarríkjunum og inniheldur lýsingu á hverju samþykktu afbrigði og greinilegt yfirlit yfir allar forsendur slíks samþykkis. Þegar um erfðabreytt afbrigði er að ræða skulu aðildarríkin tilkynna hvert öðru um niðurstöður áhættumats vegna sleppingar slíkra afbrigða út í umhverfið.
- Aðildarríkin geta haft tæknilegt samráð til að meta þau gögn sem samþykki tiltekins afbrigðis í aðildarríki byggist á. Nefndinni skal leyft að fylgjast með niðurstöðum slíks samráðs.
- Aðildarríkin skulu nota þau tölvukerfi fyrir upplýsingamiðlun sem þegar eru fyrir hendi eða þau kerfi sem verða þróuð til að gera miðlun upplýsinganna, sem um getur í 3. mgr., auðveldari.

7. gr.

Undanþágur

- Aðildarríkin skulu tilkynna hvert öðru um undanþágur sem varða markaðssetningu sáðvara og þeir hyggjast taka upp á yfirráðasvæði sínu eða hluta þess. Þegar undanþágur vara í skamman tíma eða verða að taka gildi tafarlaust nægir að tilkynna um þær eftir á.

2. Með fyrirvara um 1. mgr. 6. gr. geta aðildarríkin ákveðið að banna á yfirráðasvæði sínu markaðssetningu sáðvara af samþykktum afbrigðum sem eru í sameiginlegri skrá Evrópubandalagsins.
3. Ákvæði 2. mgr. skal gilda í tilvikum sem kveðið er á um í lagagerningum sem um getur í 1. þætti 1. viðbætis.
4. Aðildarríkjunum er heimilt að skírskota til 2. mgr.:
 - a) innan þriggja ára frá gildistöku þessa viðauka ef um er að ræða afbrigði sem voru í sameiginlegri skrá Evrópubandalaganna fyrir gildistöku þessa viðauka;
 - b) innan þriggja ára frá því að tekið er við upplýsingunum sem um getur í 3. mgr. 6. gr. ef um er að ræða afbrigði sem voru í sameiginlegri skrá Evrópubandalagsins eftir gildistöku þessa viðauka.
5. Ákvæði 4. mgr. skulu gilda á hliðstæðan hátt um afbrigði þeirra tegunda sem falla undir lagagerninga sem, samkvæmt 4. gr., er bætt við skrána í 1. þætti 1. viðbætis eftir gildistöku þessa viðauka.
6. Aðildarríkin geta haft tæknilegt samráð til að meta áhrif undanþágnanna, sem um getur í 1. til 3. mgr., að því er þennan viðauka varðar.

8. gr.

Þriðju ríki

1. Með fyrirvara um 10. gr. skal viðauki þessi einnig gilda um sáðvörur sem eru markaðssettar í aðildarríki, upprunnar í ríki sem ekki er aðildarríki og samþykktar í öllum aðildarríkjunum.
2. Skrá yfir þriðju ríki sem um getur í 1. mgr., viðkomandi tegundir og gildissvið slíks samþykkis er að finna í 3. viðbæti.

9. gr.

Samanburðarprófanir

1. Samanburðarprófanir geta farið fram með tilliti til eftirlits sem fer fram eftir á, á sýnum sáðvara úr framleiðslueiningum sem eru markaðssettar í aðildarríkjunum.
2. Nefndin skal meta skipulagningu samanburðarprófana í aðildarríkjunum.

10. gr.

Samningar við þriðju ríki

Aðildarríkin eru ásátt um að samningar um gagnkvæma viðurkenningu milli aðildarríkis og þriðja ríkis megi aldrei leiða til þess að hin aðildarríkin verði skuldbundin til að staðfesta skýrslur, vottorð, heimildir eða merkingar sem stofnanir fyrir samræmismat í þriðju ríkjum gefa út, nema aðildarríkin hafi veitt samþykki fyrir því.

1. VIÐBÆTIR

Löggjöf

1. þáttur (viðurkenning á samræmi í löggjöf)

A. LAGAGERNINGAR SEM GILDA UM EFTA-RÍKI Á EVRÓPSKA EFNAHAGSSVÆÐINU:

Innlendar reglugerðir sem eru teknar upp á grundvelli eftirtalinna gerninga, sem eru felldir inn í EES-samninginn:

1. Meginlöggjöf

Tilskipun ráðsins 66/402/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sáðkorns (Stjtið. EB L 125, 11.7.1966, bls. 2309/66), eins og henni var síðast breytt með tilskipun 96/72/EB (Stjtið. EB L 304, 27.11.1996, bls. 10).

Tilskipun ráðsins 70/457/EBE frá 29. september 1970 um sameiginlega skrá yfir stofna nytjajurta í landbúnaði (Stjtið. EB L 225, 12.10.1970, bls. 1), eins og henni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

2. Framkvæmdarákvæði¹

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 72/180/EBE frá 14. apríl 1972 um einkenni og lágmarksskilyrði við skoðun á stofnum nytjajurta í landbúnaði (Stjtið. EB L 108, 8.5.1972, bls. 8).

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 74/268/EBE frá 2. maí 1974 um sérstök skilyrði vegna „Avena fatua“ í fódurjurtafræi og sáðkorni (Stjtið. EB L 141, 24.5.1974, bls. 19), eins og henni var síðast breytt með tilskipun 78/511/EBE (Stjtið. EB L 157, 15.6.1978, bls. 34).

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 80/755/EBE frá 17. júlí 1980 um að heimila óafmáanlegt letur á tilskildum upplýsingum á sáðkornsumbúðum (Stjtið. EB L 207, 9.8.1980, bls. 37), eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 81/109/EBE (Stjtið. EB L 64, 11.3.1981, bls. 13).

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 81/675/EBE frá 28. júlí 1981 um að sérstakar gerðir lokunarbúnaðar séu „einnota“ í skilningi tilskipana ráðsins 66/400/EBE, 66/401/EBE, 66/402/EBE, 69/208/EBE og 70/458/EBE (Stjtið. EB L 246, 29.8.1981, bls. 26), eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 86/563/EBE (Stjtið. EB L 327, 22.11.1986, bls. 50).

¹ Einungis um sáðkorn eftir því sem við á.

B. LAGAGERNINGAR SEM GILDA UM SVISS¹:

Lög ríkjasambandsins frá 29. apríl 1998 um landbúnað (RO 1998 3033).

Reglugerð frá 7. desember 1998 um framleiðslu og frjálsa dreifingu fjölgunarefnis plantna (RO 1999 420).

Reglugerð efnahagsráðuneytis Svissneska ríkjasambandsins frá 7. desember 1998 um fræ og unglöntur af tegundum ræktaðra plantna og fóðurjurta (RO 1999 781).

Reglugerð Landbúnaðarskrifstofu Svissneska ríkjasambandsins um skrá yfir afbrigði af korni, kartöflum, fóðurjurtum og hampi (RO 1999 429).²

2. Þáttur (gagnkvæm viðurkenning á vottorðum)

A. LAGAGERNINGAR SEM GILDA UM EFTA-RÍKI Á EVRÓPSKA EFNAHAGSSVÆÐINU:

Innlendar reglugerðir sem eru teknar upp á grundvelli eftirtalinnna gerninga, sem eru felldir inn í EES-samninginn:

1. Meginlöggjöf

Tilskipun ráðsins 66/400/EBE frá 14. júní um markaðssetningu sykurrófufraja (Stjtið. EB L 125, 11.7.1966, bls. 2290/66), eins og henni var síðast breytt tilskipun ráðsins 96/72/EB (Stjtið. EB L 304, 27.11.1996, bls. 10).

Tilskipun ráðsins 66/401/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fóðurjurtafraja (Stjtið. EB L 125, 11.7.1966, p. 2298/66), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 96/72/EB (Stjtið. EB L 304, 27.11.1996, bls. 10).

Tilskipun ráðsins 69/208/EBE frá 30. júní 1969 um markaðssetningu olú- og trefjajurtafraja (Stjtið. EB L 169, 10.7.1969, bls. 3), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 96/72/EB (Stjtið. EB L 304, 27.11.1996, bls. 10).

2. Framkvæmdarákvæði³

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 75/502/EBE frá 25. júlí 1975 um að takmarka markaðssetningu á vallarsveifgrasfræi (*Poa pratensis* L.) við fræ sem er opinberlega vottfest sem „stofnfræ“ eða „vottað fræ“ (Stjtið. EB L 228, 29.8.1975, bls. 26).

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 81/675/EEC frá 28. júlí 1981 um að sérstakar gerðir lokunarbúnaðar séu „einnota“ í skilningi tilskipana ráðsins 66/400/EBE, 66/401/EBE, 66/402/EBE, 69/208/EBE og 70/458/EBE (Stjtið. EB L 246, 29.8.1981, bls. 26), eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 86/563/EBE (Stjtið. EB L 327, 22.11.1986, bls. 50).

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 86/109/EBE frá 27. febrúar 1986 um að takmarka markaðssetningu ákveðinna tegunda fóðurjurta og olú- og trefjajurta við fræ sem eru opinberlega vottfest sem „stofnfræ“ eða „vottað fræ“ (Stjtið. EB L 93, 8.4.1986, bls. 21), eins og henni var síðast breytt með tilskipun 91/376/EBE (Stjtið. EB L 203, 26.7.1991, bls. 108).

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 87/309/EBE frá 2. júní 1987 um að heimila óafmáanlegt letur á tilskildum upplýsingum á umbúðum ákveðinna fóðurjurtafraja (Stjtið. EB L 155, 16.6.1987, bls. 26), eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 97/125/EB (Stjtið. EB L 48, 19.2.1997, bls. 35).

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 92/195/EEC frá 17. mars 1992 um að skipuleggja tímabundna tilraun samkvæmt tilskipun ráðsins 66/401/EBE um markaðssetningu fóðurjurtafraja með það fyrir augum að auka hámarksþyngd vörueiningar (Stjtið. EB L 88, 3.4.1992, bls. 59), eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 96/203/EB (Stjtið. EB L 65, 15.3.1996, bls. 41).

B. LAGAGERNINGAR SEM GILDA UM SVISS:

Lög ríkjasambandsins frá 29. apríl 1998 um landbúnað (RO 1998 3033).

Reglugerð frá 7. desember 1998 um framleiðslu og frjálsa dreifingu fjölgunarefnis plantna (RO 1999 420).

Reglugerð efnahagsráðuneytis Svissneska ríkjasambandsins frá 7. desember 1998 um fræ og unglöntur af tegundum ræktaðra plantna og fóðurjurta (RO 1999 781).

¹ Tekur ekki til innlendra afbrigða sem heimilt er að markaðssetja í Sviss.

² Einungis um korn eftir því sem við á.

³ Að undanskildu sáðkorni eftir því sem við á.

Skrá yfir fræ, frá efnahagsráðuneyti Svissneska ríkjasambandsins, frá 6. júní 1974, eins og henni var síðast breytt 7. desember 1998 (RO 1999 408).

C. TILSKILIN INNFLUTNINGSVOTTORÐ:

Opinberir EB- eða OECD-merkimiðar fyrir umbúðir, gefnir út af aðilum sem eru skráðir í 2. viðbæti við þennan viðauka, og appelsínugul eða græn ISTA-vottorð eða álíka vottorð um greiningu fræja fyrir hverja framleiðslueiningu.

2. VIÐBÆTIR

Skoðun sáðvara og vottunaraðilar

ÍSLAND	Landbúnaðarráðuneytið Sölvhóls götu 7, 4. hæð 150 Reykjavík
LIECHTEN- STEIN	Service des Semences et Plants RAC Changins Nyon Dienst für Saat- und Pflanzgut FAL Reckenholz Zürich
NOREGUR	Norwegian Agricultural Inspection Service Moerveien 12 1430 Ås
SVISS	Service des Semences et Plants RAC Changins Nyon Dienst für Saat- und Pflanzgut FAL Reckenholz Zürich

3. VIÐBÆTIR

Skrá yfir þriðju ríki

Viðurkenning byggist á ákvörðun ráðsins 95/514/EB (Stjtið. EB L 296, 9.12.1995, bls. 34), eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 98/162/EB (Stjtið. EB L 53, 24.2.1998, bls. 21), að því er varðar akurskoðun á plöntum sem bera fræ og fræjum, og ákvörðun ráðsins 97/788/EB (Stjtið. EB L 322, 25.11.1998, bls. 39) að því er varðar eftirlit með starfsháttum við viðhald afbrigða.

ARGENTÍNA
AUSTURRÍKI
ÁSTRALÍA
BANDARÍKI NORÐUR-AMERÍKU
BELGÍA
BRESKA KONUNGRÍKIÐ
BÚLGARÍA
DANMÖRK
FINNLAND
FRAKKLAND
GRIKKLAND
HOLLAND
ÍRLAND
ÍSRAEL
ÍTALÍA
KANADA
KRÓATÍA
LÚXEMBOURG
LÝÐVELDIÐ TÉKKLAND
MAROKKÓ
NÝJA-SJÁLAND
PORTÚGAL
PÓLLAND
RÚMENÍA

SÍLE
SLÓVAKÍA
SLÓVENÍA
SPÁNN
SUÐUR-AFRÍKA
SVÍÐJÓÐ
TYRKLAND
UNGVERJALAND
ÚRÚGVÆ
ÞÝSKALAND

VIÐAUKI F

Lífrænn landbúnaður (11. gr.)

1. gr.

Markmið

Með fyrirvara um skuldbindingar sínar að því er varðar framleiðsluvörur sem ekki eru upprunnar í aðildarríkjunum eða önnur lagaákvæði sem í gildi eru skuldbinda aðildarríkin sig, í samræmi við meginregluna um bann við mismunun og meginregluna um gagnkvæmni, til þess að ýta undir viðskipti með lífrænt ræktaðar landbúnaðarvörur og lífrænt ræktað matvæli frá aðildarríkjunum sem samræmast lagagerningum sem skráðir eru í 1. viðbæti.

2. gr.

Gildissvið

- Viðauki þessi gildir um lífrænt ræktaðar plöntuafurðir og matvæli sem samræmast lagagerningum sem skráðir eru í 1. viðbæti.
- Aðildarríkin skuldbinda sig til að víkka út gildissvið þessa viðauka, þannig að hann taki til kvikfénaðar, dýraafurða og matvæla með innihaldsefnum úr dýraríkinu, þegar þau hafa samþykkt viðkomandi lög og reglur.

3. gr.

Jafngildisregla

- Aðildarríkin viðurkenna hér með lagagerninga sem skráðir eru í 1. viðbæti við þennan viðauka sem jafngilda. Aðildarríkin geta komið sér saman um að útiloka vissa þætti eða afurðir frá fyrirkomulagi um jafngildi. Þau skulu tilgreina þetta í 1. viðbæti.
- Aðildarríkin skulu gera sitt ítrasta til tryggja jafngilda þróun lagagerninga sem taka sérstaklega til afurða sem um getur í 2. gr.

4. gr.

Frjálssir flutningar á lífrænum afurðum

- Í samræmi við innlenda tilhögun á þessu sviði skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að geta flutt inn og markaðssett framleiðsluafurðir, sem um getur í 2. gr. og samræmast lagagerningum ríkjanna sem skráðir eru í 1. viðbæti.
- Þetta skal ná yfir aðgengi að viðkomandi innlendum samræmismerkjum, opinberum kennimerkjum eða innsiglium sem eru notuð fyrir lífrænar afurðir á allar framleiðsluvörur, sem um getur í 2. gr. og samræmast lagagerningum ríkjanna sem skráðir eru í 1. viðbæti.

5. gr.

Vörumerkingar

- Með tilliti til þess að þróa fyrirkomulag til að koma í veg fyrir að lífrænar framleiðsluafurðir, sem falla undir þennan viðauka, verði endurmerktar skulu aðildarríkin gera sitt ítrasta til að tryggja að lög þeirra og reglur kveði á um:
 - verndun sömu hugtaka til að auðgreina lífrænar framleiðsluafurðir á opinberum tungumálum aðildarríkjanna;
 - notkun sömu lögboðnu hugtakanna í athugasemdum á merkingum framleiðsluvara sem uppfylla jafngild skilyrði.
- Aðildarríkjunum er heimilt að tilgreina að framleiðsluafurðir, sem þau flytja inn hvert frá öðru, standist þær kröfur um vörumerkingar sem mælt er fyrir um í lagagerningum sem skráðir eru í 1. viðbæti

6. gr.

Þriðju ríki

- Aðildarríkin skulu gera sitt ítrasta til að tryggja að jafngildi ríki í innflutningsfyrirkomulagi fyrir lífrænt ræktaðar afurðir frá þriðju ríkjum.
- Til þess að tryggja jafngildi viðurkenningar í raun, þegar þriðju ríki eiga í hlut, skulu aðildarríkin hafa samráð áður en þau viðurkenna og bæta einhverju þriðja ríki í skrána sem í þessu skyni er felld inn í lög þeirra og reglur.

7. gr.

Miðlum upplýsinga

Aðildarríkin skulu einkum senda hvert öðru eftirfarandi upplýsingar:

- skrá yfir lögbær yfirvöld og skoðunaraðila ásamt kenninúmerum, svo og eftirlitsskýrslur hlutaðeigandi yfirvalda;
- skrá yfir stjórnsluákvæðanir sem heimila innflutning á lífrænt ræktaðum afurðum frá þriðju ríkjum;
- upplýsingar um vanrækslu og brot á lagagerningum sem skráðir eru í 1. viðbæti, sem þau hafa komist á snodir um.

8. gr.

Nefnd um lífrænar afurðir

- Ráðið skal koma á fót nefnd um lífrænar afurðir (hér á eftir kölluð „nefndin“) og skal hún fjalla um öll mál sem upp kunna að koma í tengslum við þennan viðauka og framkvæmd á ákvæðum hans.
- Nefndin skal endurskoða reglulega lög og reglur aðildarríkjanna á þeim sviðum sem falla undir þennan viðauka. Hún ber einkum ábyrgð á:
 - að sanna að lög og reglur aðildarríkjanna séu jafngild með tilliti til upptöku í 1. viðbæti;
 - að beina þeim tilmælum til ráðsins, ef þörf krefur, að skrá nauðsynlegar reglur í 2. viðbæti með tilliti til þess að tryggja á yfirráðasvæði aðildarríkjanna samræmda beitingu laga og reglna sem falla undir þennan viðauka;

- c) að beina þeim tilmælum til ráðsins að víkka út gildissvið þessa viðauka, þannig að hann taki til annarra framleiðsluvara en þeirra sem falla undir 1. mgr. 2. gr.;
- d) að beina þeim tilmælum til ráðsins að breyta ákvæðum viðbætanna.

1. VIÐBÆTIR

Reglugerðir sem gilda í EFTA-ríkjum á Evrópska efnahagssvæðinu

Innlendar reglugerðir sem eru teknar upp á grundvelli eftirtalinnna gerninga, sem eru felldir inn í EES-samninginn:

Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum (Stjtið. EB L 198, 22.7.1991, bls. 1), eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr.1900/98 (Stjtið. EB L 247, 5.9.1998, bls. 6).

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 94/92 frá 14. janúar 1992 um nákvæmar reglur um innflutning frá þriðju löndum sem kveðið er á um í reglugerð (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og ábendingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum (Stjtið. EB L 11, 17.1.1992, bls. 14).

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3457/92 frá 30. nóvember 1992 um nákvæmar reglur um skoðunarvottorð vegna innflutnings frá þriðju löndum til bandalagsins, sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum (Stjtið. EB L 350, 1.12.1992, bls. 56).

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 207/93 frá 29. janúar 1993 um skilgreiningu á innihaldi VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og ábendingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum og nákvæmar reglur um hvernig ber að hrinda ákvæðum 4. mgr. 5. gr. hennar í framkvæmd (Stjtið. EB L 25, 2.2.1993, bls. 5), eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr 345/97 (Stjtið. EB L 58, 27.2.1997, bls. 38).

Reglugerðir sem gilda í Sviss

Reglugerð frá 22. september 1997 um lífræna ræktun og merkingu á lífrænt ræktuðum plöntuafurðum og matvælum (reglugerð um lífræna ræktun), eins og henni var síðast breytt 23. ágúst 2000 (RO 2000 1625).

Reglugerð efnahagsráðuneytis Svissneska ríkjasambandsins frá 22. september 1997 um lífræna ræktun, eins og henni var síðast breytt 23. ágúst 2000 (RO 2000 1625).

Útilokun frá fyrirkomulagi um jafngildi

Svissneskar afurðir, að meginhluta úr innihaldsefnum sem eru framleidd samkvæmt fyrirkomulagi um aðlögun að lífrænni ræktun.

2. VIÐBÆTIR

Reglur um beitingu

- engar færslur -

VIÐAUKI G

Ráðstafanir um hollustuhætti og heilbrigði dýra og plantna (12. gr.)

Ákvæði samnings Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um beitingu ráðstafana um hollustuhætti og heilbrigði dýra og plantna eiga við um réttindi og skyldur aðildarríkjanna að því er varðar ráðstafanir um hollustuhætti og heilbrigði dýra og plantna.

VIÐAUKI H

Reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra reglna og reglna um þjónustu í upplýsingasamfélaginu (14. gr.)

1. gr.

Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „Vara“: öll iðnaðarvara og öll landbúnaðarvara, þar með taldar sjávarafurðir.
2. „Þjónusta“: öll þjónusta í upplýsingasamfélaginu, þ.e. þjónusta sem veitt er gegn endurgjaldi, úr fjarlægð, með rafrænum aðferðum og að sérstakri beiðni viðtakanda.

Nánar um þessa skilgreiningu:

- „úr fjarlægð“ merkir að þjónustan er veitt án þess að aðilar séu viðstaddir samtímis,
- „með rafrænum hætti“ merkir að þjónustan er upphaflega send og tekið við henni með rafrænum búnaði til vinnslu (þar með talin stafræn samþjöppun) og geymslu gagna, og að öllu leyti send, henni miðlað og tekið við henni um rafþráð, þráðlausan búnað, sjónrænt eða með öðrum þráðlausum aðferðum,
- „að sérstakri beiðni viðtakanda“ merkir að þjónustan er veitt með gagnaflutningi að fenginni sérstakri beiðni.

Viðauki þessi gildir ekki um:

- útvarpssendingar,
- sjónvarpssendingar.

3. „Tækniforskrift“: forskrift í skjali þar sem tilgreindir eru þeir eiginleikar sem vara verður að hafa, þar með talið gæðastig, skil, öryggi eða stærðir og aðrar kröfur er lúta að því heiti sem varan er seld undir, íðorðanotkun, táknum, prófunum og prófunaraðferðum, umbúðum, áletrun eða umbúðamerkingum og aðferðum við mat á samræmi.

Hugtakið „tækniforskrift“ nær einnig til aðferða við framleiðslu og vinnslu matvæla, dýrafóðurs og lyfja, auk aðferða við framleiðslu og vinnslu annarra vara, hafi þessar aðferðir áhrif á eiginleika þeirra.

4. „Aðrar kröfur“: önnur krafa en tækniforskrift, sem vara skal uppfylla í þeim tilgangi að vernda, einkum og sér í lagi, neytendur eða umhverfið og sem hefur áhrif á líftíma hennar eftir að hún er markaðssett, svo sem skilyrði fyrir notkun, endurvinnsla, endurnotkun eða förgun, geti þessi skilyrði haft veruleg áhrif á samsetningu eða eðli vörunnar eða markaðssetningu hennar.

5. „Regla um þjónustu“: almenn krafa sem tengist því að taka upp og stunda þjónustustarfsemi í skilningi 2. liðar, einkum ákvæði um þjónustuveitanda, þjónustu og viðtakanda þjónustu, að frátöldum reglum sem fjalla ekki með beinum hætti um þjónustu sem er skilgreind í þeim lið.

Viðauki þessi gildir ekki á sviði fjarskiptaþjónustu. Í þessari málsgrein merkir „fjarskiptaþjónusta“ þjónustu sem að nokkru eða öllu leyti felst í því að senda og/eða beina merkjum um fjarskiptanet með fjarskiptaaðferðum, að undanskildum hljóðvarps- og sjónvarpssendingum.

Viðauki þessi gildir ekki á sviði fjármálaþjónustu, svo sem fjárfestingarþjónustu, váttryggingar- og endurtryggingarstarfsemi, bankastarfsemi, starfsemi í tengslum við lífeyrissjóði og þjónustu í tengslum við viðskipti með framvirka staðlaða samninga eða kauprétt.

Burtséð frá ákvæðum 3. mgr. 2. gr. þessa viðauka gildir viðauki þessi ekki um reglur vegna skipulegs markaðar (fjárfestingarþjónustu á sviði verðbréfavíðskipta) eða annarra markaða eða aðila sem annast greiðslujöfnun eða uppgjör á þessum mörkuðum.

Nánar um þessa skilgreiningu:

- regla telst fjalla með beinum hætti um upplýsingasamfélagið ef, með hliðsjón af þeim röksemdum og þeirri virkni sem í henni felst, sérstakt markmið og viðfang í öllum eða sumum sérákvæðum hennar er að stýra slíkri þjónustu á skilgreindan og markvissan hátt,
- regla telst ekki fjalla með beinum hætti um upplýsingasamfélagið ef hún hefur einungis óbein eða ómeðvituð áhrif á slíka þjónustu.

6. „Staðall“: tækniforskrift sem viðurkenndur stöðlunaraðili hefur samþykkt og beita má með endurteknum hætti eða að staðaldri en er ekki skylt að fara eftir og er einn eftirfarandi staðla:

- alþjóðlegur staðall: staðall sem alþjóðleg staðlastofnun hefur samþykkt og almenningur hefur aðgang að,
- evrópskur staðall: staðall sem evrópsk staðlastofnun hefur samþykkt og almenningur hefur aðgang að,
- landsstaðall: staðall sem innlend staðlastofnun hefur samþykkt og almenningur hefur aðgang að.

7. „Tæknileg regla“: tækniforskrift og aðrar kröfur, eða reglur um þjónustu, þar með talin viðeigandi stjórnsýsluákvæði, sem skylt er, samkvæmt lögum eða í raun, að fylgja þegar um er að ræða markaðssetningu, þjónustustarfsemi, staðfestu þjónustuveitenda eða við notkun í aðildarríki eða stórum hluta þess, ásamt lögum eða stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna, nema þau ákvæði sem kveðið er á um í 4. gr. þessa viðauka, sem banna framleiðslu, innflutning, markaðssetningu eða notkun vöru eða banna þjónustustarfsemi, notkun þjónustu eða staðfestu þjónustuveitenda.

Tæknilegar reglur sem ber að hlíta í raun eru meðal annars:

- lög eða stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkis sem annaðhvort vísa til tækniforskrifta eða annarra krafna eða reglna um þjónustu eða til síðareglna starfsgreinar eða framkvæmdareglna sem aftur vísa til tækniforskrifta eða annarra krafna eða reglna um þjónustu, en ef þessum forskriftum, kröfum eða reglum er hlítt má ganga út frá samræmi við skyldur samkvæmt fyrrnefndum lögum eða stjórnsýslufyrirmælum,
- frjálssir samningar sem opinber stjórnvöld eru aðili að og kveða á um, í þágu almennings, að tækniforskriftum eða öðrum kröfum eða reglum um þjónustu sé hlítt, að undanskildum útbodslýsingum í tengslum við opinber innkaup,
- tækniforskriftir eða aðrar kröfur eða reglur um þjónustu sem tengjast ráðstöfunum í skatta- eða fjármálum sem hafa áhrif á neyslu vara með því að hvatt er til að þessum tækniforskriftum eða öðrum kröfum eða reglum um þjónustu sé hlítt; tækniforskriftir eða aðrar kröfur eða reglur um þjónustu sem tengjast innlendum almannatryggingakerfum eru undanskildar.

Hér er um að ræða tæknilegar reglur sem þau stjórnvöld, sem aðildarríkin tilnefna, setja og sem birtast í skrá sem ráðið mun semja fyrir gildistöku þessa viðauka.

Beita skal sömu aðferð við að breyta skránni.

8. „Drög að tæknilegri reglu“, texti tækniforskriftar eða annarrar kröfu, þar með talin stjórnsluákvæði, sem samin hefur verið í þeim tilgangi að fá textann samþykktan eða lagðan fram til samþykkis sem tæknilega reglu, enda sé hann á því samningsstigi að enn megi gera verulegar breytingar.

Þessi viðauki gildir ekki um ráðstafanir sem aðildarríki telja nauðsynlegar til að vernda einstaklinga, einkum launþega, þegar vörur eru notaðar, að því tilskildu að þær ráðstafanir hafi ekki áhrif á vörurnar.

2. gr.

1. Aðildarríkjunum ber, með fyrirvara um ákvæði 4. gr., að koma þegar í stað á framfæri við ráðið öllum drögum að tæknilegum reglum, að undanskildum þeim, þar sem alþjóðlegur eða evrópskur staðall er tekinn upp orðrétt. Þá nægir að veita henni upplýsingar um viðkomandi staðal. Þau skulu einnig láta ráðinu í té yfirlýsingu um ástæðurnar fyrir því að nauðsynlegt er að lögleiða umrædda tæknilega reglu, komi það ekki skýrt fram í sjálfum drögum:

- a) Í tilkynningunni skulu vera orðrétt drög að tæknilegu reglunni, bæði á frummálinu og í orðréttri þýðingu eða í samantekt á ensku.
- b) Aðildarríkjunum ber, eftir því sem við á, að koma texta laga- eða reglugerðaákvæða, sem í aðalatriðum og beinlínis liggja til grundvallar, samtímis á framfæri ef nauðsynlegt er að þekkja til þessa texta þegar meta skal áhrif sem drög að tæknilegri reglu hafa, nema hann hafi áður verið sendur með fyrirfram orðsendingu.
- c) Aðildarríkjunum ber að koma drögum aftur á framfæri samkvæmt fyrrnefndum skilmálum, geri þau breytingar á þeim sem hafa í för með sér umtalsverðar breytingar á gildissviði þeirra, stytta upphaflega tímaáætlun til framkvæmda, bæta við forskriftum eða kröfum eða herða þær sem fyrir eru.
- d) Ef drögum er einkum ætlað að takmarka markaðssetningu eða notkun íðefnis, efnablöndu eða vöru, vegna heilsu almennings eða í þeim tilgangi að vernda neytendur eða umhverfi, ber aðildarríkjunum að senda annaðhvort yfirlit yfir eða tilvísun til allra upplýsinga sem máli skipta um viðkomandi efni, efnablöndu eða vöru og þekktar og fánlegar staðgönguvörur, liggi þessar upplýsingar á lausu, og koma upplýsingum á framfæri um fyrirsjáanleg áhrif þessarar ráðstöfunar á heilsu almennings og verndun neytenda og umhverfis ásamt áhættumat sem fram fari, eftir því sem við á, í samræmi við almennar meginreglur um áhættumat nýrra og fyrirleggjandi íðefna.
- e) Ráðið skal þegar í stað tilkynna hinum aðildarríkjunum um drögin og öll skjöl sem hún fær í hendur. Henni er einnig heimilt, ef við á, að leita álits nefndarinnar (hér á eftir kölluð „nefndin“), sem um getur í 5. gr., á drögum og álits þeirrar nefndar sem fjallar um viðkomandi svið.
- f) Umsagnir eða ítarlegt álit aðildarríkjanna varðandi tækniforskriftir eða aðrar kröfur eða reglur um þjónustu, sem um getur í þriðja undirlið annarrar undirgreinar 7. mgr. 1. gr., mega aðeins fjalla um þá þætti sem kunna að hindra viðskipti eða, að því er varðar reglur um þjónustu, frjálsa þjónustustarfsemi eða staðfesturétt þjónustuveitenda en ekki um þá þætti ráðstöfunarinnar sem lúta að skatta- eða fjármálum.

2. Aðildarríkin geta sent athugasemdir sínar til þess aðildarríkis er sent hefur frá sér drög að tæknilegri reglu. Aðildarríkinu ber að taka athugasemdirnar til greina við samningu hinnar tæknilegu reglu, að því marki sem unnt er.

3. Aðildarríkjunum ber að koma endanlegum texta tæknilegrar reglu á framfæri við ráðið án tafar.

4. Ekki skal fara með upplýsingar, sem veittar eru samkvæmt þessari grein, sem trúnaðarmál nema aðildarríkið, sem sendir tilkynningu, fari þess eindregið á leit. Allar slíkar beiðnir skal rökstyðja. Í slíkum tilvikum er nefndinni og innlendum yfirvöldum heimilt, séu nauðsynlegar varúðarráðstafanir gerðar, að leita sérfræðiráðgjafar hjá einstaklingum eða lögpersónum í einkageiranum.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu fresta að samþykkja drög að tæknilegri reglu í þrjá mánuði frá þeim degi er ráðinu berst orðsendingin sem um getur í 1. mgr. 2. gr.

2. Aðildarríkin skulu fresta:

- að samþykkja önnur drög að tæknilegri reglugerð, í formi frjáls samnings í skilningi annars undirliðar 7. mgr. 1. gr., í fjóra mánuði;
- að samþykkja nokkur önnur drög að reglum um þjónustu í fjóra mánuði;
- að samþykkja nokkur önnur drög að tæknilegum reglum í sex mánuði;

frá þeim degi er ráðinu berst orðsendingin, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., leggi annað aðildarríki fram ítarlegt álit innan þriggja mánaða frá þeim degi, þess efnis að fyrirhugaðar ráðstafanir kunni að hindra frjálsa vöruflutninga eða frjálsa þjónustustarfsemi eða standa í vegi fyrir staðfesturétti þjónustuveitenda innan þáttökusvæðisins.

3. Að því er varðar drög að reglum um þjónustu má ítarlegt álit aðildarríkjanna ekki hafa áhrif á neinar ráðstafanir í tengslum við menningarstefnu, einkum á sviði hljóð- og myndmiðlunar, sem aðildarríki kann að samþykkja í samræmi við alþjóðlegar skuldbindingar sínar, að teknu tilliti til fjölbreytni tungumála, innlendra og svæðisbundinna séreinkenna og menningararfleifðar.

4. Viðkomandi aðildarríki skal gefa ráðinu skýrslu um með hvaða hætti það hyggst bregðast við þessu ítarlega álit.

5. Að því er varðar reglur um þjónustu skal hlutaðeigandi aðildarríki, eftir því sem við á, tilgreina ástæðu þess að ekki er hægt að taka ítarlegt álit til greina.

6. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki:

- a) ef aðildarríki neyðist, af brýnum ástæðum sem rekja má til alvarlegra og ófyrirséðra atvika sem tengjast því að vernda heilsu almennings eða öryggi, vernda dýr eða plöntur, og að því er varðar reglur um þjónustu sem og allsherjarreglu, sér í lagi að vernda ólöggráða börn, til að semja tæknilega reglugerð á mjög skömmum tíma í þeim tilgangi að samþykkja og hrinda ákvæðum hennar í framkvæmd án tafar án þess að samráð komi til; eða

b) ef aðildarríki neyðist, af brýnum ástæðum sem tengjast því að vernda öryggi og heilleika fjármálakerfisins, sér í lagi að vernda sparifjáreigendur, fjárfesta og þá sem tryggðir eru, til að setja og taka upp reglur um fjármálaþjónustu án tafar.

7. Aðildarríkið skal, í orðsendingunni sem um getur í 2. gr., tilgreina hinar brýnu ástæður fyrir þeim ráðstöfunum sem gerðar eru. Rökstuðningur fyrir bráðarástöfunum skal vera nákvæmur, greinilega útlistaður og sérstök áhersla lögð á hve ófyrirsjáanleg og alvarleg sú hætta er sem hlutaðeigandi yfirvöld standa frammi fyrir og hve nauðsynlegt er að grípa tafarlaust til aðgerða í því skyni að bægja henni frá. Nefndin skal leggja fram álit sitt á orðsendingunni eins fljótt og við verður komið. Hún skal grípa til viðeigandi aðgerða ef þessari málsmeðferð er beitt með óviðeigandi hætti.

4. gr.

1. Ákvæði 2. og 3. gr. gilda ekki um lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna eða frjálsa samninga sem þau beita til að uppfylla skuldbindingar vegna alþjóðasamninga þar sem stefnt er að því að samþykkja almennar tækniforskriftir eða reglur um þjónustu.

2. Ákvæði 3. gr. gilda ekki um lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna sem banna framleiðslu svo fremi að þau hefti ekki frjálsa vöruf lutninga.

3. Ákvæði 3. gr. gilda ekki um tækniforskriftir eða aðrar kröfur eða reglur um þjónustu sem um getur í þriðja undirlið 7. mgr. 1. mgr.

5. gr.

1. Ráðið skal koma á fót nefnd, sem skal vera ábyrg fyrir meðferð og rétttri beitingu á ákvæðum þessa viðauka.

2. Nefndin skal koma með tilmæli þar að lútandi.

3. Nefndin getur einkum beint þeim tilmælum til ráðsins að breyta ákvæðum viðbættisins.

4. Nefndin skal koma saman með sérstakri skipan nefndarmanna sem kanna vafaatriði varðandi þjónustu í upplýsingasamfélaginu.

VIÐAUKI I

Gagnkvæm viðurkenning með tilliti til samræmismats (15. gr.)

EFNISYFIRLIT

1. Grunnákvæði
2. Fyrsti viðbætur: Framleiðsluvið
3. Annar viðbætur: Almennar reglur varðandi tilnefningu aðila sem annast samræmismat.

1. gr.

Markmið

1. Sviss og EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu samþykkja hér með gagnkvæmt skýrslur, vottorð, leyfi og samræmismarki sem stofnanir, tíundaðar í 1. viðbæti, gefa út svo og samræmisýfirlýsingar framleiðanda er votta samræmi við kröfur hvers annars á sviðum er heyra undir 3. gr.
2. Ef kröfur Sviss og á Evrópska efnahagssvæðinu teljast vera jafngildar skulu Sviss og EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu, í því skyni að forðast endurtekningu málsmeðferðar, samþykkja gagnkvæmt skýrslur, vottorð og leyfi sem stofnanir, tíundaðar í 1. viðbæti, gefa út og samræmisýfirlýsingar framleiðanda er votta samræmi við kröfur hins ríkisins á sviðum er heyra undir 3. gr. Skýrslur, vottorð, leyfi og samræmisýfirlýsingar framleiðanda skulu einkum gefa til kynna samræmi við gildandi löggjöf á Evrópska efnahagssvæðinu. Festa verður samræmismarki, sem krafist er samkvæmt löggjöf aðildarríkis, á framleiðsluvörur sem eru settar á markað í því aðildarríki.
3. Nefndin, sem um getur í 10. gr. (sem nefnist hér á eftir „nefndin“) skal tilgreina þau tilvik þar sem 2. mgr. hér að framan á við.

2. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
„EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu“: þeir aðilar að Friverslunarsamtökum Evrópu sem tilheyra Evrópska efnahagssvæðinu, þ.e. Lýðveldið Ísland, Furstadæmið Liechtenstein og Konungsríkið Noregur;
„Samræmismat“: kerfisbundin rannsókn til að ákvarða að hvaða marki framleiðsluvara, aðferðir eða þjónusta uppfyllir tilteknar kröfur;
„Aðili sem annast samræmismat“: aðili í opinberri þjónustu eða á eigin vegum sem sinnir meðal annars því að framkvæma samræmismat, að öllu leyti eða að hluta til;
„Tilnefningaryfirvald“: yfirvald sem hefur lagalegt umboð til að tilnefna aðila sem annast samræmismat innan lögsögu sinnar, fresta tilnefningu eða hætta við frestun eða afturkalla hana.
2. Heimilt er að nota skilgreiningarnar, sem mælt er fyrir um í ISO/IEB Guide 2 (útgáfa frá 1996) og í Evrópustaðli EN 45020 (útgáfa frá 1993) í tengslum við „Almenn hugtök og skilgreiningar þeirra varðandi stöðlun og tengda starfsemi“ (General terms and their definitions concerning standardisation and related activities), til að setja fram merkingu almennra hugtaka sem varða samræmismat í þessum samningi.

3. gr.

Gildissvið

1. Þessi viðauki tekur til skyldubundins verklags við samræmismat er fylgir í kjölfar laga og stjórnsluákvæða í 1. viðbæti.
2. Í 1. viðbæti eru skilgreind framleiðsluvið er heyra undir þennan viðauka. Viðbætinum er skipt í kafla eftir efnissviðum og er þeim skipt aftur í meginatriðum sem hér segir:
I. þáttur lög og stjórnsluákvæði;
II. þáttur aðilar sem annast samræmismat;
III. þáttur tilnefningaryfirvöld;
IV. þáttur sérstakar reglur sem varða tilnefningu aðila sem annast samræmismat.
V. þáttur viðbótarákvæði.
3. Í 2. viðbæti er að finna almennar reglur um tilnefningu aðila sem annast samræmismat.

4. gr.

Uppruni

1. Þessi viðauki tekur til framleiðsluvara sem eru upprunnar í aðildarríkjunum¹, með fyrirvara um sérákvæði sem mælt er fyrir um í 1. viðbæti.
2. Ef slíkar framleiðsluvörur falla einnig undir samninga um gagnkvæma viðurkenningu með tilliti til samræmismats milli Sviss og Evrópubandalagsins tekur þessi viðauki einnig til framleiðsluvara sem eru upprunnar í Evrópubandalaginu.
3. Ákvarða skal uppruna í samræmi við upprunareglur, sem veita ekki fríðindi, sem eiga við í hverju aðildarríkjanna eða, þar sem við á, í Evrópubandalaginu. Ef reglur eru ósamhljóða skulu reglur aðildarríkisins, þar sem vörur eru settar á markað, gilda.
4. Upprunavottorð má leggja fram sem sönnun um uppruna. Ekki skal krefjast vottorðsins ef um ræðir innflutning sem tilgreindur er með EUR.1-flutningsskrifteini eða yfirlýsingu á vörureikningi sem er gefin út í samræmi við viðauka A í þessum samningi, að því tilskildu að í skjalinu sé eitt aðildarríkjanna eða Evrópubandalagið tilgreint sem upprunaland.

¹ Furstadæmið Liechtenstein er í tollabandalagi við Sviss og mun áfram nota hugtakið „upprunið í Sviss“ vegna þessara sérstöku aðstæðna.

5. gr.

Aðilar sem annast samræmismat

Aðildarríkin viðurkenna hér með að aðilar, sem eru skráðir í 1. viðbæti, uppfylla skilyrði sem gerð eru til þeirra sem koma til greina til að meta samræmi.

6. gr.

Tilnefningaryfirvöld

1. Aðildarríkin skuldbinda sig hér með til að tryggja að tilnefningaryfirvöld þeirra hafi nauðsynlegt umboð og valdsvið til að tilnefna eða afturkalla tilnefningu aðila, sem eru skráðir í 1. viðbæti, fresta henni eða hættu við frestun hennar. Yfirvöld skulu fara eftir almennum reglum um tilnefningu í 2. viðbæti þegar aðilar sem annast samræmismat, eru tilnefndir, með fyrirvara um ákvæði viðeigandi IV. þáttar í 1. viðbæti. Þessi yfirvöld skulu fara eftir sömu reglum þegar tilnefning er afturkölluð, henni frestað eða hætt er við frestun hennar.
2. Ákvörðun um að bæta aðilum sem annast samræmismat, við í 1. viðbæti eða fella þá út skal tekin að tillögu eins aðildarríkis í samræmi við málmeðferðina sem tíunduð er í 11. gr.
3. Ef tilnefningaryfirvald frestar tilnefningu aðila, sem eru taldir upp í 1. viðbæti og annast samræmismat innan lögsögu þess, eða hættir við frestun tilnefningar skal viðkomandi aðildarríki þegar í stað tilkynna hinum aðildarríkjunum og formanni nefndarinnar um það. Aðildarríkin þurfa ekki að viðurkenna skýrslur, vottorð, leyfi og samræmismarki sem aðili, sem annast samræmismat, gefur út meðan á frestun stendur.

7. gr.

Sannprófun málsmeðferðar við tilnefningar

1. Aðildarríkin skulu skiptast á upplýsingum um þá málmeðferð sem notuð er til að tryggja að aðilar, sem eru taldir upp í 1. viðbæti og annast samræmismat innan lögsögu þeirra, fari eftir almennum reglum um tilnefningu sem tundaðar eru í 2. viðbæti með fyrirvara um ákvæði viðeigandi IV. þáttar í 1. viðbæti.
2. Aðildarríkin skulu bera saman aðferðir við að sannreyna hvort aðilar hafi farið eftir almennum reglum um tilnefningu, sem tundaðar eru í 2. viðbæti, með fyrirvara um ákvæði viðeigandi IV. þáttar í 1. viðbæti. Heimilt er að nota núverandi kerfi til faggildingar á aðilum sem annast samræmismat í aðildarríkjunum til slíks samanburðar.
3. Sannprófun skal fara fram í samræmi við málmeðferðina sem nefndin annast framkvæmd á.

8. gr.

Sannprófun þess að aðilar sem annast samræmismat fari að reglum

1. Aðildarríki skal, við sérstakar aðstæður, hafa rétt til að draga í efa sérfræðipækkingu aðila sem annast samræmismat, sem önnur aðildarríki gera tillögu um eða skráðir eru í 1. viðbæti og eru innan lögsögu hinna aðildarríkjanna. Það skal, í þessu skyni, leggja hlutlægar og rökstuddar ástæður skriflega fyrir hin aðildarríkin og formann nefndarinnar.
2. Komi til ágreinings milli aðildarríkjanna, sem nefndin hefur staðfest, skulu aðildarríkin láta fara fram í sameiningu sannprófun á sérfræðipækkingu aðila sem annast samræmismat, í samræmi við kröfur, með þátttöku hlutaðeigandi lögbærra yfirvalda. Ræða skal niðurstöðu sannprófunarinnar í nefndinni með það í huga að leysa málið eins fljótt og unnt er.
3. Aðildarríki skal sjá til þess að sannprófun á sérfræðipækkingu aðila sem annast samræmismat innan lögsögu þess geti farið fram eftir því sem þörf krefur.
4. Lögbært tilnefningaryfirvald skal, nema nefndin ákveði annað, fresta tilnefningu aðilans, sem deilt er um, frá þeim tíma þegar ágreiningurinn er staðfestur þar til samkomulag næst innan nefndarinnar.

9. gr.

Framkvæmd viðaukans

1. Aðildarríkin skulu hafa með sér samstarf með það að markmiði að tryggja fullnægjandi beitingu laga og stjórnisýsluákvæða sem tíunduð eru í 1. viðbæti.
2. Tilnefningaryfirvöld skulu ganga úr skugga um með viðeigandi aðferðum hvort aðilar sem annast samræmismat innan lögsögu þeirra og tundaðir eru í 1. viðbæti, fari að almennum reglum um tilnefningu sem tundaðar eru í 2. viðbæti, með fyrirvara um ákvæði viðeigandi IV. þáttar í 1. viðbæti.
3. Aðilar sem annast samræmismat og tundaðir eru í 1. viðbæti, skulu hafa með sér samstarf á viðeigandi hátt innan ramma samstarfs og samanburðarstarfs sem aðildarríkin annast á sviðum er heyrá undir 1. viðbæti, í því skyni að tryggja að málsmeðferð við samræmismat, sem kveðið er á um í lögum og stjórnisýslufyrirmælum sem heyrá undir þennan viðauka, sé beitt með samræmdum hætti.

10. gr.

Nefnd

1. Nefndin, sem komið er á fót í samræmi við 3. mgr. 43. gr. samningsins, skal gefa út tilmæli og taka ákvarðanir, við þær aðstæður sem kveðið er á um í þessum viðauka, í því skyni að annast og fylgjast með snurðulausri framkvæmd þessa viðauka. Henni er heimilt að fá sér til aðstoðar sérfræðinga, ráðgjafa eða vinnuhópa á tilteknum sviðum. Nefndin skal gera samhljóða ályktanir.
2. Nefndin setur sér starfsreglur sem innihalda meðal annars ákvæði um fundarboðun, skipun og skipunartíma formanns.
3. Nefndin skal koma saman eftir þörfum en að minnsta kosti einu sinni á ári. Hvert aðildarríki getur farið fram á að fundur verði haldinn.
4. Nefndin getur tekið til umfjöllunar hvert það málefni er tengist þessum viðauka. Hún skal einkum annast eftirfarandi:
 - a) að skrá aðila sem annast samræmismat, í 1. viðbæti;
 - b) að fella brott aðila sem annast samræmismat, úr 1. viðbæti;

- c) að gera drög að málsmeðferð vegna framkvæmdar sannprófana sem kveðið er á um í 7. gr.;
 - d) að gera drög að málsmeðferð vegna framkvæmdar sannprófana sem kveðið er á um í 8. gr.;
 - e) að kanna lög og stjórnsluákvæði sem aðildarríki hefur tilkynnt um samkvæmt 12. gr. í því skyni að meta áhrif þeirra á viðaukann og breyta viðeigandi þáttum í 1. viðbæti.
5. Nefndinni er heimilt að breyta viðbættunum við þennan viðauka að tillögu eins aðildarríkjanna.
6. Formaður nefndarinnar skal tilkynna ráðinu þegar í stað um töf á öllum ákvörðunum nefndarinnar.

11. gr.

Aðilar sem annast samræmistat skráðir í eða felldir brott úr 1. viðbæti

Nefndin skal ákveða að skrá aðila sem annast samræmistat, í 1. viðbæti eða fella hann brott úr 1. viðbæti í samræmi við eftirfarandi málsmeðferð:

- a) aðildarríki sem óskar eftir að bæta aðila sem annast samræmistat, við í 1. viðbæti eða fella hann brott úr honum skal tilkynna formanni nefndarinnar og hinum aðildarríkjunum um tillögu að ákvörðun þess efnis og leggja fram viðeigandi upplýsingar er lúta að þeirri beiðni;
- b) ef hin aðildarríkin samþykkja tillöguna eða hreyfa ekki andmælum innan 60 daga frá því að tilkynning um tillöguna er lögð fram skal nefndin samþykkja ákvörðunina sem tillaga er gerð um;
- c) ef annað aðildarríki hreyfir andmælum innan 60 daga skal málsmeðferðin, sem kveðið er á um í 2. mgr. 8. gr., gilda;
- d) formaður nefndarinnar skal tilkynna aðildarríkjunum þegar í stað um allar ákvarðanir nefndarinnar. Þær öðlast gildi á þeim degi sem tilgreindur er í ákvörðuninni;
- e) ef nefndin ákveður að skrá aðila sem annast samræmistat, í 1. viðbæti skulu aðildarríkin viðurkenna skýrslur, vottorð, leyfi og samræmismerki sem aðilinn gefur út frá gildistöku ákvörðunarinnar. Ef nefndin ákveður að fella aðila brott úr 1. viðbæti skulu aðildarríkin viðurkenna skýrslur, vottorð, leyfi og samræmismerki sem hann gefur út fram að gildistöku ákvörðunarinnar.

12. gr.

Skipti á upplýsingum

- 1. Aðildarríkin skulu skiptast á öllum viðeigandi upplýsingum um framkvæmd og beitingu laga og stjórnsluákvæða sem tunduð eru í 1. viðbæti.
- 2. Hvert aðildarríki skal tilkynna hinum aðildarríkjunum um breytingar sem það hyggst gera á lögum og stjórnsluákvæðum sem varða viðfangsefni þessa viðauka og tilkynna hinum aðildarríkjunum um ný ákvæði að minnsta kosti 60 dögum fyrir gildistöku þeirra.
- 3. Ef kveðið er á um það í löggjöf aðildarríkis að einstaklingur með staðfestu á yfirráðasvæðis þess skuli veita lögbæru yfirvaldi aðgang að tilteknum upplýsingum er yfirvaldinu einnig heimilt að fara fram á það að fá slíkar upplýsingar frá lögbærum yfirvöldum hinna aðildarríkjanna eða hafa beint samband við framleiðandann eða, ef við á, umboðsmann hans á yfirráðasvæði hinna aðildarríkjanna.
- 4. Hvert aðildarríki skal þegar í stað tilkynna hinum aðildarríkjunum um öryggisráðstafanir sem gerðar eru á yfirráðasvæði þess.

13. gr.

Lausn deilumála

Aðildarríki er heimilt að vísa deilum sem varða túlkun eða beitingu þessa viðauka til nefndarinnar sem um getur í 10. gr. Nefndin skal leitast við að leysa deiluna og hún skal hafa aðgang að öllum upplýsingum sem greitt gætu fyrir nákvæmri rannsókn á málinu með það í huga að finna viðunandi lausn. Nefndin skal í þessu skyni fhuga allar hugsanlegar leiðir til að tryggja snurðulausa framkvæmd þessa viðauka.

14. gr.

Samningar við þriðju ríki

Aðildarríkin samþykkja hér með að samningar um gagnkvæma viðurkenningu sem eitthvert aðildarríkjanna hefur gert við þriðja ríki skuli undir engum kringumstæðum fela í sér skuldbindingu á hendur hinum aðildarríkjunum um að viðurkenna samræmisyfirlýsingar framleiðanda svo og skýrslur, vottorð, leyfi og samræmismerki sem aðilar sem annast samræmistat í þessu þriðja ríki, gefa út, nema fyrir hendi sér skýr samningur um það milli aðildarríkjanna. Nefndinni er heimilt að breyta 4. gr. þessa viðauka með hliðsjón af slíkum samningum við þriðju ríki.

15. gr.

Frestun

Ef aðildarríki staðfestir að annað aðildarríki uppfylli ekki skilyrði þessa viðauka eða að beiting hliðstæðra skilyrða samkvæmt samningi við Evrópubandalagið er frestað er því heimilt, að höfðu samráði við nefndina, að fresta beitingu 1. viðbættis, að öllu leyti eða að hluta.

16. gr.

Áunnin réttindi

Aðildarríkin skulu áfram viðurkenna skýrslur, vottorð, leyfi og samræmismerki og samræmisyfirlýsingar framleiðanda sem gefin eru út í samræmi við þennan viðauka, að því tilskildu að:

- a) beiðni um að hefja samræmistat hafi verið lögð fram áður en tilkynning um niðurfellingu þessa viðauka eða tilkynning um uppsögn samningsins bárust, og
- b) skýrslur, vottorð, leyfi og samræmismerki og samræmisyfirlýsingar framleiðanda hafi verið gefin út áður en niðurfelling eða uppsögn tóku gildi.

1. VIÐBÆTIR

Framleiðsluvið

Þessum viðbæti er skipt upp í eftirfarandi kafla eftir sérsviðum:

1. kafli Vélar
2. kafli Persónuhlífar
3. kafli Leikföng
4. kafli Lækningatæki
5. kafli Gastæki og katlar
6. kafli Þrýstihylki
7. kafli Endabúnaður til fjarskipta
8. kafli Búnaður og öryggiskerfi til notkunar á sprengihættustöðum
9. kafli Rafföng og rafsegulsviðssamhæfi
10. kafli Byggingarsvæði og búnaður
11. kafli Mælitæki og tilbúnar pakkingar
12. kafli Vélknúin ökutæki
13. kafli Landbúnaðar- og skógræktardráttarvélar
14. kafli Góðar starfsvenjur við rannsóknir
15. kafli Eftirlit með góðum starfsvenjum við rannsóknir og vottun framleiðslulota vegna lyfjavara

I. KAFLI

VÉLAR

I. ÞÁTTUR

LÖG OG STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI

Ákvæði sem falla undir 2. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/37/EB frá 22. júní 1998 um samræmingu laga aðildarríkjanna um vélar (Stjtfð. EB L 207, 23.7.1998, bls. 1) (1. tölul. í XXIV kafla, II. viðauka EES-samningsins eins og honum var breytt með ákvörðun 94/1999)

Sviss

Lög ríkjasambandsins frá 19. mars 1976 um öryggi tæknibúnaðar (RO 1977 2370), eins og þeim var síðast breytt 18. júní 1993 (RO 1995 2766)

Reglugerð frá 12. júní 1995 um öryggi tæknibúnaðar (RO 1995 2770), eins og henni var síðast breytt 17. júní 1996 (RO 1996 1867)

Reglugerð frá 12. júní 1995 um málsmeðferð við samræmismat á tæknibúnaði (RO 1995 2783)

II. ÞÁTTUR

AÐILAR SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Nefndin skal, samkvæmt málsmeðferðinni sem lýst er í 11. gr. viðaukans, taka saman og viðhalda uppfærðri skrá yfir aðila sem annast samræmismat.

III. ÞÁTTUR

TILNEFNINGARYFIRVÖLD

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Félagsmálaráðuneytið
- § Liechtenstein:
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein¹
- § Noregur:
Ráðuneyti stjórnsýslu og vinnumála

Sviss:

Efnahagsþróunar- og atvinnumálaskrifstofa ríkjasambandsins

¹ Ríkisstjórn Liechtenstein er heimilt að skípa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

IV. ÞÁTTUR
SÉRSTAKAR REGLUR SEM VARÐA TILNEFNINGU AÐILA SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Við tilnefningu aðila sem annast samræmismat skulu tilnefningaryfirvöld fara að meginreglunum í 2. viðbæti og VII. viðauka við tilskipun 98/37/EB (1. tölul. í XXIV. kafla, II. viðauka EES-samningsins sem ákvörðun 94/1999 kom í staðinn fyrir).

V. ÞÁTTUR
VIÐBÓTARÁKVÆÐI

1. Notaðar vélar

Lögin og stjórnsluákvæðin sem talin eru upp í I. þætti skulu ekki gilda um notaðar vélar.

Hinsvegar skal meginreglan í 2. málsgrein 1. gr. viðaukans gilda um vélar sem hafa verið löglega markaðssettar og/eða teknar í notkun í einu aðildarríki og fluttar út á markað annars aðildarríkis sem notaðar vélar.

Önnur ákvæði um notaðar vélar sem eru í gildi í innflutningsaðildarríkinu, svo sem þau sem fjalla um öryggi á vinnustöðum, skulu gilda áfram.

2. KAFLI
PERSÓNUHLÍFAR
I. ÞÁTTUR
LÖG OG STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI

Ákvæði sem falla undir 2. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun ráðsins frá 21. desember 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um persónuhlífar (89/686/EBE) (1. tölul. í XXII kafla, II. viðauka EES-samningsins), eins og honum var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/58/EB frá 3. september 1996 (Stjtið. EB L 236, 18.9.1996, bls. 44) (þriðji undirliður, 1. tölul. í XXII kafla, II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 68/97)

Sviss

Lög ríkjasambandsins frá 19. mars 1976 um öryggi tækniúnaðar (RO 1977 2370), eins og þeim var síðast breytt 18. júní 1993 (RO 1995 2766)

Reglugerð frá 12. júní 1995 um öryggi tækniúnaðar (RO 1995 2770), eins og henni var síðast breytt 17. júní 1996 (RO 1996 1867)

Reglugerð frá 12. júní 1995 um verklag við samræmismat á tækniúnaði (RO 1995 2783)

II. ÞÁTTUR
AÐILAR SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Nefndin skal, samkvæmt málsmeðferðinni sem lýst er í 11. gr. viðaukans, taka saman og viðhalda uppfærðri skrá yfir aðila sem annast samræmismat.

III. ÞÁTTUR
TILNEFNINGARYFIRVÖLD

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Félagsmálaráðuneytið
- § Liechtenstein:
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein¹
- § Noregur:
Ráðuneyti stjórnslu og vinnumála;

Vegna persónuhlífa til nota á sjó:
Viðskipta- og iðnaðarráðuneytið

Sviss:

Efnahags- og atvinnumálaskrifstofa ríkjasambandsins

¹ Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

IV. ÞÁTTUR
SÉRSTAKAR REGLUR SEM VARÐA TILNEFNINGU AÐILA SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Við tilnefningu aðila sem annast samræmismat skulu tilnefningaryfirvöld fara að meginreglunum í 2. viðbæti og í V. viðauka við tilskipun 89/686/EBE (1. tölul. í XXII. kafla II. viðauka EES-samningsins).

3. KAFLI
LEIKFÖNG
I. ÞÁTTUR
LÖG OG STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI

Ákvæði sem falla undir 1. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun ráðsins frá 3. maí 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna um öryggi leikfanga (88/378/EBE) (Stjtið. EB L 187, 16.7.1988, bls. 1) (1. tölul. í XXIII. kafla EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Sviss

Lög ríkjasambandsins frá 9. október 1992 um matvæli og vörur (RS 817.0) með áorðnum breytingum
Tilskipun frá 1. mars 1995 um vörur (RS 817.04 með áorðnum breytingum
Tilskipun frá 26. maí 1995 um öryggi leikfanga (RS 817.044.1) með áorðnum breytingum

II. ÞÁTTUR
AÐILAR SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Nefndin skal, samkvæmt málsmeðferðinni sem lýst er í 11. gr. viðaukans, taka saman og viðhalda uppfærðri skrá yfir aðila sem annast samræmismat.

III. ÞÁTTUR
TILNEFNINGARYFIRVÖLD

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Íðnaðar- og viðskiptaráðuneytið
- § Liechtenstein:
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein¹
- § Noregur:
Ráðuneyti barna- og fjölskyldumála

Sviss:

Heilbrigðismálaskrifstofa ríkjasambandsins

IV. ÞÁTTUR
SÉRSTAKAR REGLUR SEM VARÐA TILNEFNINGU AÐILA SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Við tilnefningu aðila sem annast samræmismat skulu tilnefningaryfirvöld fara að meginreglunum í 2. viðbæti og í III. viðauka við tilskipun 88/378/EBE (1. tölul. í XXIII. kafla EES-samningsins).

V. ÞÁTTUR
VIÐBÓTARÁKVÆÐI

1. Upplýsingar um vottorðið og tæknimöppuna

Í samræmi við 4. mgr. 10. gr. tilskipunar 88/378/EBE (1. tölul. í XXIII. kafla EES-samningsins), er yfirvöldunum sem talin eru upp í III. þætti heimilt að fá, samkvæmt beiðni, afrit af vottorðinu og, samkvæmt rökstuddri beiðni, afrit af tæknimöppunni og skýrslum um rannsóknir og prófanir sem gerðar hafa verið.

2. Tilkynning um ástæðu synjunar samþykktara aðila

Í samræmi við 5. mgr. 10. gr. tilskipunar 88/378/EBE (1. tölul. í XXIII. kafla EES-samningsins), skulu svissnesku aðilarnir tilkynna Heilbrigðismálaskrifstofu ríkjasambandsins um synjun á útgáfu EB-gerðarprófunarvottorðs. Skrifstofan skal einnig tilkynna EFTA-ríkjunum á Evrópska efnahagssvæðinu þar um.

¹ Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

4. KAFLI
LÆKNINGATÆKI
I. ÞÁTTUR
LÖG OG STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI

Ákvæði sem falla undir 2. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun ráðsins frá 20. júní 1990 um samræmingu laga aðildarríkjanna um virk, ígræðanleg lækningatæki (90/385/EBE) (7. tölul. í X. kafla, II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 93/68/EBE frá 22. júlí 1993 (Stjttíð. EB L 220, 30.8.1993, bls.1) (annar undirliður, 7. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Tilskipun ráðsins 93/42/EBE frá 14. júní 1993 um lækningatæki (27. tölul. a, í IX. kafla, II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/79/EB frá 27. október 1998 (Stjttíð. EB L 331, 7.12.1998, bls. 1.) (2. tölul. í XXX. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 166/99)

Sviss

Lög ríkjasambandsins frá 19. mars 1976 um öryggi tæknibúnaðar (RO 1977 2370), eins og þeim var síðast breytt 18. júní 1993 (RO 1995 2766)

Lög ríkjasambandsins frá 24. júní 1902 varðandi veik- og sterkstraumslagnir (RO 19 252 et RS 4 798 eins og þeim var síðast breytt 3. febrúar 1993 (RO 1993 901)

Lög ríkjasambandsins frá 9. júní 1977 um mælikerfi (RO 1977 2394), eins og þeim var síðast breytt 18. júní 1993 (RO 1993 3149)

Lög ríkjasambandsins frá 22. mars 1991 um geislavarnir (RO 1994 1933)

Reglugerð frá 24. janúar 1996 um lækningatæki (RO 1996 987), eins og henni var síðast breytt 17. júní 1996 (RO 1996 1868)

II. ÞÁTTUR
AÐILAR SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Nefndin skal, samkvæmt málsmeðferðinni sem lýst er í 11. gr. viðaukans, taka saman og viðhalda uppfærðri skrá yfir aðila sem annast samræmismat.

III. ÞÁTTUR
TILNEFNINGARYFIRVÖLD

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið
- § Liechtenstein:
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein¹
- § Noregur:
Heilbrigðis- og félagsmálaeftirlitið

Sviss:

Heilbrigðismálaskrifstofa ríkjasambandsins

IV. ÞÁTTUR
SÉRSTAKAR REGLUR SEM VARÐA TILNEFNINGU AÐILA SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Við tilnefningu aðila sem annast samræmismat skulu tilnefningaryfirvöld fara að meginreglunum í 2. viðbæti við viðaukann og í XI. viðauka við tilskipun 93/42/EBE (27. tölul. a í IX. kafla, II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94), að því er varðar aðilana sem tilnefndir eru samkvæmt þeirri tilskipun, og í VIII. viðauka við tilskipun 90/385/EBE (7. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins), hvað varðar aðilana sem tilnefndir eru samkvæmt henni.

¹ Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

V. ÞÁTTUR VIÐBÓTARÁKVÆÐI

1. Skráning þess sem ber ábyrgð á að setja lækningatæki á markað

Hver sá framleiðandi sem setur á markað í aðildarríkjunum lækningatækin sem um getur í 14. gr. tilskipunar 93/42/EBE (27. tölul. a í IX. kafla, II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94) skal gera þar til bærur yfirvöldum í aðildarríkinu þar sem hann hafa skráða starfsstöð, viðvart um einstök atriði sem um getur í þeirri grein. Aðildarríkin skulu veita gagnkvæma viðurkenningu á skráningunni. Framleiðandinn skal ekki vera skuldbundinn til að tilnefna aðila, sem ber ábyrgð á því að setja lækningatæki á markað, með staðfestu á yfirráðasvæði hinna aðildarríkjanna.

2. Merking lækningatækja

Framleiðendur í aðildarríkjunum skulu tilgreina nafn sitt eða viðskiptaheiti og póstfang á vörumiða lækningatækja eins og tilgreint er í tölulíð 13.3(a) í 1. viðauka við tilskipun 93/42/EBE (27. tölul. a í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94). Þeim skal ekki vera skylt að tilgreina nafn og póstfang þess sem ber ábyrgð á að setja lækningatækin á markað, fulltrúa eða innflytjanda með staðfestu á yfirráðasvæði hinna aðildarríkjanna, á vörumiða, ytri umbúðum og í notkunarleiddbeiningum.

3. Skipti á upplýsingum

Í samræmi við 9. gr. viðaukans, skulu aðildarríkin einkum skiptast á þeim upplýsingum sem um getur í 8. gr. tilskipunar 90/385/EBE (7. tölul. í X. kafla, II. viðauka EES-samningsins) og í gr. tilskipunar 93/42/EBE (27. tölul. a í IX. kafla, II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94).

5. KAFLI GASTÆKI OG KATLAR I. ÞÁTTUR LÖG OG STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI

Ákvæði sem falla undir 1. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun ráðsins 92/42/EBE frá 21. maí 1992 um kröfur varðandi orkunýtni nýrra heitavatnskatla sem brenna fljótandi eða loftkenndu eldsneyti (Stjttíð. EB L 167, 22.06.1992, bls. 17) (3. tölul. í V. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Sviss

Tilskipun frá 16. desember 1985 um mengunarvarnir í andrúmslofti (OAPC) (viðaukar 3 and 4) (RS 814.318.142.1) með áorðnum breytingum

Ákvæði sem falla undir 2. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun ráðsins frá 29. júní 1990 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tæki sem brenna gasi (90/396/EBE) (2. tölul. í V. kafla, II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 93/68/EBE frá 22. júlí 1993 (Stjttíð. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1) (fyrsti undirliður, 2. tölul. í V. kafla, II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Sviss

Lög ríkjasambandsins frá 19. mars 1976 um öryggi tæknibúnaðar (RO 1977 2370), eins og þeim var síðast breytt 18 Júní 1993 (RO 1995 2766)

Reglugerð frá 12. júní 1995 um öryggi tæknibúnaðar (RO 1995 2770), eins og henni var síðast breytt 17. júní 1996 (RO 1996 1867)

Reglugerð frá 12. júní 1995 um málsmeðferð við samræmismat á tæknibúnaði (RO 1995 2783)

II. ÞÁTTUR AÐILAR SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Nefndin skal, samkvæmt málsmeðferðinni sem lýst er í 11. gr. viðaukans, taka saman og viðhalda uppfærðri skrá yfir aðila sem annast samræmismat.

III. ÞÁTTUR TILNEFNINGARYFIRVÖLD

Ákvæði sem falla undir 1. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

§ Ísland:

- Félagsmálaráðuneytið
§ Liechtenstein:
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein¹
§ Noregur:
Vegna heitavatnskatla:
Ráðuneyti sveitarstjórna og byggðapróunar;
Vegna gastækja/brenna loftkenndu eldsneyti:
Ráðuneyti stjórnsýslu og vinnumála

Sviss:

Umhverfis-, skógræktar- og landslagsskrifstofa ríkjasambandsins

Ákvæði sem falla undir 2. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Félagsmálaráðuneytið
§ Liechtenstein:
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein²
§ Noregur:
Vegna heitavatnskatla:
Ráðuneyti sveitarstjórna og byggðapróunar;
Vegna gastækja/brenna loftkenndu eldsneyti:
Ráðuneyti stjórnsýslu og vinnumála

Sviss:

Efnahags- og atvinnumálaskrifstofa ríkjasambandsins

IV. ÞÁTTUR

SÉRSTAKAR REGLUR SEM VARÐA TILNEFNINGU AÐILA SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Við tilnefningu aðila sem annast samræmismat skulu tilnefningaryfirvöld fara að meginreglum í 2. viðbæti við viðaukann og í V. viðauka við tilskipun 92/42/EBE (3. tölul í V. kafla, II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94), að því er aðilana, sem tilnefndir eru samkvæmt þeirri tilskipun, snertir, og í V. viðauka við tilskipun 90/396/EBE (2. tölul. í V. kafla II. viðauka EES-samningsins), að því er varðar aðilana sem tilnefndir eru samkvæmt henni.

6. KAFLI

ÞRÝSTIHYLKI

I. ÞÁTTUR

LÖG OG STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI

Ákvæði sem falla undir 1. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun ráðsins frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi saumlausa gashólka úr stáli (84/525/EBE) (Stjttíð. EB L 300, 19.11.1984, bls. 1) (3. tölul. í VIII. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi saumlausa gashólka úr hreinu áli og álblöndu (84/526/EBE) (Stjttíð. EB L 300, 19.11.1984, bls. 20) (4. tölul. í VIII. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samningsins

Tilskipun ráðsins frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi soðna gashólka úr hreinu stáli (84/527/EBE) (Stjttíð. EB L 300, 19.11.1984, bls. 48) (5. tölul. í VIII. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 25. júní 1987 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi einföld þrýstihylki (87/404/EBE) (Stjttíð. EB L 220, 8.8.1987, bls. 48) (6. tölul. í VIII. kafla, II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

¹ Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

² Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/23/EB frá 29. maí 1997 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi þrýstibúnað (Stjtið. EB L 181, 9.7.1997, bls. 1) (fjórði undirliður, 2. tölul. í VIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 82/98), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Sviss

Tilskipanir 84/525/EBE, 84/526/EBE og 84/527/EBE: engin tengd löggjöf

Tilskipun 87/404/EBE:

Lög ríkjasambandsins frá 20. mars 1981 um slysatryggingar (RS 832.20) með áorðnum breytingum

Reglugerð frá 19. mars 1938 um uppsetningu og notkun þrýstihylkja (RS 832.312.12) með áorðnum breytingum

II. ÞÁTTUR AÐILAR SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Nefndin skal, samkvæmt málsmeðferðinni sem lýst er í 11. gr. viðaukans, taka saman og viðhalda uppfærðri skrá yfir aðila sem annast samræmismat.

III. ÞÁTTUR TILNEFNINGARYFIRVÖLD

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Félagsmálaráðuneytið
- § Liechtenstein:
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein¹
- § Noregur:
Ráðuneyti stjórnsýslu og vinnumála

Sviss:

Efnahags- og atvinnumálaskrifstofa ríkjasambandsins

IV. ÞÁTTUR SÉRSTAKAR REGLUR SEM VARÐA TILNEFNINGU AÐILA SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Við tilnefningu aðila sem annast samræmismat skulu tilnefningaryfirvöld fara að meginreglunum í 2. viðbæti við viðaukann og í III. viðauka við tilskipun 87/404/EBE (6. tölul. í VIII. kafla II. viðauka EES-samningsins).

V. ÞÁTTUR VIÐBÓTARÁKVÆÐI

Viðurkenning Sviss á vottorðum

Þegar ákvæði svissneskra laga, sem talin eru upp í I. þætti, mæla fyrir um málsmeðferð við samræmismat skal Sviss viðurkenna vottorð gefin út af aðila sem tilnefndur hefur verið af EFTA-ríkjunum á Evrópska efnahagssvæðinu og skráður í II. þætti, sem votta að varan sé í samræmi við staðal EN 286.

7. KAFLI ENDABÚNAÐUR TIL FJARSKIPTA

I. ÞÁTTUR LÖG OG STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI

Ákvæði sem falla undir 2. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/13/EB frá 12. febrúar 1998 um endabúnað til fjarskipta og búnað gervihnattajarðstöðva og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra (Stjtið. EB L 074, 12.3.1998, bls. 1) (4. tölul. zg í XVIII. kafla, II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með tilskipun 32/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift vegna endabúnaðar sem tengja á almennum línuskriptum gagnanetum og ONP-leigurásum með X.21-skilflötum samkvæmt CCITT-tilmælum (97/544/EB) (Stjtið. EB L 223, 13.8.1997, bls. 18) (4. tölul. p í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 61/98)

¹ Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift um almennar tengikröfur vegna gagnaendabúnaðar (DTE) sem tengja á pakkaskiptum almennum gagnanetum (PSPDN) sem bjóða upp á X.25-skilfleti samkvæmt CCITT-tilmælum (97/545/EB) (Stjtið. EB L 223, 13.8.1997, bls. 21) (4. tölu. q í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 61/98)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift að almennum tengikröfum vegna endabúnaðar fyrir aukin stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT) (2. útgáfa) (97/523/EB) (Stjtið. EB L 215, 7.8.1997, bls. 48) (4. tölu. zb í XVIII. kafla, II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 116/98)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift að símaþjónustukröfum vegna aukinna stafrænna þráðlausra fjarskipta (DECT) (2. útgáfa) (97/524/EB) (Stjtið. EB L 215, 07.08.1997, bls. 50) (4. tölu. zc í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 116/98)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. nóvember 1995 um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum vegna endabúnaðar fyrir aukin stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT) með almennu aðgangssniði (PAP) (95/525/EB) (Stjtið. EB L 300, 13.12.1995, bls. 35) (4 tölu. k í XVIII. kafla, II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 3/97)¹

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum vegna skilflatar endabúnaðar fyrir tengingu við 2048 kílóbita/s stafrænar óskipulegar leigulínur fyrir frjálsan aðgang að netum (ONP) (1. breyting) (97/520/EB) (Stjtið. EB L 215, 07.08.1997, bls. 41) (4 tölu. y í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 115/98)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum vegna skilflatar endabúnaðar fyrir tengingu við 2048 kílóbita/s stafrænar skipulegar leigulínur fyrir frjálsan aðgang að netum (ONP) (97/521/EB) (Stjtið. EB L 215, 07.08.1997, bls. 44) (liður z í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 115/98)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum vegna skilflatar endabúnaðar fyrir tengingu við 64 kílóbita/s stafrænar ótakmarkaðar leigulínur fyrir frjálsan aðgang að netum (ONP) (1. breyting) (97/522/EB) (Stjtið. EB L 215, 07.08.1997, bls. 46) (4 tölu. za í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 115/98)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift um almennar tengikröfur vegna endabúnaðar við tveggja þráða hliðrænar leigulínur í ONP-kerfinu (97/486/EB) (Stjtið. EB L 208, 02.08.1997, bls. 44) (4. tölu. r í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 62/98)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift um almennar tengikröfur vegna endabúnaðar við fjögurra þráða hliðrænar leigulínur í ONP-kerfinu (97/487/EB) (Stjtið. EB L 208, 02.08.1997, bls. 47) (4. tölu. s í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 62/98)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. nóvember 1995 um sameiginlega tækniforskrift fyrir stafrænt samþætt þjónustunet (ISDN-samnet) að því sem varðar 3,1 kHz talsímaþjónustu, tengikröfur fyrir talfæraendabúnað (95/526/EB) (Stjtið. EB L 300, 13.12.1995, bls. 38) (4. tölu. l í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 3/97)²

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júlí 1997 um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum vegna endabúnaðar fyrir aukin stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT) með almennu aðgangssniði (GAP) (97/525/EB) (Stjtið. EB L 215, 07.08.1997, bls. 52) (4. tölu. zd í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 116/98)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 19. september 1997 um sameiginlega tækniforskrift um tengikröfur vegna skilflata fyrir endabúnað sem tengja á 34 megabita/s óskipulegum og skipulegum leigulínum (97/639/EB) (Stjtið. EB L 271, 03.10.1997, bls. 16) (4. tölu. t í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 62/98)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 31. október 1997 um sameiginlega tækniforskrift um tengikröfur vegna skilflata fyrir endabúnað sem tengja á 140 megabita/s óskipulegum og skipulegum leigulínum (97/751/EB) (Stjtið. EB L 305, 08.11.1997, bls. 66) (4. tölu. zh í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 65/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 17. júní 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir grunntengingu við samevrópska, stafræna, samþætta þjónustunetið (ISDN) (1. breyting) (tilkynnt með númeri C(1998) 1607) (98/515/EB) (Stjtið. EB L 232, 19.08.98, bls. 7) (4. tölu. zi í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 107/99)

¹ Þessi ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar hefur síðan verið felld niður. Tekið verður tillit til þess við næstu uppfærslu kaflans.

² Þessi ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar hefur síðan verið felld niður. Tekið verður tillit til þess við næstu uppfærslu kaflans.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 17. júní 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir framtengingu við samevrópska, stafræna, samþætta þjónustunetið (ISDN) (1. breyting) (tilkynnt með númeri C(1998) 1613) (98/520/EB) (Stjtið. EB L 232, 19.08.98, 19) (4. tölul. zn í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 107/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 17. júní 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir móttökubúnað fyrir almenna samevrópska þráðlausa boðkerfið (ERMES) (2. útgáfa) (tilkynnt með númeri C(1998) 1615) (98/522/EB) (Stjtið. EB L 232, 19.08.98, bls. 25) (4. tölul. zp í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 109/99)

Ákvörðun ráðsins frá 20. júlí 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir kröfur varðandi tengingu endabúnaðar við hliðræn almenn sjálfvirk talsímakerfi (PSTN) (að frátöldum endabúnaði sem er gerður fyrir talsímaþjónustu byggða á rökstuddum tilvikum), þar sem númeraval innan kerfisins, ef boðið er upp á það, er með tónvali (DTMF-merkjasendingu) (98/482/EB) (Stjtið. EB L 216, 04.08.98, bls. 8) (4. tölul. zu í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 111/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 4. september 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir kröfur um talsímaþjónustu með almennum Evrópu-farsíma, II. áfangi (2. útgáfa) (tilkynnt með númeri C(1998) 2561) (98/542/EB) (Stjtið. EB L 254, 16.09.98, bls. 28) (4. tölul. zs í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 110/99)

Ákvörðun frá 3. september 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir landstöðvakerfið fyrir flugfjarskipti (TFTS-kerfið) (tilkynnt með númeri C(1998) 2378) (98/535/EB) (Stjtið. EB L 251, 11.09.98, bls. 36) (4. tölul. zze í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 29/2000)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 17. júní 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir færanlegar gervihnattajarðstöðvar á landi með litlum gagnasendingahraða (LMES) fyrir tíðnisviðin 11/12/14 GHz (tilkynnt með númeri C(1998) 1608) (98/516/EB) (Stjtið. EB L 232, 19.08.1998, bls. 10) (4 tölul. zj í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 108/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 17. júní 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir færanlegar jarðstöðvar til fréttaðflunar um gervihnött (SNG TES) með tíðnisviðin 11-12/13-14 GHz (tilkynnt með númeri C(1998) 1609) (98/517/EB) (Stjtið. EB L 232, 19.08.1998, bls. 12) (4. tölul. zk í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 108/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 17. júní 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir pakkastillta tengingu við ISDN í gegnum ISDN-framtengingaraðgang (tilkynnt með númeri C(1998) 1610) (98/518/E) (Stjtið. EB L 232, 19.08.1998, bls. 14) (4 tölul. zl í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 107/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 17. júní 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir VSAT-endabúnað með tíðnisviðin 11/12/14 GHz (Tilkynnt með númeri C(1998) 1612) (98/519/EB) (Stjtið. EB L 232, 19.08.98, bls. 17) (4. tölul. zm í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 108/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 17. júní 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir pakkastillta tengingu við ISDN um ISDN grunntengingu (tilkynnt með númeri C(1998) 1614) (98/521/EB) (Stjtið. EB L 232, 19.08.98, bls. 22) (4. tölul. zo í XVIII. kafla EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 107/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 3. september 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir far-jarðstöðvar (MES), þar með taldar handjarðstöðvar, ætlaðar til einkafjarskiptanotkunar um gervihnattanet (S-PCN) með tíðnisviðin 1,6/2,4 GHz gegnum fargervihnattaþjónustu (MSS) (tilkynnt með númeri C(1998) 2375) (98/533/EB) (Stjtið. EB L 247, 05.09.98, bls. 11) (4. tölul. zq í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 108/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 3. september 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir far-jarðstöðvar (MES), þar með taldar handjarðstöðvar, ætlaðar til einkafjarskiptanotkunar um gervihnattanet (S-PCN) með tíðnisviðið 2,0 GHz gegnum fargervihnattaþjónustu (MSS) (tilkynnt með númeri C(1998) 2376) (98/534/EB) (Stjtið. EB L 247, 05.09.98, bls. 13) (4. tölul. zr í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 108/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 4. september 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir kröfur um talsímaþjónustu fyrir farsímastöðvar sem ætlaðar eru til nota við II. áfanga almennra stafrænna hólfskiptra fjarskiptaneta fyrir DCS 1800 tíðnisviði (II. útgáfa) (tilkynnt með númeri C(1998) 2562) (98/543/EB) (Stjtið. EB L 254, 16.09.98, bls. 32) (4. tölul. zi í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 110/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 16. september 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir almennar tengikröfur vegna talsímaþjónustu með almennum Evrópufarsíma, II. áfangi (2. útgáfa) (tilkynnt með númeri C(1998) 2720) (98/574/EB) (Stjtið. EB L 278, 15.10.98, bls. 30) (4 tölul. zv í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 112/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 16. september 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir almennar tengikröfur vegna farsímastöðva sem ætlaðar eru til nota við II. áfanga almennra, stafrænna, hólfskiptra fjarskiptaneta fyrir GSM 1800 tíðnisviðið (2. útgáfa) (tilkynnt með númeri C(1998) 2721) (98/575/EB) (Stjttíð. EB L 278, 15.10.98, bls. 35) (4. tölul. zw í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 112/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 16. september 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir tengikröfur vegna endabúnaðar með innbyggða, hliðræna handstillingu til að tengja við almenna símakerfið (PSTN) (tilkynnt með númeri C(1998) 2722) (98/576/EB) (Stjttíð. EB L 278, 15.10.98, bls. 40) (4. tölul. zx í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 112/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 16. september 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir gervihnattajarðstöðvar fyrir VSAT-endabúnað sem nota tíðnisviðin 4 GHz og 6 GHz. (tilkynnt með númeri C(1998) 2723) (98/577/EB) (Stjttíð. EB L 278, 15.10.98, bls. 43) (4. tölul. zy í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 112/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 16. september 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir færanlegar gervihnattajarðstöðvar (LMES) á landi með litlum gagnasendingahraða fyrir tíðnisviðin 1,5/1,6 GHz (tilkynnt með númeri C(1998) 2724) (98/578/EB) (Stjttíð. EB L 278, 15.10.98, bls. 46) (4. tölul. zz í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 112/99)

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 30. nóvember 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir færanlegar gervihnattajarðstöðvar (LMES) á landi fyrir tíðnisviðin 1,5/1,6 GHz (tilkynnt með númeri C(1998) 3695) (98/734/EB) (Stjttíð. EB L 351, 29.12.1998, bls. 37) (4. tölul. zza í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 164/99)

Sviss

Lög ríkjasambandsins frá 30. apríl 1997 um fjarskipti (LTC; RO 1997 2187)

Reglugerð ríkisstjórnarinnar frá 6. október 1997 um fjarskiptabúnað (OIT; RO 1997 2853)

Reglugerð Fjarskiptamálaaskrifstofu ríkjasambandsins (OFCOM) frá 9. desember 1997 um fjarskiptabúnað; (RO 1998 485)

1. viðauki við OFCOM reglugerð um fjarskiptabúnað (RO 1998 488), eins og henni var síðast breytt 9. mars 1999 (RO 1999 1191)

Tæknistaðlar sem skylt er að fara eftir:

- 10.1 byggður á CTR1 (97/544/EB)
- 10.2 byggður á CTR2, 2. útgáfu (97/545/EB)
- 10.3 byggður á CTR3, 1. breytingu (98/515/EB)
- 10.4 byggður á CTR4, 1. breytingu (98/520/EB)
- 10.6 byggður á CTR6, 2. útgáfu (97/523/EB)
- 10.7 byggður á CTR7, 2. útgáfu (98/522/EB)
- 10.8 byggður á CTR8, (95/526/EB)
- 10.10 byggður á CTR10, 2. útgáfu (97/524/EB)
- 10.11 byggður á CTR11 (95/525/EB)
- 10.12 byggður á CTR12, 1. breytingu (97/520/EB)
- 10.13 byggður á CTR13 (97/521/EB)
- 10.14 byggður á CTR14, 1. breytingu (97/522/EB)
- 10.15 byggður á CTR15, (97/486/EB)
- 10.17 byggður á CTR17, (97/487/EB)
- 10.19 byggður á CTR19, 2. útgáfu (98/574/EB)
- 10.20 byggður á CTR20, 2. útgáfu (98/542/EB)
- 10.21 byggður á CTR21, (98/482/EB)
- 10.22 byggður á CTR22 (97/525/EB)
- 10.23 byggður á CTR23 (98/535/EB)
- 10.24 byggður á CTR24 (97/639/EB)
- 10.25 byggður á CTR25 (97/751/EB)
- 10.26 byggður á CTR26 (98/578/EB)
- 10.27 byggður á CTR27 (98/516/EB)
- 10.28 byggður á CTR28 (98/519/EB)
- 10.30 byggður á CTR30 (98/517/EB)
- 10.31 byggður á CTR31, 2. útgáfu (98/575/EB)
- 10.32 byggður á CTR32, 2. útgáfu (98/543/EB)
- 10.33 byggður á CTR33 (98/521/EB)
- 10.34 byggður á CTR34 (98/518/EB)
- 10.38 byggður á CTR38 (98/576/EB)

- 10.41 byggður á CTR41 (98/533/EB)
- 10.42 byggður á CTR42 (98/534/EB)
- 10.43 byggður á CTR43 (98/577/EB)
- 10.44 byggður á CTR44 (98/734/EB)

II. ÞÁTTUR AÐILAR SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Nefndin skal, samkvæmt málsmeðferðinni sem lýst er í 11. gr. viðaukans, taka saman og viðhalda uppfærðri skrá yfir aðila sem annast samræmismat.

III. ÞÁTTUR TILNEFNINGARYFIRVÖLD

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Samgönguráðuneytið
- § Liechtenstein:
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein¹
- § Noregur:
Samgöngu- og fjarskiptaráðuneytið

Sviss:

Fjarskiptamálskrifstofa ríkjasambandsins

IV. ÞÁTTUR SÉRSTAKAR REGLUR SEM VARÐA TILNEFNINGU AÐILA SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Við tilnefningu aðila sem annast samræmismat skulu tilnefningaryfirvöld fara að meginreglum í 2. viðbæti og í V. viðauka við tilskipun 98/13/EB (4. tölul. zg í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 32/99).

V. ÞÁTTUR VIÐBÓTARÁKVÆÐI

1. Stjórnsýsluákvörðun

Aðildarríkin skulu viðurkenna gagnkvæmt stjórnsýsluákvörðun (6. mgr. 11. gr.) í tilskipun 98/13/EB (4. tölul. zg í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 32/99), 31. gr. laga ríkjasambandsins frá 30. apríl 1997 um fjarskipti (LTC; RO 1977 2187) og 8. gr. *ff* reglugerðar ríkisstjórnarinnar frá 6. október 1997 um fjarskiptabúnað (OIT; RO 1997 2853)) sem samþykkja tengingu endabúnaðarins sem um ræðir við almennt fjarskiptanet.²

2. Tilkynning um yfirlýsingu framleiðanda eða birgis

Þegar fjarskiptabúnaðurinn sem um getur í 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 98/13/EB (4. tölul. zg í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 32/99), er settur á markað í einhverju aðildarríkjana skal sá sem ber ábyrgð á markaðssetningunni tilkynna tilkynntum aðila aðildarríkisins, þar sem búnaðurinn er fyrst settur á markað um yfirlýsingu framleiðanda eða birgis.

3. Prófunarstofur

Hvert og eitt aðildarríki skal upplýsa hin aðildarríkin um þær prófunarstofur sem tilnefndar hafa verið til að framkvæma prófanir sem lið í málsmeðferð þeirri sem um getur í 10. gr. tilskipunar 98/13/EB (4. tölul. zg í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 32/99). Beita skal viðmiðunum tilskildra samhæfðra staðla um tilnefningu prófunarstofa.

4. Skipti á upplýsingum milli aðila sem annast samræmismat

- 4.1 Í samræmi við 7. tölul. f í I. viðauka við tilskipun 98/13/EB (4 tölul. zg í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 32/99), skulu þeir aðilar sem annast samræmismat sem skráðir eru í II. þætti þessa viðbætis láta hinum aðilunum í té viðeigandi upplýsingar um gerðarprófunarvottorð sem hafa verið gefin út eða afturkölluð.
- 4.2 Í samræmi við 6. tölul. III. viðauka og 6. tölul. IV. viðauka við tilskipun 98/13/EB (4. tölul. zg í XVIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 32/99), skulu þeir aðilar sem annast samræmismat sem skráðir eru í II. þætti þessa viðbætis láta hinum aðilunum í té viðeigandi upplýsingar um gæðakerfisviðurkenningar sem hafa verið gefnar út eða afturkallaðar.

¹ Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýslufirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

² Með skírskotun til þessa viðauka ber að túlka hugtakið „almennt fjarskiptanet“ að því er varðar svissnesk lög sem „búnað sem þjónustuveitandi á sviði fjarskipta lætur í té“.

8. KAFLI
BÚNAÐUR OG ÖRYGGISKERFI TIL NOTKUNAR Á SPRENGIHÆTTUSTÖÐUM

I. ÞÁTTUR
LÖG OG STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI

Ákvæði sem falla undir 2. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB frá 23. mars 1994 um samhæfingu laga aðildarríkjanna varðandi búnað og öryggiskerfi sem eru ætluð til notkunar á sprengihættustöðum (Stjttíð. EB L 100, 19.04.1994, bls. 1) (7. tölul. a í X. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 14/94)

Tilskipun ráðsins frá 18. desember 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng til notkunar á sprengihættustöðum (76/117/EBE) (Stjttíð. EB L 24, 30.01.1976, bls. 45) (2. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 6. febrúar 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng með tiltekna varnartilhögun til notkunar á sprengihættustöðum (79/196/EBE) (3. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/53/EB frá 11. september 1997 (Stjttíð. EB L 257, 20.09.1997, bls. 27) (fimmti undirliður, 3. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 57/98)

Tilskipun ráðsins frá 15. febrúar 1982 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng til notkunar á sprengihættustöðum í námum þar sem eldfimt gas getur myndast (82/130/EBE) (4. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/65/EB frá 3. september 1998 (Stjttíð. EB L 257, 19/09/1998, bls. 29) (fjórði undirliður, 4 tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 48/99)

Sviss

Lög ríkjasambandsins frá 24. júní 1902 varðandi veik- og sterkstraumslagnir (RO 19 252 et RS 4 798), eins og þeim var síðast breytt 3 Febrúar 1993 (RO 1993 901)

Reglugerð frá 2. mars 1998 um öryggi tækja og varnarbúnaðar sem ætlaður er til notkunar á sprengihættustöðum (RO 1998 963)

Lög ríkjasambandsins frá 19. mars 1976 um öryggi tæknibúnaðar (RO 1977 2370), eins og þeim var síðast breytt 18. júní 1993 (RO 1995 2766)

Reglugerð frá 12. júní 1995 um öryggi tæknibúnaðar (RO 1995 2770), eins og henni var síðast breytt 17. júní 1996 (RO 1996 1867)

Reglugerð frá 12. júní 1995 um málsmeðferð við samræmismat á tæknibúnaði (RO 1995 2783)

II. ÞÁTTUR
AÐILAR SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Nefndin skal, samkvæmt málsmeðferðinni sem lýst er í 11. gr. viðaukans, taka saman og viðhalda uppfærðri skrá yfir aðila sem annast samræmismat.

III. ÞÁTTUR
TILNEFNINGARYFIRVÖLD

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Félagsmálaráðuneytið
- § Liechtenstein:
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein¹
- § Noregur:
Ráðuneyti sveitarstjórna og vinnumála

Sviss:

Orkumálaskrifstofa ríkjasambandsins

¹ Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

IV. ÞÁTTUR
SÉRSTAKAR REGLUR SEM VARÐA TILNEFNINGU AÐILA SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Við tilnefningu aðila sem annast samræmismat skulu tilnefningaryfirvöld fara að meginreglunum í 2. viðbæti og í XI. viðauka við tilskipun 94/9/EB (7. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 14/94).

V. ÞÁTTUR
VIÐBÓTARÁKVÆÐI

1. Skipti á upplýsingum

Þeir aðilar sem annast samræmismat sem taldir eru upp í II. þætti skulu veita EFTA-ríkjunum á Evrópska efnahagssvæðinu, lögbærum svissneskum yfirvöldum og/eða öðrum aðilum sem annast samræmismat þær upplýsingar sem kveðið er á um í 2. mgr. 9. gr. tilskipunar 76/117/EBE (2. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins).

2. Tæknigögn

Það skal teljast nægjanlegt að framleiðendur, viðurkenndir fulltrúar þeirra eða sá sem ber ábyrgð á að setja vörur á markað hafi tæknigögn, sem innlend yfirvöld krefjast vegna skoðunar, tiltæk á yfirráðasvæði einhvers aðildarríkjanna í að minnsta kosti tíu ár frá síðasta framleiðsludegi vörunnar.

Aðildarríkin skuldbinda sig hér með til að senda öll viðeigandi tæknigögn til annarra aðildarríkja að beiðni þeirra.

9. KAFLI
RAFFÖNG OG RAFSEGULSVIÐSSAMHÆFI

I. ÞÁTTUR
LÖG OG STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI

Ákvæði sem falla undir 2. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun ráðsins frá 19. febrúar 1973 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka (73/23/EBE) (1. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 93/68/EBE frá 22. júlí 1993 (Stjtið. EB L 220, 30.08.1993, bls. 1) (fyrsti undirliður, 1. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Tilskipun ráðsins frá 3. maí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafsegulsviðssamhæfi (89/336/EBE) (6. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 93/68/EBE frá 22. júlí 1993 (Stjtið. EB L 220, 30.08.1993, bls. 1) (annar undirliður, 6. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Sviss

Lög ríkjasambandsins frá 24. júní 1902 varðandi veik- og sterkstraumslagnir (RO 19 252 et RS 4 798), eins og þeim var síðast breytt 3. febrúar 1993 (RO 1993 901)

Reglugerð frá 30. mars 1994 um veikstraumslagnir (RO 1994 1185)

Reglugerð frá 30. mars 1994 um sterkstraumslagnir (RO 1994 1199), eins og henni var síðast breytt 5. desember 1995 (RO 1995 1024)

Reglugerð frá 9. apríl 1997 um lágspennurafbúnað (RO 1997 1016)

Reglugerð frá 9. apríl 1997 rafsegulsviðssamhæfi (RO 1997 1008)

II. ÞÁTTUR
AÐILAR SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Nefndin skal, samkvæmt málsmeðferðinni sem lýst er í 11. gr. viðaukans, taka saman og viðhalda uppfærðri skrá yfir aðila sem annast samræmismat.

III. ÞÁTTUR
TILNEFNINGARYFIRVÖLD

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

§ Ísland:

Íðnaðar- og viðskiptaráðuneytið,
Samgönguráðuneytið

§ Liechtenstein:

Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein¹
§ Noregur:
Ráðuneyti stjórnsýslu og vinnumála

Sviss:
Orkumálaskrifstofa ríkjasambandsins

IV. ÞÁTTUR SÉRSTAKAR REGLUR SEM VARÐA TILNEFNINGU AÐILA SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Við tilnefningu aðila sem annast samræmismat skulu tilnefningaryfirvöld fara að meginreglunum í 2. viðbæti og II. viðauka við tilskipun 89/336/EBE (6. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins).

V. ÞÁTTUR VIÐBÓTARÁKVÆÐI

1. Tæknigögn

Það skal teljast nægjanlegt að framleiðendur, viðurkenndir fulltrúar þeirra eða sá sem ber ábyrgð á að setja vörur á markað hafi tæknigögn, sem innlend yfirvöld krefjast vegna skoðunar, tiltæk á yfirráðasvæði einhvers aðildarríkjanna í að minnsta kosti tíu ár frá síðasta framleiðsludegi vörunnar.

Aðildarríkin skuldbinda sig hér með til að senda öll viðeigandi tæknigögn til annarra aðildarríkja að beiðni þeirra.

2. Staðlastofnanir

Í samræmi við 11. gr. tilskipunar 73/23/EBE (fyrsti tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins), skulu aðildarríkin tilkynna hvert öðru um þær stofnanir sem bera ábyrgð á að semja staðlana sem um getur í 5. gr. þessarar tilskipunar.

3. Þar til bærar stofnanir

Aðildarríkin skulu tilkynna hvert öðru um og viðurkenna gagnkvæmt þær stofnanir sem gerðar hafa verið ábyrgar fyrir því að semja tækniskýrslur og/eða vottorð samkvæmt 2. mgr. 8. gr. tilskipunar 73/23/EBE (1. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins) og 2. mgr. 10. gr. tilskipunar 89/336/EBE (6. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins).

4. Sérstakar ráðstafanir

Í samræmi við 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 89/336/EBE (6. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins), skulu aðildarríkin gera hinum aðildarríkjunum viðvart um sérstakar ráðstafanir sem gerðar eru í samræmi við 1. mgr. þeirrar greinar.

5. Þar til bær yfirvöld

Í samræmi við 6. mgr. 10. gr. tilskipunar 89/336/EBE (6. tölul. í X. kafla II. viðauka EES-samningsins), skulu aðildarríkin tilkynna hinum aðildarríkjunum um þar til bær yfirvöld sem getið er í þeirri grein.

10. KAFLI BYGGINGARSVÆÐI OG BÚNAÐUR I. ÞÁTTUR LÖG OG STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI

Ákvæði sem falla undir 1. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun ráðsins frá 19. desember 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna um að ákvarða hávaðastig véla og búnaðar á byggingarsvæðum (79/113/EBE) (Stjttíð. EB L 33, 08.02.1979, bls.15) (1. tölul. í VI. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sameiginleg ákvæði um vélar og búnað á byggingarsvæðum (84/532/EBE) (Stjttíð. EB L 300, 19.11.1984, bls. 111) (2. tölul. í VI. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðafsstig loftpressna (84/533/EBE) (Stjttíð. EB L 300, 19.11.1984, bls. 123) (3. tölul. í VI. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðafsstig byggingarkrana (84/534/EBE) (Stjttíð. EB L 300, 19.11.1984, bls. 130) (4. tölul. í VI. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

¹ Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipta síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

Tilskipun ráðsins frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðafllsstig rafsuðuvéla (84/535/EBE) (Stjttíð. EB L 300, 19.11.1984, bls. 142) (5. tölul. í VI. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðafllsstig vélknúinna rafala (84/536/EBE) (Stjttíð. EB L 300, 19.11.19784, bls. 149) (6. tölul. í VI. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðafllsstig vélknúinna handverkfæra fyrir múrbrot og fleygun (84/537/EBE) (Stjttíð. EB L 300, 19.11.1984, bls. 156) (7. tölul. í VI. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 22. desember 1986 um takmörkun hávaða frá vökva- og víragröfum, jarðýtum, hjóla- og beltaskóflum og traktorsgröfum (86/662/EBE) (Stjttíð. EB L 384, 31.1.1986, bls. 1) (10. tölul. í VI. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðafllsstig garðsláttuvéla (84/538/EBE) (Stjttíð. EB L 300, 19.11.1984, bls. 171) (1. tölul. í VII. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Sviss

Engin löggjöf

II. ÞÁTTUR AÐILAR SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Nefndin skal, samkvæmt málsmeðferðinni sem lýst er í 11. gr. viðaukans, taka saman og viðhalda uppfærðri skrá yfir aðila sem annast samræmismat.

III. ÞÁTTUR TILNEFNINGARYFIRVÖLD

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Iðnaðar- og viðskiptaráðuneytið
- § Liechtenstein
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein¹
- § Noregur:
Ráðuneyti sveitarstjórna og byggðapróunar

Sviss:

Umhverfis-, skógræktar- og landslagsskrifstofa ríkjasambandsins

IV. ÞÁTTUR SÉRSTAKAR REGLUR SEM VARÐA TILNEFNINGU AÐILA SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Við tilnefningu aðila sem annast samræmismat skulu tilnefningaryfirvöld fara að meginreglum í 2. viðbæti og í II. viðauka við tilskipun ráðsins 84/532/EBE (EES-samningsins 2. tölul. í VI. kafla II. viðauka), eins og henni var breytt með tilskipun ráðsins 88/665/EBE (fyrsti undirliður, 2. tölul. í VI. kafla II. viðauka EES-samningsins).

11. KAFLI MÆLITÆKI OG TILBÚNAR PAKKNINGAR

I. ÞÁTTUR LÖG OG STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI

Ákvæði sem falla undir 1. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun ráðsins frá 12. október 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna um að ákvarða hektólítraþyngd kornvöru (71/347/EBE) (Stjttíð. EB L 239, 25.10.1971, bls. 1) (5. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

¹ Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

Tilskipun ráðsins frá 12. október 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna um kvörðun á tönkum skipa (71/349/EBE) (Stjtið. EB L 239, 25.10.1971, bls. 15) (7. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 17. desember 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi rennslismæla fyrir kalt vatn (75/33/EBE) (Stjtið. EB L 14, 20.01.1975, bls. 1) (7. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi alkóhólsmæla og alkóhól-flotmæla (76/765/EBE) (Stjtið. EB L 262, 27.09.1976, bls. 143) (17. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 21. desember 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi gjaldmæla leigubifreiða (77/95/EBE) (Stjtið. EB L 26, 31.01.1977, bls. 59) (20. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 5. desember 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sjálfvirkar gátvigtunar- og þyngdarflokunarvélur (78/1031/EBE) (Stjtið. EB L 364, 27.12.1978, bls. 1) (22. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 11. september 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi heitavatnsmæla (79/830/EBE) (Stjtið. EB L 259, 15.10.1979, 1) (EES-samningsins 23. tölul. í IX. kafla II. viðauka), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 26. maí 1986 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi mælitæki til mælinga á loftþrýstingi í hjólbörðum vélknúinna ökutækja (86/217/EBE) (Stjtið. EB L 152, 06.06.1986, bls. 48) (26. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi vogarbúnað sem er ekki sjálfvirkur (90/384/EBE) (Stjtið. EB L 189, 20.07.1990, bls. 1) (27. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 19. desember 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tilgreint rúmmál tiltekins forpakkaðs vökva (75/106/EBE) (Stjtið. EB L 42, 15.02.1975, bls. 1) (12. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 19. desember 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi flöskur (ílát) sem notaðar eru sem mælikeröld (75/107/EBE) (Stjtið. EB L 42, 15.02.1975, bls. 14) (13. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 20. janúar 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tilgreinda vigt eða rúmmál tiltekinnar forpakkaðrar vöru (76/211/EBE) (Stjtið. EB L 46, 21.02.1976, bls. 1) (15. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 15. janúar 1980 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tilgreint magn og rými sem leyfilegt er fyrir tiltekna forpakkaðar vörur (80/232/EBE) (Stjtið. EB L 51, 25.02.1980, bls. 1) (25. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Sviss

Reglugerð frá 21. maí 1986 um mælitæki fyrir varmaorku (RS 941.231) með áorðnum breytingum

Reglugerð frá 15. júlí 1970 varðandi bindandi yfirlýsingar í viðskiptum með mælanlegar vörur (RS 941.281) með áorðnum breytingum

Reglugerð frá 25. október 1972 um yfirlýsingar (RS 941.281.1) með áorðnum breytingum

Reglugerð frá 3. desember 1973 um rúmmálmælingar (RS 941.211) með áorðnum breytingum

Reglugerð frá 17. desember 1984 um flokkun mælitækja (RS 941.210)

Reglugerð frá 15. ágúst 1986 um vogarbúnað (RS 941.221.1)

Ákvæði sem falla undir 2. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun ráðsins frá 20. desember 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi mælieiningar og um ógildingu tilskipunar 71/354/EBE (80/181/EBE) (24. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt

með tilskipun ráðsins 89/617/EBE frá 27. nóvember 1989 (Stjtuð. EB L 357, 7/12/1989, bls. 28) (þriðji undirliður, 24. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 26. júlí 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sameiginleg ákvæði um mælitæki og aðferðir við mælifræðilegt eftirlit (71/316/EBE) (1. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 88/665/EBE frá 21. desember 1988 (Stjtuð. EB L 382, 31/12/1988, bls. 42) (sjöundi undirliður, 1. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 26. júlí 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi 5–50 kg rétthyrningslaga lóð í millinákvæmnisflokki og 1–10 kg sívöl lóð í millinákvæmnisflokki (71/317/EBE) (Stjtuð. EB L 202, 6/9/1971, bls. 14) (2. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 26. júlí 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi rennslismæla fyrir gasrúmmál (71/318/EBE) (3. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/623/EBE frá 1. júlí 1982 (Stjtuð. EB L 252, 27/8/1982, bls. 5) (þriðji undirliður, 3. tölul. IX. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 26. júlí 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi rennslismæla fyrir vökva aðra en vatn (71/319/EBE) (Stjtuð. EB L 202, 6/9/1971, bls. 32) (4. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 12. október 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi viðbótarbúnað með rennslismælum fyrir vökva aðra en vatn (71/348/EBE) (Stjtuð. EB L 239, 25/10/1971, bls. 9) (6. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 19. nóvember 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi lengdarmælingar (73/362/EBE) (9. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/146/EBE frá 31. janúar 1985 (Stjtuð. EB L 54, 23/2/1985, bls. 29) (annar undirliður, 9. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 4. mars 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi lóð sem eru frá 1 mg og upp í 50 kg að þyngd í hærri nákvæmnisflokkum (74/148/EBE) (Stjtuð. EB L 84, 28/3/1974, bls. 3) (10. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 24. júní 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi samfelldan samlagningarvogarbúnað (75/410/EBE) (Stjtuð. EB L 183, 14/7/1975, bls. 25) (14. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi alkóhól-tölur (76/766/EBE) (Stjtuð. EB L 262, 27/9/1976, bls. 149) (18. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 4. nóvember 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi kröfur til rafmagnsmæla (76/891/EBE) (19. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/621/EBE frá 1. júlí 1982 (Stjtuð. EB L 252, 27/8/1982, bls. 1) (1. undirliður, 19. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 5. apríl 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi mælikerfi fyrir vökva aðra en vatn (77/313/EBE) (21. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/625/EBE frá 1. júlí 1982 (Stjtuð. EB L 252, 27/8/1982, bls. 10) (fyrsti undirliður, 21. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Sviss

Lög ríkjasambandsins frá 9. júní 1977 um mælikerfi (RO 1977 2394), eins og þeim var síðast breytt 18. júní 1993 (RO 1993 3149)

Reglugerð frá 23. nóvember 1994 um mælieiningar (RO 1994 3109)

Reglugerð frá 8. apríl 1991 um tæki til lengdarmælinga (RO 1991 1306)

Reglugerð frá 1. desember 1986 um mælitæki fyrir vökva annan en vatn (RO 1987 216)

Reglugerð frá 15. ágúst 1986 um vogarbúnað (RO 1986 2022), eins og henni var síðast breytt 21. nóvember 1995 (RO 1995 5646)

Reglugerð frá 4. ágúst 1986 um mælitæki fyrir magn lofttegunda (RO 1986 1491)

Reglugerð frá 4. ágúst 1986 um mælitæki fyrir raforku (RO 1986 1496)

II. ÞÁTTUR AÐILAR SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Nefndin skal, samkvæmt málsmeðferðinni sem lýst er í 11. gr. viðaukans, taka saman og viðhalda uppfærðri skrá yfir aðila sem annast samræmismat.

III. ÞÁTTUR TILNEFNINGARYFIRVÖLD

Ákvæði sem falla undir 1. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Iðnaðar- og viðskiptaráðuneytið
- § Liechtenstein
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein¹
- § Noregur:
Viðskipta- og iðnaðarráðuneytið

Sviss:

Mælifræðiskrifstofa ríkjasambandsins

Ákvæði sem falla undir 2. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Iðnaðar- og viðskiptaráðuneytið
- § Liechtenstein:
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein²
- § Noregur:
Viðskipta- og iðnaðarráðuneytið

Sviss:

Mælifræðiskrifstofa ríkjasambandsins

IV. ÞÁTTUR SÉRSTAKAR REGLUR SEM VARÐA TILNEFNINGU AÐILA SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Við tilnefningu aðila sem annast samræmismat skulu tilnefningaryfirvöld fara að meginreglunum í 2. viðbæti og í V. viðauka við tilskipun 90/384/EBE (27. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), að því sem varðar vörur sem falla undir þá tilskipun.

V. ÞÁTTUR VIÐBÓTARÁKVÆÐI

1. Skipti á upplýsingum

Þeir aðilar sem annast samræmismat, sem tilgreindir eru í II. þætti, skulu öðru hverju veita EFTA-ríkjunum á Evrópska efnahagssvæðinu og lögbærum svissneskum yfirvöldum þær upplýsingar sem kveðið er á um í tölul. 1.5, í II. viðauka við tilskipun 90/384/EBE (27. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins).

Þeim aðilum sem annast samræmismat sem tilgreindir eru í II. þætti er heimilt að óska eftir upplýsingunum sem kveðið er á um í tölul. 1.6 í II. viðauka við tilskipun 90/384/EBE (27. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins).

2. Tilbúnar pakkningar

Sviss skal viðurkenna skoðanir sem gerðar hafa verið af ríkisstofnunum EFTA-ríkjanna á Evrópska efnahagssvæðinu, sem tilgreindar eru í II. þætti, í samræmi við gildandi lagaákvæði í EFTA-ríkjunum á Evrópska efnahagssvæðinu þegar um er að ræða tilbúnar pakkningar frá EFTA-ríkjunum á Evrópska efnahagssvæðinu sem settar eru á markað í Sviss.

Hvað varðar tölfræðilegt eftirlit með yfirlýstu magni í tilbúnum pakkningum skulu EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu viðurkenna svissnesku aðferðina sem mælt er fyrir um í 24.–40. gr. reglugerðar um yfirlýsingar (RS 941.281.1) sem jafngilda aðferð EFTA-ríkjanna á Evrópska efnahagssvæðinu sem mælt er fyrir um í II. viðauka tilskipana 75/106/EBE (12. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins) og 76/211/EBE (15. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og þeim var breytt með tilskipun 78/891/EBE (fyrsti undirliður, 15. tölul. í IX. kafla II. viðauka EES-samningsins). Svissneskir framleiðendur sem nota tilbúnar pakkningar sem eru í samræmi við gildandi löggjöf í EFTA-

¹ Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

² Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

rikkjunum á Evrópska efnahagssvæðinu og sem hafa verið skoðaðar samkvæmt svissnesku aðferðinni skulu setja „e“ merkið á þær vörur sem þeir flytja út til EFTA-ríkjanna á Evrópska efnahagssvæðinu.

12. KAFLI
VÉLKNÚIN ÖKUTÆKI
I. ÞÁTTUR
LÖG OG STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI

Ákvæði sem falla undir 2. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun ráðsins frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (70/156/EBE) (1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/14/EB frá 6. febrúar 1998 (Stjttíð. EB L 91,25/03/1998, bls. 1) (fjórtdandi undirliður, 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 16/99)

Tilskipun ráðsins frá 6. febrúar 1970 um leyfilegt hljóðstig og útblásturskerfi vélknúinna ökutækja (70/157/EBE) (2. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/20/EB frá 27. mars 1996 (Stjttíð. EB L 92, 13/4/1996, bls. 23) (tíundi undirliður, 2. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 73/96)

Tilskipun ráðsins frá 20. mars 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá hreyflum ökutækja með rafkveikju (70/220/EBE) (3. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/69/EB frá 8. október 1996 (Stjttíð. EB L 282, 1/11/1996, bls. 64) (fjórtdandi undirliður, 3. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 74/97)

Tilskipun ráðsins frá 20. mars 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi eldsneytisgeyma fyrir fljótandi eldsneyti og undirakstursvörn á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (70/221/EBE) (4. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/19/EB frá 18. apríl 1997 (Stjttíð. EB L 125, 16/05/1997, bls. 1) (fjórði undirliður 4. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 39/98)

Tilskipun ráðsins frá 20. mars 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um flöt fyrir aftara skráningarmarki og festingar á því á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (70/222/EBE) (Stjttíð. EB L 76, 6/4/1970, bls. 25) (5. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 8. júní 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi stýrisbúnað vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (70/311/EBE) (6. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 92/62/EBE frá 2. júlí 1992 (Stjttíð. EB L 199, 18/7/1992, bls. 33) (annar undirliður, 6. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Tilskipun ráðsins frá 27. júlí 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi dyr á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (70/387/EBE) (Stjttíð. EB L 176, 10/8/1970, bls. 5) (7. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 27. júlí 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um hljóðmerkjabúnað vélknúinna ökutækja (70/388/EBE) (Stjttíð. EB L 176, 10/8/1970, bls. 12) (8. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 1. mars 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi baksýnispegla á vélknúnum ökutækjum (71/127/EBE) (9. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/321/EBE frá 16 maí 1988 (Stjttíð. EB L 147, 14/6/1988, bls. 77) (sjöundi undirliður, 9 tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 26. júlí 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna um hemlabúnað á vissum tegundum vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (71/320/EBE) (10. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins) eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/12/EBE frá 27. janúar 1998 (Stjttíð. EB L 081, 18/03/1998, bls. 1) (áttundi undirliður, 10. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 16/99)

Tilskipun ráðsins EBE frá 20. júní 1972 um rafsegultruflanir (rafsegulviðssamhæfi) í ökutækjum (72/245/EBE) (11. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/54/EB frá 31. október 1995 (Stjttíð. EB L 266, 8/11/1995, bls. 1) (annar undirliður, 11. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 72/96)

Tilskipun ráðsins frá 2. ágúst 1972 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn mengandi efnum í útblæstri dísilhreyfla til notkunar í ökutækjum (72/306/EBE) (12. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/20/EB frá 18. apríl 1997 (Stjttíð. EB L 125, 16/05/1997, bls. 21) (annar undirliður, 12. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/98)

Tilskipun ráðsins frá 17. desember 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi innréttingar vélknúinna ökutækja (74/60/EBE) (13. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 78/632/EBE frá 19. maí 1978 (Stjtið. EB L 206, 29/7/1978, bls. 26) (fyrsti undirliður, 13. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 17. desember 1973 m samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi búnað til að koma í veg fyrir notkun vélknúins ökutækis án leyfis 74/61/EBE) (14. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/56/EB frá 8. nóvember 1995 (Stjtið. EB L 286, 29/11/1995, bls. 1) (fyrsti undirliður, 14. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 74/96)

Tilskipun ráðsins frá 4. júní 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi innri stjórnubúnað vélknúinna ökutækja (hegðun stýrisbúnaðar í árekstri) (74/297/EBE) (15. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/662/EBE frá 6. desember 1991 (Stjtið. EB L 366, 31/12/1991, bls. 1) (fyrsti undirliður, 15. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Tilskipun ráðsins frá 22. júlí 1974 um sæti, sætisfestingar og höfuðpúða í vélknúnum ökutækjum. (74/408/EBE) (16. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/37/EB frá 17. júní 1996 (Stjtið. EB L 186, 25/7/1996, bls. 71) (annar undirliður, 16. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 62/97)

Tilskipun ráðsins frá 17. september 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi útstæða hluta vélknúinna ökutækja (74/483/EBE) (17. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 87/354/EBE frá 25. júní 1987 (Stjtið. EB L 192, 11/7/1987, bls. 43)¹

Tilskipun ráðsins frá 26. júní 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi bakkskiptingu og hraðamæli vélknúinna ökutækja (75/443/EBE) (18. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/39/EB frá 24. júní 1997 (Stjtið. EB L 177,05/07/1997, bls. 15) (fyrsti undirliður, 18. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 55/98)

Tilskipun ráðsins frá 18. desember 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna um lögboðnar merkiplötur og áletranir á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra, staðsetningu þeirra og uppsetningu (76/114/EBE) (19. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 87/354/EBE frá 25. júní 1987 (Stjtið. EB L 192, 11/7/1987, bls. 43.)²

Tilskipun ráðsins frá 18. desember 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi festingar öryggisbelta í vélknúnum ökutækjum (76/115/EBE) (20. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/38/EB frá 17. júní 1996 (Stjtið. EB L 187, 26/7/1996, bls. 95) (fjórði undirliður, 20. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 63/97)

Tilskipun ráðsins frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ljósa- og ljósmerkjabúnað vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (76/756/EBE) (21. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/28/EB frá 11. júní 1997 (Stjtið. EB L 171, 30/6/1997, bls. 1) (sjöundi undirliður, 21. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 29/98)

Tilskipun ráðsins frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi endurskin frá glitmerkjum á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (76/757/EBE) (22. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/29/EB frá 11. júní 1997 (Stjtið. EB L 171, 30/6/1997, bls. 11) (þriðji undirliður, 22. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 70/98)

Tilskipun ráðsins frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi breiddarljósaker, stöðuhliðarljósaker að aftan og framan, hemlaljósaker, ljósaker fyrir dagljósabúnað og hliðarljósaker á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (76/758/EBE) (23. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/30/EB frá 11. júní 1997 (Stjtið. EB L 171, 30/6/1997, bls. 25) (fjórði undirliður, 23. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 40/98)

Tilskipun ráðsins frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi stefnuljósabúnað vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (76/759/EBE) (24. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/277/EBE frá 28. mars 1989 (Stjtið. EB L 109, 20/4/1989, bls. 25) (þriðji undirliður, 24. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins)

¹ Tilskipun ráðsins 87/354/EBE hefur enn ekki verið tekin upp að fullu í EES-samninginn. Það verður gert við næstu uppfærslu I. kafla II. viðauka EES-samningsins, Vélknúin ökutæki.

² Tilskipun ráðsins 87/354/EBE hefur enn ekki verið tekin upp að fullu í EES-samninginn. Það verður gert við næstu uppfærslu I. kafla II. viðauka EES-samningsins, Vélknúin ökutæki.

Tilskipun ráðsins frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi númersljós vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (76/760/EBE) (25. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 87/354/EBE frá 25. júní 1987 (Stjtið. EB L 192, 11/7/1987, bls. 43)¹

Tilskipun ráðsins frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðalljós vélknúinna ökutækja sem virka sem háljós og/eða lágljós og varðandi glóðarþráðarperu fyrir slík aðalljós (76/761/EBE) (26. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/517/EBE frá 1. ágúst 1989 (Stjtið. EB L 265, 12/9/1989, bls. 15) (þriðji undirliður, 26. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi þokuljósker að framan á vélknúnum ökutækjum og glóðarþráðarperur fyrir slík ljósker (76/762/EBE) (27. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 87/354/EBE frá 25. júní 1987 (Stjtið. EB L 192, 11/7/1987, bls. 43)²

Tilskipun ráðsins frá 17. maí 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi dráttarbúnað vélknúinna ökutækja (77/389/EBE) (28. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/64/EB frá 2. október 1996 (Stjtið. EB L 258, 11/10/1996, bls. 26) (fyrsti undirliður, 28. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 75/97)

Tilskipun ráðsins frá 28. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi þokuljós að aftan á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (77/538/EBE) (29. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 89/518/EBE frá 1. ágúst 1989 (Stjtið. EB L 265, 12/9/1989, bls. 24) (þriðji undirliður, 29. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 28. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi bakkljós á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (77/539/EBE) (30. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/32/EB (Stjtið. EB L 177, 30/06/1997, bls. 63) (þriðji undirliður, 30. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 42/98)

Tilskipun ráðsins frá 28. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi stöðuljós á vélknúnum ökutækjum (77/540/EBE) (31. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 87/354/EBE frá 25. júní 1987 (Stjtið. EB L 192, 11/7/1987, bls. 43)³

Tilskipun ráðsins frá 28. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi öryggisbelti og aðhaldsbúnað í vélknúnum ökutækjum (77/541/EBE) (32. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/36/EB frá 17. júní 1996 (Stjtið. EB L 178, 17/7/1996, bls. 15) (sjötti undirliður, 32. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 76/97)

Tilskipun ráðsins frá 27. september 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sjónsvið ökumanna vélknúinna ökutækja (77/649/EBE) (33. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/630/EBE frá 30. október 1990 (Stjtið. EB L 341, 6/12/1990, bls. 20) (þriðji undirliður, 33. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Tilskipun ráðsins frá 21. desember 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi innri stjórnubúnað vélknúinna ökutækja (merkingu stjórnrofa, gaumljósa og merkjabúnaðar)(78/316/EBE) (34. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/53/EB frá 15. nóvember 1994 (Stjtið. EB L 299, 22/11/1994, bls. 26)⁴

Tilskipun ráðsins frá 21. desember 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi upphitun og rakahreinsun á rúðum vélknúinna ökutækja (78/317/EBE) (Stjtið. EB L 81, 28/3/1978, bls. 27) (35. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 21. desember 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi þurrku- og sprautubúnað vélknúinna ökutækja (78/318/EBE) (36. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/68/EB frá 16. desember 1994 (Stjtið. EB L 354, 31/12/1994, bls. 1) (fyrsti undirliður, 36. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 40/95)

Tilskipun ráðsins frá 12. júní 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hitakerfi í farþegarými vélknúinna ökutækja (78/548/EBE) (Stjtið. EB L 168, 26/6/1978, bls. 40) (37. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins)

¹ Tilskipun ráðsins 87/354/EBE hefur enn ekki verið tekin upp að fullu í EES-samninginn. Það verður gert við næstu uppfærslu I. kafla II. viðauka EES-samningsins, Vélknúin ökutæki.

² Tilskipun ráðsins 87/354/EBE hefur enn ekki verið tekin upp að fullu í EES-samninginn. Það verður gert við næstu uppfærslu I. kafla II. viðauka EES-samningsins, Vélknúin ökutæki.

³ Tilskipun ráðsins 87/354/EBE hefur enn ekki verið tekin upp að fullu í EES-samninginn. Það verður gert við næstu uppfærslu I. kafla II. viðauka EES-samningsins, Vélknúin ökutæki.

⁴ Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/53/EB hefur enn ekki verið tekin upp að fullu í EES-samninginn. Það verður gert við næstu uppfærslu I. kafla II. viðauka EES-samningsins, Vélknúin ökutæki.

Tilskipun ráðsins frá 12. júní 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hjólhífar vélknúinna ökutækja (78/548/EBE) (38. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/78/EB frá 21. desember 1994 (Stjttíð. EB L 354, 31/12/1994, bls. 10) (fyrsti undirliður, 38. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 41/95)

Tilskipun ráðsins frá 16. október 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi höfuðpúða á sætum vélknúinna ökutækja (78/932/EBE) (39. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 87/354/EBE frá 25. júní 1987 (Stjttíð. EB L 192, 11/7/1987, bls. 43)¹

Tilskipun ráðsins frá 16. desember 1980 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi eldsneytiseyðslu vélknúinna ökutækja (80/1268/EBE) (42. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 93/116/EB frá 17. desember 1993 (Stjttíð. EB L 329, 30/12/1993, bls. 39) (annar undirliður, 42. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Tilskipun ráðsins frá 16. desember 1980 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi vélarafll vélknúinna ökutækja (80/1269/EBE) (43. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/21/EB frá 18. apríl 1997 (Stjttíð. EB L 125, 16/05/1997, bls. 31) (þriðji undirliður, 43. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 43/98)

Tilskipun ráðsins frá 25. júlí 1996 um að ákveða leyfileg hámarksból vegna umferðar innan aðildarríkjanna og milli landa og leyfilega hámarksþyngd vegna umferðar milli landa fyrir tiltekin ökutæki sem eru í notkun í bandalaginu (96/53/EB) (Stjttíð. EB L 235, 17/09/1996, bls. 59) (15. tölul. a í II. kafla, XIII. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 24/97)

Tilskipun ráðsins frá 3. desember 1987 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn mengandi efnum í útblæstri dísilhreyfla til nota í ökutækjum (88/77/EBE) (44. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 96/1/EB frá 22. janúar 1996 (Stjttíð. EB L 40, 17/2/1996, bls. 1) (annar undirliður, 44. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 75/96)

Tilskipun ráðsins frá 13. apríl 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hliðarvörn (hliðarhlífar) á tilteknum vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (89/297/EBE) (Stjttíð. EB L 124, 5/5/1989, bls. 1) (45. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 18. júlí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi mynsturdýpt hjólbarða í tilteknum flokkum ökutækja og eftirvagna þeirra (89/459/EBE) (Stjttíð. EB L 226, 3/8/1989, bls. 4) (17. tölul. í II. kafla, XIII. viðauki EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 27. mars 1991 um samræmingu laga aðildarríkjanna um fyrirkomulag hjól- og aurlífa á tilteknum gerðum vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (91/226/EBE) (Stjttíð. EB L 103, 23/4/1991, bls. 5) (45. tölul. a í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Tilskipun ráðsins frá 10. febrúar 1992 um uppsetningu og notkun búnaðar sem takmarkar hraða í tilteknum flokkum vélknúinna ökutækja innan bandalagsins (92/6/EBE) (Stjttíð. EB L 57, 2/3/1992, bls. 27) (17. tölul. b í II. kafla, XIII. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Tilskipun ráðsins frá 31. mars 1992 um massa og mál vélknúinna ökutækja í flokki M₁ (92/21/EBE) (45. tölul. b í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/48/EB frá 20. september 1995 (Stjttíð. EB L 233, 30/9/1995, bls. 73) (fyrsti undirliður, 45. tölul. b í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 76/96)

Tilskipun ráðsins frá 31. mars 1992 um öryggisrúður og efni í rúður vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (92/22/EBE) (Stjttíð. EB L 129, 14/5/1992, bls. 11) (45. tölul. c í I. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 31. mars 1992 varðandi hjólbarða á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og ásetningu þeirra (92/23/EBE) (Stjttíð. EB L 129, 14/5/1992, bls. 95) (45. tölul. d í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Tilskipun ráðsins frá 31. mars 1992 um hraðatakmarkunarbúnað eða svipuð innbyggð hraðatakmarkunarkerfi í ákveðnum flokkum vélknúinna ökutækja (92/24/EBE) (Stjttíð. EB L 129, 14/5/1992, bls. 154) (45. tölul. e í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

¹ Tilskipun ráðsins 87/354/EBE hefur enn ekki verið tekin upp að fullu í EES-samninginn. Það verður gert við næstu uppfærslu I. kafla II. viðauka EES-samningsins, Vélknúinn ökutæki.

Tilskipun ráðsins frá 17. desember 1992 varðandi útstæða hluta framan við afturþil stýrishúss á vélknúnum ökutækjum í flokki N (92/114/EBE) (Stjtið. EB L 409, 31/12/1992, bls. 17) (45. tölul. g í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/20/EB frá 30. maí 1994 um vélrænan tengibúnað vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra og festingu hans við ökutækin (Stjtið. EB L 195, 29/7/1994, bls.1) (45. tölul. r í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 30/94)

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/28/EB frá 24. október 1995 varðandi brunaeiginleika efna sem eru notuð við innréttingar á ökutækjum í tilteknum flokkum (Stjtið. EB L 281, 23/11/1995, bls. 1) (45. tölul. t í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 1/97)

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/27/EB frá 20. maí 1996 um verndun ökumanns og farþega í ökutækjum við högg frá hlið og breytingu á tilskipun 70/156/EBE (Stjtið. EB L 169, 8/7/1996, bls. 1) (45. tölul. u í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 60/97)

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/79/EB frá 16. desember 1996 um verndun ökumanns og farþega í vélknúnum ökutækjum við högg að framan og breytingu á tilskipun 70/156/EBE (Stjtið. EB L 018, 21/01/1997, bls. 7) (45. tölul. v í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 44/98)

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/27/EB frá 22. júlí 1997 um massa og mál tiltekinn flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra og breytingu á tilskipun 70/156/EBE (Stjtið. EB L 233, 25/08/1997, bls. 1 og Stjtið. EB L 263, 25/09/1997, bls. 30) (45. tölul. w í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 56/98)

Sviss

Reglugerð frá 19. júní 1995 um tæknilegar kröfur vegna aflknúinna flutningsökutækja og eftirvagna þeirra (RO 1995 4145), eins og henni var síðast breytt 21. apríl 1997 (RO 1997 1280)

Reglugerð frá 19. júní 1995 um gerðarviðurkenningu ökutækja (RO 1995 3997)

II. ÞÁTTUR AÐILAR SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Nefndin skal, samkvæmt málsmeðferðinni sem lýst er í 11. gr. viðaukans, taka saman og viðhalda uppfærðri skrá yfir aðila sem annast samræmismat, tæknipjónustur og prófunarstofnanir.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Dóms- og kirkjumálaráðuneytið
- § Liechtenstein:
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein¹
- § Noregur:
Samgöngu- og fjarskiptaráðuneytið

Sviss:

Yfirvald sem annast gerðarviðurkenningar
Vegamálastofna ríkjasambandsins
Section des homologations
CH-3003 Berne

III. ÞÁTTUR TILNEFNINGARYFIRVÖLD

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Dóms- og kirkjumálaráðuneytið
- § Liechtenstein:
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein²
- § Noregur:
Samgöngu- og fjarskiptaráðuneytið

¹ Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

² Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

Sviss:

Vegamálastofa ríkjasambandsins

IV. ÞÁTTUR SÉRSTAKAR REGLUR SEM VARÐA TILNEFNINGU AÐILA SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Við tilnefningu aðila sem annast samræmismat skulu tilnefningaryfirvöld vísa í viðkomandi lög og stjórnsýsluákvæði sem eru skráð í I. þætti.

V. ÞÁTTUR VIÐBÓTARÁKVÆÐI

Ákvæði þessa þáttar skulu eingöngu eiga við um samskipti Sviss og EFTA-ríkjanna á Evrópska efnahagssvæðinu.

1. Skipti á upplýsingum

Þar til bær gerðarviðurkenningaryfirvöld í Sviss og EFTA-ríkjunum á Evrópska efnahagssvæðinu skulu einkum skiptast á upplýsingunum sem getið er í 5. og 6. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE (1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var breytt með tilskipun 92/53/EBE (áttundi undirliður, 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94) og eins og hún var síðast aðlöguð að tækniframförum með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/14/EB (fjórtdandi undirliður, 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 16/99).

Nú neita Sviss eða EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu að veita gerðarviðurkenningu í samræmi við 2. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE (1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var breytt með tilskipun 92/53/EBE (áttundi undirliður, 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94), og eins og hún var síðast aðlöguð að tækniframförum með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/14/EB (fjórtdandi undirliður, 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 16/99), og skulu þá þar til bær yfirvöld þeirra tilkynna hvert öðru um ákvörðun sína og rökstyðja hana.

2. Viðurkenning gerðarviðurkenningar ökutækja

Sviss skal einnig, í samræmi við tilskipun 70/156/EBE (1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var breytt með tilskipun 92/53/EBE (áttundi undirliður, 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94), og eins og hún var síðast aðlöguð að tækniframförum með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/14/EB (fjórtdandi undirliður, 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 16/99), viðurkenna gerðarviðurkenningu ökutækja sem veitt hefur verið fyrir gildistöku viðaukans, af þar til bær gerðarviðurkenningaryfirvöldum sem talin eru upp í II. þætti þessa kafla ef viðurkenningin er ennþá í gildi í EFTA-ríkjunum á Evrópska efnahagssvæðinu.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu skulu viðurkenna svissneskar gerðarviðurkenningar þegar svissneskar kröfur teljast jafngildar kröfunum í tilskipun 70/156/EBE (1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var breytt með tilskipun 92/53/EBE (áttundi undirliður, 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94), og eins og hún var síðast aðlöguð að tækniframförum með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/14/EB (fjórtdandi undirliður, 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 16/99).

Viðurkenningu á gerðarviðurkenningum sem gefnar eru út í Sviss skal frestað komi upp sú staða að Sviss láti hjá líða að aðlaga löggjöf sína að allri gildandi gerðarviðurkenningalöggjöf EFTA-ríkjanna á Evrópska efnahagssvæðinu.

3. Öryggisákvæði vegna gerðarviðurkenningar ökutækja

Ökutæki skráð og tekin í notkun

1. EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu og Sviss skulu skrá og heimila að ný ökutæki séu seld eða tekin í notkun af ástæðum sem varða smíði þeirra og virkni þá aðeins að þeim fylgi gilt samræmisvottorð. Sé um að ræða ófullbúin ökutæki er EFTA-ríkjunum á Evrópska efnahagssvæðinu og Sviss óheimilt að banna sölu slíkra ökutækja en þau geta synjað um varanlega skráningu og að þau verði tekin í notkun uns þau hafa verið fullgerð.

2. EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu og Sviss skulu heimila að selja eða taka í notkun íhluti eða aðskildar tæknieiningar þá aðeins að þær séu í samræmi við kröfur viðkomandi sértilskipunar eða jafngildar kröfur svissneskrar löggjafar.

3. Ef EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss komast að raun um að ökutæki, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar af tiltekinni gerð stofna umferðaröryggi í hættu þrátt fyrir að þeim fylgi gilt samræmisvottorð og þau séu rétt merkt, er þeim heimilt, í mest sex mánuði, að neita að skrá slík ökutæki, eða banna að slík ökutæki, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar séu seldar eða tekar í notkun á yfirráðasvæði sínu. Ríkið skal þegar í stað tilkynna hlutaðeigandi EFTA-ríki á Evrópska efnahagssvæðinu og Sviss ákvörðun sína með þeim rökstuðningi sem ákvörðunin er byggð á. Véfengi EFTA-ríkið á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss sem hefur veitt gerðarviðurkenningu, að umferðaröryggi stafi hætta af tilkynntu tilfelli skulu hlutaðeigandi EFTA-ríki á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss leitast við að jafna þann ágreining. Nefndinni skal látin í té vitneskja um málið og skal hún, ef þörf krefur, boða til viðeigandi samráðsfunda til að ná samkomulagi.

Ráðstafanir tengdar samræmi framleiðslu

1. Þegar EFTA-ríki á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss veitir gerðarviðurkenningu skal það gera nauðsynlegar ráðstafanir í samræmi við X. viðauka við rammatilskipun 70/156/EBE (1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var breytt með tilskipun 92/53/EBE (áttundi undirliður, 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94), og eins og hún var síðast aðlöguð að tækniframförum með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar

98/14/EB (fjórtdandi undirliður, 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 16/99), með tilliti til þess að sanna að því er viðurkenninguna varðar, í samvinnu við viðurkenningaryfirvöld í öðrum EFTA-ríkjum á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss ef þörf krefur, að viðunandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að tryggja að ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar, sem framleiddar eru, séu í samræmi við viðurkennda gerð.

2. Þegar EFTA-ríki á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss hefur veitt gerðarviðurkenningu skal það gera nauðsynlegar ráðstafanir í samræmi við X. viðauka við rammtilskipun 70/156/EBE (1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var breytt með tilskipun 92/53/EBE (áttundi undirliður, 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94), eins og hún var síðast aðlöguð að tækniframförum með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/14/EB (fjórtdandi undirliður 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 16/99), með tilliti til þess að sanna að því er viðurkenninguna varðar, í samvinnu við viðurkenningaryfirvöld í öðrum EFTA-ríkjum á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss ef þörf krefur, að ráðstafanirnar sem um getur í 1. mgr. séu viðunandi og að ökutæki, kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar, sem framleiddar eru, séu áfram í samræmi við viðurkennda gerð. Sannprófun á því að vörur séu í samræmi við viðurkennda gerð skal takmarkast við málsmeðferðina sem sett er fram í 2. þætti X. viðauka við rammtilskipun 70/156/EBE (1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var breytt með tilskipun 92/53/EBE (áttundi undirliður 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94), eins og hún var síðast aðlöguð að tækniframförum með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/14/EB (fjórtdandi undirliður, 8. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 16/99), og í þeim sértilskipunum sem innihalda sérkröfur.

Ósamræmi við viðurkennda gerð

1. Finnist frávik í gerðarviðurkenningarvottorðinu og/eða upplýsingasafninu og ekki er heimild frá EFTA-ríkinu á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss, sem veitti gerðarviðurkenninguna, fyrir þessum frávikum samkvæmt 3. eða 4. mgr. 5 gr. telst vera um ósamræmi við viðurkennda gerð að ræða. Ökutæki skal ekki teljast í ósamræmi við viðurkennda gerð þegar vikmörk eru leyfð samkvæmt sértilskipun og tillit tekið til vikmarkanna.

2. Ef EFTA-ríki á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss, sem hefur veitt gerðarviðurkenningu, kemst að raun um að ökutæki, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar, sem hafa samræmisvottorð eða sem á er viðurkenningamerki, samræmast ekki þeirri gerð sem það viðurkennir skal það gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að framleidd ökutæki, íhlutar eða aðskildar tæknieiningar verði framvegis í samræmi við viðurkennda gerð. Viðurkenningaryfirvöld viðkomandi EFTA-ríki á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss skulu tilkynna yfirvöldum annarra EFTA-ríkja á Evrópska efnahagssvæðinu og/eða Sviss um ráðstafanir sem gerðar hafa verið sem geta leitt til afturköllunar gerðarviðurkenningar.

3. Síni EFTA-ríki á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss fram á að ökutæki, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar sem hafa samræmisvottorð eða sem á er viðurkenningamerki, séu ekki í samræmi við viðurkennda gerð, er því heimilt að fara fram á að EFTA-ríkið á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss sem veitti gerðarviðurkenninguna sannprófi að framleidd ökutæki, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar séu í samræmi við viðurkennda gerð. Þetta skal sannprófa eins fljótt og auðið er og hvernig sem atvikast vill innan sex mánaða frá þeim degi sem farið er fram á það.

4. Þegar um er að ræða:

– gerðarviðurkenningu ökutækis þar sem ósamræmi ökutækisins kemur til eingöngu vegna ósamræmis kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar,

eða

– gerðarviðurkenningu sem veitt er í mörgum áföngum þar sem ósamræmi fullgerðs ökutækis kemur til eingöngu vegna ósamræmis kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem er hluti ófullgerðs ökutækis eða ófullgerða ökutækisins sjálfs,

skal viðurkenningaryfirvald fara fram á að EFTA-ríkið (ríkin) á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss sem veitti viðkomandi kerfi, íhlut, aðskildri tæknieiningu eða ófullbúnu ökutæki gerðarviðurkenningu (-kenningar) geri nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að framleidd ökutæki verði framvegis í samræmi við viðurkennda gerð. Slíkar ráðstafanir skal gera eins fljótt og auðið er og hvernig sem atvikast vill innan sex mánaða frá þeim degi sem farið er fram á það, ef þörf er á í samráði við það EFTA-ríki á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss sem lagði fram beiðnina.

Þar sem ósamræmi er staðfest skulu viðurkenningaryfirvöld EFTA-ríkisins á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss sem veitti kerfinu, íhlutum eða aðskildu tæknieiningunni gerðarviðurkenningu eða samþykktu ófullgerða ökutækið gera þær ráðstafanir sem mælt er fyrir um í 2. mgr. tilskipunar 70/156/EBE (1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var breytt með tilskipun 92/53/EBE (áttundi undirliður, 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94), eins og hún var síðast aðlöguð að tækniframförum með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/14/EB (fjórtdandi undirliður, 1. tölul. í I. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 16/99).

5. Viðurkenningaryfirvöld í EFTA-ríkjunum á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss skulu tilkynna hvert öðru innan eins mánaðar um sérhverja afturköllun á gerðarviðurkenningu og um ástæður fyrir slíkum ráðstöfunum.

6. Véfengi EFTA-ríkið á Evrópska efnahagssvæðinu eða Sviss sem hefur veitt gerðarviðurkenningu, skort á samræmi, sem því hefur verið tilkynnt um, skulu hlutaðeigandi aðildarríki og Sviss leitast við að jafna þann ágreining. Nefndinni skal látin í té vitneskja um málið og skal hún, ef þörf krefur, boða til viðeigandi samráðsfunda til að ná samkomulagi.

13. KAFLI
LANDBÚNAÐAR- OG SKÓGRÆKTARDRÁTTARVÉLAR
I. ÞÁTTUR
LÖG OG STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI

Ákvæði sem falla undir 2. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun ráðsins frá 4. mars 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi gerðarviðurkenningu á landbúnaðardráttarvélum á hjólum (74/150/EBE) (1. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (sjötti undirliður, 1. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 4. mars 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tiltekna hluta og eiginleika landbúnaðardráttarvéla á hjólum (74/151/EBE) (2. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/38/EB frá 3. júní 1998, (Stjtið. EB L 170, 16/06/1998, bls. 13) (fjórði undirliður, 2. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 46/99)

Tilskipun ráðsins frá 4. mars 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hámarkshraða ákvæðinn með hönnun og burðarpalla landbúnaðardráttarvéla á hjólum (74/152/EBE) (3. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (þriðji undirliður, 3. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 25. júní 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi baksýnispegla á landbúnaðardráttarvélum á hjólum (74/346/EBE) (4. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/40/EB frá 6. júní 1998, (Stjtið. EB L 171, 16/06/1998, bls. 28) (fjórði undirliður, 4. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 47/99)

Tilskipun ráðsins frá 25. júní 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sjónsvið og rúðupurrkur á landbúnaðardráttarvélum á hjólum (74/347/EBE) (5. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (þriðji undirliður, 5. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 20. maí 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi stýrisbúnað landbúnaðardráttarvéla á hjólum (75/321/EBE) (6. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/39/EB frá 5. júní 1998 (Stjtið. EB L 170, 16/06/1998, bls. 15) (fjórði undirliður, 6. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 46/99)

Tilskipun ráðsins frá 20. maí 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn rafsegultruflunum frá hreyflum með neistakveikju í landbúnaðardráttarvélum á hjólum (75/322/EBE) (7. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (annar undirliður, 7. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 6. apríl 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hemlabúnað landbúnaðardráttarvéla á hjólum (76/432/EBE) (8. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (þriðji undirliður, 8. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi farþegasæti í landbúnaðardráttarvélum á hjólum (76/763/EBE) (9. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (annar undirliður, 9. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 29. mars 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hávaðamörk fyrir ökumenn landbúnaðardráttarvéla á hjólum (77/311/EBE) (10. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (þriðji undirliður, 10. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 28. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi veltigrindur á landbúnaðardráttarvélum á hjólum. (77/536/EBE) (11. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 89/680/EBE frá 21. desember 1989 (Stjtið. EB L 398, 30/12/1989, bls. 26) (þriðji undirliður, 11. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 28. júní 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn mengandi efnum í útblæstri dísilhreyfla til nota í landbúnaðardráttarvélum á hjólum (77/537/EBE) (12. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-

samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (annar undirliður, 12. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 25. júlí 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi öikumannssæti í landbúnaðar-dráttarvélum á hjólum (78/764/EBE) (13. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (sjötti undirliður, 13. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 17. október 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ljósa- og ljósmerkjabúnað landbúnaðardráttarvéla á hjólum (78/933/EBE) (14. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (annar undirliður, 14. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 17. maí 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi gerðarviðurkenningu íhluta fyrir ljósa- og ljósmerkjabúnað landbúnaðardráttarvéla á hjólum (79/532/EBE) (15. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (annar undirliður, 15. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 17. maí 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tengibúnað og bakkskiptingu á landbúnaðardráttarvélum á hjólum (79/533/EBE) (16. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (annar undirliður, 16. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 25. júní 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi veltigrindur landbúnaðardráttarvélum á hjólum (kyrrstöðuprófun) (79/622/EBE) (17. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/413/EBE frá 22. júní 1988 (Stjtið. EB L 200, 26/7/1988, bls. 32) (þriðji undirliður, 17. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 24. júní 1980 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi athafnarými, aðgang að öikumannssæti og dyr og glugga á landbúnaðardráttarvélum á hjólum (80/720/EBE) (18. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (þriðji undirliður, 18. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 26. maí 1986 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aflúttak á landbúnaðardráttarvélum á hjólum og hlífar fyrir það (86/297/EBE) (19. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (fyrsti undirliður, 19. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 26. maí 1986 um aftanásettar veltigrindur fyrir landbúnaðardráttarvélar á hjólum með lítilli sporvidd (86/298/EBE) (20. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 89/682/EBE frá 21. desember 1989 (Stjtið. EB L 398, 30/12/1989, bls. 29) (fyrsti undirliður, 20. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 24. júlí 1986 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi uppsetningu, staðsetningu, gang og auðkenningu stjórnubúnaðar fyrir landbúnaðardráttarvélar á hjólum (86/415/EBE) (21. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (fyrsti undirliður, 21. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Tilskipun ráðsins frá 25. júní 1987 um veltigrindur framan við öikumannssæti á landbúnaðardráttarvélum á hjólum með lítilli sporvidd (87/402/EBE) (22. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 89/681/EBE frá 21. desember 1989 (Stjtið. EB L 398, 30/12/1989, bls. 27) (fyrsti undirliður, 22. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi tiltekna íhluta og eiginleika landbúnaðardráttarvéla á hjólum (89/173/EBE) (23. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB frá 23. september 1997 (Stjtið. EB L 277, 10/10/1997, bls. 24) (fyrsti undirliður, 1. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 28/99)

Sviss

Reglugerð frá 19. júní 1995 um tæknilegar kröfur vegna landbúnaðardráttarvéla (RO 1995 4171)

Reglugerð frá 19. júní 1995 um gerðarviðurkenningu ökutækja (RO 1995 3997)

II. ÞÁTTUR AÐILAR SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Nefndin skal, samkvæmt málsmeðferðinni sem lýst er í 11. gr. viðaukans, taka saman og viðhalda uppfærðri skrá yfir yfirvöld sem annast gerðarviðurkenningu, tæknipjónustur og prófunarstofnanir.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Dóms- og kirkjumálaráðuneytið
- § Liechtenstein:
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein¹
- § Noregur:
Samgöngu- og fjarskiptaráðuneytið

Sviss

Yfirvald sem annast gerðarviðurkenningu
Vegamálskrifstofa ríkjasambandsins
CH-3003 Berne

III. ÞÁTTUR TILNEFNINGARYFIRVÖLD

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Dóms- og kirkjumálaráðuneytið
- § Liechtenstein:
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein²
- § Noregur:

Að því er varðar gerðarviðurkenningar, ákveðna hluta og eiginleika, hámarkshraða sem er ákveðinn með hönnun og hleðslupalla, baksýnispegla, rúðupurrkur, stýrisbúnað, deyfingu rafsegultruflana frá neistakveikjuhreyflum, hemlabúnað, ráðstafanir til varnar mengun frá dísilhreyflum, uppsetningu ljósa og ljósmerkjabúnaðar, gerðarviðurkenningu íhluta ljósa og ljósmerkjabúnaðar, tengi- og aftengibúnað, uppsetningu, staðsetningu, starfrækslu og greiningu stjórnækja, ákveðna íhluti og eiginleika dráttarvéla á hjólum:

Samgöngu- og fjarskiptaráðuneytið

Að því er varðar farþegasæti, hávaðamörk fyrir ökumenn, veltigrindur, ökumannssæti, athafnarými, aðgang að ökumannssæti og hurðum og gluggum, aflúttök, aftanásettar veltigrindur landbúnaðardráttarvéla með lítilli sporvidd, framanásettar veltigrindur sem settar eru fyrir framan ökumannssæti landbúnaðardráttarvéla með lítilli sporvidd:

Ráðuneyti stjórnsýslu og vinnumála

Sviss:

Vegamálskrifstofa ríkjasambandsins

IV. ÞÁTTUR SÉRSTAKAR REGLUR SEM VARÐA TILNEFNINGU AÐILA SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Við tilnefningu aðila sem annast samræmismat skulu tilnefningaryfirvöld vísa í viðkomandi lög og stjórnsýsluákvæði sem eru skráð í I. þætti.

V. ÞÁTTUR VIÐBÓTARÁKVÆÐI

Skipti á upplýsingum

Þar til bær yfirvöld EFTA-ríkjanna á Evrópska efnahagssvæðinu og Sviss skulu tilkynna hvert öðru um samræmi (5 og 6. gr. tilskipunar 74/150/EBE) (1. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins) eða ósamræmi (8. gr. tilskipunar 74/150/EBE) (1. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins) ökutækja, búnaðar og kerfa sem sett eru á markað.

¹ Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

² Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnsýsluyfirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

14. KAFLI
GÓÐAR STARFSVENJUR VIÐ RANNSÓKNIR
GILDISSVIÐ

Ákvæði þessa kafla skulu gilda um prófun íðefna, bæði hreinna efna og efnablanda, í samræmi við góðar starfsvenjur við rannsóknir sem falla undir lög og stjórnsýsluákvæðin sem talin eru upp í I. þætti. Ákvæði 4. gr. viðaukans um uppruna gilda ekki að því er varðar þennan kafla.

Nema sérstakar skilgreiningar séu gefnar gilda skilgreiningarnar í „Meginreglur Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) um góðar starfsvenjur við rannsóknir“ [II. viðbætur við ákvörðun ráðs Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) frá 12. maí 1981 C(81)30(lokaútgáfa)], „Viðmiðunarreglur um eftirlit með því að góðum starfsvenjum við rannsóknir sé fylgt“ [I. viðbætur við ákvörðun-tilmæli ráðsins frá 2. október 1989 C(89)87(lokaútgáfa)] og sammælisskjölum um góðar starfsvenjur við rannsóknir, ritröð Efnahags- og framfarastofnunarinnar um meginreglur um góðar starfsvenjur við rannsóknir og eftirlit með að þeim sé fylgt og öllum breytingum sem á þeim hafa verið gerðar.

Aðildarríkin viðurkenna jafngildi áætlana hvers annars um eftirlit með því að fylgt sé góðum starfsvenjum við rannsóknir, sem eru í samræmi við ofangreindar ákvarðanir og tilmæli Efnahags- og framfarastofnunarinnar og lög og stjórnsýslulegar málsmeðferðir og meginreglur sem taldar eru upp í IV. þætti, eru jafngild á milli ríkjanna.

Aðildarríkin samþykkja sín á milli rannsóknir og gögn, sem úr þeim koma, sem gerðar hafa verið í prófunarstöðvum aðildarríkjanna, sem skráðar eru í II. þætti, að því tilskildu að þau séu þátttakendur í áætlun viðkomandi aðildarríkis um eftirlit með því að góðum starfsvenjum við rannsóknir sé fylgt í samræmi við meginreglurnar og ákvæðin hér að framan.

Aðildarríkin samþykkja sín á milli niðurstöður úr úttektum á rannsóknnum og skoðunum á prófunarstöðvum sem eftirlitsyfirvöldin, sem um getur í III. þætti, framkvæma.

I. ÞÁTTUR
LÖG OG STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI

Hvað prófun íðefna í samræmi við góðar starfsvenjur við rannsóknir varðar gilda viðeigandi hlutar þeirra laga og stjórnsýsluákvæða sem skráð eru hér á eftir.

Ákvæði sem falla undir 1. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Aukefni í fódri:

Tilskipun ráðsins frá 18. apríl 1983 um setningu viðmiðunarreglna um mat á aukefnum í dýrafæðu (83/228/EBE) (Stjtið. EB L 126, 13/05/1983, bls. 23) (16. tölul. í II. kafla, I. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 16. febrúar 1987 um að setja viðmiðunarreglur um mat á aukefnum í dýrafæðu (87/153/EBE) (Stjtið. EB L 64, 07/02/1987, bls. 19) (2. tölul. í II. kafla, I. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Matvæli:

Tilskipun ráðsins frá 14. júní 1989 um opinbert matvælaeftirlit (89/397/EBE) (Stjtið. EB L 186, 30.06.1989, bls. 23) (50. tölul. í XII. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Tilskipun ráðsins frá 29. október 1993 um viðbótarákvæði um opinbert matvælaeftirlit (93/99/EBE) (Stjtið. EB L 290, 24.11.1993, bls. 14) (54. tölul. n í II. kafla XII viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94), eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Snyrtivörur:

Tilskipun ráðsins frá 14. júní 1993 um sjöttu breytingu á tilskipun 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur (93/35/EBE) (Stjtið. EB L 151, 23.06.1993, bls. 32) (tuttugasti og þriðji undirliður, 1. tölul. í XVI. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94) eins og henni var síðar breytt og hún tekin inn í EES-samninginn

Sviss

Engin löggjöf sem tengist góðum starfsvenjum við rannsóknir

Ákvæði sem falla undir 2. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Ný og skráð íðefni:

Tilskipun ráðsins frá 18. desember 1986 um samþæfingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um beitingu meginreglna varðandi góðar starfsvenjur við rannsóknir og sannprófun á beitingu þeirra vegna prófana á efnum (87/18/EBE) (Stjtið. EB L 15, 17.01.1987, bls. 29) (8. tölul. í XV. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 30. apríl 1992 um sjöundu breytingu á tilskipun 67/548/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnáslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna (92/32/EBE) (Stjtið. EB L 154, 5/6/1992, bls. 1) (tíundi undirliður, 1. tölul. í XV. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Tilskipun ráðsins frá 7. júní 1988 um samræmingu á ákvæðum í lögum og stjórnáslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi flokkun, pökkun og merkingu á hættulegum efnablöndum (88/379/EBE) (Stjtið. EB L 187, 16/7/1988, bls. 14) (10. tölul. í XV. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 frá 23. mars 1993 um mat og eftirlit með áhættu skráðra efna (Stjtið. EB L 84, 5/4/1993, bls. 1) (12. tölul. e í XV. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Lyfjavörur:

Tilskipun ráðsins frá 22. desember 1986 um breytingu á tilskipun 75/318/EBE (2. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins) um samræmingu laga aðildarríkjanna um staðla og aðferðarlýsingar fyrir efnagreiningar, lyfja- og eiturefnafræðileg próf og klínískar prófanir á sérlyfjum (87/19/EBE) (Stjtið. EB L 15, 17/1/1987, bls. 31) (annar undirliður, 2. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 22. desember 1986 um breytingu á tilskipun 65/65/EBE (1. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins) um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnáslufyrirmælum um sérlyf (87/21/EBE) (Stjtið. EB L 15 of 17/1/1987, bls. 36) (þriðji undirliður, 1. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar frá 19. júlí 1991 um breytingu á viðauka við tilskipun 75/318/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um staðla og aðferðarlýsingar fyrir efnagreiningar, lyfja- og eiturefnafræðileg próf og klínískar prófanir á lyfjum (91/507/EBE) (Stjtið. EB L 270 of 26/9/1991, bls. 32) (fjórði undirliður, 2. tölul. í XIII. kafla II. viðauka 2 EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Dýralyf:

Tilskipun ráðsins frá 22. desember 1986 um breytingu á tilskipun 81/852/EBE (6. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins) um samræmingu laga aðildarríkjanna um staðla og aðferðarlýsingar fyrir efnagreiningar, lyfja- og eiturefnafræðileg próf og klínískar prófanir á dýralyfjum (87/20/EBE) (Stjtið. EB L 15 of 17/1/1987, bls. 34) (fyrsti undirliður, 6. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar frá 20. mars 1992 um breytingu á viðauka við tilskipun 81/852/EBE (6. tölul. XIII. í kafla II. viðauka EES-samningsins) um samræmingu laga aðildarríkjanna um staðla og aðferðarlýsingar fyrir efnagreiningar, lyfja- og eiturefnafræðileg próf og klínískar prófanir á dýralyfjum 92/18/EBE (Stjtið. EB L 97, 10/04/92, bls. 1) (annar undirliður, 6. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Plöntuvarnarefni:

Tilskipun ráðsins frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna (91/414/EBE) (Stjtið. EB L 230, 19/8/1991, bls. 1) (1. tölul. í II. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar frá 27. júlí 1993 um breytingu á tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna ((93/71/EBE) (Stjtið. EB L 221 of 31/8/1993, bls. 27) (12. tölul. a í XV. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar frá 14. júlí 1995 um breytingu á tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna (95/35/EB) (Stjtið. EB L 172, 22/7/1995, bls. 6) (fimmti undirliður, 12. tölul. a í XV. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 15/96)

Sviss

Lög ríkjambandsins frá 7. október 1983 um umhverfisvernd (RO 1984 1122) eins og þeim var síðast breytt 21. desember 1995 (RO 1997 1155)

Reglugerð frá 9. júní 1986 varðandi efni sem eru hættuleg umhverfinu (RO 1986 1254) eins og henni var síðast breytt 4. nóvember 1998 (RO 1999 39)

Lög ríkjambandsins frá 21. mars 1969 um viðskipti með eiturefni (RO 1972 430) eins og þeim var síðast breytt 21. desember 1995 (RO 1997 1155)

Reglugerð frá 19. september 1983 um eiturefni (RO 1983 1387) eins og henni var síðast breytt 4. nóvember 1998 (RO 1999 56)

Reglur frá 25. maí 1972 um framkvæmd samnings svissnesku kantónanna (intercantonal convention) um eftirlit með lyfjum eins og þeim var síðast breytt 23. nóvember 1995

II. ÞÁTTUR AÐILAR SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Að því er varðar þennan sérkafla á „aðilar sem annast samræmismat“ við þær prófunarstöðvar sem viðurkenndar eru samkvæmt áætlun hvers aðildarríkis um eftirlit með góðum starfsvenjum við rannsóknir.

Á grundvelli upplýsinga sem aðildarríkin veita samkvæmt V. þætti þessa kafla skal nefndin, samkvæmt málsmeðferðinni sem lýst er í 11. gr. viðaukans, útbúa og viðhalda uppfærðri skrá yfir þær prófunarstöðvar sem teljast í samræmi við reglur um góðar starfsvenjur við rannsóknir.

III. ÞÁTTUR TILNEFNINGARYFIRVÖLD

Í þessum sérkafla á „tilnefningaryfirvöld“ við þau opinberu yfirvöld í aðildarríkjunum sem bera ábyrgð á eftirliti með góðum starfsvenjum við rannsóknir.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

- § Ísland:
Íðnaðar- og viðskiptaráðuneytið
- § Liechtenstein:
Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein¹
- § Noregur:
Norska mælifraði- og löggildingarþjónustan

Sviss:

Umhverfis-, skógræktar-
og landslagsskrifstofa
ríkjasambandsins Umhverfisrannsóknir
CH-3003 Berne á öllum vörum

Svissneska lyfjastofnunin
Erlachstrasse 8 Heilbrigðisrannsóknir
P.O. Box á lyfjavörum
CH-3000 Berne 9

Heilbrigðismálaskrifstofa
ríkjasambandsins Heilbrigðisrannsóknir
Íðefnasvið á öllum vörum
CH-3003 Berne nema lyfjavörum

IV. ÞÁTTUR SÉRSTAKAR MEGINREGLUR VIÐ TILNEFNINGU AÐILA SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Í þessum sérkafla á „tilnefning aðila sem annast samræmismat“ við þá málsmeðferð sem yfirvöld sem annast eftirlit með góðum starfsvenjum við rannsóknir nota við viðurkenningu þess að prófunarstöðvar fari að reglum um góðar starfsvenjur við rannsóknir. Í þessu skyni skulu þau beita þeim meginreglum og málsmeðferð sem kveðið er á um í ákvæðunum sem talin eru upp hér á eftir og viðurkennd eru sem jafngild og í samræmi við áður nefndar gerðir ráðs Efnahags- og framfarastofnunarinnar C(81)30 lokaútgáfa og C(89)87 (lokaútgáfa):

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun ráðsins frá 18. desember 1986 um samhæfingu ákvæða í lögum og stjórnsluflufyrirmælum um beitingu meginreglna varðandi góðar starfsvenjur við rannsóknir og sannpröfun á beitingu þeirra vegna prófana á efnum (87/18/EBE) (Stjttíð. EB L 15, 17/1/1987, bls. 29) (8. tölul. í XV. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun ráðsins frá 9. júní 1988 um skoðun og sannpröfun á góðum starfsvenjum við rannsóknir (88/320/EBE) (Stjttíð. EB L 145, 11/6/1988, bls. 35) (9. tölul. í XV. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar frá 18. desember 1989 um aðlögun að tækniframförum á viðauka við tilskipun ráðsins 88/320/EBE um skoðun og sannpröfun á góðum starfsvenjum við rannsóknir (90/18/EBE) (Stjttíð. EB L 11, 13/1/1990, 37) (fyrsti undirliður, 9. tölul. í XV. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Sviss

Lög ríkjasambandsins frá 7. október 1983 um umhverfisvernd (RO 1984 1122) eins og þeim var síðast breytt 21. desember 1995 (RO 1197 1155)

¹ Ríkisstjórn Furstadæmisins Liechtenstein er heimilt að skipa síðar viðeigandi sérstök innlend stjórnslufyrirvöld til að tilnefna aðila sem annast samræmismat.

Reglugerð frá 9. júní 1986 varðandi efni sem eru hættuleg umhverfinu (RO 1986 1254) eins og henni var síðast breytt 4. nóvember 1998 (RO 1999 39)

Lög ríkjasambandsins frá 21. mars 1969 um viðskipti með eiturfni (1972 435) eins og þeim var síðast breytt 21. desember 1995 (RO 1197 1155)

Reglugerð frá 19. september 1983 um eiturfni (RO 1983 1387) eins og henni var síðast breytt 4. nóvember 1998 (RO 1999 56)

Reglur frá 25. maí 1972 um framkvæmd samnings svissnesku kantónanna (intercantonal convention) um eftirlit með lyfjum, eins og þeim var síðast breytt 23. nóvember 1995

Góðar starfsvenjur við rannsóknir í Sviss, verklag og meginreglur, DFI/IKS, mars 1986

V. ÞÁTTUR VIÐBÓTARÁKVÆÐI

1. Skipti á upplýsingum

Í samræmi við 12. grein viðaukans láta aðildarríkin einkum hvort öðru í té, að minnsta kosti árlega, skrá yfir þær prófunarstöðvar sem í ljósi niðurstaðna eftirlits og úttekta á rannsóknum, fara að góðum starfsvenjum við rannsóknir, auk dagsetninga eftirlits eða úttekta og stöðu þess hversu vel er farið að góðum starfsvenjum.

Í samræmi við 6. gr. viðaukans skulu aðildarríkin gera hvert öðru tímanlega grein fyrir því þegar prófunarstöð, sem fellur undir skilmála II. þáttar þessa sérkafla þar sem því er haldið fram að hún beiti góðum starfsvenjum við rannsóknir, lætur hjá líða að fara að slíkum starfsvenjum að því marki að það tefli í tvísýnu heilleika eða áreiðanleika þeirra rannsókna sem hún annast.

Aðildarríkin skulu láta hvert öðru í té allar frekari upplýsingar um eftirlit með prófunarstöðvum eða úttektir á rannsóknum að fenginni rökstuddri beiðni frá öðru aðildarríki.

2. Skoðun á prófunarstöðvum

Sérhvert aðildarríki getur farið fram á frekari skoðanir á prófunarstöðvum eða úttekt á rannsóknum ef um er að ræða skjalfestar efasemdir um að prófun hafi farið fram í samræmi við góðar starfsvenjur við rannsóknir.

Ef, í sérstökum tilfellum, efasemdir eru enn uppi og aðildarríkið sem fór fram á skoðunina getur rökstutt áhyggjuefni sitt er því heimilt, í samræmi við 8. gr. viðaukans, að tilnefna einn eða fleiri sérfræðinga þeirra yfirvalda sem talin eru upp í III. þætti til að taka þátt í skoðun á rannsóknastofu eða úttekt á rannsókn sem yfirvöld annarra aðildarríkja framkvæma.

3. Trúnaðarkvaðir

Í samræmi við 52. gr. samningsins, skulu aðildarríkin fara með sem trúnaðarmál allar upplýsingar sem þeim berast samkvæmt þessum sérkafla eða sem þeim bárust innan ramma þátttöku í skoðun eða úttekt á rannsókn sem fellur undir skilgreininguna á viðskiptaleyndarmáli eða viðskipta- eða fjárhagsupplýsingum sem eru trúnaðarmál. Þau skulu meðhöndla slíkar upplýsingar með að minnsta kosti sama trúnaði og aðildarríkið sem veitir upplýsingarnar gerir og tryggja að hvert það yfirvald sem upplýsingarnar eru sendar meðhöndli þær á sama hátt.

4. Samstarf

Samkvæmt 9. gr. viðaukans, getur sérhvert aðildarríki, að undangenginni beiðni, verið áheyrnarfulltrúi við skoðun prófunarstöðvar sem framkvæmd er af yfirvöldum annars aðildarríkis, faist fyrir því samþykki viðkomandi prófunarstöðvar, í þeim tilgangi að tryggja viðvarandi skilning á skoðunarreglum hins aðildarríkisins.

15. KAFLI EFTIRLIT MEÐ GÓÐUM STARFSVENJUM VIÐ RANNSÓKNIR OG VOTTUN FRAMLEIÐSLULOTA VEGNA LYFJAVARA GILDISSVIÐ

Ákvæði þessa sérkafla taka til allra lyfjavara, fjöldaframleiddra í Sviss eða EFTA-ríkjunum á Evrópska efnahagssvæðinu, sem kröfur um góða framleiðsluhætti (GMP) gilda um.

Að því sem varðar lyfjavörur sem falla undir þennan kafla skal sérhvert aðildarríki viðurkenna niðurstöður eftirlits með framleiðendum, sem framkvæmt er af tilskildum skoðunarþjónustum í öðrum aðildarríkjum, og viðkomandi framleiðsluleyfi veitt af lögbærum yfirvöldum annarra aðildarríkja.

Aðildarríkin skulu viðurkenna vottun framleiðandans um að hver framleiðslulota sé í samræmi við forskriftir án þess að endureftirlit fari fram við innflutning.

Þar að auki skulu önnur aðildarríki viðurkenna lokasamþykkt framkvæmda af yfirvaldi í útflutningsaðildarríkinu.

„Lyfjavörur“ merkir allar vörur sem lyfjalöggjöf EFTA-ríkjanna á Evrópska efnahagssvæðinu og Sviss, sem skráð er í I. þætti þessa kafla, gildir um. Skilgreiningin á lyfjavörum nær yfir öll lyf ætluð mönnum og dýrum, á borð við efnafræðilegar og líffræðilegar lyfjavörur, ónæmislyf, geislavirk lyf, stöðug lyf unnin úr blóði eða blóðvökva manna, forblöndur til tilreiðslu lyfjablandaðs dýrafóðurs, og eftir atvikum fjörefni, steinefni, jurtaf, og smáskammtalyf.

„Góðir framleiðsluhættir (GMP)“ eru sá þáttur gæðatryggingar sem tryggir að framleiðsla og eftirlit með vörum sé stöðugt og í samræmi við þá gæðastaðla sem gilda um fyrirhugaða notkun þeirra og í samræmi við kröfur sem markaðsleyfi

og vöruforskrift gera. Að því er þennan kafla varðar ná þær yfir kerfið sem stýrir því hvernig framleiðandi fær forskriftir fyrir vörur og vinnsluferli frá handhafa markaðsleyfis eða umsækjanda og tryggir að lyfjavaran sé framleidd í samræmi við þessa forskrift (Jafngilt „sérmenntuðum starfsmanni“ vegna vottunar í EFTA-ríkjunum á Evrópska efnahagssvæðinu).

Að því er varðar lyfjavörur sem falla undir löggjöf Sviss eða EFTA-ríkjanna á Evrópska efnahagssvæðinu, getur framleiðslufyrirtækið, samkvæmt þessum viðauka, farið fram á skoðun af hálfu þar til bærar skoðunarþjónustu á staðnum. Þetta ákvæði skal meðal annars gilda um framleiðslu á virkum efnum í lyfjavörur, lyf á millistigi í framleiðslu og lyf á rannsóknastigi og skoðanir fyrir markaðssetningu. Starfstilhögun er sundurliðuð í 3. mgr., III. þáttar.

Vottun framleiðenda

Að beiðni útflytjanda, innflytjanda eða lögbærs yfirvalds annars aðildarríkis skulu yfirvöld sem bera ábyrgð á að veita framleiðsluleyfi og á eftirliti með framleiðslu lyfjavara votta að framleiðandinn:

- hafi tilskilin leyfi til að framleiða viðkomandi lyfjavöru eða til að annast tilgreinda framleiðslustarfsemi;
- sæti reglubundinni skoðun yfirvalda;
- fari að innlendum kröfum um góða framleiðsluhætti sem viðurkenndir eru sem jafngildir af aðildarríkjunum og eru skráðir í I. þætti þessa kafla. Séu aðrar kröfur um góða framleiðsluhætti notaðar til viðmiðunar skal það koma fram í vottorðinu.

Vottorðin skulu einnig tilgreina framleiðslustað (-staði) (og samningsbundnar gæðastjórnunarrannsóknastofur, ef einhverjar).

Vottorð skulu gefin út skjótt og ætti útgáfa þeirra ekki að taka meira en þrjátíu almanaksdaga. Í sérstökum tilvikum, til dæmis þegar ný skoðun þarf að fara fram, er heimilt að lengja þennan tíma í sextíu daga.

Vottun framleiðslulota

Hverri framleiðslulotu skal fylgja framleiðsluvottorð sett fram af framleiðandanum (eiginvottorð) eftir að farið hefur fram full eðlisgreining og magngreining á öllum virkum innihaldsefnum og allar aðrar prófanir og eftirlit sem nauðsynleg eru til að tryggja að gæði vörunnar séu í samræmi við kröfur markaðsleyfisins. Þetta vottorð skal vottfesta að framleiðslulotan sé í samræmi við forskriftir og skal innflytjandi framleiðslutunnar varðveita það. Vottorðið skal vera tiltækt fyrir lögbært yfirvald að beiðni þess.

Við útgáfu vottorðs skal framleiðandinn taka til greina ákvæði gildandi vottunarkerfis Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar um gæði lyfjavara í umferð á alþjóðlegum mörkuðum. Í vottorðinu skulu útlistaðar samþykktar forskriftir vörunnar, tilvísun greiningaraðferða og niðurstöður greiningarinnar. Vottorðið skal innihalda yfirlýsingu um að gögn um vinnslu og pökkun framleiðslutunnar hafi verið athuguð og að þau hafi verið í samræmi við góða framleiðsluhætti. Framleiðsluvottorðið skal undirritað af þeim sem ber ábyrgð á lokasamþykkt framleiðslutunnar til sölu eða afgreiðslu, það er að segja í EFTA-ríkjunum á Evrópska efnahagssvæðinu sá „sérmenntaði starfsmaður“ sem um getur í 21. gr. tilskipunar 75/319/EBE (fyrsti undirliður, 1. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins), og í Sviss „ábyrgi aðilinn“ sem um getur í 4. og 5. gr. tilskipunar um ónæmisfræðilegar vörur til nota við dýralækningar og 10. gr. tilskipana svissnesku lyfjastofnunarinnar (IOCM) um framleiðslu lyfjavara.

Opinber lokasamþykkt á framleiðslulotum

Þegar opinber málsmeðferð vegna lokasamþykktar framleiðslulotu gildir viðurkenna önnur aðildarríki opinbera lokasamþykkt sem framkvæmd er af yfirvaldi útflutningsaðildarríkisins (skráð í II. þætti). Framleiðandinn skal leggja fram vottorð um opinbera lokasamþykkt.

Hvað EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu varðar er opinber málsmeðferð vegna lokasamþykktar framleiðslulota tilgreind í skjalinu „Eftirlits/yfirvalds lokasamþykkt framleiðslulota bólusetningar- og blóðafurða frá 24. september 1998“ og aðrar sértækar málsmeðferðir við lokasamþykkt á framleiðslulotum. Hvað Sviss varðar er opinber málsmeðferð vegna lokasamþykktar framleiðslulota tilgreind í 22.–27. gr. tilskipunar um ónæmisfræðilegar vörur, 20.–25. gr. tilskipunar um ónæmisfræðilegar vörur til nota við dýralækningar og 4.–6. gr. tilskipana svissnesku lyfjastofnunarinnar (IOCM) um lokasamþykkt yfirvalds á framleiðslulotum.

I. ÞÁTTUR

Hvað góða framleiðsluhætti varðar gilda viðeigandi hlutar þeirra laga og stjórnisýsluákvæða sem talin eru upp hér á eftir. Samt sem áður skulu viðmiðunargæðakröfur útflutningsvara, þar með talin framleiðsluáðferð og vöruforskriftir, vera þær sem settar eru fram í viðkomandi markaðsleyfi gefnu út af lögbæru yfirvaldi í innflutningsaðildarríkinu.

Ákvæði sem falla undir 2. mgr. 1. gr.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

Tilskipun ráðsins frá 26. janúar 1965 um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnisýslufyrirmælum um sérlyf (65/65/EBE) (1. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 93/39/EBE frá 14. júní 1993 (Stjttíð. EB L 214, 24.8.1993, bls. 22) (sjötti undirliður 1. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 74/99)

Tilskipun ráðsins frá 20. maí 1975 um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnisýslufyrirmælum um sérlyf (75/319/EBE) (fyrsti undirliður, 1. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins) eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins

93/93/EBE frá 3. júní 1993 (Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 22) (sjötti undirliður, 1. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 74/99)¹

Tilskipun ráðsins frá 28. september 1981 um samræmingu laga aðildarríkjanna um dýralyf (81/851/EBE) (5. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins) eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 90/676/EBE frá 13. desember 1990 (Stjtið. EB L 373, 31.12.1990, bls. 15) (fyrsti undirliður, 5. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar frá 13. júní 1991 þar sem mælt er fyrir um meginreglur og viðmiðunarreglur um góða framleiðsluhætti lyfja sem ætluð eru mönnum (91/356/EBE) (Stjtið. EB L 193, 17.7.1991, bls. 30) (15. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins)

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar frá 23. júlí 1991 þar sem mælt er fyrir um meginreglur og viðmiðunarreglur um góða framleiðsluhætti í dýralyfjagerð (91/412/EBE) (Stjtið. EB L 228, 17.8.1991, bls. 70) (15. tölul. a í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94)

Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2309/93 frá 22. júlí 1993 um málsmeðferð bandalagsins við veitingu leyfa fyrir lyfjum sem ætluð eru mönnum og dýrum og eftirlit með þeim og um stofnun Lyfjamálastofnunar Evrópu (15. tölul. í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 74/99), eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 649/98 frá 23. mars 1998 (Stjtið. EB L 88, 24.3.1998, bls. 7) (fyrsti undirliður, 15. tölul. g í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 75/99)

Tilskipun ráðsins 92/25/EBE frá 31. mars 1992 um heildsöludreifingu lyfja sem ætluð eru mönnum (Stjtið. EB L 113, 30.4.1992. bls. 1) (15. tölul. b í XIII. kafla II. viðauka EES-samningsins, sem bætt er við með ákvörðun 7/94) og Viðmiðunarreglur um góðar starfsvenjur við dreifingu

Leiðbeiningar um góða framleiðsluhætti IV. bindi reglna um lyfjavörur í Evrópusambandinu

Sviss

Lög ríkjasambandsins frá 6. október 1989 um löggilta lyfjaskrá (RO 1990 570)

Reglugerð frá 23. ágúst 1989 um ónæmisfræðilegar vörur (RO 1989 1797), eins og henni var síðast breytt 24. febrúar 1993 (RO 1993 963)

Reglugerð frá 22. júní 1994 um geislavarnir (RO 1994 1947)

Tilskipun ríkjasambandsins frá 22. mars 1996 um eftirlit með blóði, blóðafurðum og græðlingum (RO 1996 2296)

Reglugerð frá 26. júní 1996 um eftirlit með blóði, blóðafurðum og græðlingum (RO 1996 2309)

Lög ríkjasambandsins frá 1. júlí 1966 um dýrafarsóttir (RO 1966 1621)

Reglugerð frá 27. júní 1995 um ónæmisfræðilegar vörur til nota við dýralækningar (RO 1995 3805)

Samningur svissnesku kantónanna frá 3. júní 1971 um lyfjaeftirlit (RO 1972 1026), eins og honum var síðast breytt 1. janúar 1979 (RO 1979 252)

Reglur frá 25. maí 1972 um framkvæmd samnings svissnesku kantónanna um lyfjaeftirlit, eins og þeim var síðast breytt 14. maí 1998

Reglugerðir frá 18. maí 1995 svissnesku lyfjastofnunarinnar (IOCM) um framleiðslu lyfjavara

Reglugerðir svissnesku lyfjastofnunarinnar frá 23. maí 1985 um framleiðslu virkra innihaldsefna í lyfjum

Reglugerðir svissnesku lyfjastofnunarinnar frá 20. maí 1976 um heildsölu á lyfjum

Reglugerðir svissnesku lyfjastofnunarinnar frá 24. nóvember 1994 um lokasamþykkt yfirvalds á framleiðslulotum.

Reglugerðir svissnesku lyfjastofnunarinnar frá 19. maí 1988 um framleiðslu og dreifingu á lyfjablönduðu fóðri

Reglugerðir svissnesku lyfjastofnunarinnar frá 19. nóvember 1998 um eftirlit með framleiðendum lyfjavara (Eftirlitstilskipanir)

¹ Tilvísun til þessa ákvæðis í gagnkvæmum samningi Sviss og EB um gagnkvæma viðurkenningu er röng. Aðilar að ofangreindum samningi hafa samþykkt að leiðrétta þessi mistök við fyrstu uppfærslu viðaukanna eftir gildistöku samningsins.

II. ÞÁTTUR AÐILAR SEM ANNAST SAMRÆMISMAT

Hvað þennan kafla varðar á „aðilar sem annast samræmismat“ við opinberar skoðunarþjónustur aðildarríkjanna sem annast eftirlit með góðum framleiðsluháttum.

EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu

§ Ísland:

Lyfjastofnun
Eiðistorg 15–17
172 Seltjarnarnes
Ísland

§ Liechtenstein:

Amt für Lebensmittelkontrolle und Veterinärwesen
(Skrifstofa matvælaeftirlits og dýraheilbrigðismála)
Kontrollstelle für Arzneimittel
Postplatz 2
Postfach 37
FL – 9494 Schaan

§ Noregur:

Norska lyfjastofnunin
Lyfjaeftirlitið
Sven Oftedals vei 6
N-0950 Oslo

Sviss:

Heilbrigðismálaskrifstofa ríkjasambandsins, Lífefnasvið, Berne (að því er varðar ónæmisfræðilegar vörur fyrir menn)

Veirufræði- og ónæmisvarnastofnun, Rannsóknastöð dýraheilbrigðisskrifstofu ríkjasambandsins, 3147 Mittelhäusern (að því er varðar ónæmisfræðilegar vörur fyrir dýr)

Svissneska lyfjastofnunin, 3000 Berne 9 (að því er varðar allar aðrar lyfjavörur fyrir menn)

III. ÞÁTTUR VIÐBÓTARÁKVÆÐI

1. Sending eftirlitsskýrsla

Að fenginni rökstuddri beiðni skulu viðkomandi skoðunarþjónustur senda afrit af síðustu eftirlitsskýrslu um framleiðslustaðinn, eða í þeim tilfellum þegar greiningin hefur verið í höndum verktaka, um eftirlitsstaðinn. Beiðnin getur átt við „ítarlega skoðunarskýrslu“ eða „sértæka skýrslu“ (sjá 2. lið hér að neðan). Sérhvert aðildarríki skal fjalla um þessar skoðunarskýrslur með þeim trúnaðarkvöðum sem beiðið er um af því aðildarríki sem leggur hana fram.

Aðildarríkin munu sjá til þess að skoðunarskýrslur séu sendar ekki seinna en þrjátíu almanaksdögum frá því að um þær var beiðið, fresturinn lengist í sextíu daga ef ný skoðun þarf að fara fram.

2. Skoðunarskýrslur

„Ítarleg skoðunarskýrsla“ felur í sér aðalmöppu um framleiðslustaðinn (tekin saman af framleiðandanum eða umsjónarmanni) og umsógn skoðunarþjónustunnar. „Sértæk skýrsla“ svarar sértækum fyrirspurnum um fyrirtæki frá öðru aðildarríki.

3. Viðmiðanir um góða framleiðsluhætti

a) Eftirlit skal haft með framleiðendum í samræmi við gildandi reglur um góða framleiðsluhætti í útflutningsaðildarríkinu (sjá I. þátt).

b) Að því er varðar lyfjavörur sem falla undir lyfjalöggjöf innflutningsaðildarríkisins en ekki útflutningsaðildarríkisins skal þar til bær innlend skoðunarþjónusta, sem tilbúin er til að framkvæma skoðun á viðkomandi framleiðslustarfsemi, notast við eigin kröfur um góða framleiðsluhætti eða, ef ekki er um að ræða sérstakar kröfur um góða framleiðsluhætti, í samræmi við gildandi kröfur innflutningsaðildarríkisins um góða framleiðsluhætti.

Að því er varðar tiltekna vörur eða vöruflokka (t.d. lyf á rannsóknastigi, grunnefni sem ekki takmarkast við virk innihaldsefni lyfja) skal jafngildi góðra framleiðsluhátta ákvarðað samkvæmt málsmeðferð sem ákveðin er af nefndinni.

4. Eðli skoðananna

a) Við skoðun skal metið á kerfisbundinn hátt hvernig framleiðandinn hlítir kröfum um góða framleiðsluhætti. Þetta teljast almennar skoðanir vegna góðra framleiðsluhátta (einnig fastar, reglubundnar eða kerfisbundnar skoðanir).

b) Í „vöru- eða ferlismiðuðum“ skoðunum (sem geta verið skoðanir sem fara fram áður en markaðssetning á sér stað, eftir því sem við á) er sérstök áhersla lögð á framleiðslu einnar vöru eða nokkurra vara eða framleiðsluferlis og taka til mats á

sannprófun og samræmi við sérstaka hluta ferlis eða eftirlitsþátta eins og þeim er lýst í markaðsleyfinu. Ef nauðsyn ber til skulu umsýjarmanni látnar í té viðeigandi vöruupplýsingar (gæðaskjöl úr umsóknar-/leyfisskjölum) í trúnaði.

5. Gjöld

Fyrirkomulag vegna gjalda fyrir skoðun/starfsstöð ákvarðast af staðsetningu framleiðandans. Gjöld vegna skoðunar/starfsstöðvar skal ekki innheimta af framleiðendum sem staðsettir eru á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.

6. Öryggisákvæði vegna skoðana

Sérhvert aðildarríki áskilur sér rétt til þess að láta fara fram sínar eigin skoðanir af ástæðum sem öðrum aðildarríkjum eru gerðar ljósar. Slíkar skoðanir skulu fyrirfram tilkynntar hinu aðildarríkinu og skulu, í samræmi við 8. gr. viðaukans, framkvæmdar í sameiningu af þar til bærum yfirvöldum beggja aðildarríkjanna. Einungis skal grípa til þessa öryggisákvæðis í undantekningartilvikum.

7. Upplýsingaskipti á milli yfirvalda og samræming gæðakrafna

Í samræmi við almenn ákvæði viðaukans skulu aðildarríkin skiptast á öllum upplýsingum sem nauðsynlegar eru til gagnkvæmrar viðurkenningar skoðana.

Viðkomandi yfirvöld í Sviss og EFTA-ríkjunum á Evrópska efnahagssvæðinu skulu einnig upplýsa hvert annað um allar nýjar tæknileiðbeiningar eða skoðunaraðferðir. Aðildarríkin skulu ráðgast hvert við annað fyrir samþykkt þeirra og skulu leitast við að þær verði samræmdar.

8. Þjálfun skoðunarmanna

Í samræmi við 9. gr. viðaukans skulu þjálfunarnámskeið fyrir skoðunarmenn sem skipulögð eru af yfirvöldum vera opin skoðunarmönnum annarra aðildarríkja. Aðildarríkin skulu tilkynna hvert öðru um slík námskeið.

9. Sameiginlegar skoðanir

Í samræmi við 12. gr. viðaukans og með gagnkvæmu samkomulagi aðildarríkjanna er heimilt að skipuleggja sameiginlegar skoðanir. Þessum skoðunum er ætlað að vinna að sameiginlegum skilningi og túlkun á framkvæmdum og kröfum. Verklagsreglur sem nefndin samþykkir skulu ráða skipulagi þessara skoðana og því hvernig þær eru framkvæmdar.

10. Viðvörðunarkerfi

Aðildarríkin skulu koma sér saman um tengiliði til að gera yfirvöldum og framleiðendum kleift að gera yfirvöldum annarra aðildarríkja tilhlýðilega hratt viðvart um galla, innkallanir framleiðslulota, eftirlitkingar og önnur vandamál varðandi gæði sem gætu krafist aukaeftirlits eða frestunar á dreifingu framleiðslulotunnar. Samþykkja skal nákvæmt verklag vegna viðvörðunar.

Aðildarríkin skulu tryggja að allar frestanir eða innkallanir (í heild eða að hluta) á framleiðsluleyfum, sem stafa af ósamræmi við góða framleiðsluhætti og sem gætu haft áhrif á almannaeilbrigði, séu tilkynntar hinum aðildarríkjunum með tilhlýðilegu hraði.

11. Tengiliðir

Að því er varðar þennan viðauka eru tengiliðir vegna tæknilegra vandamála, svo sem skipta á skoðunarskýrslum, þjálfunarnámskeiða fyrir skoðunarmenn, tæknikrafna, eftirfarandi:

fyrir EFTA-ríkin á Evrópska efnahagssvæðinu:

§ Íslandi
Lyfjastofnun
Eiðistorg 15–17
172 Seltjarnarnes
Ísland

§ Liechtenstein:
Amt für Lebensmittelkontrolle und Veterinärwesen
(Skrifstofa matvælaeftirlits og dýraheilbrigðismála)
Kontrollstelle für Arzneimittel
Postplatz 2
Postfach 37
FL – 9494 Schaan

§ Noregur:
Norska lyfjastofnunin
Lyfjaeftirlitið
Sven Oftedals vei 6
N-0950 Oslo

fyrir Sviss:

þær opinberu skoðunarþjónustur fyrir góða framleiðsluhætti sem skráðar eru í II. þætti hér að ofan.

12. Ágreiningur

Aðildarríkin skulu gera sitt besta til að leysa ágreining sem upp kemur varðandi meðal annars hvernig framleiðendur fylgja reglum og niðurstöður skoðunarskýrslna. Óleystum ágreiningi verður vísað til nefndarinnar sem um getur í 10. gr. viðaukans.

2. VIÐBÆTIR

Almennar reglur um tilnefningu aðila sem annast samræmismat

A. Almenn skilyrði

- Samkæmt viðaukanum skulu tilnefningaryfirvöld ein teljast ábyrg fyrir hæfni og getu aðilanna sem þau hafa tilnefnt og skulu þau einungis tilnefna löglega auðkennanlega aðila innan sinnar lögsögu.
- Tilnefningaryfirvöld skulu tilnefna aðila til að annast samræmismat sem eru hæfir til að sanna á hlutlægan hátt að þeir hafi skilning, tilskilda reynslu og hæfni til að beita þeim kröfum og vottunaraðferðum sem mælt er fyrir um réttar- og stjórnsýsluákvæðunum sem um getur í 1. viðbæti og gilda um þær sérstöku vörur, vöruflokka eða svið sem tilnefning þeirra tekur til.
- Sönnun á sérfræðipækkingu skal ná yfir:
 - tæknipækkingu aðilans sem annast samræmismat á viðeigandi vörum, aðferðum eða þjónustu sem það er tilbúið til að fjalla um;
 - skilning á tæknistöðlum og/eða réttar- og stjórnsýsluákvæðum sem sóst er eftir tilnefningu fyrir;
 - raunhæfni til að framkvæma tiltekna samræmismatsstarfsemi;
 - fullnægjandi stjórnun viðkomandi starfsemi, og
 - allar aðrar kringumstæður sem nauðsynlegar eru til að tryggja að samræmistatið verði ævinlega framkvæmt á fullnægjandi hátt.
- Viðmiðanir um sérfræðipækkingu skulu, að svo miklu leyti sem unnt er, byggðar á alþjóðlega viðurkenndum skjölum svo sem EN 45000 staðlaröðinni eða jafngildu ásamt viðbættum grunnskjölum eins og við á. Nauðsynlegt er að þessi skjöl séu túlkuð á þann hátt að tekið sé tillit til mismunandi krafna sem mælt er fyrir um í gildandi réttar- og stjórnsýsluákvæðum.
- Aðildarríkin skulu hvetja til samhæfingar málsmeðferðar við tilnefningar og samræmingar verklags við samræmismat með samvinnu tilnefningaryfirvalda og aðila sem annast samræmismat sem skal byggjast á samræmingarfundum, þátttöku í sameiginlegu viðurkenningarfyrirkomulagi, og fundum sérstakra starfshópa. Aðildarríkin skulu einnig hvetja faggildingaraðila til að taka þátt í gagnkvæmu viðurkenningarfyrirkomulagi

B. Kerfi til sannprófunar á hæfni aðila sem annast samræmismat

- Í því augnamiði að sannprófa sérfræðipækkingu aðila sem annast samræmismat, er yfirvöldum heimilt að nota hinar ýmsu aðferðir svo fremi að viðeigandi trúnaðarstig sé tryggt á milli aðildarríkjanna. Ef nauðsyn krefur skal aðildarríki láta tilnefningaryfirvald vita um hugsanlegar leiðir til að sýna fram á hæfni.

a) Faggilding

Við faggildinguna skal gengið út frá sérfræðipækkingu aðila sem annast samræmismat hvað varðar beitingu krafna annarra aðildarríkja að því tilskildu að þar til bær faggildingaraðili:

- fari að gildandi alþjóðlegum ákvæðum er við eiga (EN 45000 stöðlumum eða ISO/IEB leiðbeiningum); og
- hafi undirritað marghlíða samkomulag þar sem mælt er fyrir um jafningjamat, eða
- taki þátt í, undir forræði tilnefningaryfirvalds og í samræmi við hver þau skilyrði sem ákveðin eru, áætlunum um að bera saman og skiptast á tæknireynslu með það að markmiði að tryggja áframhaldandi traust á sérfræðipækkingu aðila sem annast faggildinguna og samræmismat. Slíkar áætlanir gætu náð yfir sameiginlegt mat, sérstakar samstarfsæfingar eða samræmismat.

Þegar viðmiðanir sem gilda um aðila sem annast samræmismat krefjast þess að hinn síðarnefndi meti beint hversu vel vörur, aðferðir eða þjónusta uppfylla staðla eða tækniforskriftir er tilnefningaryfirvöldum heimilt að ganga út frá því að ef aðilinn sem annast samræmismat hefur faggildinguna leiki ekki vafi á sérfræðipækkingu hans að því tilskildu að það geri kleift að meta hæfni þessara aðila til að beita slíkum stöðlum eða tækniforskriftum. Tilnefning skal takmarkast við þessa starfsemi aðilans sem annast samræmismat.

Þegar viðmiðanir sem gilda um aðila sem annast samræmismat krefjast þess að hinn síðarnefndi meti hversu vel vörur, aðferðir eða þjónusta uppfylla ekki beint staðla eða tækniforskriftir heldur almennar (grunn) kröfur er tilnefningaryfirvöldum heimilt að ganga út frá því að ef aðilinn sem annast samræmismat hefur faggildinguna leiki ekki vafi á sérfræðipækkingu hans, að því tilskildu að í þeim séu þættir sem gera kleift að meta hæfni aðilans sem annast samræmismat (sérfræðipækking á vörinni, notkun hennar o.fl.). til að meta hversu vel varan uppfyllir þessar grunnkröfur Tilnefning skal takmarkast við þessa starfsemi aðilans sem annast samræmismat.

b) Önnur úrræði

Ef faggildingarkerfi eða annað slíkt er ekki til staðar skulu hlutaðeigandi yfirvöld krefjast þess að aðilar sem annast samræmismat sýni fram á hæfni sína með öðrum hætti, til dæmis:

- með þátttöku í svæðisbundinni eða alþjóðlegri tilhögun gagnkvæmrar viðurkenningar eða vottunarkerfum;
- reglulegu jafningjamati sem byggt er á skýrum viðmiðunum og stjórnað af viðeigandi sérpækkingu;
- hæfnisprófum; eða
- samanburði aðila sem annast samræmismat.

C. Mat á sannprófunarkerfinu

7. Þegar skilgreint hefur verið sannprófunarkerfi til að meta hæfni aðila sem annast samræmismat mun hinum aðildarríkjunum boðið að ganga úr skugga um að kerfið tryggi samræmi tilnefningarferlisins við lagkröfur þeirra. Slíku eftirliti skal beint að því hvort sannprófunarkerfið sé viðeigandi og skilvirkt frekar en að sjálfum aðilunum sem annast samræmismat.

D. Formleg tilnefning

8. Þegar aðildarríkin senda nefndinni tillögur sínar um skráningu aðila sem annast samræmismat í viðbætana skulu þau leggja fram eftirtaldar upplýsingar um hvern aðila:
 - a) nafn;
 - b) póstfang;
 - c) símbrefanúmer;
 - d) sérkaflann, vöruflokka eða vörur, aðferðir og þjónustu sem tilnefningin nær yfir;
 - e) verklag við samræmismat sem tilnefningin nær yfir;
 - f) aðferðirnar sem notaðar voru til að ákvarða hæfni aðilans.

VIÐAUKI J

Hugverkaréttindi (19. gr.)

1. gr.

Hugverk

Til hugverka teljast einkum höfundarréttur og skyld réttindi, þ.m.t. tölvuforrit og gagnagrunnar, skyld réttindi, vörumerki sem auðkenna vöru og þjónustu, landfræðilegar merkingar, þar með talið upprunaheiti fyrir vörur og þjónustu, iðnhönnun, einkaleyfi, plöntuafbrigði, svæðislýsingar smárása og trúnaðarupplýsingar.

2. gr.

Alþjóðasamningar

1. Aðildarríkin staðfesta skuldbindingar sínar samkvæmt alþjóðasamningum sem þeir eru aðilar að, einkum eftirtöldum marghliða samningum:

- Samningi Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar (WTO) frá 15. apríl 1994 um hugverkarétt í viðskiptum (TRIPS-samningurinn);
- Parísarsamþykkt frá 20. mars 1883 um vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar (Stokkhólmsgerð, 1967);
- Bernarsáttmálanum frá 9. september 1886 til verndar bókmenntum og listaverkum (Parísargerð, 1971); og
- Alþjóðasamningi frá 26. október 1961 um vernd listflytjenda, framleiðenda hljóðrita og útvarpsstofnana (Rómarsamningurinn).

2. Aðildarríkin, sem eru ekki aðilar að einum eða fleiri af þeim samningum sem eru taldir upp hér á eftir, skulu öðlast aðild að eftirtöldum marghliða samningum fyrir 1. janúar 2005:

- Genfargerðinni (1999) um Haagsamninginn um alþjóðlega skráningu iðnhönnunar;
- samningi Alþjóðahugverkastofnunarinnar (WIPO) um höfundarétt (Genf 1996); og
- samningi Alþjóðahugverkastofnunarinnar (WIPO) um flutning og hljóðritanir (Genf 1996).

3. Aðildarríkin samþykkja að efna án tafar til samráðs með sérfræðingum, fari eitthvert aðildarríkjanna þess á leit, um starfsemi sem tengist áður nefndum eða fyrirhuguðum alþjóðasamningum um samhæfingu, stjórnun og framkvæmd hugverkaréttinda og um starfsemi innan alþjóðastofnana, t.d. Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar (WTO) og Alþjóðahugverkastofnunarinnar (WIPO) og um samskipti aðildarríkjanna við þriðju lönd í málum sem varða hugverk.

3. gr.

Einkaleyfi

Aðildarríkjunum ber að sjá til þess að landslög þeirra kveði að minnsta kosti á um:

- a) fullnægjandi og árangursríka vernd fyrir uppfinningar á öllum tæknisviðum. Í Liechtenstein og Sviss er átt við vernd sambærilega þeirri sem um getur í Evrópusamningi um einkaleyfi frá 5. október 1973, eins hann kemur til framkvæmda í landslögum. Á Íslandi og í Noregi er átt við vernd sambærilega þeirri sem um getur í samningnum um Evrópska efnahagssvæðið frá 2. maí 1992, eins og hann kemur til framkvæmda í landslögum;
- b) viðbótarverndartímabil fyrir lyf og plöntuvarnarefni sem skal reiknað frá lokum 20 ára hámarkstímabils fyrir einkaleyfi og stendur yfir á tímabili sem er jafnlangt þeim tíma sem líður frá umsóknardegi fyrir einkaleyfið til þess dags þegar fyrsta markaðsleyfi fyrir framleiðsluvöruna er veitt, að frádregnum fimm árum. Slík viðbótarvernd skal vara lengst í fimm ár og veitt með eftirfarandi skilyrðum:
 - framleiðsluvaran njóti verndar gildandi einkaleyfis;
 - fylgt hafi verið málsmeðferð við veitingu opinbers markaðsleyfis vegna lyfsins eða plöntuvarnarefnisins;
 - markaðsetningu einkaleyfisvörunnar hafi verið frestað á grundvelli stjórnsýslumeðferðar varðandi leyfi fyrir markaðsaðgangi þannig að virk notkun einkaleyfisins vari skemur en í 15 ár;
 - samanlagt tímabil árangursríkar verndar sem í einkaleyfinu felst og viðbótarverndar sé ekki lengra en 15 ár.

4. gr.

Hönnun

Aðildarríkjunum ber að sjá til þess að landslög þeirra kveði á um fullnægjandi og árangursríka vernd fyrir iðnhönnun, einkum með því að kveða á um fimm ára verndartímabil frá umsóknardegi með möguleika á endurnýjun til að minnsta kosti fjögurra samfelldra fimm ára tímabila. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um styttri verndartímabil vegna hönnunar íhluta sem nota á til viðgerða á framleiðsluvörinni.

5. gr.

Landfræðilegar merkingar

Aðildarríkjunum ber að sjá til þess að landslög þeirra kveði á um fullnægjandi og árangursríkar leiðir til að vernda landfræðilegar merkingar með tilliti til allra framleiðsluvara og allrar þjónustu, þar með talin upprunaheiti.

6. gr.

Um veitingu og viðhald hugverkaréttar

Þegar réttindi til hugverka eru háð veitingu eða skráningu réttindanna ber aðildarríkjunum að sjá til þess að reglur um veitingu eða skráningu séu sambærilegar þeim reglum sem kveðið er á um í TRIPS-samningnum, einkum 62. gr.

7. gr.

Fullnusta hugverkaréttinda

Aðildarríkin skulu samþykka ákvæði um fullnustu hugverkaréttinda í landslögum sínum, sem eru sambærileg þeim ákvæðum sem kveðið er á um í TRIPS-samningnum, einkum í 41. til 61. gr.

VIÐAUKI K

Frelsi fólks til flutninga (VIII. kafli)

I. GRUNNÁKVÆÐI

1. gr.

Markmið

Markmið þessa viðauka skulu vera þessi, til hagsbóta fyrir ríkisborgara aðildarríkjanna:

- a) að veita þeim rétt til að koma til, hefja búsetu, taka upp atvinnu sem launþegar eða sjálfstætt starfandi einstaklingar og rétt til dvalar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna;
- b) að auðvelda þjónustustarfsemi á yfirráðasvæði aðildarríkjanna og einkum að auka frelsi til að veita þjónustu til skamms tíma;
- c) að veita þeim sem starfa ekki í gistiríkinu rétt til að koma til og hefja búsetu á yfirráðasvæði aðildarríkjanna;
- d) að veita þeim sömu lífs-, starfs- og atvinnuskilyrði og ríkisborgarar gistiríkisins njóta.

2. gr.

Bann við mismunun

Samkvæmt beitingu og í samræmi við ákvæði 1., 2. og 3. viðbætis við þennan viðauka er bannað að mismuna ríkisborgurum aðildarríkis á grundvelli þjóðernis séu þeir búsettir með löglegum hætti á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.

3. gr.

Réttur til komu

Tryggja skal rétt ríkisborgara aðildarríkis til komu á yfirráðasvæði annars aðildarríkis í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 1. viðbæti.

4. gr.

Réttur til búsetu og aðgangs að atvinnu

Tryggja réttinn til búsetu og aðgangs að atvinnu nema kveðið sé á um annað í 10. gr. og í samræmi við ákvæði 1. viðbætis.

5. gr.

Einstaklingar sem veita þjónustu

1. Einstaklingar sem veita þjónustu, þar með talin félög í samræmi við ákvæði 1. viðbætis, skulu hafa rétt til að veita þjónustu á yfirráðasvæði annars aðildarríkis í allt að 90 raunverulega starfsdaga á almanaksárinu með fyrirvara um aðra sérsamninga milli aðildarríkjanna er varða veitingu þjónustu sérstaklega (þar með talinn samningur hins opinbera um innkaup að því tilskildu að hann taki til veitingar þjónustu).
2. Þjónustuveitendur skulu hafa rétt til að koma og vera búsettir á yfirráðasvæði hins aðildarríkisins:
 - a) ef þeir hafa rétt til að veita þjónustu samkvæmt 1. mgr. eða á grundvelli ákvæða í samningi sem getið er í 1. mgr.; eða
 - b) ef þeir hafa leyfi lögbærra yfirvalda í viðkomandi aðildarríki til að veita þjónustu, hafi skilyrðin sem eru tilgreind í a-lið ekki verið uppfyllt.
3. Ríkisborgarar aðildarríkis sem fara inn á yfirráðasvæði annars aðildarríkis í þeim tilgangi einum að fá þjónustu skulu hafa rétt til komu og búsetu.
4. Réttindin, sem um getur í þessari grein, eru tryggð í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 1., 2. og 3. viðbæti. Óheimilt er að vísa til ákvæða í 10. gr. um magntakmarkanir gagnvart einstaklingum sem um getur í þessari grein.

6. gr.

Búseturéttur einstaklinga sem stunda ekki atvinnu

Réttur einstaklinga, sem stunda ekki atvinnu, til búsetu á yfirráðasvæði aðildarríkis er tryggður í samræmi við ákvæði 1. viðbætis um fólk sem tekur ekki þátt í atvinnulífnum.

7. gr.

Önnur réttindi

Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir, í samræmi við 1. viðbæti, vegna eftirtalinnna réttinda í tengslum við frelsi fólks til flutninga:

- a) rétt til sams konar meðferðar og innlendir ríkisborgarar njóta í tengslum við aðgang að og ástundun atvinnu og lífs-, starfs- og atvinnuskilyrði;
- b) rétt til að færa sig til í starfi og á milli landsvæða sem gerir ríkisborgurum annarra aðildarríkja kleift að ferðast óhindrað innan yfirráðasvæðis gistiríkisins og leita að atvinnu að eigin vali;
- c) rétt til dvalar á yfirráðasvæði aðildarríkis eftir að þátttöku á vinnumarkaði lýkur;
- d) rétt aðstandenda til búsetu, óháð þjóðerni;
- e) rétt aðstandenda til að stunda atvinnu, óháð þjóðerni;
- f) rétt til að eignast fasteignir að því tilskildu að það tengist þeim réttindum sem þessi viðauki veitir;
- g) rétt, á aðlögunartímabilinu, til að snúa aftur til aðildarríkis, við lok atvinnuþátttöku eða búsetutímabils á yfirráðasvæði þess, í því skyni að stunda þar atvinnu; og rétt til að fá tímabundnu búsetuleyfi breytt í varanlegt búsetuleyfi.

8. gr.

Samræming almannatryggingakerfa

Aðildarríkin skulu, í samræmi við 2. viðbæti, setja ákvæði um samræmingu almannatryggingakerfa einkum með það að markmiði:

- a) að tryggja jafnræði við málsmeðferð;
- b) að ákvarða hvaða löggjöf skuli gilda;
- c) að leggja saman, með það að markmiði að öðlast og viðhalda rétti til bóta og rétti til útreiknings á bótafjárhæð, öll tímabil sem tillit er tekið til samkvæmt innlendra löggjöf í viðkomandi ríkjum;
- d) að greiða bætur til þeirra sem eru búsettir á yfirráðasvæðum aðildarríkjanna;
- e) að stuðla að gagnkvæmri aðstoð og samvinnu yfirvalda og stofnana í stjórnsýslumálum.

9. gr.

Gagnkvæm viðurkenning á menntun og hæfi (prófskrteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi)

Í því skyni að auðvelda ríkisborgurum aðildarríkjanna að fá aðgang að og stunda atvinnu sem launþegar og sjálfstætt starfandi einstaklingar svo og að veita þjónustu skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir, sem tíundaðar eru í 3. viðbæti, til að viðurkenna með gagnkvæmum hætti prófskrteini, vottorð og annan vitnisburð um formlega menntun og hæfi og samræma lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna um aðgang launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga að vinnumarkaði og rétt þeirra til að hefja og stunda atvinnu og að veita þjónustu.

II. ALMENN ÁKVÆÐI OG LOKAÁKVÆÐI

10. gr.

Bráðabirgðaákvæði og þróun þessa viðauka

1. Í 5¹ ár frá gildistöku samningsins milli Evrópubandalagsins og aðildarríkjanna þess annars vegar og Svissneska ríkjasambandsins hins vegar um frelsi fólks til flutninga (hér á eftir nefndur „samningur Sviss og Evrópubandalagsins um frelsi fólks til flutninga“) er Sviss heimilt að viðhalda magntakmörkunum með tilliti til aðgangs að atvinnumarkaði að því er varðar eftirtalda tvo búsetuflokka: búsetu er varir lengur en í fjóra mánuði en skemur en í eitt ár og búsetu sem varir í eitt ár eða lengur. Engar takmarkanir skulu vera á búsetu sem varir skemur en í fjóra mánuði.

Afnema skal allar magntakmarkanir vegna ríkisborgara annarra aðildarríkjanna frá upphafi sjötta ársins.

2. Aðildarríkjunum er heimilt, í allt að tvö ár frá gildistöku samnings Sviss og Evrópubandalagsins um frelsi fólks til flutninga, að stýra því áfram hverjir í hópi starfandi manna skuli hafa forgang inn á almennan atvinnumarkað og hvaða launakjör og atvinnuskilyrði ríkisborgarar aðildarríkjanna skulu njóta, þar með taldir þeir einstaklingar sem veita þjónustu sem um getur í 5. gr. Nefndin, sem um getur í 14. gr., (kallast hér á eftir „nefndin“) skal fjalla um það fyrir lok fyrsta ársins hvort nauðsynlegt sé að viðhalda þessum takmörkunum. Ráðinu er heimilt að stytta hámarks tímamann. Óheimilt er að beita þeim stjórnáhrifum, sem eru notuð til að stýra því hverjir í hópi starfandi manna skuli hafa forgang inn á almennan atvinnumarkað, gagnvart þeim sem veita þjónustu sem hefur verið gefin frjálts samkvæmt viðaukum P, Q og R, að svo miklu leyti sem þeir taka til veitingar þjónustu.

3. Sviss skal, frá gildistöku samnings Sviss og Evrópubandalagsins um frelsi fólks til flutninga og til loka fimmta ársins, veita úr heildarkvóta sínum í það minnsta 300 ný búsetuleyfi er gilda í minnst eitt ár og 200 búsetuleyfi er gilda í minnst fjóra mánuði og mest eitt ár fyrir launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga frá hinum aðildarríkjunum. Ef samþykktur kvóti nægir ekki gerir ráðið ráðstafanir.

4. Fjöldi nýrra búsetuleyfa sem Sviss gefur út fyrir launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga frá hinum aðildarríkjunum skal ekki vera minni en 300 leyfi á ári er gilda í minnst eitt ár og 200 leyfi á ári er gilda í minnst fjóra mánuði og mest eitt ár.

5. Bráðabirgðaákvæði í 1. til 4. mgr., og einkum í 2. mgr. um það hverjir í hópi starfandi manna skuli hafa forgang inn á almennan atvinnumarkað og með hvaða hætti stýra megi launakjörum og atvinnuskilyrðum, skulu ekki gilda um launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga sem hafa heimild til að stunda atvinnu á yfirráðasvæði aðildarríkjanna við gildistöku samnings Sviss og Evrópubandalagsins um frelsi fólks til flutninga. Þessir einstaklingar skulu einkum njóta frelssis til að færa sig til í starfi og á milli landsvæða. Handhafar búsetuleyfa til skemmri tíma en eins árs eiga rétt á að fá leyfi sín endurnýjuð; óheimilt er að beita þeim rökum gegn þeim að magntakmörkunum hafi verið náð. Handhafa búsetuleyfa er gilda í minnst eitt ár öðlast sjálfkrafa rétt til að fá leyfi sín framlengd. Þessir launþegar og sjálfstætt starfandi einstaklingar skulu af þeim sökum njóta, frá gildistöku viðaukans, þeirra réttinda til frjálstra flutninga sem einstaklingar með staðfestu njóta samkvæmt grunnákvæðum hans, einkum 7. gr. hans.

6. Sviss skal senda ráðinu tafarlaust og með reglubundnum hætti gagnleg tölfræðileg gögn og upplýsingar, þar með talið um ráðstafanir til framkvæmdar 2. mgr. Aðildarríki er heimilt að fara fram á að staðan verði tekin til endurskoðunar.

7. Óheimilt er að beita magntakmörkunum gagnvart þeim sem sækja vinnu yfir landamæri.

8. Mælt er fyrir um bráðabirgðaákvæði um almannatryggingar og endurtryggingu á framlögum til atvinnuleysistrygginga í bókun 1, 2 og 3 við 2. viðbæti.

11. gr.

Meðferð kæra

1. Einstaklingar, sem falla undir þennan viðauka, skulu eiga rétt á að kæra beitingu ákvæða þessa viðauka til lögbærra yfirvalda viðkomandi aðildarríkis.

2. Taka verður kærurnar til meðferðar innan hæfilegs frests.

3. Einstaklingar, sem falla undir þennan viðauka, skulu hafa möguleika á að skjóta ákvörðunum um kærur til lögbærra innlendra dómsyfirvalda eða leggja fram kærur hjá þeim ef ákvörðun hefur ekki verið tekin innan hæfilegs frests.

¹ Bráðabirgðatímabilið rennur út um leið og samsvarandi tímabil í tvíhliða samningi Sviss og Evrópubandalagsins.

12. gr.

Hagstæðari ákvæði

Þessi viðauki kemur ekki í veg fyrir að ríkisborgarar aðildarríkjanna og aðstandendur þeirra geti notið hagstæðari innlendra ákvæða.

13. gr.

Kyrrstaða

Aðildarríkin skuldbinda sig til að samþykkja ekki ráðstafanir til frekari takmörkunar gagnvart ríkisborgunum hvers annars sem falla undir þennan viðauka.

14. gr.

Nefnd um flutninga einstaklinga

1. Ráðið skal skipa nefnd um flutninga einstaklinga sem skal annast stjórnun og rétta beitingu viðaukans. Það skal gefa út tilmæli í þessu skyni. Því er heimilt að skipa vinnuhópa um samræmingu almannatryggingakerfa og gagnkvæma viðurkenningu á menntun og hæfi.
2. Til þess að tryggja rétta framkvæmd þessa viðauka skulu aðildarríkin skiptast reglulega á upplýsingum og hafa samráð innan nefndarinnar að beiðni aðildarríkis.
3. Ráðinu er heimilt að ákveða að gera breytingar á 2. og 3. viðbæti við þennan viðauka.

15. gr.

Öryggisráðstafanir

Ef upp koma alvarlegir efnahagslegir eða félagslegir erfiðleikar skal kalla nefndina saman, að beiðni aðildarríkis, til að kanna viðeigandi ráðstafanir til að bæta úr ástandinu. Ráðinu er heimilt að ákveða hvaða ráðstafanir skuli gerðar innan 60 daga frá því að beiðnin barst. Ráðinu er heimilt að framlengja þann frest. Gildissvið og tímallengd slíkra ráðstafana skulu ekki vera umfram það sem nauðsynlegt telst til að bæta úr ástandinu. Þær ráðstafanir njóta forgangs sem raska minnst framkvæmd þessa viðauka.

16. gr.

Vísun til laga bandalagsins

1. Aðildarríkin skulu, í því skyni að ná þeim markmiðum sem stefnt er að með þessum viðauka, gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að í samskiptum þeirra gildi þau réttindi og skyldur sem eru sambærilegar réttindum og skyldum sem er að finna í lagagerðum Evrópubandalagsins og vísað er til, eins og þær eru felldar inn í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins um frelsi fólks til flutninga.
2. Að svo miklu leyti sem beiting þessa viðauka tekur til algengra hugtaka í þeim lagagerningum sem um getur í 1. mgr. skal taka tillit til viðeigandi fordæma sem fram hafa komið fyrir 21. júní 1999. Til að tryggja góða framkvæmd þessa viðauka skal ráðið, að beiðni aðildarríkis, ákveða hvaða áhrif fordæmi eftir 21. júní 1999 skuli hafa.

17. gr.

Þróun laga

1. Aðildarríki skal veita hinum aðildarríkjunum upplýsingar á vettvangi nefndarinnar um leið hafið er ferli við að samþykkja drög að breytingum á lögjöf þess eða um leið og breyting verður á fordæmum sem yfirvöld styðjast við eða ef ekki eru fyrir hendi lagaúrræði vegna ákvarðana þeirra samkvæmt innlendum lögum á sviði sem fellur undir þennan viðauka.
2. Nefndin skal efna til skoðanaskipta um áhrif slíkrar breytingar á góða framkvæmd þessa viðauka.

18. gr.

Tengsl við tvíhliða samninga um félagslegt öryggi

Tvíhliða samningar milli aðildarríkjanna um félagslegt öryggi skulu felldir úr gildi við gildistöku þessa viðauka að því miklu leyti sem viðaukinn tekur til sama efnis, nema kveðið sé á um annað samkvæmt 2. viðbæti.

19. gr.

Tengsl við tvíhliða samninga um tvísköttun

1. Ákvæði þessa viðauka hafa ekki áhrif á ákvæði tvíhliða samninga milli aðildarríkjanna um tvísköttun. Einkum skulu ákvæði þessa viðauka ekki hafa áhrif á skilgreiningu á því hverjir teljast „starfandi menn sem sækja vinnu yfir landamæri“ í samningum um tvísköttun.
2. Ekkert ákvæði í þessum viðauka skal túlkað þannig að komið sé í veg fyrir að aðildarríkin geti gert greinarmun, við beitingu viðeigandi ákvæða í skattalöggjöf sinni, á skattgreiðendum sem búa ekki við sambærilegar aðstæður, einkum að því er varðar búsetustað.
3. Ekkert ákvæði í þessum viðauka kemur í veg fyrir að aðildarríkin samþykki eða beiti ráðstöfunum til að tryggja álagningu, greiðslu og skilvirka endurheimt skatta eða hindri skattsvik samkvæmt innlendra skattalöggjöf eða samningum milli aðildarríkjanna sem miða að því að koma í veg fyrir tvísköttun eða öðru skattafyrirkomulagi.

20. gr.

Tengsl við tvíhliða samninga um önnur málefni en félagslegt öryggi og tvísköttun

1. Þrátt fyrir ákvæði 18. og 19. gr. hefur þessi viðauki ekki áhrif á tvíhliða samninga milli aðildarríkjanna, til að mynda þá er varða einstaklinga, atvinnurekendur, samvinnu yfir landamæri eða staðbundna landamæraumferð, að því tilskildu að þeir séu samrýmanlegir þessum viðauka.

2. Ef ekki er samræmi milli slíkra samninga og þessa viðauka skal hinn síðarnefndi ganga framur.

21. gr.
Áunnin réttindi

Einstaklingar halda áunnum réttindum sínum þótt komi til uppsagnar eða endurnýjun eigi sér ekki stað. Aðildarríkin skulu gera með sér samning um til hvaða aðgerða skuli gripið vegna réttinda sem einstaklingar eru að ávinna sér.

1. VIÐBÆTIR
Flutningar fólks (20. gr.)

I. ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.
Koma og brottför

1. Aðildarríkin skulu heimila ríkisborgurum frá hinum aðildarríkjunum og aðstandendum þeirra í skilningi 3. gr. þessa viðbætis og launþegum sem starfa utan aðalstöðva í skilningi 16. gr. þessa viðbætis að koma á yfirráðasvæði þeirra einfaldlega með því að sýna gilt kennivottorð eða vegabréf.

Óheimilt er að krefjast vegabréfsáritunar við komu, eða jafngildis hennar, nema að því er varðar aðstandendur og launþega utan aðalstöðva í skilningi 16. gr. þessa viðbætis sem hafa ekki ríkisfang í aðildarríki. Viðkomandi aðildarríki skal veita þessum einstaklingum hverja þá aðstöðu sem nauðsynleg er til að fá nauðsynlegar vegabréfsáritanir.

2. Aðildarríkin skulu veita ríkisborgurum aðildarríkjanna og aðstandendum þeirra í skilningi 3. gr. þessa viðbætis og launþegum sem starfa utan aðalstöðva í skilningi 16. gr. þessa viðbætis rétt til að fara frá yfirráðasvæðum þeirra einfaldlega með því að sýna gilt kennivottorð eða vegabréf. Aðildarríkin skulu ekki krefja ríkisborgara annarra aðildarríkja um brottfararáritun eða jafngildi hennar.

Aðildarríkin skulu, í samræmi við lög sín, gefa út eða endurnýja kennivottorð eða vegabréf til handa slíkum ríkisborgurum þar sem fram kemur til að mynda hvert þjóðerni handhafans er.

Vegabréfið skal gilda í það minnsta í öllum aðildarríkjunum og þeim löndum sem handhafi þess verður að fara um til að komast á milli aðildarríkjanna. Ef vegabréf er eina skjalið sem handhafinn getur lögum samkvæmt notað til að fara úr landi skal það gilda í minnst fimm ár.

2. gr.
Búseta og atvinna

1. Með fyrirvara um ákvæði um aðlögunartíma, sem mælt er fyrir um í 10. gr. viðaukans og VII. kafla þessa viðbætis, skulu ríkisborgarar aðildarríkis hafa rétt til að vera búsettir og stunda atvinnu á yfirráðasvæði hinna aðildarríkjanna samkvæmt þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í II. til IV. kafla. Færa skal sönnur á þennan rétt með útgáfu búsetuleyfis eða, fyrir einstaklinga frá landamærasvæðum, með útgáfu sérstaks búsetuleyfis.

Ríkisborgarar aðildarríkis skulu eiga rétt á að sækja annað aðildarríki heim eða vera áfram þar að loknu starfstímabili, sem stóð í allt að eitt ár, í því skyni að leita sér að atvinnu og búa þar í hæfilegan tíma, allt að sex mánuði, við leit að starfi sem hæfir menntun þeirra og reynslu og, ef nauðsyn krefur, til þess að gera viðeigandi ráðstafanir til að hefja starf. Þeir sem eru að leita sér að atvinnu skulu eiga rétt, á yfirráðasvæði viðkomandi aðildarríkis, á sömu aðstöð og vinnumiðlanir í því ríki veita eigin ríkisborgunum. Heimilt er að halda þeim utan almannatryggingakerfa á meðan slík búseta varir.

2. Ríkisborgarar aðildarríkjanna sem stunda ekki atvinnu í gistiríkinu og hafa ekki búseturétt samkvæmt öðrum ákvæðum viðaukans skulu hafa búseturétt að því tilskildu að þeir fullnægi forsendum sem mælt er fyrir um í V. kafla.

3. Búsetuleyfi eða sérstök búsetuleyfi til handa ríkisborgurum aðildarríkjanna skulu gefin út og endurnýjuð án endurgjalds eða gegn greiðslu gjalds sem er ekki hærra en þau gjöld eða skattar sem ríkisborgurum er gert að greiða fyrir útgáfu kennivottorða. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að einfalda formsatriði og málsmeðferð við að fá þessi skjöl eftir því sem unnt er.

4. Aðildarríkjunum er heimilt að krefjast þess af ríkisborgurum frá hinum aðildarríkjunum að þeir tilkynni komu sína á yfirráðasvæðið.

3. gr.
Aðstandendur

1. Einstaklingur, sem hefur búseturétt og er ríkisborgari aðildarríkis, á rétt á að fá aðstandendur sína til sín. Launþegi verður að ráða yfir húsnæði fyrir fjölskyldu sína sem telst viðunandi fyrir innlenda launþega á því svæði þar sem hann er ráðinn til starfa en þetta ákvæði má ekki leiða til þess að ríkisborgunum frá hinum aðildarríkjunum sé mismunað miðað við innlenda ríkisborgara.

2. Eftirtaldir teljast vera aðstandendur óháð þjóðerni:

- maki og afkomendur þeirra undir 21 árs aldri eða þeir afkomendur sem eru á framfæri þeirra;
- ættingjar hans, og maka hans, í beinan legg af eldri kynslóð sem eru á framfæri hans;
- maki námsmanns og börn á framfæri þeirra.

Aðildarríkin skulu greiða fyrir komu aðstandanda, sem fellur ekki undir ákvæði í a-, b- eða c-liðar, hafi hann verið á framfæri eða búíð á heimili ríkisborgara aðildarríkis í upprunalandinu.

3. Aðildarríkjunum er ekki heimilt að krefjast annarra skjala en þeirra sem eru talin upp hér á eftir vegna útgáfu búsetuleyfis fyrir aðstandendur ríkisborgara aðildarríkis:

- skjalsins sem var grundvöllur komu þeirra á yfirráðasvæðið;
- skjals sem lögbær yfirvöld í upprunarákinu gefa út til að sanna tengsl þeirra;

- c) skjals sem lögbær yfirlögd í upprunarkinu gefa út til að votta að aðstandendur séu á framfæri þess sem um getur í 1. mgr. eða búi á heimili hans í því ríki.
4. Gildistími búsetuleyfis sem er gefið út til handa aðstandanda skal vera jafnlangur og gildistími leyfis til handa þeim sem hefur hann á framfæri sínu.
5. Maki og börn á framfæri eða börn einstaklings undir 21 árs aldri sem hefur búseturétt skulu eiga rétt á að stund atvinnu óháð þjóðerni.
6. Börn ríkisborgara aðildarríkis skulu, hvort sem ríkisborgarinn stundar eða hefur stundað atvinnu á yfirráðasvæði hins aðildarríkisins eða ekki, fá aðgang að almennri menntun, námi á samningi og starfsmenntun á sama grundvelli og ríkisborgarar í gistiríkinu ef þau búa á yfirráðasvæði þess. Aðildarríkin skulu ýta undir framtaksvæðni er gera þessum börnum kleift að stunda framangreint nám við bestu aðstæður.

4. gr.

Réttur til dvalar

1. Ríkisborgarar aðildarríkis og aðstandendur þeirra skulu eiga rétt á að dvelja á yfirráðasvæði annars aðildarríkis eftir að atvinnuþátttöku þeirra lýkur.
2. Í samræmi við 16. gr. viðaukans er vísað til reglugerðar (EBE) nr. 1251/70 (Stjttíð. EB L 142, 1970, bls. 42) og tilskipunar 75/34/EBE (Stjttíð. EB L 14, 1975, bls. 10) eins og þær eru felldar inn í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins um frelsi fólks til flutninga eins og þær gilda 21. júní 1999.

5. gr.

Allsherjarregla

1. Einungis er heimilt að takmarka réttindin, sem eru veitt samkvæmt ákvæðum þessa viðauka, á grundvelli allsherjarreglu, almannaöryggis eða almannaheilbrigðis.
2. Í samræmi við 16. gr. viðaukans er vísað til tilskipunar 64/221/EBE (Stjttíð. EB L 56, 1964, bls. 850), tilskipunar 72/194/EBE (Stjttíð. EB L 121, 1972, bls. 32) og tilskipunar 75/35/EBE (Stjttíð. EB L 14, 1975, bls. 10), eins og þær eru felldar inn í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins um frelsi fólks til flutninga eins og þær gilda 21. júní 1999.

II. LAUNÞEGAR

6. gr.

Reglur um búsetu

1. Launþegi sem er ríkisborgari aðildarríkis (hér á eftir nefndur „launþegi“) og ráðinn til starfa til minnst eins árs hjá vinnuveitanda í gistiríkinu skal fá búsetuleyfi sem gildir í minnst fimm ár frá útgáfudegi. Það skal framlengt sjálfkrafa um að minnsta kosti fimm ár. Ef handhafinn er atvinnulaus gegn vilja sínum í meira en 12 mánuði samfelldt má við fyrstu endurnýjun takmarka gildistímamann sem skal þó ekki vera skemmri en eitt ár.
2. Launþegi sem er ráðinn til starfa lengur en í þrjú mánuði en þó skemur en í eitt ár hjá vinnuveitanda í gistiríkinu skal fá búsetuleyfi sem gildir jafnlengi og ráðningarsamningur hans. Launþegi sem er ráðinn til starfa í allt að þrjú mánuði þarf ekki búsetuleyfi.
3. Aðildarríkjunum er ekki heimilt að krefja einstakling um önnur skjöl en þau sem talin eru upp hér á eftir vegna útgáfu búsetuleyfis:
- a) skjalið sem var grundvöllur komu þeirra á yfirráðasvæðið;
- b) yfirlýsingu frá vinnuveitanda um ráðningarsamning eða skriflega staðfestingu á ráðningu.
4. Búsetuleyfi skal gilda alls staðar á yfirráðasvæði útgáfuríkisins.
5. Búsetuhlé sem varir skemur en í sex mánuði samfelldt og fjarvera vegna uppfyllingar herskyldu skulu ekki hafa áhrif á gildistíma búsetuleyfisins.
6. Óheimilt er að afturkalla gilt búsetuleyfi launþega af þeirri ástæðu einni að hann starfi ekki lengur, annaðhvort vegna tímabundinnar óvinnufærni af völdum slyss eða veikinda eða vegna atvinnuleysis gegn vilja sínum eins og þar til bær vinnumiðlun getur vottað.
7. Umsækjanda er heimilt að hefja störf samkvæmt samningi sem hann hefur gert þótt formsatriðum vegna öflunar búsetuleyfis sé ekki lokið.

7. gr.

Launþegi sem sækir vinnu yfir landamæri

1. Launþegi sem sækir vinnu yfir landamæri telst vera ríkisborgari í aðildarríki ef hann er búsettur á yfirráðasvæði aðildarríkis og stundar atvinnu sem launþegi á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en snýr allajafna aftur á búsetustað sinn daglega eða í það minnsta vikulega.
2. Ekki er krafist búsetuleyfis fyrir þá sem sækja vinnu yfir landamæri.
- Lögbærum yfirlögdum í ríkinu þar sem atvinnan er stunduð er engu að síður heimilt að gefa út sérstakt búsetuleyfi til handa launþega sem sækir vinnu yfir landamæri er gildi í minnst fimm ár eða svo lengi sem hann stundar atvinnu vari hún ekki lengur en í þrjú mánuði og skemur en í eitt ár. Leyfið skal framlengt um minnst fimm ár að því tilskildu að launþegi sem sækir vinnu yfir landamæri leggi fram sönnun um að hann stundi í raun atvinnu.
3. Sérstök búsetuleyfi skulu gilda alls staðar á yfirráðasvæði útgáfuríkisins.

8. gr.

Að færa sig til í starfi og á milli landsvæða

1. Launþegar eiga rétt á að færa sig til í starfi og á milli landsvæða alls staðar á yfirráðasvæði gistiríkisins.

2. Að færa sig til í starfi merkir að skipta um vinnuveitanda, starf eða starfsgrein svo og að taka upp starf sem sjálfstætt starfandi einstaklingur. Að færa sig á milli landsvæða merkir að skipta um vinnustað og búsetustað.

9. gr.

Sams konar meðferð

1. Óheimilt er að fara með launþega, sem er ríkisborgari aðildarríkis, á annan hátt en innlenda launþega á yfirráðasvæði hins aðildarríkisins einungis á grundvelli þjóðernis að því er varðar starfs- og atvinnuskilyrði, einkum að því er varðar laun, brottvikningu, endurskipun eða endurráðningu hafi hann misst vinnuna.
2. Launþegi og aðstandendur hans, sem um getur í 3. mgr. þessa viðbætis, skulu njóta sömu skattaávilnana og fríðinda velferðarkerfisins og innlendir launþegar og aðstandendur þeirra.
3. Hann skal eiga rétt á menntun á starfsmenntastofnunum og á miðstöðvum fyrir faglega endurmenntun og starfsendurhæfingu á sama grundvelli og með sömu skilyrðum og innlendir launþegar.
4. Hvert það ákvæði í kjara- eða einstaklingssamningum eða öðru kjarafyrirkomulagi varðandi aðgang að störfum, störf, laun og önnur starfsskilyrði og brottvikningu verða sjálfkrafa ógild ef í þeim felst að erlendum launþegum, sem eru ríkisborgarar aðildarríkjanna, er mismunað.
5. Launþegi, sem er ríkisborgari aðildarríkis og starfar á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, skal njóta sams konar meðferðar og innlendir ríkisborgarar að því er varðar aðild að stéttarfélagum og réttindi tengd því, þar með talinn atkvæðisréttur og rétturinn til að gegna framkvæmdastjóra- og stjórnunarstöðum fyrir stéttarfélagið; heimilt er að útiloka hann frá því að taka þátt í stjórnun opinberra fyrirtækja og gegna opinberu embætti. Hann hefur enn fremur rétt til að bjóða sig fram til nefnda þar sem sæti eiga fulltrúar starfsmanna í fyrirtæki.

Þessi ákvæði eru með fyrirvara um lög og reglur í gistiríkinu sem veita launþegum frá öðru aðildarríki frekari réttindi.

6. Með fyrirvara um ákvæði 25. gr. þessa viðbætis skal launþegi, sem er ríkisborgari aðildarríkis og starfar á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, njóta allra réttinda og hlunninda sem innlendir launþegar njóta að því er varðar húsnæði, þar með talið eignarhald á því húsnæði sem hann þarfnast.

Slíkur launþegi skal njóta sama réttar og innlendir menn til að skrá sig á húsnæðislista á því svæði þar sem hann starfar, sé slíkur listi fyrir hendi; hann skal njóta alls ávinnings og forgangsréttar sem þessu fylgir. Ef fjölskylda hans hefur orðið eftir í upprunaríkinu skal hún teljast í þessu skyni búsett á þessu svæði ef slíkt hið sama á við um innlenda launþega.

10. gr.

Starf í opinberri þjónustu

Heimilt er að neita ríkisborgara aðildarríkis, sem stundar atvinnu sem launþegi, um rétt til að starfa í opinberri þjónustu sem felur í sér meðferð opinbers valds og gæslu almennra hagsmuna ríkisins eða annarra opinberra stofnana.

III.SJÁLFSTÆTT STARFANDI EINSTAKLINGAR

11. gr.

Reglur um búsetu

1. Ríkisborgari aðildarríkis, sem vill öðlast staðfestu á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, til að stunda þar sjálfstæða atvinnustarfsemi (hér á eftir nefndur „sjálfstætt starfandi einstaklingur“) skal fá búsetuleyfi til að minnsta kosti fimm ára frá útgáfudegi, að því tilskildu að hann leggi fyrir lögbær innlend yfirvöld sönnun um að hann hafi öðlast staðfestu eða óski eftir því.
2. Búsetuleyfið skal framlengt sjálfkrafa um að minnsta kosti fimm ár að því tilskildu að sjálfstætt starfandi einstaklingurinn leggi fyrir lögbær innlend yfirvöld sönnun um að hann stundi sjálfstæða atvinnustarfsemi.
3. Aðildarríkjunum er ekki heimilt að krefja sjálfstætt starfandi einstakling um annað en eftirtalið vegna útgáfu búsetuleyfis:
 - a) skjalið sem var grundvöllur komu hans á yfirráðasvæðið;
 - b) þá sönnun sem um getur í 1. og 2. mgr.
4. Búsetuleyfi skal gilda alls staðar á yfirráðasvæði útgáfuríkisins.
5. Búsetuhlé sem varir skemur en í sex mánuði samfelld og fjarvera vegna uppfyllingar herskyldu skulu ekki hafa áhrif á gildistíma búsetuleyfisins.
6. Óheimilt er að afturkalla gilt búsetuleyfi einstaklings sem um getur í 1. mgr. af þeirri ástæðu einni að hann starfi ekki lengur vegna tímabundinnar óvinnufærni af völdum veikinda eða slyss.

12. gr.

Sjálfstætt starfandi einstaklingar sem sækja vinnu yfir landamæri

1. Sjálfstætt starfandi einstaklingur sem sækir vinnu yfir landamæri telst vera ríkisborgari í aðildarríki ef hann er búsettur á yfirráðasvæði aðildarríkis og stundar sjálfstæða atvinnustarfsemi á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en snýr allajafna aftur á búsetustað sinn daglega eða í það minnsta vikulega.
2. Ekki er krafist búsetuleyfis fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga sem sækja vinnu yfir landamæri.

Viðeigandi yfirvöldum í viðkomandi ríki er engu að síður heimilt að gefa út sérstakt búsetuleyfi til handa sjálfstætt starfandi einstaklingi sem sækir vinnu yfir landamæri er gildi í minnst fimm ár að því tilskildu að hann leggi fyrir lögbær innlend yfirvöld sönnun um að hann stundi eða óski eftir að stunda sjálfstæða atvinnustarfsemi. Leyfið skal framlengt um minnst fimm ár að því tilskildu að sá sem sækir vinnu yfir landamæri leggi fram sönnun um að hann stundi sjálfstæða atvinnustarfsemi.
3. Sérstök búsetuleyfi skulu gilda alls staðar á yfirráðasvæði útgáfuríkisins.

13. gr.

Að færa sig til í starfi og á milli landsvæða

1. Sjálfstætt starfandi einstaklingar eiga rétt á að færa sig til í starfi og á milli landsvæða alls staðar á yferráðasvæði gistiríkisins.
2. Að færa sig til í starfi merkir að skipta um starfsgrein svo og að ráða sig í starf sem launþegi. Að færa sig á milli landsvæða merkir að skipta um vinnustað og búsetustað.

14. gr.

Sams konar meðferð

1. Veita skal sjálfstætt starfandi einstaklingi eigi lakari meðferð í gistiríkinu en ríkisborgarar þess njóta að því er varðar aðgang og ástundun sjálfstæðrar atvinnustarfsemi.
2. Ákvæði 9. gr. þessa viðbættis gilda að breyttu breytanda um sjálfstætt starfandi einstaklinga sem um getur í þessum kafla.

15. gr.

Meðferð opinbers valds

Heimilt er að neita sjálfstætt starfandi einstaklingi um rétt til að stunda starfsemi sem felur í sér meðferð opinbers valds, jafnvel þótt það sé óreglubundið.

IV. VEITING ÞJÓNUSTU

Einstaklingar sem veita þjónustu

16. gr.

Samkvæmt 5. gr. viðaukans er eftirtalið bannað með hliðsjón af veitingu þjónustu:

- a) að takmarka alla veitingu þjónustu yfir landamæri á yferráðasvæði aðildarríkis sem er umfram 90 raunverulega starfsdaga á almanaksárinu;
- b) að takmarka réttinn til komu og búsetu í þeim tilvikum sem falla undir 2. mgr. 5. gr. viðaukans að því er varðar:
 - i) einstaklinga sem veita þjónustu og eru ríkisborgarar aðildarríkis með staðfestu á yferráðasvæði annars aðildarríkis en þess þar sem einstaklingur, sem fær þjónustuna, hefur ríkisfang;
 - ii) launþega, óháð þjóðerni, hjá einstaklingum sem veita þjónustu og eru hluti af almennum atvinnumarkaði eins aðildarríkis og sendir til að veita þjónustu á yferráðasvæði annars aðildarríkis með fyrirvara um 1. gr.

17. gr.

Ákvæði 16. gr. þessa viðbættis skulu gilda um félög sem eru sett á stofn í samræmi við lög aðildarríkis og hafa skráða skrifstofu, yfirstjórn eða aðalstarfsstöð á yferráðasvæði aðildarríkis.

18. gr.

Einstaklingi, sem veitir þjónustu og hefur rétt á að veita þjónustu eða hefur fengið leyfi til þess, er heimilt að stunda starfsemi sína í skamman tíma í ríkinu þar sem þjónustan er veitt með sömu skilmálum og gilda um ríkisborgara þess ríkis, í samræmi við ákvæði þessa viðbættis og 2. og 3. viðbættis viðaukans.

19. gr.

1. Einstaklingar, sem um getur í b-lið 16. gr. þessa viðbættis og hafa rétt til að veita þjónustu, þurfa ekki búsetuleyfi vegna skemmri búsetutímabíla en 90 daga. Skjölin, sem um getur í 1. gr. og voru grundvöllur komu á yferráðasvæðið, taka til slíkrar búsetu.
2. Einstaklingar, sem um getur í b-lið 16. gr. þessa viðbættis og hafa rétt til að veita þjónustu, eða hafa fengið leyfi til þess til lengri tíma en 90 daga skulu fá búsetuleyfi, til að renna stoðum undir þann rétt, til jafnlangs tíma og til stendur að veita þjónustuna.
3. Búseturéttur skal gilda alls staðar á yferráðasvæði aðildarríkjanna.
4. Aðildarríkjunum er ekki heimilt að krefja einstaklinga, sem um getur í b-lið 16. gr. þessa viðbættis, um annað en eftirtalið vegna útgáfu búsetuleyfis:
 - a) skjalið sem var grundvöllur komu þeirra á yferráðasvæðið;
 - b) sönnun þess efnis að þeir veiti eða hafi óskað eftir því að veita þjónustu.

20. gr.

1. Óheimilt er að veita þjónustu samkvæmt a-lið 16. gr. þessa viðbættis lengur en í 90 raunverulega starfsdaga alls á almanaksárinu, hvort sem þjónustan er veitt óslitið eða á samfelldum tímabilum.
2. Ákvæði 1. mgr. skulu vera með fyrirvara um lagalegar skyldur sem þjónustuveitanda ber að inna af hendi samkvæmt þeirri ábyrgð sem einstaklingur sem fær þjónustuna er látin í té eða vegna óviðráðanlegra tilvika.

21. gr.

1. Ákvæði 16. og 18. gr. þessa viðbættis skulu ekki gilda um starfsemi sem felur í sér meðferð opinbers valds í viðkomandi aðildarríki, jafnvel þótt það sé óreglubundið.
2. Ákvæði 16. og 18. gr. þessa viðbættis og ráðstafanir sem eru samþykktar í krafti þeirra skulu gilda með fyrirvara um lög og stjórnisýslufyrirmæli varðandi vinnu- og starfsskilyrði launþega sem eru sendir til starfa utan aðalstöðva til að veita þjónustu. Í samræmi við 16. gr. viðaukans er vísað til tilskipunar 96/71/EB frá 16. desember 1996 um störf útsendra

starfsmanna í tengslum við veitingu þjónustu (Stjtíð. EB L 18, 1997, bls. 1), eins og hún er felld inn í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins um frelsi fólks til flutninga eins og hún gildir 21. júní 1999.

3. Ákvæði a-liðar 16. gr. og 18. gr. þessa viðbættis skulu gilda með fyrirvara um lög og stjórnsýslufyrirmæli er skulu ríkja í öllum aðildarríkjum við gildistöku viðaukans að því er varðar:

- a) starfsemi vinnumiðlana fyrir tímabundin störf og störf til bráðabirgða;
- b) fjármálaþjónustu ef veiting hennar er háð leyfi á yfirráðasvæði aðildarríkisins og þjónustuveitandinn lýtur varfærnisefirliti yfirvalda þess aðildarríkis.

4. Ákvæði a-liðar 16. gr. og 18. gr. þessa viðbættis skulu gilda með fyrirvara um viðeigandi lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna varðandi veitingu þjónustu í mest 90 raunverulega starfsdaga sem ófrávikjanlegar kröfur eru gerðar um í þágu almannahagsmuna.

Einstaklingar sem fá þjónustu

22. gr.

1. Einstaklingur sem fær þjónustu í skilningi 3. mgr. 5. gr. viðaukans þarfnast ekki leyfis vegna búsetu sem varir í þrjá mánuði eða skemur. Ef búsetutímabilið er lengra en þrjú mánuðir skal sá sem þjónustuna fær fá útgefið búsetuleyfi sem gildir jafnlengi og þjónustan er veitt. Heimilt er að halda honum utan almannatryggingakerfa á meðan slík búseta hans varir.
2. Búsetuleyfi skulu gilda alls staðar í útgáfuríkinu.

V. EINSTAKLINGAR SEM STUNDA EKKI ATVINNU

23. gr.

Reglur um búsetu

1. Einstaklingur, sem er ríkisborgar aðildarríkis og stunda ekki atvinnu í búseturíkinu og er án búseturéttar samkvæmt öðrum ákvæðum viðaukans, skal fá búsetuleyfi í minnst fimm ár að því tilskildu að hann sanni fyrir lögbærum innlendum yfirvöldum að hann og aðstandendur hans:

- a) hafi næg fjárráð og þurfi ekki að sækja um bætur frá félagslega kerfinu á meðan á dvöl þeirra stendur;
- b) hafi tryggingu gegn hvers konar sjúkdómum.¹

Aðildarríkin mega krefjast þess, ef þau telja það nauðsynlegt, að búsetuleyfi séu endurnýjuð eftir fyrstu tvö búsetuárin.

2. Fjárráð teljast vera næg ef þau eru umfram þá fjárhæð sem getið er hér á eftir sem ríkisborgarar geta sótt um félagslegar bætur með hliðsjón af persónulegum aðstæðum og, ef við á, aðstæðum fjölskyldu sinnar. Ef ekki er unnt að beita þessu skilyrði skulu fjárráð umsækjanda teljast næg ef þau eru yfir mörkum lágmarkslífeyris almannatrygginga í gistiríkinu.

3. Einstaklingum, sem hafa verið í starfi skemur en eitt ár á yfirráðasvæði aðildarríkis, er heimilt að búa þar að því tilskildu að þeir fullnægi skilyrðunum í 1. mgr. þessarar greinar. Atvinnuleysisbætur, sem þeir eiga rétt á samkvæmt innlendum lögum auk ákvæða 2. viðbættis viðaukans, eftir því sem við á, skulu teljast næg fjárráð í skilningi a-liðar 1. mgr. og 2. mgr. þessarar greinar.

4. Gefa skal út búsetuleyfi til handa námsmanni, sem hefur ekki búseturétt á yfirráðasvæði annars aðildarríkis á grundvelli annarra ákvæða viðaukans, er gildir að minnsta kosti jafnlengi og nám hans stendur eða til eins árs ef nám hans stendur lengur en í eitt ár, að því tilskildu að hann sannfæri hlutaðeigandi innlend yfirvöld með yfirlýsingu, eða jafngildri aðferð kjósi hann það fremur, að hann hafi næg fjárráð til að tryggja sé að hvorki hann, maki hans né börn á framfæri hans muni ekki sækja um til almannatrygginga í gistiríkinu á meðan á dvöl þeirra stendur og að því tilskildu að hann sé skráður hjá viðurkenndri stofnun í því skyni að stunda þar, sem aðalstarf, starfsnám og hafi tryggingu er taki til hvers konar sjúkdóma. Í viðaukanum eru ekki settar reglur um aðgang að starfsnámi eða framfærsluástoð til handa námsmönnum sem falla undir þessa grein.

5. Búsetuleyfi skal framlengt um minnst fimm ár að því tilskildu að skilyrðum fyrir því sé fullnægt. Framlengja skal búsetuleyfi námsmanna á hverju ári og skal það gilda í jafnlangan tíma og sá hluti námsins, sem ólokið er, stendur yfir.

6. Búsetuhlé sem varir skemur en í sex mánuði samfelld og fjarvera vegna uppfyllingar herskyldu skulu ekki hafa áhrif á gildistíma búsetuleyfisins.

7. Búsetuleyfi skal gilda alls staðar á yfirráðasvæði útgáfuríkisins.

8. Réttur til búsetu skal haldast á meðan þeir sem njóta þess réttar fullnægja skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr.

VI. KAUP Á FASTEIGNUM

24. gr.

1. Ríkisborgari aðildarríkis, sem hefur rétt til búsetu og hefur fastan búsetustað sinn í gistiríkinu, skal njóta sömu réttinda og innlendir ríkisborgarar til að kaupa fasteignir. Honum er heimilt að koma sé upp föstum bústað í gistiríkinu hvenær sem er í samræmi við viðeigandi innlendar reglur óháð því hversu lengi hann starfar þar. Honum ber engin skylda til að losa sig við fasteignina þótt hann fari á brott úr gistiríkinu.

2. Ríkisborgari aðildarríkis, sem hefur búseturétt en hefur ekki fastan bústað í gistiríkinu, skal njóta sömu réttinda og innlendir ríkisborgarar að því er varðar kaup á fasteignum sem hann þarfnast vegna starfsemi sinnar. Honum ber engin skylda til að losa sig við fasteignina þótt hann fari á brott úr gistiríkinu. Honum er einnig heimilt að festa kaup á aukabúsetustað eða -orlofsbústað. Viðaukinn hefur engin áhrif á reglur um hreina fjárfestingu eða viðskipti með óbyggt land og íbúðir.

3. Maður sem sækir vinnu yfir landamæri skal njóta sömu réttinda og innlendir ríkisborgari að því er varðar kaup á fasteignum vegna starfa hans og kaupa á aukabúsetustað. Honum ber engin skylda til að losa sig við fasteignina þótt hann

¹ Þess er krafist í Sviss að einstaklingar sem hyggjast ekki setjast þar að tryggja sig einnig vegna slysa og meðgöngu og fæðingar.

fari á brott úr gistiríkinu. Honum er einnig heimilt að festa kaup á orlofsbústað. Viðaukinn hefur engin áhrif á reglur um hreina fjárfestingu eða viðskipti með óbyggt land og íbúðir.

VII. BRÁÐABIRGÐAÁKVÆÐI OG ÞRÓUN VIÐAUKANS

25. gr.

Almenn ákvæði

1. Þegar magntakmörkunum, sem mælt er fyrir um í 10. gr. þessa viðbættis, er beitt skulu ákvæði í þessum kafla koma til viðbótar ákvæðum þessa viðbættis eða í stað þeirra, eftir því sem við á.
2. Þegar magntakmörkunum, sem mælt er fyrir um í 10. gr. þessa viðauka, er beitt skal atvinna stunduð með fyrirvara um útgáfu búsetuleyfis og/eða atvinnuleyfis.

26. gr.

Reglur um búsetu launþega

1. Búsetuleyfi launþega, sem hefur ráðningasamning til skemmri tíma en eins árs, skal framlengt um allt að 12 mánuði að því tilskildu að hann leggi fyrir lögbær innlend yfirvöld sönnun um að hann sé fær um að stunda atvinnu. Gefa skal út nýtt búsetuleyfi að því tilskildu að launþeginn leggi fram sönnun um að hann sé fær um að stunda atvinnu og að magntakmörkunum, sem mælt er fyrir um í 10. gr. viðaukans, hafi ekki verið náð. Honum ber engin skylda til að yfirgefa landið á milli þess sem ráðningarsamningar eru gerðir við hann í samræmi við 23. gr. þessa viðbættis.
2. Aðildarríki getur krafist þess, á því tímabili sem um getur í 2. mgr. 10. gr. viðaukans, að lagður sé fram skriflegur samningur eða drög að samningi áður en fyrsta búsetuleyfi er gefið út.
3. a) Einstaklingar, sem hafa áður gegnt tímabundnum störfum á yfirráðasvæði gistiríkisins í 30 mánuði hið minnsta, skulu sjálfkrafa öðlast rétt til að gegna starfi til ótakmarkaðs tíma.¹ Óheimilt er að synja þeim um þennan rétt með þeim rökum að magntakmörkunum hafi verið náð.
- b) Einstaklingar, sem gegndu áður árstíðabundnum störfum á yfirráðasvæði gistiríkisins í 50 mánuði hið minnsta á 15 ára tímabili og fullnægja ekki skilyrðum fyrir rétti til búsetuleyfis í samræmi við ákvæði a-liðar hér að framan, skulu öðlast sjálfkrafa rétt til að gegna starfi til ótakmarkaðs tíma.

27. gr.

Launþegar sem sækja vinnu yfir landamæri

1. Launþegi, sem sækir vinnu yfir landamæri, telst vera ríkisborgari í aðildarríki ef hann er allajafna búsettur á landamærasvæðunum milli Sviss og grannríkja þess og stundar atvinnu sem launþegi á landmærasvæðum Sviss og grannríkja þess og kemur allajafna á búsetustað sinn daglega eða í það minnsta vikulega. Í þessum viðauka merkir landamærisvæði þau svæði sem eru skilgreind í samningum milli Sviss og grannríkja þess varðandi flutninga á landamærasvæðum.
2. Sérstakt búsetuleyfi skal gilda alls staðar á landamærasvæði útgáfuríkisins.

28. gr.

Réttur launþega til endurkomu

1. Launþegi, sem hafði búsetuleyfi til í það minnsta eins árs við gildistöku þessa viðauka og yfirgaf síðan gistiríkið, skal, innan sex ára frá brottför sinni, hafa forgangsrétt að kvóta fyrir ný búsetuleyfi að því tilskildu að hann geti sannað að hann sé fær um að stunda atvinnu.
2. Launþegi, sem sækir vinnu yfir landamæri, skal eiga rétt á nýju sérstöku búsetuleyfi innan sex ára frá lokum síðasta starfs hans er stóð óslitið í þrjú ár, með fyrirvara um að hægt sé að færa sönnun á laun hans og atvinnuskilyrði ef hann er ráðinn til starfa í tvö ár eftir gildistöku þessa viðauka, að því tilskildu að hann leggi fyrir lögbær innlend yfirvöld sönnun um að hann sé fær um að stunda atvinnu.
3. Ungt fólk, sem hefur farið brott af yfirráðasvæði aðildarríkis fyrir 21 árs aldur að lokinni minnst fimm ára búsetu þar, skal í fjögur ár eiga rétt á að koma aftur til þess aðildarríkis og stunda þar atvinnu.

29. gr.

Réttur launþega til að færa sig til í starfi og á milli landsvæða

1. Launþegi, sem er handhafi búsetuleyfis er gildir til skemmri tíma en eins árs, skal eiga rétt á að færa sig til í starfi og á milli landsvæða í tólf mánuði frá því að hann hóf störf. Einnig er, með fyrirvara um 10. gr. viðaukans, fyrir hendi sá réttur að taka upp starf sem sjálfstætt starfandi einstaklingur.
2. Sérstök búsetuleyfi, sem eru gefin út til handa launþega sem sækir vinnu yfir landamæri, fela í sér rétt til að færa sig til í starfi og á milli landsvæða á öllum landamærasvæðum Sviss og grannríkja þess.

30. gr.

Reglur um búsetu sjálfstætt starfandi einstaklinga

Ríkisborgari aðildarríkis, sem óskar eftir því að öðlast staðfestu á yfirráðasvæði annars aðildarríkis í því skyni að stunda þar sjálfstæða atvinnustarfsemi (hér á eftir nefndur „sjálfstætt starfandi einstaklingur“), skal fá búsetuleyfi sem gildir til sex mánaða. Hann skal fá búsetuleyfi sem gildir til í það minnsta fimm ára að því tilskildu að hann sanni fyrir lögbærum innlendum yfirvöldum við lok sex mánaða tímabilsins að hann stundi sjálfstæða atvinnustarfsemi. Heimilt er, ef nauðsyn

¹ Þeir skulu ekki vera í hópi starfandi manna sem hafa forgang inn á almennan atvinnumarkað eða falla undir eftirlit með launakjörum og starfsskilyrðum í tiltekinni atvinnugrein eða á tilteknum vinnustað.

krefur, að framlengja sex mánaða tímabilið um allt að tvo mánuði ef raunverulegar líkur eru á að hann geti lagt fram slíka sönnun.

31. gr.

Sjálfstætt starfandi einstaklingar sem sækja vinnu yfir landamæri

1. Sjálfstætt starfandi einstaklingur, sem sækir vinnu yfir landamæri, telst vera ríkisborgari aðildarríkis ef hann er allajafna búsettur á landamærasvæðunum Sviss og grannríkja þess og stundar sjálfstæða atvinnustarfsemi á landamærasvæðum Sviss og grannríkja þess og snýr allajafna aftur á búsetustað sinn daglega eða í það minnsta vikulega. Í þessum viðauka merkir landamærisvæði þau svæði sem eru skilgreind í samningum milli Sviss og grannríkja þess varðandi flutninga fólks á landamærasvæðum.
2. Ríkisborgari aðildarríkis sem óskar þess, sem maður sem sækir vinnu yfir landamæri, að stunda sjálfstæða atvinnustarfsemi á landamærasvæðum Sviss og grannríkja þess skal fá fyrir fram sérstakt bráðabirgðaleyfi til sex mánaða. Hann skal fá sérstakt búsetuleyfi til að minnsta kosti fimm ára að því tilskildu að hann leggi, fyrir lok sex mánaða tímabilsins, fyrir lögbær innlend yfirvöld sönnun um að hann stundi sjálfstæða atvinnustarfsemi. Heimilt er, ef nauðsyn krefur, að framlengja sex mánaða tímabilið um allt að tvo mánuði ef raunverulegar líkur eru á að hann geti lagt fram slíka sönnun.
3. Sérstök búsetuleyfi skulu gilda alls staðar á landamærasvæði útgáfuríkisins.

32. gr.

Réttur sjálfstætt starfandi einstaklinga til endurkomu

1. Sjálfstætt starfandi einstaklingur, sem hefur verið handhafi búsetuleyfi til að minnsta kosti fimm ára og hefur farið brott úr gistiríkinu, skal eiga rétt á nýju leyfi næstu sex árin eftir brottförina að því tilskildu að hann hafi áður starfað í gistiríkinu í þrjú ár samfellt og leggi fyrir lögbær innlend yfirvöld sönnun um að hann sé fær um að stunda sjálfstæða atvinnustarfsemi.
2. Sjálfstætt starfandi einstaklingur, sem sækir vinnu yfir landamæri, skal eiga rétt á nýju sérstöku búsetuleyfi innan sex mánaða frá því að hann lagði niður fyrri starfsemi sem hafði staðið óslitið í fjögur ár að því tilskildu að hann leggi fyrir lögbær innlend yfirvöld sönnu um að hann sé fær um að stunda atvinnu.
3. Ungt fólk, sem hefur farið brott af yfirráðasvæði aðildarríkis fyrir 21 árs aldur að lokinni minnst fimm ára búsetu þar, skal í fjögur ár eiga rétt á að koma aftur til þess aðildarríkis og stunda þar atvinnu.

33. gr.

Réttur sjálfstætt starfandi einstaklinga til að færa sig til í starfi og á milli landsvæða

Sérstök búsetuleyfi, sem eru gefin út til handa sjálfstætt starfandi einstaklingum sem sækja vinnu yfir landamæri, fela í sér rétt til að færa sig til í starfi og á milli landsvæða á landamærasvæðum Sviss og grannríkja þess. Sex mánaða búsetuleyfi, sem eru gefin út fyrir fram og til bráðabirgða (sérstök búsetuleyfi, að því er varðar þá sem sækja vinnu yfir landamæri), fela einungis í sér rétt til að færa sig á milli landsvæða.

2. VIÐBÆTIR

Samræming almannatryggingakerfa

(21. gr.)

1. gr.

1. Aðildarríkin eru ásátt um að beita sín á milli, að því er varðar samræmingu almannatryggingakerfa, þeim gerðum bandalagsins sem vísað er til og teknar eru upp í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins og varða frelsi fólks til flutninga, eins og þær gilda 21. júní 1999 og er breytt í A-hluta þessa viðbætis, eða reglum er jafngilda þessum gerðum.
2. Hugtakið „aðildarríki“ í gerðum sem um getur í A-hluta þessa viðbætis ber skilja sem vísun til aðildarríkjanna í þessum samningi.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu, í því skyni að beita ákvæðum þessa viðbætis, taka til greina þær gerðir bandalagsins, sem um getur í eða breytt er með B-hluta þessa viðbætis, eins og þær eru teknar upp í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins um frelsi fólks til flutninga og eins og þær gilda 21. júní 1999.
2. Aðildarríkin skulu, í því skyni að beita ákvæðum þessa viðbætis, taka tillit til þeirra gerða bandalagsins, sem um getur í eða breytt er með C-hluta þessa viðbætis, eins og þær eru teknar upp í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins um frjálsa fólksflutninga og eins og þær gilda 21. júní 1999.

3. gr.

1. Í bókun 1 við þennan viðbæti er að finna það fyrirkomulag sem er á atvinnuleysistryggingum fyrir starfandi menn frá aðildarríkjunum, nema frá Sviss hafi þeir búsetuleyfi sem gildir skemur en í eitt ár.
2. A- og B-hluti gilda um samskipti Liechtenstein og Sviss samkvæmt þeim skilyrðum sem fram koma í bókun 2 við þennan viðbæti.
3. A- og B-hluti gilda um samskipti Noregs og Sviss samkvæmt þeim skilyrðum sem fram koma í bókun 3 við þennan viðbæti.

A-HLUTI: GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

1. **371 R 1408**¹: Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja,

eins og hún var uppfærð með:

- **397 R 0118**: Reglugerð ráðsins (EB) nr. 118/97 frá 2. desember 1996 um breytingu og uppfærslu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71,
- **397 R 1290**: Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1290/97 frá 27. júní 1997 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71,
- **398 R 1223**: Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1223/98 frá 4. júní 1998 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71,
- **398 R 1606**: Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1606/98 frá 29. júní 1998 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, með það í huga að rýmka gildissvið þeirra þannig að þær nái til sérstakra bótakerfa fyrir opinbera starfsmenn,
- **399 R 0307**: Reglugerð ráðsins (EB) nr. 307/1999 frá 8. febrúar 1999 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, með það í huga að rýmka gildissvið þeirra þannig að þær nái til námsmanna.

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

1. Þriðja undirgrein j-liðar 1. gr. gildir ekki.
2. Ákvæði 9. mgr. 94. gr. gilda ekki.
3. Ákvæði 95. gr. a gilda ekki.
4. Ákvæði 95. gr. b gilda ekki.
5. Ákvæði 96. gr. gilda ekki.
6. Eftirfarandi bætist við I. hluta I. viðauka:

„P. ÍSLAND

Einstaklingur sem er launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi ákvæða er tengjast slysatryggingum í lögum um almannatryggingar telst launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.

Q. LIECHTENSTEIN

Á ekki við.

R. NOREGUR

Einstaklingur sem er launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi almannatryggingalaga telst launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.“

S. SVISS

Ef stofnun í Sviss er sú lögbæra stofnun sem veita á heilsugæslubætur í samræmi við 1. kafla III. bálks í reglugerðinni: a) launþegi í skilningi laga ríkjasambandsins um tryggingar vegna aldraðra og eftirlifenda telst vera „launþegi“ í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar; og b) sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi laga ríkjasambandsins um

¹ Meginreglurnar um uppsöfnun réttinda til atvinnuleysisbóta og veitingu þeirra í því ríki þar sem viðkomandi vann síðast gilda án tillits til þess hversu lengi viðkomandi hefur gegnt starfi.

Einstaklingum, sem hafa starfað skemur en í eitt ár á yfirráðasvæði aðildarríkis, er heimilt að búa þar áfram eftir starfslok í hæfilegan tíma, eða allt að sex mánuði, í því skyni að leita að nýju starfi og kynna sér framboð á störfum sem hæfa menntun þeirra og, ef nauðsyn krefur, gera nauðsynlegar ráðstafanir til að ráða sig til starfa. Þessum einstaklingum er einnig heimilt að dvelja áfram eftir starfslok ef þeir eru færir um að sjá fyrir sér og aðstandendum sínum með eigin fjármagni án þess að þiggja bætur frá velferðarkerfinu á meðan á dvöl þeirra stendur og ef þeir eru með tryggingu gegn hvers konar sjúkdómum. Til eigin fjármagns teljast atvinnuleysisbætur sem þeir eiga rétt á samkvæmt innlendra löggjöf og unnt er, ef nauðsyn krefur, að bæta við samkvæmt reglum um uppsöfnun. Fjármagn telst nægjanlegt ef það er meira en sem nemur þeim tekjum sem ríkisborgarar viðkomandi ríkis mega hafa, að teknu tilliti til persónulegra aðstæðna þeirra og jafnvel aðstandenda þeirra, til að geta sótt um bætur frá velferðarkerfinu. Ef þessi forsenda á ekki við telst fjármagn umsækjanda nægilegt ef það er meira en sem nemur lágmarkslífeyri almannatrygginga í gistiríkinu.

Þeim, sem vinna árstíðabundið, er heimilt að nýta rétt til atvinnuleysisbóta í því ríki þar sem þeir störfuðu síðast óháð því hvenær þeirri árstíð lýkur. Þeim er heimilt að dvelja áfram eftir starfslok að því tilskildu að þeir uppfylli þau skilyrði sem getið er í fyrri málsgrein. Þjóði þeir sig áfram fram til starfa í búseturíkinu fá þeir atvinnuleysisbætur í því ríki í samræmi við ákvæði 71. gr. reglugerðar 1408/71.

Þeim, sem sækja vinnu yfir landamæri, er heimilt að bjóða fram starfskrafta sína í búseturíkinu eða í því ríki þar sem þeir störfuðu síðast ef þeir hafa haldið við persónulegum og faglegum tengslum og eiga því meiri möguleika á að finna sér starf þar. Þeir fá atvinnuleysisbætur í ríkinu þar sem þeir bjóða sig fram til starfa.

tryggingar vegna aldraðra og eftirlifenda telst vera „sjálfstætt starfandi einstaklingur“ í skilningi ii-liðar í a-lið 1. gr. reglugerðarinnar.“

7. Eftirfarandi bætist við II. hluta I. viðauka:

„P. ÍSLAND

Þegar réttur til aðstoðar er ákvarðaður samkvæmt ákvæðum 1. kafla III. bálks reglugerðarinnar merkir „aðstandandi“ maka eða barn sem er yngra en 25 ára.

Q. LIECHTENSTEIN

Þegar réttur til aðstoðar er ákvarðaður samkvæmt ákvæðum 1. kafla III. bálks reglugerðarinnar merkir „aðstandandi“ maka eða barn sem er á framfæri og yngra en 25 ára.

R. NOREGUR

Þegar réttur til aðstoðar er ákvarðaður samkvæmt ákvæðum 1. kafla III. bálks reglugerðarinnar merkir „aðstandandi“ maka eða barn sem er yngra en 25 ára.

S. SVISS

Þegar réttur til aðstoðar er ákvarðaður samkvæmt ákvæðum 1. kafla III. bálks reglugerðarinnar merkir „aðstandandi“ maki og börn undir 18 ára aldri og þau börn undir 25 ára aldri sem eru enn við nám eða í starfsnámi.“

8. Eftirfarandi bætist við I. hluta II. viðauka:

„P. ÍSLAND

Á ekki við.

Q. LIECHTENSTEIN

Á ekki við.

R. NOREGUR

Á ekki við.

S. SVISS

Kantónukerfin (Graubunden, Lucerne, St. Gallen) vegna fjölskyldugreiðslna til sjálfstætt starfandi einstaklinga.“

9. Eftirfarandi bætist við II. hluta II. viðauka:

„P. ÍSLAND

Engar.

Q. LIECHTENSTEIN

Engar.

R. NOREGUR

a) Styrkir greiddir með eingreiðslu við barnsfæðingu samkvæmt almannatryggingalögum.

b) Styrkir greiddir með eingreiðslu við ættleiðingu samkvæmt almannatryggingalögum.

S. SVISS

Styrkir vegna barnsburðar og ættleiðingar samkvæmt viðeigandi löggjöf kantónu um fjölskyldubætur (Fribourg, Geneva, Jura, Lucerne, Neuchatel, Schaffhausen, Schwyz, Solothurn, Uri, Valais, Vaud).“

10. Eftirfarandi bætist við III. hluta II. viðauka:

„P. ÍSLAND

Engar.

Q. LIECHTENSTEIN

Engar.

R. NOREGUR

Engar.

S. SVISS

Á ekki við.“

11. Eftirfarandi bætist við II. viðauka a:

„P. ÍSLAND

Engar.

Q. LIECHTENSTEIN

- a) Greiðslur til blindra (lög um greiðslur til blindra frá 17. desember 1970).
- b) Greiðslur vegna meðgöngu og fæðingar (lög um greiðslur vegna meðgöngu og fæðingar frá 25. nóvember 1981).
- c) Viðbótarbætur vegna elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingar (lög um viðbótarbætur vegna elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingar frá 10. desember 1954 eins og þau voru endurskoðuð 12. nóvember 1992).
- d) Bjargarleysisgreiðslur (lög um viðbótarbætur vegna elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingar frá 10. desember 1965 eins og þau voru endurskoðuð 12. nóvember 1992).

R. NOREGUR

- a) Grunnbætur og umönnunarbætur í samræmi við grein 6-1 til 6-8 í almannatryggingalögunum nr. 19 frá 28. febrúar 1997 til að greiða viðbótarútgjöld eða sérstaka umönnun, hjúkrun eða heimilishjálp vegna fötlunar, þó ekki ef bótaþegi fær elli-, örorku- eða eftirlifendalífeyri frá almannatryggingunum.
- b) Tryggður lágmarksviðbótarlífeyrir til þeirra sem eru fæddir með fötlun eða verða fatlaðir á unga aldri í samræmi við grein 3-21 og 3-22 í almannatryggingalögunum nr. 19 frá 28. febrúar 1997.
- c) Bætur vegna umönnunar barna og bætur til eftirlifandi maka vegna menntunar í samræmi við grein 17-9 í almannatryggingalögunum nr. 19 frá 28. febrúar 1997.

S. SVISS

- a) Viðbótarbætur (lög ríkjasambandsins frá 19. mars 1965 um viðbótarbætur) og svipaðar bætur sem kveðið er á um samkvæmt lögum kantónanna.
- b) Lífeyrir vegna þrenginga samkvæmt örorkutryggingum (undirgrein 1a í 28. gr. laga ríkjasambandsins frá 19. júní 1959 um örorkutryggingar, eins og þeim var breytt 7. október 1994).
- c) Iðgjaldsfrjálsar samsettar bætur vegna atvinnuleysis, eins og kveðið er á um í lögum kantóna.“

12. Eftirfarandi bætist við A-hluta III. viðauka:

„106. ÍSLAND – LIECHTENSTEIN
Enginn samningur.

107. ÍSLAND – NOREGUR
Ákvæði 10. gr. samnings Norðurlanda um félagslegt öryggi frá 15. júní 1992.

108. ÍSLAND – SVISS
Enginn samningur.

109. LIECHTENSTEIN – NOREGUR
Enginn samningur.

110. LIECHTENSTEIN – SVISS

- a) Ákvæði 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 8. mars 1989, eins og honum var breytt með viðbótarsamningum nr. 1 frá 9. febrúar 1996 og nr. 2 frá 29. nóvember 2000, að því er varðar greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

Ákvæði 1. og 2. mgr. 5. gr. svo og 6. gr. til 8. gr. a að því er varðar lagaákvæði þeirra tveggja ríkja sem falla undir 1. mgr. 4. gr. reglugerðarinnar.

Ákvæði 1. mgr. 14. gr. með þeim fyrirvara að ráðstafanir vegna endurhæfingar sem eru gerðar samkvæmt löggjöf síðasta ráðningarríkis eru einungis veittar í þrjú ár. Eftir það tekur tryggingakerfi búseturíkis við og fjallar um umsóknina eins og hún hefði komið fram samkvæmt löggjöf þess ríkis.

Ákvæði 3. og 4. mgr. 14. gr. Ákvæði 20. til 22. gr.

Ákvæði 20. liðar lokabókunar við framangreindan samning og 3. mgr. 3. gr. framangreinds viðbótarsamnings nr. 2.

- b) Ákvæði 6. gr. samnings um atvinnuleysistryggingar frá 15. janúar 1979.

111. NOREGUR – SVISS

Ákvæði 2. mgr. 6. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 21. febrúar 1979.“

13. Eftirfarandi bætist við B-hluta III. viðauka:

„106. ÍSLAND – LIECHTENSTEIN
Enginn samningur.

107. ÍSLAND – NOREGUR

Engar.

108. ÍSLAND – SVISS
Enginn samningur.

109. LIECHTENSTEIN – NOREGUR
Enginn samningur.

110. LIECHTENSTEIN – SVISS

a) Ákvæði 4. gr. sammings um félagslegt öryggi frá 8. mars 1989, eins og honum var breytt með viðbótarsamningum nr. 1 frá 9. febrúar 1996 og nr. 2 frá 29. nóvember 2000, að því er varðar greiðslu bóta í peningum til einstaklinga sem eru búsettir í þriðja ríki.

b) Ákvæði 6. gr. sammings um atvinnuleysistryggingar frá 15. janúar 1979.

111. NOREGUR – SVISS

Ákvæði 2. mgr. 6. gr. sammings um félagslegt öryggi frá 21. febrúar 1997.“

14. Eftirfarandi bætist við þátt A í IV. viðauka:

„P. ÍSLAND
Engin.

Q. LIECHTENSTEIN
Engin.

R. NOREGUR
Engin.

S. SVISS
Engin.“.

15. Eftirfarandi bætist við þátt B í IV. viðauka:

„P. ÍSLAND
Engin.

Q. LIECHTENSTEIN
Engin.

R. NOREGUR
Engin.

S. SVISS
Engin.“.

16. Eftirfarandi bætist við þátt C í IV. viðauka:

„P. ÍSLAND
Allar umsóknir um grunnlífeyri og viðbótarlífeyri vegna elli og sérstakt bótakerfi vegna lífeyris opinberra starfsmanna.

Q. LIECHTENSTEIN
Allar umsóknir um almennan elli-, eftirlifenda- og örorkulífeyri svo og elli-, eftirlifenda- og örorkulífeyri úr lífeyrissjóði starfsgreina að svo miklu leyti sem engin ákvæði um lækun er að finna í reglugerðum viðkomandi lífeyrissjóðs.

R. NOREGUR
Allar umsóknir um ellilífeyri, að frátöldum lífeyri sem getið er í þætti D í IV. viðauka.

S. SVISS
Allar umsóknir um elli-, eftirlifenda- og örorkulífeyri samkvæmt grunnkerfum og ellilífeyrir samkvæmt bótakerfum starfsgreina.“

17. Eftirfarandi bætist við 2. lið þáttar D í IV. viðauka:

„g) Norskur örorkulífeyrir, einnig þegar honum er breytt í ellilífeyri við ellilífeyrisaldur, og allur lífeyrir (eftirlifenda- og ellilífeyrir) sem byggist á lífeyristekjum hins látna.

- h) Svissneskur eftirlifenda- og örorkulífeyrir samkvæmt lögum ríkjasambandsins frá 25. júní 1982 um lífeyriskerfi starfsgreina vegna elli-, eftirlifenda- og örorkutrygginga.“

18. Eftirfarandi bætist við VI. viðauka:

„P. ÍSLAND

1. Hafi launaðri vinnu eða sjálfstæðri atvinnustarfsemi verið lokið á Íslandi, og tilvikið verður þegar launuð vinna eða sjálfstæð atvinnustarfsemi er stunduð í öðru ríki sem reglugerðin tekur til og þar sem örorkulífeyrir, bæði samkvæmt almannatryggingakerfinu og viðbótarlífeyriskerfinu (lífeyrissjóðir), á Íslandi felur ekki lengur í sér tímabilið frá því að tilvik kemur fram og fram að því að lífeyrisaldri er náð (tímabil sem ekki er liðið), skal tekið tillit til tryggingatímabila sem falla undir löggjöf annars ríkis sem reglugerðin tekur til að því er varðar kröfuna um tímabil sem ekki er liðið eins og um væri að ræða tryggingatímabil á Íslandi.
2. Hægt er að krefja einstakling, sem fellur undir sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn og búsettur er á Íslandi, og sem ákvæði 2. til 7. þáttar í 1. kafla III. bóls eiga ekki við um, og sem ekki á rétt á íslenskum lífeyri, um greiðslu kostnaðar vegna aðstoðar við hann eða aðstandendur hans á Íslandi, svo fremi að aðstoðin heyri undir sérstaka bótakerfið, sem um ræðir, og/eða einstaklingsbundna tryggingarkerfið, sem kemur því til viðbótar.
3. Einstaklingar, sem eru tryggðir á Íslandi og eru í þjóðskrá, hafa þar fasta búsetu og hefja nám í öðru ríki, sem reglugerð þessi gildir um, eru tryggðir samkvæmt íslenska almannatryggingakerfinu. Trygging námsmanns er óháð námstíma. Flytji námsmaður fast aðsetur sitt frá Íslandi til annars ríkis, sem reglugerð þessi gildir um, eða stundi þar starf með virkum hætti, er trygging hans afturkölluð.

Q. LIECHTENSTEIN

Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem heyrir ekki lengur undir löggjöf Liechtenstein um örorkutryggingar telst tryggður, að því er varðar 3. kafla III. bóls reglugerðarinnar, samkvæmt þessari tryggingu og fær greiddan almennan örorkulífeyri ef hann:

- a) daginn sem hin tryggða áhætta kemur fram samkvæmt ákvæðum löggjafar í Liechtenstein um örorkutryggingar annaðhvort:
 - i) samkvæmt ráðstöfunum vegna endurhæfingar nýtur bóta sem veittar eru samkvæmt örorkutryggingum í Liechtenstein; eða
 - ii) er tryggður samkvæmt löggjöf um elli-, eftirlifenda- eða örorkutryggingar í öðru ríki sem reglugerðin tekur til; eða
 - iii) getur gert kröfu um lífeyri samkvæmt örorku- eða ellilífeyristryggingu annars ríkis sem reglugerðin tekur til, eða þiggur slíkan lífeyri; eða
 - iv) er óvinnufær samkvæmt löggjöf annars ríkis sem reglugerðin tekur til og getur gert kröfu um bætur frá sjúkra- eða slysatryggingum þess ríkis, eða þiggur slíkar bætur; eða
 - v) getur gert kröfu, vegna atvinnuleysis, til bóta í peningum frá atvinnuleysistryggingum annars ríkis sem reglugerðin tekur til, eða þiggur slíkar bætur;
- b) eða hefur starfað í Liechtenstein sem launþegi sem sækir vinnu yfir landamæri og greitt iðgjöld samkvæmt þeirri löggjöf í að minnsta kosti tólf mánuði á þriggja ára tímabili áður en áhættan kemur fram samkvæmt löggjöf í Liechtenstein; eða
- c) verður að láta af störfum sínum sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í Liechtenstein, vegna slysa eða veikinda, allan þann tíma sem hann dvelur í Liechtenstein; honum ber að greiða iðgjöld með sama hætti og sá sem ekki stundar ábatasama starfsemi.

R. NOREGUR

1. Bráðabirgðaákvæði í norski löggjöf um styttingu tryggingatímabils, sem krafist er fyrir óskertan viðbótarlífeyri einstaklinga sem eru fæddir fyrir 1937, gilda um einstaklinga sem heyra undir reglugerðina, að því tilskildu að þeir hafi verið búsettir í Noregi, eða stundað þar ábatasöm störf annaðhvort sem launþegar eða sjálfstætt starfandi, í tilskilinn árafjölda eftir að þeir hafa náð sextán ára aldri og fyrir 1. janúar 1967. Þessi krafa felur í sér að hvert ár skal talið sem eitt ár þegar fæðingarár einstaklingsins er fyrir 1937.
2. Einstaklingur sem er tryggður samkvæmt almannatryggingalögum og veitir tryggðum öldruðum, fötluðum eða sjúkum einstaklingum nauðsynlega aðhlyningu, í samræmi við fyrirfram ákveðin skilyrði, skal fá lífeyrisstig metin vegna slíkra tímabila. Á sama hátt skal einstaklingur sem annast ung börn hljóta lífeyrisstig, þegar hann dvelur í öðru ríki sem reglugerðin tekur til en Noregi, að því tilskildu að hlutaðeigandi einstaklingur sé í barnsburðarleyfi samkvæmt norski vinnulöggjöf.
3. Að svo miklu leyti sem norskur eftirlifenda- eða örorkulífeyrir greiðist samkvæmt reglugerðinni og er reiknaður í samræmi við 2. mgr. 46. gr. og með beitingu 45. gr., skulu ekki lengur gilda ákvæði 3. liðar í grein 12-2, 4. liðar í grein 17-3 og 4. liðar í grein 18-2 í almannatryggingalögunum sem lífeyrir kann að hafa verið veittur samkvæmt á grundvelli undanþágu frá þeirri almennu kröfu um að viðkomandi skuli hafa verið tryggður samkvæmt almannatryggingalögunum síðastliðin 3 ár fyrir tryggingaratburð.
4. Einstaklingar, sem eru tryggðir í Noregi og reglugerð þessi gildir um, þiggja lán eða námsstyrk úr Menntunarlánasjóði ríkisins (Statens lånekasse for utdanning) og hefja nám í öðru ríki, sem reglugerð þessi gildir um, eru tryggðir samkvæmt norska almannatryggingakerfinu. Að því er varðar nám í Danmörku, Finnlandi, Íslandi og Svíþjóð skal hlutaðeigandi námsmaður einnig vera skráður í norsku þjóðskrána. Trygging námsmanns er óháð námstíma. Stundi námsmaður starf með virkum hætti í öðru ríki, sem reglugerð þessi gildir um, er trygging hans afturkölluð.

S. SVISS

1. Ákvæði 2. gr. laga ríkjasambandsins um elli- og eftirlifendatryggingar og 1. gr. laga ríkjasambandsins um örorkutryggingar, sem gilda um valfrjálsar tryggingar á þessum tryggingasviðum, skulu gilda um einstaklinga, sem eru ríkisborgarar hinna aðildarríkjanna og eru búsettir utan Sviss, á yfirráðasvæði hinna aðildarríkjanna og yfirráðasvæði aðildarríkja Evrópubandalagsins, ef þeir gerast aðilar að valfrjálsa tryggingakerfinu eigi síðar en ári eftir þann dag sem þeir njóta ekki lengur tryggingar samkvæmt elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingum að loknu minnst fimm ára samfelldu tryggingatímabili.
2. Ef einstaklingur nýtur ekki lengur trygginga samkvæmt elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingum í Sviss eftir minnst fimm ára samfelldu tryggingatímabil skal hann áfram hafa rétt til að njóta tryggingar með samþykki vinnuveitanda nema hann starfi í aðildarríki eða aðildarríki Evrópubandalagsins fyrir vinnuveitanda í Sviss og ef hann leggur fram umsókn þess efnis innan sex mánaða frá því að hann hættir að njóta tryggingar.
- 3.a) Ef einstaklingur heyrir, við beitingu 1. mgr. 14. gr., 1. mgr. 14. gr. a og 17. gr., áfram undir löggjöf eins aðildarríkis á meðan hann hefur tekjur á yfirráðasvæði annars aðildarríkis skal hið sama gilda um maka hans og börn sem búa hjá honum á yfirráðasvæði síðarnefnda aðildarríkisins, að því tilskildu að þau hafi ekki sjálf tekjur á yfirráðasvæði þess ríkis.
 - b) Ef svissnesk löggjöf á við um maka og börn við beitingu a-liðar teljast þau vera tryggð svissneskri elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingu.
4. Svissnesk lagaákvæði um skyldutryggingu samkvæmt sjúkratryggingakerfi eiga við um eftirfarandi einstaklinga sem eru ekki búsettir í Sviss:
 - i) einstaklinga sem heyra undir svissnesk lagaákvæði samkvæmt skilmálum II. bóls reglugerðarinnar;
 - ii) einstaklinga sem um gildir að Sviss telst vera lögbært ríki samkvæmt 28. gr., 28. gr. a eða 29. gr. reglugerðarinnar;
 - iii) einstaklinga sem njóta svissneskra atvinnuleysistryggingabóta;
 - iv) aðstandendur þessara einstaklinga eða starfandi einstaklings sem er búsettur í Sviss og er tryggður samkvæmt svissneska sjúkratryggingakerfinu.
5. Svissneskur tryggjandi skal, við beitingu 22. gr., 22. gr. a, 22. gr. b, 25. gr. og 31. gr. reglugerðarinnar bera allan kostnað sem færður er á reikninga.
6. Taka skal tillit til tímabils dagpeningatrygginga, sem lokið er samkvæmt tryggingakerfi annars aðildarríkis, þegar lækka skal eða auka á við hugsanlegan varasjóð fyrir dagpeningatryggingar vegna meðgöngu og fæðingar eða veikinda ef einstaklingurinn tryggir sig hjá svissneskum tryggjanda innan þriggja mánaða frá því að hann hættir að njóta trygginga í öðru ríki.
7. Litið skal svo á að launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem heyrir ekki lengur undir svissneska löggjöf um örorkutryggingar sé tryggður með þeirri tryggingu í eitt ár frá og með þeim degi sem því starfi, sem starfað var við fram að því að örorkan kom til, var raskað hafi hann orðið að láta af launuðu starfi eða sjálfstæðu starfi í Sviss vegna slyss eða sjúkdóms og ef úrskurður um örorku var metin í því ríki; honum ber að greiða framlög til elli-, eftirlifenda og örorkutrygginga eins og hann væri búsettur í Sviss.
8. Litið skal svo á að launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur sem heyrir ekki lengur undir svissneska löggjöf eða örorkutryggingar þar eð hann varð að hætta starfi í Sviss er tryggði honum nægar tekjur til framfærslu vegna slyss eða sjúkdóms sé áfram tryggður þeirri tryggingu með tilliti til endurhæfingarráðstafana og í þann tíma sem hann stundar slíka endurhæfingu nema því aðeins að byrji í öðru launuðu starfi utan Sviss.“

19. Eftirfarandi bætist við VII. viðauka:

- „13. Þegar einstaklingur búsettur á Íslandi starfar sjálfstætt á Íslandi og gegnir launuðu starfi í öðru ríki sem reglugerðin tekur til.
14. Þegar einstaklingur starfar sjálfstætt í Liechtenstein og gegnir launuðu starfi í öðru ríki sem reglugerðin tekur til.
15. Þegar einstaklingur búsettur í Noregi starfar sjálfstætt í Noregi og gegnir launuðu starfi í öðru ríki sem reglugerðin tekur til.
16. Þegar einstaklingur er sjálfstætt starfandi í Sviss og gegnir launuðu starfi á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.“

2. **372 R 0574:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72 frá 21. mars 1972 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja,

eins og hún var uppfærð með:

- **397 R 0118:** Reglugerð ráðsins (EB) nr. 118/97 frá 2. desember 1996 (Stjtið. EB L 28, 30.1.97, bls. 1) um breytingu og uppfærslu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71,
- **397 R 1290:** Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1290/97 frá 27. júní 1997 (Stjtið. EB L 176, 4.7.97, bls. 1) um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71,
- **398 R 1223:** Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1223/98 frá 4. júní 1998 (Stjtið. EB L 168, 13.6.98, bls. 1) um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71,
- **398 R 1606:** Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1606/98 frá 29. júní 1998 (Stjtið. EB L 209, 25.7.98, bls. 1) um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi

- einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, með það í huga að rýmka gildissvið þeirra þannig að þær nái til sérstakra bótakerfa fyrir opinbera starfsmenn,
- **399 R 0307:** Reglugerð ráðsins (EB) nr. 307/1999 frá 8. febrúar 1999 (Stjtíð. EB L 38, 12.2.1999, bls. 1) um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, með það í huga að rýmka gildissvið þeirra þannig að þær nái til námsmanna.

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

1. Eftirfarandi bætist við 1. viðauka:

„P. ÍSLAND

1. Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra, Reykjavík
2. Félagsmálaráðherra, Reykjavík
3. Fjármálaráðherra, Reykjavík

Q. LIECHTENSTEIN

Die Regierung des Fürstentums Liechtenstein (ríkisstjórn furstadæmisins Liechtenstein), Vaduz

R. NOREGUR

1. Sosial- og helsedepartementet (heilbrigðis- og félagsmálaráðuneytið), Ósló
2. Arbeids- og administrasjonsdepartementet (atvinnumála- og stjórnvísinguráðuneytið), Ósló
3. Barne- og familiedepartementet (barna- og fjölskyldumálaráðuneytið), Ósló
4. Justisdepartementet (dómsmálaráðuneytið), Ósló
5. Utenriksdepartementet (utanríkisráðuneytið), Ósló

S. SVISS

1. Bundesamt für Sozialversicherung, Bern – Office fédéral des assurances sociales, Berne – Ufficio federale delle assicurazioni sociali, Berna (almannatryggingaskrifstofa ríkjasambandsins, Bern)
2. Staatssekretariat für Wirtschaft, Direktion für Arbeit, Bern – Secrétariat d'Etat à l'économie, Direction du travail, Berne – Segretariato di Stato dell'economia, Direzione del lavoro, Berna (efnahagsskrifstofa ríkjasambandsins, vinnumáladeild, Bern)“.

2. Eftirfarandi bætist við 2. viðauka:

„P. ÍSLAND

1. Vegna allra tilvika nema atvinnuleysis- og fjölskyldubóta:
Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.
2. Vegna atvinnuleysisbóta:
Atvinnuleysisstryggingasjóður, Vinnumálaskrifstofan, Reykjavík.
3. Vegna fjölskyldubóta:
 - a) Fjölskyldubætur að undanskildum barnabótum og barnabótaauka:
Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.
 - b) Barnabætur og barnabótaauki:
Ríkisskattstjóri, Reykjavík.

Q. LIECHTENSTEIN

1. Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:
 - viðurkenndur sjúkratryggingasjóður sem hlutaðeigandi einstaklingur er tryggður hjá; eða
 - Amt für Volkswirtschaft (þjóðhagsstofnun).
2. Örorkubætur:
 - a) Örorkutryggingar:
Liechtensteinische Invalidenversicherung (örorkutryggingar Liechtensteins).
 - b) Bótakerfi starfsgreina:
Lífeyrissjóðurinn sem síðasti vinnuveitandi er félagi í.
3. Lífeyrir vegna elli og andláts:
 - a) Elli- og eftirlifendatrygging:
Liechtensteinische Alters- und Hinterlassenenversicherung (elli- og eftirlifendatrygging Liechtensteins).
 - b) Bótakerfi starfsgreina:
Lífeyrissjóðurinn sem síðasti vinnuveitandi er félagi í.
4. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:
slysatryggingasjóðurinn sem hlutaðeigandi einstaklingur er tryggður hjá; eða
Amt für Volkswirtschaft (þjóðhagsstofnun).
5. Atvinnuleysisbætur:
Amt für Volkswirtschaft (þjóðhagsstofnun).
6. Fjölskyldubætur:

Liechtensteinische Familienausgleichskasse (fjölskyldubótasjóður Liechtensteins).

R. NOREGUR

1. Atvinnuleysisbætur:
Arbejdsdirektoratet, Oslo, fylkesarbejdskontorene og de lokale arbejdskontor på bostedet eller oppholdsstedet (vinnumálaskrifstofan, Ósló, héraðsvinnumálaskrifstofur og staðbundnar vinnumálaskrifstofur á búsetustað eða dvalarstað).
2. Allar aðrar bætur sem heyra undir norsku almannatryggingalögin:
Folketrygdkontoret for utenlandssaker (almannatryggingaskrifstofan vegna utanlandsmálefna), Ósló.
3. Fjölskyldugreiðslur:
Rikstrygdeverket (tryggingastofnun ríkisins) Ósló og Folketrygdkontoret for utenlandssaker (almannatryggingaskrifstofan vegna utanlandsmálefna), Ósló
4. Lífeyrstryggingakerfi sjómanna:
Pensjonstrygden for sjømenn (lífeyrstryggingar sjómanna), Ósló.
5. Lög frá 16. júní 1989 um atvinnuslysatryggingar (lov av 16. juni 1989 om yrkesskadeforsikring):
Sá váttryggjandi sem vinnuveitandinn er tryggður hjá. Ef hann er ekki tryggður: Yrkesskadeforsikringsforeningen (atvinnuslysatryggingafélagið), Ósló.
6. Ábyrgðarkerfi fyrir almannatryggingabætur samkvæmt 32. lið í Sjómannaögunum frá 30. maí 1975 (sjómannsloven av 30. mai 1975)
Sá váttryggjandi sem vinnuveitandinn er tryggður hjá.
7. Bætur samkvæmt lögum nr. 26 frá 28. júlí 1949 um lífeyrissjóð opinberra starfsmanna í Noregi (lov av 28. juli 1949 nr 26 om Statens Pensjonskasse):
Statens Pensjonskasse (lífeyrissjóður opinberra starfsmanna í Noregi).

S. SVISS

1. Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:
Versicherer – Assureur – Assicuratore (tryggjandi) samkvæmt lögum ríkjasambandsins um sjúkratryggingar fyrir viðkomandi einstakling.
2. Örorkubætur:
 - a) Örorkutryggingar:
 - i) Einstaklingar búsettir í Sviss:
IV-Stelle – Office AI – Ufficio AI (örorkutryggingaskrifstofa) kantónunnar þar sem þeir eru búsettir.
 - ii) Einstaklingar ekki búsettir í Sviss:
IV-Stelle für Versicherte im Ausland, Genf – Office AI pour les assurés à l'étranger, Genève – Ufficio AI per gli assicurati all'estero, Ginevra (örorkutryggingaskrifstofa fyrir einstaklinga sem eru tryggðir erlendis, Genf).
 - b) Bótakerfi starfsgreina:
Lífeyrissjóðurinn sem síðasti vinnuveitandi er félagi í.
3. Lífeyrir vegna elli og andláts:
 - a) Elli- og eftirlífendatrygging:
 - i) Einstaklingar búsettir í Sviss:
Ausgleichskasse – Caisse de compensation – Cassa di compensazione (bótasjóður) sem framlög voru síðast greidd til.
 - ii) Einstaklingar ekki búsettir í Sviss:
Schweizerische Ausgleichskasse, Genf – Caisse suisse de compensation, Genève – Cassa svizzera di compensazione, Ginevra (svissneski bótasjóðurinn, Genf).
 - b) Bótakerfi starfsgreina:
Lífeyrissjóðurinn sem síðasti vinnuveitandi er félagi í.
4. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:
 - a) Launþegar:
Slysatryggingasjóður sem launþeginn er tryggður hjá.
 - b) Sjálfstætt starfandi einstaklingur:
Slysatryggingasjóður sem viðkomandi einstaklingur kys að tryggja sig hjá.
5. Atvinnuleysisbætur:
 - a) Algert atvinnuleysi:
Atvinnuleysistryggingasjóður að vali launþega.
 - b) Atvinnuleysi að hluta:
Atvinnuleysistryggingasjóður að vali launþega.
6. Fjölskyldubætur:
 - a) Kerfi ríkjasambandsins:
 - i) Launþegar:
Kantonale Ausgleichskasse – Caisse cantonale de compensation – Cassa cantonale di compensazione (bótasjóður kantóna) þar sem launþeginn er félagi.
 - ii) Sjálfstætt starfandi einstaklingar:
Kantonale Ausgleichskasse – Caisse cantonale de compensation – Cassa cantonale di compensazione (bótasjóður kantóna) í kantónu þar sem viðkomandi er búsettur.

b) Kerfi kantóna:

i) Launþegar:

Familienausgleichskasse – Caisse de compensation familiale – Cassa di compensazione familiare (fjölskyldubótasjóður) þar sem launþeginn eða vinnuveitandinn er félagi.

ii) Sjálfstætt starfandi einstaklingar:

Stofnun sem kantónan tilnefnir.“

3. Eftirfarandi bætist aftan við 3. viðauka:

„P. ÍSLAND

1. Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, örorku, elli, andláts, vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.

2. Atvinnuleysisbætur:

Atvinnuleysisstryggingasjóður, Vinnumálaskrifstofan, Reykjavík.

3. Fjölskyldubætur:

a) Fjölskyldubætur að undanskildum barnabótum og barnabótaauka:

Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.

b) Barnabætur og barnabótaauki:

Ríkisskattstjóri, Reykjavík.

Q. LIECHTENSTEIN

1. Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, vinnuslysa og atvinnusjúkdóma og atvinnuleysis:

Amt für Volkswirtschaft (þjóðhagsstofnun).

2. Elli- og dánarbætur:

a) Elli- og eftirlifendatrygging:

Liechtensteinische Alters- und Hinterlassenenversicherung (elli- og eftirlifendatrygging Liechtensteins).

b) Bótakerfi starfsgreina:

Amt für Volkswirtschaft (þjóðhagsstofnun).

c) Atvinnutengt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn:

Stiftungsrat der Pensionskasse für das Staatspersonal (yfirstjórn atvinnutengds bótakerfis fyrir opinbera starfsmenn).

3. Örorkubætur:

a) Örorkutryggingar:

Liechtensteinische Invalidenversicherung (örorkutryggingar Liechtensteins).

b) Bótakerfi starfsgreina:

Amt für Volkswirtschaft (þjóðhagsstofnun).

c) Atvinnutengt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn:

Stiftungsrat der Pensionskasse für das Staatspersonal (yfirstjórn atvinnutengds bótakerfis fyrir opinbera starfsmenn).

4. Fjölskyldubætur:

Liechtensteinische Familienausgleichskasse (fjölskyldubótasjóður Liechtensteins).

R. NOREGUR

1. De lokale arbeidskontor og trygdekontor på bostedet eller oppholdsstedet (staðbundnar vinnumálaskrifstofur og tryggingastofnanir á búsetustað eða dvalarstað).

2. Lög frá 16. júní 1989 um atvinnuslysatryggingar (lov av 16. juni 1989 om yrkesskadeforsikring):

Sá vátryggjandi sem vinnuveitandinn er tryggður hjá. Ef hann er ekki tryggður: Yrkesskadeforsikringsforeningen (atvinnuslysatryggingafélagið), Ósló.

3. Ábyrgðarkerfi fyrir almannatryggingabætur samkvæmt 32. lið í Sjómannalögunum frá 30. maí 1975 (sjómannsloven av 30. mai 1975):

Launþegar geta haft samband við vinnuveitanda á vinnustað, þ.e. um borð í skipi. Á dvalar- eða búsetustað skal launþegi hafa samband við vátryggjanda sem vinnuveitandi er tryggður hjá.

4. Bætur samkvæmt lögum nr. 26 frá 28. júlí 1949 um lífeyrissjóð opinberra starfsmanna í Noregi (lov av 28. juli 1949 nr 26 om Statens Pensjonskasse):

Statens Pensjonskasse (lífeyrissjóður opinberra starfsmanna í Noregi).

S. SVISS

1. Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:

Gemeinsame Einrichtung KVG, Solothurn – Institution commune LAMal, Soleure – Istituzione commune LAMal, Soletta (samfélagsstofnun samkvæmt lögum ríkjasambandsins um sjúkratryggingar, Solothurn).

2. Örorkutryggingar:

a) Örorkutryggingar:

Schweizerische Ausgleichskasse, Genf – Caisse suisse de compensation, Genève – Cassa svizzera di compensazione, Ginevra (svissneski bótasjóðurinn, Genf).

b) Bótakerfi starfsgreina:

Sicherheitsfonds – Fonds de garantie – Fondo di garanzia LPP (ábyrgðarsjóður).

3. Lífeyrir vegna elli og andláts:

- a) Elli- og eftirlifendatrygging:
Schweizerische Ausgleichskasse, Genf – Caisse suisse de compensation, Genève – Cassa svizzera di compensazione, Ginevra (svissneski bótasjóðurinn, Genf).
 - b) Bótakerfi starfsgreina:
Sicherheitsfonds – Fonds de garantie – Fondo di garanzia LPP (ábyrgðarsjóður).
4. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:
Schweizerische Unfallversicherungsanstalt, Luzern – Caisse nationale suisse d'assurance en cas d'accidents, Lucerne – Cassa nazionale svizzera di assicurazione contro gli incidenti, Lucerna (slysatryggingasjóður svissneska ríkisins, Lucerne).
5. Atvinnuleysisbætur:
- a) Algert atvinnuleysi:
Atvinnuleysistryggingasjóður að vali launþega.
 - b) Atvinnuleysi að hluta:
Atvinnuleysistryggingasjóður að vali launþega.
6. Fjölskyldubætur:
Stofnun tilnefnd af kantónuninni þar sem viðkomandi er búsettur eða gistikantónuninni.“
4. Eftirfarandi bætist við 4. viðauka:
- „P. ÍSLAND
1. Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, örorku, elli, andláts, vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:
Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.
 2. Atvinnuleysisbætur:
Atvinnuleysistryggingasjóður, Vinnumálaskrifstofan, Reykjavík.
 3. Fjölskyldubætur:
 - a) Fjölskyldubætur að undanskildum barnabótum og barnabótaauka:
Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.
 - b) Barnabætur og barnabótaauki:
Ríkisskattstjóri, Reykjavík.
- Q. LIECHTENSTEIN
1. Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, vinnuslysa og atvinnusjúkdóma og atvinnuleysis:
Amt für Volkswirtschaft (þjóðhagsstofnun).
 2. Elli- og dánarbætur:
 - a) Elli- og eftirlifendatrygging:
Liechtensteinische Alters- und Hinterlassenenversicherung (elli- og eftirlifendatrygging Liechtensteins).
 - b) Bótakerfi starfsgreina:
Amt für Volkswirtschaft (þjóðhagsstofnun).
 - c) Atvinnutengt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn:
Geschäftsleitung der Pensionsversicherung für das Staatspersonal (framkvæmdastjórn atvinnutengds bótakerfis fyrir opinbera starfsmenn).
 3. Örorkubætur:
 - a) Örorkutryggingar:
Liechtensteinische Invalidenversicherung (örorkutryggingar Liechtensteins).
 - b) Bótakerfi starfsgreina:
Amt für Volkswirtschaft (þjóðhagsstofnun).
 - c) Atvinnutengt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn:
Geschäftsleitung der Pensionsversicherung für das Staatspersonal (framkvæmdastjórn atvinnutengds bótakerfis fyrir opinbera starfsmenn).
 4. Fjölskyldubætur:
Liechtensteinische Familienausgleichskasse (fjölskyldubótasjóður Liechtensteins).
- R. NOREGUR
1. Atvinnuleysisbætur:
Arbeidsdirektoratet (vinnumálaskrifstofan), Ósló.
 - 1a. Bætur samkvæmt lögum nr. 26 frá 28. júlí 1949 um lífeyrissjóð opinberra starfsmanna í Noregi (lov av 28. juli 1949 nr 26 om Statens Pensjonskasse):
Statens Pensjonskasse (lífeyrissjóður opinberra starfsmanna í Noregi).
 2. Í öllum öðrum tilvikum:
Rikstrygdeverket (tryggingastofnun ríkisins), Ósló.“.
- S. SVISS
1. Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:
Gemeinsame Einrichtung KVG, Solothurn – Institution commune LAMal, Soleure – Istituzione commune LAMal, Soletta (samfélagsstofnun samkvæmt lögum ríkjasambandsins um sjúkratryggingar, Solothurn).
 2. Örorkutryggingar:
 - a) Örorkutryggingar:

Sweizerische Ausgleichskasse, Genf – Caisse suisse de compensation, Genève – Cassa svizzera di compensazione, Ginevra (svissneski bótasjóðurinn, Genf).

b) Bótakerfi starfsgreina:

Sicherheitsfonds – Fonds de garantie – Fondo di garanzia LPP (ábyrgðarsjóður).

3. Lífeyrir vegna elli og andláts:

a) Elli- og eftirlífendatrygging:

Schweizerische Ausgleichskasse, Genf – Caisse suisse de compensation, Genève – Cassa svizzera di compensazione, Ginevra (svissneski bótasjóðurinn, Genf).

b) Bótakerfi starfsgreina:

herheitsfonds – Fonds de garantie – Fondo di garanzia LPP (ábyrgðarsjóður).

4. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

Schweizerische Unfallversicherungsanstalt, Luzern – Caisse nationale suisse d'assurance en cas d'accidents, Lucerne – Cassa nazionale svizzera di assicurazione contro gli incidenti, Lucerna (slysatryggingasjóður svissneska ríkisins, Lucerne).

5. Atvinnuleysisbætur:

Staatssekretariat für Wirtschaft, Direktion für Arbeit, Bern – Secrétariat d'Etat à l'économie, Direction du travail, Berne – Segretariato di Stato dell'economia, Direzione del lavoro, Berna (efnahagsskrifstofa ríkjasambandsins, vinnumáladeild, Bern).

6. Fjölskyldubætur:

Bundesamt für Sozialversicherung, Bern – Office fédéral des assurances sociales, Berne – Ufficio federale delle assicurazioni sociali, Berna (almannatryggingaskrifstofa ríkjasambandsins, Bern).“

5. Eftirfarandi bætist við 5. viðauka:

„106. ÍSLAND-LIECHTENSTEIN

Á ekki við.

107. ÍSLAND-NOREGUR

Ákvæði 23. gr. samnings Norðurlandanna um félagslegt öryggi frá 15. júní 1992: Samningur um gagnkvæma niðurfellingu endurgreiðslna samkvæmt 3. mgr. 36. gr., 3. mgr. 63. gr. og 3. mgr. 70. gr. reglugerðarinnar (aðstoð við veikindi og meðgöngu og fæðingu, vinnuslys og atvinnusjúkdóma og atvinnuleysisbætur) og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (kostnaður við eftirlit og læknisskoðanir).

108. ÍSLAND-SVISS

Á ekki við.

109. LIECHTENSTEIN-NOREGUR

Á ekki við.

110. LIECHTENSTEIN-SVISS

Á ekki við.

111. NOREGUR-SVISS

Á ekki við.“

6. Eftirfarandi bætist við 6. viðauka:

„P. ÍSLAND

Beinar greiðslur.

Q. LIECHTENSTEIN

Beinar greiðslur.

R. NOREGUR

Beinar greiðslur.

S. SVISS

Beinar greiðslur.“

7. Eftirfarandi bætist við 7. viðauka:

„P. ÍSLAND:

Enginn.

Q. LIECHTENSTEIN:

Liechtensteinische Landesbank (Landsbanki Liechtenstein), Vaduz.

R. NOREGUR:

Sparebanken NOR (Sparisjóður Noregs), Ósló.

S. SVISS

UBS S.A., Genf – Genève – Ginevra – Geneva.“

8. Eftirfarandi er bætt inn við lok a-liðar í þætti A í 8. viðauka:

„Ísland og Liechtenstein
Ísland og Noregur
Liechtenstein og Noregur“.

9. Eftirfarandi bætist við 9. viðauka:

„P. ÍSLAND

Þegar meðaltalskostnaður á ári vegna aðstoðar er reiknaður út skal taka tillit til bóta sem veittar eru samkvæmt íslenskum almannatryggingareglum.

Q. LIECHTENSTEIN

Þegar meðaltalskostnaður á ári vegna aðstoðar er reiknaður út skal taka tillit til bóta sem viðurkenndir sjúkrasjóðir greiða í samræmi við ákvæði innlendar lögjafar um sjúkratryggingar.

R. NOREGUR

Þegar meðaltalskostnaður á ári vegna aðstoðar er reiknaður út skal taka tillit til bóta sem veittar eru samkvæmt 5. kafla almannatryggingalaganna (lög frá 28. febrúar 1997), samkvæmt lögum frá 19. nóvember 1982 um heilsugæslu á vegum sveitarfélaga, samkvæmt lögum frá 2. júlí 1999 um sérhæfða heilbrigðisþjónustu.

S. SVISS

Þegar meðaltalskostnaður á ári vegna aðstoðar er reiknaður út skal taka tillit til bóta sem tryggjendur veita samkvæmt lögum ríkjasambandsins um sjúkratryggingar.“

10. Eftirfarandi bætist við 10. viðauka:

„P. ÍSLAND

1. Við beitingu á d-lið 2. mgr. 13. gr., a-lið 1. mgr. 14. gr., b-lið 2. mgr. 14. gr., a-lið 1. mgr. 14. gr. a, 2. mgr. 14. gr. a, 4. mgr. 14. gr. a, 1. mgr. 14. gr. b, 2. mgr. 14. gr. b, 4. mgr. 14. gr. b og a-lið 14. gr. c í reglugerðinni og 11. gr., 11. gr. a, a-lið 2. mgr. 12. gr. a, c-lið 5. mgr. 12. gr. a og a-lið 7. mgr. 12. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni: Alþjóðadeild Tryggingastofnunar ríkisins, Reykjavík.
2. Við beitingu 17. gr. reglugerðarinnar: Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, Reykjavík.
3. Við beitingu 1., 2., 3., 4., 5. og 8. kafla í III. bálki reglugerðarinnar og ákvæða sem tengjast þessum ákvæðum í framkvæmdarreglugerðinni: Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.
4. Við beitingu 6. kafla í III. bálki reglugerðarinnar og ákvæða sem tengjast þessum ákvæðum í framkvæmdarreglugerðinni: Atvinnuleysisstryggingasjóður, Vinnumálaskrifstofan, Reykjavík.
5. Við beitingu 7. kafla í III. bálki reglugerðarinnar og ákvæða sem tengjast þessum ákvæðum í framkvæmdarreglugerðinni: Ríkisskattstjóri, Reykjavík

Q. LIECHTENSTEIN

1. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
 - a) Í tengslum við 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í reglugerðinni: Liechtensteinische Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung (elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingar Liechtensteins).
 - b) Í tengslum við 17. gr. reglugerðarinnar: Amt für Volkswirtschaft (þjóðhagsstofnun).
2. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:
 - a) Í tengslum við 1. mgr. 14. gr. a og 2. mgr. 14. gr. b í reglugerðinni: Liechtensteinische Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung (elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingar Liechtensteins).
 - b) Í tengslum við 17. gr. reglugerðarinnar: Amt für Volkswirtschaft (þjóðhagsstofnun).
3. Við beitingu 2. og 3. mgr. 13. gr. og 1. og 2. mgr. 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Amt für Volkswirtschaft und Liechtensteinische Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung (þjóðhagsstofnun og elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingar Liechtensteins).
4. Við beitingu 38. gr. (1. mgr.), 70. gr. (1. og 2. mgr.), 82. gr. og 86. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:

Gemeindeverwaltung (sveitarstjórn) á búsetustað.

5. Við beitingu 2. mgr. 80. gr. og 81. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
Amt für Volkswirtschaft (þjóðhagsstofnun).
6. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í tengslum við 36., 63. og 70. gr. reglugerðarinnar:
Amt für Volkswirtschaft (þjóðhagsstofnun).
7. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
Amt für Volkswirtschaft (þjóðhagsstofnun).

R. NOREGUR

1. Við beitingu a- og b-liðar 1. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar, a-liðar 1. mgr. og 2. mgr. 11. gr. og framkvæmdarreglugerðarinnar, þegar vinnan fer fram utan Noregs, og b-liðar 1. mgr. 14. gr. a reglugerðarinnar:
Folketrygðkontoret for utenlandssaker (tryggingastofnunin vegna utanlandsmálefna), Ósló.
2. Við beitingu a-liðar 1. mgr. 14. gr. a reglugerðarinnar fari vinnan fram í Noregi:
Staðartryggingaskrifstofan í sveitarfélaginu þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er búsettur.
3. Við beitingu a- og b-liðar 1. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar gegni hlutaðeigandi einstaklingur störfum í Noregi:
Staðartryggingaskrifstofan í sveitarfélaginu þar sem vinnuveitandi hefur skráða skrifstofu og hafi vinnuveitandinn enga skráða skrifstofu í Noregi, Stavanger trygðekontor (staðartryggingaskrifstofan í Stavanger), Stavanger
4. Við beitingu 2. og 3. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar:
Staðartryggingaskrifstofan í sveitarfélaginu þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er búsettur.
5. Við beitingu 2. mgr. 14. gr. a reglugerðarinnar:
Staðartryggingaskrifstofan í sveitarfélaginu þar sem vinnan fer fram.
6. Við beitingu 1. og 2. mgr. 14. gr. b reglugerðarinnar:
Folketrygðkontoret for utenlandssaker (tryggingastofnunin vegna utanlandsmálefna), Ósló.
7. Við beitingu 17. gr. reglugerðarinnar:
 - a) Folketrygðkontoret for utenlandssaker (tryggingastofnunin vegna utanlandsmálefna), Ósló.
 - b) Stavanger trygðekontor (staðartryggingaskrifstofan í Stavanger), Stavanger, þegar um ræðir sérstaklega:
 - i) þá sem vinna í Noregi fyrir erlendan vinnuveitanda sem hefur ekki skráða skrifstofu í Noregi,
 - ii) þá sem vinna í Noregi fyrir vinnuveitanda sem hefur skráða skrifstofu í Stavanger.
8. Við beitingu 36., 63. og 87. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 102. gr. og 1. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
Rikstrygðeverket (tryggingastofnun ríkisins), Ósló.
9. Við beitingu annarra ákvæða 1., 2., 3., 4., 5., 7. og 8. kafla III. bálks reglugerðarinnar og ákvæða sem tengjast þeim ákvæðum í framkvæmdarreglugerðinni:
Rikstrygðeverket (tryggingastofnun ríkisins), Ósló og tilnefndir aðilar (Folketrygðkontoret for utenlandssaker (Tryggingastofnunin vegna utanlandsmálefna), Ósló, svæðistryggingaskrifstofur og staðartryggingaskrifstofur).
10. Við beitingu 6. kafla III. bálks reglugerðarinnar og ákvæða sem tengjast þeim ákvæðum í framkvæmdarreglugerðinni:
Arbeidsdirektoratet (vinnuáskrifstofan), Ósló og þeir aðilar sem hún hefur tilnefnt.
11. Við beitingu 10. gr. a reglugerðarinnar og 2. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
Folketrygðkontoret for utenlandssaker (tryggingastofnunin vegna utanlandsmálefna), Ósló.
12. Vegna lífeyristryggingakerfis sjómanna:
 - a) Staðartryggingaskrifstofan á búsetustað sé hlutaðeigandi einstaklingur búsettur í Noregi.
 - b) Folketrygðkontoret for utenlandssaker (tryggingastofnunin vegna utanlandsmálefna), Ósló í tengslum við greiðslu bóta til einstaklinga sem eru búsettir erlendis.
13. Bætur samkvæmt lögum nr. 26 frá 28. júlí 1949 um lífeyrissjóð opinberra starfsmanna í Noregi (lov av 28. juli 1949 nr 26 om Statens Pensjonskasse):
Statens Pensjonskasse (lífeyrissjóður opinberra starfsmanna í Noregi).

S. SVISS

1. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
 - a) að því er varðar 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í reglugerðinni:
Ausgleichskasse der Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung – Caisse de compensation de l'assurance-vieillesse, survivants et invalidité – Cassa die compensazione dell'assicurazione vecchiaia, superstiti e invalidità (þar til bær bótasjóður vegna elli-, eftirlifenda- og örorkutrygginga);
 - b) að því er varðar 17. gr. í reglugerðinni:
Bundesamt für Sozialversicherung, Bern – Office fédéral des assurances sociales, Berne – Ufficio federale delle assicurazioni sociali, Berna (almannatryggingaskrifstofa ríkjasambandsins, Bern).
2. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:
 - a) að því er varðar 1. mgr. 14. gr. a og 2. mgr. 14. gr. b í reglugerðinni:
Ausgleichskasse der Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung – Caisse de compensation de l'assurance-vieillesse, survivants et invalidité – Cassa die compensazione dell'assicurazione vecchiaia, superstiti e invalidità (þar til bær bótasjóður vegna elli-, eftirlifenda- og örorkutrygginga);
 - b) að því er varðar 17. gr. í reglugerðinni:
Bundesamt für Sozialversicherung, Bern – Office fédéral des assurances sociales, Berne – Ufficio federale delle assicurazioni sociali, Berna (almannatryggingaskrifstofa ríkjasambandsins, Bern).
3. Við beitingu 12. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:

Ausgleichskasse der Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung – Caisse de compensation de l'assurance-vieillesse, survivants et invalidité – Cassa die compensazione dell'assicurazione vecchiaia, superstiti e invalidità (þar til bær bótasjóður vegna elli-, eftirlifenda- og örorkutrygginga).

4. Við beitingu 2. og 3. mgr. 13. gr. og 1. og 2. mgr. 14. gr. í framkvæmdarreglugerðinni: Eidgenössische Ausgleichskasse, Bern – Caisse fédérale de compensation, Berne – Cassa federale di compensazione, Berna (almannatryggingaskrifstofa ríkjasambandsins, Bern).
5. Við beitingu 38. gr. (1. mgr.), 70. gr. (1. mgr.), 82. gr. (2. mgr.) og 86. gr. (2. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni: Gemeindeverwaltung – Administration communale – Amministrazione comunale (staðaryfirvöld).
6. Við beitingu 2. mgr. 80. gr. og 81. gr. í framkvæmdarreglugerðinni: Staatssekretariat für Wirtschaft, Direktion für Arbeit, Bern – Secrétariat d'Etat à l'économie, Direction du travail, Berne – Segretariato di Stato dell'economia, Direzione del lavoro, Berna (efnahagsskrifstofa ríkjasambandsins, vinnumáladeild, Bern).
7. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:
 - a) að því er varðar 36. gr. í reglugerðinni: Gemeinsame Einrichtung KVG, Solothurn – Institution commune LAMal, Soleure – Istituzione commune LAMal, Soletta (samfélagsstofnun samkvæmt lögum ríkjasambandsins um sjúkratryggingar, Solothurn);
 - b) að því er varðar 63. gr. í reglugerðinni: Schweizerische Unfallversicherungsanstalt, Luzern – Caisse nationale Suisse d'assurance en cas d'accidents, Lucerne – Cassa nazionale svizzera di assicurazione contro gli incidenti, Lucerna (slysatryggingasjóður svissneska ríkisins, Lucerne);
 - c) að því er varðar 70. gr. í reglugerðinni: Staatssekretariat für Wirtschaft, Direktion für Arbeit, Bern – Secrétariat d'Etat à l'économie, Direction du travail, Berne – Segretariato di Stato dell'economia, Direzione del lavoro, Berna (efnahagsskrifstofa ríkjasambandsins, vinnumáladeild, Bern).
8. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:
 - a) að því er varðar 1. mgr. 20. gr. í reglugerðinni: Gemeinsame Einrichtung KVG, Solothurn – Institution commune LAMal, Soleure – Istituzione commune LAMal, Soletta (samfélagsstofnun samkvæmt lögum ríkjasambandsins um sjúkratryggingar, Solothurn);
 - b) að því er varðar 1. mgr. 62. gr. í framkvæmdarreglugerðinni: Schweizerische Unfallversicherungsanstalt, Luzern – Caisse nationale Suisse d'assurance en cas d'accidents, Lucerne – Cassa nazionale svizzera di assicurazione contro gli incidenti, Lucerna (slysatryggingasjóður svissneska ríkisins, Lucerne).“

11. Eftirfarandi bætist við 11. viðauka:

„P. ÍSLAND
Engar.

Q. LIECHTENSTEIN
Engar.

R. NOREGUR
Engar.

S. SVISS
Engar.“

3. **398 L 0049:** Tilskipun ráðsins 98/49/EB frá 29. júní 1998 um verndun viðbótarlífeyrisréttinda launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga sem flytjast á milli aðildarríkja (Stjttíð. EB L 209, 25.7.1998, bls. 46).

B-HLUTI: GERÐIR SEM SAMNINGSADILAR SKULU TAKA TILHLÝÐILEGT TILLIT TIL

4.1 **373 Y 0919(02):** Ákvörðun nr. 74 frá 22. febrúar 1973 um heilsugæslu þegar um tímabundna dvöl er að ræða samkvæmt i-lið a-liðar 1. mgr. 22. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og 21. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 (Stjttíð. EB nr. C 75, 19.9.1973, bls. 4).

4.2 **373 Y 0919(03):** Ákvörðun nr. 75 frá 22. febrúar 1973 varðandi umfjöllun umsókna sem taka á til endurskoðunar samkvæmt 5. mgr. 94. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71, óski örorkulífeyrisþegi þess (Stjttíð. EB nr. C 75, 19.9.1973, bls. 5).

4.3 **373 Y 0919(06):** Ákvörðun nr. 78 frá 22. febrúar 1973 um túlkun á a-lið 1. mgr. 7. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 varðandi framkvæmd ákvæða um skerðingu og frestun (Stjttíð. EB nr. C 75, 19.9.1973, bls. 8).

4.4 **373 Y 0919(07):** Ákvörðun nr. 79 frá 22. febrúar 1973 um túlkun á 2. mgr. 48. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 varðandi söfnun tryggingatímabíla sem farið er með sem slík að því er varðar tryggingar vegna örorku, elli og andláts (Stjttíð. EB nr. C 75, 19.9.1973, bls. 9).

4.5 **373 Y 0919(09)**: Ákvörðun nr. 81 frá 22. febrúar 1973 um söfnun tryggingatímabíla sem lokið hefur verið í tilteknu starfi samkvæmt 2. mgr. 45. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtið. EB nr. C 75, 19.9.1973, bls. 11).

4.6 **373 Y 0919(11)**: Ákvörðun nr. 83 frá 22. febrúar 1973 um túlkun á 2. mgr. 68. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og 82. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 varðandi hækkun atvinnuleysisbóta vegna aðstandenda sem viðkomandi hefur á framfæri (Stjtið. EB nr. C 75, 19.9.1973, bls. 14).

4.7 **373 Y 0919(13)**: Ákvörðun nr. 85 frá 22. febrúar 1973 um túlkun á 1. mgr. 57. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og á 3. mgr. 67. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 til ákvörðunar á viðeigandi löggjöf og stofnun sem ber ábyrgð á að greiða bætur vegna atvinnusjúkdóma (Stjtið. EB nr. C 75, 19.9.1973, bls. 17).

4.8 **373 Y 1113(02)**: Ákvörðun nr. 86 frá 24. september 1973 um starfshætti og samsetningu endurskoðunarnefndar framkvæmdaráðs Evrópubandalaganna um félagslegt öryggi farandlaunþega (Stjtið. EB nr. C 96, 13.11.1973, bls. 2), eins og henni var breytt með: 395 D 0512: Ákvörðun nr. 159 frá 3. október 1995 (Stjtið. EB nr. L 294, 8.12.1995, bls. 38).

4.9 **374 Y 0720(06)**: Ákvörðun nr. 89 frá 20. mars 1973 um túlkun á 1. og 2. mgr. 16. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 varðandi starfsmenn sendiráða eða ræðismannsskrifstofa (Stjtið. EB nr. C 86, 20.7.1974, bls. 7).

4.10 **374 Y 0720(07)**: Ákvörðun nr. 91 frá 12. júlí 1973 um túlkun á 3. mgr. 46. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 varðandi úthlutun bóta sem viðkomandi á rétt á samkvæmt 1. mgr. umræddrar greinar (Stjtið. EB nr. C 86, 20.7.1974, bls. 8).

4.11 **374 Y 0823(04)**: Ákvörðun nr. 95 frá 24. janúar 1974 um túlkun á 2. mgr. 46. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 um útreikning á hlutfallslegum lífeyri (Stjtið. EB nr. C 99, 23.8.1974, bls. 5).

4.12 **374 Y 1017(03)**: Ákvörðun nr. 96 frá 15. mars 1974 varðandi endurskoðun bótaréttar samkvæmt 2. mgr. 49. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtið. EB nr. C 126, 17.10.1974, bls. 23).

4.13 **375 Y 0705(02)**: Ákvörðun nr. 99 frá 13. mars 1975 um túlkun á 1. mgr. 107. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 varðandi þá skyldu að endurreikna gildandi bætur (Stjtið. EB nr. C 150, 5.7.1975, bls. 2).

4.14 **375 Y 0705(03)**: Ákvörðun nr. 100 frá 23. janúar 1975 um endurgreiðslu bóta í peningum sem stofnun á dvalar- eða búsetustað veitir fyrir hönd þar til bærrar stofnunar og hvernig endurgreiðslu þessara bóta er háttað (Stjtið. EB nr. C 150, 5.7.1975, bls. 3).

4.15 **376 Y 0526(03)**: Ákvörðun nr. 105 frá 19. desember 1975 um framkvæmd 50. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtið. EB nr. C 117, 26.5.1976, bls. 3).

4.16 **378 Y 0530(02)**: Ákvörðun nr. 109 frá 18. nóvember 1977 um breytingu á ákvörðun nr. 92 frá 22. nóvember 1973 varðandi hugtakið tryggingarástoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar sem um getur í 19. gr. (1. og 2. mgr.), 22. gr., 25. gr. (1., 3. og 4. mgr.), 26. gr., 28. gr. (1. mgr.), 28. gr. a, 29. gr. og 31. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og ákvörðun þeirrar upphæðar sem á að endurgreiða samkvæmt 93., 94. og 95. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72, svo og fyrirframgreiðslna samkvæmt 4. mgr. 102. gr. sömu reglugerðar (Stjtið. EB nr. C 125, 30.5.1978, bls. 2).

4.17 **383 Y 0115**: Ákvörðun nr. 115 frá 15. desember 1982 varðandi gervilimi, meiri háttar hjálpartæki eða aðra verulega aðstoð sem kveðið er á um í 2. mgr. 24. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtið. EB nr. C 193, 20.7.1983, bls. 7).

4.18 **383 Y 0117**: Ákvörðun nr. 117 frá 7. júlí 1982 varðandi skilyrði fyrir framkvæmd a-liðar 1. mgr. 50. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 (Stjtið. EB nr. C 238, 7.9.1983, bls. 3).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við 2. mgr. 2. liðar:

„Ísland

Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.

Liechtenstein

Liechtensteinische Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung (Elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingar Liechtenstein), Vaduz.

Noregur

Rikstrygdeverket (Tryggingastofnun ríkisins), Ósló.

Sviss

Schweizerische Ausgleichskasse, Genf – Caisse suisse de compensation, Genève – Cassa svizzera di compensazione, Ginevra (svissneski bótasjóðurinn, Genf).“

4.19 **383 Y 1112(02)**: Ákvörðun nr. 118 frá 20. apríl 1983 varðandi skilyrði fyrir framkvæmd b-liðar 1. mgr. 50. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 (Stjtið. EB nr. C 306, 12.11.1983, bls. 2).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við 4. mgr. 2. liðar:

„Ísland

Tryggingastofnun ríkisins, Reykjavík.

Liechtenstein

Liechtensteinische Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung (elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingar Liechtensteins), Vaduz.

Noregur

Rikstrygdeverket (Tryggingastofnun ríkisins), Ósló.

Sviss

Schweizerische Ausgleichskasse, Genf – Caisse suisse de compensation, Genève – Cassa svizzera di compensazione, Ginevra (svissneski bótasjóðurinn, Genf).“

4.20 **383 Y 1102(03)**: Ákvörðun nr. 119 frá 24. febrúar 1983 um túlkun á 76. gr. og 3. mgr. 79. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og á 1. mgr. 10. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 varðandi skörun fjölskyldubóta og -greiðslna (Stjtið. EB nr. C 295, 2.11.1983, bls. 3).

4.21 **383 Y 0121**: Ákvörðun nr. 121 frá 21. apríl 1983 um túlkun á 7. mgr. 17. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 varðandi gervilimi, meiri háttar hjálpartæki eða aðra verulega aðstoð (Stjtið. EB nr. C 193, 20.7.1983, bls. 10).

4.22 **386 Y 0126**: Ákvörðun nr. 126 frá 17. október 1985 um beitingu a-liðar 1. mgr. 14. gr., a-liðar 1. mgr. 14. gr. a og 1. og 2. mgr. 14. gr. b í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtið. EB nr. C 141, 7.6.1986, bls. 3).

4.23 **387 Y 1009(01)**: Ákvörðun nr. 132 frá 23. apríl 1987 um túlkun á ii-lið í a-lið 3. mgr. 40. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtið. EB nr. C 271, 9.10.1987, bls. 3).

4.24 **387 Y 1022(01)**: Ákvörðun nr. 133 frá 2. júlí 1987 um beitingu 7. mgr. 17. gr. og 6. mgr. 60. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 (Stjtið. EB nr. C 284, 22.10.1987, bls. 3 og Stjtið. EB nr. C 64, 9.3.1988, bls. 13).

4.25 **388 Y 0309(01)**: Ákvörðun nr. 134 frá 1. júlí 1987 um túlkun á 2. mgr. 45. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 varðandi söfnun tryggingatímabila sem lokið hefur verið í starfsgrein sem heyrir undir sérstakt bótakerfi í einu eða fleiri aðildarríkjum (Stjtið. EB nr. C 64, 9.3.1988, bls. 4).

4.26 **388 Y 0309(03)**: Ákvörðun nr. 135 frá 1. júlí 1987 um veitingu þeirrar aðstoðar sem kveðið er á um í 7. mgr. 17. gr. og 6. mgr. 60. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 og hugtökin bráðatilvik í skilningi 20. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og neyðartilvik í skilningi 7. mgr. 17. gr. og 6. mgr. 60. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 (Stjtið. EB nr. C 281, 9.3.1988, bls. 7).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við 2. gr. nr. 2:

– „CHF 800 að því er varðar stofnun á búsetustað í Sviss;“

– „EUR 500 að því er varðar stofnanir á búsetustað á Íslandi, í Liechtenstein og Noregi.“

4.27 **388 Y 0309(01)**: Ákvörðun nr. 136 frá 1. júlí 1987 um túlkun á 1. til 3. mgr. 45. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 um að tryggingatímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja verði tekin til greina til að öðlast, viðhalda eða endurheimta rétt til bóta (Stjtið. EB nr. C 64, 9.3.1988, bls. 7).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við viðaukann:

„P. ÍSLAND

Engin.

Q. LIECHTENSTEIN

Engin.

R. NOREGUR

Engin.

S. SVISS
Engin.“

4.28 **389 Y 0606(01)**: Ákvörðun nr. 137 frá 15. desember 1988 um beitingu 3. mgr. 15. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 (Stjtið. EB nr. C 140, 6.6.1989, bls. 3).

4.29 **389 Y 1115(01)**: Ákvörðun nr. 138 frá 17. febrúar 1989 um túlkun á i-lið í c-lið 1. mgr. 22. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 við líffæraflutninga eða annars konar skurðlækningar sem krefjast líffræðilegra prófana en hlutaðeigandi einstaklingur er ekki í aðildarríkinu þar sem prófanirnar fara fram (Stjtið. EB nr. C 287, 15.11.1989, bls. 3).

4.30 **390 Y 0412(01)**: Ákvörðun nr. 139 frá 30. júní 1989 um það við hvaða dagsetningu skuli miða er ákvarða á hvaða gengi verði notað við umreikninginn sem um getur í 107. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 þegar tilteknar bætur og framlög eru reiknuð (Stjtið. EB nr. C 94, 12.4.1990, bls. 3).

4.31 **390 Y 0412(02)**: Ákvörðun nr. 140 frá 17. október 1989 um það hvaða gengi verði notað af stofnun á búsetustað launþega, sem sækir vinnu yfir landamæri og er með öllu atvinnulaus, vegna síðasta kaups eða launa sem honum voru greidd í lögbæra ríkinu (Stjtið. EB nr. C 94, 12.4.1990, bls. 4).

4.32 **390 Y 0412(03)**: Ákvörðun nr. 141 frá 17. október 1989 um breytingu á ákvörðun nr. 127 frá 17. október 1985 varðandi söfnun skrána sem kveðið er á um í 4. mgr. 94. gr. og 4. mgr. 95. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 (Stjtið. EB C 94, 12. 4. 1990, bls. 5).

4.33 **390 Y 0330(01)**: Ákvörðun nr. 142 frá 13. febrúar 1990 um beitingu 73., 74. og 75. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtið. EB nr. C 80, 30.3.1990, bls. 7).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

- a) 1. tölul. gildir ekki.
- b) 3. tölul. gildir ekki.

4.34 **391 D 0140**: Ákvörðun nr. 144 frá 9. apríl 1990 um eyðublöð sem eru nauðsynleg vegna beitingar reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og (EBE) nr. 574/72 (E 401 – E 410 F) (Stjtið. EB nr. L 71, 18. 3. 1991, bls. 1).

4.35 **391 D 0425**: Ákvörðun nr. 147 frá 11. október 1990 um beitingu 76. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtið. EB nr. L 235, 23.8.1991, bls. 21), eins og henni var breytt með:
– **395 D 2353**: Ákvörðun nr. 155 frá 6. júlí 1994 (E 401 til 411) (Stjtið. EB nr. 209, 5.9.1995, bls. 1).

4.36 **393 D 0068**: Ákvörðun nr. 148 frá 25. júní 1992 um notkun vottorðs varðandi gildandi löggjöf (eyðublað E 101) þegar starfstímabil utan heimalands varir ekki lengur en þrjá mánuði (Stjtið. EB nr. L 22, 30.1.1993, bls. 124).

4.37 **393 D 0825**: Ákvörðun nr. 150 frá 26. júní 1992 um beitingu 77., 78. og 79. (3. mgr.) gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og ii-liðar í b-lið 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 (Stjtið. EB nr. C 229, 25.8.1993, bls. 5).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við viðaukann:

„P. ÍSLAND
Tryggingastofnun ríkisins, Laugavegur 114, 150 Reykjavík.

Q. LIECHTENSTEIN

- 1. Fjölskyldubætur:
Liechtensteinische Familienausgleichskasse (fjölskyldubótasjóður Liechtensteins).
- 2. Líffeyrir til barna sem hafa misst annað eða bæði foreldri:
Liechtensteinische Alters- und Hinterlassenenversicherung (elli- og eftirlífendatryggingar Liechtensteins).

R. NOREGUR

Folketrygdkontoret for Utenlandssaker (tryggingastofnunin vegna utanlandsmálefna), Ósló.

S. SVISS

Schweizerische Ausgleichskasse, Genf – Caisse suisse de compensation, Genève – Cassa svizzera di compensazione, Ginevra (svissneski bótasjóðurinn, Genf).“

4.38 **394 D 0602**: Ákvörðun nr. 151 frá 22. apríl 1993 um beitingu 10. gr. a í reglugerð (EBE) nr. 1408/71 og 2. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1247/92 (Stjtið. EB nr. L 244, 19.9.1994, bls. 1).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við viðaukann:

„13. Ísland:

– Tryggingastofnun ríkisins, Laugavegur 114, 150 Reykjavík.

14. Noregur:

– Folketrygdkontoret for Utenlandssaker (Tryggingastofnunin vegna utanlandsmálefna), Ósló.

15. Liechtenstein:

– Amt für Volkswirtschaft (Þjóðhagsstofnun) að því er varðar greiðslur vegna meðgöngu og fæðingar

– Liechtensteinische Alters- und Hinterlassenenversicherung (elli- og eftirlifendatryggingar Liechtensteins) að því er varðar greiðslur til ekkla, viðbótarbætur vegna elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingar og bjargarleysisgreiðslur

– Liechtensteinische Invalidenversicherung (örorkutryggingar) að því er varðar greiðslur til blindra.

16. Sviss:

1. Örorka, elli og andlát:

a) Elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingar:

Schweizerische Ausgleichskasse, Genf – Caisse suisse de compensation, Genève – Cassa svizzera di compensazione, Ginevra (svissneski bótasjóðurinn, Genf).

b) Bótakerfi starfsgreina:

Sicherheitsfonds – Fonds de garantie – Fondo di garanzia LPP. Sú stofnun sem ber ábyrgð á elli-, eftirlifenda- og örorkutryggingum samkvæmt lögum ríkjasambandsins um bótakerfi starfsgreina.

2. Atvinnuleysisbætur

Staatssekretariat für Wirtschaft, Direktion für Arbeit, Bern – Secrétariat d’Etat à l’économie, Direction du travail, Berne – Segretariato di Stato dell’economia, Direzione del lavoro, Berna – (efnahagsskrifstofa ríkjasambandsins, vinnumáladeild, Bern).

3. Fjölskyldubætur

Bundesamt für Sozialversicherung, Bern – Office fédéral des assurances sociales, Berne – Ufficio federale delle assicurazioni sociali, Berna (almannatryggingaskrifstofa ríkjasambandsins, Bern).“

4.39 **394 D 0604:** Ákvörðun nr. 153 frá 7. október 1993 um eyðublöð sem eru nauðsynleg vegna beitingar reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og (EBE) nr. 574/72 (E 001, E 103 til E 127) (Stjtið. EB nr. L 244, 19. 9. 1994, bls. 22).

4.40 **394 D 0605:** Ákvörðun nr. 154 frá 8. febrúar 1994 um eyðublöð sem eru nauðsynleg vegna beitingar reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og (EBE) nr. 574/72 (E 301, E 302, E 303) (Stjtið. EB nr. L 244, 19. 9. 1994, bls. 123).

4.41 **395 D 0353:** Ákvörðun nr. 155 frá 6. júlí 1994 um eyðublöð sem eru nauðsynleg vegna beitingar reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og (EBE) nr. 574/72 (E 401 – E 411) (Stjtið. EB nr. L 209, 5. 9. 1995, bls. 1).

4.42 **395 D 0419:** Ákvörðun nr. 156 frá 7. apríl 1995 um forgangsreglur í tengslum við bótarétt vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar (Stjtið. EB nr. L 249, 17.10.1995, bls. 41).

4.43 **396 D 0732:** Ákvörðun nr. 158 frá 27. nóvember 1995 um eyðublöð sem eru nauðsynleg vegna beitingar reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og (EBE) nr. 574/72 (E 201 – E 215) (Stjtið. EB nr. L 336, 27. 12. 1996, bls. 1).

4.44 **395 D 0512:** Ákvörðun nr. 159 frá 3. október 1995 um breytingu á ákvörðun nr. 86 frá 24. september 1973 um starfshætti og samsetningu endurskoðunarnefndar framkvæmdaráðs Evrópubandalaganna um félagslegt öryggi farandlaunþega (Stjtið. EB L 294, 8.12.1995 p. 38).

4.45 **396 D 0172:** Ákvörðun nr. 160 frá 28. nóvember 1995 um gildissvið ii-liðar í b-lið 1. mgr. 71. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 varðandi rétt launþega, annarra en þeirra sem sækja vinnu yfir landamæri, sem voru búsettir í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki þegar þeir höfðu síðast atvinnu, til atvinnuleysisbóta (Stjtið. EB nr. L 49, 28.2.1996, bls. 31).

4.46 **396 D 0249:** Ákvörðun nr. 161 frá 15. febrúar 1996 um endurgreiðslu þar til berrar stofnunar aðildarríkis á kostnaði sem stofnað er til á meðan dvalist er í öðru aðildarríki í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 4. mgr. 34. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 (Stjtið. EB nr. L 83, 2.4.1996, bls. 19)

4.47 **396 D 0554:** Ákvörðun nr. 162 frá 31. maí 1996 um túlkun á 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 um gildandi löggjöf fyrir launþega sem eru sendir til starfa utan aðalstöðva (Stjtið. EB nr. L 241, 21.9.1996, bls. 28).

4.48 **396 D 0555**: Ákvörðun nr. 163 frá 31. maí 1996 um túlkun á a-lið 1. mgr. 22. gr. í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 að því er varðar einstaklinga sem fá skilunar- eða súrefnismeðferð (Stjtið. EB nr. L 241, 21.9.1996, bls. 31).

4.49 **397 D 0533**: Ákvörðun nr. 164 frá 27. nóvember 1996 um eyðublöð sem eru nauðsynleg vegna beitingar reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og (EBE) nr. 574/72 (E 101 og E 102) (Stjtið. EB nr. L 216, 8. 8. 1997, bls. 85).

4.50 **397 D 0823**: Ákvörðun nr. 165 frá júní 1997 um eyðublöð sem eru nauðsynleg vegna beitingar reglugerða ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og (EBE) nr. 574/72 (E 128 og E 128B) (Stjtið. EB L 341, 12.12.1997, bls. 61).

4.51 **398 D 0441**: Ákvörðun nr. 166 frá 2. október 1997 um breytingar á eyðublaði E 106 og E 109 (Stjtið. EB L 195, 11.7.1998, bls. 25).

4.52 **398 D 0442**: Ákvörðun nr. 167 frá 2. desember 1997 um breytingu á ákvörðun nr. 146 frá 10. október 1990 um túlkun á 9. mgr. 94. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 (Stjtið. EB L 195, 11.7.1998, bls. 35).

4.53 **398 D 0443**: Ákvörðun nr. 168 frá 11. júní 1998 um breytingar á eyðublaði E 121 og E 127 og niðurfellingu eyðublaðs E 122 (Stjtið. EB L 195, 11.7.1998, bls. 37).

4.54 **398 D 0444**: Ákvörðun nr. 169 frá 11. júní 1998 um starfsreglur og skipan tækninefndar um gagnavinnslu er heyrir undir framkvæmdaráð um félagslegt öryggi farandlaunþega (Stjtið. EB L 195, 11.7.1998, bls. 46).

4.55 **398 D 0565**: Ákvörðun nr. 170 frá 11. júní 1998 um breytingu á ákvörðun nr. 141 frá 17. október 1989 um samantekt skráanna sem kveðið er á um í 4. mgr. 94. gr. og 4. mgr. 95. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 frá 21. mars 1972 (Stjtið. EB L 275, 10.10.1998, bls. 40).

C-HLUTI: GERÐIR SEM SAMNINGSADILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Aðildarríkin taki mið af efni eftirfarandi gerða:

5.1 Tilmæla nr. 14 frá 23. janúar 1975 um útgáfu eyðublaðs E 111 vegna launþega sem eru sendir til starfa erlendis (samþykkt af framkvæmdaráðinu á 139. fundi þess 23. janúar 1975).

5.2 Tilmæla nr. 15 frá 19. desember 1980 um hvaða tungumál skuli notað við útgáfu eyðublaðanna sem krafist er vegna reglugerða ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og nr. 574/72 (samþykkt af framkvæmdaráðinu á 176. fundi þess 19. desember 1980).

5.3 **385 Y 0016**: Tilmæla nr. 16 frá 12. desember 1984 um gerð samkomulags samkvæmt 17. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 (Stjtið. EB nr. C 273, 24.10.1985, bls. 3).

5.4 **385 Y 0017**: Tilmæla nr. 17 frá 12. desember 1984 um þau tölfræðilegu gögn sem afla skal á hverju ári vegna skýrslugerðar framkvæmdaráðsins (Stjtið. EB nr. C 273, 24.10.1985, bls. 3).

5.5 **386 Y 0018**: Tilmæla nr. 18 frá 28. febrúar 1986 varðandi hvaða löggjöf skuli gilda um atvinnulausa einstaklinga sem gegna hlutastarfi í öðru aðildarríki en búseturíkinu (Stjtið. EB nr. C 284, 11.11.1986, bls. 4).

5.6 **392 Y 0019**: Tilmæla nr. 19 frá 24. nóvember 1992 um aukið samstarf aðildarríkjanna um framkvæmd reglugerða bandalagsins (Stjtið. EB nr. C 199, 23.7.1993, bls. 11).

5.7 **396 X 0592**: Tilmæla nr. 20 frá 31. maí 1996 varðandi bættu málsmeðferð við uppgjör á gagnkvæmum kröfum (Stjtið. EB nr. L 259, 12.10.1996, bls. 19).

5.8 **397 Y 0304(01)**: Tilmæla nr. 21 frá 28. nóvember 1996 um beitingu a-liðar 1. mgr. 69. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 gagnvart atvinnulausum sem fylgja maka sínum sem starfar í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki (Stjtið. EB nr. C 67, 4. 3. 1997, bls. 3).

5.9 **380 Y 0609(03)**: Endurskoðunar á yfirlýsingum aðildarríkjanna sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja (Stjtið. EB nr. C 139, 9.6.1980, bls. 1).

6.0 **381 Y 0613(01)**: Yfirlýsingar Grikklands sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja (Stjtið. EB nr. C 143, 13.6. 1981, bls. 1).

6.1 **380 Y 0609(01)**: Endurskoðunar á yfirlýsingum aðildarríkjanna sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja (Stjtið. EB C 139, 9.6.1980, bls. 1).

6.2 C/107/87/bls. 1: Yfirlýsinga aðildarríkjanna sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja (Stjtið. EB nr. C 107, 22.4.1987, bls. 1).

6.3 C/323/80/bls. 1: Tilkyninga ríkisstjórna Sambandslýðveldisins Þýskalands og Stórhertogadæmisins Lúxemborgar til ráðsins um gerð samnings milli þessara tveggja ríkisstjórna um ýmis málefni er varða félagslegt öryggi, samkvæmt 2. mgr. 8. gr. og 96. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja (Stjtið. EB nr. C 323, 11.12.1980, bls. 1).

6.4 L/90/87/bls. 39: Yfirlýsingar Lýðveldisins Frakklands til ráðsins samkvæmt j-lið 1. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja (Stjtið. EB nr. L 90, 2.4.1987, bls. 39).

Bókun 1 við 2. viðbæti

ATVINNULEYSISTRÝGGINGAR

- Eftirtaldar reglur gilda um atvinnuleysistryggingar fyrir starfandi menn sem hafa búsetuleyfi sem gildir til skemmri tíma en eins árs:
 - Einungis starfandi menn, sem hafa greitt framlög í Sviss eigi skemur en í þann tíma sem krafist er í samræmi við lög ríkjasambandsins um atvinnuleysistryggingar og gjaldþrotagreiðslur (loi fédérale sur l'assurance-chômage obligatoire et l'indemnité en cas d'insolvabilité – LACI)¹ og uppfylla einnig önnur skilyrði fyrir atvinnuleysisbótum, eiga rétt á slíkum bótum frá atvinnuleysistryggingum samkvæmt þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í lögum.
 - Hluti þeirra framlaga sem greiða ber vegna starfandi manna, sem hafa greitt framlög í of stuttan tíma til að veita þeim rétt til atvinnuleysisbóta í Sviss samkvæmt lið 1.1, skal endurgreiða til upprunaríkis þeirra í samræmi við ákvæði liðar 1.3 til að koma til móts við kostnað vegna bóta til þeirra ef þeir verða algerlega atvinnulausir; þeir hafa þannig engan rétt til bóta ef þeir verða algerlega atvinnulausir í Sviss. Þeir skulu engu að síður eiga rétt á greiðslum vegna veðurs og við gjaldþrot vinnuveitanda. Upprunaríkið skal greiða bætur vegna algers atvinnuleysis að því tilskildu að viðkomandi bjóði fram starfskrafta sína þar. Taka skal tillit til tryggingatímabíla sem er lokið í Sviss á sama hátt og þeim hefði verið lokið í upprunaríkinu.
 - Árlega skal endurgreiða hluta af framlögum, sem greiða ber vegna starfandi manna og um getur í lið 1.2, í samræmi við eftirfarandi ákvæði:
 - Ríki skal reikna út heildarframlög þessara starfandi manna á grundvelli árlegs fjölda launþega og meðalframlaga á ári sem eru greidd vegna hvers launþega (framlög vinnuveitanda og launþega).
 - Endurgreiða ber upprunaríkjum starfandi manna hluta af þeirri fjárhæð, sem er reiknuð út með þessum hætti, er svarar til hlutar í atvinnuleysisbótum sem er hlutfallstala af öllum greiðslum sem um getur í lið 1.2, og skal Sviss halda eftir hluta fyrir varasjóð vegna bóta sem koma til greiðslu síðar.²
 - Sviss skal leggja fram á hverju ári greinargerð þar sem fram kemur hvaða framlög hafa verið endurgreidd. Þar skal koma fram grundvöllur útreikningsins og þær fjárhæðir sem hafa verið endurgreiddar, fari upprunaríkin fram á það. Upprunaríkin skulu á hverju ári tilkynna Sviss um fjölda þeirra sem fá atvinnuleysisbætur eins og um getur í lið 1.2.
 - Fyrsti málsliður í lið 1.2 og liður 1.2 eiga ekki við um Liechtenstein.
- Ákvæði 9. gr. samningsins um atvinnuleysistryggingar milli Sviss og Liechtenstein frá 15. janúar 1979 skulu gilda áfram.
- Fyrirkomulagið í 1. og 2. lið gildir um sjö ára skeið frá því að samningurinn öðlast gildi. Ef aðildarríki lendir, við lok þessa sjö ára tímabils, í erfiðleikum með að falla frá þessu fyrirkomulagi um endurgreiðslu framlaga eða Sviss í erfiðleikum með fyrirkomulag um uppsöfnun má hvaða aðildarríki sem er vísa málinu til vinnuhóps um félagslegt öryggi sem um getur í 14. gr. í viðaukanum.

GREIÐSLUR TIL ÓSJÁLFBJARGA EINSTAKLINGA

Með ákvörðun ráðsins skal kveða á um greiðslur til ósjálfbjarga einstaklinga samkvæmt lögum ríkjasambandsins um elli- og eftirlífendatryggingar (loi fédérale sur l'assurance-vieillesse et survivants) og lögum ríkjasambandsins um örorkutryggingar (loi fédérale sur l'assurance-invalidité) í texta 2. viðbætis við viðaukann í viðauka II a í reglugerð nr. 1408/71 um leið og breytingar á þessum lögum sem mæla fyrir um að þessar bætur skuli einungis fjármagnaðar af opinberum yfirvöldum, öðlast gildi.

BÓTAKERFI STARFSGREINA VARÐANDI ELLI-, EFTIRLIFENDA- OG ÖRORKULÍFEYRI

Þrátt fyrir 2. mgr. 10. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 skal, að fenginni beiðni, greiða út sérbætur, sem kveðið er á um samkvæmt lögum ríkjasambandsins um frjálsan flutning milli bótakerfa starfsgreina að því er varðar elli-, eftirlífenda- og örorkulífeyri (Loi fédérale sur le libre passage dans la prévoyance professionnelle vieillesse, survivants et invalidité) frá 17. desember 1993, til launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings sem hyggst flytjast búferlum frá Sviss og heyrir ekki lengur undir svissnesk lög, samkvæmt II. bálki reglugerðarinnar, að því tilskildu að hann flytjist frá Sviss innan fimm ára frá gildistöku viðaukans.

¹ Eins og er 6 mánuðir en 12 mánuðir ef um er að ræða endurtekið atvinnuleysi.

² Endurgreidd framlög fyrir starfandi menn sem nýta rétt sinn til atvinnuleysisbóta í Sviss eftir að hafa greitt framlög í að minnsta kosti sex mánuði – á nokkrum búsetufimabilum – innan tveggja ára tímabils.

Bókun 2 við 2. viðbæti

A- og B-hluti 2. viðbætis gilda um samskipti Liechtenstein og Sviss samkvæmt skilyrðum þessarar bókunar:

1. Skyldutrygging samkvæmt sjúkratryggingakerfi

- 1.1 Einstaklingar, sem eru búsettir í öðru þessara ríkja, heyra undir lagaákvæði um skyldubundnar sjúkratryggingar í búseturíki sínu ef:
 - a) þeir heyra undir lagaákvæði á öðrum sviðum almannatrygginga í öðru þessara ríkja vegna þess að þeir eru í starfi,
 - b) þeir heyra undir löggjöf í öðru þessara ríkja, samkvæmt III. bálki 1. kafla reglugerðarinnar, sem bótapegar eða umsækjendur um lífeyri,
 - c) þeir fá atvinnuleysisbætur frá öðru þessara ríkja,
 - d) þeir eru aðstandendur einstaklings sem heyrir undir ákvæði um skyldubundnar sjúkratryggingar í öðru þessara ríkja samkvæmt a- til c-lið.
- 1.2 Skylda til að tryggja sig samkvæmt dagpeningatryggingakerfinu ákvarðast af þeirri löggjöf sem á við um einstaklinga er gegna launuðu starfi.
- 1.3 Starfandi menn, sem heyra samkvæmt a-lið í lið 1.1, undir ákvæði í Sviss og heyra undir ákvæði í Liechtenstein með vísun í lið 1.2, eiga rétt á styrk frá vinnuveitanda sínum í Liechtenstein er samsvarar þeim hluta sem vinnuveitendum þar ber að greiða til iðgjalda launþega sinna er eiga aðild að skyldubundnu sjúkratryggingakerfi í Liechtenstein.
- 1.4 Ákvæði 20. gr. reglugerðarinnar eiga við á hliðstæðan hátt um launþega sem sækja vinnu yfir landamæri og heyra, samkvæmt a-lið í lið 1.1, undir skyldubundnar sjúkratryggingar í búseturíki sínu.

2. Lífeyrir frá elli-, eftirlífenda- og örorkutryggingakerfum vegna barna og barna sem hafa misst annað foreldri eða báða Ákvæði III. bóls 3. kafla reglugerðarinnar eiga við um:

- a) hækkunar og viðbætur á lífeyri vegna barna ef lífeyrisþegi fær elli- eða örorkubætur einungis samkvæmt löggjöf í Liechtenstein og Sviss;
- b) lífeyrir vegna barna, sem hafa misst annað foreldri eða báða, þó ekki lífeyrir sem er veittur samkvæmt tryggingakerfum vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma, ef hinn látni launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrði einungis undir löggjöf í Liechtenstein og Sviss.

3. Atvinnuleysistryggingar

Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, sem er algerlega atvinnulaus og uppfyllir, samkvæmt 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar, skilyrði fyrir rétti til bóta í samræmi við löggjöf eins ríkis og flytur til annars ríkis í atvinnuleit, skal þrátt fyrir fyrsta málslið í 1. mgr. 70. gr. reglugerðarinnar, fá bætur frá þar til bæri stofnun í fyrsta ríkinu og sæta eftirlitsreglum þess.

Bókun 3 við 2. viðbæti

A- og B-hluti 2. viðbætis gilda um samskipti Noregs og Sviss samkvæmt skilyrðum þessarar bókunar:

Ákvæði III. bóls 3. kafla reglugerðarinnar eiga við um:

- a) hækkunar og viðbætur á lífeyri vegna barna ef lífeyrisþegi fær elli- eða örorkubætur einungis samkvæmt löggjöf í Noregi og Sviss;
- b) lífeyri vegna barna, sem hafa misst annað foreldri eða báða, þó ekki lífeyri sem er veittur samkvæmt tryggingakerfum vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma, ef hinn látni launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrði einungis undir löggjöf í Noregi og Sviss.

3. VIÐBÆTIR

Gagnkvæm viðurkenning á starfsmenntun og hæfi (prófskírteini, vottorð og annar vitnisburður um formlega menntun og hæfi) (22. gr.)

1. Aðildarríkin eru ásátt um að beita sín á milli, að því er varðar gagnkvæma viðurkenningu á starfsmenntun og hæfi, þeim gerðum bandalagsins sem vísað er til og teknar eru upp í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins og varða frelsi fólks til flutninga, og eins og þær gilda 21. júní 1999 og er breytt í A-hluta þessa viðbætis, eða reglum er jafngilda þessum gerðum.
2. Aðildarríkin skulu beita ákvæðum þessa viðbætis með því að taka tillit til gerða bandalagsins sem um getur í eða breytt er í B-hluta þessa viðbætis og teknar eru upp í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins um frjálsta fólksflutninga, eins og þær gilda 21. júní 1999.
3. Hugtakið „aðildarríki“ í gerðum sem um getur í A-hluta þessa viðbætis ber að skilja sem vísun til aðildarríkjanna í þessum samningi.

A-HLUTI – GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL

A. ALMENNT KERFI

1. **389 L 0048:** Tilskipun ráðsins 89/48/EBE frá 21. desember 1988 um almennt kerfi til viðurkenningar á prófskírteinum sem veitt eru að lokinni sérfræðimenntun og starfsþjálfun á æðra skólastigi sem staðið hefur að minnsta kosti í þrjú ár (Stjttíð. EB L 19, 24.1.1989, bls. 16).
2. **392 L 0051:** Tilskipun ráðsins 92/51/EBE frá 18. júní 1992 um annað almennt kerfi til viðurkenningar á starfsmenntun og starfsþjálfun til viðbótar tilskipun 89/48/EBE (Stjttíð. EB L 209, 24.7.1992, bls. 25), eins og henni var breytt með:
 - **394 L 0038:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/38/EB frá 26. júlí 1994 um breytingu á viðaukum C og D við tilskipun ráðsins 92/51/EBE um annað almennt kerfi til viðurkenningar á starfsmenntun og starfsþjálfun til viðbótar tilskipun 89/48/EBE (Stjttíð. EB L 217, 23. 8. 1994, bls. 8)
 - **395 L 0043:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/43/EB frá 20. júlí 1995 um breytingu á viðaukum C og D við tilskipun ráðsins 92/51/EBE um annað almennt kerfi til viðurkenningar á starfsmenntun og starfsþjálfun til viðbótar tilskipun 89/48/EBE (Stjttíð. EB L 184, 3.8.1995, bls. 21),
 - **395 D 0001:** 95/1/EB, KBE, KSE, aðlögun gerninga er varða aðild nýrra aðildarríkja að Evrópusambandinu (Stjttíð. EB L 1, 1.1.1995, bls. 1),
 - **397 L 0038:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/38/EB frá 20. júní 1997 um breytingu á viðauka C við tilskipun ráðsins 92/51/EBE um annað almennt kerfi til viðurkenningar á starfsmenntun og starfsþjálfun til viðbótar tilskipun 89/48/EBE (Stjttíð. EB L 184, 3.8.1997, bls. 31).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

I) Eftirfarandi bætist við í viðauka C (SKRÁ YFIR NÁM SEM ER BYGGT UPP Á SÉRSTAKAN HÁTT EINS OG UM GETUR Í II-LIÐ ANNARS UNDIRLIÐAR FYRSTU UNDIRGREINAR Í A-LIÐ 1. GR.):

- a) Í liðnum „2. Meistaránám (Mester/Meister/Maître) á sviði iðnnáms er fellur ekki undir tilskipanir sem eru taldar upp í viðauka A“ komi eftirfarandi:

„Í Noregi

nám fyrir:

- skrudgarðyrkjumeistara („anleggsgartner“),
- tannfræðinga („tanntekniker“).

sem felst í námi og þjálfun í minnst 14 ár samlagt, að meðtöldu minnst fimm ára skipulögðu starfsnámi sem skiptist í lærlingstíma í minnst þrjú ár, þar sem námið fer fram á vinnustað að hluta til en að hluta til á starfsmenntastofnun, og í starfsþjálfunartíma í tvö ár sem lýkur með meistaraprófi er veitir rétt til að stunda iðnina, taka lærlinga og nota titilinn „Mester“.

- b) Í liðnum „3. Sjómennska“ komi eftirfarandi:

- i) Undir liðnum „a) Sjóflutningar“:

„Á Íslandi

nám fyrir:

- skipstjóra,
- stýrimenn,
- undirstýrimenn,
- vélstjóra, 1. stigs.

Í Noregi

nám fyrir:

- skipstjóra („skipfører“),
- yfirstýrimenn („overstyrmann“),
- skipstjóra í strandsiglingum („kystskipper“),
- undirstýrimenn („styrmann“),
- yfirvélstjóra („maskinsjef“),
- 1. vélstjóra („1. maskinist“),
- einvélstjóra („enemaskinist“),
- vaktvélstjóra („maskinoffiser“),

sem felst:

– á Íslandi í níu eða tíu ára grunnskólanámi, síðan tveggja ára siglingatíma og loks sérhæfðu starfsnámi í þrjú ár (fimm ár hjá vélstjórum):

– í Noregi í níu ára grunnskólanámi, síðan grunnstarfsþjálfun á þriggja ára siglingatíma (tvö og hálf ár hjá vélstjórum), en við það bætist:

- sérhæft starfsnám í eitt ár fyrir vaktstýrimenn,
- sérhæft starfsnám í tvö ár fyrir aðra,

og frekari siglingatíma sem er viðurkenndur samkvæmt hinum alþjóðlega STCW-samningi (International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers, 1978).

Í Noregi

nám fyrir:

– skipsrafvirkja („elektro-automasjonstekniker/skipslektriker“),

sem felst í níu ára grunnskólanámi, síðan grunnþjálfun í tvö ár og loks starfsreynslu í eitt ár á sjó og sérhæfðu starfsnámi í eitt ár.“

ii) Undir liðnum „b) Veifar á rúmsjó“:

„Á Íslandi

nám fyrir:

– skipstjóra,

– stýrimenn,

– undirstýrimenn,

sem felst í níu eða tíu ára grunnskólanámi, síðan tveggja ára siglingatíma og loks sérhæfðu starfsnámi í tvö ár sem lýkur með prófi viðurkenndu samkvæmt Torremolinos-samþykktinni (1977 International Convention for the Safety of Fishing Vessels).“

iii) Undir nýjum lið „c) Bormenn“:

„Í Noregi

nám fyrir:

– pallstjóra („plattformsjef“),

– stöðugleikastjóra („stabilitetssjef“),

– stjórnstöðvarmenn („kontrollromoperatør“),

– tæknistjóra („teknisk sjef“),

– tæknilega aðstoðarmenn („teknisk assistant“),

sem felst í níu ára grunnskólanámi, síðan grunnþjálfun í tvö ár og loks einu starfsári á sjó, og

– sérhæfðu starfsnámi í eitt ár hjá stjórnstöðvarmönnum,

– sérhæfðu starfsnámi í tvö og hálf ár hjá öðrum.“

c) Undir liðnum „4. Tækninám“ komi eftirfarandi:

„Í Liechtenstein

nám fyrir:

– fjárhaldsmenn („Treuhändler“)

Lengd, stig og kröfur:

Námið grundvallast á níu ára skyldunámi og – nema lokaprófgáðu hafi verið náð – þriggja ára hagnýtri starfsþjálfun við verslunarstörf hjá fyrirtæki, en nauðsynlegt fræðilegt nám og almennt bóknám er sótt í starfsmenntaskóla sem hvorutveggi er nauðsynlegur undanfari verslunarprófs (Hæfnisvottorð fyrir verslunarmenn).

Að lokinni þriggja ára starfsreynslu hjá fyrirtæki auk fjögurra ára fræðilegs náms til viðbótar, sem heimilt er að sinna samtímis, má þreyta verslunarpróf og öðlast þar með ofangreint starfsheiti.

Heildarnámstími er að öðru jöfnu milli 16 og 19 ár.

Reglugerðir:

Starfsgreinin er lögvernduð með innlendra löggjöf. Nema, sem er að búa sig undir prófið, er frjálst að gera það á þann hátt sem hann kys (starfsmenntaskólar, einkaskólar, fjarnám).

– endurskoðendur („Wirtschaftsprüfer“)

Lengd, stig og kröfur:

Námið grundvallast á níu ára skyldunámi ásamt þriggja ára hagnýtri starfsþjálfun við verslunarstörf hjá fyrirtæki, en nauðsynlegt fræðilegt nám og almennt bóknám er sótt í starfsmenntaskóla.

Að lokinni þriggja ára starfsreynslu til viðbótar hjá fyrirtæki auk fimm ára bóklegs náms til viðbótar, sem heimilt er að sinna samtímis með fjarnámi, má þreyta verslunarpróf og öðlast þar með framangreint starfsheiti.

Heildarnámstími er milli 17 og 18 ár. Nema sem hafa fengið starfsþjálfun erlendis þurfa aðeins að leggja fram sönnun um eins árs frekari starfsreynslu í Liechtenstein.

Reglugerðir:

Starfsgreinin er lögvernduð með innlendra löggjöf.“

II) Viðbæturnar við viðauka C í I. aðlögun skulu felldar saman við skrána í II. viðauka við tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/43/EB, eins og henni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/38 og eins og hún var tekin upp í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins um frjálsa fólksflutninga.

III) Skrár Sviss fyrir viðauka C og D í tilskipun 92/51/EBE verða teknar saman innan ramma beitingar þessa samnings.

B. LÖGFRÆDISTÖRF

3. **377 L 0249:** Tilskipun ráðsins 77/249/EBE frá 22. mars 1977 um að auðvelda lögmönnum að neyta réttar til að veita þjónustu (Stjtið. EB L 78, 26.3.1977, bls. 17), eins og henni var breytt með:
- **1 79 H:** Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálanum – aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtið. EB L 291, 19.11.1979, bls. 91);
 - **1 85 I:** Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálanum – aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtið. EB L 302, 15.11.1985, bls. 160);
 - **395 D 0001:** 95/1/EB, KBE, KSE, aðlögun gerninga er varða aðild nýrra aðildarríkja að Evrópusambandinu (Stjtið. EB L 1, 1.1.1995, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við 2. mgr. 1. gr.:

„Á Íslandi: „Lögmaður“,
Í Liechtenstein: „Rechtsanwalt“,
Í Noregi: „Advokat“,
Í Sviss: „Avocat/Advokat, Rechtsanwalt, Anwalt, Fürsprecher, Fürsprech/Avvocato“.“

C. LÆKNINGAR OG SKYLD STARFSEMI

4. **381 L 1057:** Tilskipun ráðsins 81/1057/EBE frá 14. desember 1981 til viðbótar tilskipunum 75/362/EBE, 77/452/EBE, 78/686/EBE og 78/1026/EBE um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi lækna, hjúkrunarfræðinga í almennri hjúkrun, tannlækna og dýralækna með tilliti til áunninna réttinda (Stjtið. EB L 385, 31.12.1981, bls. 25).

Læknar

5. **393 L 0016:** Tilskipun ráðsins 93/16/EBE frá 5. apríl 1993 um að greiða fyrir frjálsum flutningum lækna og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum þeirra, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfni (Stjtið. EB L 165, 7.7.1993, bls. 1), eins og henni var breytt með:
- **398 L 0021:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/21/EB frá 8. apríl 1998 um breytingu á tilskipun ráðsins 93/16/EBE um að greiða fyrir frjálsum flutningum lækna og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum þeirra, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi (Stjtið. EB L 119, 22.4.1998, bls. 15),
 - **398 L 0063:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/63/EB frá 3. september 1998 um breytingu á tilskipun ráðsins 93/16/EBE um að greiða fyrir frjálsum flutningum lækna og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum þeirra, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi (Stjtið. EB L 253, 15.9.1998, bls. 24).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

I) Eftirfarandi bætist við 3. gr.:

„m) Á Íslandi:
„próf í læknisfræði frá læknadeild Háskóla Íslands“ og vottorð um starfsþjálfun á sjúkrahúsi sem lögbær yfirvöld gefa út;

n) Í Liechtenstein:
prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein, ásamt vottorði sem lögbær yfirvöld gefa út um að starfsþjálfun hafi verið lokið;

o) Í Noregi:
„bevis for bestått medisinsk embetseksamen“ (prófgráðan cand.med.) sem læknadeild háskóla veitir og vottorð um starfsþjálfun sem lögbær yfirvöld heilbrigðismála gefa út;

p) Í Sviss:
„titulaire du diplôme fédéral de médecin“
„Eidgenössisch diplomierter Arzt“
„titolare di diploma federale di medico“
sem Département fédéral de l'intérieur veitir.“

II) Eftirfarandi bætist við 2. mgr. 5. gr.:

„Á Íslandi:
„sérfræðileyfi“ sem heilbrigðisráðuneytið gefur út;

Í Liechtenstein:
prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein, ásamt vottorði sem lögbær yfirvöld gefa út um að starfsþjálfun hafi verið lokið;

Í Noregi:
„bevis for tillatelse til å benytte spesialisttittelen“ (vottorð um rétt til að kalla sig sérfræðing) sem lögbær yfirvöld gefa út;

Í Sviss:
„spécialiste“
„Facharzt“
„specialista“
sem Département fédéral de l'intérieur veitir.“

III) Eftirfarandi færslum skal bætt við undirliðina í 3. mgr. 5. gr. eins og hér er tilgreint:

svæfingalækningar:

„Ísland: svæfinga- og gjörgæslulæknisfræði
Liechtenstein: Anästhesiologie
Noregur: anesthesiologi
Sviss: anesthésiologie
Anästhesiologie
anestesiologia,“;

almennar skurðlækningar:

„Ísland: skurðlækningar
Liechtenstein: Chirurgie
Noregur: generell kirurgi
Sviss: chirurgie
Chirurgie
chirurgia,“;

taugaskurðlækningar:

„Ísland: taugaskurðlækningar
Liechtenstein: Neurochirurgie
Noregur: nevrokirurgi
Sviss: neurochirurgie
Neurochirurgie
neurochirurgia,“;

fæðingar- og kvenlækningar:

„Ísland: fæðingar- og kvenlækningar
Liechtenstein: Gynäkologie und Geburtshilfe
Noregur: fødselshjelp og kvinnesykdommer
Sviss: gynécologie et obstétrique
Gynäkologie und Geburtshilfe
ginecologia e ostetricia,“;

lyflækningar:

„Ísland: lyflækningar
Liechtenstein: Innere Medizin
Noregur: indremedisin
Sviss: médecine interne
Innere Medizin
medicina interna,“;

augnlækningar:

„Ísland: augnlækningar
Liechtenstein: Augenheilkunde
Noregur: øyesykdommer
Sviss: ophtalmologie
Ophthalmologie
oftalmologia,“;

háls-, nef- og eyrnalækningar:

„Ísland: háls-, nef- og eyrnalækningar
Liechtenstein: Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten
Noregur: øre-nese-halssykdommer
Sviss: oto-rhino-laryngologie
Oto-Rhino-Laryngologie
otorinolaringoiatria,“;

barnalækningar:

„Ísland: barnalækningar
Liechtenstein: Kinderheilkunde
Noregur: barnesykdommer
Sviss: pédiatrie
Kinder- und Jugendmedizin
pediatria,“;

lungnalækningar:

„Ísland: lungnalækningar
Liechtenstein: Lungenkrankheiten
Noregur: lungesykdommer
Sviss: pneumologie
Pneumologie
pneumologia,“;

þvagfæralækningar:

„Ísland: þvagfæralækningar
Liechtenstein: Urologie
Noregur: urologi
Sviss: urologie
Urologie
urologia,“;

bæklunarskurðlækningar:

„Ísland: bæklunarskurðlækningar
Liechtenstein: Orthopädische Chirurgie
Noregur: ortopedisk kirurgi
Sviss: chirurgie orthopédique
Orthopädische Chirurgie
chirurgia ortopedica,“;

líffærameinafræði:

„Ísland: líffærameinafræði
Liechtenstein: Pathologie
Noregur: patologi
Sviss: pathologie
Pathologie
patologia,“;

taugalækningar:

„Ísland: taugalækningar
Liechtenstein: Neurologie
Noregur: nevrologi
Sviss: neurologie
Neurologie
neurologia,“;

geðlækningar:

„Ísland: geðlækningar
Liechtenstein: Psychiatrie und Psychotherapie
Noregur: psykiatri
Sviss: psychiatrie et psychothérapie
Psychiatrie und Psychotherapie
psichiatria e psicoterapia.“

IV) Eftirfarandi færslum skal bætt við undirliðina í 2. mgr. 7. gr. eins og hér er tilgreint:

örveru- og bakteríufræði:

„Ísland: örveru- og bakteríufræði
Noregur: medisinsk mikrobiologi,“;

klínísk líffræði:

„Ísland: klínísk líffræði
Noregur: klínísk kjemi,“;

ónæmisfræði:

„Ísland: ónæmisfræði
Noregur: immunologi og transfusjonsmedisin,“;

lýtalækningar:

„Ísland: lýtalækningar
Noregur: plastikkirurgi
Sviss: chirurgie plastique et reconstructive
Plastische und Wiederherstellungschirurgie
chirurgia plastica e ricostruttiva,“;

brjóstholsskurðlækningar:

„Ísland: brjóstholsskurðlækningar
Noregur: thoraxkirurgi
Sviss: chirurgie cardiaque et vasculaire thoracique
Herz- und thorakale Gefässchirurgie
chirurgia del cuore e dei vasi toracici,“;

barnaskurðlækningar:

„Ísland: barnaskurðlækningar
Noregur: barnekirurgi
Sviss: chirurgie pédiatrique
Kinderchirurgie
chirurgia pediatrica,“;

æðaskurðlækningar:

„Ísland: æðaskurðlækningar
Noregur: karkirurgi,“;

hjartalækningar:

„Ísland: hjartalækningar
Noregur: hjertesykdommer
Sviss: cardiologie
Kardiologie
cardiologia,“;

meltingarfæralækningar:

„Ísland: meltingarfæralækningar
Noregur: fordøyelsesykdommer
Sviss: gastro-entérologie
Gastroenterologie
gastroenterologia,“;

gigtarlækningar:

„Ísland: gigtarlækningar
Liechtenstein: Rheumatologie
Noregur: revmatologi
Sviss: rhumatologie
Rheumatologie
reumatologia,“;

blóðmeinafræði:

„Ísland: blóðmeinafræði
Noregur: blóðsykdommer
Sviss: hématologie
Hämatologie
ematologia,“;

efnaskipta- og innkirtlalækningar:

„Ísland: efnaskipta- og innkirtlalækningar

Noregur: endokrinologi
Sviss: endocrinologie-diabétologie
Endokrinologie-Diabetologie
endocrinologia-diabetologia,“;

orku- og endurhæfingarlækningar:

„Ísland: orku- og endurhæfingarlækningar
Liechtenstein: Physikalische Medizin und Rehabilitation
Noregur: fysikalsk medisín og rehabilitering
Sviss: médecine physique et réadaptation
Physikalische Medizin und Rehabilitation
medicina fisica e riabilitazione,“;

húð- og kynsjúkdómalækningar:

„Ísland: húð- og kynsjúkdómalækningar
Liechtenstein: Dermatologie und Venereologie
Noregur: hudsýkdommer og veneriske sýkdommer
Sviss: dermatologie et vénéréologie
Dermatologie und Venereologie
dermatologia e venereologia,“;

geislalækningar:

„Ísland: geislalækningar
Noregur: radiology,“;

geislagreining:

„Ísland: geislagreining
Liechtenstein: Medizinische Radiologie
Sviss: radiologie médicale/radio-diagnostic
Medizinische Radiologie/Radiodiagnostik
radiologia medica/radiodiagnostica,“;

geislameðferð:

„Noregur: onkologi
Sviss: radiologie médicale/radio-oncologie
Medizinische Radiologie/Radio-Onkologie
radiologia medica/radio-oncologia,“;

hitabeltissjúkdómafræði:

„Sviss: médecine tropicale
Tropenmedizin
medicina tropicale,“;

barna- og unglíngageðlækningar:

„Ísland: barna- og unglíngageðlækningar
Liechtenstein: Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Noregur: barne- og ungdómspsykiatri
Sviss: psychiatrie et psychothérapie d'enfants et d'adolescents
Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
psichiatria e psicoterapia infantile e dell'adolescenza,“;

öldrunarlækningar:

„Ísland: öldrunarlækningar
Liechtenstein: Geriatrie
Noregur: geriatri,“;

nýrnalækningar:

„Ísland: nýrnalækningar
Noregur: nyresýkdommer
Sviss: néphrologie
Nephrologie
nefralugia,“;

smitsjúkdómar:

„Ísland: smitsjúkdómar
Noregur: infeksjonssýkdommer,“;

félagslækningar:

„Ísland: félagslækningar
Liechtenstein: Prävention und Gesundheitswesen
Noregur: samfunnsmedisin
Sviss: prévention et santé publique
Prävention und Gesundheitswesen
prevenzione e salute pubblica,“;

lyfjafræði:

„Ísland: lyfjafræði
Noregur: klinisk farmakologi,“;

atvinnusjúkdómalækningar:

„Ísland: atvinnusjúkdómalækningar
Noregur: yrkesmedisin
Sviss: médecine du travail
Arbeitsmedizin
medicina del lavoro,“;

ofnæmislækningar:

„Ísland: ofnæmislækningar
Sviss: allergologie et immunologie clinique
Allergologie und klinische Immunologie
allergologia e immunologia clinica,“;

meltingarfæraskurðlækningar:

„Noregur: gastroenterologisk kirurgi,“;

tann-, munn- og kjálkaaðgerðir (undirstöðunám í læknisfræði og tannlækningum):

„Liechtenstein: Kieferchirurgie
Noregur: kjevekirurgi og munnhulesykdommer
Sviss: chirurgie maxillo-faciale
Kiefer- und Gesichtschirurgie
chirurgia mascello-facciale,“;

geislalæknisfræði:

„Sviss: radiologie médicale/médecine nucléaire
Medizinische Radiologie/Nuklearmedizin
radiologia medica/medicina nucleare.“

Hjúkrunarfræðingar

6. **377 L 0452:** Tilskipun ráðsins 77/452/EBE frá 27. júní 1977 um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi hjúkrunarfræðinga í almennri hjúkrun, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt (Stjtið. EB L 176, 15.7.1977, bls. 1), eins og henni var breytt með:
- **1 79 H:** Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum – aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjtið. EB L 291, 19.11.1979, bls. 91);
 - **1 85 I:** Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum – aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtið. EB L 302, 15.11.1985, bls. 160);
 - **389 L 0594:** Tilskipun ráðsins 89/594/EBE frá 30. október 1989 (Stjtið. EB L 341, 23.11.1989, bls. 19),
 - **389 L 0595:** Tilskipun ráðsins 89/595/EBE, 30. október 1989 (Stjtið. EB L 341, 23.11.1989, bls. 30),
 - **390 L 0658:** Tilskipun ráðsins 90/658/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtið. EB L 353, 17.12.1990, bls. 73),
 - **395 D 0001:** 95/1/EB, KBE, KSE, aðlögun gerninga er varða aðild nýrra aðildarríkja að Evrópusambandinu (Stjtið. EB L 1, 1.1.1995, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við 2. mgr. 1. gr.:

„Á Íslandi:
„hjúkrunarfræðingur“;

Í Liechtenstein:
„Krankenschwester – Krankenpfleger“;

Í Noregi:

„offentlig godkjent sykepleier“;

Í Sviss:

„infirmière, infirmier“,
„Krankenschwester, Krankenpfleger“,
„infermiera, infermiere“.

b) Eftirfarandi bætist við 3. gr.:

„o) *Á Íslandi:*

„próf í hjúkrunarfræðum eða hjúkrunarpróf“ vottað af lögbærum yfirvöldum;

p) *Í Liechtenstein:*

prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem þessi tilskipun tekur til og tilgreind í þessari grein;

q) *Í Noregi:*

„bevis for bestått sykepleiereksamen“ (prófskírteini í almennri hjúkrun) sem hjúkrunarskóli veitir;

r) *Í Sviss:*

„infirmière diplômée en soins généraux, infirmier diplômé en soins généraux“,
„diplomierte Krankenschwester in allgemeiner Krankenpflege, diplomierter Krankenpfleger in allgemeine Krankenpflege“,
„infermiera diplomata in cure generalis, infermiere diplomato in cure generalis“
sem Conférence des directeurs cantonaux des affaires sanitaires (cds) veitir.“

7. **377 L 0453:** Tilskipun ráðsins 77/453/EBE frá 27. júní 1977 um samræmingu á ákvæðum er varða starfsemi hjúkrunarfræðinga í almennri hjúkrun og sett eru með lögum og stjórnáslufyrirmælum (Stjttíð. EB L 176, 15.7.1977, bls. 8), eins og henni var breytt með:

– **389 L 0595:** Tilskipun ráðsins 89/595/EBE frá 30. október 1989 (Stjttíð. EB L 341, 23.11.1989, bls. 30).

Tannlæknar

8. **378 L 0686:** Tilskipun ráðsins 78/686/EBE frá 25. júlí 1978 um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi tannlækna, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt (Stjttíð. EB L 233, 4.8.1978, bls. 1), eins og henni var breytt með:

– **1 79 H:** Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum – aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjttíð. EB L 291, 19.11.1979, bls. 91),

– **1 85 I:** Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum – aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjttíð. EB L 302, 15.11.1985, bls. 160),

– **389 L 0594:** Tilskipun ráðsins 89/594/EBE frá 30. október 1989 (Stjttíð. EB L 341, 23.11.1989, bls. 19),

– **390 L 0658:** Tilskipun ráðsins 90/658/EBE frá 4. desember 1990 (Stjttíð. EB L 353, 17.12.1990, bls. 73),

– **395 D 0001:** 95/1/EB, KBE, KSE, aðlögunu gervinga er varða aðild nýrra aðildarríkja að Evrópusambandinu (Stjttíð. EB L 1, 1.1.1995, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við 1. gr.:

„*Á Íslandi:*

„tannlæknir“,

Í Liechtenstein:

„Zahnarzt“,

Í Noregi:

„tannlege“,

Í Sviss:

„médecin-dentiste“,

„Zahnarzt“,

„medico-dentista“.

b) Eftirfarandi bætist við 3. gr.:

„m) *Á Íslandi:*

„próf frá tannlæknadeild Háskóla Íslands“;

n) *Í Liechtenstein:*

prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein, ásamt vottorði sem lögbær yfirvöld gefa út um að starfsþjálfun hafi verið lokið;

o) Í Noregi:
„bevis for bestått odontologisk embetseksamen“ (prófgráðan cand. odont.) sem tannlæknadeild háskóla veitir;

p) Í Sviss:
„titulaire du diplôme fédéral de médecin-dentiste“,
„eidgenössisch diplomierter Zahnarzt“,
„titolare di diploma federale di medico-dentista“
sem Département fédéral de l'intérieur veitir.“

c) Eftirfarandi færslum skal bætt við undirliðina í 5. gr. eins og hér er tilgreint:

1. Tannréttingar:

„Í Noregi:
„bevis for gjennomgått spesialistutdanning i kjeveortopedi“ (vottorð um sérnám í tannréttingum) sem tannlæknadeild háskóla veitir;

Í Sviss:
„diplôme fédéral d'orthodontiste“,
„Diplom als Kieferorthopäde“,
„diploma di ortodontista“
sem Département fédéral de l'intérieur veitir.“;

2. Tannskurðlækningar:

„Í Noregi:
„bevis for gjennomgått spesialistutdanning i oralkirurgi“ (vottorð um sérnám í tannskurðlækningum) sem tannlæknadeild háskóla veitir.“

9. **378 L 0687:** Tilskipun ráðsins 78/687/EBE frá 25. júlí 1978 um samræmingu á ákvæðum er varða starfsemi tannlækna og sett eru með lögum og stjórnáslufyrirmælum (Stjttíð. EB L 233, 24.8.1978, bls. 10), eins og henni var breytt með:
– **395 D 0001:** 95/1/EB, KBE, KSE, aðlögun gerninga er varða aðild nýrra aðildarríkja að Evrópusambandinu (Stjttíð. EB L 1, 1.1.1995, bls. 1).

Dýralæknar

10. **378 L 1026:** Tilskipun ráðsins 78/1026/EBE frá 18. desember 1978 um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi í dýralækningum, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt (Stjttíð. EB L 362, 23.12.1978, bls. 1), eins og henni var breytt með:
– **1 79 H:** Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum – aðild Lýðveldisins Grikklands að Evrópubandalögunum (Stjttíð. EB L 291, 19.11.1979, bls. 91),
– **1 85 I:** Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum – aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjttíð. EB L 302, 15.11.1985, bls. 160),
– **389 L 0594:** Tilskipun ráðsins 89/594/EBE frá 30. október 1989 (Stjttíð. EB L 341, 23.11.1989, bls. 19),
– **390 L 0658:** Tilskipun ráðsins 90/658/EBE frá 4. desember 1990 (Stjttíð. EB L 353, 17.12.1990, bls. 73),
– **395 D 0001:** 95/1/EB, KBE, KSE, aðlögun gerninga er varða aðild nýrra aðildarríkja að Evrópusambandinu (Stjttíð. EB L 1, 1.1.1995, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við 3. gr.:

„o) *Á Íslandi:*

prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein, ásamt vottorði sem lögbær yfirvöld gefa út um að starfsþjálfun hafi verið lokið;

p) *Í Liechtenstein:*

prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein, ásamt vottorði sem lögbær yfirvöld gefa út um að starfsþjálfun hafi verið lokið;

q) *Í Noregi:*

„eksamensbevis utstedt av Norges veterinærhøgskole for bestått veterinærmedisinsk embetseksamen“ (prófskírteini með cand.med.vet. gráðu) sem norsk dýralæknaskólinn veitir;

r) *Í Sviss:*

„titulaire du diplôme fédéral de vétérinaire“,
„eidgenössisch diplomierter Tierarzt“,
„titolare di diploma federale di veterinario“
sem Département fédéral de l'intérieur veitir.“

11. **378 L 1027**: Tilskipun ráðsins 78/1027/EBE frá 18. desember 1978 um samræmingu á ákvæðum er varða starfsemi dýralækna og sett eru með lögum eða stjórnisýslufyrirmælum (Stjtið. EB L 362, 23.12.1978, bls. 7), eins og henni var breytt með:
- **389 L 0594**: Tilskipun ráðsins 89/594/EBE frá 30. október 1989 (Stjtið. EB L 341, 23.11.1989, bls. 19).

Ljósmaður

12. **380 L 0154**: Tilskipun ráðsins 80/154/EBE frá 21. janúar 1980 um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi í ljósmóðurfræðum, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt (Stjtið. EB L 33, 11.2.1980, bls. 1), eins og henni var breytt með:
- **380 L 1273**: Tilskipun ráðsins 80/1273/EBE frá 22. desember 1980 (Stjtið. EB L 375, 31.12.1980, bls. 74),
 - **1 85 I**: Lögum um aðildarskilmála og aðlögun að sáttmálunum – aðild Konungsríkisins Spánar og Lýðveldisins Portúgals að Evrópubandalögunum (Stjtið. EB L 302, 15.11.1985, bls. 160),
 - **389 L 0594**: Tilskipun ráðsins 89/594/EBE frá 30. október 1989 (Stjtið. EB L 341, 23.11.1989, bls. 19),
 - **390 L 0658**: Tilskipun ráðsins 90/658/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtið. EB L 353, 17.12.1990, bls. 73),
 - **395 D 0001**: 95/1/EB, KBE, KSE, aðlögun gerninga er varða aðild nýrra aðildarríkja að Evrópusambandinu (Stjtið. EB L 1, 1.1.1995, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við 1. gr.:

„Á Íslandi:
„ljósmóðir“,

Í Liechtenstein:
„Hebamme“,

Í Noregi:
„jordmor“,

Í Sviss:
„sage-femme“,
„Hebamme“,
„levatrice“.

b) Eftirfarandi bætist við 3. gr.:

m) Á Íslandi:

„embættispróf frá Háskóla Íslands eða próf í ljósmóðurfræðum frá Ljósmaðraskóla Íslands“ vottað af lögbærum yfirvöldum;

n) Í Liechtenstein:

prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein;

o) Í Noregi:

„bevis for bestått jordmoreksamen“ (prófskírteini í ljósmóðurfræðum) sem ljósmæðraskóli veitir og vottorð um starfsþjálfun sem lögbær yfirvöld heilbrigðismála gefa út;

p) Í Sviss:

„sage-femme diplômée“,
„diplomierte Hebamme“,
„levatrice diplomata“
prófskírteini sem Conférence des directeurs cantonaux des affaires sanitaires (cds) veitir.“

13. **380 L 0155**: Tilskipun ráðsins 80/155/EBE frá 21. janúar 1980 um samræmingu á ákvæðum er varða það að hefja og stunda starfsemi ljósmæðra og sett eru með lögum eða stjórnisýslufyrirmælum (Stjtið. EB L 33, 11.2.1980, bls. 8), eins og henni var breytt með:
- **389 L 0594**: Tilskipun ráðsins 89/594/EBE frá 30. október 1989 (Stjtið. EB L 341, 23.11.1989, bls. 19).

Lyfjafræðingar

14. **385 L 0432**: Tilskipun ráðsins 85/432/EBE frá 16. september 1985 um samræmingu á ákvæðum er varða ákveðna starfsemi á sviði lyfjafræði lyfsala og sett eru með lögum og stjórnisýslufyrirmælum (Stjtið. EB L 253, 24.9.1985, bls. 34).
15. **385 L 0433**: Tilskipun ráðsins 85/433/EBE frá 16. september 1985 um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi í lyfjafræði lyfsala, að meðtöldum ráðstöfunum er

auðvelda að staðfesturéttar sé neytt að því er varðar ákveðna starfsemi á sviði lyfjafræði lyfsala (Stjtið. EB L 253, 24.9.1985, bls. 37), eins og henni var breytt með:

- **385 L 0584**: Tilskipun ráðsins 85/584/EBE frá 20. desember 1985 (Stjtið. EB L 372, 31.12.1985, bls. 42),
- **390 L 0658**: Tilskipun ráðsins 90/658/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtið. EB L 353, 17.12.1990, bls. 73),
- **395 D 0001**: 95/1/EB, KBE, KSE, aðlögun gerninga er varða aðild nýrra aðildarríkja að Evrópusambandinu (Stjtið. EB L 1, 1.1.1995, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist aftan við 4. gr.:

„m) *Á Íslandi*:

„próf frá Háskóla Íslands í lyfjafræði“;

n) *Í Liechtenstein*:

prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein, ásamt vottorði sem lögbær yfirvöld gefa út um að starfsþjálfun hafi verið lokið;

o) *Í Noregi*:

„bevis for bestått cand.pharm. eksamen“ (prófskírteini með cand.pharm. gráðu) sem háskóladeild veitir;

p) *Í Sviss*:

„titulaire du diplôme fédéral de pharmacien“,

„eidgenössisch diplomierter Apotheker“,

„titolare di diploma federale di farmacista“

sem Département fédéral de l'intérieur veitir.“

D. BYGGINGARLIST

16. **385 L 0384**: Tilskipun ráðsins 85/384/EBE frá 10. júní 1985 um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi í byggingarlist, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt (Stjtið. EB L 223, 21.8.1985, bls. 15), eins og henni var breytt með:

- **385 L 0614**: Tilskipun ráðsins 85/614/EBE frá 20. desember 1985 (Stjtið. EB L 376, 31.12.1985, bls. 1),
- **386 L 0017**: Tilskipun ráðsins 86/17/EBE frá 27. janúar 1986 (Stjtið. EB L 27, 1.2.1986, bls. 71),
- **390 L 0658**: Tilskipun ráðsins 90/658/EBE frá 4. desember 1990 (Stjtið. EB L 353, 17.12.1990, bls. 73),
- **395 D 0001**: 95/1/EB, KBE, KSE, aðlögun gerninga er varða aðild nýrra aðildarríkja að Evrópusambandinu (Stjtið. EB L 1, 1.1.1995, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við 11. gr.:

„l) *Á Íslandi*:

prófskírteini, vottorð og önnur starfsheiti sem veitt eru í öðru ríki sem tilskipun þessi tekur til og tilgreind í þessari grein, ásamt vottorði sem lögbær yfirvöld gefa út um að starfsþjálfun hafi verið lokið;

m) *Í Liechtenstein*:

prófskírteini frá „Fachhochschule“ (Dipl. – Arch. (FH));

n) *Í Noregi*:

– prófskírteini (sivilarkitekt) sem er veitt af norsku tæknistofnuninni í háskólanum í Þrándheimi og byggingarlistarskólunum í Osló og Björgvin;

– vottorð um félagsaðild að „Norske Arkitekters Landsforbund“ (NAL) hafi hlutaðeigandi einstaklingar hlotið þjálfun í ríki sem þessi tilskipun tekur til;

o) *Í Sviss*:

– prófskírteini sem er veitt af „Ecoles polytechniques fédérales, Eidgenössische Technische Hochschulen, Politecnici Federal“ (arch.dipl.EPF, dipl.Arch.ETH, arch.dipl.PF),

– prófskírteini sem er veitt af „Ecole d'architecture de l'Université de Genève“ (architecte diplômé EAUG),

– vottorð frá „Fondation des registres suisses des ingénieurs, des architectes et des techniciens“, „Stiftung der Schweizerischen Register der Ingenieure, der Architekten und der Techniker“, „Fondazione dei Registri svizzeri degli ingegneri, degli architetti e dei tecnici (REG)“: architecte REG A, Architekt REG A, architetto REG A.“

b) Ákvæði 15. gr. gilda ekki.

E. VERSLUN OG MILLILÍÐIR

Verslun með og dreifing á eiturefnum

17. **374 L 0556**: Tilskipun ráðsins 74/556/EBE frá 4. júní 1974 sem hefur að geyma ítarleg ákvæði um bráðabirgðaráðstafanir vegna starfsemi, verslunar með og dreifingar á eiturefnum og vegna starfsemi sem felur í sér notkun slíkra efna í atvinnuskyni, að meðtalinni starfsemi milliliða (Stjtið. EB L 307, 18.12.1974, bls. 1).

18. **374 L 0557**: Tilskipun ráðsins 74/557/EBE frá 4. júní 1974 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga og milliliða til að veita þjónustu á sviði verslunar með og dreifingar á eiturefnum (Stjttíð. EB L 307, 18.11.1974, bls. 5), eins og henni var breytt með:
– **395 D 0001**: 95/1/EB, KBE, KSE, aðlögun gerninga er varða aðild nýrra aðildarríkja að Evrópusambandinu (Stjttíð. EB L 1, 1.1.1995, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Eftirfarandi bætist við viðaukann:

„Í *Liechtenstein*:

1. Bensól og tetraklórcolefni (reglugerð nr. 23 frá 1. júní 1964);
2. Öll eiturefni og efnaafurðir samkvæmt 2. gr. laga um eiturefni (SR 814.80), einkum þau sem eru tilgreind í skrá yfir eiturefni eða efnaafurðir 1, 2, 3 samkvæmt 3. gr. reglugerðar um eiturefni (SR 814.801) (sem er unnt að beita samkvæmt tollasáttmála, opinber auglýsing nr. 47 frá 28. ágúst 1979);

Í *Noregi*:

1. Varnarefni sem falla undir lög um varnarefni frá 5. apríl 1963 og reglugerðir;
2. Efni sem falla undir reglugerð frá 1. júní 1990 um merkingar og viðskipti með efni sem geta verið hættuleg heilsu manna, ásamt viðeigandi reglugerð með skrá yfir efni.

Í *Sviss*:

Allar efnaafurðir og eiturefni samkvæmt 2. gr. laga um eiturefni (RS 814.80), einkum þau sem eru tilgreind í skrá yfir eiturefni og efnaafurðir í flokki 1, 2 og 3, samkvæmt 3. gr. reglugerðar um eiturefni (RS 814.801).“

Sjálfstætt starfandi umboðssölumenn

19. **386 L 0653**: Tilskipun ráðsins 86/653/EBE frá 18. desember 1986 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna er varða sjálfstætt starfandi umboðssölumenn (Stjttíð. EB L 382, 31.12.1986, bls. 17).

K. ANNAD

20. **385 D 0368**: Ákvörðun ráðsins 85/368/EBE frá 16. júlí 1985 um samanburð á kröfum um starfsmenntun og hæfi milli aðildarríkja Evrópubandalagsins (Stjttíð. EB L 199, 31.7.1985, bls. 56).

B-HLUTI – GERÐIR SEM SAMNINGSADILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilar taki mið af efni eftirfarandi gerða:

Almennt

21. **C/81/74/bls.1**: Orðsending frá framkvæmdastjórninni um sannanir, yfirlýsingar og vottorð varðandi óflekkað mannorð, að ekki hafi komið til gjaldþrots, eðli starfsemi og hve lengi hún hefur verið stunduð í landinu sem komið er frá, eins og kveðið er á um í tilskipunum ráðsins sem samþykktar voru fyrir 1. júní 1973 á sviði staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu (Stjttíð. EB nr. C 81, 13.7.1974, bls. 1).
22. **374 Y 0820(01)**: Ályktun ráðsins frá 6. júní 1974 um viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi (Stjttíð. EB nr. C 98, 20.8.1974, bls.1).

Almennt kerfi

23. **389 L 0048**: Greinargerð ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar við samþykkt tilskipunar 89/48/EBE frá 21. desember 1988 um almennt kerfi til viðurkenningar á prófskírteinum sem veitt eru að lokinni sérfræðimenntun og starfsþjálfun á æðra skólastigi sem staðið hefur að minnsta kosti í þrjú ár (Stjttíð. EB L 19, 24.1.1989, bls. 23).

Læknar

24. **375 X 0366**: Tilmæli ráðsins 75/366/EBE frá 16. júní 1975 um ríkisborgara Stórhertogadæmisins Lúxemborgar sem hafa prófskírteini í læknisfræði sem þeim hefur verið veitt í þriðja landi (Stjttíð. EB L 167, 30.6.1975, bls. 20).
25. **375 X 0367**: Tilmæli ráðsins 75/367/EBE frá 16. júní 1975 um klíniska þjálfun lækna (Stjttíð. EB L 167, 30.6.1975, bls. 21).
26. **375 Y 0701(01)**: Greinargerðir ráðsins við samþykkt texta er varða staðfesturétt og rétt lækna til að veita þjónustu innan bandalagsins (Stjttíð. EB nr. C 146, 1.7.75, bls. 1).

27. **386 X 0458**: Tilmæli ráðsins 86/458/EBE frá 15. september 1986 um ríkisborgara Stórhertogadæmisins Lúxemborgar sem hafa prófskírteini í læknisfræði frá þriðja ríki (Stjtíð. EB L 267, 19.9.1986, bls. 30).

28. **389 X 0601**: Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 89/601/EBE frá 8. nóvember 1989 um krabbameinsfræðslu starfsfólks í heilbrigðisþjónustu (Stjtíð. EB L 346, 27.11.1989, bls. 1).

Tannlæknar

29. **378 Y 0824(01)**: Greinargerð ráðsins varðandi tilskipunina um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum er varða starfsemi tannlækna (Stjtíð. EB nr. C 202, 24.8.1978, bls. 1).

Dýralæknar

30. **378 X 1029**: Tilmæli ráðsins 78/1029/EBE frá 18. desember 1978 um ríkisborgara Stórhertogadæmisins Lúxemborgar sem hafa prófskírteini í dýralæknisfræði sem þeim hefur verið veitt í þriðja landi (Stjtíð. EB L 362, 23.12.1978, bls. 12).

31. **378 Y 1223(01)**: Greinargerðir ráðsins varðandi tilskipun um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi í dýralækningum, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt (Stjtíð. EB nr. C 308, 23.12.1978, bls. 1).

Lyfjafræði

32. **385 X 0435**: Tilmæli ráðsins 85/435/EBE frá 16. september 1985 um ríkisborgara Stórhertogadæmisins Lúxemborgar sem hafa prófskírteini í lyfjafræði frá þriðja ríki (Stjtíð. EB L 253, 24.9.1985, bls. 45).

Byggingarlist

33. **385 X 0386**: Tilmæli ráðsins 85/386/EBE frá 10. júní 1985 um þá sem hafa prófskírteini í byggingarlist sem er veitt í þriðja landi (Stjtíð. EB L 223, 21.8.1985, bls. 28).

VIÐAUKIL

Fyrirvarar af hálfu Íslands (IX. kafli – Fjárfestingar og X. kafli – Þjónustuviðskipti)

Ísland mun, frá og með gildistöku samningsins um breytingu á stofnsamningi Fríverslunarsamtaka Evrópu frá 21. júní 2001, veita Sviss samskonar meðferð og það hefur veitt Noregi og Liechtenstein í samræmi við samninginn um Evrópska efnahagssvæðið.

Að því er varðar flutninga í lofti munu erlendar fjárfestingar áfram heyra undir íslenska löggjöf.

Aðildarríkin eru ásátt um að endurskoða fyrirvara um flutninga í lofti innan tveggja ára frá gildistöku samningsins um breytingu á stofnsamningi Fríverslunarsamtaka Evrópu frá 21. júní 2001 með það að leiðarljósi að afnema þær hömlur sem enn eru við lýði á flutningnum í lofti.

VIÐAUKI M

Fyrirvarar af hálfu Liechtenstein (IX. kafli – Fjárfestingar og X. kafli – Þjónustuviðskipti)

„Óbundið“ merkir að Liechtenstein skuldbindur sig ekki að því er varðar tilgreint atriði.

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
I. LÁRÉTTIR FYRIRVARAR		
ÖLL SVIÐ		
<p>Ekki skal litið svo á að skuldbindingar innan tiltekins þjónustusviðs leysi af hólmi skuldbindingar sem gengist er undir að því er varðar annað þjónustusvið, sem slík þjónusta kemur til viðbótar við eða tengist á annan hátt. CPC-númerin, sem tilgreind eru í hornklofum, vísa til Aðalvöruflokkunar Sameinuðu þjóðanna (Statistical Papers Series M nr. 77, Provisional Central Product Classification, Department of International Economics and Social Affairs, Statistical Office of the United Nations, New York, 1991).</p>		
<p>Þrátt fyrir 4. mgr. 23. og 29. gr. er Liechtenstein heimilt að fella inn nýjar takmarkanir á sviðum sem heyra undir „óbundinn“ fyrirvara að því marki að slíkar takmarkanir hafi ekki áhrif á heildarjafnvægi réttinda og skuldbindinga samkvæmt þessum samningi. Liechtenstein ber að tilkynna ráðinu fyrirfram, með skriflegri tilkynningu, ásetning sinn að fella inn slíkar takmarkanir. Við viðtöku slíkrar skriflegrar tilkynningar getur sérhvert aðildarríki annað farið fram á samráð. Liechtenstein og viðkomandi aðildarríki skulu hafa slíkt samráð. Þetta ákvæði skal endurskoðað innan tveggja ára frá gildistöku samningsins um breytingu á stofnsamningi Evrópsku frívörslunarsamtakanna með það að markmiði að afnema það.</p>		
	Óbundið að því er varðar styrki, skattaúvilnanir og skattafslátt.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
	Meðferð, sem veitt er dótturfyrirtækjum fyrirtækja frá þriðju löndum sem stofnsett eru samkvæmt lögum aðildarríkis EES og hafa skráða skrifstofu, yfirstjórn eða aðalstarfsstöð í aðildarríki EES, nær ekki til útibúa eða umboðsskrifstofa sem stofnuð eru í aðildarríki EES af fyrirtæki frá þriðja landi.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
	Veita má dótturfyrirtækjum fyrirtækja frá þriðju löndum, sem aðeins hafa skráða skrifstofu á yfirráðasvæði aðildarríkis EES, óhagstæðari meðferð nema þau sýni fram á að þau hafi virk og varanleg tengsl við hagkerfi í einu aðildarríki EES.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
	Það hvort lögaðili (þar með talin útibú) geti stofnað til viðskiptanærveru er háð því að ekki mæli gegn henni neinar ástæður tengdar innlendu hagkerfi (að jafnvægi sé á milli hlutfalls innlends og erlends fjármagns, hlutfalls erlendra aðila samanborið við íbúafjölda, hlutfalls heildarfjölda starfa innan efnahagslífsins samanborið við fjölda þeirra sem búsettur er þar; að jafnvægi sé í landfræðilegri staðsetningu; að jafnvægi sé í efnahagsþróun innanlands, milli sviða og innan þeirra).	Fjárfestingar
	Að minnsta kosti einn meðlimur stjórnarsýslu lögaðilans, sem hefur heimild til að stjórna og vera í fyrirsvari, skal vera liechtensteinskur ríkisborgari með lögheimili í Liechtenstein, hafa starfsleyfi sem lögmaður, umboðsmaður, fjárvörslumaður eða endurskoðandi, eða hafa viðskiptaprófskírteini sem viðurkennt er af stjórnvöldum. Lögaðilar, sem hafa framkvæmdastjóra með starfsréttindi í samræmi við lög um viðskipti, eru undanþegnir þessum skyldum.	

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
	Í lögum um viðskipti er kveðið á um eftirfarandi: Það hvort einstaklingur getur stofnað til viðskiptanærveru er háð því að hann hafi verið búsettur í tiltekinn tíma í Liechtenstein og hafi fasta búsetu þar. Hann/hún skal hafa prófskírteini innan tiltekins sviðs sem viðurkennt er af stjórnvöldum. Það hvort lögaðili (þar með talin útibú) geti stofnað til viðskiptanærveru er háð eftirfarandi skilyrðum: Að minnsta kosti einn framkvæmdastjóranna skal hafa verið búsettur í tiltekinn tíma í Liechtenstein og hafa fasta búsetu þar. Hann/hún skal hafa prófskírteini innan tiltekins sviðs sem viðurkennt er af stjórnvöldum. Meiri hluti framkvæmdastjóranna (sem hafa heimild til að stjórna og vera í fyrirsvari fyrir lögpersónuna) skal hafa búsetu í Liechtenstein og annað hvort vera liechtensteinskir ríkisborgarar eða hafa búið í tiltekinn tíma í Liechtenstein. Sameignarfélag og sameignarfélag með takmarkaðri ábyrgð skulu uppfylla sömu skilyrði og hlutafélög með takmarkaða ábyrgð (lögpersónur). Auk þess skal meirihluti félaga vera liechtensteinskir ríkisborgarar eða hafa verið búsettir í tiltekinn tíma í Liechtenstein. Liechtensteinskur félagaréttur bannar ekki hlutafélögum að kveða á um að fyrirbyggja eða takmarka framsal skráðra hlutabréfa í stofnsamningum sínum.	
	Öll fasteignakaup eru háð leyfi. Slíkt leyfi er einungis veitt ef gefin er raunveruleg og sönnuð ástæða fyrir tilgangi búsetu eða viðskipta og viðkomandi hefur verið búsettur í landinu í tiltekinn tíma. Aðilar, sem ekki eru búsettir í landinu, eru útilokaðir frá fasteignakaupum.	Fjárfestingar
II. FYRIRVARAR UM TILTEKIN SVIÐ		
1. VIÐSKIPTI OG SÉRHFÆÐ ÞJÓNUSTA		
a) Lögfræðiþjónusta	Óbundið, að undanskilinni ráðgjöf um lög heimalandsins (ekki liechtensteinsk lög) og alþjóðalög.	Þjónustuviðskipti
	Óbundið	Fjárfestingar
b) Bókhaldsþjónusta og endurskoðun		
- Bókhaldsþjónusta og endurskoðun, að undanskilinni endurskoðun banka (Hluti af 8621)	Óbundið. Erlent eiginfé má ekki vera meira en 49%. Erlendir aðilar mega ekki ráða yfir meiru en 49% atkvæða. Að minnsta kosti einn meðlimur stjórnáslunnar, sem hefur heimild til að stjórna og vera í fyrirsvari, skal vera liechtensteinskur ríkisborgari með lögheimili í Liechtenstein, hafa starfsleyfi sem endurskoðandi og vera í fullu starfi hjá viðkomandi lögpersónu. Meirihluti meðlima stjórnáslunnar skulu hafa starfsleyfi sem endurskoðendur.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
- Endurskoðun tengd bönkum	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
c) Skattaráðgjöf (CPC 863)	Óbundið. Erlent eiginfé má ekki vera meira en 49%. Erlendir aðilar mega ekki ráða yfir meiru en 49% atkvæða. Að minnsta kosti einn meðlimur stjórnáslunnar, sem hefur heimild til að stjórna og vera í fyrirsvari, skal vera liechtensteinskur ríkisborgari með lögheimili í Liechtenstein, hafa starfsleyfi sem endurskoðandi eða fjárvörslumaður og vera í fullu starfi hjá viðkomandi lögpersónu.	Fjárfestingar
e) Verkfræðiþjónusta (CPC 8672)	Krafist er liechtensteinskis ríkisfangs til eftirlitsstarfa á vegum hins opinbera (erlendir skoðunarmenn geta þó unnið á ábyrgð viðurkennds liechtensteinskis skoðunarmanns).	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
h) Læknis- og tannlæknaþjónusta (CPC 9312)	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
i) Dýraskurðlækningar (CPC 932)	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
j) Þjónusta ljósmæðra, hjúkrunarfræðinga, sjúkraþjálfara og bráðaliða	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
k) Annað	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
<i>C. Rannsóknir og þróunarstarf</i>	Óbundið, þegar um er að ræða verkefni sem fjármögnuð eru að hluta eða öllu leyti með opinberu fé.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
<i>D. Fasteignaviðskipti</i>	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
<i>E. Leigustarfsemi án stjórnanda</i>		
a) Tengd skipum	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
e) Annað	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
<i>F. Önnur viðskipti og sérhæfð þjónusta</i>		
a) Auglýsingastarfsemi	Óbundið að því er varðar umhverfisauglýsingar, auglýsingar á vörum sem eru háðar innflutningsleyfi og á lyfjavörum, áfengi, tóbaki, eiturefnum, sprengiefnum, vopnum og skotfærum.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
j) Þjónusta tengd orkudreifingu	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
k) Vinnumiðlun og ráðningarþjónusta	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
l) Eftirgrennslan og öryggisþjónusta	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
o) Ræstingar á byggingum	Óbundið að því er varðar aðrar ræstingar (CPC 87409).	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
2. PÓST- OG FJARSKIPTAÞJÓNUSTA		
<i>A. Póstþjónusta</i>	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
<i>B. Boðberaþjónusta</i>	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
<i>C. Fjarskiptaþjónusta</i>	Almennt skilyrði sem gildir um öll svið fjarskipta: innlendir einkaréttur er á netgrunnvirki, þjónustu skal veita um almennt net eða leigulínur; þráðlaus netkerfi eru háð leyfi, verðlagning leigulína er óháð magni sem um þær fer, tenging við almenna netkerfið er möguleg.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
	Óbundið, nema að því er varðar tölvupóst, talpóst, upplýsinga- og gagnageimt um beinlínutengingu, rafræn gagnaskipti (EDI), sérstaklega styrkta/virðisaukandi bréfasímaþjónustu, umkóðun og útskiptingu á samskiptareglum, beinlínutengda upplýsinga- og/eða gagnavinnslu, myndbandstexta, sérstaklega styrkta/virðisaukandi þjónustu byggða á leyfisskyldum, þráðlausum netkerfum, að meðtöldu sérstaklega styrktu/virðisaukandi boðkerfi, að undanskildum talflutningi.	
D. Hjóð- og myndmiðlun	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
3 BYGGINGAR-STARFSEMI OG MANNVIRKJAGERÐ OG VERKFRÆÐI-ÞJÓNUSTA TENGD HENNI	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
4 DREIFINGAR-ÞJÓNUSTA		
-þjónusta tengd vörum sem eru háðar innflutningsleyfi, lyfjavörum, eiturefnum, sprengiefnum, vopnum og skotfærum og verðmætum málum	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
-smásala í gegnum færanlega sölueiningu	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
B. Heildsala	Takmarkanir á sölusvæði	Fjárfestingar
C. Smásala	Takmarkanir á sölusvæði	Fjárfestingar
5. MENNTUN		
-Skyldunám (nám á grunnskóla- og framhaldsskólastigi I)	Óbundið	Þjónustuviðskipti og Fjárfestingar
-Nám á framhaldsskólastigi, sem er ekki skylda (framhaldsskólánám II), æðri menntun, fullorðinsfræðsla, önnur fræðslustarfsemi	Útlendingar mega einungis koma á viðskiptanærveru séu þeir skráðir sem lögpersóna samkvæmt liechtensteinskum lögum.	Fjárfestingar
6. UMHVERFIS-ÞJÓNUSTA ¹		
B. Sorphreinsun (CPC 9402)	Óbundið að því er varðar sorphreinsun.	Fjárfestingar
7. FJÁRMÁLAPJÓNUSTA		
Skuldbindingar tengdar bankamálum, verðbréfum og váttryggingastarfsemi eru í samræmi við „samkomulag um skuldbindingar í fjármálaþjónustu“ (hér á eftir nefnt „samkomulagið“) og eru háðar takmörkunum og skilyrðum í I. hluta (láréttar skuldbindingar) og sem talin eru upp hér á eftir. Litið er svo á að málsgrein B.4 í „samkomulaginu“ feli ekki í sér skyldu til að leyfa aðilum sem veita fjármálaþjónustu, en ekki eru búsettir í landinu, að stofna til viðskipta.		
Váttryggingastarfsemi og tengd þjónusta	Viðskiptanærveru er krafist til að stunda megi váttryggingastarfsemi í Liechtenstein. Þeir sem búsettir eru í landinu mega ekki kaupa þjónustu váttryggingafélaga á yfirráðasvæði annars samningsaðila.	Þjónustuviðskipti
	Leyfi til að stofna váttryggingafélög frá öðrum löndum en Liechtenstein eru aðeins veitt félögum sem eru undir eftirliti svissnesks váttryggingaeftirlits. Til að vera viðurkenndir til þátttöku í grunnsjúkratryggingakerfinu skulu þeir aðilar sem selja sjúkratryggingar vera gagnkvæm félög (Genossenschaft, Verein; Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit eða Hilfskasse) eða stofnanir (Stiftung). Öryggisskylda þeirra sem selja váttryggingar: prófun á fjármagnspörf vegna slysatrygginga. Viðskiptanærvera á ekki við um stofnun umboðsskrifstofa. Innlendir lögaðilar og stofnun útibús eða umboðsskrifstofu af hálfu erlendra lögaðila, þar sem þeir sem stjórna eða eru í fyrirsvari, svo sem stjórn og framkvæmdastjórn, eru aðallega útlendingar eða erlend fyrirtæki, skulu skipa í Liechtenstein liechtensteinskan ríkisborgara með fasta búsetu þar, annaðhvort með málflutningsumboð, sem getur komið fram gagnvart yfirvöldum eða, með umboð til undirritunar (prókúruhafi), til að hafa sjálfstætt fyrirsvar. Áður en viðskiptanærveru er komið á til að selja sérstakar greinar tryggingaþjónustu verður erlendur váttryggjandi að hafa haft leyfi til að stunda sömu greinar tryggingaþjónustu í heimalandi sínu í a.m.k. þrjú ár.	Fjárfestingar
Bankastarfsemi og önnur fjármálaþjónusta (að undanskilinni váttryggingastarfsemi)	² Þátttaka í jöfnun og uppgjöri viðskipta er háð viðskiptanærveru í Liechtenstein. Framlag til húsbygginga er einungis veitt liechtensteinskum ríkisborgurum sem skulu taka lán fyrir húsbyggingunni í innlendum banka. Samkvæmt venju í Liechtenstein skal markaðssetja verðbréfasjóði með milligöngu banka með viðskiptanærveru í Liechtenstein.	Þjónustuviðskipti

¹ Ekki skal litið svo á að þessi skuldbinding taki að neinu leyti til opinberrar þjónustu, hvort sem sveitarstjórnir og ríkisstjórn Liechtenstein á hana, rekur eða býður hana út.

² Undir þetta heyrir ekki aðeins viðskiptin sem um getur í málsgrein B.3 í samkomulaginu heldur öll bankaviðskipti og önnur fjármálaþjónusta (að undanskilinni váttryggingastarfsemi).

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
	Einungis banki með viðskiptanærveru (skráða skrifstofu eða útibú) í Liechtenstein má hafa umsjón með verðbréfaútgáfu í svissneskum frönkum.	
	Liechtensteinska þingið skal samþykkja leyfi sem veitt eru bönkum og fjármálafyrirtækjum, samkvæmt lögum Liechtenstein um banka og fjármálafyrirtæki. Einn af stjórnarmönnum og framkvæmdastjórunum skal eiga lögheimili í Liechtenstein. Þeir skulu hafa fullt umboð til að koma fram fyrir hönd fyrirtækis síns í einu og öllu. Banka og fjármálafyrirtæki skal stofna sem félag með takmarkaða ábyrgð. Fjármálastofnanir, aðrar en bankar og fjármálafyrirtæki samkvæmt lögum Liechtenstein um banka og fjármálafyrirtæki, skulu uppfylla eftirfarandi kröfur til að fá leyfi: Erlent eiginfé má ekki vera meira en 49%; erlendir aðilar mega ekki ráða yfir meiru en 49% atkvæða; að minnsta kosti einn meðlimur stjórnarsýslunnar, sem hefur heimild til að stjórna og vera í fyrirsvari, skal vera liechtensteinskur ríkisborgari með lögheimili í Liechtenstein, hafa starfsleyfi sem endurskoðandi eða fjárvörslumaður og vera í fullu starfi hjá viðkomandi lögpersónu. Viðskiptanærvera erlendra fjármálastofnana er háð leyfiskröfum, sem tengjast nafni fyrirtækisins, skyldum þess gagnvart svissneska seðlabankanum og reglum um fjármálastofnanir í heimalandinu.	Fjárfestingar
8. HEILBRIGÐIS- OG FÉLAGSÞJÓNUSTA	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
9. FERÐAÞJÓNUSTA OG TENGD ÞJÓNUSTA		
A. <i>Hótel og veitingahús (þar með talin matsöluþjónusta) (CPC 641 – 643)</i>	Leyfi er einungis veitt ef þörf er á veitingahúsum (mat á efnahagslegum forsendum byggist á forsendum eins og íbúafjölda, þéttbýlisstigi, gerð hverfa, aðráttarafli fyrir ferðamenn og fjölda veitingahúsa sem fyrir eru). Nauðsynlegt kann að vera að standast próf.	Fjárfestingar
- matsöluþjónusta	Óbundið	Þjónustuviðskipti
10. TÓMSTUNDA-, MENNINGAR- OG ÍÞRÓTTASTARFSEMI (annað en hljóð- og myndmiðlun)		
A. <i>Menningar- og skemmtistarfsemi</i>	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
C. <i>Starfsemi bókasafna, skjalasafna og annarra safna og önnur menningarstarfsemi</i>	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
11. FLUTNINGAR		
D. <i>Geimferðir (CPC 733)</i>	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
G. Flutningur eftir leiðslum	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
12. FRAMLEIÐSLA OG DREIFING ORKU; UPPSETNING BÚNAÐAR INNAN ORKUGEIRANS	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar

VIÐAUKI N

Fyrirvarar af hálfu Noregs (IX. kafli – Fjárfestingar og X. kafli – Þjónustuviðskipti)

„Óbundið“ merkir að Noregur skuldbindur sig ekki að því er varðar tilgreint atriði.

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
I. LÁRÉTTIR FYRIRVARAR		
Ekki skal lítið svo á að skuldbindingar innan tiltekins sviðs leysi af hólmi skuldbindingar, sem gengist er undir að því er varðar annað svið, sem slík starfsemi kemur til viðbótar við eða tengist á annan hátt. CPC-númerin, sem tilgreind eru í hornklofum, vísa til Aðalvöruflokkunar Sameinuðu þjóðanna (Statistical Papers Series M nr. 77, Provisional Central Product Classification, Department of International Economics and Social Affairs, Statistical Office of the United Nations, New York, 1991).		
Öll svið: Félagaréttur	Framkvæmdastjóri og að minnsta kosti helmingur stjórnarmanna nokkurra flokka félaga, þ.e.a.s. hlutafélaga, skulu vera búsettir í Noregi. Þetta gildir ekki um ríkisborgara aðildarríkja EES.	Fjárfestingar
	Til þess að geta talist norskur fyrirtækjahópur skal móðurfyrirtækið vera norskt fyrirtæki. Erlend móðurfyrirtæki með norsk dótturfyrirtæki geta einnig, upp að vissu marki, talist fyrirtækjahópur. Þetta á fremur við þegar um er að ræða móðurfyrirtæki frá aðildarríkjum EES en fyrirtæki utan EES-svæðisins. Fyrirtæki er fremur leyft að veita lán til eða leggja fram tryggingu fyrir móðurfyrirtæki frá aðildarríki EES en fyrir hlutafélag frá öðrum ríkjum.	
Öll svið: Styrkir	Óbundið	Þjónustuviðskipti
	Heimilt er að takmarka rétt til styrkja við lögpersónur með staðfestu í Noregi. Óbundið að því er varðar styrki til rannsókn- og þróunarstarfs.	Fjárfestingar
Öll svið: Meðferð útibúa og umboðsskrifstofa	Meðferð, sem veitt er dótturfyrirtækjum fyrirtækja frá þriðju löndum sem stofnsett eru samkvæmt lögum aðildarríkis EES og hafa skráða skrifstofu, yfirstjórn eða aðalstarfsstöð í aðildarríki EES, nær ekki til útibúa eða umboðsskrifstofa sem stofnuð eru í aðildarríki EES af fyrirtæki frá þriðja landi.	Fjárfestingar
	Veita má dótturfyrirtækjum fyrirtækja frá þriðju löndum, sem stofnuð eru í samræmi við lög aðildarríkis EES og hafa einungis skráða skrifstofu á yfirráðasvæði aðildarríkis EES, óhagstæðari meðferð nema þau sýni fram á að þau hafi virk og varanleg tengsl við hagkerfi í einu aðildarríki EES.	
II. FYRIRVARAR UM TILTEKIN SVIÐ		
1. VIÐSKIPTI OG SÉRHÆFD ÞJÓNUSTA		
A. Sérfræðiþjónusta		
a) Lögfræðiþjónusta	Lögmaður ber persónulega ábyrgð á eigin starfsemi. Einungis er mögulegt að eiga hagsmuna að gæta (eigin hlutabréf og/eða vera stjórnarmaður fyrirtækis) í norsku lögmannafyrirtæki með virkri þátttöku í fyrirtækinu.	Fjárfestingar
	Erlendir lögmennt mega veita ráðgjöf um erlend lög og alþjóðalög eftir beitingu þeirra. Nokkrar takmarkanir eru á samstarfi við norska lögmennt í kjölfar löggjafar um skipulag norskra lögmannafyrirtækja.	
b) Bókhaldsþjónusta og endurskoðun		
-Endurskoðun	Endurskoðendur, sem sinna lögskipaðri endurskoðun, skulu hafa fasta starfsstöð í Noregi og vera búsettir innan Evrópska efnahagssvæðisins. Endurskoðendafyrirtæki skulu hafa fasta starfsstöð í Noregi.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
-Bókhaldsþjónusta	Bókhald skal fara fram í Noregi. Konungur getur ákvarðað að bókhald skuli fara fram erlendis. ¹	Þjónustuviðskipti

¹ Þessi krafa gildir áfram uns breytingar á norsku bókhaldslögnum ganga í gildi.

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
I. LÁRÉTTIR FYRIRVARAR		
	Viðurkenndir bókarar skulu hafa fasta starfsstöð í Noregi, vera búsettir á Evrópska efnahagssvæðinu og hafa að minnsta kosti 2 ára starfsreynslu í Noregi á næstliðnum 5 árum. Framkvæmdastjóri bókhaldsfyrirtækis skal vera viðurkenndur bókari.	
h) Læknis- og tannlæknþjónusta (CPC 9312)	Óbundið	Þjónustuviðskipti
	Skal tala norsku og hafa staðist tiltekin innlend próf á ýmsum sviðum. Heimilt er að viðurkenna erlend próf sem eru jafngild.	Fjárfestingar
i) Dýralækningar	Óbundið	Fjárfestingar
j) Þjónusta ljósmæðra, hjúkrunarfræðinga, sjúkraþjálfara og bráðaliða (CPC 93191)	Óbundið	Fjárfestingar
C. Rannsóknir og þróunarstarf		
a) Rannsóknir og þróunarstarf á sviði náttúruvísinda	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
c) Þverfaglegar rannsóknir og þróunarstarf	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
D. Fasteignaviðskipti		
a) með eigin fasteignir eða fasteignaleiga	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
E. Leiga á tækjum og vélum án stjórnanda		
b) tengd loftförum	Til að vera skráð í loftfaraskrá Noregs skal loftfarið annaðhvort vera í eigu norskra einstaklinga eða norskra lögpersóna.	Fjárfestingar
c) tengd bílaleigu (CPC 83101)	Óbundið	Þjónustuviðskipti
F. Önnur viðskipti og sérhæfð þjónusta		
h) Þjónusta tengd námuvinnslu	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
j) Þjónusta tengd orkudreifingu	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
l) Eftirgrennslan og öryggisþjónusta		
-öryggisgæsla og vöktun	Framkvæmdastjórinn skal vera ríkisborgari EES-ríkis. Stjórnarmenn í hlutafélögum og meðeigendur í öðrum félagagerðum skulu vera ríkisborgarar EES-ríkja.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
s) Ráðstefnuþjónusta	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
2. FJARSKIPTA-ÞJÓNUSTA		
A. Póstþjónusta	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
D. Hljóð- og myndmiðlun	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
4. DREIFINGAR-ÞJÓNUSTA		
A. Þjónusta umboðsaðila	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
B. Heildsala (innflutningur og sala á áfengi, vopnum, lyfjavörum, fiski og korni)	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
I. LÁRÉTTIR FYRIRVARAR		
C. Smásala (innflutningur og sala á lyfjavörum, áfengi og vopnum)	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
5. MENNTUN -Menntun sem leiðir til prófa og/eða prófgráða sem eru viðurkenndar af ríkinu	Menntun á grunnskóla- og framhaldsskólastigi heyrir til opinberrar þjónustu. Heimila má stofnunum og öðrum lögaðilum að bjóða til viðbótar hliðstæða menntun eða sérmenntun, hvort sem er á viðskiptalegum grunni eða ekki. Fjárhagsaðstoð við menntastofnanir eða nemendur er aðeins veitt vegna náms við viðurkenndar stofnanir.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
A. Menntun á efra og neðra stigi grunnskóla		
B. Menntun á framhaldsskólastigi		
C. Æðri menntun		
D. Fullorðinsfræðsla		
6. UMHVERFIS-ÞJÓNUSTA ¹		
A. Rekstur skólpeitna (CPC 9401)	Óbundið	Þjónustuviðskipti
B. Sorphreinsun (CPC 9402)	Einkaleyfi er á sumum flokkum sorps.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
C. Hreinsunardeildir og skyld starfsemi (CPC 9403)	Óbundið	Þjónustuviðskipti
D. Annað		
-Hávaðavarnir (CPC 9405), náttúruvernd og landslagsvernd (CPC 9406), önnur umhverfisvernd (CPC 9409)	Óbundið	Þjónustuviðskipti
-Hreinsun útblásturslofts (CPC 9404)	Ríkið hefur einkarétt á eftirliti með útblæstri frá bílum og vörubíðum. Slíka þjónustu má ekki veita í hagnaðarskyni.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
7. FJÁRMÁLAPJÓNUSTA		
Noregur skuldbindur sig í tengslum við fjármálaþjónustu í samræmi við „samkomulag um skuldbindingar í fjármálaþjónustu“ (hér á eftir nefnt „samkomulagið“) og háð takmörkunum og skilyrðum í I. hluta (láréttar skuldbindingar) og sem talin eru upp hér á eftir.		
I. Litið er svo á að málsgrein B.4 í samkomulaginu feli ekki í sér skyldu til að leyfa aðilum sem veita fjármálaþjónustu, en ekki eru búsettir í landinu, að stofna til viðskipta.		
II. Eftirfarandi höft og takmarkanir gilda:		
Vátryggingastarfsemi og tengd þjónusta	Auk þjónustunnar, sem talin er upp í a-lið málsgreinar B.3 í samkomulaginu, er erlendum vátryggingafélögum heimilt að selja vátryggingar í tengslum við rannsóknarstarfsemi á hafi úti eða vátryggingasamninga fyrir innlend fyrirtæki með starfsemi sem nemur a.m.k. 10 mannaárum eða árlegri sölu upp á a.m.k. 50 milljónir norskra króna.	Þjónustuviðskipti
	Erlend vátryggingafélög skulu bjóða þá þjónustu sem talin er upp í a-lið málsgreinar B.3 í samkomulaginu með milligöngu tryggingamiðlara sem viðurkenndur er í Noregi.	
	Enginn einn fjárfestir eða samræmdur hópur fjárfesta má kaupa eða eiga meira en 10 prósent hlutfjár í norsku vátryggingafélagi. Fjármála- og tollaráðuneytið getur, í sérstökum tilvikum, veitt undanþágur frá þessum takmörkunum á eignarhaldi eins fjárfestis.	Fjárfestingar

¹ Ekki skal litið svo á að þessi skuldbinding taki að neinu leyti til opinberrar þjónustu, hvort sem hún er í eigu sveitarfélaga, kantóna eða sambandsstjórna, er rekin af þeim eða boðin út.

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
I. LÁRÉTTIR FYRIRVARAR		
	Prátt fyrir framangreint geta erlend váttryggingafélög stofnað útibú í Noregi og átt þau að hluta eða öllu leyti. Aðrir eigendur útibúa, sem þau eiga að hluta, skulu vera erlend váttryggingafélög eða norskar fjármálastofnanir.	
	Skylt er að líftryggingar, skaðatryggingar og lánsáhættutryggingar hjá dótturfyrirtækjum eða útibúum fjármálastofnana, sem ekki eru skráðar innan Evrópska efnahagssvæðisins, séu aðskildar að því er varðar innlenda meðferð.	
	Váttryggingafélög, skráð í Noregi, skal stofna sem hlutafélög eða gagnkvæm váttryggingafélög. Tryggingamiðlanir, skráðar í Noregi, skal stofna sem hlutafélög.	
	Í norskum váttryggingafélögum, þ.m.t. dótturfyrirtækjum erlendra váttryggingafélaga, skal framkvæmdastjóri, a.m.k. helmingur stjórnarmanna og helmingur stjórnarmanna í yfirstjórn fyrirtækisins hafa fasta búsetu í Noregi. Þessi krafa gildir ekki um ríkisborgara ríkis innan Evrópska efnahagssvæðisins sem hafa búsetu í slíku ríki. Viðskipta- og iðnaðarráðherra getur veitt undanþágu frá þessum reglum.	
	Erlendar fjármálastofnanir, aðrar en váttryggingafélög, mega ekki eiga hlutafé í norsku váttryggingafélagi sem er dótturfélag að hluta til í eigu erlends váttryggingafélags.	
	Vinnuveitendum er skylt að hafa tryggingu vegna vinnuslysa. Meginreglan er sú að váttryggingafélög skulu hafa leyfi norskra yfirvalda. Það er þó ekki nauðsynlegt ef aðalskrifstofa fyrirtækisins er stofnuð í aðildarríki EES með leyfi yfirvalda þess ríkis. Réttindi starfsmanna frá aðildarríki EES lúta sérstökum reglum.	
	Lyfjaframleiðendur og, í vissum tilvikum, lyfjainnflytjendur skulu hafa sérstaka skaðabótaábyrgðartryggingu. Meginreglan er sú að váttryggingafélag skal hafa leyfi norskra yfirvalda það er þó ekki nauðsynlegt ef aðalskrifstofa fyrirtækisins er stofnuð í aðildarríki EES með leyfi yfirvalda þess ríkis. Innflutningur frá aðildarríkjum EES lýtur sérstökum reglum varðandi skaðabótaábyrgð.	
Bankastarfsemi og önnur fjármálaþjónusta (að undanskilinni váttryggingastarfsemi)	Enginn einn fjárfestir eða samræmdur hópur fjárfesta má kaupa eða eiga meira en 10 af hundraði hlutafjár viðskiptabanka eða fjármálafyrirtækja né heldur meira en 10 af hundraði hlutafjárskírteina sparisjóða. Fjármála- og tollaráðuneytið getur, í sérstökum tilvikum, veitt undanþágur frá takmörkunum á eignarhaldi eins fjárfestis í slíkum stofnunum.	Fjárfestingar
	Prátt fyrir framangreint geta erlendir bankar og fjármálafyrirtæki stofnað útibú í Noregi og átt þau að hluta eða öllu leyti. Aðrir eigendur slíkra útibúa, sem þau eiga að hluta, skulu vera bankar annars vegar eða fjármálastofnanir hins vegar.	
	Verðbréfaskráning, eins og segir í lögum um norsku verðbréfavörslumiðstöðina sem stjórnar skráningarkerfi fyrir pappírslaus verðbréf, er háð lögbundnum einkarétti. ¹	
	Viðskiptabankar, verðbréfafyrirtæki og rekstrarfélög verðbréfasjóða, sem skráð eru í Noregi, skal stofnað sem hlutafélög.	
	Útibú banka, verðbréfafyrirtækja og rekstrarfélaga verðbréfasjóða í Noregi, sem skráð eru utan Evrópska efnahagssvæðisins, geta ekki verið reikningsstofnanir í norsku verðbréfavörslumiðstöðinni.	
	Í norskum viðskiptabönkum, fjármálafyrirtækjum, fjárfestingafyrirtækjum og rekstrarfélögum verðbréfasjóða, þ.m.t. dótturfyrirtækjum slíkra erlendra stofnana, skal framkvæmdastjóri, a.m.k. helmingur stjórnarmanna og helmingur stjórnarmanna í yfirstjórn fyrirtækisins hafa fasta búsetu í Noregi. Þessi krafa gildir ekki um ríkisborgara ríkis innan Evrópska efnahagssvæðisins sem hafa búsetu í slíku ríki. Viðskipta- og iðnaðarráðherra getur veitt undanþágu frá þessum reglum.	

¹ Lög in um norsku verðbréfavörslumiðstöðina eru í endurskoðun. Fyrirhugað er að afnema lögbundinn einkarétt.

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
I. LÁRÉTTIR FYRIRVARAR		
	Í sparisjóðum og fjármálafyrirtækjum, sem ekki eru stofnuð sem hlutafélög, skulu ákvörðunaraðilar vera ríkisborgarar ríkja innan Evrópska efnahagssvæðisins og hafa fasta búsetu í ríkjum innan þess. Fjármála- og tollaráðuneytið getur veitt undanþágu frá þessum reglum.	
8. HEILBRIGÐIS- OG FÉLAGSPJÓNUSTA	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
10. TÓMSTUNDA-, MENNINGAR- OG ÍPRÓTTASTARFSEMI (annað en hljóð- og myndmiðlun)		
A. Menningar- og skemmtistarfsemi	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
C. Starfsemi bókasafna, skjalasafna og annarra safna og önnur menningarstarfsemi	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
D. Íþróttir og önnur tómstundastarfsemi	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
11. FLUTNINGAR		
A. Sjóflutningar		
-Millilandaflutningar (á farmi og farþegum) CPC 7211 og 7212 að undanskildum gestaflutningum ¹)	Skip skráð í almennu norsku skipaskrána (NOR). Skip skulu vera í eigu norskra ríkisborgara eða norsks fyrirtækis þar sem norskir ríkisborgarar eiga að minnsta kosti 60% hlutfjár. Veita má undanþágur frá 60% reglunni.	Fjárfestingar
	Ef skipseigendafélag er félag með takmarkaða ábyrgð skulu höfuðstöðvar þess vera í Noregi. Meirihluti stjórnarmanna, þar með talinn stjórnarformaður, skulu vera norskir ríkisborgarar með búsetu í Noregi og hafa verið búsettir þar næstliðin tvö ár. Stoðkerfi fyrir hluta af flotanum sem skráður er í almennu norsku skipaskrána.	
	Skip skráð í alþjóðlegu norsku skipaskrána (NIS): Skip, sem erlendir aðilar eiga meira en 40% í, skal rekið af norsku skipseigendafélagi með höfuðstöðvar í Noregi eða af norsku rekstrarfélagi. Ef erlent fyrirtæki skráir skipið beint í alþjóðlegu norsku skipaskrána, er krafist norsks fulltrúa.	
-Gestaflutningar	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
B. Flutningar á vatnaleiðum	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
C. Geimferðir (CPC 733)	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
D. Flutningur eftir leiðslum	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
E. Stoðþjónusta við allar greinar flutninga	Óbundið, að undanskilinni stoðþjónustu við sjóflutninga (vöruafgreiðsla í sjóflutningum ² , vörugeymsla (CPC 742); tollafgreiðsla ¹ ; gámaþjónusta ² , þjónusta umboðsskrifstofa á sviði siglinga ³ ; þjónusta flutningamiðlana ⁴ og önnur stoðþjónusta við flutninga ⁵).	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
III. AÐRAR UN DANTEKNINGAR		

¹ „Gestaflutningar“ er skilgreint sem sjóflutningar á vörum og farþegum milli hafna í Noregi að meðtöldum stöðum á landgrunni þar sem jarðolífuleit eða -vinnsla fer fram.

² „Vöruafgreiðsla í sjóflutningum“ merkir starfsemi lestunar- og losunarfyrirtækja, þar með talið birgðastöðva, en tekur ekki til beinnar starfsemi hafnarverkamanna ef slíkt vinnuafli er ekki á vegum lestunar- og losunarfyrirtækjanna eða birgðastöðvanna. Starfsemin sem heyrir undir þetta nær yfir skipulagningu á og eftirlit með:

- lestun/losun farms í/úr skipi;
- festingu/losun farms;
- viðtöku/afhendingu og vörslu farms fyrir flutning eða eftir losun.

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
I. LÁRÉTTIR FYRIRVARAR		
Fiskveiðar	Sérleyfi til kaupa á fiskiskipi eða hlutafé í fyrirtæki sem á slík skip má einungis veita norskum ríkisborgara eða aðila sem skilgreina má sem norskan ríkisborgara. Litið er svo á að fyrirtæki hafi jafnan rétt á við norskan ríkisborgara ef aðalskrifstofa þess er í Noregi og meirihluti stjórnarmanna, þar með talinn stjórnarformaður, eru norskir ríkisborgarar og hafa verið búsettir í landinu næstliðin tvö ár. Norskir ríkisborgarar skulu einnig eiga að minnsta kosti 60% hlutafjár og ráða yfir að minnsta kosti 60% atkvæða.	Fjárfestingar
	Eignarhald í fiskiskipaflotanum skal takmarkast við atvinnusjómenn. Til að öðlast rétt til að eiga fiskiskip skal viðkomandi hafa stundað fiskveiðar að atvinnu á norskum fiskibáti í að minnsta kosti þrjú af næstliðnum fimm árum.	
	Öðrum en norskum ríkisborgurum eða fyrirtækjum, eins og tilgreint er hér að framan, er bannað að vinna, pakka eða flytja fisk, krabbadýr og lindýr, hluta af þeim eða afurðir þeirra innan fiskveiðilögsögu norska efnahagssvæðisins. Það gildir bæði um afla norskra og erlendra skipa. Undanþágur eru veittar við sérstakar aðstæður.	
Fasteignaviðskipti	Kaup eða leiga erlendra aðila á aukahúsnæði er háð sérleyfi.	Fjárfestingar
Happdrætti	Sérstakar reglur gilda í Noregi um rétt einstaklinga frá aðildarríkjum EES til að láta í té þjónustu tengda happdrættum.	Þjónustuviðskipti
Innheimta	Einstaklingum og fyrirtækjum sem hafa atvinnu af innheimtu í Noregi ber skylda til að hafa fasta starfsstöð í Noregi og skulu hafa sérstakt leyfi norsku ríkisstjórnarinnar.	Þjónustuviðskipti

¹ „Tollafgreiðsla“ (einnig kallað „þjónusta tollmiðlara“) merkir starfsemi sem felst í að sinna fyrir hönd annars aðila formsatriðum varðandi innflutning, útflutning eða gegnumflutning farms, hvort sem þessi þjónusta er aðalstarfsemi þjónustuveitanda eða eðlileg viðbót við aðalstarfsemi hans.

² „Gámaþjónusta (Container station and depot services)“ merkir starfsemi sem felst í geymslu á gánum, á hafnarsvæði eða inni í landi, með hleðslu/tæmingu, viðgerðir og frágang til sendingar í huga.

³ „Þjónusta umboðsskrifstofa á sviði siglinga“ merkir starfsemi sem felst í að koma fram, á tilteknu landsvæði, sem fulltrúi viðskiptahagsmuna eins eða fleiri skipafélaga eða skipaútgærða í eftirfarandi tilgangi:

- að markaðssetja og selja sjóflutninga og tengda þjónustu, frá verðtilboði til gerðar vörureikninga, og útgáfu farmskrifteina fyrir hönd fyrirtækjanna; kaup og endursala á nauðsynlegri, tengdri þjónustu, skjalagerð og veiting viðskiptaupplýsinga;
- að koma fram fyrir hönd fyrirtækja við að skipuleggja viðkomu skips eða yfirtöku farms þegar nauðsyn krefur.

⁴ „Þjónusta flutningamiðlana“ merkir starfsemi sem felst í skipulagningu á og eftirliti með flutningi fyrir hönd farmsendenda, með kaupum á flutningum og tengdri þjónustu, skjalagerð og veitingu viðskiptaupplýsinga.

⁵ „Önnur stoðþjónusta við flutninga“ merkir þjónustu flutningamiðlara, endurskoðun reikninga og upplýsingaþjónustu um farmgjöld; þjónustu við flutningsskjalagerð; þjónustu við þökkun og að taka upp; skoðun á farni, vigtun og sýnatöku og móttöku og viðurkenningu farms (þar á meðal að sækja og senda á hverjum stað).

VIÐAUKI O

Fyrirvarar af hálfu Sviss (IX. kafli – Fjárfestingar og X. kafli – Þjónustuviðskipti)

„Óbundið“ merkir að Sviss skuldbindur sig ekki að því er varðar tilgreint atriði.

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
I. LÁRÉTTIR FYRIRVARAR		
Ekki skal litið svo á að skuldbindingar innan tiltekins sviðs leysi af hólmi skuldbindingar, sem gengist er undir að því er varðar annað svið, sem slík starfsemi kemur til viðbótar við eða tengist á annan hátt. CPC-númerin, sem tilgreind eru í hornklofum, vísa til Aðalvöruflokkunar Sameinuðu þjóðanna (Statistical Papers Series M nr. 77, Provisional Central Product Classification, Department of International Economics and Social Affairs, Statistical Office of the United Nations, New York, 1991).		
Óbundið þegar um er að ræða einkavæðingu að því er varðar 24. og 30. gr. sammingsins.		
Óbundið þegar um er að ræða ráðstafanir sem gerðar eru af yfirvöldum kantóna og sveitarfélaga, þ.m.t. óopinberum stofnunum sem fara með umboð slíkra yfirvalda.		
Öll svið	Meirihluti stjórnarmanna „hlutafélags“ (société anonyme/Aktiengesellschaft eða société en commandite par actions/Kommanditaktiengesellschaft) skal vera svissneskir ríkisborgarar búsettir í Sviss (að undanskildum eignarhaldsfélögum). Að minnsta kosti einn framkvæmdastjóri „hlutafélags með takmarkaða ábyrgð“ (société à responsabilité limitée/Gesellschaft mit beschränkter Haftung) skal vera búsettur í Sviss. Meirihluti framkvæmdastjóra „samvinnufélags“ (société coopérative/Genossenschaft) skulu vera svissneskir ríkisborgarar búsettir í Sviss. Hlutafélögum er ekki bannað að taka fram í stofnsamningum sínum að synja megi hluthöfum um skráningu í hluthafaskrá, m.a. ef alríkislög kveða á um tiltekna samsetningu hluthafa. Til að stofna megi útibú er krafist fulltrúa (einstaklings), með búsetu í Sviss, sem hefur fullt umboð til að koma fram fyrir hönd fyrirtækisins. Það hvort einstaklingar eða fyrirtæki geti stofnað til viðskiptanærveru án þess að vera lögpersóna samkvæmt svissneskum lögum (þ.e. í annarri mynd en sem „hlutafélag“, „hlutafélag með takmarkaða ábyrgð“ eða „samvinnufélag“) er háð því að viðskiptafélagi eða -félagar hafi varanlegt dvalarleyfi samkvæmt lögum kantónunnar.	Fjárfestingar
	Fasteignakaup erlendra aðila, sem ekki eru með varanlega staðfestu í Sviss og fyrirtækja með höfuðstöðvar erlendis og/eða undir erlendri stjórn, er háð leyfi. Að því er varðar húsnæði til persónulegra nota (að undanskildum kaupum á leyfisbústöðum), til atvinnunota og viðskiptastarfsemi, er leyfi veitt gegn sönnun þar að lútandi. Hreinar fjárfestingar, fasteignaviðskipti, kaup á orlofsíbúðum og annarri aðstöðu en hótélum í atvinnuskyni (s.s. fjölbýlishúsum, búðum, þröttasvæðum) og kaup á fasteignum til landbúnaðar er bönnuð.	Fjárfestingar
	Óbundið að því er varðar styrki, skattaávilnanir og skattaflátt.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
II. FYRIRVARAR UM TILTEKIN SVIÐ		
1. VIÐSKIPTI OG SÉRHÆFD ÞJÓNUSTA		
a) Lögfræðiþjónusta, að undanskilinni ráðgjöf um lög heimalandsins og alþjóðalög	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
b) Bókhaldsþjónusta og endurskoðun		
-Endurskoðun, að undanskilinni endurskoðun banka (hluti af CPC 86211)	Að minnsta kosti einn einstaklingur sem sinnir endurskoðun fyrir hlutafélag (société anonyme/Aktiengesellschaft) eða société en commandite par actions/ Kommanditaktiengesellschaft skal hafa viðskiptanærveru í Sviss.	Þjónustuviðskipti
-Endurskoðun tengd bönkum	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
e) Verkfræðipjónusta (CPC 8672)	Krafist er svissnesks ríkisfangs til eftirlitsstarfa á vegum hins opinbera (erlendir skoðunarmenn geta þó unnið á ábyrgð viðurkennds svissnesks skoðunarmanns).	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
h) Læknis- og tannlæknaþjónusta (CPC 9312)	Óbundið	Fjárfestingar
i) Dýraskurðlækningar (CPC 932)	Óbundið	Fjárfestingar
j) Þjónusta ljósmæðra, hjúkrunarfræðinga, sjúkraþjálfara og bráðaliða	Óbundið. Engir fyrirvarar í 5 ár eftir gildistöku samningsins um breytingu á stofnsamningi Evrópsku fríverslunarsamtakanna frá 21. júní 2001.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
D. Fasteignaviðskipti	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
E. Leiga á tækjum og vélum án stjórnanda		
a) Tengd skipum		
-Til sjóflutninga (hluti af CPC 83103)	Óbundið	Þjónustuviðskipti
	Til að skip megi sigla undir svissneskum fána skulu svissneskir ríkisborgarar eiga allt skipið (100%) og stjórna því að öllu leyti og verða 3/4 hlutar þeirra að hafa búsetu í Sviss.	Fjárfestingar
	Í stjórnnum og framkvæmdastjórnnum fyrirtækja, sem eiga skip sem sigla undir svissneskum fána, skulu eingöngu sitja svissneskir ríkisborgarar og skal meirihluti þeirra vera búsettur í Sviss.	Fjárfestingar
-Til flutninga á vatnaleiðum á Rín (hluti af CPC 83103)	Óbundið	Þjónustuviðskipti
	Til að skip megi sigla undir svissneskum fána skal skipið vera í eigu fyrirtækis sem einstaklingar, búsettir í Sviss eða í ríki í samræmi við Mannheim-samninginn og bókanir við hann, eiga veruleg ítök í (ráða yfir 66 af hundraði hlutafjár og atkvæðisréttar)	Fjárfestingar
	Siglingaréttindi, þar á meðal til gestaflutninga, takmarkast á grundvelli Mannheim-samningsins og bókana við hann; eigendur skipa skulu reka viðeigandi umsýsluskristofu í Sviss.	Fjárfestingar
F. Önnur viðskipti og sérhæfð þjónusta		
j) Þjónusta tengd orkudreifingu	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
k) Vinnumiðlun og ráðningarþjónusta	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
l) Eftirgrennslan og öryggisþjónusta	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
2. PÓST- OG FJARSKIPTA-ÞJÓNUSTA		
A. Póstþjónusta	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
B. Boðberaþjónusta	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
D. Hjóð- og myndmiðlun	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
3. BYGGINGAR-STARFSEMI OG MANNVIRKJAGERÐ OG VERKFRÆÐI-ÞJÓNUSTA HENNI TENGD		

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
C. Uppsetning og samsetning (CPC 514 + 516)	Óbundið þegar um er að ræða uppsetningar á sviði orku, upphitunar, vatns, fjarskipta og lyfta.	Fjárfestingar
4. DREIFINGAR-ÞJÓNUSTA		
-Þjónusta umboðsaðila og smásala á vörum sem eru háðar innflutningsleyfi, lyfjavörum, eiturefnum, sprengiefnum, vopnum og skotfærum og verðmætum málum	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
-smásala í gegnum færanlega sölueiningu	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
5. MENNTUN		
-Skuldunám (nám á grunnskóla- og framhaldsskólastigi I)	Óbundið	Þjónustuviðskipti
6. UMHVERFIS-ÞJÓNUSTA ¹		
B. Sorphreinsun (CPC 9402)	Óbundið að því er varðar sorphreinsun.	Fjárfestingar
7. FJÁRMÁLAPJÓNUSTA		
<p>Skuldbindingar tengdar bankamálum, verðbréfum og váttryggingastarfsemi eru í samræmi við „samkomulag Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um skuldbindingar í fjármálaþjónustu“ (hér á eftir nefnt „samkomulagið“) og eru háðar takmörkunum og skilyrðum í I. hluta (láréttar skuldbindingar) og sem talin eru upp hér á eftir. Litið er svo á að málsgrein B.4 í „samkomulaginu“ feli ekki í sér skyldu til að leyfa aðilum sem veita fjármálaþjónustu, en ekki eru búsettir í landinu, að stofna til viðskipta.</p>		
Váttryggingastarfsemi og tengd þjónusta	Viðskipti sem tilgreind eru í málsgrein B.3 í samkomulaginu: í Sviss skal vera um viðskiptanærveru að ræða til að heimilt sé að selja ábyrgðartryggingu loftfara.	Þjónustuviðskipti
	Fasteignakaup erlendra aðila takmarkast eins og fram kemur í I. hluta. Þó fá erlend váttryggingafélög eða váttryggingafélög undir stjórn erlendra aðila leyfi til að fjárfesta í fasteignum svo framarlega sem heildarverðmæti eignar kaupanda er ekki hærri en tryggingasjóðurinn, sem krafist er vegna starfsemi fyrirtækisins í Sviss, og til að kaupa eignir sem tryggingu fyrir veðlánnum ef kæmi til gjaldþrots eða félagsslita.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
	Viðskipti sem tilgreind eru í málsgrein B.4 í „samkomulaginu“: í Sviss skal vera um viðskiptanærveru að ræða til að heimilt sé að selja ábyrgðartryggingu loftfara.	Þjónustuviðskipti
	Umboðsskrifstofur geta ekki stýrt viðskiptum eða gegnt hlutverki umboðsaðila. Váttryggingafélög, skráð í Sviss, skulu vera hlutafélög (Aktiengesellschaft, société anonyme) eða gagnkvæmt félag (Genossenschaft, société cooperative). Þegar um er að ræða útibú erlendra váttryggingafélaga skal váttryggingafélagið í landinu, þar sem aðalskrifstofurnar eru, vera sambærilegt við svissneskt hlutafélag eða svissneskt, gagnkvæmt félag. Til að taka þátt í grunnsjúkratryggingakerfinu skulu þeir aðilar sem bjóða sjúkratryggingar vera einn af eftirtöldum lögaðilum: samband (Verein, association), gagnkvæmt félag, stofnun (Stiftung, fondation) eða hlutafélag. Til að taka þátt í lögboðna lífeyrissjóðskerfinu (Berufsvorsorge / prévoyance professionnelle) skulu lífeyrissjóðir vera stofnaðir sem gagnkvæmt félag eða stofnun.	Fjárfestingar
	Krafist er þriggja ára lágmarksreynsla af frumtryggingastarfsemi í ríkinu þar sem aðalskrifstofurnar eru.	Fjárfestingar

¹ Ekki skal litið svo á að þessi skuldbinding taki að neinu leyti til opinberrar þjónustu, hvort sem hún er í eigu sveitarfélaga, kantóna eða sambandsstjórna, er rekin af þeim eða boðin út.

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
Bankastarfsemi og önnur fjármálaþjónusta (að undanskilinni váttryggingastarfsemi)	Einkaréttur, eins og tilgreint er í málsgrein B.1 í „samkomulaginu“: tvær veðlánastofnanir hafa einkarétt á útgáfu sérstakra veðskuldabréfa (Pfandbrief, lettre de gage). Einungis svissneskir kantónubankar eru samþykktir sem aðilar að fyrri stofnuninni. Bankar með aðalskrifstofu í Sviss, með innlend veðlánaviðskipti, sem nema a.m.k. 60 prósentum af efnahagsreikningi þeirra, geta orðið aðilar að seinni stofnuninni. Þessar reglur hafa ekki áhrif á útgáfu annarra fasteignatryggðra skuldabréfa.	
	¹ Erlenda fjárfestingasjóði má einungis markaðssetja með milligöngu viðurkennds fulltrúa með búsetu í Sviss. Einungis banka eða verðbréfasala með viðskiptanærveru (að undanskildum umboðsskrifstofum) í Sviss er heimilt að hafa umsjón með verðbréfaútgáfu í svissneskum frönkum.	Þjónustuviðskipti
	Fasteignakaup erlendra aðila takmarkast eins og fram kemur í I. hluta. Þó fá erlendir bankar eða bankar, undir stjórn erlendra aðila, leyfi til að kaupa eignir sem tryggingu fyrir veðlánum ef kæmi til gjaldþrots eða félagslita. Stimpilgjald er lagt á útgáfu sameiginlegra erlendra söfnunarsjóða.	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
	Einungis banka eða verðbréfasala með viðskiptanærveru (að undanskildum umboðsskrifstofum) í Sviss er heimilt að hafa umsjón með verðbréfaútgáfu í svissneskum frönkum.	Þjónustuviðskipti
	Viðskiptanærvera erlendra aðila sem veita fjármálaþjónustu er háð sérstökum kröfum sem tengjast nafni fyrirtækisins og reglum um fjármálastofnanir í heimaríkinu. Synja má um viðskiptanærveru þeim aðilum sem veita fjármálaþjónustu þar sem eiginlegir hluthafar og/eða eiginlegir eigendur eru frá ríki sem ekki er aðili að GATS-samkomulaginu. Umboðsskrifstofur geta ekki átt eða stýrt viðskiptum eða gegnt hlutverki umboðsaðila.	Fjárfestingar
8. HEILBRIGÐIS- OG FÉLAGSÞJÓNUSTA	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
9. FERÐAÞJÓNUSTA OG TENGD ÞJÓNUSTA		
A. Hótel og veitingahús (CPC 641–643)	Ákvæði alríkislaga heimila kantónum að veita leyfi fyrir veitingahúsum á grundvelli efnahagslegra forsendna (mat á efnahagslegum forsendum byggist á forsendum eins og íbúafjölda, þéttbýlisstigi, gerð hverfa, aðdráttarafli fyrir ferðamenn og fjölda veitingahúsa sem fyrir eru).	Fjárfestingar
-Matsöluþjónusta	Óbundið	Þjónustuviðskipti
10. TÓMSTUNDA-, MENNINGAR- OG ÍPÓTTASTARFSEMI (annað en hljóð- og myndmiðlun)		
A. Menningar- og skemmtistarfsemi	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
C. Starfsemi bókasafna, skjalasafna og annarra safna og önnur menningarstarfsemi	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
11. FLUTNINGAR		
A. Sjóflutningar	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
B. Flutningar á vatnaleiðum	Óbundið	Þjónustuviðskipti
Flutningar á vatnaleiðum á Rín:	Til að skip megi sigla undir svissneskum fána skal skipið vera í eigu fyrirtækis sem einstaklingar, búsettir í Sviss eða ríki í samræmi við Mannheim-samninginn og bókanir við hann, eiga veruleg ítök í (ráða yfir 66 af hundraði hlutafjár og atkvæðisréttar).	Fjárfestingar

¹ Undir þetta heyrir ekki aðeins viðskiptin sem um getur í málsgrein B.3 í samkomulaginu heldur öll bankaviðskipti og önnur fjármálaþjónusta (að undanskilinni váttryggingastarfsemi).

Svið eða undirsvið	Fyrirvarar	Kafli sem fyrirvarar gilda um
-Farm- og farþegaflutningar (hluti af CPC 7221 og hluti af 7222)	Siglingaréttindi, þar á meðal til gestaflutninga, takmarkast á grundvelli Mannheim-samningsins og bókana við hann; eigendur skipa skulu reka viðeigandi umsýsluskrifstofu í Sviss.	
-Leiga á skipum með áhöfn (hluti af CPC 7223)	Til að skip megi sigla undir svissneskum fána skal skipið vera í eigu fyrirtækis sem einstaklingar, búsettir í Sviss eða ríki í samræmi við Mannheim-samninginn og bókanir við hann, eiga veruleg ítök í (ráða yfir 66 af hundraði hlutafjár og atkvæðisréttar).	Fjárfestingar
	Siglingaréttindi, þar á meðal til gestaflutninga, takmarkast á grundvelli Mannheim-samningsins og bókana við hann; eigendur skipa skulu reka viðeigandi umsýsluskrifstofu í Sviss.	Fjárfestingar
D. Geimferðir (CPC 733)	Óbundið	Fjárfestingar
G. Flutningur eftir leiðslum	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar
12. FRAMLEIÐSLA OG DREIFING ORKU; UPPSETNING BÚNAÐAR INNAN ORKUGEIRANS	Óbundið	Þjónustuviðskipti og fjárfestingar

VIÐAUKI P

Flutningar á landi (35. gr.)

I. BÁLKUR – ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Meginreglur og markmið

- Viðauki þessi miðar að því að gefa frjálsan aðgang aðildarríkjanna að flutningsmörkuðum hjá hvert öðru fyrir farþega- og vöruflutninga á vegum og járnbrautum með þeim hætti að tryggð sé skilvirk stýring umferðar með því að nota leiðir sem, í tæknilegu, landfræðilegu og efnahagslegu tilliti, henta best öllum flutningsmáta sem fellur undir þennan viðauka.
- Ákvæði þessa viðauka og beiting þeirra byggjast á meginreglunni um gagnkvæmni, meginreglunni um yfirráðasvæði, meginreglunni um gagnsæi og frelsi til að velja flutningsmáta.
- Aðildarríkin skuldbinda sig til að gera engar ráðstafanir sem fela í sér mismunun við beitingu á ákvæðum þessa viðauka.
- Beiting á ákvæðum þessa viðauka, innan þeirra marka sem valdsvið aðildarríkis einskorðast við, er byggð samtímis á meginreglum og markmiðum um sjálfbæran hreyfanleika og samstillta flutningsstefnu í Alpahéruðunum, sem komið var á með 4. kafla samningsins um landflutninga milli Sviss og Evrópubandalagsins frá 21. júní 1999 (hér á eftir nefndur „samningur Sviss og Evrópubandalagsins“).

2. gr.

Gildissvið

- Viðauki þessi gildir um tvíátta flutninga á vörum og farþegum á vegum milli aðildarríkjanna, gegnumferð á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, með fyrirvara um 3. mgr. 7. gr., og farþega- og vöruflutninga á vegum á þríhliða grundvelli.
- Viðauki þessi gildir um millilandaflutninga á farþegum og vörum á járnbrautum og um samsetta millilandaflutninga. Hann gildir ekki um járnbrautarfyrirtæki ef starfsemi þeirra takmarkast við þjónustu í borgum, útborgum eða héraði.
- Viðauki þessi gildir um flutningastarfsemi fyrirtækja sem stunda flutninga á vegum eða járnbrautarfyrirtækja sem hafa staðfestu á yfirráðasvæði eins af aðildarríkjunum.

3. gr.

Skilgreiningar

1. Flutningar á vegum

Að því er þennan viðauka varðar merkir:

- „starfsgrein farmflytjenda á vegum“: starfsemi fyrirtækis sem flytur vörur gegn þóknun eða gjaldi annaðhvort með vélknúnu ökutæki eða samtengdum ökutækjum;
- „starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum“: starfsemi fyrirtækis sem, gegn þóknun eða gjaldi, stundar millilandaflutninga á farþegum með hópbifreiðum;
- „fyrirtæki“: einstakling eða lögpersónu, hvort sem viðskiptin eru stunduð í ábataskyni eða ekki, samtök eða hóp fólks án réttarstöðu lögaðila, hvort sem viðskiptin eru stunduð í ábataskyni eða ekki, eða opinbera stofnun sem hefur hvort heldur sem er réttarstöðu lögaðila eða heyrir undir yfirvald sem hefur slíka réttarstöðu;
- „ökutæki“: vélknúð ökutæki eða samtengd ökutæki, þar sem að minnsta kosti dráttartækið er skráð á yfirráðasvæði aðildarríkis, eingöngu notað til vöruflutninga, eða ökutæki sem eru byggð og útbúin til þess að flytja fleiri en níu manns, að meðtöldum bílstjóra, og eru til þess ætluð;
- „millilandaflutningar“: akstur ökutækis frá yfirráðasvæði eins aðildarríkis til yfirráðasvæðis annars aðildarríkis eða þriðja ríkis og öfugt og flutningur ökutækis án farms í tengslum við slíkan akstur. Sé brottfararstaðurinn eða ákvörðunarstaðurinn í þriðja ríki verður að nota ökutæki sem er skráð á yfirráðasvæði aðildarríkis þar sem brottfarar- eða ákvörðunarstaðurinn er;
- „umflutningur“: vöru- eða farþegaflutninga (með fermingu eða affermingu) og ferð ökutækis án farms um yfirráðasvæði aðildarríkis;
- „þríhliða flutningastarfsemi er tekur til þriðju ríkja“: alla farþega- eða vöruflutninga frá yfirráðasvæði eins aðildarríkis til þriðja ríkis og öfugt með ökutæki sem er skráð á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, hvort sem ökutækinu er ekið eða ekki ekið, í sömu ferð og eftir venjulegri akstursleið, um ríkið þar sem það er skráð;
- „heimild“: heimild, leyfi eða sérleyfi sem krafist er samkvæmt löggjöf viðkomandi aðildarríkis.

2. Flutningur á járnbrautum

Að því er þennan viðauka varðar merkir:

- „járnbrautarfyrirtæki“: einkarekið eða opinbert fyrirtæki sem hefur aðalstarfsemi sína á sviði járnbrautarflutninga á vörum og/eða farþegum og er skuldbundið til að leggja til dráttaraflíð;
- „samtök milli landa“: samtök að minnsta kosti tveggja járnbrautarfyrirtækja með staðfestu í mismunandi aðildarríkjum, og er Sviss annað þeirra, sem annast flutningaþjónustu milli aðildarríkja;
- „mannvirkjastjórn“: opinber stofnun eða fyrirtæki sem sér einkum um að koma upp og viðhalda járnbrautarmannvirkjum og annast einnig eftirlit og öryggiskerfi;
- „leyfi“: heimild útgefin af lögbæru yfirvaldi í aðildarríki til handa fyrirtæki þar sem staða þess sem járnbrautarfyrirtækis er viðurkennd. Takmarka má þessa stöðu við veitingu sérhæfðrar tegundar flutningaþjónustu;
- „leyfisyrirvald“: aðila sem aðildarríki veitir umboð til að gefa út leyfi;
- „lestarleið“: mannvirkjaaðstöðu sem þarf að vera fyrir hendi svo að lest geti gengið milli tveggja staða á tilteknum tíma;
- „úthlutun“: úthlutun aðstöðu við járnbrautarmannvirki af hálfu úthlutunaraðila;
- „úthlutunaraðili“: yfirvald og/eða mannvirkjastjórn sem aðildarríkin tilnefna til að úthluta aðstöðu við mannvirki;

- „flutningar í borgum og útborgum“: flutninga sem eru starfræktir til að mæta þörfum borga eða borgarhluta og/eða flutningaþörfinni milli þessara borga eða borgarhluta og nærliggjandi svæða;
- „innanhéraðsflutningar“: flutninga sem eru starfræktir til að mæta flutningaþörf í héraði;
- „samsettir flutningar“: vöruflutninga með þungaflutningabifreiðum eða hleðslucíningum sem fara hluta af leiðinni með járnbraut en hefja og ljúka henni á vegum.

4. gr.

Fyrirliggjandi tvíhliða samningar

1. Með fyrirvara um undanþágur, sem eru teknar upp samkvæmt þessum viðauka, skulu ákvæði þessa viðauka ekki hafa áhrif á réttindi og skyldur aðildarríkjanna sem eiga rætur að rekja til tvíhliða samninga milli þeirra.
2. Að því er varðar Liechtenstein og Sviss skulu fyrirbyggjandi tvíhliða samningar milli aðildarríkjanna tveggja, sem eru tilgreindir í 9. viðbæti, vera mikilvægari að því er varðar millilandaflutninga, gestaflutninga, umflutninga og þríhliða flutninga.
3. Samningarnir, sem um getur í 1. mgr., eru tilgreindir í 9. viðbæti við þennan viðauka.

II. BÁLKUR – MILLILANDAFLUTNINGAR Á VEGUM

A. ALMENN ÁKVÆÐI

5. gr.

Aðgangur að starfsgreininni

1. Fyrirtæki sem vilja starfa sem atvinnumenn í flutningum skulu standast kröfur um eftirfarandi:
 - a) góðan orðstír;
 - b) góða fjárhagsstöðu;
 - c) starfshæfni.
2. Ákvæðin, sem gilda á þessu sviði, eru sett fram í 1. þætti 1. viðbætis.

6. gr.

Félagslegir staðlar

Ákvæðin um félagsmál, sem gilda á þessu sviði, eru sett fram í 2. þætti 1. viðbætis.

7. gr.

Tæknistaðlar

1. Ákvæðin um tæknistaðla, sem gilda á þessu sviði, eru sett fram í 3. þætti 1. viðbætis.
2. Sérhvert aðildarríki skuldbindur sig til að láta ekki strangari skilyrði en þau sem eru í gildi á yfirráðasvæði þess gilda um ökutæki sem eru viðurkennd á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.
3. Með hliðsjón af meginreglunni um bann við mismunun, meðalhófsreglunni, meginreglunni um yfirráðasvæði og meginreglunni um gagnsæi skulu aðildarríkin beita gagnvart ökutækjum frá öðrum aðildarríkjum, á sama hátt og gagnvart eigin ökutækjum, sömu reglum um þungatakmarkanir, vegagjöld og, ef við á, bann við akstri á sunnudögum og að nóttu til.
4. Undanþágur frá svissneskum reglum um þungatakmarkanir og frá banni við akstri að nóttu til og á sunnudögum eru tilgreindar í 6. viðbæti.

8. gr.

Bráðabirgðafyrirkomulag um þyngd ökutækja

1. Vöruflutningar með ökutæki, sé raunveruleg heildarþyngd þess með hleðslu yfir 34 tonnum (milli 1. janúar 2001 og 31. desember 2004) en ekki yfir 40 tonnum, frá brottfararstað í öðru aðildarríki á ákvörðunarstað handan svissnesks svæðis í grennd við landamærin, sem eru skilgreind í 10. viðbæti, (og öfugt) eða í umflutningi um Sviss skulu falla undir kvóta, byggðum á greiðslu viðbótargjalds fyrir að nota grunnvirki, í samræmi við þá málsmeðferð sem sett er fram í 2. og 3. mgr. hér á eftir.
2. Ísland fær kvóta sem er fjögur leyfi, Liechtenstein kvóta sem er 4000 leyfi og Noregur kvóta sem er 900 leyfi á árinu 2001 og árinu 2002.
3. Ísland fær kvóta sem er sjö leyfi, Liechtenstein kvóta sem er 5000 leyfi og Noregur kvóta sem er 1200 leyfi á árinu 2003 og árinu 2004.
4. Notkun leyfa, sem kveðið er á um í 2. og 3. mgr., fyrir hvern flutningsaðila skal fara eftir greiðslu gjalds fyrir að nota svissnesk grunnvirki, sem er reiknaður út og lagður á í samræmi við málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 2. viðbæti.
5. Frá og með 1. janúar 2005 skulu ökutæki, sem standast kröfur samkvæmt svissneskri löggjöf um hæstu leyfilegu þungatakmarkanir á ökutækjum í millilandaakstri, vera undanþegin öllu kvóta- eða leyfisfyrirkomulagi.

B. VÖRUFLUTNINGAR Á VEGUM MILLI LANDA

9. gr.

Vöruflutningar milli yfirráðasvæða aðildarríkjanna

1. Vöruflutningar á vegum milli landa gegn þóknun eða gjaldi sem og akstur án farms milli yfirráðasvæða aðildarríkjanna skal eiga sér stað samkvæmt heimild flutningafyrirtækis, sett fram í reglugerð (EBE) nr. 881/92 sem er felld inn í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins, en fyrirmyndina er að finna í 3. viðbæti, og áþekkri svissneskri heimild svissneskra flutningafyrirtækja.

2. Flutningastarfsemin, sem um getur í 4. viðbæti, skal vera undanþegin öllum heimildum flutningafyrirtækja og leyfisveitingakerfum.

3. Málsmeðferð við útgáfu, endurnýjun og afturköllun leyfa og málsmeðferð við gagnkvæma aðstoð skal falla undir ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 881/92, sem er felld inn í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins, og jafngild svissnesk ákvæði.

10. gr.

Flutningur á vörum í umflutningi um yfirráðasvæði aðildarríkjanna

1. Reglur um vöruflutninga milli landa gegn þóknun eða gjaldi, sem og um ferð ökutækis án farms í umflutningi um yfirráðasvæði aðildarríkjanna, skulu afnumdar. Þessi flutningastarfsemi skal fara fram samkvæmt leyfunum sem um getur í 9. gr.

2. Ákvæði 2. og 3. mgr. 9. gr. skulu gilda.

11. gr.

Þríhliða flutningastarfsemi er tekur til þriðju ríkja

1. Fyrirkomulag á þríhliða flutningastarfsemi er tekur til þriðju ríkja skal ákvarða með sameiginlegu samkomulagi við nauðsynlegra samningagerð hlutadeigandi aðildarríkis og hlutadeigandi þriðja ríkis. Tilgangurinn með þessum samningum er að tryggja gagnkvæma meðferð flutningsaðila frá aðildarríkjunum að því er varðar þríhliða flutninga.

2. Uns gerðir hafa verið samningar milli hlutadeigandi aðildarríkja og hlutadeigandi þriðju ríkja skal viðaukinn ekki hafa áhrif á ákvæði um þríhliða flutninga sem eru sett í tvíhliða samningum milli aðildarríkjanna varðandi flutninga er taka til þriðju ríkja. Þessi réttindi eru tilgreind í 5. viðbæti við þennan viðauka.

12. gr.

Flutningar milli tveggja staða á yfirráðasvæði eins aðildarríkis

Flutningar milli tveggja staða á yfirráðasvæði eins aðildarríkis með ökutæki sem er skráð í öðru aðildarríki er ekki heimilaður samkvæmt þessum viðauka.

C. MILLILANDAFLUTNINGAR Á FARÞEGUM MEÐ HÓPBIFREIÐUM

13. gr.

Skilyrði sem gilda um flutningafyrirtæki

1. Flutningafyrirtækjum, sem starfa gegn þóknun eða gjaldi, er heimilt að starfrækja þá flutningaþjónustu sem er skilgreind í 1. gr. 7. viðbætis, án mismununar á grundvelli ríkisfangs eða staðfestu ef þau:

– fá leyfi í ríkinu þar sem þau hafa staðfestu til að starfrækja flutninga með hópþreifreiðum í formi reglubundinnar þjónustu, að meðtalinni sérstakri reglubundinni þjónustu eða óreglubundinni þjónustu;

– standast lagakröfur um öryggi á vegum að því er varðar staðla sem gilda um ökumenn og ökutæki.

2. Flutningafyrirtækjum, sem starfa í eigin þágu, er heimilt að starfrækja þá flutningaþjónustu sem er skilgreind í 3. mgr. 1. gr. 7. viðbætis, án mismununar á grundvelli ríkisfangs eða staðfestu ef þau:

– fá leyfi í ríkinu þar sem þau hafa staðfestu til að starfrækja flutninga með hópþreifreiðum samkvæmt skilyrðum um aðgang að markaðinum sem mælt er fyrir um í landslögum;

– standast lagakröfur um öryggi á vegum að því er varðar staðla sem gilda um ökumenn og ökutæki.

3. Flutningafyrirtækjum, sem uppfylla skilyrðin sem eru sett fram í 1. mgr., er heimilt að stunda farþegaflutninga milli landa með hópþreifreiðum ef þau hafa tilskilið leyfi. Fyrirmyndin að slíku leyfi og málsmeðferð sem er beitt til að fá, nota og endurnýja þau skal vera eins og mælt er fyrir um í reglugerð (EBE) nr. 684/92, eins og henni var breytt með reglugerð (EBE) nr. 11/98, sem er felld inn í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins, og jafngild svissnesk ákvæði.

14. gr.

Aðgangur að markaðinum

1. Leyfi er ekki skilyrði fyrir óreglubundinni þjónustu, sem um getur í lið 2.1 í 1. gr. 7. viðbætis.

2. Leyfi er ekki skilyrði fyrir sérstakri reglubundinni þjónustu, sem er skilgreind í lið 1.2 í 1. gr. 7. viðbætis ef hún fellur undir samning, á yfirráðasvæði annarra aðildarríkja en Sviss, milli skipuleggjandans og flutningafyrirtækisins.

3. Leyfi er heldur ekki skilyrði fyrir akstri án farms í tengslum við flutningastarfsemi sem um getur í 1. og 2. mgr.

4. Í samræmi við greinar 2ff í 7. viðbæti er leyfi skilyrði fyrir reglubundinni þjónustu.

5. Í samræmi við greinar 2ff í 7. viðbæti er leyfi skilyrði fyrir sérstakri reglubundinni þjónustu ef hún fellur ekki, á yfirráðasvæði annarra aðildarríkja en Sviss, undir samning milli skipuleggjandans og flutningafyrirtækisins. Í Sviss er leyfi ekki skilyrði fyrir slíkri þjónustu.

6. Leyfi er ekki skilyrði fyrir flutningum á vegum í eigin þágu sem eru skilgreindir í 3. lið 1. gr.

15. gr.

Þríhliða flutningastarfsemi er tekur til þriðju ríkja

1. Fyrirkomulag á þríhliða flutningastarfsemi er tekur til þriðju ríkja skal ákvarða með sameiginlegu samkomulagi við nauðsynlegra samningagerð hlutadeigandi aðildarríkis og hlutadeigandi þriðja ríkis. Tilgangurinn með þessum samningum er að tryggja gagnkvæma meðferð flutningsaðila frá aðildarríkjunum að því er varðar þríhliða flutninga.

2. Uns gerðir hafa verið samningar milli hlutadeigandi aðildarríkja og hlutadeigandi þriðju ríkja skal viðaukinn ekki hafa áhrif á ákvæði um flutninga sem eru sett í tvíhliða samningum milli aðildarríkjanna varðandi flutninga er taka til þriðju ríkja. Þessi réttindi eru tilgreind í 8. viðbæti við þennan viðauka.

16. gr.

Flutningar milli tveggja staða á yfirráðasvæði eins aðildarríkis

1. Flutningar milli tveggja staða á yfirráðasvæði eins aðildarríkis á vegum flutningafyrirtækis með staðfestu á yfirráðasvæði í öðru aðildarríki er ekki heimilaður samkvæmt viðaukanum.
2. Þó er áfram leyfilegt að neyta réttinda samkvæmt tvíhliða samningum sem eru í gildi milli aðildarríkja, að því tilskildu að jafnræði sé milli flutningafyrirtækja og engin röskun á samkeppni. Réttindi þessi eru tilgreind í 8. viðbæti við viðaukann.

17. gr.

Málsmeðferð

Málsmeðferð við útgáfu, notkun, endurnýjun og gildislök leyfa og málsmeðferð við gagnkvæma aðstoð fellur undir ákvæði 7. viðbætis við viðaukann.

18. gr.

Bráðabirgðaákvæði

Leyfi fyrir þjónustu sem er starfrækt við gildistöku þessa viðauka skulu gilda áfram uns þau falla úr gildi, að því marki sem þjónustan heldur áfram að vera leyfisbundin.

III. BÁLKUR – MILLILANDAFLUTNINGAR MEÐ JÁRNBRAUTUM

19. gr.

Sjálfstæði í rekstri

Aðildarríkin skuldbinda sig:

- til að ábyrgjast sjálfstæði í rekstri járnbrautarfyrirtækja, einkum með því að sjá til þess að þau hafi óháða stöðu, og gera þeim kleift að laga starfsemi sína að markaðinum og reka starfsemina á ábyrgð rekstraraðila;
- til að aðgreina rekstur járnbrautarmannvirkja frá járnbrautarþjónustunni, að minnsta kosti í bókhaldi. Aðstoð sem veitt annarri af þessum tveimur greinum starfseminnar er veitt í formi greiðslna má ekki flytja yfir á hina.

20. gr.

Réttur til aðgangs og umflutninga með tilliti til járnbrautarmannvirkja

1. Járnbrautarfyrirtæki og samtök milli landa skulu hafa rétt til aðgangs og/eða umflutninga, eins og skilgreint er í löggjöf bandalagsins sem um getur í 4. þætti 1. viðbæti og felld er inn í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins.
2. Járnbrautarfyrirtæki sem hafa staðfestu á yfirráðasvæði eins aðildarríkis skulu fá rétt til aðgangs að mannvirkjum á yfirráðasvæði annarra aðildarríkja með það fyrir augum að starfrækja samsetta flutninga milli landa.
3. Járnbrautarfyrirtæki og samtök milli landa, sem nýta rétt sinn til aðgangs eða umflutninga, skulu gera alla nauðsynlega samninga, stjórnunarlega, tæknilega og fjárhagslega, við stjórn járnbrautarmannvirkja sem notuð eru til að stjórna umferðareftirliti og öryggismálum vegna millilandaþjónustunnar sem um getur í 1. og 2. málsgrein.

21. gr.

Rekstrarleyfi járnbrautarfyrirtækja

1. Viðeigandi leyfisveiting vegna viðkomandi járnbrautarþjónustu skal vera forsenda fyrir beiðni um aðgang eða umflutning sem tekur til járnbrautarmannvirkis, og þar með rétti til að stunda flutningaþjónustu. Samt sem áður skal líkt leyfi í sjálfu sér ekki veita rétt til aðgangs að járnbrautarmannvirkinu.
2. Járnbrautarfyrirtæki skal eiga rétt á að sækja um leyfi í því aðildarríki sem það hefur staðfestu. Aðildarríkin mega hvorki gefa út leyfi né framlengja gildistíma þeirra ef kröfum þessa viðauka er ekki fullnægt.
3. Leyfin skulu gefin út, á ábyrgð aðildarríkjanna, af yfirvaldi sem ber ábyrgð á leyfum fyrirtækja sem þegar eru til og nýrra fyrirtækja.
4. Leyfin skulu viðurkennd í aðildarríkjunum á gagnkvæmnisgrundvelli.
5. Þau skulu fullnægja kröfum aðildarríkjanna um góðan orðstír, góða fjárhagsstöðu, starfshæfni og tryggingu fyrir hugsanlegri skaðabótaábyrgð á gildistímanum. Ákvæðin sem gilda á þessu sviði eru sett fram í 4. þætti 1. viðbætis.
6. Leyfi er í gildi á meðan járnbrautarfyrirtæki stendur við skuldbindingar sínar samkvæmt áður nefndum ákvæðum. Samt sem áður getur þar til bært yfirvald farið fram á endurskoðun leyfa með reglulegu millibili.
7. Málsmeðferð við skoðun, breytingu, frestun eða afturköllun leyfis skal heyra undir áður nefnd lagaákvæði.

22. gr.

Útgáfa öryggisskírteinis

1. Aðildarríkin skulu enn fremur skylda járnbrautarfyrirtæki til að leggja fram öryggisskírteini, þar sem settar eru fram öryggiskröfur sem þeim er skylt að hlíta, með því markmiði að tryggja öryggi þjónustunnar á viðkomandi leiðum.
2. Járnbrautarfyrirtæki getur sótt um öryggisskírteini hjá aðila sem er tilnefndur í tilteknu aðildarríki ef mannvirkið, sem fyrirtækið notar, er á yfirráðasvæði þess ríkis.
3. Til að fá öryggisskírteinið verður járnbrautarfyrirtækið að fara að lögum aðildarríkis að því er varðar þann hluta leiðarinnar sem er á yfirráðasvæði þess aðildarríkis.

23. gr.

Úthlutun lestarleiða

1. Sérhvert aðildarríki skal tilnefna aðila sem ber ábyrgð á að úthluta aðstöðu, annaðhvort sérstakt yfirvald eða mannvirkjastjórnina. Úthlutunaraðili, sem á að þekka allar lestarleiðir sem völ er á, skal einkum tryggja að:
 - aðstöðu við járnbrautarmannvirki sé úthlutað með sanngjörnum hætti og á jafnræðisgrundvelli og að,

- málsmeðferðin við úthlutun geri kleift að nýta mannvirkin með sem hagkvæmustum hætti, samanber þó 4. og 5. gr.
2. Jármbrautarfyrirtæki eða samtök milli landa, sem sækja um eina eða fleiri lestarleiðir, skulu leggja fram umsókn hjá úthlutunaraðila aðildarríkis á því yfirráðasvæði þar sem brottfararstaður þjónustunnar er. Úthlutunaraðili, sem fengið hefur umsókn um aðstöðu við járnbrautarmannvirki í hendur, skal þegar tilkynna það samsvarandi aðilum. Þeir síðarnefndu skulu taka afstöðu til hennar eigi síðar en einum mánuði eftir að tilskildar upplýsingar hafa verið lagðar fram. Úthlutunaraðilar hafa rétt til að synja umsókn. Úthlutunaraðili sem umsókn hefur verið lögð fram hjá skal, ásamt samsvarandi aðilum, taka afstöðu til umsóknarinnar eigi síðar en tveimur mánuðum eftir að tilskildar upplýsingar hafa verið lagðar fram. Málsmeðferð, vegna umsókna um aðstöðu við járnbrautarmannvirki, er að finna í ákvæðum sem sett eru fram í 4. þætti 1. viðbættis.
3. Aðildarríkin mega gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að eftirtalin járnbrautarþjónusta hafi forgang við úthlutun aðstöðu við járnbrautarmannvirki:
- a) þjónusta sem veitt er í þágu almennings;
- b) mannvirki sem eru byggð eða löguð að þessari þjónustu (til dæmis sérhæfðar háhraðalínur eða flutningalínur).
4. Aðildarríkjunum er heimilt, enda felist ekki í því mismunum, að beina því til úthlutunaraðilans að veita sérstök réttindi við úthlutun aðgangs að mannvirkjum til handa járnbrautarfyrirtækjum sem starfrækja tiltekna þjónustu, eða veita hana á tilteknum svæðum, ef slík réttindi eru nauðsynleg forsenda þess að unnt sé að tryggja fullnægjandi opinbera þjónustu eða skilvika nýtingu á afkastagetu mannvirkisins eða til að greiða fyrir fjármögnun nýrra mannvirkja.
5. Aðildarríkin mega kveða á um að með umsókn um aðgang að aðstöðu við mannvirki sé lagt fram tryggingarfé eða sambærileg trygging.
6. Aðildarríkin skulu semja og birta málsmeðferðarreglur um úthlutun aðstöðu við járnbrautarmannvirki. Þau skulu tilkynna nefndinni, sem um getur í 29. gr., um það.

24. gr.

Reikningar og afnotagjald

1. Reikningar mannvirkjastjórnar skulu stemma, að minnsta kosti á hæfilega löngu tímabili, hvað varðar tekjur af þessum gjöldum og framlag ríkisins annars vegar og hvað varðar útgjöld við mannvirki hins vegar.
2. Mannvirkjastjórn skal innheimta gjald fyrir afnot af þeim járnbrautarmannvirkjum sem undir hana heyra, sem greiðist af járnbrautarfyrirtækjum og samtökum milli landa sem hafa afnot af þessum mannvirkjum.
3. Afnotagjöldin skulu einkum ákveðin í samræmi við eðli þjónustunnar, hve lengi hún varir, markaðsaðstæður og tegund og umfang slits á mannvirkjum.
4. Gjöldin skulu greidd til mannvirkjastjórnar.
5. Að höfðu samráði við mannvirkjastjórn setja aðildarríkin reglur um þetta gjald. Ekki má mismuna aðilum við innheimtu gjalda fyrir þjónustu sem er sambærileg og innt af hendi á sama markaði.
6. Mannvirkjastjórn skal með góðum fyrirvara tilkynna járnbrautarfyrirtækjum eða samtökum milli landa, sem nota mannvirki til að veita þjónustuna sem um getur í 20. gr., um allar stórvæðilegar breytingar sem verða á gæðum eða aðstöðu við viðkomandi mannvirki.

25. gr.

Málskot

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að unnt sé að skjóta ákvörðunum um úthlutun aðstöðu við mannvirki eða innheimtu gjalda til óháðs aðila. Þessi aðili skal taka ákvörðun í málinu innan tveggja mánaða frá því að allar nauðsynlegar upplýsingar eru lagðar fram.
2. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að ákvarðanir sem teknar eru í samræmi við 1. mgr. hér að framan og 3. mgr. 21. gr. haldi fyrir dómstólum.

IV. BÁLKUR – ÝMIS ÁKVÆÐI

26. gr.

Kvóti léttra ökutækja

Ísland fær árlegan kvóta sem er fimm, Liechtenstein árlegan kvóta sem er 3000 og Noregur árlegan kvóta sem er 500, á tímabilinu 1. janúar 2001 til 31. desember 2004, fyrir akstur ökutækis aðra leið án farms eða fyrir ökutæki með léttar vörur, að því tilskildu að raunveruleg heildarþyngd ökutækis með hleðslu sé ekki yfir 28 tonnum, í umflutningi um svissnesku alpana, gegn greiðslu kostnaðar við notkun mannvirkis. Kostnaður þessi skal vera 50 svissneskir frankar árið 2001, 60 svissneskir frankar árið 2002, 70 svissneskir frankar árið 2003 og 80 svissneskir frankar árið 2004. Þessi akstur heyrir undir venjubundið eftirlit.

27. gr.

Auðveldara landamæraeftirlit

Aðildarríkin skuldbinda sig til að fækka formsatriðum og einfalda í tengslum við flutningastarfsemi, einkum að því er tolla varðar.

28. gr.

Vistfræðilegir staðlar fyrir vöruflutningabifreiðir

Ef EURO-flokkur fyrir útblástur þungaflutningabifreiða (eins og skilgreint er í löggjöf Evrópubandalagsins sem er felld inn í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins) er ekki tilgreindur í skráningarskjali ökutækis verður að komast að raun um hann út frá þeim degi þegar ökutækið er fyrst tekið í notkun, eins og kemur fram í skjalinu, eða, eftir því sem við á, út frá sérstöku viðbótarskjali sem lögbær yfirvöld útgáfurkísins hafa gefið út.

29. gr.
Nefnd

1. Ráðið skal koma á fót nefnd um landflutninga, sem skal vera ábyrg fyrir framkvæmd og rétttri beitingu á ákvæðum þessa viðauka.
2. Í þessu skyni skal nefndin leggja fram tilmæli og taka ákvarðanir í tilvikum sem kveðið er á um í þessum viðauka.
3. Hún getur einkum beint þeim tilmælum til ráðsins að breyta ákvæðum 1. og 3. til 9. viðbætis við þennan viðauka.

1. VIÐBÆTIR

GILDANDI ÁKVÆÐI

Með það í huga að ná markmiðum þessa viðauka skulu aðildarríkin, í samræmi við tímaáætlanir sem mælt er fyrir um í viðaukanum, gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að réttindi og skuldbindingar er jafngilda þeim sem koma fram í eftirtöldum lagageringum Evrópubandalagsins, sem eru felldir inn í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins, gildi í samskiptum þeirra:

1. Þáttur:

- Tilskipun ráðsins 96/26/EB frá 29. apríl 1996 um aðgang að starfsgrein farmflytjenda á vegum og starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem á að auðvelda þessum aðilum að neyta staðfesturéttarins í innanlands- og millilandaflutningum (Stjtið. EB nr. L 124, 23.5.1996, p.1), eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 98/76/EB frá 1. október 1998 (Stjtið. EB nr. L 277, 14.10.1998, bls.17).

Ákvæði tilskipunarinnar hljóði svo með eftirfarandi breytingum:

í c-lið 3. mgr. 3. gr., varðandi aðildarríkin, verði „gjaldmiðlum þeirra aðildarríkja sem ekki eru þátttakendur í þriðja áfanga myntbandalagsins“ að „gjaldmiðlum aðildarríkjanna“ og „birt er í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna“ verði „birt er opinberlega í hverju aðildarríki“;

aðildarríkin skulu viðurkenna vottorð sem eru gefin út í öðrum aðildarríkjum í samræmi við d-lið 4. mgr. 3. gr. tilskipunarinnar, sem er felld inn í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins.

2. Þáttur:

- Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3821/85 frá 20. desember 1985 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum (Stjtið. EB nr. L 370, 31/12/1985, bls. 8), eins og henni var síðast breytt með reglugerð ráðsins (EB) nr. 2135/98 frá 24 september 1998 (Stjtið. EB nr. L 274, 9.10.1998, bls.1).

Ákvæði reglugerðarinnar hljóði svo með eftirfarandi breytingum:

a) í IV. kafla A í I. viðauka B bætist eftirfarandi við í a-lið 3. liðar varðandi fyrstu blaðsíðu ekilskortsins:

„ch: Fahrerkarte

Carte de conducteur

Carta del conducente“

„is: Ekilskort“

„fl: Fahrerkarte“

„no: Sjåførkort“;

b) í IV. kafla A í I. viðauka B, varðandi fyrstu blaðsíðu ekilskortsins, hljóðar inngangsmálsliður c-liðar 3. liðar svo:

„einkennisstafir aðildarríkisins sem gefur kortið út, með sporöskjumerkinu í kring, eins og um getur í 37. gr. samnings Sameinuðu þjóðanna um umferð á vegum frá 8. nóvember 1968, og sama bakgrunn og ökutortið. Einkennisstafirnir eru eftirfarandi:“;

c) í IV. kafla A í I. viðauka B, varðandi fyrstu blaðsíðu ekilskortsins, bætist eftirfarandi við c-lið 3. liðar:

„IS Ísland

FL Liechtenstein

N Noregur

CH Sviss.“

- Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3820/85 frá 20. desember 1985 um samþæfingu tiltekinnar löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum (Stjtið. EB nr. L 370, 31.12.1985, bls.1), eða sambærilegar reglur sem mælt er fyrir um í AETR-samningnum, með áorðnum breytingum.

Ákvæði reglugerðarinnar hljóði svo með eftirfarandi breytingum:

Ákvæði 3. gr. gilda ekki.

- Tilskipun ráðsins 88/599/EBE frá 23. nóvember 1988 um staðlaðar aðferðir við eftirlit með framkvæmd reglugerðar (EBE) nr.3820/85 um samþæfingu tiltekinnar löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum og reglugerðar (EBE) nr. 3821/85 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum (Stjtið. EB nr. L 325, 29.11.1988, bls.55), eins og henni var síðast breytt með reglugerð ráðsins (EB) nr. 2135/98 frá 24. september 1998 (Stjtið. EB nr. L 274, 9.10.1998, bls.1).

- Tilskipun ráðsins 76/914/EBE frá 16. desember 1976 um lágmarkspjálfun fyrir tiltekna öikumenn sem sjá um flutninga á vegum (Stjtið. EB nr. L 357, 29.12.1976, bls. 36).

3. þáttur:

- Tilskipun ráðsins 96/53/EB frá 25 júlí 1996 um að ákveða leyfileg hámarksml vegna umferðar innan aðildarríkja og milli landa og leyfilega hámarksþyngd vegna umferðar milli landa fyrir tiltekin ökutæki sem eru í notkun í bandalaginu (Stjtið. EB nr. L 235, 17.9.1996, bls. 59).
- Tilskipun ráðsins 96/96/EB frá 20. desember 1996 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (Stjtið. EB nr. L 46, 17.2.1997, bls.1).
- Tilskipun ráðsins 91/542/EBE frá 1. október 1991 um breytingu á tilskipun 88/77/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn mengandi efnum í útblæstri dísilhreyfla til nota í ökutækjum (Stjtið. EB nr. L 295, 25.10.1991, bls.1).
- Tilskipun ráðsins 92/6/EBE frá 10. febrúar 1992 um uppsetningu og notkun búnaðar sem takmarkar hraða í tilteknum flokkum vélknúinna ökutækja innan bandalagsins (Stjtið. EB nr. L 57, 23.2.1992, bls. 27).
- Tilskipun ráðsins 92/24/EBE frá 31. mars 1992 um hraðatakmarkunarbúnað eða svipuð innbyggð hraðatakmarkunarkerfi í ákveðnum flokkum vélknúinna ökutækja (Stjtið. EB nr. L 129, 14.5.1992, bls.154).
- Tilskipun ráðsins 92/97/EBE frá 10. nóvember 1992 um breytingu á tilskipun 70/157/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um leyfilegt hljóðstig og útblásturskerfi vélknúinna ökutækja (Stjtið. EB nr. L 371, 19.12.1992, bls.1).
- Tilskipun ráðsins 94/55/EB frá 21. nóvember 1994 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum (Stjtið. EB nr. L 319, 12.12.1994, bls.7).
- Tilskipun ráðsins 95/50/EB frá 6. október 1995 um samræmt eftirlit með flutningi á hættulegum farmi á vegum (Stjtið. EB nr. L 249, 17.10.1995, bls. 35).
- Tilskipun ráðsins 96/35/EB frá 3. júní 1996 um tilnefningu og starfsmenntun og hæfi öryggisráðgjafa við flutninga á hættulegum farmi á vegum, járnbrautum og skippengum vatnaleiðum (Stjtið. EB nr. L 145, 19.6.1996, bls.10).
- Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/86/EB frá 13. desember 1996 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 94/55/EB um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum (Stjtið. EB nr. L 335, 24.12.1996, bls. 43).

4. þáttur:

- Tilskipun ráðsins 95/18/EB frá 19. júní 1995 um veitingu leyfa til járnbrautarfyrirtækja (Stjtið. EB nr. L 143, 27.6.1995, bls.70).
- Tilskipun ráðsins 95/19/EB frá 19. júní 1995 um úthlutun aðstöðu við járnbrautarmannvirki og innheimtu mannvirkjagjalds (Stjtið. EB nr. L 143, 27.6.1995, bls.75).
- Tilskipun ráðsins 91/440/EBE frá 29. júlí 1991 um þróun járnbrauta innan bandalagsins (Stjtið. EB nr. L 237, 24.8.1991, bls. 25).

5. þáttur:

- Tilskipun ráðsins 96/49/EB frá 23. júlí 1996 um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum (Stjtið. EB nr. L 235, 17.9.1996, bls. 25).
- Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/87/EB frá 13. desember 1996 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 96/49/EB um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum (Stjtið. EB nr. L 335, 24.12.1996, bls. 45).

2. VIÐBÆTIR

REGLUR UM ÁLAGNINGU GJALDS SEM KVEÐIÐ ER Á UM Í 8. GR.

1. Hámarksgjald í Sviss fyrir ökutæki sem hefur leyfið sem um getur í 2. mgr. 8. gr., raunverulega heildarþyngd með hleðslu yfir 34 tonnum en ekki yfir 40 tonnum og ekur 300 km leið yfir Alpana skal vera 252 svissneskir frankar fyrir ökutæki sem samræmist ekki EURO-stöðlum, 211 svissneskir frankar fyrir ökutæki sem samræmist EURO I-staðlinum og 178 svissneskir frankar fyrir ökutæki sem samræmist EURO II-staðlinum.
2. Hámarksgjald í Sviss fyrir ökutæki sem hefur leyfið sem um getur í 3. mgr. 8. gr., raunverulega heildarþyngd með hleðslu yfir 34 tonnum en ekki yfir 40 tonnum og ekur 300 km leið yfir Alpana skal vera 300 svissneskir frankar fyrir ökutæki sem samræmist ekki EURO-stöðlum, 240 svissneskir frankar fyrir ökutæki sem samræmist EURO I-staðlinum og 210 svissneskir frankar fyrir ökutæki sem samræmist EURO II-staðlinum.

3. VIÐBÆTIR

FYRIRMYND AÐ LEYFI

(Blátt kort – DIN A4)

(Fyrsta síða leyfis)

(Ritað á opinberu tungumáli eða tungumálum aðildarríkisins sem veitir leyfið)

Ríkið sem gefur út leyfið Auðkenni lands ⁽¹⁾	Lögbært yfirvald eða stofnun
--	------------------------------

LEYFI NR.
til vöruflutninga milli landa gegn gjaldi

Þetta leyfi heimilar

.....
.....
.....
.....
.....⁽²⁾

að stunda vöruflutninga á vegum milli landa gegn gjaldi á hvaða leið sem er á yfirráðasvæði Evrópubandalagsins og Íslands, Liechtenstein og Noregs⁽³⁾ eins og kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 881/92 frá 26. mars 1992, eins og hún var löguð að markmiðum samningsins um Evrópska efnahagssvæðið (EES-samningsins), og í almennum ákvæðum leyfisins.

Sérstakar athugasemdir:

.....
.....
.....
.....

Þetta leyfi gildir frá og með	til
Gefið út	
í	hinn ⁽⁴⁾

(b)

(Önnur síða leyfis)

Leyfi þetta er gefið út samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 881/92 frá 26. mars 1992, eins og hún var löguð að markmiðum samningsins um Evrópska efnahagssvæðið.

Það veitir leyfishafa rétt til að stunda vöruflutninga á vegum milli landa gegn gjaldi á hvaða leið sem er á yfirráðasvæði Evrópubandalagsins og EFTA-ríkjanna og, eftir atvikum, með skilyrðum sem kveðið er á um í leyfinu:

- þar sem brottfarar- og ákvörðunarstaður eru ekki í sama ríki, sem eru annaðhvort aðildarríki EB eða EFTA-ríki, með eða án umflutnings um eitt eða fleiri aðildarríki EB, EFTA-ríki eða þriðju lönd,
- frá aðildarríki EB eða EFTA-ríki til þriðja lands eða öfugt, með eða án umflutnings um eitt eða fleiri aðildarríki EB, EFTA-ríki eða þriðju lönd,
- milli þriðju landa með umflutningi um eitt eða fleiri aðildarríki EB eða EFTA-ríki,

¹ Auðkenni landanna eru IS (Ísland), (FL) Liechtenstein, (N) Noregur.

² Nafn eða firmanafn og fullt heimilisfang flutningafyrirtækis.

³ Hér á eftir nefnd „EFTA-ríkin“.

⁴ Undirskrift og stimpill lögbæra yfirvaldsins eða stofnunarinnar sem gefur leyfið út.

og ferðir án farms í sambandi við slíkan flutning.

Í flutningum frá aðildarríki EB eða EFTA-ríki til þriðja lands eða öfugt, gildir þetta leyfi fyrir þann hluta leiðarinnar sem farinn er í aðildarríki EB eða EFTA-ríki þar sem er fermt eða affermt.

Leyfið er bundið við leyfishafa og er ekki framseljanlegt.

Lögbær yfirvöld í EFTA-ríkinu sem gaf það út geta afturkallað það, til dæmis ef flutningafyrirtækið hefur:

— ekki uppfyllt öll skilyrð fyrir notkun leyfisins,

— veitt rangar upplýsingar að því er varðar gögn sem nauðsynleg eru vegna útgáfu eða endurnýjun leyfis.

Frumrit leyfis skal geymt hjá vöruflutningafyrirtækinu.

Staðfest afrit leyfis skal geymt í ökutækinu ⁽¹⁾.

Þegar um er að ræða samtengd ökutæki skal það geymt í vélknúna ökutækinu. Það gildir fyrir tengivagna jafnvel þótt eftir-eða festivagninn sé hvorki skráður á nafn leyfishafa né hann hafi akstursleyfi fyrir honum eða vagninn skráður og með akstursleyfi í aðildarríki EB eða öðru EFTA-ríki.

Leyfinu skal framvísað hvenær sem viðurkenndur eftirlitsmaður krefst þess.

Á yfirlitssvæði aðildarríkja EB og EFTA-ríkja ber leyfishafa að fara að lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem gilda í hverju landi, einkum að því er varðar reglur um flutninga og umferðarreglur.

4. VIÐBÆTIR

FLUTNINGAR SEM ERU UNÐANÞEGNIR LEYFISKERFUM OG LEYFUM

1. Opinber póstflutningaþjónusta.
2. Flutningur ökutækja sem hafa laskast eða eru óökufær.
3. Vöruflutningar með ökutækjum með 6 tonna leyfilega hámarksþyngd með hleðslu, að eftirvögnum meðtöldum, eða með 3,5 tonna leyfilega hámarkshleðslu, að meðtalinni hleðslu eftirvagna.
4. Vöruflutningar með vélknúnum ökutækjum, svo framarlega sem eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:
 - a) vörurnar sem fluttar eru skulu vera eign fyrirtækisins eða hafa verið seldar, keyptar, leigðar út eða teknar á leigu, framleiddar, unnið úr þeim eða með þær í fyrirtækinu eða þær verið í viðgerð þar;
 - b) tilgangur flutninganna skal vera sá að flytja vörur til eða frá fyrirtækinu eða færa þær til annaðhvort innan fyrirtækisins eða utan til eigin þarfa;
 - c) vélknúnum ökutækjum sem notuð eru til slíkra flutninga skal ekið af starfsmönnum fyrirtækisins;
 - d) ökutæki sem flytja vörur skulu vera í eigu fyrirtækisins eða keypt með afborgunum eða tekin á leigu af fyrirtækinu, í síðastnefnda tilvikinu með þeim fyrirvara að uppfyllt séu skilyrði tilskipunar ráðsins 84/647/EBE frá 19. desember 1984 um notkun ökutækja sem leigð eru án ökumanna til vöruflutninga á vegum, sem er felld inn í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins. Þetta ákvæði gildir ekki um notkun annars ökutækis í stað þess sem notað er venjulega en sem er um stundarsakir í öökufæru ástandi;
 - e) flutningarnir skulu einungis vera aukastarfsemi fyrir starfsemi fyrirtækisins í heild.
5. Flutningur lyfja, búnaðar og tækja og annarra nauðsynja til neyðarhjálp, einkum þegar náttúruhamfarir verða.

5. VIÐBÆTIR

SKRÁ YFIR ÁKVÆÐI Í TVÍHLIÐA SAMNINGUM UM FLUTNINGA Á VEGUM, SEM GERÐIR ERU MILLI AÐILDARRÍKJA Í TENGLUM VIÐ VÖRUFLUTNINGA Í ÞRÍHLIÐA UMFERÐ

Samningur milli ríkisstjórnar Svissneska ríkjasambandsins (Swiss Federal Council) og ríkisstjórnar Konungsríkisins Noregs um millilandaflutninga á farþegum og vörum á vegum frá 26. maí 1998:

Ákvæði 4. gr.: vöruflutningar.

6. VIÐBÆTIR

REGLUR UM ÞUNGATAKMARKANIR OG BANN VIÐ AKSTRI AÐ NÆTURLAGI OG Á SUNNUÐÖGUM

1. Undanþága frá þungatakmarkunum á tímabilinu sem lýkur 31. desember 2004:

¹ „Ökutæki“ er vélknúid ökutæki, skráð í EFTA-ríki, eða samtengt ökutæki þar sem að minnsta kosti vélknúna ökutækið er skráð í EFTA-ríki og eingöngu notað til vöruflutninga.

Fyrir akstur sem hefst erlendis og lýkur á landamærasvæði Sviss, sem er skilgreint í 10. viðbæti, (og öfugt) eru undantekningar leyfðar án gjalds fyrir hvaða vörur sem er allt að 40 tonnum samtals og fyrir 40-feta ISO-gáma í samsettum flutningum allt að 44 tonnum samtals. Sumar tollstöðvar hafa mörkin lægri ef það er nauðsynlegt vegna aðstæðna á veginum.

2. Aðrar undanþágur frá þungatakmörkunum:

Fyrir akstur sem hefst erlendis og lýkur á landamærasvæði Sviss (og öfugt) og fyrir umflutning um Sviss er einnig heimilt að leyfa raunverulega heildarþyngd með hleðslu, sem er meiri en leyfileg heildarþyngd í Sviss, ef um er að ræða flutninga sem ekki er getið í 8. gr. viðaukans:

- a) flutninga á vörum sem eru óskiptanlegar, í tilvikum þegar ekki er hægt að hlíta ákvæðum þrátt fyrir að ökutækið sé nothæft;
- b) flutninga eða notkun á sérstökum ökutækjum, einkum vinnuvélum sem, vegna þess tilgangs sem þær þjóna, samræmast ekki ákvæðum um þyngd;
- c) flutninga á skemmdum eða öökufærum ökutækjum í neyðartilvikum;
- d) flutninga á flugvistum;
- e) flutninga á vegum á upphafs- og lokastigum samsettra flutninga, yfirleitt innan 30 km frá stöðinni.

3. Undanþágur frá banni við akstri að næturlagi og á sunnudögum:

Fyrirhugaðar eru eftirtaldir undanþágur frá banni við akstri að næturlagi og á sunnudögum:

a) Án sérstaks leyfis

- akstur í því skyni að veita neyðaraðstoð þegar neyðarástand skapast,
- akstur í því skyni að veita neyðaraðstoð þegar slys verða, einkum ef slysin tengjast almannasamgöngum eða flugumferð.

b) Með sérstöku leyfi

Flutningar á vörum sem, eðli sínu samkvæmt, réttlæta flutninga að næturlagi og, af gildum ástæðum, flutninga á sunnudögum:

- landbúnaðarafurðir sem eru viðkvæmar fyrir skemmdum (svo sem ber, ávextir og grænmeti, plöntur (einnig afskorin blóm) eða nýpressaður ávaxtasafi), allt árið,
- svín og kjúklingar til slátrunar,
- nýmjólk og mjólkurafurðir sem eru viðkvæmar fyrir skemmdum,
- búnaður fyrir sirkus, hljóðfæri hljómsveita, leikmunir o.s.frv.,
- dagblöð, þar með talinn ritstjórnarpistill, og póstsendingar sem eru nauðsynlegar í tengslum við lögfræðiaðstoð.

Til að auðvelda málsmeðferð við viðurkenningu er heimilt að gefa út leyfi sem gildir um ótakmarkaðan fjölda ferða í allt að því tólf mánuði, að því tilskildu að um sams konar ferðir sé að ræða.

4. Undanþágu frá banni við akstri að næturlagi ber að veita án mismununar og á einni skrifstofu. Hana ber að veita gegn greiðslu þóknunar sem nægir fyrir umsýslukostnaði.

7. VIÐBÆTIR

FARÞEAGAFLUTNINGAR MILLI LANDA MEÐ HÓPBIFREIÐUM

1. gr.

Skilgreiningar

Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. Reglubundnir flutningar

1.1. Reglubundnir flutningar eru flutningar með farþega milli tiltekinna staða með tilteknu millibili á ákveðnum leiðum þar sem farþegar eru teknir og þeim skilað á fyrirfram ákveðnum viðkomustöðum. Öllum er heimilt að notfæra sér reglubundna flutninga, óháð því hvort nauðsynlegt geti verið að bóka far. Þótt skilyrðum fyrir því að stunda slíka flutninga sé breytt teljast þeir samt sem áður til reglubundinna flutninga.

1.2. Flutningaþjónusta, hver svo sem skipuleggur hana, þar sem séð er fyrir flutningum á tilteknum hópum farþega en aðrir farþegar eru útilokaðir, telst til reglubundinna flutninga að því tilskildu að hún uppfylli þau skilyrði sem tilgreind eru í 1.1. Slíkir flutningar kallast hér á eftir „sérstakar áætlunarferðir“.

Til sérstakra áætlunarferða teljast:

- a) flutningar á starfsmönnum milli heimilis og vinnustaðar;
- b) flutningar á nemendum til og frá skóla;
- c) flutningar á hermönnum og fjölskyldum þeirra frá upprunaríki sínu til herbúðanna. Þótt sérstakar áætlunarferðir séu sniðnar að þörfum notendanna teljast þær samt sem áður til sérstakra áætlunarferða.

1.3. Skipulag samhliða eða tímabundinna flutninga sem þjóna sama farþegahópi og reglubundnir flutningar sem fyrir eru, að sleppa sumum viðkomustöðum eða bæta öðrum við skal háð sömu reglum og gilda um reglubundna flutninga sem fyrir eru.

2. Óreglubundnir flutningar

2.1. Óreglubundnir flutningar eru flutningar sem falla ekki undir skilgreininguna á reglubundnum flutningum, að meðtöldum sérstökum áætlunarferðum (sérstökum reglubundnum flutningum), og sem einkennast öðru fremur af því að þar eru fluttir hópar farþega sem er safnað saman að frumkvæði þess sem kaupir þjónustuna eða flutningafyrirtækisins sjálfs.

Skipulagning samhliða eða tímabundinna flutninga, sem eru sambærilegir reglubundnum flutningum sem fyrir eru og þjóna sömu farþegahópum, skal háð leyfi í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í I. þætti.

2.2. Ekki er hætt að flokka þá flutningaþjónustu sem um getur í 2. lið sem óreglubundna flutninga af þeirri ástæðu einni að þeir fara fram með vissu millibili.

- 2.3. Hópur flutningafyrirtækja sem starfa fyrir sama verktaka getur annast óreglubundna flutninga. Nöfn flutningafyrirtækja og, eftir því sem við á, skiptistaðir á leiðinni skulu tilkynnt lögbærum yfirvöldum hlutaðeigandi aðildarríkja, í samræmi við málsmeðferð sem nefndin tekur ákvörðum um.
3. Flutningar í eigin þágu
Flutningar í eigin þágu er flutningastarfsemi á vegum einstaklings eða lögpersónu, sem ekki er rekin í ábata- eða hagnaðarskyni, svo fremi að:
- flutningarnir séu aukastarfsemi fyrir einstaklinginn eða lögpersónuna,
 - ökutækin, sem notuð eru, séu í eigu viðkomandi einstaklings eða lögpersónu eða hafi verið keypt með afborgunum eða tekin á leigu með langtímaleigusamningi og viðkomandi einstaklingur sjálfur eða starfsmaður viðkomandi einstaklings eða lögpersónu aki þeim.

I. ÞÁTTUR

REGLUBUNDNIR FLUTNINGAR SEM ERU LEYFISBUNDNIR

2. gr.

Tegund leyfis

1. Leyfið er gefið út á nafn flutningafyrirtækisins; ekki er unnt að framselja það til þriðju aðila. Þó getur flutningafyrirtækið sem fékk leyfið, með samþykki yfirvaldsins sem um getur í 1. mgr. 3. gr. þessa viðauka, fengið undirverktaka til að sjá um þjónustuna. Ef svo ber undir skal nafn hins síðarnefnda og hlutverk hans sem undirverktaka koma fram í leyfinu. Undirverktakinn verður að uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 13. gr. viðaukans.

Ef í hlut eiga fyrirtæki sem hafa bundist samtökum um að stunda reglubundna flutninga, skal leyfið gefið út á nöfn allra fyrirtækjanna. Það skal afhent fyrirtækinu sem stjórnar starfseminni og hin fyrirtækin fá afrit. Nöfn allra rekstraraðila skulu standa í leyfinu.

2. Gildistími leyfis skal eigi vera lengri en fimm ár.

3. Í leyfi skal eftirfarandi koma fram:

- a) tegund flutninga;
- b) flutningaleið, þar sem brottfarar- og ákvörðunarstaður er sérstaklega tekinn fram;
- c) gildistími leyfis;
- d) viðkomustaðir og tímaáætlun.

4. Leyfin skulu vera í samræmi við fyrirmyndina í reglugerð (EB) nr. 2121/98 frá 2. október 1998 þar sem settar eru nákvæmar reglur um beitingu reglugerða ráðsins (EBE) nr. 684/92 og (EB) nr. 12/98 að því er varðar skjöl vegna flutnings farþega með hópþjónu (Stjtíð. EB nr. L 268, 3.10.1998, bls.10), sem er felld inn í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins.

5. Leyfin veita handhafa eða handhöfum rétt til að stunda reglubundna flutninga á yfirráðasvæðum aðildarríkjanna.

6. Sá sem stundar reglubundna flutninga má nota viðbótarökutæki tímabundið og við óvenjulegar aðstæður. Þegar svo háttar til skal flutningafyrirtækið tryggja að eftirtalin skjöl séu fyrir hendi í ökutækinu:

- endurrit af leyfinu til reglubundinna flutninga;
 - endurrit af samningi þess sem stundar reglubundna flutninga við fyrirtækið sem útvegar viðbótarökutæki eða jafngilt skjal;
- staðfest endurrit af leyfinu sem gefið er út á nafn þess sem stundar reglubundna flutninga.

3. gr.

Umsóknir um leyfi

1. Flutningafyrirtæki frá öðrum aðildarríkjum en Sviss, sem sækja um leyfi, skulu leggja inn umsóknir sínar í samræmi við ákvæði 6. gr. reglugerðar (EBE) nr. 684/92, eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 11/98 sem er felld inn í EES-samninginn og samning Sviss og Evrópubandalagsins um flutninga á landi, og flutningafyrirtæki í Sviss, sem sækja um leyfi, skulu leggja inn umsóknir sínar í samræmi við 5. kafla reglugerðar frá 25. nóvember 1998 um sérleyfi til farþegaflutninga (OCTV). Þegar flutningar eru undanþegnir leyfi í einu aðildarríki en bundnir leyfi í öðru aðildarríki skulu flutningafyrirtækin, sem sækja um leyfi, leggja inn umsóknir sínar hjá lögbærum yfirvöldum í brottfararríkinu.

2. Leyfin skulu vera í samræmi við fyrirmyndina í reglugerð (EB) nr. 2121/98.

3. Umsækjendur um leyfi skulu veita allar frekari upplýsingar sem þeir telja máli skipta eða sem útgáfufyrirvald æskir. Meðal annars skulu umsækjendur leggja fram akstursáætlun, svo að unnt sé að fylgjast með því að farið sé að löggjöf bandalagsins um akstur og hvíldartíma. Flutningafyrirtæki frá öðrum aðildarríkjum en Sviss skulu einnig leggja fram endurrit af bandalagsleyfinu til farþegaflutninga á vegum milli landa gegn gjaldi, sem kveðið er á um í EES-samningnum, og flutningafyrirtæki í Sviss afrit af áþekku svissnesku leyfi, sem gefið er út til handa þeim sem stundar reglubundna flutninga.

4. gr.

Tilhögun leyfisveitinga

1. Leyfin eru gefin út með samþykki lögbærra yfirvalda á yfirráðasvæðum aðildarríkja þar sem farþegar eru teknir eða þeim skilað. Útgáfufyrirvald skal senda mat sitt til slíkra yfirvalda, svo og lögbærra yfirvalda á yfirráðasvæðum sem farið er um án þess að taka farþega eða skila þeim, ásamt afrit af umsókninni og öllum skjölum sem máli skipta.

2. Yfirvöld þeirra aðildarríkja sem leitað var samþykkis hjá skulu tilkynna útgáfufyrirvaldi ákvörðun sína innan tveggja mánaða. Þessi frestur er talinn frá þeim degi að beiðni um álitserð var lögð fram. Ef útgáfufyrirvald hefur ekki fengið svar innan þess tíma telst viðkomandi yfirvald hafa gefið samþykki sitt og skal þá útgáfufyrirvald gefa út leyfið.

3. Með fyrirvara um 7. og 8. mgr., skal útgáfufyrirvald taka ákvörðun um umsóknina innan fjögurra mánaða að telja frá því að umsóknin var lögð fram.

4. Veita skal leyfi nema:

- a) umsækjandinn geti ekki annast þá flutninga, sem sótt er um að stunda, með þeim tækjabúnaði sem hann hefur til umráða;
 - b) umsækjandinn hafi áður gerst brotlegur við landslög eða alþjóðlega löggjöf um flutninga á vegum milli landa, einkum varðandi skilyrði og kröfur er varða leyfi til farþegaflutninga milli landa á vegum eða ef hann hefur gerst sekur um alvarleg brot á lögum um öryggi á vegum, einkum að því er varðar reglur um ökutæki og akstur og hvíldartíma ökumanna;
 - c) skilyrðin fyrir leyfisveitingunni hafi ekki verið uppfyllt þegar um endurnýjun leyfis er að ræða;
 - d) sýnt þyki að umræddir flutningar tefli beinlínis í tvísýnu starfrækslu reglubundinna flutninga sem hafa áður verið leyfðir, nema þeir flutningar séu starfræktir af einu flutningafyrirtæki eða einum hópi flutningafyrirtækja eingöngu;
 - e) svo virðist sem umsækjandinn stefni eingöngu að starfrækslu á leiðum sem fyrir eru og gefa af sér mestan hagnað;
 - f) lögbært yfirvald aðildarríkis ákveði, á grundvelli ítarlegrar athugunar, að umræddir flutningar tefli starfrækslu sambærilegra flutninga með járnbrautum á viðkomandi leiðum í tvísýnu. Tilkynna skal flutningafyrirtækjum, sem málið varðar, um allar ákvarðanir sem teknar eru samkvæmt þessu ákveði og enn fremur rökstuðninginn fyrir þeim. Frá 1. janúar 2000 getur lögbært yfirvald aðildarríkis, ef sýnt þykir að núverandi millilandaflutningar með hópþjónustu tefli starfrækslu sambærilegra flutninga með járnbrautum á viðkomandi leiðum í tvísýnu, að fengnu samþykki nefndarinnar, frestað eða afturkallað leyfi til að starfrækja millilandaflutninga með hópþjónustu enda fái flutningafyrirtækið sex mánaða fyrirvara. Ekki er réttlætjanlegt að hafna umsókn á þeim forsendum einum að flutningafyrirtæki þjóði lægra verð en önnur flutningafyrirtæki á vegum eða að á þeirri leið, sem um er að ræða, séu starfandi fyrir önnur fyrirtæki er stunda flutninga á vegum.
5. Útgáfuyfirvald getur einungis hafnað umsókn af ástæðum sem eru samrýmanlegar viðauka þessum.
6. Ef ekki tekst samkomulag á grundvelli málsmeðferðarinnar sem um getur í 1. mgr. má leggja málið fyrir nefndina.
7. Nefndin skal, eins skjótt og unnt er, taka ákvörðun sem kemur til framkvæmda eigi síðar en 30 dögum eftir að hlutaðeigandi aðildarríkjum er tilkynnt um hana.
8. Að lokinni þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í þessari grein ber útgáfuyfirvaldi að tilkynna öllum yfirvöldum sem um getur í 1. mgr. um ákvörðun sína og, eftir atvikum, senda þeim afrit af leyfinu.

5. gr.

Veiting og endurnýjun leyfa

1. Að lokinni málsmeðferðinni sem um getur í 4. gr. ber útgáfuyfirvaldi að veita leyfið eða hafna umsókninni með formlegum hætti.
2. Þegar ákveðið er að hafna umsókn skulu gefnar ástæður fyrir synjun. Aðildarríkin skulu tryggja að flutningafyrirtækjum gefist færi á að gæta réttar síns ef umsókn þeirra er hafnað.
3. Að breyttu breytanda tekur 4. gr. til umsókna um endurnýjun leyfa eða til breytinga á skilyrðum fyrir rekstri leyfisbundinna flutninga. Ef gerðar eru smávægilegar breytingar á skilyrðum fyrir rekstri, einkum breytingar á fargjaldi eða áætlunartímum, nægir að útgáfuyfirvaldið sendi lögbærum yfirvöldum hinna aðildarríkjanna þær upplýsingar.

6. gr.

Leyfi fellt niður

Málsmeðferð, sem ber að fylgja þegar leyfi er fellt niður, skal vera eins og mælt er fyrir um í 9. gr. reglugerðar (EBE) nr. 684/92, sem er felld inn í EES-samninginn, og 44. gr. reglugerðar frá 25. nóvember 1998 (OCTV).

7. gr.

Skyldur flutningafyrirtækja

1. Flutningafyrirtæki í reglubundnum flutningum er skuldbundið til að tryggja, nema óviðráðanleg atvik komi til og þar til leyfistímabilið rennur út, flutningaþjónustu sem fullnægir settum reglum um órofna þjónustu, reglubundnar ferðir og nægilegt framboð og uppfylla önnur skilyrði sem lögbært yfirvald setur í samræmi við 3. mgr. 2. gr. þessa viðbætis.
2. Flutningafyrirtæki skal birta upplýsingar um leiðir, viðkomustaði, tímaáætlun, fargjöld og flutningsskilmála, að því marki sem ekki er bundið í lögum, á þann hátt að tryggt sé að slíkar upplýsingar sé aðgengilegar öllum notendum.
3. Viðkomandi aðildarríki geta, ef þau samþykkja það sameiginlega og með samþykki leyfishafa, breytt skilyrðunum fyrir rekstri reglubundinna flutninga.

II. ÞÁTTUR

ÓREGLUBUNDNIR FLUTNINGAR OG ÖNNUR ÞJÓNUSTA SEM ER UNÐANÞEGIN LEYFUM

8. gr.

Eftirlitsskjöl

1. Flutningaþjónustan sem um getur í 1. mgr. 14. gr. skal fara fram með hliðsjón af eftirlitsskjali (akstursskrá).
2. Flutningafyrirtæki sem stundar óreglubundna flutninga skal fylla út akstursskrá fyrir hverja ferð.
3. Akstursskrárheftin fást afhent hjá lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins þar sem flutningafyrirtækið hefur staðfestu eða öðrum aðilum á þeirra vegum.
4. Útlit eftirlitsskjalsins og hvernig ber að nota það skal vera eins og mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 2121/98.

9. gr.

Vottorð

Vottorðið sem kveðið er á um í 1. mgr. skal gefið út af lögbæru yfirvaldi aðildarríkisins þar sem ökutækið er skráð. Það skal vera samkvæmt fyrirmyndinni í reglugerð (EB) nr. 2121/98.

III. ÞÁTTUR

EFTIRLIT OG VIÐURLÖG

10. gr.

Farseðlar

1. Farþegar sem nota reglubundna flutningaþjónustu eða ferðir fram og til baka, að undanskildum sérstökum reglubundnum flutningum, skulu hafa farseðil undir höndum alla ferðina, annaðhvort farseðil fyrir einn eða hópfarseðil þar sem koma fram eftirfarandi upplýsingar um:

- brottfarar- og ákvörðunarstað og, ef við á, ferðina til baka;
- gildistíma farseðils;
- fargjald.

2. Skylt er að framvísa farseðlinum sem um getur í 1. mgr. ef viðurkenndur eftirlitsmaður fer fram á það.

11. gr.

Eftirlit á vegum og í fyrirtækjum

1. Ef um er að ræða flutninga gegn gjaldi verða eftirtalin skjöl að vera fyrir hendi í ökutækinu og ber að framvísa þeim ef viðurkenndur eftirlitsmaður fer fram á það: staðfest afrit af aðildarríkisleyfi, annaðhvort leyfið (eða staðfest afrit af því) eða akstursskráin, allt eftir tegund flutninga. Ef um er að ræða flutninga í eigin þágu skal vottorðið (eða staðfest afrit af því) geymt í ökutækinu og ber að framvísa því ef viðurkenndur eftirlitsmaður fer fram á það. Ef um er að ræða flutningaþjónustu, sem 2. mgr. 14. gr. þessa viðbætis tekur til, kemur samningurinn eða staðfest afrit af honum í stað eftirlitsskjals.

2. Flutningafyrirtæki sem hafa hópbifreiðir í farþegaflutningum milli landa skulu heimila hvers konar eftirlitsskoðanir til þess að tryggja að reksturinn fari fram eins og vera ber, einkum að því er varðar akstur og hvíldartíma.

12. gr.

Gagnkvæm aðstoð

1. Ef þess er óskað skulu lögbær yfirvöld aðildarríkis veita öðrum hlutaðeigandi aðildarríkjum allar tiltækar upplýsingar sem máli skipta um:

- brot á ákvæðum þessa viðbætis svo og öðrum reglum á sviði farþegaflutninga milli landa með hópbifreiðum sem flutningafyrirtæki frá öðru aðildarríki fremur á yfirráðasvæði þeirra og viðurlög við þeim;
- viðurlög sem beitt hefur verið gegn innlendum flutningafyrirtækjum vegna brota sem framin hafa verið á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.

2. Lögbær yfirvöld í aðildarríkinu þar sem viðkomandi flutningafyrirtæki hefur staðfestu skal afturkalla leyfi sitt ef handhafi þess:

- uppfyllir ekki lengur þau skilyrði sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 13. gr. í viðaukanum;
- hefur lagt fram rangar upplýsingar varðandi gögnin sem beðið var um vegna útgáfu leyfis aðildarríkis.

3. Útgáfuyfirvaldið skal afturkalla leyfið ef leyfishafi uppfyllir ekki lengur skilyrðin fyrir útgáfu þess samkvæmt þessum viðbæti, einkum ef lögbær yfirvöld aðildarríkisins þar sem flutningafyrirtækið hefur staðfestu fer fram á það. Útgáfuyfirvaldið skal þegar í stað tilkynna það til lögbærra yfirvalda hinna aðildarríkjanna.

4. Ef um alvarlegt brot er að ræða eða ítrekuð lítills háttar brot á reglum um umferðaröryggi, einkum brot á reglum sem gilda um ökutæki, akstur og hvíldartíma ökumanna og rekstur án leyfis á hliðstæðri eða tímabundinni þjónustu, sem um getur í lið 2.1 í 1. gr., geta lögbær yfirvöld í aðildarríkinu þar sem flutningafyrirtækið hefur staðfestu meðal annars afturkallað aðildarríkisleyfið eða beitt sér fyrir tímabundinni og/eða takmarkaðri afturköllun á staðfestum endurritum af aðildarríkisleyfinu.

Slík viðurlög skulu ákveðin í samræmi við það hversu alvarlegt brot handhafa aðildarríkisleyfis telst og hve mörg staðfest endurrit hann hefur undir höndum vegna millilandaflutninganna sem hann stundar.

8. VIÐBÆTIR

SKRÁ YFIR ÁKVÆÐI Í TVÍHLIÐA SAMNINGUM UM FLUTNINGA Á VEGUM, SEM GERÐIR ERU MILLI AÐILDARRÍKJA Í TENGLUM VIÐ VEITINGU LEYFA TIL FARÞEGAFLUTNINGA Í ÞRÍHLIÐA UMFERÐ

- Samningur milli ríkisstjórnar Svissneska ríkjasambandsins og Furstadæmisins Liechtenstein um millilandaflutninga á farþegum frá 1. apríl 1999:

Ákvæði 3. gr.: óreglubundnir farþegaflutningar.

Ákvæði 4. gr.: reglubundnir farþegaflutningar og flutningar á farþegum sem daglega sækja vinnu eða skóla fjarri heimili.

Ákvæði 5. gr.: millilandaflutningar.

- Samningur milli ríkisstjórnar Svissneska ríkjasambandsins og ríkisstjórnar Konungsríkisins Noregs um millilandaflutninga á farþegum og vörum á vegum frá 26. maí 1998:

Ákvæði 3. gr.: farþegaflutningar.

Ákvæði 6. gr.: bann við gestaflutningum.

9. VIÐBÆTIR

SKRÁ YFIR ÁKVÆÐI Í TVÍHLIÐA SAMNINGUM SEM GERÐIR ERU MILLI AÐILDARRÍKJA OG FJALLA AÐ ÖLLU LEYTI EÐA AÐ HLUTA UM MÁLEFNI SEM FALLA UNDIR GILDISSVIÐ VIÐAUKANS

- Samningur milli ríkisstjórnar Svissneska ríkjasambandsins og ríkisstjórnar Konungsríkisins Noregs um millilandaflutninga á farþegum og vörum á vegum frá 26. maí 1998.
- Tollabandalag við Liechtenstein: samningur milli ríkisstjórnar Svissneska ríkjasambandsins og ríkisstjórnar Furstadæmisins Liechtenstein um aðgang Furstadæmisins Liechtenstein að tollsvæði Sviss frá 29. mars 1923.
- Samningur milli ríkisstjórnar Svissneska ríkjasambandsins og Furstadæmisins Liechtenstein um millilandaflutninga á farþegum frá 1. apríl 1999.

10. VIÐBÆTIR

LANDAMÆRASVÆÐI SVISS

Landamærasvæði Sviss er skilgreint í 4. viðauka við fundargerð 5. fundar sameiginlegu nefndarinnar, sem komið var á laggirnar samkvæmt samkomulaginu frá 1992, sem haldinn var í Brussel 2. apríl 1998. Það er yfirleitt innan 10 km frá tollstöð. ⁽¹⁾

“

¹ Hægt er að nálgast þetta skjal í samgönguráðuneyti hvers aðildarríkis.

VIÐAUKI Q

Flutningar í lofti (29. gr.)

1. gr.

Gildissvið

Í viðauka þessum eru settar fram reglur aðildarríkjanna um flutninga í lofti og skulu þær gilda að því marki sem þær varða flutninga í lofti eða málefni sem tengjast flutningum í lofti með beinum hætti og um getur í viðbætinum við þennan viðauka.

2. gr.

Bann við mismunun

Banna skal mismunun á grundvelli þjóðernis að því er gildissvið þessa viðauka varðar, samanber þó sérákvæði hans.

3. gr.

Staðfesturéttur

1. Engar takmarkanir skulu vera á staðfesturétti ríkisborgara aðildarríkis á yfirráðasvæði annars aðildarríkis að því er gildissvið þessa viðauka varðar, með fyrirvara um ákvæði reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2407/92, sem er að finna í viðbætinum við þennan viðauka. Hið sama gildir einnig þegar ríkisborgarar aðildarríkis, sem hafa staðfestu á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, stofna umboð, útibú eða dótturfyrirtæki. Staðfesturéttur felur í sér rétt til að hefja og stunda sjálfstæða atvinnustarfsemi og til að stofna og reka fyrirtæki, einkum félög eða fyrirtæki í skilningi 2. mgr. 4. gr., með þeim skilyrðum sem gilda að landslögum um ríkisborgara þess ríkis þar sem staðfestan er fengin.

2. Ákvæði þessa viðauka skulu gilda að því marki sem engar takmarkanir fyrirfinnast samkvæmt viðauka L, viðauka M og bókuninni við viðauka K um ferðir einstaklinga milli Liechtenstein og Sviss.

4. gr.

Félög eða fyrirtæki

1. Með félög eða fyrirtæki sem stofnuð eru í samræmi við lög aðildarríkis og hafa skráða skrifstofu, yfirstjórn eða aðalstarfsstöð á yfirráðasvæði aðildarríkis skal farið, að því er gildissvið þessa viðauka varðar, á sama hátt og einstaklinga sem eru ríkisborgarar aðildarríkjanna.

2. Með félögum og fyrirtækjum er átt við félög og fyrirtæki, stofnuð á grundvelli einkamálaréttar eða verslunarréttar, þar með talin samvinnufélög, svo og aðrar lögpersónur sem lúta allsherjarrétti eða einkamálarétti, að frátöldum þeim sem ekki eru rekin í hagnaðarskyni.

5. gr.

Undantekningar

1. Ákvæði 3. og 4. gr. gilda ekki um starfsemi sem í aðildarríki fellur undir meðferð opinbers valds, jafnvel þótt svo sé aðeins í einstökum tilvikum..

2. Ákvæði 3. og 4. gr. og ráðstafanir í samræmi við þau útiloka ekki að beitt verði ákvæðum í lögum eða stjórnisýslufyrirmælum um sérstaka meðferð á erlendum ríkisborgurum er grundvallast á sjónarmiðum um allsherjarreglu, almannaöryggi eða almannaheilbrigði.

6. gr.

Ríkisaðstoð

1. Ef ekki er kveðið á um annað í viðauka þessum er hvers kyns aðstoð sem eitt eða fleiri aðildarríki veitir eða veitt er af ríkisfjármunum og raskar eða er til þess fallin að raska samkeppni með því að ívilna ákveðnum fyrirtækjum eða framleiðsluvörum, ósamrýmanleg þessum viðauka, að því leyti sem hún hefur áhrif á viðskipti milli aðildarríkjanna.

2. Eftirtalið samrýmist þessum viðauka:

a) aðstoð af félagslegum toga sem veitt er einstökum neytendum, enda sé hún veitt án mismununar með tilliti til uppruna viðkomandi framleiðsluvara;

b) aðstoð sem veitt er til að bæta tjón af völdum náttúruhamfara eða óvenjulegra atburða.

3. Eftirtalið getur talist samrýmanlegt þessum viðauka:

a) aðstoð til að efla hagþróun á svæðum þar sem lífskjör eru óvenju bágborin eða atvinnuleysi er mikið;

b) aðstoð til að hrinda í framkvæmd mikilvægum verkefnum, sem þjóna sameiginlegum evrópskum hagsmunum, eða ráða bót á alvarlegri röskun á efnahagslífi aðildarríkis;

c) aðstoð til að greiða fyrir þróun ákveðinna greina efnahagslífsins eða ákveðinna efnahagssvæða enda hafi hún ekki svo óhagstæð áhrif á viðskiptaskilyrði að stríði gegn sameiginlegum hagsmunum.

7. gr.

Eftirlit

Lögbær yfirvöld skulu fylgjast stöðugt með aðstoðarkerfum sem eru við lýði í hlutaðeigandi aðildarríki. Ef hafin er málsmeðferð til að tryggja að reglum 6. gr. sé hlítt skal sérhvert hlutaðeigandi aðildarríki sjá til þess að hinum aðildarríkjunum sé tilkynnt þar um og, ef nauðsyn ber til, er þeim heimilt að leggja fram athugasemdir áður en lokaákvörðun er tekin. Fari eitt aðildarríki fram á það skal ráðið fjalla um allar viðeigandi ráðstafanir sem gera þarf með hliðsjón af markmiði og framkvæmd þessa viðauka.

8. gr.

Fyrirliggjandi tvíhliða samningar

1. Ákvæðin um flugréttindi, sem um getur í viðbætinum, leysa af hólmi viðkomandi ákvæði í fyrirliggjandi tvíhliða samningum milli aðildarríkjanna. Þó er heimilt að nýta áfram flugréttindi sem rekja má til þessara tvíhliða samninga og falla ekki undir þessi ákvæði, að því tilskildu að ekki sé um mismunun að ræða á grundvelli þjóðernis eða röskun á samkeppni.
2. Með fyrirvara um 1.mgr. skal þessi viðauki leysa af hólmi viðkomandi ákvæði í gildandi tvíhliða samningum milli aðildarríkjanna um málefni sem falla undir þennan viðauka.

9. gr.

Nefnd

1. Ráðið skal koma á fót nefnd um flutninga í lofti, sem skal vera ábyrg fyrir meðferð og réttri beitingu á ákvæðum þessa viðauka.
2. Nefndin skal koma með tilmæli þar að lútandi.
3. Hún getur einkum beint þeim tilmælum til ráðsins að breyta ákvæðum viðbætisins.
4. Að því er varðar rétta framkvæmd á ákvæðum þessa viðauka skulu aðildarríkin skiptast á upplýsingum og, fari eitt aðildarríki fram á slíkt, halda viðræðufundi innan nefndarinnar.

10. gr.

Áunnin réttindi

1. Komi til uppsagnar þessa samnings eða afturköllunar aðildarríkis er heimilt, uns viðkomandi áætlunartímabili lýkur, að halda áfram flugþjónustu sem er rekin á þeim degi þegar samningurinn fellur úr gildi eða þegar aðild tekur gildi.
2. Uppsögn eða afturköllun þessa samnings skal ekki hafa áhrif á áunnin réttindi og skuldbindingar fyrirtækja með skírskotun til 3. og 4. gr. þessa viðauka og reglna reglugerðar ráðsins (EBE) nr.2407/92, sem er að finna í viðbætinum við þennan viðauka.

VIÐBÆTIR

Að því er þennan viðbæti varðar:

- ef gerðir, sem um getur í þessum viðbæti, innihalda tilvísanir til aðildarríkja Evrópubandalagsins eða kröfu um tengsl við Evrópubandalagið ber að skilja tilvísanirnar þannig, að því er þennan viðauka varðar, að þær gildi jafnt um aðildarríkin eða um kröfuna um tengsl við eitt þeirra;
- heitið „bandalagsflugfélag“, sem um getur í eftirtöldum tilskipunum og reglugerðum, ber að skilja þannig að það merki flugfélag sem hefur leyfi og aðalstarfsstöð sína og skráða skrifstofu, ef um hana er að ræða, í einu aðildarríkjanna samkvæmt ákvæðum reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2407/92.

Að svo miklu leyti sem beiting ákvæða viðaukans tekur til sameiginlegra hugtaka í lagagerningunum sem um getur í þessum viðbæti, ber að taka tillit til viðeigandi fordæmisréttar fyrir 21. júní 1999. Til að tryggja góða framkvæmd þessa viðauka skal ráðið, að beiðni hvaða aðildarríkis sem er, ákvarða áhrif fordæmisréttar eftir 21. júní 1999.

1. *Þriðji flugmálapakkinn um afnám hafla og aðrar reglur um almenningsflug*

Nr. 2407/92

Reglugerð ráðsins frá 23. júlí 1992 um veitingu flugrekstrarleyfa til handa flugfélögum.

(1.–18. gr.; að því er varðar beitingu 3. mgr. 13. gr. ber að skilja tilvísunina til 169. gr. EB sáttmálans sem tilvísun til gildandi málsmeðferðar samkvæmt þessum viðauka)

Nr. 2408/92

Reglugerð ráðsins frá 23. júlí 1992 um aðgang bandalagsflugfélaga að flugleiðum innan bandalagsins.

(1.–10. gr., 12.–15. gr.)

Að því er þennan samning varðar lesist ákvæði reglugerðarinnar með eftirfarandi lagfæringu:

Viðaukarnir við reglugerðina skulu einungis taka til flugvalla í EFTA-ríkjunum.

Nr. 2409/92

Reglugerð ráðsins frá 23. júlí 1992 um fargjöld og farmgjöld í flugþjónustu.

(1.–11. gr.)

Nr. 295/91

Reglugerð ráðsins frá 4. febrúar 1991 um sameiginlegar reglur um skaðabætur til handa farþegum sem er vísað frá vegna umframskráningar í áætlunarflugi.

(1.–9. gr.)

Nr. 2299/89

Reglugerð ráðsins frá 24. júlí 1989 um starfsreglur fyrir notkun tölvufarskráningarkerfa, eins og henni var breytt með reglugerð ráðsins nr. 3089/93.
(1.–22. gr.)

Nr. 3089/93

Reglugerð ráðsins frá 29. október 1993 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 2299/89 um starfsreglur fyrir notkun tölvufarskráningarkerfa.
(1. gr.)

Nr. 80/51

Tilskipun ráðsins frá 20. desember 1979 um takmörkun á hávaða frá loftförum sem fljúga undir hljóðhraða, eins og henni var breytt með tilskipun 83/206/EBE.
(1.–9. gr.)

Nr. 89/629

Tilskipun ráðsins frá 4. desember 1989 um takmörkun á hávaða frá almennum þotum sem fljúga undir hljóðhraða.
(1.–8. gr.)

Nr. 92/14

Tilskipun ráðsins frá 2. mars 1992 um skorður við notkun flugvéla sem falla undir 1. bindi, II. hluta, 2. kafla í 16. viðauka samþykktar um alþjóðaflugmál, 2. útg. (1988).
(1.–11. gr.)

Nr. 91/670

Tilskipun ráðsins frá 16. desember 1991 um gagnkvæma viðurkenningu á flugstarfaskírteinum.
(1.–8. gr.)

Nr. 95/93

Reglugerð ráðsins frá 18. janúar 1993 um sameiginlegar reglur um úthlutun afgreiðslutíma á bandalagsflugvöllum.
(1.–12. gr.)

Nr. 96/67

Tilskipun ráðsins frá 15. október 1996 um aðgang að flugafgreiðslumarkaðinum á flugvöllum bandalagsins.
(1.–9. gr., 11.–23. gr., 25. gr.)

Nr. 2027/97

Reglugerð ráðsins frá 9. október 1997 um bótaábyrgð flugfélaga vegna slysa.
(1.–8. gr.)

Nr. 323/1999

Reglugerð ráðsins frá 8. febrúar 1999 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 2229/89 um starfsreglur fyrir notkun tölvufarskráningarkerfa.
(1. og 2. gr.)

2. *Tæknileg samhæfing*

Nr. 3922/91

Reglugerð ráðsins frá 16. desember 1991 um samræmingu á tækniröfum og stjórnsýslumeðferð á sviði flugmála.
(1.–3. gr., 2. mgr. 4. gr., 5.–11. gr., 13. gr.)

Nr. 93/65

Tilskipun ráðsins um skilgreiningu og notkun samhæfðra tækniforskrifta vegna kaupa á búnaði og kerfum fyrir flugumferðarþjónustu.
(1.–5. gr., 7.–10. gr.)

Að því er þennan samning varðar lesist ákvæði tilskipunarinnar með eftirfarandi lagfæringu:

Viðaukann ber að lagfæra þannig að hann taki til stofnana í EFTA-ríkjum sem falla undir 5. gr.

Nr. 97/15

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar frá 25. mars 1997 um samþykkt staðla sem Evrópustofnun um flugumferðaröryggi hefur samið og breytingu á tilskipun ráðsins 93/65/EBE um skilgreiningu og notkun samhæfðra tækniforskrifta vegna kaupa á búnaði og kerfum fyrir flugumferðarþjónustu.
(1.–4. gr., 6. gr.)

3. *Flugöryggi*

Nr. 94/56

Tilskipun ráðsins frá 21. nóvember 1994 um setningu grundvallarreglna við rannsóknir á slysum og óhöppum í almenningsflugi.
(1.–13. gr.)

4. *Aðrar*

Nr. 90/314

Tilskipun ráðsins frá 13. júní 1990 um ferðapakka, orlofspakka og skoðunarferðapakka.
(1.–10. gr.)

Nr. 93/13

Tilskipun ráðsins frá 5. apríl 1993 um óréttmæta skilmála í neytendasamningum.
(1.–11. gr.)

VIÐAUKI R

Opinber innkaup (37. gr.)

1. gr.

Gildissvið

Aðgangur birgja og þjónustuveitenda aðildarríkjanna að kaupum á vöru og þjónustu, meðal annars byggingarþjónustu, járnbrautarfyrirtækja, stofnana á sviði orkumála, að frátöldum rafmagnsveitum, og einkarekinna þjónustustofnana á sviði vatnsveitu, raforku, samgangna í þéttbýli, höfnum og flughöfnum aðildarríkjanna skal vera í samræmi við ákvæði þessa viðauka.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessum viðauka:

- a) er með hugtakinu „járnbrautarfyrirtæki“ („ROs“) átt við samningsaðila sem eru annaðhvort opinber yfirvöld eða opinber fyrirtæki eða starfa á grundvelli sérréttinda eða einkaleyfis, sem lögbær yfirvöld í einu af aðildarríkjunum hafa veitt, og reka meðal annars kerfi til að þjóna almenningi með flutningum á járnbrautum;
- b) er með hugtakinu „stofnanir á sviði orkumála, að frátöldum rafmagnsveitum“ átt við samningsstofnanir sem eru annaðhvort opinber yfirvöld eða opinber fyrirtæki eða starfa á grundvelli sérréttinda eða einkaleyfis, sem lögbær yfirvöld í einu af aðildarríkjunum hafa veitt, og reka meðal annars einhverja starfsemi sem um getur í i- og ii-lið, sem hér fara á eftir, eða einhverja samsetningu þeirra:
 - i) veita aðgang að föstum netum eða starfrækja föst net sem ætlað er að þjóna almenningi með framleiðslu, flutningi eða dreifingu á gasi eða hita eða með því að veita gasi eða hita til slíkra kerfa; eða
 - ii) nýta landsvæði í því skyni að að leita að eða vinna olíu, gas, kol eða annað fast eldsneyti¹;
- c) er með hugtakinu „einkareknar þjónustustofnanir“ átt við samningsstofnanir sem falla ekki undir samninginn um opinber innkaup² en starfa á grundvelli sérréttinda eða einkaleyfis, sem lögbær yfirvöld í einu af aðildarríkjunum hafa veitt, og reka meðal annars einhverja starfsemi sem um getur í i-lið til v-liðar, sem hér fara á eftir, eða einhverja samsetningu þeirra:
 - i) veita aðgang að föstum netum eða starfrækja föst net sem ætlað er að þjóna almenningi með öflun, flutningi eða dreifingu drykkjarvatns eða með því að veita vatni til slíkra kerfa;
 - ii) veita aðgang að föstum netum eða starfrækja föst net sem ætlað er að þjóna almenningi með framleiðslu, flutningi eða dreifingu rafmagns eða með því að veita rafmagni til slíkra kerfa;
 - iii) veita flugfélögum aðgang að flugvelli eða annarri stöðvaraðstöðu;
 - iv) veita flytjendum á sjó eða innlendum vatnaleiðum aðgang að höfn við sjó eða vatn eða annarri stöðvaraðstöðu;
 - v) starfrækja samgöngukerfi sem þjóna almenningi í þéttbýli með járnbrautum, sjálfvirkum kerfum, sporvögnum, rafknúnum strætisvögnum, hópbifreiðum eða togbrautum;
- d) gildir viðauki þessi um lög, reglugerðir eða starfshætti varðandi innkaup járnbrautarfyrirtækja aðildarríkjanna, stofnana á sviði orkumála, að frátöldum rafmagnsveitum, og einkarekinna þjónustustofnana (hér á eftir nefndar „tilgreindar stofnanir“), sem eru skilgreindar í þessari grein og tilgreindar í 1. til 9. viðbæti við þennan viðauka, og um alla innkaupasamninga sem slíkar tilgreindar stofnanir bjóða út og gera.

3. gr.

Samkeppni

Viðauki þessi gildir ekki um samninga sem járnbrautarfyrirtæki, stofnanir á sviði orkumála, að frátöldum rafmagnsveitum, og einkaaðilar bjóða út og gera, um leið og takmörkunum hefur verið aflétt í þessum geirum, vegna kaupa sem eingöngu eru ætluð til að gera þeim kleift að veita eina eða fleiri tegundir þjónustu þar sem öðrum stofnunum er frjálst að bjóða sömu þjónustu á sama landsvæði og með skilyrðum sem eru efnislega þau sömu. Sérhvert aðildarríki skal tilkynna hinum aðildarríkjunum tafarlaust um slíka samninga.

4. gr.

Þjónusta

Þjónusta, þar með talin byggingarþjónusta, sem viðauki þessi gildir um er skráð í 10. og 11. viðbæti við þennan viðauka.

5. gr.

Viðmiðunarmörk

Viðauki þessi gildir um samninga, eða röð samninga, þegar áætluð samningsfjárhæð að frádregnum virðisaukaskatti er ekki minni en:

- a) sem boðnir eru út og gerðir af járnbrautarfyrirtækjum og stofnunum á sviði orkumála, að frátöldum rafmagnsveitum:

¹ Í kjölfar breytinga á innlendum reglum um innkaup stofnana í Noregi, með setningu annars konar reglna til að tryggja að samningsaðilar, sem nýta olíu eða gas, geri samninga sem eru án mismununar, gagnsæir og samkeppnishæfir, Noregur er undanþeginn beiðingu allra málsmeðferðarreglna í viðkomandi tilskipun (tilskipun ráðsins 93/38/EBE frá 14. júní 1993 um samræmingu reglna um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og fjarskipti) gagnvart aðilum sem nýta landsvæði í því skyni að að leita að eða vinna olíu eða gas. Undanþágan var veitt að beiðni Noregs, eftir að ESA hafði ályktað að Noregur hefði löglegt með réttum hætti tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB frá 30. maí 1994 um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsæfni, sem er forsenda fyrir veitingu slíkrar undanþágu.

² Eins og hann er 21. júní 2001.

- 400 000 evrur þegar um er að ræða vörukaup og þjónustu;
5 000 000 evrur þegar um er að ræða verkframkvæmdir;
b) sem boðnir eru út og gerðir af einkareknum þjónustustofnunum:
SDR 400 000 þegar um er að ræða vörukaup og þjónustu;
SDR 5 000 000 þegar um er að ræða verkframkvæmdir.

6. gr.

Innlend meðferð og bann við mismunun

Að því er varðar lög, reglur, málsmeðferð og starfshætti varðandi opinber innkaup sem falla undir þennan viðauka skal sérhvert aðildarríki veita þá meðferð sem kveðið er á um í III. gr. samningsins um opinber innkaup.

7. gr.

Gildissvið undir viðmiðunarmörkum

Með reglum sínum og starfsháttum við útboð og gerð samninga um opinber innkaup undir þeirri fjárhæð viðmiðunarmarkna sem mælt er fyrir um í 5. gr. eru aðildarríkin að hvetja tilgreindar stofnanir sínar til að veita birgjum og þjónustuveitendum í hinum aðildarríkjunum meðferð í samræmi við 2. mgr. 37. gr. þessa samnings. Þetta er gert með fyrirvara um ráðstafanir sem eru nauðsynlegar vegna þróunar á innanlandsmarkaði Sviss¹ eða aðrar ráðstafanir sem aðildarríkin tilkynna og skráðar eru í 12. viðbæti við þennan viðauka.

8. gr.

Undantekningar

Viðauki þessi gildir ekki um tilgreindar stofnanir ef þær uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 10. og 13. viðbæti við þennan viðauka.

9. gr.

Reglur um opinber innkaup og kærur

Aðildarríkin skulu sjá til þess að reglur um opinber innkaup og kærur séu án mismununar og gagnsæar. Að því er varðar stofnanir, sem falla undir þennan viðauka, gilda reglurnar um opinber innkaup og kærur í samningnum um opinber innkaup sem eru tilgreindar í 14. viðbæti við þennan viðauka.

10. gr.

Upplýsingaskipti

Aðildarríkin skulu senda hvert öðru nafn og heimilisfang „tengiliða“ sem bera ábyrgð á að veita upplýsingar um reglur og reglugerðir á sviði opinberra innkaupa.

11. gr.

Nefnd

1. Ráðið skal koma á fót nefnd um opinber innkaup (hér á eftir kölluð „nefndin“) og skal hún tryggja skilvirka beitingu og framkvæmd á viðauka þessum.
2. Nefndin getur einkum lagt til við ráðið að breyta þessum viðauka og viðbætunum við hann.
3. Ráðinu er heimilt að breyta ákvæðum 5. gr. í þessum viðauka og viðbætum við hann.

1. VIÐBÆTIR

ÖFLUN, FLUTNINGUR EÐA DREIFING DRYKKJARVATNS

ÍSLAND

Stofnanir sem sjá um að afla eða dreifa vatni samkvæmt *lögum nr. 81/1991, um vatnsveitur sveitarfélaga*.

LIECHTENSTEIN

Gruppenwasserversorgung Liechtensteiner Oberland.

Wasserversorgung Liechtensteiner Unterland.

NOREGUR

Stofnanir sem sjá um að afla eða dreifa vatni samkvæmt *Forskrift om drikkevann og vannforsyning (FOR 1995-01-01 Nr 68)*.

SVISS

Stofnanir sem sjá um að afla, flytja og dreifa drykkjarvatni og eru starfræktar samkvæmt kantónu- eða staðarlögum eða sérstökum samningum sem byggja á þeim.

Til dæmis: Wasserversorgung Zug AG, Wasserversorgung Dürdingen.

¹ Undanþágan tekur einungis til reglna um málsmeðferð við kærur vegna útboða, sem krafist er í lögum ríkjasambandsins frá 6. október 1995 um innri markaðinn vegna reglna um opinber innkaup undir viðmiðunarmörkum. Lögin taka til þróunar innri markaðarins í Sviss, með tilliti til þess hvernig skipulagi ríkjasambandsins í Sviss er háttað.

2. VIÐBÆTIR

FRAMLEIÐSLA, FLUTNINGUR EÐA DREIFING RAFMAGNS

ÍSLAND

Landsvirkjun (the National Power Company), *lög nr. 42/1983*;
Rafmagnsveitur ríkisins (the State Electric Power Works), *orkulög nr. 58/1967*;
Orkuveita Reykjavíkur (Reykjavík Energy), *lög nr. 38/1940*;
Hitaveita Suðurnesja (Suðurnes Regional Heating), *lög nr. 100/1974*;
Orkubú Vestfjarða (Vestfjord Power Company), *lög nr. 66/1976*;
Aðrar stofnanir sem framleiða, flytja eða dreifa rafmagni samkvæmt *orkulögum nr. 58/1967*.

LIECHTENSTEIN

Liechtensteinische Kraftwerke.

NOREGUR

Stofnanir sem framleiða, flytja eða dreifa rafmagni samkvæmt *Lov om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom m.v., kap. I, jf. kap.V (LOV 1917-12-14 16, kap. I)*, or *Vassdragsreguleringsloven (LOV 1917-12-14 17)* eða *Energiloven (LOV 1990-06-29 50)*.

SVISS

Stofnanir sem framleiða og dreifa rafmagni og sem kann að verða veittur réttur til eignarnáms samkvæmt *Loi fédérale concernant les installations électriques à faible et à fort courant* frá 24. júní 1902.
Stofnanir sem framleiða rafmagn samkvæmt *Loi fédérale sur l'utilisation des forces hydrauliques* frá 22. desember 1916 og *Loi fédérale sur l'utilisation pacifique de l'énergie atomique* frá 23. desember 1959. Til dæmis: CKW, ATEL, EGL.

3. VIÐBÆTIR

FLUTNINGUR EÐA DREIFING Á GASI EÐA HITA

ÍSLAND

Orkuveita Reykjavíkur (Reykjavík Energy), *lög nr. 38/1940*.
Hitaveita Suðurnesja (Suðurnes Regional Heating), *lög nr. 100/1974*.
Aðrar stofnanir sem sjá um að flytja eða dreifa hita samkvæmt *orkulögum nr. 58/1967*.

LIECHTENSTEIN

Liechtensteinische Gasversorgung.

NOREGUR

Stofnanir sem sjá um að flytja eða dreifa hita samkvæmt *Lov om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi m.m (LOV 1990-06-29 50) (Energiloven)*.

SVISS

Stofnanir sem sjá um að flytja eða dreifa hita samkvæmt 2. gr. *Loi fédérale sur les installations de transport par conduits de combustibles ou carburants liquides ou gazeux* frá 4. október 1963.
Stofnanir sem sjá um að flytja eða dreifa hita á grundvelli sérleyfis kantónu.
Til dæmis: SWISSGAS AG, Gaznat SA, Gasverbund Ostschweiz AG, REFUNA AG, Cadbar SA.

4. VIÐBÆTIR

LEIT AÐ OLÍU OG GASI/OLÍU- OG GASNÁM

ÍSLAND

–

LIECHTENSTEIN

–

NOREGUR

Samningsstofnanir sem falla undir *Lov om petroleumsvirksomhet (LOV 1996-11-29 72)* (Petroleum Act) og reglugerðir samkvæmt *Lögum um jarðolíu (Petroleum Act)* eða *Lov om undersøkelse etter og utvinning av petroleum i grunnen under norsk landområde (LOV 1973-05-04 21)*.

SVISS

Stofnanir sem sjá um að leita að og vinna olíu eða gas samkvæmt *Concordat intercantonal concernant la prospection et l'exploitation du pétrole entre les cantons de Zürich, Schwyz, Glaris, Zoug, Schaffhouse, Appenzell Rh.-Ext., Appenzell Rh.-Int., Saint-Gall, Argovie et Thurgovie* frá 24. september 1955. Til dæmis: Seag AG.

5. VIÐBÆTIR
LEIT AÐ KOLUM EÐA ÖÐRU FÖSTU ELDSNEYTI/KOLA- EÐA ELDSNEYTISNÁM

ÍSLAND

–

LIECHTENSTEIN

–

NOREGUR

–

SVISS

–

6. VIÐBÆTIR

SAMNINGSSTOFNANIR Á SVIÐI JÁRNBRAUTARÞJÓNUSTU

ÍSLAND

–

LIECHTENSTEIN

–

NOREGUR

Norges Statsbaner (NSB) og stofnanir er starfa samkvæmt Lov om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m (LOV 1993-06-11 100) (Jernbaneloven).

SVISS

Chemins de fer fédéraux (CFF).

Stofnanir í skilningi 2. mgr. 1. gr. og 1. mgr. 2. gr. í *Loi fédérale sur les chemins de fer* frá 20. desember 1957, sem reka opinbera flutningaþjónustu með járnbraut af staðlaðri sporvidd eða lítilli sporvidd.¹ Til dæmis: BLS, MthB, Chemin de fer du Jura, RhB, FO, TPF.

7. VIÐBÆTIR

SAMNINGSSTOFNANIR Á SVIÐI JÁRNBRAUTARÞJÓNUSTU Í BORGUM, SPORVAGNAÞJÓNUSTU, ÞJÓNUSTU RAFKNÚINNA STRÆTISVAGNA OG ÞJÓNUSTU HÓPBIFREIÐA

ÍSLAND

Strætisvagnar Reykjavíkur (the Reykjavík Municipal Bus Service).

Almenningsvagnar bs.

Önnur þjónusta hópbifreiða á vegum sveitarfélaga

Stofnanir sem annast flutninga á landi samkvæmt 3. gr. laga nr. 13/1999 skipulag á fólksflutningum með hópferðabifreiðum.

LIECHTENSTEIN

Liechtenstein Bus Anstalt (the Liechtenstein Bus Institution)

NOREGUR

NSB BA A og stofnanir sem annast flutninga á landi samkvæmt *Lov om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m (LOV 1993-06-11 100) (Jernbaneloven).*

SVISS

Stofnanir sem reka sporvagnaþjónustu í skilningi 1. mgr. 2. gr. *Loi fédérale sur les chemins de fer* frá 20. desember 1957.

Stofnanir sem þjóna almenningi með flutningaþjónustu í skilningi 1. mgr. 4. gr. í *Loi fédérale sur les entreprises de trolleybus* frá 29. mars 1950.

Stofnanir sem reka, sem atvinnustarfsemi, reglubundnar áætlunarferðir með farþega á grundvelli sérleyfis sem er veitt samkvæmt 4. gr. *Loi fédérale sur le transport de voyageurs et les transports par route* frá 18. júní 1993, ef leiðir þeirra falla undir þjónustu í skilningi 3. mgr. 5. gr. *Ordonnance sur les indemnités, les prêts et les aides financières selon la loi sur les chemins de fer* frá 18. desember 1995.

¹ Nema um sé að ræða bújarðir og fyrirtæki sem eiga ekki beina aðild að flutningsgeiranum.

8. VIÐBÆTIR

SAMNINGSSTOFNANIR SEM REKA FLUGVALLARVIRKI

ÍSLAND

Flugmálastjórn (*Directorate of Civil Aviation*).

LIECHTENSTEIN

–

NOREGUR

Stofnanir sem reka flugvallarvirki samkvæmt *Lufufartsloven (LOV 1993-06-11 101)*.

SVISS

Stofnanir sem starfrækja flugvelli á grundvelli sérleyfis sem er veitt í samræmi við 1. mgr. 37. gr. *Loi fédérale sur la navigation aérienne* frá 21. desember 1948.

Til dæmis: Bern-Belp, Birrfeld, Grenchen, Samedan.

9. VIÐBÆTIR

SAMNINGSSTOFNANIR SEM STARFRÆKJA HAFNIR VIÐ SJÓ EÐA VATN EÐA ÖNNUR HAFNARVIRKI

ÍSLAND

Siglingastofnun, (Icelandic Maritime Administration).

Aðrar stofnanir sem starfa samkvæmt *Hafnalögum nr. 23/1994*.

LIECHTENSTEIN

–

NOREGUR

Norges Statsbaner (NSB) (Járnbrautarstöðvar).

Stofnanir sem starfa samkvæmt *Havneloven (LOV 1984-06-08 51)*.

SVISS

–

10. VIÐBÆTIR

ÞJÓNUSTA

Þjónusta

Eftirtalin þjónusta, sem er skráð í flokkun þjónustu eftir sviðum sem er endurprentuð í WTO-skjali MTN.GNS/W/120, fellur undir viðaukann:

Þjónusta	CPC-númer (aðalvöruflokkun)
Viðhalds- og viðgerðarþjónusta	6112, 6122, 633, 886
Flutningaþjónusta á landi ¹ , þ.m.t. með brynvörðum bifreiðum, og hraðsendingarþjónusta, að undanskildum póstflutningi	712 (nema 71235) 7512, 87304
Farþega- og vöruflutningaþjónusta í lofti, að undanskildum póstflutningi	73 (nema 7321)
Póstflutningar á landi (nema flutningaþjónusta með járnbrautum) og í lofti	71235, 7321
Fjarskiptaþjónusta	752 ²
Fjármagnsþjónusta:	úr 81
a) váttryggingar	812, 814
b) banka- og fjárfestingarþjónusta ³	
Tölvuþjónusta og skyld þjónusta	84
Reikningshald, endurskoðun og bókfærsluþjónusta	862
Markaðsrannsóknir og skoðanakönnunarþjónusta	864

¹ Að frátalinni flutningaþjónustu með járnbrautum.

² Að frátalinni talsíma-, fjarrita-, radiósímtala-, boðkerfis- og gervihnattarþjónustu.

³ Að frátalinni þjónustu á fjármálamarkaði vegna útgáfu, kaupa, sölu og framsals verðbréfa eða annarra fjármálaskjala, og að frátalinni þjónustu seðlabanka.

<i>Þjónusta</i>	<i>CPC-númer (aðalvöruflokkun)</i>
Ráðgjöf við stjórnun og skyld þjónusta	865, 866 ¹
Arkitektþjónusta; verkfræðiþjónusta og samræmd verkfræðiþjónusta; borgarskipulag og þjónusta landslagsarkitekta; vísindaleg og tæknileg ráðgjöf sem tengist þessum greinum; tækniprófunar- og greiningarþjónusta	867
Auglýsingaþjónusta	871
Hreingerningar- og húsvarðaðþjónusta	874, 82201–82206
Útgáfu- og prentunarþjónusta gegn gjaldi eða samkvæmt samningi	88442
Rekstur skólpveitna og sorphreinsun, starfsemi hreinsunardeilda og þ.u.l.	94

Skuldbindingar aðildarríkjanna á sviði þjónustu samkvæmt viðaukanum takmarkast við upphaflegu skuldbindingarnar sem eru tilgreindar í sérstakri skuldbindingarskrá frá 15. apríl 1994, sem aðildarríkin lögðu fram samkvæmt hinum almenna samningi um Þjónustuviðskipti (GATS).

Viðauki þessi gildir ekki um:

- þjónustusamninga sem gerðir eru við stofnun, sem er sjálf samningsstofnun í skilningi þessa viðauka og 1., 2. eða 3. viðauka við samninginn um opinber innkaup, á grundvelli einkaleyfis sem hún nýtir samkvæmt lögum eða stjórnsýslufyrirmælum;
- þjónustusamninga sem samningsaðili gerir við eignatengt fyrirtæki eða sem eru boðnir út og gerðir af sameiginlegu fyrirtæki, sem nokkrir samningsaðilar mynda í því skyni að standa að viðkomandi starfsemi í skilningi 3. gr. viðaukans, við eina þessara samningsstofnana eða við fyrirtæki sem er í eignatengslum við einn þessara samningsaðila. Minnst 80 prósent af meðalveltu þess fyrirtækis á undangengnum þremur árum verður að hafa myndast við slíka þjónustu við fyrirtæki sem það er í eignatengslum við. Ef fleiri en eitt fyrirtæki, sem eru í eignatengslum við samningsaðilann, veita sömu þjónustu ber að taka tillit til heildarveltunnar sem myndast af þjónustu þessara fyrirtækja;
- þjónustusamninga vegna kaupa eða leigu, á hvaða fjárhagsgrundvelli sem er, á landi, byggingum sem þegar eru til, eða öðrum fasteignum eða um réttindi til þeirra;
- ráðningarsamninga;
- samninga um kaup, þróun, framleiðslu eða samvinnu við framleiðslu á dagskrárefni, sem gerðir eru af útvarpsrekendum, eða samninga um útsendingartíma.

11. VIÐBÆTIR

BYGGINGARÞJÓNUSTA

Byggingarþjónusta

Lýsing tilgreindrar byggingarþjónustu:

Skilgreining: Samningur um byggingarþjónustu er samningur um vinnu, með hvaða móti sem er, við byggingu, mannvirkjagerð eða húsbýggingar, í skilningi deildar 51 í aðalvöruflokkuninni (CPC).

Skrá um þjónustu í deild 51 í CPC:

Undirbúningur vettvangs 511
Byggingastarfsemi 512
Mannvirkjagerð 513
Samsetning og uppsetning forsmíðaðra eininga 514
Sérhæfð mannvirkjagerð 515
Lagnavinna 516
Vinna við frágang bygginga 517
Önnur þjónusta 518

Skuldbindingar aðildarríkjanna á sviði byggingarþjónustu samkvæmt viðaukanum takmarkast við upphaflegu skuldbindingarnar sem eru tilgreindar í sérstakri skuldbindingarskrá frá 15. apríl 1994, sem aðildarríkin lögðu fram samkvæmt hinum almenna samningi um Þjónustuviðskipti (GATS).

¹ Að frátalinni þjónustu vegna gerðardómsmeðferðar og sáttaumleitana.

12. VIÐBÆTIR

RÁÐSTAFANIR SEM AÐILDARRÍKIN TILKYNNNA

Ráðstafanir sem Sviss tilkynnir:

- Endurskoðun í samræmi við ákvæði 9. gr. viðaukans sem var tekin upp í kantónum og sveitarfélögum fyrir samninga undir viðmiðunarmörkum á grundvelli *Loi fédérale sur le marché intérieur* frá 6. október 1995.

13. VIÐBÆTIR UNDANTEKNINGAR

Flutningar með hópþjónustum:

Að þjóna almenningi með flutningum með hópþjónustum telst ekki vera starfsemi í skilningi c-liðar 2. gr. í viðaukanum ef öðrum stofnunum er frjálst að veita þessa þjónustu almennt eða á tilteknu landsvæði með sömu skilyrðum og samningsstofnanir.

Öflun drykkjarvatns, raforku, gass eða hita til veitukerfis:

Þegar samningsstofnun sem ekki er opinbert yfirvald aflar drykkjarvatns, raforku, gass eða hita til veitukerfis sem veita almenningi þjónustu telst það ekki vera starfsemi í skilningi 2. gr. viðaukans ef:

- a) þegar um er að ræða drykkjarvatn eða raforku:
 - 1) framleiðsla viðkomandi stofnunar á drykkjarvatni eða raforku á sér stað vegna þess að notkun þess er nauðsynleg í annarri starfsemi en um getur í i- og ii-lið c-liðar 2. gr. viðaukans, og
 - 2) öflun til almenningsveitukerfa kemur aðeins til vegna eigin þarfa stofnunarinnar og til þeirra hefur ekki farið yfir meira en 30% af heildarframleiðslu stofnunarinnar á drykkjarvatni eða raforku miðað við meðaltal undanfarinna þriggja ára að yfirstandandi ári meðtöldu;
- b) þegar um er að ræða gas eða hita:
 - 1) gas- eða hitaframleiðsla stofnunarinnar er óhjákvæmileg afleiðing starfsemi sem ekki er getið um í i-lið b-liðar 2. gr. viðaukans, og
 - 2) öflun til almenningsveitukerfis er aðeins ætlað að nýta slíka framleiðslu í ábataskyni og hún má ekki nema hærri upphæð en 20% af veltu stofnunarinnar miðað við meðaltal undanfarinna þriggja ára að yfirstandandi ári meðtöldu.

Starfsemi við aðstæður þar sem ekki er um að ræða áþreifanlega notkun kerfa eða landsvæða innan aðildarríkis:

Ákvæði viðaukans gilda ekki um samninga eða hönnunarsamkeppni sem samningsstofnanir efna til í öðru skyni en að stunda starfsemi eins og lýst er í 2. gr. viðaukans eða um slíka starfsemi utan aðildarríkis við aðstæður þar sem ekki er um að ræða áþreifanlega notkun kerfa eða landsvæða innan þess aðildarríkis.

Endursala eða leiga til þriðja aðila:

Ákvæði viðaukans gilda ekki um samninga sem gerðir eru vegna endursölu eða leigu til þriðja aðila að því tilskildu að samningsstofnun njóti hvorki sérreittinda né hafi einkaleyfi til að selja eða leigja umsaminn hlut og öðrum stofnunum sé frjálst að selja hann eða leigja með sömu skilyrðum og samningsstofnunin.

Vörukaupasamningar:

Ákvæði viðaukans gilda ekki um:

- a) samninga sem samningsstofnanir gera um kaup á vatni;
- b) samninga sem samningsstofnanir gera um aðfengna orku eða eldsneyti til orkuframleiðslu.

Þjófvarðing:

Ákvæði viðaukans gilda ekki um samninga þegar aðildarríki lýsir þá leynilega, þegar sérstökum öryggisráðstöfunum verður að beita við framkvæmd þeirra í samræmi við lög eða stjórnsýslufyrirmæli sem í gildi eru í viðkomandi aðildarríki eða þegar verndun grundvallaröryggishagsmuna ríkisins krefst þess.

Alþjóðlegar skuldbindingar:

Ákvæði viðaukans gilda ekki um:

- a) samninga sem gerðir eru á grundvelli milliríkjasamkomulags og taka til sameiginlegra framkvæmda eða hagnýtingar verkefna á vegum tveggja eða fleiri aðildarríkja;
- b) samninga sem gerðir eru samkvæmt sérstökum reglum alþjóðastofnunar;

c) við fyrirtæki í Noregi, á Íslandi, í Liechtenstein eða þriðja ríki á grundvelli milliríkjasamkomulags um setu herliðs.

Sérákvæði um járnbrautarfyrirtæki:

Ákvæði viðaukans gilda ekki um samninga sem gerðir eru við stofnun sem stundar starfsemi sem um getur í a-lið 2. gr. viðaukans, að því tilskildu að þeir miði að endurfjármögnun í formi „sölu og endurleigu“ á vörukaupasamningi sem gerður er í samræmi við ákvæði þessa viðauka.

14. VIÐBÆTIR

REGLUR UM OPINBER INNKAUP OG KÆRUR

Eftirtalin ákvæði gilda um viðaukann:

II. gr.	Mat á samningum
III. gr.	Innlend meðferð og bann við mismunun
IV. gr.	Upprunareglur
VI. gr.	Tækniforskriftir
VII. gr.	Verklagsreglur við útboð
VIII. gr.	Hæfi birgja
IX. gr.	Boð um þátttöku í fyrirhuguðum innkaupum
X. gr.	Málsmeðferð við val
XI. gr.	Tilboðs- og afhendingarfrestur
XII. gr.	Útboðsgögn
XIII. gr.	Innsending, móttaka og opnun tilboða og gerð samninga
XIV. gr.	Samningaviðræður
XV. gr.	Lokað útboð
XVII. gr.	Gagnsæi
XVIII. gr.	Upplýsingar og endurskoðun að því er varðar skyldur aðila
XX. gr.	Matsmeðferð við kærur
XXIII. gr.	Undantekningar frá samningnum
a- og b-liður	Lokaákvæði (leiðréttingar eða 6. mgr. XXIV. gr. breytingar)

VIÐAUKI S

Stofnanir, nefndir og aðrir aðilar sem eru ráðinu til aðstoðar (3. mgr. 43. gr.)

NEFNDIR

1. Nefnd sérfræðinga á sviði viðskipta¹
2. Nefnd á sviði tæknilegra viðskiptahindrana²
3. Nefnd sérfræðinga á sviði uppruna- og tollamála³
4. Nefnd á sviði landbúnaðar og fiskveiða⁴
5. Efnahagsnefnd⁵
6. Nefnd um efnahagsþróun⁶
7. Þingmannanefnd⁷
8. Ráðgjafarnefnd⁸
9. Fjárlaganefnd⁹
10. Endurskoðunarnefnd¹⁰
11. Stýrinefnd portúgalska sjóðsins¹¹
12. Nefnd um samskipti við þriðju lönd¹²
13. Nefnd um fræ (viðauki E)
14. Nefnd um lífrænan landbúnað (viðauki F)
15. Nefnd sem komið var á fót samkvæmt viðauka I
16. Nefnd um för fólks (viðauki K)
17. Nefnd um flutninga á landi (viðauki P)
18. Nefnd um flutninga í lofti (viðauki Q)
19. Nefnd um opinber innkaup (viðauki R)

SÉRFRÆÐINGAHÓPAR

1. Hópur lagasérfræðinga¹³
2. Hópur sérfræðinga um ríkisaðstoð, samkeppni og undirboð^{14,15}
3. Hópur sérfræðinga um verðjöfnun¹⁶
4. Hópur sérfræðinga um opinber innkaup¹⁷
5. Hópur sérfræðinga um þjónustu, stofnsetningu og fjármagnsflutninga^{18,19}
6. Hópur sérfræðinga um hugverk²⁰

¹ Ákvörðun ráðsins nr. 18/60, eins og henni var breytt með ákvörðun ráðsins nr. 9/47 og 11/84.

² Ákvörðun ráðsins nr. 10/84, eins og henni var breytt með ákvörðunum ráðsins nr. 8/88 og 4/94.

³ Ákvörðun ráðsins nr. 8/74, eins og henni var breytt með ákvörðun ráðsins nr. 4/92.

⁴ Ákvörðun ráðsins nr. 12/73, sem fellir úr gildi ákvarðanir ráðsins nr. 8/63 og 7/64.

⁵ Ákvörðun ráðsins nr. 16/64, eins og henni var breytt með ákvörðun ráðsins nr. 11/73 en í stað hennar kemur EFTA/C.SR 9/95 (EFTA/EC 1/95).

⁶ Ákvörðun ráðsins nr. 9/63.

⁷ Ákvörðun ráðsins nr. 11/77.

⁸ Ákvörðun ráðsins nr. 5/61, eins og henni var breytt með ákvörðunum ráðsins nr. 10/68, 11/88, 1/94 og 2/94.

⁹ Ákvörðun ráðsins nr. 10/60.

¹⁰ EFTA/C.SR 14/92 (EFTA/EEA 46/92, 14. mgr.) og ákvörðun ráðsins nr. 6/98.

¹¹ Ákvörðun ráðsins nr. 4/76.

¹² Ákvörðun ráðsins nr. 2/96.

¹³ Ákvörðun ráðsins nr. 6/87.

¹⁴ Ákvörðun ráðsins nr. 6/96.

¹⁵ Ráðið gaf hópnum nýtt heiti á 6. fundi sínum 23. apríl 1998 (C/S 6/98).

¹⁶ Ákvörðun ráðsins nr. 6/96.

¹⁷ Ákvörðun ráðsins nr. 6/96.

¹⁸ Ákvörðun ráðsins nr. 6/96.

¹⁹ Ráðið gaf hópnum nýtt heiti á 6. fundi sínum 23. apríl 1998 (C/S 6/98).

²⁰ Ákvörðun ráðsins nr. 6/96.

VIÐAUKI T

Gerðardómur (48. gr.)

1. gr.

Stofnun og starfsemi gerðardómsins og framkvæmd úrskurða hans

1. Þrír gerðardómsmenn skulu skipa gerðardóminn.
2. Í skriflegri tilkynningu samkvæmt 48. gr. þessa samnings skal aðildarríkið eða þau aðildarríki, sem vísa deilumálinu í gerðardóm, tilnefna einn gerðardómsmann í gerðardóminn.
3. Aðildarríkið eða aðildarríkin sem fá tilkynninguna skulu á sama hátt tilnefna einn gerðardómsmann innan 15 daga frá móttöku tilkynningarinnar sem um getur í 2. mgr.
4. Hlutaðeigandi aðildarríki skulu, innan 30 daga frá móttöku tilkynningarinnar sem um getur í 2. mgr., samþykkja tilnefningu þriðja gerðardómsmannsins. Sá gerðardómsmaður skal ekki vera ríkisborgari deiluaðila né heldur hafa fasta búsetu á yfirráðasvæði aðildarríkis. Gerðardómsmaðurinn sem er þannig skipaður skal gegna formennsku í gerðardóminum.
5. Hafi ekki allir þrír gerðardómsmennirnir verið tilnefndir eða skipaðir innan 30 daga frá móttöku tilkynningarinnar sem um getur í 2. mgr. skal forseti Alþjóðadómstólsins, að beiðni annars hvors deiluaðilans, annast nauðsynlegar tilnefningar á grundvelli 3. og 4. liðar. Ef forsetinn er ófær um að starfa samkvæmt þessari málsgrein eða er ríkisborgari einhvers deiluaðilanna skal sá dómari dómstólsins, sem er elstur í starfi og er hvorki ófær um að starfa né er ríkisborgari aðildarríkis, annast tilnefningar.
6. Fyrir gerðardómi skulu gilda valkvæðar reglur, sem öðluðust gildi 20. október 1992, um lausn deilumála tveggja ríkja sem eiga aðild að Alþjóðagerðardóminum í Haag (PCA), nema deiluaðilar komi sér saman um annað, sbr. þó 48. gr. samningsins og þennan viðauka.
7. Ákvarðanir gerðardómsins skulu samþykktar með meirihluta atkvæða. Álit minnihlutans eru ekki birt.
8. Aðildarríki sem á ekki aðild að deilumálinu skal, þegar það fær í hendur skriflega tilkynningu frá deiluaðilum, eiga rétt á að leggja fram skriflegar athugasemdir fyrir gerðardóminn, fá skriflegar athugasemdir frá deiluaðilum, vera viðstatt alla vitnaleiðslur og gera athugasemdir munnlega.
9. Úrskurður gerðardóms skal liggja fyrir innan sex mánaða frá þeim degi er forseti dómstólsins var útnefndur. Heimilt er að framlengja þann tíma um mest þrjá mánuði ef deiluaðilar samþykkja það.
10. Kostnaður við gerðardóminn, þar með talin þóknun til gerðardómsmanna, skal skiptast jafnt milli deiluaðila. Þóknanir og kostnaður, sem ber að greiða gerðardómurum við gerðardóm sem stofnaður er samkvæmt þessum greinum, eru háðar áætlunum ráðsins sem eru í gildi við stofnun gerðardómsins.

2. gr.

Framkvæmd úrskurða gerðardómsins

1. Þegar deiluaðilar fá úrskurð gerðardóms í hendur skulu þeir koma sér saman um framkvæmd úrskurðarins í samræmi við ásetning og tilmæli gerðardómsins nema þeir geri með sér samkomulag um annað. Deiluaðilar skulu tilkynna hinum aðildarríkjunum um hverja þá lausn sem þeir samþykkja til að leysa deiluna.
2. Þegar því verður við komið skal lausnin fela það í sér að ráðstöfun, sem samræmist ekki þessum samningi, kemur ekki til framkvæmda eða að hætt er við hana ella séu greiddar bætur.
3. Ef deiluaðilar eru ósammála um það hvort ráðstöfun, til framkvæmdar úrskurði gerðardómsins, hafi verið gerð eða henni viðhaldið í samræmi við tilmæli gerðardómsins skal sami gerðardómur fella úrskurð í deilunni áður en unnt er að sækja um bætur eða fresta ávinningi í samræmi við 3. gr. hér á eftir.
4. Kæruríkinu er ekki heimilt að hefja gerðardómsmeðferð samkvæmt fyrri málsgrein fyrr en 12 mánuðum eftir að úrskurður samkvæmt 3. mgr. 48. gr. er felldur. Alla jafna skal gerðardómurinn fella úrskurði, sem um getur í fyrri málsgrein, innan þriggja mánaða frá því að beiðni um gerðardómsmeðferð berst.

3. gr.

Úrskurðir ekki framkvæmdir – ávinningi frestað

1. Ef gerðardómur hefur, í samræmi við 3. mgr. 48. gr., ákveðið að ráðstöfun samræmist ekki skuldbindingum þessa samnings og aðildarríkið, sem kæra beinist gegn, hefur ekki náð samkomulagi við kæruríkið um lausn sem báðir aðilar geta sætt sig við innan 30 daga frá því að úrskurður gerðardómsins barst þeim, eða ef ekki hefur verið gerð nein ráðstöfun til framkvæmdar úrskurðinum, er kæruríkinu eða kæruríkjunum heimilt að:
 - a) leita eftir samkomulagi við aðildarríkið, sem kæra beinist gegn, um greiðslu bóta; eða
 - b) fresta ávinningi, sem hefur samsvarandi áhrif, til handa aðildarríkinu, sem kæra beinist gegn, þar til deiluaðilar hafa komið sér saman um lausn deilunnar.
2. Berist skrifleg beiðni frá deiluaðila til hins aðildarríkisins eða aðildarríkjanna skal á ný kalla til sama gerðardóminn til að ákveða hvort að sá ávinningur, sem aðildarríki frestar samkvæmt 1. mgr., hafi samsvarandi áhrif.
3. Málsmeðferð fyrir gerðardómi skal fara fram í samræmi við 2. mgr. 1. gr. hér að framan. Gerðardómurinn skal leggja fram úrskurð sinn innan 60 daga frá því að beiðni, sem um getur í 2. mgr., berst eða innan þess frests sem deiluaðilar koma sér saman um.

BÓKUN
UM FRELSI FÓLKS TIL FLUTNINGA MILLI SVISS OG LIECHTENSTEIN

Sviss og Liechtenstein, er nefnast hér á eftir „aðilarnir“,

- sem með hliðsjón af þeirri niðurstöðu Sviss, Íslands og Noregs, innan ramma samningsins um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu, sem er að finna í samningi um flutninga fólks er byggist á samningi milli Evrópubandalagsins og aðildarríkja þess annars vegar og Svissneska ríkjasambandsins hins vegar um frelsi fólks til flutninga,
- sem hafa hliðsjón af því markmiði Sviss og Liechtenstein að ganga einnig frá slíkum samningi,
- sem hafa í huga sérstöðu Liechtenstein en á grundvelli hennar hefur ríkið, sem aðildarríki að Evrópska efnahagssvæðinu (EES), samið um sérstaka lausn varðandi frelsi fólks til flutninga er byggist á yfirlýsingu EES-ráðsins um frelsi fólks til flutninga sem varð hluti af niðurstöðum annars fundar EES-ráðsins frá 20. desember 1994 en í henni viðurkennir EES-ráðið að Liechtenstein er afar lítið en byggilegt svæði með dreifðri byggð og er hlutfall erlendra íbúa og starfandi fólks þar óvenjuhátt og er landinu mikið í mun að varðveita þjóðareinkenni sín; og sem hafa enn fremur í huga ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 191/1999 frá 17. desember 1999,
- sem hafa hliðsjón af sameiginlegri yfirlýsingu Sviss og Liechtenstein frá 2. nóvember 1994 um sambærilega meðferð,
- sem koma til framkvæmda yfirlýsingu sendinefnda Liechtenstein og Sviss um frelsi fólks til flutninga, sem var undirrituð 6. apríl 2001 í Genf, innan ramma viðræðna um breytingu á EFTA-samningnum, hafa orðið ásátt um eftirfarandi:

A) Að því er varðar 29. lið (*Frelsi fólks til flutninga*) og VIII. viðauka við samninginn um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu (20. gr. og viðauki K í samsteyptri útgáfu EFTA-samningsins):

1. Meginreglur

1.1. Liechtenstein og Sviss koma sér saman um að Liechtenstein muni veita ríkisborgurum Sviss sams konar meðferð og ríkisborgarar Evrópska efnahagssvæðisins njóta samkvæmt þeirri sérlausn sem á við um Liechtenstein á Evrópska efnahagssvæðinu.

1.2. Liechtenstein og Sviss koma sér saman um að Sviss beiti ákvæðum í VIII. viðauka við samninginn um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu (viðauki K í samsteyptri útgáfu EFTA-samningsins) gagnvart Liechtenstein.

1.3. Liechtenstein og Sviss skulu hafa með sér samráð um samsvarandi reglur með það í huga að finna sambærilegar lausnir.

1.4. Ef hætta er á alvarlegum efnahagslegum eða þjóðfélagslegum erfiðleikum eða erfiðleikum í umhverfismálum að því er varðar sérstakar atvinnugreinar eða sérstök svæði, sem líklegt er að verði viðvarandi, geta Liechtenstein og Sviss gripið einhliða til viðeigandi ráðstafana. Slíkar öryggisráðstafanir skulu vera takmarkaðar, að því er varðar umfang og gildistíma, við það sem telst bráðnaðsynlegt til þess að ráða bót á ástandinu. Þær ráðstafanir skulu helst gerðar sem raska minnst framkvæmd samnings þessa.

Aðili sem hyggst grípa til öryggisráðstafana skal tilkynna hinum aðilanum það án tafar og skal hann veita allar nauðsynlegar upplýsingar. Liechtenstein og Sviss skulu tafarlaust bera saman ráð sín með það fyrir augum að finna viðunandi lausn fyrir báða aðila og skulu tilkynna EFTA-ráðinu um hana. Ekki má grípa til öryggisráðstafana fyrir en einum mánuði eftir dagsetningu tilkynningarinnar til hins aðilans, nema samráði hafi verið lokið áður en umræddur frestur var liðinn. Þegar óvenjulegar aðstæður, sem krefjast tafarlausra aðgerða, útiloka könnun fyrir fram er heimilt að grípa strax til þeirra verndarráðstafana sem bráðnaðsynlegar teljast til þess að ráða bót á ástandinu.

Tvöhliða samráð skal fara fram í það minnsta á þriggja mánaða fresti frá því að gripið er til öryggisráðstafana með það fyrir augum að fella þær niður fyrir áætluð lok gildistímabilsins eða takmarka umfang þeirra.

Ef öryggisráðstöfun, sem samningsaðili hefur gripið til, veldur misvægi milli réttinda og skyldna samkvæmt þessari bókun getur hvor aðili gripið til jafn umfangsmikilla jöfnunarráðstafana gagnvart hinum aðilanum og bráðnaðsynlegar eru til að jafna umrætt misvægi. Þær ráðstafanir skulu helst gerðar sem raska minnst framkvæmd samnings þessa.

2. Framkvæmd

2.1. Þegar eitt ár er liðið frá gildistöku samningsins um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu veitir Liechtenstein svissneskum ríkisborgurum, sem eru þegar búsettir í Liechtenstein, sömu meðferð og ríkisborgarar Evrópska efnahagssvæðisins, sem eru búsettir í Liechtenstein, njóta.

2.2. Á sama tíma veitir Sviss, í samræmi við 5. mgr. 10. gr. í VIII. viðauka við samninginn um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu (viðauki K í samsteyptri útgáfu EFTA-samningsins), ríkisborgurum Liechtenstein, sem eru búsettir í Sviss, frelsi til flutninga.

2.3. Liechtenstein og Sviss skulu koma sér saman um ákvæði varðandi sölu á þjónustu yfir landamæri innan árs frá gildistöku samningsins um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu.

2.4. Innan tveggja ára, eða eigi síðar en þremur árum, eftir gildistöku samningsins um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu skulu Liechtenstein og Sviss koma sér saman um að ríkisborgarar Sviss skuli njóta sams konar meðferðar og ríkisborgarar Evrópska efnahagssvæðisins, sem eru ekki búsettir í Liechtenstein, njóta og ríkisborgarar Liechtenstein sams konar meðferðar og ríkisborgarar ESB/EFTA, sem eru ekki búsettir í Sviss, njóta, eftir því sem við á.

B) Að því er varðar 29. lið (*Samræming á almannatryggingakerfum*) og VIII. viðauka, og 2. viðbæti við hann, við samninginn um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu (21. gr. og viðauka K í samsteyptri útgáfu EFTA-samningsins):

Ákvæði VIII. viðauka (viðauki K í samsteyptri útgáfu EFTA-samningsins) og 2. viðbætis í VIII. viðauka (viðauki K í samsteyptri útgáfu EFTA-samningsins) í samningnum um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu skulu gilda í samskiptum Sviss og Liechtenstein.

C) Að því er varðar 29. lið (*Gagnkvæm viðurkenning á prófskírteinum*) og 3. viðbæti í VIII. viðauka við samninginn um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu (22. gr. og viðauki K í samsteyptri útgáfu EFTA-samningsins):

Ákvæði VIII. viðauka (viðauki K í samsteyptri útgáfu EFTA-samningsins) og 3. viðbætis í VIII. viðauka (viðauki K í samsteyptri útgáfu EFTA-samningsins) í samningnum um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu skulu gilda í samskiptum Sviss og Liechtenstein í samræmi við ákvæðin um flutninga fólks sem aðilarnir hafa samþykkt.

Þessi bókun er óaðskiljanlegur hluti samningsins um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu og öðlast gildi á sama tíma og hann.

Yfirlýsing

ríkisstjórna Sviss og Liechtenstein um frekari viðræður milli Sviss og Liechtenstein um að ríkisborgarar fái sambærilega meðferð í ríki hins

Með hliðsjón af ákvæðum í liðum 2.1 til 2.3 í þessari bókun (einstaklingar búsettir í hinu ríkinu) skulu Sviss og Liechtenstein kanna sameiginlega fyrir lok ársins 2001 lagakröfur með hliðsjón af þörf fyrir reglusetningu og með það í huga að útfæra nánar viðeigandi samning milli aðilanna. Að því loknu hefst rannsókn á efni lagakrafnanna varðandi lið 2.4 í þessari bókun (einstaklingar sem eru ekki búsettir í hinu ríkinu).

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING

Samkeppni

Aðildarríkin viðurkenna að ekki ber að túlka ákvæði 18. gr. (áður 15. gr.) samningsins á þann hátt að í þeim felist beinar skuldbindingar fyrir fyrirtæki. Þau staðfesta enn fremur að túlka beri þá starfshætti, sem um getur í 18. gr. (áður 15. gr.), í ljósi innlendra samkeppnislaga í aðildarríkjunum.

Aðildarríkin viðurkenna mikilvægi samvinnu um málefni sem varða stefnu um framkvæmd samkeppnislaga svo sem tilkynningar, samráð og upplýsingaskipti í því skyni að greiða fyrir skilvirkri beitingu 18. gr. (áður 15. gr.). Þau munu gera með sér samstarfssamninga þar sem slíkt telst æskilegt.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING

Þróun laga

Aðildarríkin munu kappkosta að uppfæra samninginn reglulega svo að tillit sé tekið til þróunar samningsins um Evrópska Efnahagssvæðið og tvíhliða samninga frá 21. júní 1999 milli Svissneska ríkjasambandsins annars vegar og Evrópubandalagsins og aðildarríkja þess hins vegar. Einkum munu aðildarríkin, innan þriggja mánaða frá gildistöku samnings um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu frá 21. júní 2001, laga samninginn að sameiginlegri þróun EES-samningsins og tvíhliða samninga Sviss og Evrópubandalagsins.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING

Verndun fjárfestinga með tilliti til þriðju ríkja

Aðildarríkin munu stefna að því að samþykktar verði sameiginlegar viðmiðunarreglur í því skyni að vernda fjárfestingar fjárfesta sinna í þriðju ríkjum.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING

Gagnkvæm viðurkenning á góðum klínískum starfsháttum og skoðunum tengdum þeim

Að því er varðar lyfjavörur eru niðurstöður klínískra prófana, sem fram fara á yfiráðasvæði aðildarríkjanna, nú samþykktar og skulu fylgja með umsóknum um markaðsleyfi og um breytingar og rýmkun á þeim. Í grundvallaratriðum samþykkja aðildarríkin að halda áfram að viðurkenna þessar klínísku prófanir fyrir umsóknir um markaðsleyfi. Þau samþykkja að miða að því að starfa samkvæmt góðum klínískum starfsháttum, nánar tiltekið með því að hrinda í framkvæmd gildandi yfirlýsingum Helsinki og Tókýó og öllum leiðbeiningum sem tengjast klínískum prófunum og samþykktar voru innan ramma Alþjóðaráðstefnunnar um samhæfingu. Vegna þróunar á löggjöf um skoðanir og leyfi til klínískra prófana í Evrópubandalaginu þarf þó, í náninni framtíð, að huga að fyrirkomulagi gagnkvæmrar viðurkenningar á opinberu eftirliti með þessum prófunum og setja fram í sérstökum kafla.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING

Samhliða beiting I. viðauka (samsteypt útgáfa) um gagnkvæma viðurkenningu í tengslum við samræmismat og samnings Sviss og Evrópubandalagsins um gagnkvæma viðurkenningu

Það er sameiginlegur skilningur aðildarríkjanna að viðaukanum skuli beitt samhliða samningnum um gagnkvæma viðurkenningu í tengslum við samræmismat milli Sviss og Evrópubandalagsins.

Aðildarríkin skuldbinda sig til að uppfæra viðbætana við I. viðauka (samsteypt útgáfa) eigi síðar en einum mánuði eftir gildistöku hans.

Til að taka af allan vafa staðfesta aðildarríkin að skýrslur, vottorð, leyfi og samræmismarki, sem gefin eru út af viðurkenndum aðilum samkvæmt samningi Sviss og Evrópubandalagsins um gagnkvæma viðurkenningu, verði samþykkt að því er varðar viðaukann.

GAGNKVÆM YFIRLÝSING

Gagnkvæm viðurkenning á samræmismati

Aðildarríkin hafa orðið ásátt um að bæta ákvæðum um gagnkvæma viðurkenningu í tengslum við samræmismat inn í samninginn í þeirri trú að tilhögun samkvæmt 53. og 59. gr. samningsins (samsteypt útgáfa) og 10. gr. I. viðauka, muni ekki skaða góða framkvæmd samstarfs, einnig við Evrópubandalagið, á þessu sviði. Aðildarríkin munu endurskoða þessa tilhögun ef þörf krefur

YFIRLÝSING

Noregs og Sviss um bókun 1 við 2. viðbæti við viðauka K (samsteypt útgáfa) um atvinnuleysisbætur

Að því er varðar fyrirkomulag á endurgreiðslu framlaga skulu yfirvöld atvinnumála í Noregi og Sviss hafa komist að samkomulagi, eins og lýst er í lið 1.2 og 1.3 í bókun 1 við 2. viðbæti við viðauka K (samsteypt útgáfa) við samninginn, áður en samningurinn um breytingu á samningnum um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu frá 21. júní 2001 öðlast gildi.

SAMEIGINLEG YFIRLÝSING

Ökutækjakvóti

Að því er varðar 2. og 3. mgr. 8. gr. og 26. gr. í viðauka P (samsteypt útgáfa) um flutninga á landi lýsa aðildarríkin því yfir að fyrirkomulag þeirra verði endurskoðað í ljósi reynslunnar og eftir þörfum. Sviss mun senda ráðinu reglulega tilskildar tölfræðilegar upplýsingar og upplýsingar um raunverulega notkun slíkra kvóta.

LOKAGERÐ

Fulltrúar:

LÝÐVELDISINS ÍSLANDS,
FURSTADÆMISINS LIECHTENSTEIN,
KONUNGRÍKISINS NOREGS,
SVISSNESKA RÍKJASAMBANDSINS,

er nefnast hér á eftir „EFTA-ríkin“, sem til þess hafa fullt umboð,

er komu saman í Vaduz, tuttugasta og fyrsta dag júnímánaðar 2001 til þess að undirrita samninginn um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi texta:

1. samninginn um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu;
2. textana sem eru skráðir hér á eftir og fylgja samningnum um breytingu á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu:

- I. viðauki Viðauki Dbis við samninginn – Skrá yfir tollaávilnanir á landbúnaðarvörum
- II. viðauki Viðauki J við samninginn – Sáðvörur
- III. viðauki Viðauki K við samninginn – Lífrænn landbúnaður
- IV. viðauki Viðauki L við samninginn – Ráðstafanir um hollustuhætti og heilbrigði dýra og plantna
- V. viðauki Viðauki H við samninginn – Reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra reglna og reglna um þjónustu í upplýsingasamfélaginu
- VI. viðauki Viðauki M við samninginn – Gagnkvæm viðurkenning með tillit til samræmismats
1. viðbætur Framleiðsluvið
 2. viðbætur Almennar reglur varðandi tilnefningu aðila sem annast samræmismat
- VII. viðauki Viðauki N við samninginn – Hugverkaréttindi
- VIII. viðauki Viðauki O við samninginn – Frelsi fólks til flutninga
1. viðbætur Flutningar fólks
 2. viðbætur Samræming almannatryggingakerfa
Bókun 1
Bókun 2
Bókun 3
 3. viðbætur Gagnkvæm viðurkenning á starfsmenntun og hæfi (prófskírteini, vottorð og annar vitnisburður um formlega menntun og hæfi)
- IX. viðauki Viðauki P við samninginn – Fyrirvarar af hálfu Íslands varðandi fjárfestingar og Þjónustuviðskipti
- X. viðauki Viðauki Q við samninginn – Fyrirvarar af hálfu Liechtenstein varðandi fjárfestingar og Þjónustuviðskipti
- XI. viðauki Viðauki R við samninginn – Fyrirvarar af hálfu Noregs varðandi fjárfestingar og Þjónustuviðskipti
- XII. viðauki Viðauki S við samninginn – Fyrirvarar af hálfu Sviss varðandi fjárfestingar og Þjónustuviðskipti
- XIII. viðauki Viðauki T við samninginn – Flutningar á landi
1. viðbætur Gildandi ákvæði
 2. viðbætur Reglur um álagningu gjalds sem kveðið er á um í 8. gr.
 3. viðbætur Fyrirmynd að leyfi
 4. viðbætur Flutningar sem eru undanþegnir leyfiskerfum og leyfum
 5. viðbætur Skrá yfir ákvæði í tvíhliða samningum um flutninga á vegum, sem gerðir eru milli aðildarríkja í tengslum við vöruflutninga í þríhliða umferð
 6. viðbætur Reglur um þungatakmarkanir og bann við akstri að næturlagi og á sunnudögum
 7. viðbætur Farþegaflutningar milli landa með hópbifreiðum

8. viðbætur Skrá yfir ákvæði í tvíhliða samningum um flutninga á vegum, sem gerðir eru milli aðildarríkja í tengslum við veitingu leyfa til farþegaflutninga í þríhliða umferð
9. viðbætur Skrá yfir ákvæði í tvíhliða samningum sem gerðir eru milli aðildarríkja og fjalla að öllu leyti eða að hluta um málefni sem falla undir gildissvið viðaukans
10. viðbætur Landamærasvæði Sviss

XIV. viðauki Viðauki U við samninginn – Flutningar í lofti

Viðbætur

XV. viðauki Viðauki V við samninginn – Opinber innkaup

1. viðbætur Öflun, flutningur eða dreifing drykkjarvatns
2. viðbætur Framleiðsla, flutningur eða dreifing rafmagns
3. viðbætur Flutningur eða dreifing á gasi eða hita
4. viðbætur Leit að olíu og gasi/olíu- og gasnám
5. viðbætur Leit að kolum eða öðru föstu eldsneyti/kola- eða eldsneytisnám
6. viðbætur Samningsstofnanir á sviði járnbrautarþjónustu
7. viðbætur Samningsstofnanir á sviði járnbrautarþjónustu í borgum, sporvagnsþjónustu, þjónustu rafknúinna strætisvagna og þjónustu hópbifreiða
8. viðbætur Samningsstofnanir sem reka flugvallarvirki
9. viðbætur Samningsstofnanir sem starfrækja hafnir við sjó eða vatn eða önnur hafnarvirki
10. viðbætur Þjónusta
11. viðbætur Byggingarþjónusta
12. viðbætur Ráðstafanir sem Sviss tilkynnir
13. viðbætur Undantekningar
14. viðbætur Reglur um opinber innkaup og kærur

XVI. viðauki Viðauki W við samninginn – Stofnanir, nefndir og aðrir aðilar sem eru ráðinu til aðstoðar

XVII. viðauki Viðauki X við samninginn – Gerðardómur

XVIII. viðauki Viðauki F við samninginn – Skrá yfir yferráðasvæði sem 58. gr. á við um

XIX. viðauki Samsvörunartafla

XX. viðauki Samsteypt útgáfa samningsins um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu

Fulltrúar EFTA-ríkjanna, sem til þess hafa fullt umboð, hafa tekið mið af því að Liechtenstein og Sviss hafa samþykkt bókun um frelsi fólks til flutninga milli Sviss og Liechtenstein og er hún óaðskiljanlegur hluti samningsins um breytingu á samningnum um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu og fylgir VIII. viðauka og þessari lokagerð.

Fulltrúar EFTA-ríkjanna, sem til þess hafa fullt umboð, hafa samþykkt sameiginlegar yfirlýsingar sem eru taldar upp hér á eftir og fylgja þessari lokagerð:

1. Þróun laga.
2. Samkeppni.
3. Gagnkvæm viðurkenning í tengslum við samræmismat.
4. Samhliða beiting I. viðauka (samsteypt útgáfa) um gagnkvæma viðurkenning í tengslum við samræmismat og samnings Sviss og Evrópubandalagsins um gagnkvæma viðurkenningu.
5. Gagnkvæm viðurkenning á góðum klínískum starfsvenjum og skoðunum þeim tengdar.
6. Kvóti fyrir ökutæki.
7. Verndun fjárfestinga með tilliti til þriðju ríkja.

Fulltrúar EFTA-ríkjanna, sem til þess hafa fullt umboð, hafa enn fremur tekið mið af yfirlýsingu Noregs og Sviss um bókun 1 við 2. viðbæti við viðauka K (samsteypt útgáfa) um atvinnuleysisbætur sem fylgir þessari lokagerð.

Loks hafa fulltrúar EFTA-ríkjanna, sem til þess hafa fullt umboð, tekið mið af leiðréttingum sem fylgja þessari lokagerð.

Gjört í Vaduz 21. júní 2001 í einu fullgiltu eintaki á ensku sem skal komið í vörslu ríkisstjórnar Noregs.

.....

Fyrir hönd Lýðveldisins Íslands

.....

Fyrir hönd Furstadæmisins Liechtenstein

.....

Fyrir hönd Konungsríkisins Noregs

.....

Fyrir hönd Svissneska ríkjasambandsins